

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

VEACUL
XVII

A. M O L D O V A
VOL. III (1611—1615)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

1954

ACADEMIA
REPUBLICII POPULĂRE ROMÂNE

DOCUMENTE

PRIVIND

I S T O R I A R O M Â N I E I

COMITETUL DE REDACȚIE

ION IONAȘCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÂMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

VEACUL

XVII

A. M O L D O V A

VOL. III (1611—1615)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

1954

PREZENTUL VOLUM A FOST ÎNTOCMIT DE COLECTIVUL SECȚIEI
DE ISTORIE MEDIE A INSTITUTULUI DE ISTORIE ȘI FILOLOGIE
DIN IAȘI AL ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE.

PREFAȚĂ

Acest volum cuprinde un număr de 345 documente (Moldova 1611 — 1615), care se află la biblioteca Academiei R.P.R. la Arhivele Statului din București și Iași. Dintre aceste documente, 202 sunt traduceri după originalcele slave, 11 după copii slave, 42 sunt transcrieri de originale românești, iar 81 sunt transcrieri de traduceri românești vechi sau de rezumate după originale a căror urmă n'o cunoaștem. 9 documente se publică separat deoarece autenticitatea lor este îndoelnică.

La sfârșitul volumului se dau fotocopiile unui însemnat număr de documente originale.

Documentele din acest volum se referă la epoca, în care domnia Moldoștilor este întreruptă de înrobitorii turci, prin ridicarea în scaun a omului lor, Ștefan Tomșa epocă însoțită de violente lupte feudale, care agravează dominația otomană și exploatarea țăranimii și sărăcimii orașelor.

În ciuda desfășurării anarhicelor lupte dintre taberele boerști moldovene și a adâncirii jugului turcesc, care frânează dezvoltarea forțelor de producție, apar totuși fenomene care indică o creștere economică de marfă-bani și o largire a pieței interne. Astfel, actul din 25 Dec. 1610 — publicat în volumul precedent al acestei colecții — care documentează existența la acea dată în orașul Iași a breslei și starostelui de neguțatori, este urmat de un altul în volumul de față, cu data de 18 Martie 1615 (Nr. 301), ce dă la iveală o nouă breslă, a meșteșugarilor croitori, condusă de « Gheorghie Iădzibașa » (= starostele de croitori) alături de care iscălește și « hagi Arap », starostele neguțătorilor din 1610.

Documentul din 5 Ian. 1611, a unui « vâtaf de tălmaci » dă indicații asupra modului de organizare a cancelariei domnești (Doc. Nr. 1).

Lărgirea pieței și dezvoltarea orașelor se face în condițiile ascuțirii luptei târgovicilor împotriva feudalilor laici și bisericesci, care urmăresc acapararea moșiei târgurilor și trecerea orașenilor sub stăpânirea feudalilor. Această luptă se concretizează în acțiunea orașenilor din târgul Roman împotriva episcopului Mitrofan, la

începutul anului 1612, odată cu instalarea noului domn, când ei urmăresc să scoată de sub vecinie un număr însemnat de oameni dependenți, ce « sunt ca și un sat al sfintei episcopii » pe un loc cotropit din hotarul târgului. Înfrățind lui Ștefan Tomșa un catastih și declarând « că târgoveși nu sunt mai deloc, iar poslușnici sunt foarte mulți » (datorită manoperelor episcopiei), domnul decide ca o parte să fie lăsați episcopiei, « iar pe ceilalți să-i trageți cu târgoveții » (Doc. Nr. 162 din 9 Sept. 1612). Hotărîrea domnească nemulțumi pe episcop; el merse la domn, îl convinse că arătările târgoveșilor sunt inexacte și în consecință cartea domnească fu anulată. Noua poruncă domnească produse o mare agitație în rândurile târgoveșilor, despre care documentul din 24 August <1612> relatează — reproducând spusele vârfului ecleziastic — că « merg și se sue în clopotniță și strigă cu glas mare că nu este episcopie, ci cărvăsărie » (Doc. Nr. 159).

Domnul, vârful clasei dominante, lipsit de sprijinul celei mai însemnate părți din marea boierime ce dovedise în lupta dela Cornul lui Sas (1612) atașament față de politica Movileștilor filopoloni, va căuta să-și apropie pentru a se menține, o altă forță feudală : biserica. Ceeace a determinat pe feudalii ecleziastici, într'o importantă măsură, să sprijine pe noul domn, a fost dușmănia lor față de panii polonezi, a căror prelungită dominație asupra Moldovei ar fi însemnat victoria catolicismului împotriva ortodoxiei, având în față exemplul Ucrainei ortodoxe, dependente și asuprită de șleahta poloneză catolică.

Această politică a Domnului își găsește oglindirea în următoarele: Tomșa confirmă mănăstirilor Bistrița, Pângărași, Secu, Pobrata, Bisericiani, Gîlata, Dragomirna, Homor, Berzunți, Agapia, Neamț, Tazlău, Moldovița, Sf. Sava-Iași, etc. privilegiile anterioare și le acordă altele noi (Doc. Nr. 76—80, 82—85; 92—93; 96—97; 100, 102—103, 105, 108, 117—118; 122—123, 131—132, 140—141, 147—150, 158—159, 200, 203, 244, 262, 281, 283, 299—300, 311). În contradicțiile dintre boieri și biserică, el se situează pe poziția de favorizare a intereselor bisericeii. Astfel, Tomșa restituie m-rii Neamț, la 14 Ian. 1612, o moară, cu casa și cu povarna pe care le cotropise Nestor Ureche, fost vornic mare, «cu mare asuprire și multă strămbătate» (Doc. Nr. 73); m-rii Bistrița îi redă satul Tâmpeschi « care sat le-a fost luat de Ureche vornic cu mare strămbătate » (Doc. Nr. 101); iar Agapiei îi confirmă Poiana lui Ureche, pe care vornicul Ureche « au fost dzis că le va plăti acea poiană și nu le-au mai plătit » (Doc. Nr. 127). Și abuzul lui Balica hatmanul față de m-rea Homor, cărcia i-a luat satul Stăuceni și nu « li-au dat nici bani nici sat pentru sat, ci au ținut acel sat în lăziile lui » (Doc. Nr. 121), a fost anulat. Și cotropirea lui Coste Băcioc, paharnic, făcută în hotarul satului Colțești, al m-rii Tazlău, a fost desființată (Doc. Nr. 214). Chiar schimburile de sate, impuse mănăstirilor de boieri puternici ca Toader Movilă, au fost desfăcute (Doc. Nr. 294).

Privilegiul Bistriței la vama cea mică din orașul Bacău, încălcat de un ureadnic, este reconfirmat m-rii, la 5 Aug. 1612, când Tomșa dă aprigă poruncă fostului

dregător domnesc : « și ce vamă ai luat până acum să le dai înapoi; mai multă plângere să nu vie la domnia mea, căci apoi să știți bine că vom trimite și te vom spânzura acolo » (Doc. Nr. 156).

In goana după supramuncă neplătită, marii boieri, fiind și mari dregători influenți la domnie, au atras pe vecinii din satele mânăstirești pe moșiile lor, în vremea Movileștilor. Cu venirea noului domn, egumenii, cu porunci domnești, au cerut urednicilor și vătămanilor boerești să le redea vecinii așezați în satele boerești. Fiind refuzați și reclamând lui Tomșa, cum face m-rea Homor, acesta poruncеște cu asprime marilor vătăfi ai ținutului Suceava, la 25 Martie 1612, « să le dați vecinii cu ștreangul de gât în mâinile călugărilor, iar urednicii și acei vătămani să primească dela voi pedeapsă » (Doc. Nr. 116).

Tomșa dă ctitoriei Solca 6 sate sau părți din ele, confiscate dela Vasile Stroici, Grigoraș Arbure paharnic și Andronic paharnic, care « au perit întru hiclenie, când s'au sculat cu alți pribegi ca dânșii asupra domnii meli și asupra țării domnii meli, cu Constantin voevod, ș'au venit cu multe oști leșești ș'au făcut strașnic și mare război cu domniia mea <la apa Jijiei>, iar . . . dumnezeu i-au suptpus pre dânșii supt sabia domnii meli, unde și oasăle lor, spre sămn ave, zac întru vecinica mărturie » (Doc. Nr. 275 din 18 Oct. 1614).

Aceleiași chinovii de la Solca îi dăruiește el și satul Iubănești pe care Isac Balica hatmanul « s'a ridicat, în zilele sale, și a tras acel sat din stăpânirea domnească și l-a supus la satul său Căcăciani », însă — declară voevodul — « cu multă trudă și cu sudoare, ca între viață și moarte . . . , l-am câștigat cu sabia », la Jijia, când Balica, rudă a Movileștilor și unul din capii taberei feudale filopolone, a fost deasemeni ucis (Doc. Nr. 309 din 30 Martie 1615).

Pe lângă ciocnirile dintre domn și boieri, documentele ne desvăluiesc serioase ciocniri și în sânul clasei feudalilor în vremea Movileștilor. Astfel, Isac Balica hatmanul « i-a luat cu sila » lui Ieremia pârcălabul părți din satul Brăești « și el a adăugat aceste părți de ocină . . . la ocolul său Căcăciani » (Doc. Nr. 193). Același Balica, în domnia lui Const. Movilă, al cărui inspirator era, « cu sila, în puterea lui », cotopește boerilor Albotești, pribegiți din țară, două sate (Doc. Nr. 199). De rapacitatea lui Balica sunt loviți și boeri ca Isaico comis, căruia « i-a lepădat 80 taleri, însă fără voia lui », și i-a luat jumătate din satul Pașcani, cum dovedește el domnului la 15 Ian. 1613, cu 48 « oameni buni și de ocină și toți într'un glas au glăsuț . . . că a avut el mare asuprire », ceea ce determină pe Tomșa să-i admită răscumpărarea cu « 80 taleri numărați și un cal bun » (Doc. Nr. 185). Procesul de desvoltare a latifundiilor boerești atinge grav pe răzeși, ca Lazăr Daună cu soția, cărora Boul vistier, un vestit acaparator de ocine, le-a luat a treia parte din satul Tălpălăești, pe considrentul, atestat de doi mari boeri din sfatul domnesc, că le-a dat 100 ughi și « i-a scutit Boul vistier pe acei oameni 5 ani și s'a băgat el însuși

la cheltuială, ce a cheltuit pentru ei în acei 5 ani . . . iarăși altă sută de ughi » (Doc. Nr. 187).

Același Boul ia satul unui Iurașco « căzut în păcănătate și în robie » fiindcă l-a răscumpărat « din acea robie și a dat pentru el 200 taleri » (Doc. Nr. 188).

Dar setea acestui mare acaparator de pământ caută a se stămpăra mai ales cu ocinele țăranilor. Puternice contradicții se manifestă între clasa stăpânitoare și iobăgime. Un act din 2 Iunie 1611 arată că cinci sate se plâneau domniei fiind cotropite de acest vislier rapace (Doc. Nr. 30).

Pe aceeași cale de silnică înglobare a pământului țăărănesc în domeniul boeresc merseseră și marii boeri anterior Boului, ca Lupul Stroici, fost mare logofăt (Doc. Nr. 28). Merg pe acest drum și slugile boerești ca Gorciul din Mihăițașea, «vătăf de argați (parobți)», ca Beldiman mare logofăt, care pune mâna pe ocina din Telenesti a lui Cioban, cu 41 taleri, ce i-a dat ca să răscumpere capul fiului său Negruț, pentru că «panul Sturzea hatmanul a vrut să-l spânzure » (Doc. Nr. 270).

În plângerile adresate de țăranii jefuiți către domnie, Tomșa vodă se situează pe poziția clasei feudale al cărei vârf era, cum face de pildă în judecata dintre niște răzeși cu marele fost vornic Nădîbaico, pentru două sate, când sub pretextul că răzeșii « au vrut să fie crezuți numai pe gura lor și să-i ia cumpărătura lui dreaptă . . . cu nedreptate și cu farmece . . . , au fost rușinați și purtați de gât prin tot târgul și li s'au tăiat nasurile și urechile acelora dintre ei, care erau mai de cinste » (Doc. Nr. 278 din 4 Nov. 1614).

Tot mai apăsați de regimul iobăgist, țăranii luptă neîncetat sub diferite forme împotriva crâncenei exploatare exercitate de feudali. De pildă: vecinii din satul Iucaș al mării streine Sinai, obligați să asculte de ureadnic și de vătămanul mării, adică să muncească fără plată, nu se supun, ceea ce determină pe Tomșa vodă să-i amenințe că « dacă și așa » (adică pedepsiți) « nu vor urea să asculte pe unii ca aceștia să aibă a-i trimite legați la domnia mea » (Doc. Nr. 152 din 17 Iulie 1612).

Puși în condițiunile de a plăti dări grele către domnie, în cadrul sistemului feudal al țării, țăranii liberi fug în alte sate cum se întâmplă cu oameni din satul Crăciunești, de care lucru se plânge domniei cel care a acoperit plata. Tomșa îi îngăduie să-i caute în satele boerești, călugărești, în târguri sau în slobozii domnești și toate slugile de acolo « să-i prindă și să-i lege și să-i dea în mâinile lui Petrea, pentruca el să aibă a-i trage la un scaun, la care va fi mai aproape » și să-i silească a-i plăti banii, iar de nu « acel scaun să-i dea legați . . . la poarta domniei mele » (Doc. Nr. 68).

Istoviți de munci și dări, mulți țărani dependenți își părăsesc ogorul cotropit de feudali și fug pe alte moșii, în speranța găsirii unei exploatare mai puțin crâncene. Așa fac vecinii de pe moșiile m-rilor Sinai, Voroneț și Pobrata, care se refugiază pe domenii boerești, iar Tomșa poruncește marilor vătăfați de Suceava, Iași și Dorohoi să-i dea legați «cu ștreangul de gât » (Doc. Nr. 116) sau «să-i luați cu toate bucatele

lor, în ori al cui sat vor fi, să-i dați în mâinile călugărilor să-i aducă . . . fiecare la locul lui; iar boierul care i-a scutit până acum, să-și ia dela ei coloadă dela fiecare om câte 4 taleri », însă stabilește domnul ca numai acei vecini, care « au fugit numai din zilele lui Eremia voevod » să fie readuși pe moșiile mănăstirești (Doc. Nr. 120). În documentul privind răzvrătirea târgoveților din orașul Roman, emis la 24 Aug. <1612>, domnul hotărăște că de va fi fugit vreun om din târg pe domeniul episcopiei « în zilele lui Costandin voevod, iar târgoveții să aibă a-l lua pre acela îndărăt, iar dacă va fi mai dedemult, să aibă a-i lăsa foarte în pace » (Doc. N . 159).

Aceste dispoziții ale lui Ștefan vodă Tomșa prezintă un aspect interesant al domniei acestui omoiilor de boeri, care în lupta împotriva coalitiei boerilor (1615) a primit sprijinul târgoveților din Iași, în special al sărăcimii orașului.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1. — 1611 (7119) I a n u a r i e 5, I a ș i. — Manole pârcaľab vinde lui Dumitrache Chirișă Paleologul satul Childești pe Moldova și trei fâlci de vie la Copou lângă Iași drept 650 ughi, 500 ughi pentru sat și 150 pentru vie.

2. — 1611 (7119) I a n u a r i e 5, I a ș i. — Constantin Movilă voevod întărește lui Dumitrache Chirișă Paleologul mare postelnic satul Childești pe Moldova cumpărat dela Manole pârcaľab pentru 500 ughi.

3. — 1611 (7119) I a n u a r i e 10. — Constantin Movilă voevod întărește lui Dumitru Goe aprod și soției sale Candachia parte din satul Balomirești, ținutul Roman, cumpărată pentru 188 taleri.

4. — 1611 (7119) I a n u a r i e 15. — Constantin Movilă voevod întărește lui Dumitrache Paleologul mare postelnic satul Mircești, cumpărat dela Grozea și alții, drept 400 de zloți.

5. — 1611(7119) I a n u a r i e 15, I a ș i. — Constantin Movilă voevod judecă pe Ion Hăugul și rudele sale pentru încălcarea hotarului satelor Găureni și Bășeni dela Turia, Băloșani, Potângeni, Mizești, Mălăești și Forăști, hotărând să-și stăpânească satul lor Vlădeni pe Jijia, ținutul Iași.

6. — 1611 (7119) I a n u a r i e 15, I a ș i. — Constantin Movilă voevod întărește lui Isac Stârcea parte din satul Popeni cumpărată dela Todosca, fiica Gafiei, pentru 80 taleri de argint.

7. — 1611 (7119) I a n u a r i e 16. — Vasilachi, fiul Măricăi, vinde lui Ursu Vracnișă partea de moșie din satul Șerbănești pe Berheci.

8. — 1611 (7119) F e b u a r i e 13, C a m e n i ț a. — Anna, jupâneasa lui Vasile Ciolhanschi, nepoata lui Alexandru voevod, împreună cu feciorii ei, aflându-se refugiată în cetatea Cameniței, vinde lui Coste Băcioc paharnic satul Bobulești ținutul Dorohoi pentru 500 zloți polonezi.

9. — 1611 (7119) F e b u a r i e 20. — Constantin Movilă voevod întărește lui Chirișă Dumitrachi Paleologul părți din satul Holohoreni ținutul Hotin, cumpărate dela nepoatele lui Hilipeț, Salomeia și Marica.

10. — 1611 (7119) F e b r u a r i e 25. — Iane șoltuzul de Bârlad cu 12 pângari întăresc lui Ionașcu Vrabie staroste ocina lui Blaga din satul Totolești, pe care i-a dat-o Blaga fiindcă i-a plătit capul fiului său Gheorghe pentru furt de vite.

11. — 1611 (7119) F e b r u a r i e 25. — Iane șoltuzul și cei 12 pângari din Bârlad întăresc lui Ionașcu Vrabie staroste ocina din Plăcineni a lui Blaga, căruia i-a răscumpărat capul dela spânzurătoare pentru 30 taleri.

12. — <1611 F e b r u a r i e 25>. — Iane Țăgănaș șoltuz și cei 12 pângari întăresc lui Ionașcu staroste partea de moșie din Plăcineni cumpărată pentru 15 taleri dela Solomon, fiul lui Nicoară.

13. — 1611 (7119) M a r t i e 4, I a ș i. — Constantin Movilă voevod întărește lui Arsenie Nebojatco uricar părți în satul Vlădeni pe Jijia ținutul Hârlău, cumpărate dela Sava pitărel și rudele sale.

14. — 1611 (7119) M a r t i e 5. — Pătrașco mare logofăt adeverește că Procopie din Hârlău a primit banii cumnatului său Ionașco, dela Nebojatco uricar, pentru partea lui de ocină din Vlădeni.

15. — 1611 (7119) M a r t i e 7, I a ș i. — Constantin Movilă voevod întărește lui Vitolt logofăt părți din satul Obârșia Berheciului ținutul Tecuci, cumpărate pentru 78 de taleri dela Varvara și rudele sale.

16. — 1611 (7119) M a r t i e 10, I a ș i. — Constantin Movilă voevod dăruiește lui Vitolt al doilea logofăt un rob Țigan cu femeia și copiii săi.

17. — 1611 (7119) M a r t i e 11. — Costea Băcioc mare paharnic și alți boieri dau mărturie cum Candachia și rudele ei au vândut lui Nestor Ureche jumătate din satul Butici.

18. — 1611 (7119) M a r t i e 12, I a ș i. — Constantin Movilă voevod întărește lui Nicoară uricar un loc de prisacă în hotarul Pereanilor pe Bătrâna, cumpărat dela Condrea și alții, pentru 20 taleri.

19. — 1611 (7119) M a r t i e 15. — Constantin Movilă voevod întărește lui Dumitrach mare postelnic ocina cumpărată în Holohoreni dela Dumitru, fiul lui Hatco.

20. — 1611 (7119) M a r t i e 16. — Constantin Movilă voevod întărește lui Dumitrache Chiriță postelnic parte din satul Bumbotești ținutul Iași, cumpărată dela frații Isac și Vasile, pentru 10 taleri.

21. — 1611 (7119) M a r t i e 20. — Constantin Movilă voevod întărește lui Chiriță Dumitrachi Paleologul mare postelnic parte din satul Holohoreni ținutul Hotin, cumpărată de la Ștefan, fata Grigăi și rudele ei.

22. — 1611 (7119) M a r t i e 27, M i h i l a ș. — Pavel și Toader, feciorii Armancăi, vând lui Beldiman vornicul părțile lor de ocină din satul Sămășcani, pentru 70 taleri.

23. — 1611 (7119) A p r i l i e. — Constantin Movilă voevod întărește lui Costea Băcioc părți din satul Vlădeni, cumpărate dela Dragna, pentru 65 taleri.

24. — 1611 (7119) A p r i l i e 1, Z ă s t a v n a. — Popa Alexa din Costești vinde partea sa din satul Zăstavnua, din seliștea Toltre și din Boiancic lui Onciul Iurașcovic staroste de Cernăuți și soției acestuia, Anghelina, pentru 50 de taleri.

25. — 1611 (7119) A p r i l i e 2, I a ș i. — Constantin Movilă voevod întărește lui Ionașco paharnic partea sa din satul Seliște ținutul Suceava.

26. — 1611 (7119) A p r i l i e 7. — Constantin Movilă voevod restituie vornicului Gheorghe și soției sale Dumitra satele Badeuși și Săbășeni, care fuseseră luate de voevozii de mai înainte și date ocolului târgului Ștefănești.

27. — 1611 (7119) A p r i l i e 20. — Constantin Movilă voevod întărește mănăstirii Bistrița un număr de Țigani robi.

28. — 1611 (7119) M a i 10, I a ș i. — Păscălina, văduva răposatului Stroici logofăt și cu fiul ei Ionașco întorc o siliște de pe Jijia răzeșilor dela care o cumpărase Stroici logofăt, primind 100 taleri înapoi.

29. — 1611 (7119) M a i 12, I a ș i. — Constantin Movilă voevod întărește lui Miron stolnic și surorilor lui jumătate din satul Lamanova ținutul Soroca, cumpărat dela Grigorcea și Ionașcu, pentru 100 galbeni.

30. — 1611 (7119) I u n i e 2. — Constantin voevod întărește răzeșilor din satele Oprișești, Bălotești, Stănișești, Țigănești și Motoșeni moșurile pe care Boul vistier le cotropise cu un zapis.

31. — 1611 (7119) I u n i e 12, I a ș i. — Constantin Movilă voevod întărește lui Vasile Orăș mare vornic al țării de sus stăpânirea asupra siliștei Șendriceni din ținutul Hârlău, ce a fost ascultătoare de ocolul târgului Dorohoi și e pustie din vremea lui Alexandru vodă.

32. — 1611 (7119) I u n i e 19. — Grigorie, fiul lui Boldur, vinde partea sa de moșie din Epureni, drept 50 taleri bătuți.

33. — 1611 (7119) I u n i e 20, I a ș i. — Constantin Movilă voevod întărește lui Costea Băcioc mare ceașnic a șasea parte din satul Vlădeni, cu iaz și cu moară în Dobrușa, ținutul Soroca, cumpărată dela Grama, drept 50 taleri.

34. — 1611 (7119) <I u n i e 20>. — Constantin Movilă voevod întărește lui Costea Băcioc toate părțile de ocină cumpărate în Vlădeni dela Dragna, Grama, Grigorie și Nicoară, Chirilă și Frim.

35. — 1611 (7119) I u n i e 25, I a ș i. — Ilea Dumitrovici fost jitnicer vinde un sălaș de Țigani lui pan Dumitrașco, fiul lui Ștefan logofăt, pentru 45 taleri.

36. — <1611 I u n i e 25>. — Ilea Dumitrovici fost jitnicer dăruiește niște Țigănci unei mănăstiri.

37. — 1611 (7119) I u n i e 26, I a ș i. — Constantin Movilă voevod întărește lui Statmatie sulgerul părți de moșie în Borsuceani și pe Cobolta ținutul Soroca.

38. — 1611 (7119) I u n i e 27. — Constantin voevod întărește lui Vitolt Mărățeanu logofăt părți din satul Medeleni, cumpărate dela Ion Țapul și alții, pentru 95 taleri de argint.

39. — 1619 (7119) I u l i e 7. — Constantin Movilă voevod întărește lui Istrate Bolea păharnic părți din satul Țiori, ținutul Tecuci, cumpărate.

40. — 1611 I u l i e 19. — Constantin Movilă voevod întărește lui Vrânceanu postelnic satul Șărbiceni.

41. — 1611 (7119) I u l i e 23. — Constantin Movilă voevod întărește mănăstirii Galata satul Vorovești.

42. — 1611 (7119) I u l i e 25, I a ș i. — Constatin Movilă voevod întărește mănăstirii Secul case în Iași, dăruite de răposatul Donici fost vornic.

43. — 1611 (7119) I u l i e 30, I a ș i. — Constantin Movilă voevod întărește cneaghinei Varvara Hăcimăndoea părți din satul Popeni, ținutul Dorohoi, cumpărate dela Nicoară și rudele lui.

44. — 1611 (7119) A u g u s t 12, I a ș i. — Constantin Movilă voevod dăruiește mănăstirii Bisericiani trei poieni, Biserica lui Iov, Biczul și Cârnu și locul de braniște din

jurul lor, în schimbul polenei de sub Ceahlău, unde stăpânește mănăstirea fostului mitropolit Gheorghe Movilă.

45. — 1611 (7119) August 20. — Constantin Movilă voevod întărește lui Ionașco Cocorca ocină la Ostăpcești, ținutul Iași, cumpărată dela Toader Măciucă, pentru 40 taleri bătuți.

46. — 1611 (7119) August 22, Iași. — Constantin Movilă voevod întărește lui Arpentie postelnic seliștea Dădești din ținutul Roman, fostă ascultătoare de Târgul Frumos, pentru 6 cai buni prețuiți 120 galbeni ungurești, dați lui Ahmet pașa și Caraș mârzea.

47. — 1611 (7119) August 23, Iași. — Constantin Movilă voevod întărește lui Iachim și Onciul parte din satul Mihăilași, ținutul Orhei, cumpărată pentru 50 taleri argint dela Vâscan.

48. — 1611 (7119) August 23. — Constantin voevod întărește lui Nichifor Beldiman fost vornic parte din satul Sămășcani, ținutul Orhei.

49. — 1611 (7119) August 30, Iași. — Constantin Movilă voevod dăruiește lui Toader stolnic satul Dănășeni, fost ascultător de ocolul târgului Tușora.

50. — <1611 Septembrie 1—1612 August 31> 7120. — Eremia cumpără o parte din Hăsnășeni.

51. — <1611 Septembrie 1 — 1611 Decembrie> 7120, Iași. — Constantin Movilă voevod întărește lui Isac Balica hatman și părcălab de Suceava stăpânirea asupra unor părți din satul Popeni pe Iubăneasa în ținutul Dorohoi, cumpărate dela nepoții lui Borodaci.

52. — <1611 Septembrie 1 — 1612 August 31> 7120. — Tăbucii diacul și femeia lui Gaftona vând o casă cu loc în Pleșești, cu tot venitul, lui Vasile diaconul și altora, pentru 32 taleri.

53. — <1611 Septembrie 1—1612 August 31> 7120. — Stratul, fiul lui Cărnăciul, dăruiește Nastasiei, fiica lui Păcurar, partea sa de moșie cu vad de moară în satul Ștefeni.

54. — 1611 Septembrie 4. — Constantin Movilă voevod întărește lui Nistor portarul satul Gvozdăuți.

55. — 1611 (7120) Septembrie 10, Iași. — Constantin Movilă voevod întărește lui Dumitrache Chiriță Paleologul mare postelnic jumătate din satul Vărăți ținutul Fălciu, cumpărată dela copiii lui Mihail Arvat, pentru 100 taleri de argint.

56. — 1611 (7120) Septembrie 20. — Pavăl, fiul lui Păcurar, vinde lui Dumitrașcu 8 pogoane de vie și alte părți de ocină din Moluștani, Valea Lungă, Hârlești și Onești cu 100 taleri.

57. — 1611, înainte de Octombrie 18. — Ignat din Belcești mărturisește că Toma, feciorul Andreicăi, a vândut partea sa de ocină din satul Belcești lui Toma Brae, pentru 30 taleri.

58. — 1611 (7120) Octombrie 18. — Constantin Movilă voevod întărește lui Toma Braia ocină la Belcești, cumpărată dela Toma Bobric și Andreica.

59. — 1611 (7120) Octombrie 30. — Constantin Movilă voevod întărește lui Toma Brae partea sa de ocină din Belcești, pentru care a jurat cu 24 oameni buni, rămâind de judecată fiii lui Andreica.

60. — 1611 (7120) Noembrie 19, Iași. — Boierii Prăjescu și alții dăruiesc mănăstirii Sf. Sava din Iași două fălci de vie la Copou, pentru pomenirea răposatului Arpentie Prăjescu postelnic.

61. — <1611 Noembrie 23>. — Călugării dela Bisericanii mărturisesc că Dumitra și fiica ei, Cârstina, au dăruit mănăstirii partea lor de ocină din satul Orbic, o moară pe Bistrița și o vie la Bacău, scriind la pomelnic patru nume.

62. — 1611 (7120) Noembrie 23, Iași. — Constantin Movilă voevod întărește mănăstirii Bisericanii părți de ocină la Orbic în ținutul Neamț, o moară pe apa Bistriței, niște vie la Bacău și cu schitul lui Ciolpan, dăruite de cneaghinele Dumitra și Cârstina.

63. — 1611 (7120) Decembrie 1. — Constantin Movilă voevod întărește lui Dumitrașco Ștefan o Țigancă, anume Cârstina, cumpărată de tatăl său Ștefan logofăt dela Hri-zan sulger.

64. — 1611 (7120) Decembrie 17. — Constantin Movilă voevod întărește lui Dumitrachi Chiriță mare postelnic părți din satul Holohoreni pe Racovăț, ținutul Hotin, cumpărate dela fiii lui Sava și rudele lor.

65. 1611 (7120) Decembrie 17, Iași. — Constantin Movilă voevod întărește lui Dumitrachi mare postelnic părți din satul Holohoreni pe Racovăț, ținutul Hotin, cumpărate dela Cătălina și alții.

66. — 1611 (7120) Decembrie 18, Iași. — Constantin Movilă voevod întărește lui Vitolt logofăt ocină în satul Simzânești, ținutul Tutova, cumpărată dela Gathona, pentru 12 taleri.

67. — <1611 Decembrie 19 — 1612 August 31> 7120, Iași. — Ștefan Tomșa întărește mănăstirii <Pantocrator> a lui Toader Movilă satele Gligeni și Andrieuți, ținutul Suceava.

68. — <1611 Decembrie 19 — 1615 Noembrie; 1621 Septembrie — 1623 August>. — Ștefan Tomșa voevod împuternicește pe Petrea din Crăciunești să urmărească oriunde s'ar găsi pe niște locuitori din satul Crăciunești pentru care el plătise cisla și ei fugiseră din sat.

69. — <1611 Decembrie 19 — 1615 Noembrie; 1621 Septembrie — 1623 August>. — Dumitru șoltzul de Cotnari și 12 pângari întăresc mănăstirii Galata viile ce au fost ale tatălui lui Bogdan, apoi ale lui Sima vameșul.

70. — <1611 Decembrie 19 — 1612 August 31> 7120. — Văsiu din Zărnești dăruiește mănăstirii Tazlău o prisacă cu albine în satul Zărnești ținutul Neamț.

71. — <1612 — 1630>. — Malcoci vatavul cumpără dela Nenuloi din Selele ocină câtă se va alege pentru 6 taleri.

72. — <1612 — 1615, 1622 — 1623> Ianuarie 7. — Tofana, fata lui Maftel, vinde partea sa de ocină din Popești, ținutul Bârlad, lui popa Poiană, pentru 12 lei.

73. — 1612 (7120) Ianuarie 14, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Neamț o moară pe pârăul Buhainți, cotropită de Ureche fost mare vornic în timpul lui Constantin vodă Movilă.

74. — 1612 (7120) Ianuarie 15, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Bistrița să-și stăpânească braniștea, interzicând ureadnicului din Piatra și șoltuzului să mai trimită acolo vitele lor.

75. — 1612 (7120) Ianuarie 15, Iași. — Ștefan Tomșa voevod împuternicește pe călugării dela mănăstirea Bistrița să stăpânească o baltă ruptă din apa Siretului.

76. — 1612 (7120) I a n u a r i e 15, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstiri Bistrița vama mică din Bacău, împreună cu toate poienele și fânețele.

77. — 1612 (7120) I a n u a r i e 16, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește călugărilor și egumenului mănăstirii Bistrița două poiene de sub Ceahlău, peste Bistrița, ce fuseseră cotoprite de arhiepiscopul Gheorghe Movilă.

78. — 1612 (7120) I a n u a r i e 16. — Ștefan Tomșa voevod poruncește părcălabilor de Roman, globnicilor și deșugubinarilor ținutului Roman să nu învăluiască satul Ilișești al mănăstirii Bistrița pentru gloabe și dușegubine.

79. — 1612 (7120) I a n u a r i e 16, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod dăruiește mănăstirii Pângărați satul Ivănești pe Cracău, ținutul Neamț.

80. — 1612 (7120) I a n u a r i e 16, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod dăruiește mănăstirii Pângărați un loc de moară pe pârăul Chiojdu în satul Dărămănești ocolul Piatra.

81. — 1612 (7120) I a n u a r i e 16, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Pângărați satele Bilăești și Ivănești pe Cracău, ținutul Neamț, două mori pe Cracău, una dela Dărămănești, prisaca de pe Bohotin, 3 fălci vie la Cotnari și 2 sălașe de Țigani.

82. — 1612 (7120) I a n u a r i e 16. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Pângărați satele Bilăești, Ivănești, seliștea Almașul Mic, Țigani, o vie la Cotnari în Dealul Nou, danie dela Andrei fost hatman și o prisacă în braniște, la gura Hemeiosului.

83. — 1612 (7120) I a n u a r i e 16, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Pângărați o poiană și un loc ce au fost ascultătoare de curtea târgului Piatra și le-a dăruit Alexandru voevod, când a făcut mănăstirea.

84. — 1612 (7120) I a n u a r i e 16, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Secul satele Berindești și Săbăoani, danie dela Ieremia Movilă voevod.

85. — 1612 (7120) I a n u a r i e 16, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Secul satul Borcești, ținutul Neamț, danie dela Aron vodă.

86. — 1612 (7120) I a n u a r i e 16, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Secul mori, prisacă, odae și vecini la Târgul Frumos.

87. — 1612 (7120) I a n u a r i e 16, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Secul satul Vânători din ținutul Neamț, danie dela Simion Movilă voevod.

88. — 1612 (7120) I a n u a r i e 18, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Secul satele Jidești și Rușciori din ținutul Neamț, danie dela Dămian și cneaghina sa Nastasia.

89. — 1612 (7120) I a n u a r i e 18, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Secul casele și dughenele din mijlocul târgului Orhei, dăruite de răposatul Donici părcălab.

90. — 1612 (7120) I a n u a r i e 20, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod confirmă mănăstirii Galata satul Vâlcești pe Siret, în ținutul Sucevei, și-l scutește de toate dările, afară de darea cea mare împărătească.

91. — 1612 (7120) I a n u a r i e 20, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod poruncește ureadnicului din Piatra să lase în pace satele Jidești și Rușciori, « care au fost de ocol », fiind date sub ascultarea mănăstirii Secul.

92. — 1612 (7120) I a n u a r i e 21, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Probrata dreptul la gloabele și dușegubinele din satele mănăstirii, din ținutul Dorohoi.

93. — 1612 (7120) I a n u a r i e 21, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Pobrata gloabele și deșugubinele din satele ei, din ținutul Neamț.

94. — 1612 (7120) I a n u a r i e 25, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod poruncește marilor vătafi și slugilor domnești din ținutul Vaslui să lase în pace satul Gârbești al cneaghinei răposatului Toader Dragotă vornic.

95. — 1612 (7120) I a n u a r i e 29, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Homorul satul Strahotin, din ținutul Hârlău, care îi fusese luat de Andronic ceașnic.

96. — 1612 (7120) I a n u a r i e 30, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Moldovița două mori în târgul Baia, cu povarne de bere, cu sladniță și 4 case de poslușnici.

97. — 1612 (7120) F e b r u a r i e 5, I a ș i. — Ștefan voevod întărește mănăstirii Bisericieni parte din satul Orbic ținutul Neamț, dăruită de răposatul Ciolpan sulțăș.

98. — 1612 (7120) F e b r u a r i e 6, I a ș i. — Ștefan Tomșav oevod întărește mănăstirii Bisericieni parte din satul Orbic, ținutul Neamț și vii la Bacău, și schitul lui Ciolpan monahul dăruite de Dumitra cneaghina și fiica ei Cârștina, cneaghina lui Samoil paharnic.

99. — 1612 (7120) F e b r u a r i e 12, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Bistrița braniștea veche cu toate hotarele, după uricul dela Ștefan voevod cel Bătrâm.

100. — 1612 (7120) F e b r u a r i e 12, I a ș i. — Ștefan voevod Tomșa poruncește călugărilor dela mănăstirea Sucevița să lase fânul cosit din poiana de sub Cehlău, căci el aparține călugărilor dela Bistrița.

101. — 1612 (7120) F e b r u a r i e 12, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Bistrița satul Tâmpeni de pe Pârâul Alb, ținutul Neamț, care sat le-a fost luat de Ureche mare vornic, cu mare strămbătate.

102. — 1612 (7120) F e b r u a r i e 12, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Pângărați 3 fâlci și 40 prăjini de v.e la Cotnari în dealul Țonbric, dăruite de răposatul Andrei hatman.

103. — 1612 (7120) F e b r u a r i e 14, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod poruncește șoltuzului și pârgarilor din Cotnari să lase pe vierul Radu să lucreze numai pentru mănăstirea Pângărați.

104. — 1612 (7120) F e b r u a r i e 15, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Peon întregul său hotar din ținutul Neamț, cum l-a așezat mitropolitul Theodosie.

105. — 1612 (7120) F e b r u a r i e 17, I a ș i. — Nădăbaico mare vornic de țara de sus scrie deșugubinarilor din ținutul Neamț să lase în pace satul Iucaș al mănăstirii Galata căci a iertat inoartea de om făcută pe hotarul acelu sat mănăstiresc.

106. — 1612 (7120) F e b r u a r i e 22. — Ștefan Tomșa voevod poruncește dăbilarilor din ținutul Neamț să nu turbure averea lui Păcurar vistierniculul pentru că este cuțean vechi, mai dinainte.

107. — 1612 (7120) M a r t i e 6, B â i c e n i. — Oniț din Băiceni, ținutul Roman, zălogește la cumnatul său Gliga de Selevestre partea sa de ocină, pentru că i-a plătit dajdia de 10 galbeni; va rămânea zălogită până la plata datoriei.

108. — 1612 (7120) M a r t i e 8, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Pobrata iezerul Bealeul, cu gârlele și mlăjetul.

109. — 1612 (7120) M a r t i e 9, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod poruncește pârcașilor și dăbilarilor din ținutul Neamț să nu învâluiască pe vecinii mănăstirii Sinai, din satul Iucaș.

110. — 1612 (7120) Martie 9, Iași. — Ștefan voevod confirmă mănăstirii Vizanțea un loc dela gura Vizăuțului Mic până la Dealul Răchitașului, danie dela Broștoc fost stăroste de Putna.

111. — 1612 (7120) Martie 10, Iași. — Drăgan, fiul lui Dumitru uricarul, Impru-mutând 300 galbeni pe timp de un an dela Dumitrașco Ștefan pentru care a zălogit satul Marinești pe un an și neputând plăti la termen vinde satul cu 400 galbeni, primind restul de 100 galbeni.

112. — <1612> Martie 11. — Vasile Prăjescu vornic și Hilip vâtav mărturisesc că Ana a răscumpărat dela Lazăr ocina sa din Căndești, ținutul Neamț, vândută de Parasca, sora mamei sale, lui Andrian vâtah, tatăl lui Lazăr, și o dă acum lui Petre Hadâmbul pentru o datorie de 140 zloți.

113. — 1612 (7120) Martie 14, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Neamț satul Drăgănești cu cătunul său Brusturi, găsind neîndreptățită stăpânirea mănăstirii Râșca.

114. — 1612 (7120) Martie 20. — Ivul restituie lui Gliga partea lui Săbău din Săli-vestri, primind vite, haine și un pământ semănat.

115. — 1612 (7120) Martie 24, Iași. — Ștefan Tomșa voevod poruncește părcă-labilor de Neamț să lase în pace niște mori din satul Vânători ale mănăstirii Secul până ce vor aduce călugării privilegiile și se va hotărî definitiv.

116. — 1612 (7120) Martie 25, Iași. — Ștefan Tomșa voevod poruncește marilor vătavi din ținutul Sucevei să caute și să dea « cu streangul de gât » mănăstirii Voroneț, vecinii fugiți prin satele boerești, pe care călugării nu-i pot aduna din cauza ureadnicilor și a vătămanilor boierești.

117. — 1612 (7120) Martie 26, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Dragomirna satele Uriceni și Flămânzi din ținutul Hârlău, danie dela Stroici logofăt.

118. — 1612 (7120) Aprilie 11, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Homor muntele Măgura cu toate izvoarele lui, interzicând oricui a tăia lemne, a paște vite sau a prinde pește.

119. — 1612 (7120) Aprilie 13, Bârlad. — Ion șoltuzul și cei 12 pargari din târgul Bârlad întăresc lui Crețul și Precup un loc de prisacă din satul Horgești, pe pârăul Bogdana, cumpărat dela Nastasia cu 6 taleri de argint.

120. — 1612 (7120) Aprilie 16, Iași. — Ștefan voevod poruncește marilor vătavi din ținutul Iași și Dorohoi să caute vecinii mănăstirii Probata fugiți prin slobozii și sate boerești în timpul Movileștilor și « să-i dați în mâinile călugărilor ».

121. — 1612 (7120) Aprilie 16. — Ștefan voevod întărește mănăstirii Homor satul Stăuțeni, ținutul Dorohoi, cotropit de Isac Balica hatmanul.

122. — 1612 (7120) Aprilie 17. — Ștefan voevod întărește mănăstirii Secul stăpânirea peste braniștele, munții, poenile și râurile ei, nimeni strein de mânăstire neavând a încălca hotarul acestor locuri.

123. — 1612 (7120) Aprilie 17, Iași. — Ștefan voevod întărește mănăstirii Secul satul Vânători din ținutul Neamț, danie dela Simion vodă Movilă.

124. — 1612 (7120) Aprilie 17, Iași. — Ștefan voevod poruncește părcălabilor de Neamț să nu tragă la ocolul Neamțului satul Vânători, ci să-l lase mănăstirii Secul, fiind danie dela domni de mainainte.

125. — 1612 (7120) Aprilie 18. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Grigore diac partea de moșie din satul Obrăceni, ținutul Roman, cumpărat dela Condrea, Agatha și rudele lor, toți strănepoții lui Stanciul.

126. — 1612 (7120) Aprilie 18, Iași. — Ștefan Tomșa voevod, domn al Moldovei, întărește mănăstirii Secul partea de ocină din Negrileşti a lui Toader și a surorii sale, Stanca fiii lui Cârstea Ivul, dăruită mănăstirii.

127. — 1612 (7120) Aprilie 18. — Mitropolitul Anastasie, episcopul Mitrofan și marele logofăt Voicu fac zapis de împăcarea călugărilor dela Agapia cu cei dela Secul pentru Poiana lui Ureche, în locul căreia mănăstirea Secul dă Agapiei trei poieni în Țolici.

128. — 1612 (7120) Aprilie 21, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Secul satele Săboiani și Berindești din ținutul Roman, danie de la Ieremia vodă.

129. — 1612 (7120) Aprilie 26. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Ionichie din Antălești partea de moșie cumpărată dela Bormotă.

130. — 1612 (7120) Aprilie 26, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Secul niște Țigani.

131. — 1612 (7120) Aprilie 27, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Bisericiani ocină în satul Orbic ținutul Neamț, rămânând de lege Ion din Rupturi.

132. — 1612 (7120) Mai 4, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Berzunț satul Bogdana din ținutul Troțuș, cu mori și un Țigan rob cu sălașul.

133. — 1612 (7120) Mai 6, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Secul stăpânirea satelor Jidești și Rușciori din ținutul Neamț, danie dela Damian vistier.

134. — 1612 (7120) Mai 8, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Toader Cârliș vistier din Brițcani părțile de moșie din satele Brițcani, Cârliși și Bărgăoani, cumpărate dela Serghie și rudele sale.

135. — <1612> Mai 9, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Istrate părți de moșie în Piticeni, cumpărate dela Ionașco și rudele sale cu 250 taleri.

136. — 1612 (7120) Mai 14. — Apostol Sehuilian orânduiește cu zapis lui Bojilă din Pochi două ocini ale lui Gligorcea, pentru două omoruri făcute pe acea moșie și pentru care Bojilă dăduse doi boi buni și 4 lei.

137. — 1612 (7120) Mai 15, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Agapia poenile și curăturile dăruite de domnii anteriori din hotarul Negrișeștilor.

138. — 1612 (7120) Mai 15, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Nicoriță mare armaș părți din satul Vrăjitoari, cumpărate dela Păntelelu și rudele lui.

139. — <1612—1615; 1622—1623> Mai 21. — Ștefan Tomșa voevod dăruiește mănăstirii dela Vânători obroc anual : cereale, vin, miere, sare și bani.

140. — 1612 (7120) Mai 26, Iași. — Ștefan Tomșa voevod scutește de dări niște case ale mănăstirii Sfântul Sava din Iași, dăruite de Ieremia Movilă.

141. — 1612 (7120) Mai 27, Iași. — Ștefan Tomșa voevod poruncește dregătorilor din Iași să nu supere chervăsăria mănăstirii Sfântul Sava din Iași cu niciun fel de dare sau obligație.

142. — <1612> Iunie 2, Șoldănești. — Pătrașco Nădăbaico mare vornic întărește lui Gligorie diac din Altălești un laz cu grădini, făcute de tatăl acestuia.

143. — 1612 (7128) Iunie 4. — Ștefan Tomșa voevod judecă pricina dintre Gheorghe feciorul Paraschivei cu Filip și frații lui pentru moșia din satul Roșcani pe Suceava și Giurgeni din ținutul Vaslui.

144. — <1612 înainte de Iunie 13>. — Șoltuzul din Huși și alții întăresc lui Dumitru stolnicul jumătate din satul Răspopi, cumpărat cu 50 taleri dela feciorii lui Silion.

145. — <1612 înainte de Iunie 13>. — Marcovici brânișter, Toader Beghliu diac și alții întăresc lui Dumitru stolnic și Simion pitărel jumătate din satul Răspopi, cumpărat cu 50 taleri.

146. — 1612 (7120) Iunie 13, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Dumitru stolnic și Simion Mirca pitărel părți din satele Răspopi și Țintești, ținutul Fălciu.

147. — 1612 (7120) Iunie 16, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Bisericiani satul Troița în ținutul Neamț și o moară pe Cracău, lângă Averești.

148. — 1612 (7120) Iunie 17, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Bisericiani satul Troița pe Cracău ținutul Neamț, hotărînd ca gloabele și dușegubinele să le ia călugării pentru îmbrăcăminte și ciubote.

149. — 1612 (7120) Iunie 18, Iași. — Ștefan Tomșa voevod poruncește ureadnicului de Piatra să lase în pace satul Troița din ținutul Neamț al mănăstirii Bisericiani și moara de pe Cracău.

150. — 1612 (7120) Iulie 2, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Agapia și Secul tot hotarul dinspre Hangu în pricina cu razeșii din Mănjești, Băl-țatești și Bratuleți.

151. — 1612 Iulie 17. — Grigore cu femeia sa Ioana dăruesc mănăstirii Bisericiani prisaca lor, niște livezi în pădure și o curătură de 4 ogoare în satul Popcești.

152. — 1612 (7120) Iulie 17, Iași. — Ștefan voevod volnicește mănăstirea Sinal, pe ureadnicul și vătămanul din satul ei, Iucaș, să oblige la ascultare pe toți vecinii, pedepșind pe nesupuși.

153. — 1612 (7120) Iulie 24, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Homor satul Strahotin din ținutul Hârlău, cotropit de Andronic fost paharnic.

154. — 1612 (7120) Iulie 28, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Carp diac părți din satul Miclăușeni peste Prut, ținutul Iași, cumpărate dela popa Toader și alții.

155. — 1612 (7120) August 4, Iași. — Zangu, feciorul lui Petre din Liești, vinde lui Neniuță partea sa de ocină din Bunești, pentru 22 de taleri.

156. — 1612 (7120) August 5. — Ștefan Tomșa voevod poruncește lui Lupul fost ureadnic de Bacău să lase mănăstirii Bistrița vama cea mică dela Bacău și să-l restituie ce-a luat.

157. — 1612 (7120) August 16, Băiceni. — Vărvara Neteda dăruiește nepoatei sale Marica, fata lui Gliga din Sălăvestri, partea sa de ocină cu siliște de sat, pământ în țarină, vad de moară, pomete, curături și loc de prisacă.

158. — 1612 (7120) August 17. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Galata seliștele satelor Mănzești, Folfăești și Cristești, nimeni să nu turbure stăpânirea și fiecare om să-și dea dijma.

159. — <1612> August 24. — Ștefan Tomșa voevod poruncește lui Dumitru pâr-călab de Roman să cerceteze situația poslușnicilor episcopiei de Roman.

160. — <1612 Septembrie 1 — 1613 August 31> 7121. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Zaharia vistiernicel părți de ocină în satele Jușcani și Bădliceni, ținutul Neamț, rămânând de judecată nepoții lui Filip.

161. — <1612 Septembrie 1 — 1613 Aprilie 31> 7121. — Ștefan Tomșa voevod poruncește dăbilarilor, care umblă cu slujbele în ținutul Neamț, să nu ia boii și vacile oamenilor din satele mănăstirii Pângărați, Bilăești, Ivănești și Seliștea, drept dabile pentru alte sate sau pentru alți oameni.

162. — 1612 (7121) Septembrie 9, Bodei. — Ștefan Tomșa voevod poruncește părcălabilor, șoltuzului și pârgarilor de Roman să lase în pace poslușnicii episcopiei de acolo.

163. — 1612 (7121) Septembrie 13. — Ștefan Tomșa voevod poruncește ureadnicului de Căcăceni să lase în pace partea din Brăiești fostă a lui Balica fost hatman, pe care a dăruit-o slugii sale Ieremia părcălab de Hotin.

164. — 1612 (7121) Septembrie 24. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Slmion spătar, Damian spătar și altora jumătate din satul Chipirceni, în pricina cu răzășii Pavăl și Ivan Rusulei și alții.

165. — 1612 (7121) Septembrie 30. — Ionașco mare paharnic, Pantelei părcălab și șoltuzul de Cotnari mărturisesc că s'au părît Ionașco Grigorcea și nepoata sa Eftimia, cu ruda lor Todosia Oncioae din Suceava pentru o falce și jumătate de vie în Dealul Mândru, lăsate de Gripina călugărița nepoatei sale Eftimia, fiica lui Miron clucerul.

166. — 1612 (7121) Octombrie 9, Greceni. — Costin, ginerele lui Lupul, cu soția Anghelina și cumnatul, Vasile, vând lui Dumitru Goia părcălab de Hotin ocina lor din Doljești pentru 100 taleri.

167. — 1612 (7121) Octombrie 14. — Megieșii moșiei Doljești mărturisesc că ginerele și fiii lui Lupul Goia au vândut vărului lor, Dumitru Goia părcălab de Hotin, ocina lor din Doljești.

168. — 1612 (7121) Noembrie 3, Iași. — Ștefan Tomșa voevod curmă neînțelegera dintre satele Cernăți zis și Bilțigani și Greci numit și Rotompănești din ținutul Tutova, pentru o bucată de ocină, cotropită de cneaghina Măriica părcălăboia de Hotin.

169. — 1612 (7121) Noembrie 5, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Dumitru Goia ureadnic de Iași părți din satele Doljești, Ruși și Blăgești, cumpărate dela nepoții săi Iurașco și Anghelina, fiii Măricăi.

170. — 1612 (7121) Noembrie 15. — Ștefan Tomșa voevod judecă pricina dintre Dumitru și Drăgan.

171. — 1612 (7121) Noembrie 25. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Voico logofăt a treia parte din satul Fiținghești pe râul Putna, cumpărată dela popa Crăciun și sora sa cu 30 taleri.

172. — 1612 (7121) Noembrie 28, Iași. — Ștefan Tomșa voevod judecă pricina dintre Ion Hăugul pitărel și oamenii săi cu Nebojatco uricar pentru un stufăriș de la apus de Jijia veche, rămânând Hăugul și ai săi de lege.

173. — 1612 (7121) Decembrie 1, Iași. — Ștefan Tomșa voevod judecă păra dintre Sava vâtaf de hânsari și alții pentru două vaduri de moară din satul Petrilești, ce se chiamă Borcești.

174. — 1612 Decembrie, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Mihail Marmure aprod din Mărmureni a șaptea parte din satul Gărcini pe Racova în ținutul Tutova, cumpărată dela Grailă cu 300 zloți tătărești.

175. — <1612 — 1614> Decembrie 4, Bârlad. — Ursul mare vornic de țara de jos poruncește lui Dragan vătaș de Gărlă din Putna să cerceteze pricina dintre Iane neguțătorul din Bârlad cu oameni din Bolotești și Vitănești pentru un vad de moară pe Putna.

176. — 1612 (7121) Decembrie 8. — Isaico comișel împrumută dela Cazan fost postelnic 80 de taleri de argint, zălogind ocina sa din Pașcani, cu mori și pod umblător pe Siret, locuri de prisăci și fânețe cu soroc până la Florii.

177. — 1612 (7121) Decembrie 22, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Ionașco Cucorea aprod o ocină la Ostopeni, la Turia în ținutul Iași, cumpărată dela Toader Măciucă, rămânând ca frații acestuia să ia din partea lui Toader în altă parte.

178. — 1613 (7121) Ianuarie 1, Iași. — Ștefan Tomșa voevod scutește de orice obligație în afară de birul visticriei satele mănăstirii Galata, Sadna și Tămășeni din ținutul Roman. Deasemeni poruncește slujitorilor să prindă pe hoții care s'ar afla în acle sate.

179. — 1613 (7121) Ianuarie 6. — Ștefan voevod întărește lui Pantelei fost părcălab partea de moșie din Horlești, ținutul Cărligăturii, cumpărată dela Grigore, Vasile și rudle lor cu 40 taleri.

180. — 1613 (7121) Ianuarie 11, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește cueaghinei lui Toader Dragotă stăpânirea peste 130 stupi, luați de Dragotă dela Cernat logofăt.

181. — 1613 (7121) Ianuarie 11. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Putna stăpânirea asupra satului Crasna din ținutul Suceava, primit de mănăstire drept danie dela răposatul Filothei fost episcop de Huși.

182. — 1613 (7121) Ianuarie 13, Iași. — Ștefan Tomșa voevod poruncește lui Icremia din Ciriteni să aducă în fața domnului pe Ștefan Boldescu și Ioniță din Buciumi în judecată cu Ionașcu și popa Ionașcu din Bilăești.

183. — 1613 (7121) Ianuarie 13, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Nicoară mare armaș părți cumpărate din satele Bicani și Balosinești pe Simila.

184. — 1613 (7121) Ianuarie 15. — Fedor, Isac, Tatiana și alții vând lui Gheorghe Morozaan părțile lor din satul Târșiței cu 55 taleri și un cal.

185. — 1613 (7121) Ianuarie 15, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Isaico comis stăpânirea peste jumătate din satul Pașcani, care li fusese luată mai înainte cu sila de Isac Balica hatmanul, iar acum domnul li îngăduie s'o răscumpere dela domnie pentru 80 taleri și un cal bun.

186. — 1613 (7121) Ianuarie 17, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Biscricani o moară din satul Averești pe Cracău, ținutul Neamț, găsind nedreaptă păra făcută de mănăstirea Aron Vodă din țarina Iașilor.

187. — 1613 (7121) Ianuarie 19, Iași. — Ștefan Tomșa voevod dă carte de judecată în favoarea lui Boul fost vistier pentru a treia parte din Tălpălăești pe Moldova, ținutul Suceava, în pricina cu Lazor Daună, care îl pârșe că i-a luat ocina în silă.

188. — 1613 (7121) Ianuarie 20, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Boul fost vistier satul Frătești din ținutul Neamț, pe care Iurașco i-l-a pus zălog, apoi i-l-a vândut când l-a scos din robie, deci plângerea Chiranci, cneaghina sa; este neîntemeiată.

189. — 1613 (7121) I an u a r i e 20, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Pătrașco Udrea partea din satul Orășeni, cumpărată dela Anisia, fiica lui Gavril Nemiș.

190. — <1613> I an u a r i e 24. — Părasca din Căndești vinde partea ei de ocină din Căndești lui Andrian vătaf din Stănești, pentru 150 zloți.

191. — 1613 (7121) I an u a r i e 24, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod poruncește lui Vasile pârălab de Neamț să despartă partea Angăi din Căndești, care este partea Parascai, cumpărată de Petrea Hadâmbul pentru 150 zloți.

192. — 1613 (7121) I an u a r i e 28, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Vasile Dinga diac părți din satul Siliștea de pe Șomuz, ținutul Sucevei, cumpărate dela urmașii lui Man globnic.

193. — 1613 (7121) I an u a r i e 28, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Ieremia pârălab părțile de ocină dela Brăești, ținutul Hârlău, pe care le-a cumpărat dela răzeșii săi sub Ieremia Movilă, cu 2000 taleri de argint și au fost apoi acaparate de Isac Balica fost hatman.

194. — 1613 (7121) F e b r u a r i e 3, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod judecă pără dintre Ionașco Lațco pitărel din Mogoșești și Nicoară Blihan stolnic din Cornești pentru un hotar și găsește nedreaptă plângerea lui Blihan.

195. — 1613 (7121) F e b r u a r i e 9, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mânăstirii Galata o parte din iezerul Cahovul, cu dreptul de a lua vamă din pește după vechiul obicei.

196. — 1613 (7121) M a r t i e 4, P o p ș o r i. — Andreiaș șoltuzul și 12 pângari din târgul Vaslui dau mărturie prin care adevăresc că Simion Crasnăș a vândut părțile sale de moșie din satele Grumăzești și Fauri, ținutul Vaslui, lui Voico mare logofăt, pentru 150 taleri.

197. — 1613 (7121) M a r t i e 8 și A p r i l i e 12. — Lupul diac din Dumești și alții dau mărturie că Motrea a vândut partea ei de moșie din satul Miclăușani lui Carp diacul pentru o vacă cu vițel și 5 taleri.

198. — 1613 (7121) M a r t i e 15, C o t n a r i. — Pasacalina Stroicioae și fiul ei Ionașcu Stroici încuviințează ca popa Ionașcu și Ilarion diaconul să răscumpere pentru 280 taleri jumătate din satul Ungheni, ținutul Neaniț, pe care o cumpărase răposatul Stroici fost mare logofăt.

199. — 1613 (7121) M a r t i e 26. — Ștefan Tomșa voevod întoarce fiilor lui Gheorghe Albotă, nepoți marelui vornic Petre Albotă, satele ce le fuseseră luate cu sila de către Toader Movilă, în zilele lui Ieremia Movilă și de Isac Balica hatmanul în zilele lui Constantin Movilă, plătind ei mânăstirii Pantocrator 450 taleri, iar domnului dându-i o trăsură acoperită, cu patru cai buni, pe care i-a trimis pentru trebuința țării.

200. — 1613 (7121) M a r t i e 30, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește mânăstirii Bisericii satul Troița pe Cracău, ținutul Neamț, fost domnesc și ascultător de ocolul Pietrei, cum și locul dela Scărișoara și moara de pe Cracău la satul Averești.

201. — 1613 (7121) M a r t i e 30, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod arată că, după ce l-a răscumpărat pe Boul fost vistier din robia Tătarilor, i-a restituit și satul Davideni, ținutul Neamț, pe care îl dăduse lui Ionașco Talpă mare ceașnic, venind acesta cu «vorbe neadevărate» la domnie. Domnul a primit dela Boul 6 telegari suri prețuiți la 300 galbeni, pe care i-a dat în trebuința țării.

202. — 1613 (7121) **Martie 30, Iași.** — Ștefan Tomșa voevod hotărăște în judecata dintre Voico mare logofăt cu Loghina, cneaghina lui Ionașco Bolea fost vornic și fiii acestuia pentru a patra parte din satele Grumăzești și Fauri, ținutul Vaslui, cumpărate pe nedrept pentru 120 taleri de Ionașco Bolea dela Trifan diac, căci fiii lui Voico mare logofăt sunt rude mai apropiate lui Trifan diac. Se mai confirmă lui Voico mare logofăt a patra parte din Grumăzești și Fauri, cumpărate pentru 150 taleri.

203. — 1613 (7121) **Martie 30, Iași.** — Ștefan Tomșa voevod dăruiește mănăstirii Neamț un loc în pustie unde cade Jijia în Prut, la capătul de jos al braniștei « ca să-și așeze acolo sat ».

204. — 1613 (7121) **Martie 31.** — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Sf. Ilic satul Războieni pe Valea Albă în ținutul Neamț, cu mori și cu tot venitul, danie dela Petru vodă.

205. — 1613 (7121) **Martie 31, Iași.** — Ștefan voevod poruncește lui Scariotschi și Gavrilăș staroste de Cernăuți să pună în vedere Lențoaei din Iurcăuți să-l lase în pace pe Prodan aproad.

206. — 1613 (7121) **Aprilie 1.** — Ștefan voevod întărește mănăstirii Berzunț moșia Bracaciu și moara, danie dela Pavel călugărul.

207. — 1613 (7121) **Aprilie 1, Iași.** — Ștefan voevod scrie pârcașilor de Neamț să corecteze plângerea lui Ionașco vistiernicel din Obârșia împotriva « sătenilor săi », care i-au pierdut o vacă.

208. — 1613 (7121) **Aprilie 8, Iași.** — Ștefan Tomșa voevod scrie lui Rusul diac din Frenciuci să judece pricina lui Toader și Ionașco din Botcești cu Băiseanul pentru o datorie de 20 galbeni.

209. — 1613 (7121) **Aprilie 10, Iași.** — Ștefan Tomșa voevod împuternicește pe călugărul dela mănăstirea Neamț să stăpânească un sat dela gura Jijiei.

210. — 1613 (7121) **Aprilie 10, Iași.** — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Pobrata iezorul Belcul și cele 9 gârle, cum și mlăjetul dela Văleni.

211. — 1613 (7121) **Aprilie 10.** — Ștefan voevod întărește mănăstirii Homor toate iezrele și hotarcele sale.

212. — 1613 (7121) **Aprilie 16, Iași.** — Gheorghe Balș al doilea logofăt întărește învoiala dintre Gligorie diacul și Teta pentru a stăpâni împreună o parte din Comănești, până va aduna Gligorie 120 zloți tătărești.

213. — 1613 (7121) **Aprilie 17.** — Ștefan Tomșa voevod întărește împărțirea ocinci din Hănțești, făcută de Drăgălina, fiica lui Nechifor. Ea o împarte în două jirebii pentru cele două fiice ale sale.

214. — 1613 (7121) **Aprilie 18, Iași.** — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Tazlău un loc în satul Colțești, încălcat de Băcioc fost ceașnic.

215. — 1613 (7121) **Aprilie 21, Iași.** — Ștefan Tomșa voevod poruncește unui dregător să prețuiască prisaca, via și curătura făcute de Chiril, pe o ocină, iar Tuțuman să întoarcă acci bani.

216. — 1613 (7121) **Mai 14, Iași.** — Ștefan Tomșa voevod întărește episcopiei de Roman o prisacă cu stupi și livezi în satul Răchitoasa, ținutul Tecuci, danie dela Ion monah și fiii săi.

217. — 1613 (7121) **Mai 14, Iași.** — Ștefan Tomșa voevod întărește episcopiei de Roman stăpânirea pe o prisacă și un loc de fânaț în hotarul satului Gădinți.

218. — <1613> M a i 30. — Vasile Prăjescu pârcaľab de Neamț cercetează pricina dintre Toma Brae și Ignat cu Tabuci și Frandă pentru o curățitură cu pomăt, din Belcești și găsește îndreptățită stăpânirea lui Toma și Ignat.

219. — 1613 (7121) I u n i e 1, S u c e a v a. — Ștefan voevod dăruiește mănăstirii Sfântul Ilie o bucată de loc din hotarul satului Șchei din ocolul târgului Suceava.

220. — 1613 (7121) I u n i e 1, S u c e a v a. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Sfântul Ilie stăpânirea asupra iazului numit Copcia și asupra a 24 fălci de fânaț din hotarul târgului Suceava, despre hotarul Tătărașilor.

221. — 1613 (7121) I u n i e 12, I a ș i. — Murgoci Toflea și Ghenghea vornic de gloate adevăresc că Mihail, fiul lui Borcea, a vândut lui Păcurar, fiul lui Bără, partea lui din satul Cripinești, ținutul Fălciului, pentru 15 taleri.

222. — 1613 (7121) I u n i e 16. — Ștefan voevod dăruiește episcopiei din Huși coloade de grâu, buți de vin, miere și aspri de cheltuială.

223. — 1613 (7121) I u n i e 22, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod dă carte lui Mălai aprod din Brătiani pentru jumătate din satul Jârdeani din ținutul Dorohoi, până când călugării dela mănăstirea Pantocrator vor aduce uricele și diresele.

224. — 1613 (7121) I u l i e 5, B e l e c e n i. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Popoșea diac din Bârjoveni partea lui din satul Bodești, pentru care se pârise cu Dragotă fost vornic și cu Păcurariu din Cărligi.

225. — <1613 S e p t e m b r i e 1 — 1614 A u g u s t 31> 7122. — Mărturia lui Pătrașco Bașotă și altora pentru vânzarea unui Țigan lui Nechita diac de către popa Ionașco din Bodești pentru zece galbeni.

226. — 1613 (7122) S e p t e m b r i e 1. — Siliște și soția sa vând mănăstirii Bisericiani siliștea Românești pentru 50 de oi, o iapă cu mânz și străjnic.

227. — 1613 (7122) O c t o m b r i e 1, H â r l ă u. — Pavel episcop de Roman și Athanasie episcop de Rădăuți hotărăsc ca un Țigan al mănăstirii Putna, care a ucis pe altul al mănăstirii Secu, să treacă în stăpânirea Secului.

228. — 1613 (7122) O c t o m b r i e 20, C i a b r ă u. — Ionașco mare vornic de țara de jos și alții mărturisesc că a fost de față la Ciabrău când Dumitru Robul s'a dus cu Tătarii, spunând că nu va mai veni, luând dela Lazăr Drule 2 cai, arme și haine și dându-i în schimb ocina sa din Glodeni.

229. — 1613 (7122) N o e m b r i e 5, H o t i n. — Vasile și Anghelina, fiii lui Lupul Goe, vând o parte din ocina lor din satul Doljești, ținutul Roman, lui Dumitru Goe pârcaľab de Hotin, fratele tatălui lor.

230. — 1613 (7122) N o e m b r i e 5, R o m a n. — Ștefan Tomșa voevod poruncește pârcaľabilor și șoltuzului de Roman să lase în pace de unele obligații pe poslușnicii episcopiei de acolo.

231. — I n a i n t e d e 1613 (7122) D e c e m b r i e 3. — Gavril Balici și frații săi vând nepotului lor Mira Marmure uricar, părți de ocină din Bojieni drept 121 taleri.

232. — 1613 (7122) D e c e m b r i e 3. — Ștefan voevod întărește lui Mira Marmure uricarul jumătate din satul Bojieni cumpărat dela Gavril Balici și frații săi, strănepoții lui Dragoș Rotompan.

233. — <1613 D e c e m b r i e — 1615 O c t o m b r i e. —> Ștefan Tomșa voevod întărește lui Toader sulgerul părți din satul Căcăceani, pe Sărata în ținutul Fălciu.

234. — 1613 (7122) Decembrie 17, Iași. — Ștefan voevod întărește lui Beldiman mare logofăt satul Samașcani, cumpărat dela Pavel și Toader și rudele lor, drept 80 taleri.

235. — 1613 (7122) Decembrie 19, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește stăpânirea mănăstirii Biscricani peste satul Troița, ținutul Neamț.

236. — 1613 (7122) Decembrie 19. — Hotarnica satului Troița, făcută de Vasile Bociulcescu mare spătar.

237. — 1613 (7122) Decembrie 20. — Ștefan Tomșa voevod judecă pricina dintre Elisei paharnic și rudele lui, fiii lui Neagul, nepoții lui Poiană, cu Cazan, fiul lui Nastea, pentru a patra parte din satul Helvii, pe Tazlău, ținutul Troțuș, dându-li-se nepoților lui Poiană în schimb a șasea parte din satul Poiana.

238. — <1613 Decembrie 23 — 1614 Ianuarie 23> 7122 Iași. — Ștefan Tomșa voevod judecă pe Gligorie Șchianul cu Arsenie și Cozma, pentru ocina cumpărată în satul Oboroceni, arătând că s'au înpăcat.

239. — <1614 — 1615 Iunie — > Sturzea Hatman și părcălabul Sucevii întăresc lui Nădăbaico vornic câteva sălașe de Țigani.

240. — <1613 — 1615> Ianuarie 3. — Mărzea mare vornic de țara de sus poruncește deșugubinarilor din ținutul Neamț să nu turbure satul Iucaș al m-rii Galata pentru o moarte de om, pentrucă a iertat acca moarte de om.

241. — 1614 (7122) Ianuarie 14, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește m-rii Moldovița un hotar obținut în schimbul moșiei Sasciori cu mănăstirea Sintilia. Acel hotar era învăluit de Udrești. Domnul dă hotărîrea definitivă după ce a pus pe Iachim ureadnicul de Succava să cerceteze hotarele, pe unde a hotărît Tăutul.

242. — 1614 (7122) Ianuarie 14, Iași. — Ștefan voevod poruncește părcălabilor ținutului Neamț să nu ia gloabe mici din satele mănăstirii Pângărați, care sunt lăsate călugărilor pentru «ciubole».

243. — 1614 (7122) Ianuarie 15, Iași. — Ștefan Tomșa voevod judecă pe nepoții lui Mihul Ponici cu nepoții lui Buda, hotărînd ca nepoții lui Buda să stăpânească satele Crevăcești și Șarba, iar ai lui Ponici, Ivancicăuți și Glodeni.

244. — 1614 (7122) Ianuarie 15, Iași. — Ștefan Tomșa voevod scrie marilor vătafi din ținutul Succava să lase în pace satul Vâlceștii al m-rii Galata.

245. — 1614 (7122) Ianuarie 15. — Solonca, fiica lui Vlădica fost pitar vinde lui Neaniul diac o prisacă diu hotarul Oncștilor, pentru 35 taleri.

246. — 1614 (7122) Ianuarie 21, Iași. — Gheorghe Balș al doilea logofăt și alți bocri adevăresc că Arsenie Nebojatco a cumpărat părți de ocină din satul Vlădeni pe Jijia, ținutul Hărlău.

247. — 1614 (7122) Ianuarie 29, Toderești. — Odochia, soția lui Vlădica pitar și cu fiica lor Solomia vând partea lor de ocină din Onești, lui Drăgușan diac și Neaniului fost părcălab la ținutul Iașilor, pentru 26 taleri.

248. — 1614 (7122) Februarie 2. — Nicoară ușerul din satul Bobletci și rudele sale vând părți din Mădărjeși și din Văleșeni lui popa Simion din Mădărjeși pentru 45 taleri.

249. — 1614 (7122) Februarie 9. — Ștefan voevod dăruiește lui Enache postelnic satul Stolniceni ținutul Iași, fost al lui Vasile Stroiici hiclean.

250. — 1614 (7122) Februarie 13, Iași. — Ștefan Tomșa voevod dă carte lui Onciul fost staroste și vătămanului său din Roșieci, pentru a stăpâni « podanii » de acolo, care își vor plăti dabilele după catastrul dela vistieria domnească.

251. — 1614 (7122) Februarie 14, Iași. — Ștefan Tomșa voevod către marele vâtaf de ținutul Dorohoi, să cerceteze plângerea Nastascăi și a fiului ei, Ionașco Vartic, împotriva lui Vemeșcanul, care le-a arat ocina din Petrești fără dreptate.

252. — 1614 (7122) Martie 2. — Ursu Plop și rudele sale vând lui Nichifor, Bilacăi și Avram părți din satul Plopeni.

253. — 1614 (7122) Martie 15, Ștefănești. — Ștefan, fiul lui Miron, cu sora și fiii săi vând o jumătate din a treia parte a satului Vlădiceni lui Mănuilă vornicul de Ștefănești, de față cu șoltuzul, pargarii, popa cel domnesc și alți târgoveți din Ștefănești.

254. — 1614 (7122) Martie 23. — Balș logofăt al doilea întărește împărțala ce face Ignat Ciogolea și cumnatul său Strat (Estratie) asupra moșiilor Manova, ținutul Soroca; Berehoști, ținutul Iași și Vătămani, ținutul Neamț în care ultim sat « descărlcătura să nu-ș facă în vatră » Ignat Ciogolea.

255. — 1614 (7122) Martie 26, Iași. — Gheorghe Balș logofăt, Dumitru Goia pârcaľab de Hotin și alți boeri adevăresc că Arsenie Nebojatco uricar a cumpărat mai multe părți din moșia Vlădeni pe Jijia, ținutul Hărlău.

256. — 1614 (7122) Martie 29. — Ștefan voevod întărește lui Dumitru Goe pârcaľab de Hotin părți din satele Doljești, Fărtești și Ruși cumpărate dela nepoții săi de soră: Isac și Iurașco și Anghelina și părți din satele Balomirești și Blăgești, toate în ținutul Roman.

257. — 1614 (7122) Martie 30, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Arsenie Nebojatco uricar, stăpânirea satului Vlădeni pe Jijia, ținutul Hărlău, parte moștenit și parte cumpărat dela mai mulți.

258. — 1614 (7122) Mai 3, Iași. — Ștefan Tomșa voevod către marii vâtafi ai ținutului Vaslui să facă lege dreaptă lui Andrei coinis din Porocșteni ca să-și ia ocina pe care a plătit-o pentru o moarte de om.

259. — 1614 (7122) Mai 6. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Coșeseu din Cosăști un loc de prisacă, rămânând ea Gheorghe să-și mute stupii.

260. — 1614 (7122) Mai 8. — Dumbravă din Bahna vinde ocina sa lui Zaharia din Berbești cu 15 talcri, pe care i-a luat pentru a-și plăti capul de niște stupi furați dela Marcu, fiul lui Rojnița.

261. — <1614 Mai 8. —> Nechita, fiul lui Dănilă din Bahna, vinde partea sa de ocină lui Zaharia din Berbești cu 10 talcri ca să se mântuie de fecmia sa.

262. — 1614 (7122) Iunie 20, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstirii Muntele Peonul hotarul braniștei, așa cum l-a ales în z lele lui Iereinia vodă, mitropolitul Teodosic.

263. — 1614 (7122) Iulie 2. — Salomeia, Anafimie și Candachia, nepoatele lui Dambole vând lui Ivașcu Cărjău și encaghinei sale Maria, părți de moșie în Câmpurile, Răcoasa și Verde, pe Șușița, ținutul Putna.

264. — 1614 (7122) Iulie 11. — Ștefan voevod întărește lui popa Toader un loc în Păstrăveni, rămânând de judecată Pintile și Mihăilă din « Păgești ».

265. — 1614 (7122) Iulie 15, Iași. — Ștefan Tomșa voevod dă carte lui Gheanghea vornic de gloate, pentru un loc de odae din satul Parcovă, pe Ciuhur, ținutul Hotin.

266. — 1614 (7122) Iulie 21. — Balș al doilea logofăt și alți boeri adevăresc că Dumitru mare comis a cumpărat parte din satul Balomirești, ținutul Roman, pentru 30 taleri bătuți dela Gălina, fiica lui Roman Pleșa.

267. — 1614 (7122) Iulie 25. — Constantin Corpaci clucer dăruiește mănăstirii sf. Sava din Iași, jumătate din via sa dela Copou, pe care o stăpânește împreună cu sora sa, cneaghina Nastasia Varticoae.

268. — 1614 Iulie 25. — Mitrofan arhimandritul și alți călugări sinaiți din metohul sf. Paraschiva din târgul Iași se obligă ca în chilia construită de Mitrofan, fost episcop al Romanului, la acest metoh, să găzduiască pe călugării dela mănăstirea Secul, care ar veni în Iași.

269. — 1614 (7122) August 8, Iași. — Ștefan Tomșa voevod cheamă la judecată domnească pe Rugină din Seleșeu, părț de vecinii din satul domnesc Șendriceni, din ocolul Dorohoi, că le-a încălcat hotarul.

270. — <1614 — 1615> August 27, Iași. — Cioban din Telenești vinde partea sa din Telenești lui Gorciul din Mihăilașa, vătav de argați la Beldiman mare logofăt, pentru 41 taleri, cu cari scapă pe fiul său Negruț, pe care voia să-l spânzure Sturza hatmanul.

271. — <1614 Sept. — Oct.> 7123. — Ursu mare vornic. Mărzea mare vornic, împreună cu alți boieri încuviințează pe egumenul m-rii Golia din Iași să vândă lui Nechifor Beldiman fost mare logofăt, satul Rujinți de pe Ciuhur ținutul Iași, pentru 500 zloți, fiind m-rea Vatopedi dela Athos în mare sărăcie din pricina Turcilor.

272. — <1614 Sept. 1—1615 Aug. 31> 7123, Baia. — Ilea șoltuz și pângarii adevăresc că Gavril Băliciu a vândut lui Gligor o casă din Spătărești «cu jirabie», drept 32 taleri.

273. — <1614 Septembrie 1 — 1615 August 31> 7123. — Balș al II-a logofăt și alți boieri întăresc lui Dumitru comis partea de moșie din Balomirești ținutul Roman, cumpărată dela Galina, fata lui Roman Pleșa.

274. — 1614 (7123) Septembrie 18. — Petre Scaraotschi staroste de Cernăuți alege părțile de ocină din satul Iurcăuți ale lui Prodan și Gligorie de către cneaghina lui Dumitru Lenței.

275. — 1614 (7123) Octombrie 18, Iași. — Ștefan Tomșa dăruiește m-rii Solca, făcută de el, satele: Lozna, Culiceni, Derzca, Călinești, Ionășani și Șărbănești, din ținutul Sucevii, confiscate pentru trădare dela Vasile Stroici și Grigorie Arbure.

276. — 1614 (7123) Noiembrie 1. — Gligorie mare pitar și alți boieri adevăresc că Beldiman mare logofăt a cumpărat o parte din satul Semeșcani, ținutul Orhei, dela Antemia, soția lui Pătrașco vistiernicel și dela sora ei, Nastasia.

277. — 1614 (7123) Noiembrie 1, Iași. — Ștefan voevod întărește lui Beldiman mare logofăt partea din satul Sămășcani, ținutul Orhei, cumpărată dela Antimia și Nastasia pentru 80 taleri.

278. — 1614 (7123) Noiembrie 4, Iași. — Ștefan voevod judecă pricina dintre Oană vătăman și alții cu Nădăbaico fost vornic, pentru satele Giorzești și Vitoroji și pedepsește aspru pe cei dintâi pentru înșelăciune.

279. — 1614 (7123) N o e m b r i e 20, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Toader Onilă vistier a șasea parte din jumătatea satului Totoești, cu loc de moară în apa Vasluiului, cumpărată dela Pătrașcu, fiul lui Purcel.

280. — 1614 (7123) N o e m b r i e 20, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Gorciul din Mihăilașa partea din Telenești cumpărată dela Cioban, pentru 41 taleri de argint.

281. — 1614 (7123) D e c e m b r i e 12. — Ștefan Tomșa voevod întărește mănăstiri Neamț danie la Hlăpești pe Prut, dela Bobeică fost staroste și popa Hariton.

282. — 1614 (7123) D e c e m b r i e 17, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod judecă pricina dintre Cerneva diac și socrul acestuia Dumitrașco, pentru părți din satele Zastavna Chiselev, Bobești, Stănești și Năhoreani.

283. — 1615 (7123) I a n u a r i e 15, I a ș i. — Ștefan voevod poruncește staroștilor de Covurlui să judece pe acci care au prins pește în lacul Dadovul al m-rii Tazlău fără învoirea egumenului și să-i oblige la plata pagubei.

284. — 1615 (7123) I a n u a r i e 15, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod poruncește staroștilor de Covurlui să judece pe oamenii care pescuesc în iezorul m-rii Tazlău. Cine va fi prins să plătească tot peștele.

285. — 1615 (7123) I a n u a r i e 18. — Ursu mare vornic, Mârzea mare vornic și alți boeri adevăresc că m-rea Sucevița a dat lui Nichifor Beldiman mare logofăt satul Negoești, ținutul Neamț, primind în schimb satul Rujinți pe Ciuhur, ținutul Iași.

286. — 1615 (7123) I a n u a r i e 26. — Anastasie mitropolitul Sucevei a dăruit unei mănăstiri jumătate din satul Tudura.

287. — 1615 (7123) I a n u a r i e 28, I a ș i. — Nebojatco uricar se învoește cu Ion Hăugul pitar, pentru chipul cum să pescuiască în heleșteele ce le au în Jijia.

288. — 1615 (7123) I a n u a r i e 30. — Egumenul Pangratie și soborul dela mănăstirea Sucevița, văzând lăcașul sărăcit, fac schimb cu Nechifor Beldiman mare logofăt, dându-i satul Negocști de pe Orbic, ținutul Neamț și primind satul Rujinți de pe Ciuhur, ținutul Iași, cum și 100 galbeni.

289. — 1615 (7123) F e b r u a r i e 3, I a ș i. — Ștefan voevod judecă pricina dintre Vasile ureadnic și Petre spătar cu feciorii lui Bucium vornic, pentru părți de ocină din satul Oțești, ținutul Adjud, gășind că Bucium vornicul a cotropit acea ocină, care este dreaptă a lui Vasile și Petre.

290. — 1615 (7123) F e b r u a r i e 10. — Ștefan Tomșa voevod judecă plângerea lui Dumitru Ponici și a rudelor lui împotriva lui Simion Oțel, fiindcă în timpul fugii lor în Polonia, cu Ștefan Tomșa bătrânul, le-a vândut Ion Oțel satele Socrujeni, Zaluceni și Bisericanii. Vodă dă dreptate Poniceștilor.

291. — 1615 (7123) F e b r u a r i e 11, U s t i a. — Doamna Elisabeta soția lui Ieremia voevod, întărește lui Alexa Musteață, fost părcălab, satul Iurceni din ținutul Soroca, dăruit de mama lui Ieremia voevod.

292. — 1615 (7123) F e b r u a r i e 19, I a ș i. — Ștefan Tomșa voevod către aprodul Pătârnice din Cobănceanca, pentru a fixa zi de înfățișare Răfiesei din Ponrișani și lui Lupu fost mare vataș în pricina cu Ciucul, spre a se face acestuia ispisoc pentru satul Macicăuți.

293. — 1615 (7123) F e b r u a r i e 19, I a ș i. — Porunca lu. Ștefan Tomșa voevod către aprodul Potârnice pentru a fixa zi de soroc lui Roman din Macicăuți și alți răzeși cu Lupul fost mare vataș, pentru o parte de ocină.

294. — 1615 (7123) Martie 8, Iași. — Ștefan Tomșa voevod anulează un schimb de sate, făcut mai înainte, între mănăstirea Sucevița, fără voia ei, și Toader Movilă, ctitorul m-rii Pantocrator.

295. — 1615 (7123) Martie 12. — Gheorghe, fiul Salomeiei, fata Neagului din Mohorții ținutul Tecuci, vinde lui Corpaci fost postelnic partea sa de ocină cu 12 galbeni.

296. — 1615 (7123) Martie 13, Iași. — Ștefan Tomșa voevod dăruiește mănăstirii sale Solca, satele Badeuți, Drăgănești, Cărnicești, Vancicăuți și Părlășani din ținutul Sucevei. Satcele au fost domnești și se chemau din ocolul Badeuți și întru nimic de trebuință domnului.

297. — 1615 (7123) Martie 13, Iași. — Ștefan Tomșa voevod dăruiește mănăstirii Solca ridicată de el satcele Lămășani și Stupca din ținutul Suceava, sate drepte domnești ascultătoare de ocolul cetății Suceava.

298. — 1615 (7123) Martie 15, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește Maricăi, encaghina lui Cincul și fiilor lor, partea din Macicăuți, cumpărată dela Ana Răfeiasa cu 50 taleri.

299. — 1615 (7123) Martie 15, Iași. — Pântea fiul lui Lupul Năstase din târgul Iași vinde călugărilor dela sf. Sava o vie în deal la Epure pentru 80 taleri și scrierea la pomelnic a două nume.

300. — 1615 (7123) Martie 15, Iași. — Costantin, fiul lui Manole Moraet și al Maricăi, din târgul Iași, dăruiește și el m-rii Sf. Sava din Iași 3 fălci de vic în Dealul lui Epure, cu cranic, vase și grădini care au fost lăsate danie mănăstirii de către mamă-sa, la moarte.

301. — 1615 (7123) Martie 18. — Petre Smilcanu șoltuz și cei 12 pângari din Iași întăresc m-rii sf. Sava 3 fălci de vic în Dealul lui Epure dăruite de Costantin Moraet.

302. — 1615 (7123) Martie 18. — Sanfira, fata Ștefului, vinde partea sa de ocină din Hârlești, ținutul Neamț, fiicelor lui Ion Urzică, Chelsea și Floarea, drept 27 taleri.

303. — 1615 (7123) Martie 18. — Ștefan voevod dăruiește m-rii Solca satul Costești pe Siret și satul Mănăstireni, care au fost ascultătoare de ocolul și de curțile noastre din Botoșani.

304. — 1615 (7123) Martie 19, Iași. — Ștefan Tomșa voevod dă poruncă marilor vătăfi ai ținutului Vaslui să judece și să oblige pe Onilă Bejenarul din Nistoreni, ca să prinească 10 taleri și 4 potronici dela Andrei din Porcișani și să-i întoarcă ocina cumpărată pe nedrept.

305. — 1615 (7123) Martie 20, Iași. — Beldiman, mare logofăt și alți boieri mărturisesc că fiul lui Costin au vândut a treia parte din Hadărăuți pe Racovă, ținutul Hotin cu iaz și moară lui Grigorie Corotușco diacon pentru 150 taleri și dresurile le-au perit lor în zilele lui Mihail-voevod.

306. — 1615 (7123) Martie 24. — Nichifor Beldiman mare vornic și alți boieri adevărați că Dumitru Goia mare comis a cumpărat părți din satele Doljești și Balomirești, ținutul Roman, urmând a-și face direse domnești.

307. — 1615 (7123) Martie 24, Iași. — Ștefan Tomșa voevod cumpără cu 2000 de galbeni ungurești satul Fărăoani din ținutul Bacău, pe care-l dăruiește mănăstirii Solca.

308. — 1615 (7123) Martie 29. — Ștefan voevod întărește lui Isac Stârcea diacon partea de ocină din satul Boian, ținutul Cernăuți, cumpărată dela frații Matieșcești fiii lui Toader uricarul, în zilele lui Ieremia voevod.

309. — 1615 (7123) **Martie 30, Iași.** — Ștefan vovod dăruiește m-rii Solca satul Iubănești, ținutul Dorohoi.

310. — 1615 (7123) **Martie 31, Iași.** — Iachim, fost vornic de Suceava, dăruiește mănăstirii Bistrița un loc de prisacă cu casă și cu grădini, la Dereanu, în ținutul Orhici.

311. — 1615 (7123) **Aprilie 6, Iași.** — Ștefan Tomșa vovod întărește m-rii Biserici satul Troița, pe Cracău, ținutul Neamț.

312. — 1615 (7123) **Aprilie 15, Iași.** — Ion și Varvara vând lui Corpaci fost postelnic, partea lor de ocină în satul Mohorți, ținutul Tecuci, pentru 10 galbeni.

313. — 1615 (7123) **Aprilie 16.** — Egumenul Pangrație și soborul dela m-rea Sucevița adevăresc că au primit 100 galbeni dela Boul vistier, dați de Beldiman mare logofăt pentru schimbul satului Negoști, ținutul Neamț.

314. — 1615 (7123) **Aprilie 19, Iași.** — Ștefan Tomșa voevod judecă pricina dintre Prodan Gligorie și sora lor Nastasca, cneaghina lui Dumitru Ponic, cu fiii lui Văscan Dobrenchi pentru a treia parte din jumătate din satul Bălăciani, găsimd neîntemeiată plângerea lui Prodan și a fraților săi.

315. — 1615 (7123) **Mai 2.** — Dumitrașco Cucorea vinde lui Necopoe pe Oprăș Țiganul cu fiul său Istratie, «să-i hie lui șerbu și rob în véci».

316. — 1615 (7123) **Mai 9.** — Cneaghina Nastasia Varticoaia dăruiește mănăstirii sf. Sava din târgul Iași, jumătate din via sa dela Copou, așa cum a dăruit și fratele ei, Costantin. Corpaci clucer, 'cealaltă jumătate.

317. — 1615, **Mai 12.** — Ștefan Tomșa vovod dăruiește mănăstirii Solca mai mulți Țigani, pe care l-a cumpărat dela urmașii lui Dânceu, fost staroste la ținutul Tecuci, pentru 400 galbeni.

318. — 1615 (7123) **Mai 15.** — Ursu mare vornic de Țara de jos, întărește lui Grigorie din Bănești părți din satul Lucani, cumpărate dela preotul Văscan și precoteasa Marușca cu 20 taleri bătuți.

319. — 1615 (7123) **Iunie 14, Botoșani.** — Filip ureadnic, Dumitru fost șoltuz, Moșul și mulți oameni bătrâni din târgul Botoșani, mărturisesc că Ștefan din Botoșani a vândut un loc de heleșteu în satul Miclăușeni lui Chiraș vătăman, pentru 12 taleri, iar fiii lui Ștefan n'au nicio treabă la acel heleșteu.

320. — 1615 (7123) **Iunie 26, Suceava.** — Beldiman mare logofăt adevărește că egumenul dela m-rea Humor în pricină cu egumenul dela m-rea Pobrata pentru o Țigancă, a primit altă Țigancă și astfel s'au împăcat.

321. — <1615> **Iunie 30, M-rea Solca.** — Sturza hatman și pârcaľab de Suceava întărește lui Eremia fost vornic niște Țigani, cumpărați dela Toader Turca fost căpitan.

322. — 1615 (7123) **Iulie 6, Suceava.** — Ștefan Tomșa voevod întărește slugii sale Grama ușerul jumătate din satul Ilișești, care a fost a lui Stoian ușerul și a pierdut-o prin viclenie.

323. — 1615 (7123) **Iulie 13.** — Ștefan Tomșa voevod judecă pricina dintre Gheorghe comișel din Dobrulești și Gavril din Soci, pentru o parte de ocină din Soci, cumpărată dela feciorii Stancăi și ai Albăscului. Se găsește îndreptățită stăpânirea lui Gheorghe comișel.

324. — 1615 (7125) **Iulie 28, Iași.** — Ștefan Tomșa dăruiește ctitoriei sale, m-rea Solca, satul Chezvini din ținutul Suceava, pe care l-a cumpărat dela Vasile Șepțilici pentru 1000 galbeni.

325. — 1615 (7123) August 1, Iași — Pântea Cozonac din târgul Iași, Gligorie aprod și alții adevăresc că Frăsina, fiica Sorci din Griști vinde partea sa de ocină din Griști, pe Șacovăț, lui Obreajie fost sulișăș pentru 50 talcri.

326. — 1616 (7123) August 3 — Ursu mare vornic și alți bocri mari adevăresc că Magda, fiica Soricăi, a vândut lui Beldiman mare logofăt ocina ei din satul Teliuști ținutul Orhei, pentru 48 talcri.

327. — 1615 (7123) August 10, Iași — Gh. Balș logofăt și alți doi bocri adevăresc că Glicanghe vornicul de gloată a răscumpărat satul Parcova, ținutul Hotin, dela De-meșcan fost miedar, Glicorcea aprod și alții, pentru 200 galbeni, rămânând a nu-l mai părî în viitor. Iși va face și «privilegii domnești».

328. — < 1615 Septembrie 1. — 1616 August 31 > 7124 — Zaharia Derzsca fost pitar zălogește o jirebie din satul Derzsca, cu casă și pământuri în țarină, lui Miron Cruglicu pentru zece ughi.

329. — < 1615 Septembrie 1 — 1616 August 31 > 7124, Hreasca — Stratulat Borăleanul restituie popei din Hreasca o jirebie de pământ din satul Pleșești, primind 28 talcri.

330. — 1615 (7124) Septembrie 20, Iași — Ivașco mare armaș și alți boicri dau zapis de mărturie că Grigorie Ciolpan hatman a întors Marghitci și lui Toader 90 taleri pentru dedina lui, două case din Săoani pe Siret, ținutul Suceava.

331. — 1615 (7124) Septembrie 28, Iași — Ștefan Tomșa voevod dă carte lui, Toader aprod din Botești și verilor lui să ia desetina din varză din satele Botești și Glodeni, dela acei ce «vor fi făcut acolo grădini».

332. — 1615 (7124) Octombrie 1. — Tudosia cu fiica ei Anghelina și soțul acesteia, Costin, vând partea lor din satul Buruenești, ținutul Roman, lui Dumitru Goe, mare vornic.

333. — 1615 (7124) Octombrie 10, Iași. — Ștefan voevod întărește lui Ursul Pătrășcan, fost mare clucer, ginerului său Gheorghe Gherghel fost mare pitar și fiicei sale Drăguna, jumătate din satul Rusii pe Bistrița și jumătate din satul Ștefcani pe pârâul Tazlău, ambele în ținutul Bacău.

334. — 1615 (7124) Octombrie 25, Iași. — Gheanghea mare logofăt, Marghita și fiul ei Toader, Mârzea mare vornic și Nicoară mare vornic adevăresc că au primit dela Grigorie Ciolpan hatman 90 taleri pentru două jirebii cumpărate de ei în satul Săoani, ținutul Roman, care însă erau de moștenire ale lui Ciolpan.

335. — 1615 (7124) Noiembrie 2, Solca — Ionașco fost vătah de comișei și alți boiernași adevăresc că Ciociul din Urecheni și alții au întors lui Simion Băcea 50 taleri pentru ocina ce el cumpărase fără dreptate.

336. — 1615 (7124) Noiembrie 21, Iași. — Alexandru Movilă voevod întărește mânăstirii Galata satul Plopîi pe Bahlui.

DOCUMENTE ÎNDOELNICE

1. — <1611 Februarie 25> — <Iane> șoltuzul și cei 12 pângari din Târgul Tecu-
ciului dau mărturie că Ursul din Totolcști vinde moșia sa din Plăcințeni lui Ionașcu Vrabie
părcălabu, pentru un bou de jug și 15 taleri.

2. — 1611 (7120) Decembrie 11, Iași, — Ștefan Tomșa voevod întărește m-rii Biserici poienile Biserica, Cârnu și Bicazul în schimbul unei poieni « care este sub Ceahlău », pe care le-o luase Arhiepiscopul Gheorghie « ca să le dea alt loc ».

3. — 1612 Februarie 23, Ruptura. — Gârdan, mama sa Nastea și fratele său vitreg Lazor armaș din Ruptura vând lui Ionașco Jora căminar mare, ocina lor din seliștea Bahna cu 100 taleri.

4. — <1612 — 1613> Martie 20. — Ștefan voevod întărește lui Gheorghie Zmăul moșie în satul Rădeni pe Jijia.

5. — 1612 (7120) Mai 24. — Avram mare vornic, Costin mare hatman, Turlea pâr-călab și alții aleg hotarul moșiei Babele a lui Toader, fiul lui Margelat, de hotarul moșiei Mijlocenilor.

6. — 1612 (7121) Decembrie 10. — Gârdan, feciorul Nastei din satul Ruptura cu fratele său vitreg Lazor armaș și cu alt frate, Ignat, vând lui Ionașco Jora cămănar părțile lor de moșie din satul Bahna.

7. — 1613 (7121) Iunie 20. — Insemnare de bătrâni ce sunt în satul Ciutureștii din ținutul Roman, urmașii lui Iuga mare postelnic.

8. — <1613 Septembrie 1 — 1614 August 31> 7122. — Safta, cneaghina lui Ciugole, întoarce lui Strătulat Brahă, Macici, Ilie și Marco jumătate din satul Godinești, pe care i-o vânduse ei Toader Arbure cu 150 lei, fără știrea lor.

9. — 1615 (7123) Februarie 6, Iași. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Necoară fost armaș și lui Larion aprod și oamenilor lor moșiile din satele Vorniceanii și Petreștii din ținutul Covurlui, în pricina cu Vascan și fratele său, Balaban diacul.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1. — 1611 (7119) г. января 5, Яссы. — Пыркэлаб Маноле продает Думитраке Кирицэ Палеологулу село Килдешти на Молдове и три фалчи виноградника в Копоу вблизи Ясс за 650 золотых, 500 за село и 150 за виноградник.

2. — 1611 (7119) г. января 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кирицэ Палеологулу село Килдешти на Молдове, купленное у пыркэлаба Маноле за 500 золотых.

3. — 1611 (7119) г. января 10. — Господарь Константин Могила подтверждает апроду Думитру Гое и его жене Кандакии часть села Баломирешти, Романского края, купленную за 188 талеров.

4. — 1611 (7119) г. января 15. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Палеологулу село Мирчешти, купленное за 40 золотых у Грозя и других.

5. — 1611 (7119) г. января 15, Яссы. — Господарь Константин Могила судит Иоана Хэугула и его родных за нарушение границ сел Гэурени и Бэшени, Турии, Бэлошани, Потынджени, Мисешти, Мэлэешти и Форэшти, постановляя: владеть селом их Владени на Жижии, Ясского края.

6. — 1611 (7119) г. января 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Исаку Стырча часть села Попени, купленную у Тодоски, дочери Гафии за 80 талеров серебром.

7. — 1611 (7119) г. января 16. — Василяки, сын Марики, продает Урсулу Вракницэ часть поместья в селе Шербэнешти на Берхече.

8. — 1611 (7119) г. февраля 13, Каменец. — Жена Василе Чолханского, внучка господаря Александра, Ана со своими сыновьями продает за 500 польских влотых, скрываясь в каменецкой крепости, пахарнику Косте Бэчоку село Бобулешти, Дорогуньского уезда.

9. — 1611 (7119) г. февраля 20. — Господарь Константин Могила подтверждает Кирицэ Думитраки Палеологулу части села Холохорени, Хотинского уезда, купленные у внучек Хилипеца Саломей и Марики.

10. — 1611 (7119) г. февраля 25. — Бырладский шолтуз Яне и 12 пыргарей подтверждает старосте Ионашку Вrabне вотчину Блага в селе Тотлешти, которой Блага заплатил за голову сына, укравшего скот.

11. — 1611 (7119) г. февраля 25. — Шолтуз Яне и 12 пыргарей из Бырлада подтверждают старосте Ионашку Врание вотчину Благи в Плэчинцени, которого он спс от виселицы, за 30 талеров.

12. — <1611 (7119) г. февраля 25>. — Шолтуз Яне Цэгэнаш и 12 пыргарей подтверждают старосте Ионашку часть поместья в Плэчинцени, купленную за 15 талеров у Соломона, сына Никоарэ.

13. — 1611 (7119) г. марта 4, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает письмоводителю Арсение Небожатко части села Влэдени на Жижию, Гырлэуского края, купленные у питара Савы и его родичей.

14. — 1611 (7119) г. марта 5. — Великий логофот Пэтрашко свидетельствует, что Прокопий из местечка Гырлэу получил деньги шурина своего Ионашко от письмоводителя Небожатко за часть его вотчины во Влэдени.

15. — 1611 (7119) г. марта 7, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает логофоту Витольту части села Обыршиа Берхечулуй, Текучского края, купленные у Варвары и ее родичей за 78 талеров.

16. — 1611 (7119) г. марта 10, Яссы. — Господарь Константин Могила жалует второму логофэту Витольту дворового цыгана с женою и детьми.

17. — 1611 (7119) г. марта 11, Яссы. — Великий пахарник Костя Бэчок и другие бояре свидетельствуют, что Кондакия и ее родичи продали Нестору Уреке половину села Бутичи.

18. — 1611 (7119) г. марта 12, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает письмоводителю Никоарэ место для пасаки в пределах Переанов на Бэтрыне, купленное за 20 талеров у Кондри и других.

19. — 1611 (7119) марта 15. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраке купленную им у Думитру, сына Хатко, вотчину в Холохорени.

20. — 1611 (7119) г. марта 16. — Господарь Константин Могила подтверждает постельнику Кирицэ часть села Бумботешти, Ясского края, купленную у братьев Исака и Василе за 10 талеров.

21. — 1611 (7119) г. марта 20. — Господарь Константин Могила подтверждает постельнику Кирицэ Думитраке Палеологулу часть села Холохорени, Хотинского уезда, купленную у Штефаны, дочери Григи и ее родичей.

22. — 1611 (7119) г. марта 27, Михилаш. — Павел и Тоадер, сыновья Арманки, продают дворнику Бельдиману свои вотчины в селс Сэмэшикани за 70 талеров.

23. — 1611 (7119) г. апрель. — Господарь Константин Могила подтверждает Косте Бэчоку части села Влэдэни, купленные за 65 талеров у Драгны.

24. — 1611 (7119) г. апреля 1, Заставна. — Поп Алекса из Костешти продает свою часть села Заставны в селище Толтре и в Бояничике Ончулу Брашкочу, черновицкому старосте, и жене его Ангелине за 50 талеров.

25. — 1611 (7119) г. апреля 2, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает пахарнику Ионашко его часть села Селище, Сучавского края.

26. — 1611 (7119) г. апреля 7. — Господарь Константин Могила возвращает дворнику Георге и его жене Думитре села Бадэуци и Сэбэшани, отобранные от них прежними господами и отданные местечку Штефэнешти.

27. — 1611 (7119) г. апреля 20. — Господарь Константин Могила подтверждает Бистрицкому монастырю дворовых цыган.

28. — 1611 (7119) г. мая 10, Яссы. — Вдова покойного логофэта Строича Паскалина с сыном своим Ионашко возвращает рэзешам селище на Жижики, купленное у них логофэтом Строичем, получая за это 100 талеров.

29. — 1611 (7119) г. мая 12, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает стольнику Мирону и его сестрам половину села Ламанова, Сорокского края, купленную за 100 талеров у Григорчи и Ионашку.

30. — 1611 (7119) г. июня 2. — Господарь Константин Могила подтверждает рэзешам села Опришешти, Балотешти, Стэнишешти, Цигэнешти и Мотошени, захваченные вистьером Боулом по приговору.

31. — 1611 (7119) г. июня 12, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому дворнику Верхней Земли Василе Орэшу владение селищем Шендрикани, Гырлазуского уезда, подсудным местечку Дорогунь, пустующему со времен господаря Александра.

32. — 1611 (7119) г. июня 19. — Сын Болдура Григоре продает свою часть поместья в Епурени за 50 талеров серебром.

33. — 1611 (7119) г. июня 20, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому чашнику Косте Бэчоку шестую часть села Владени с прудом и мельницей в Добруше, Сорокского края, купленную за 50 талеров у Грама.

34. — 1611 (7119) г. <июня 20>. — Господарь Константин Могила подтверждает Косте Бэчоку все части вотчины, купленные во Владени у Драгны, Грама, Григоре и Никоарэ, Кирилэ и Фримэ.

35. — 1611 (7119) г. июня 25, Яссы. — Бывший житничер Иля Думитрович продает за 45 талеров семью дворовых цыган пану Думитрашку, сыну логофэта Штефана.

36. — <1611 г. июня 25>. — Иля Думитрович, бывший житничер, жалует монастырю дворовых цыган.

37. — 1611 (7119) г. июня 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает слуджеру Стаматие части поместья в Борсучени и на Куболте, Сорокского уезда.

38. — 1611 (7119) г. июня 27. — Господарь Константин подтверждает логофэту Витольту Мэрэцану части села Меделени, купленные у Иона Цапула и других за 95 талеров серебром.

39. — 1611 (7119) г. июля 7. — Господарь Константин Могила подтверждает пахарнику Истрате Боля купленные им части села Циори, Текучского уезда.

40. — 1611 г. июля 19. — Господарь Константин Могила подтверждает постельнику Врынчану село Шэрбичени.

41. — 1611 (7119) г. июля 23. — Господарь Константин Могила подтверждает Галатскому монастырю село Воровешти.

42. — 1611 (7119) г. июля 25, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Секулскому монастырю дома в Яссах, пожалованные бывшим дворником покойным Доничем.

43. — 1611 (7119) г. июля 30, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает княгине Варваре Хэчимэндоае части села Попени, Дорогуньского края, купленные у Никоарэ и его родичей.

44. — 1611 (7119) г. августа 12, Яссы. — Господарь Константин Могила жертвует Бисеринанскому монастырю три поляны: Бисерика Иова, Биказул и Кырнул с окружающим их заповедным лесом, взамен поляны под Чахлэу, которой владеет монастырь бывшего митрополита Георге Могила.

45. — 1611 (7119) г. августа 20. — Господарь Константин Могила подтверждает Ионашко Кокоря вотчину в Остэпчени, Ясского края, купленную у Тоадера Мэчуэ за 40 талеров серебром.

46. — 1611 (7119) г. августа 22, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает постельнику Арпентие селище Дэдешти, Романского края, бывшее раньше в подчинении у Красного Трыга, за 6 добрых коней, оцененных в 120 угрских волотых, дарованных Ахмет паше и Карашу Мырзя.

47. — 1611 (7119) г. августа 23, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Иахиму и Ончулу часть села Михэилаши, Оргеевского края, купленную за 50 талеров серебром у Выскала.

48. — 1611 (7119) г. августа 23. — Господарь Константин подтверждает бывшему дворнику Никифору Бельдиману часть села Сэмэшани, Оргеевского края.

49. — 1611 (7119) г. августа 30, Яссы. — Господарь Константин Могила жалует стольнику Тоадеру село Дэнэшени, подчиненное раньше местечку Цуцора.

50. — <1611 г. сентября 1—1612 г. августа 31> 7120. — Еремия покупает часть села Хэспэшени.

51. — <1611 г. сентября 1—декабрь> 7120, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает гетману и сучавскому пыркэлабу Исаку Балика владение частями села Попени на Юбэнясе, Дорогуньского края, купленные у внуков Бородача.

52. — <1611 г. сентября 1—1612 г. августа 31> 7120. — Дьяк Табуч и его жена Гафтона продают дом в Плешешти с участком и со всеми доходами дьяку Василе и другим за 32 талера.

53. — <1611 г. сентябрь—1612 г. августа 31> 7120. — Сын Кэрэнчула Стратул жалует Настасии, дочери Пэкурару, свою часть поместья с мельничным бродом в селе Штефани.

54. — 1611 г. сентября 4. — Господарь Константин Могила подтверждает портару Нистору село Гроздэуци.

55. — 1611 (7120) г. сентября 10, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кирицэ Палеологулу половину села Вырыци, Фальчивьского края, купленную у детей Михайла Аврата за 100 талеров серебром.

56. — 1611 (7120) г. сентября 20. — Сын Пэкурара Павел продает Думитрашкэ 8 погонов виноградника и другие части вотчины в селах Молуштани, Валя Лунгэ, Гырлешти и Онешти за 100 талеров.

57. — <1611 г. до октября 18>. — Игнат из Бэлчешти свидетельствует о том, как сын Андрики Тома продал часть своей вотчины в селе Бэлчешти Томе Брае за 30 талеров.

58. — 1611 (7120) г. октября 18. — Константин Могила подтверждает Томе Брае его вотчину в Белчешти, купленную у Тома Бобрика и Андрейки.

59. — 1611 (7120) г. октября 30. — Господарь Константин Могила подтверждает Томе Брае часть его вотчины в Белчешти, о чем присягал с 24 понятными; сыновья Андрейки проиграли тяжбу.

60. — 1611 (7120) г. ноября 19, Яссы. — Бояре Прэжеску и другие даруют монастырю св. Савы в Яссах 2 фалчи виноградника в Копоу на поминовение покойного постельника Арпентие Прэжеску.

61. — <1611 г. ноября 23.> — Инок Бисериканского монастыря свидетельствуют, что Думитра и дочь ее Кырстина пожертвовали монастырю часть своей вотчины в селе Орбике, мельницу на Бистрице и виноградник в Бакове, записав на поминание четыре имени.

62. — 1611 (7120) г. ноября 23, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Бисериканскому монастырю части вотчины в Орбике, Нямецкого уезда, мельницу на речке Бистрица, виноградники в Бакове и скит Чоплана, дарованные княгинями Думитрой и Кырстиной.

63. — 1611 (7120) г. декабря 1. — Господарь Константин Могила подтверждает Думитрашко Штефану цыганку Кырстину, купленную его отцом логофэтом Штефаном у слуджера Хризана.

64. — 1611 (7120) г. декабря 17. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кирицэ части села Холохорени на Раковце, Хотинского края, купленные у сыновей Савы и их родичей.

65. — 1611 (7120) г. декабря 17, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраке части села Холохорени на Раковце, Хотинского края, купленные у Каталины и других.

66. — 1611 (7120) г. декабря 18, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает логофэту Витольту вотчину в селе Симзэнешти, Тутовского края, купленную за 12 талеров у Гатопа.

67. — <1611 г. декабря 19—1612 г. августа 31> 7120, Яссы. — Штефан Томша подтверждает <Пантократорскому> монастырю, принадлежащему Тоадеру Могила, села Глиджени и Андриеуци, Сучавского края.

68. — <1611 г. декабря 19—1615 г. ноябрь; 1621 г. сентябрь—1623 г. август>. — Господарь Стефан Томша уполномачивает Петря из Крэчунешти преследовать, где бы они ни находились, жителей села Крэчунешти, за которых он уплатил налоги, и которые бежали из села.

69. — <1611 г. декабря 19—1615 г. ноябрь; 1621 г. сентябрь—1623 г. август>. — Котнарский шолтуз Думитру и 12 пыргарей подтверждают Галатскому монастырю виноградники, принадлежавшие отцу Богдана, а затем вамешу Симе.

70. — <1611 г. декабря 19—1612 г. августа 31> 7120. — Вэсиу из Зэрнешти жертвует Тазлэускому монастырю пасеку с пчелами в селе Зэрнешти, Нямецкого уезда.

71. — <1612 г.—1630 г.>. — Вэаф Малкоч покупает у Ненулоя из Селеле вотчину, которая будет выделена на 6 талеров.

72. — <около 1612 г.—1615 г., 1622—23> января 7. — Дочь Мафты Тофана продает свою часть вотчины в Попешти, Бырладского края, попу Поянэ за 12 лей.

73. — 1612 (7120) г. января 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Нямецкому монастырю мельницу на речке Бухайнци, захваченную великим дворником Уреке во времена господаря Константина Могилы.

74. — 1612 (7120) г. января 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бистрицкому монастырю владение заповедным лесом, запрещая уряднику из местечка Камень и шолтузу посылать туда скот.

75. — 1612 (7120) г. января 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша уполномочивает монахов Бистрицкого монастыря владеть озером, образованным разливом Серета.

76. — 1612 (7120) г. января 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бистрицкому монастырю малую пошлину с Бакова со всеми полянами и сенокосами.

77. — 1612 (7120) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан подтверждает монахам и игумену Бистрицкого монастыря две поляны под Чахлэу за Бистрицей, захваченные архиепископом Георге Могила.

78. — 1612 (7120) г. января 16. — Господарь Стефан Томша приказывает романским пыркэлабам, глобникам и сборщикам душегубин Романского края не преследовать село Илишешти Бистрицкого монастыря из-за податей и душегубин.

79. — 1612 (7120) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует Пынгэрацкому монастырю село Иванешти на Кракове, Нямецкого края.

80. — 1612 (7120) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует Пынгэрацкому монастырю место для мельницы на речке Киандул в селе Дэрмэнешти, округа Камень.

81. — 1612 (7120) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пынгэрацкому монастырю села Билэешти и Иванешти на Кракове, Нямецкой области, две мельницы на Кракове, одну в Дэрмэнешти, пасеку на Бохотине, 3 фалчи виноградника в Котнари и два семейства цыган.

82. — 1612 (7120) г. января 16. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пынгэрацкому монастырю села Билэешти, Иванешти, селище Малый Алманг, цыган, виноградник в Котнари на Новом Холме, дарованные бывшим хатманом Андереем, а также пасеку в заповедном лесу, у устья Хемеиосула.

83. — 1612 (7120) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пынгэрацкому монастырю поляну и место, которые были подсудны местечку Камень и пожалованы господарем Александром при основании монастыря.

84. — 1612 (7120) г. января 16. Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю села Бериндешти, и Сэбэоани, дарованные господарем Еремией Могила.

85. — 1612 (7120) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю село Борчешти, Нямецкого края, дарованное господарем Ароном.

86. — 1612 (7120) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю мельницы, пасеку, хутор и крепостных в Красном Тырге.

87. — 1612 (7121) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю село Ванэтори, Нямецкого края, пожалованное господи рем Симоном Могилой.

88. — 1612 (7120) г. января 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю села Жидешти и Рушчори, Нямецкого края, пожертвованные Дэмианом и его женой Настасией.

89. — 1612 (7120) г. января 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю дома и лавки в центре местечка Оргеев, дарованные покойным пыркалабом Доничем.

90. — 1612 (7120) г. января 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Галатскому монастырю село Вылчешти на Серете, Сучавского края, освобождая его от всех податей, за исключением главной государственной.

91. — 1612 (7120) г. января 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает уряднику из Камея оставить в покое села Жидешти и Рушчори, которые «были им подсудны», а теперь находятся в подчинении Секулского монастыря.

92. — 1612 (7120) г. января 21, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Побратскому монастырю право взимать глобы и душегубины с монастырских сел Дорогуньского края.

93. — 1612 (7120) г. января 21, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Побратскому монастырю глобы и душегубины с его сел в Нямецком крае.

94. — 1612 (7120) г. января 25, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает великим ватафам и господарским слугам Васлуйского края оставить в покое село Гэрбешти, принадлежащее жене покойного дворника Тоадера Драгота.

95. — 1612 (7120) г. января 29, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Хоморскому монастырю село Страхотин, Гэрлауского края, отнятое у него чашником Андроником.

96. — 1612 (7120) г. января 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Молдовицкому монастырю две мельницы в местечке Бая с пивоварней, солодильней и четырьмя домами для послушников.

97. — 1612 (7120) г. февраля 5, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю часть села Орбик, Нямецкого края, дарованного покойным копиеносцем Чолпаном.

98. — 1612 (7120) г. февраля 6, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю часть села Орбик, Нямецкого края, виноградники в Бакове и скит монаха Чолпана, пожертвованный княгиней Дучитрой и ее дочерью Кырстиной, женой пахарника Самоила.

99. — 1612 (7120) г. февраля 12, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бистрицкому монастырю старый заповедный лес со всеми его пределами по льготной грамоте, выдавшой господарем Стефаном Старым.

100. — 1612 (7120) г. февраля 12, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает мохам Сучеицкого монастыря оставить сено, скошенное на поляне под Чахлэу, так как оно принадлежит монахам из Бистрицы.

101. — 1612 (7120) г. февраля 12, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бистрицкому монастырю село Тымпени на Белом Потоке, Нямецкого края, «которое несправедливо было отнято у него великим дворником Уреке».

102. — 1612 (7120) г. февраля 12, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пынгрэацкому монастырю 3 фалчи и 40 прэжин виноградики в Котнари на холме Томбрика, пожертвованные покойным хатманом Андреем.

103. — 1612 (7120) г. февраля 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает шолтузу и котнарским пыргарям позволить виноградарю Раду работать только для Пынгрэацкого монастыря.

104. — 1612 (7120) г. февраля 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пеонскому монастырю его пределы в Нямецком крае так, как они были установлены митрополитом Теодосие.

105. — 1612 (7120) г. февраля 17, Яссы. — Великий дворник Верхней Земли Пэдэбайко пишет сборщикам душегубин Нямецкого края оставить в покое село Юкаш Галатского монастыря, так как он простил убийство, совершенное в пределах этого монастырского села.

106. — 1612 (7120) г. февраля 22. — Господарь Стефан Томша приказывает сборщикам податей Нямецкого края не трогать имущества вистерничела Покуруару, «так как он старый придворный».

107. — 1612 (7120) г. марта 6, Бэичени. — Ониц из Бэичени, Романского края, закладывает своему шуруну Глиге из Селевестре свою часть вотчины, так как тот уплатил за него подать в 10 золотых; она останется в залоге до уплаты долга.

108. — 1612 (7120) г. марта 8, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Побратскому монастырю озеро Бялеул с гирлами и прутьяком.

109. — 1621 (7120) г. марта 9, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает пыркэлабам и сборщикам податей Нямецкого края не преследовать крепостных Синайского монастыря из села Юкаш.

110. — 1612 (7120) г. марта 9, Яссы. — Господарь Стефан подтверждает монастырю Византия место от устья Малого Визэуцла до холма Рэкиташула, дарованное бывшим путнепским старостой Броштоком.

111. — 1612 (7120) г. марта 10, Яссы. — Сын письмоводителя Думитру Дрэган занимает у Думитрашко Стефана на один год 300 золотых под залог своего села Маринешти и, не будучи в состоянии уплатить долг к сроку, продает его за 400 золотых получив разницу в 100 золотых.

112. — <1612> марта 11. — Дворник Василе Прэжеску и вэаф Хилип свидетельствуют, что Ана выкупила у Лазара свою вотчину в Кышдешти, Нямецкого края, проданную сестрой ее матери Параской вэагу Андриану, отцу Лазара, и отдает теперь ее Петре Хадымбулу за долг в 140 золотых.

113. — 1612 (7120) г. марта 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Нямецкому монастырю село Дрэганешти с его Хутором Брустури, находя владение им Рышского монастыря незаконным.

114. — 1612 (7120) г. марта 20. — Ивул возвращает Глиге часть, принадлежащую Сэбэу из Сэливестри, получая скот, одежду и засеянный участок.

115. — 1612 (7120) г. марта 24, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает немецким пыркэлабам оставить в покое мельницы Секулского монастыря в селе Вынэтори до тех пор пока монахи не предвелят льготных грамот и пока вопрос не будет решен окончательно.

116. — 1612 (7120) г. марта 25, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает великим ватафам Сучавского края разыскать и привести «с веревкой на шее» Воронежскому монастырю крепостных, разбежавшихся по боярским селам и которых монахи не могут собрать из-за урядников и боярских вэтэманов.

117. — 1612 (7120) г. марта 26, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает монастырю Драгомирна села Уричени и Флэмынзи Гырлэуского края, дарованные логофэтом Строичем.

118. — 1612 (7120) г. апреля 11, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Хоморскому монастырю гору Мэгура со всеми ее источниками, запрещая кому бы то ни было рубку дров, выпас скота или рыбную ловлю.

119. — 1612 (7120) г. апреля 13, Бырлад. — Шолтуз Ион и 12 пыргэрей из местечка Бырлад подтверждают Крцулу и Прекупу место для пасеки в селе Ходжешти на речке Богдана, купленное у Настасии за 6 талеров серебром.

120. — Господарь Стефан приказывает великим ватафам Ясского и Дорогуньского уездов разыскать крепостных Побратского монастыря, разбежавшихся по слободам и боярским селам во времена Мовилештов и «сдать их на руки монахам».

121. — 1612 (7120) г. апреля 16. — Господарь Стефан подтверждает Хоморскому монастырю село Стэучени, Дорогуньского края, захваченное хатаманом Исаком Баллика.

122. — 1612 (7120) г. апреля 17. — Господарь Стефан подтверждает Секулскому монастырю владение заповедными лесами, горами, полянами и реками с тем, чтобы никто из посторонних не смел нарушать пределов этих мест.

123. — Господарь Стефан подтверждает Секулскому монастырю село Вынэтори Немецкого края, дарованное государем Симионом Могилой.

124. — 1612 (7120) г. апреля 17, Яссы. — Господарь Стефан приказывает немецким пыркэлабам не причислять к Немецкому округу село Вынэтори, а оставить его Секулскому монастырю, так как это село пожаловано прежними господарями.

125. — 1612 (7120) г. апреля 18. — Господарь Стефан Томша подтверждает дяку Григоре часть поместья в селе Обрэчени, Романского края, купленного у Кондря, Агаты и их родственников, правнуков Станчула.

126. — 1612 (7120) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Молдовы Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю часть вотчины в Негрилешти, принадлежащую Тоадеру и его сестре Станке, детям Ивула Кырсти, дарованную монастырю.

127. — 1612 (7120) г. апреля 18. — Митрополит Анастасие, епископ Митрофан и великий логофэт Войку совершают мировую сделку агапиевских монахов с секулскими относительно поляны Уреки, вместо которой Секулский монастырь дает Агапиевскому монастырю три поляны в Цоличе.

128. — 1612 (7120) г. апреля 21, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю села Сэбояни и Бериндешти, Романского края, пожалованные господарем Еремией.

129. — 1612 (7120) г. апреля 26. — Господарь Стефан Томша подтверждает Ионикие из Анталешти часть поместья, купленную у Бормотэ.

130. — 1612 (7120) г. апреля 26, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю цыган.

131. — 1612 (7120) г. апреля 27, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю вотчину в селе Орбик, Нямецкого края; Ион из Руптуры проигрывает тяжбу.

132. — 1612 (7120) г. мая 4, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Берзунцкому монастырю село Богдана на Трогуше с мельницами и дворовым цыганом с семьей.

133. — 1612 (7120) г. мая 6, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю владение селами Жидешти и Рушчиори Нямецкого края, пожалованные вистьером Дамианом.

134. — 1612 (7120) г. мая 8, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает вистиеру Тоадеру Кырлигу из Брицкани части поместья в селах Брицкани, Кырлиджи и Бэргэони, купленные у Сергие и его родичей.

135. — <1612 гг.> мая 9, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Истрате части поместья в Питичени, купленные за 250 талеров у Ионашко и его родственников.

136. — 1612 (7120) г. мая 14. — Апостол Сехулиан составляет акты Божиле из Поки на две вотчины Глигорчи за два убийства, совершенные в этом поместье, за которые Божиле уплатил двумя добрыми волами и 4 леями.

137. — 1612 (7120) г. мая 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Агапневскому монастырю поляны и просчитки, пожалованные прежними господарями в пределах Негрилештов.

138. — 1612 (7120) г. мая 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает великому армашу Никорице части села Врэжитори, купленные у Пэнтеля и его родичей.

139. — <1612 г.—1615 г.; 1622 г.—1623 г.> мая 21. — Господарь Стефан Томша жалует Вынэторскому монастырю ежегодный оброк: зерно, вино, мед, соль и деньги.

140. — 1612 (7120) г. мая 26, Яссы. — Господарь Стефан Томша освобождает от налогов дома монастыря св. Савы в Яссах, пожалованные Еремией Могилой.

141. — 1612 (7120) г. мая 27, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает яским чиповникам не беспокоить подворье монастыря св. Савы в Яссах никакого рода податями и повинностями.

142. — <1612 г.> июня 2, Шолдэнешти. — Великий дворник Нэдэбайко подтверждает дьяку Глигорие из Алтэлешти озеро с огородами, разбитыми его отцом.

143. — 1612 (7120) г. июня 4. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу между сыном Параскивы Георге и Филипом с братьями из-за поместья в селе Рошкани на Сучаве и Джурджени, Васлуйского края.

144. — <1612 г. до июня 13>. — Шолтуз из Хуши и другие подтверждают стольнику Думитру половину села Рэспопи, купленную у сыновей Силюна за 50 талеров.

145. — <1612 г. до июня 13>. — Лесничий Маркович, дьяк Тоадер Бегиул и другие лица подтверждают стольнику Думитру и питарелу Симиону половину села Рэспопи, купленную за 50 талеров.

146. — 1612 (7120) г. июня 13, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает стольнику Думитру и питарелу Симиону Мирка части сел Рэспопи и Цинтешти, Фэлчивской области.

147. — 1612 (7120) г. июня 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю село Тройцу Нямецкого края и мельницу на Кракове, вблизи Аверешти.

148. — 1612 (7120) г. июня 17, Яссы. Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю село Тройцу на Кракове, Нямецкого края, постановляя чтобы глобы и душегубины вимались монахами на одежду и сапоги.

149. — 1612 (7120) г. июня 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша поручает урядникам из Камеия оставить в покое село Тройца, Нямецкого края, принадлежащее Бисериканскому монастырю, а также мельницу на Кракове.

150. — 1612 (7120) г. июля 2, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Агапцевскому и Секулскому монастырям, находящимся в тяжбе с разешами из Мынжешти, Бэлцэтешти и Братулеци, все границы со стороны Хангу.

151. — 1612 г. июля 17. — Григоре со своей женой Иоаной жертвуют Бисериканскому монастырю их пасеку, фруктовые сады в лесу и росчисти 4 полей в селе Попчешти.

152. — 1612 (7120) г. июля 17, Яссы. — Господарь Стефан уполномочивает Синайский монастырь, урядника и вэтмана из села Юкаш привести в повиновение всех крепостных, наказуя ослушников.

153. — 1612 (7120) г. июля 24, Яссы. — Господарь Стефан подтверждает Хоморскому монастырю село Страхотин, Гэрлэуского края, захваченное бывшим пахарником Андроником.

154. — 1612 (7120) г. июля 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает дьяку Карпу части села Миклэушени за Прутом, Ясского края, купленные у попа Тоадера и других.

155. — 1602 (7120) г. август 4, Яссы. — Зангу, сын Петре из Лиешти, продает Неницэ свою часть вотчины в Бунешти за 22 талера.

156. — 1612 (7120) г. августа 5. — Господарь Стефан Томша приказывает бывшему баковскому уряднику Лупулу оставить Бистрицкому монастырю малые пошщины с Бакова и вернуть взятые им пошщины.

157. — 1612 (7120) г. августа 16, Бэичени. — Вэрвара Нетеда дарует своей внучке Марике, дочери Глигы из Сэлэвестри, свою часть вотчины с селищем и селом, пашни, мельничный брод, плодовые сады, росчисти и место для пасеки.

158. — 1612 (7120) г. августа 17. — Господарь Стефан Томша подтверждает Галатскому монастырю селище сел Мынжешти, Фолфэешти и Крестешти; никто не смеет нарушать владения и каждый человек должен платить исполье.

159. — <около 1613 г. сентября 24>. — Господарь Стефан Томша приказывает романскому пыркэлабу Думитру расследовать положение послушников романского епископства.

160. — <1612 г. сентября 1—1613 г. августа 31>. 7121. — Господарь Стефан Томша подтверждает вистерничелу Захарии части вотчины в селах Жущкани и Бэдицени, Нямецкого края; племянники Филипа проигрывают тяжбу.

161. — <1612 г. сентября 1—1613 г. апреля 31> 7121. — Господарь Стефан Томша приказывает сборщикам податей, разъезжающих по делам службы по Нямецкому краю, не брать волов и коров у людей из сел Пингэрацкого монастыря Билэшти и Селишти в счет податей других сел или других лиц.

162. — 1612 (7121) г. сентября 9, Бодей. — Господарь Стефан Томша приказывает пыркалабам, шолтуау и романским пыргарям оставить в покое послушников местного епископства.

163. — 1612 (7120) г. сентября 13. — Господарь Стефан Томша приказывает уряднику из Кэччени оставить в покое часть села Браешти, принадлежавшую бывшему хатману Балака, подаренную хотинским пыркалабом Еремне своему слуге.

164. — 1612 (7121) г. сентября 24. — Господарь Стефан Томша подтверждает спатару Симиону, спатару Дамиану и другим половину села Кипричени в их тяжбе с рэзешами Павалом Русулей и другими.

165. — 1612 (7121) г. сентября 30. — Великий пахарник Ионашко, пыркалаб Пантелей и котнарский шолтуз свидетельствуют, что Ионашко Григорча и его внучка Ефгимиа судятся со своей родственницей Тодосней Ончиоае иа Сучавы из-за полторы фалчи виноградника в Дялул Мындру, оставленные монахиней Грипиной своей племяннице Ефтимии, дочери клучера Мирона.

166. — 1612 (7121) г. октября 9, Гречени. — Костин, зять Лупула, с женой Ангелиной и шурином Василе продают за 100 талеров хотинскому пыркалабу Гоя свою вотчину в Должешти.

167. — 1612 (7121) г. октября 14. — Смежные поместья Должести свидетельствуют, что зять и сыновья Лупула Гоя продали их двоюродному брату хотинскому пыркалабу Думитру Гоя свою вотчину в Должешти.

168. — 1612 (7121) г. ноября 3, Яссы. Господарь Стефан Томша прекращает распрю между селами Чернаци, названные Билцигани, и Гречи, нааванным Ротомпанешти, Тутовского края, из-за куска вотчины, аахваченной женой хотинского пыркалаба Мэрнкой.

169. — 1612 (7121) г. ноября 5, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает нсскому уряднику Гоя части сел Должешти, Руши и Блаждешти, купленные у своих внуков Юрашко и Ангелины, детей Марикки.

170. — 1612 (7121) г. ноября 15. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу между Думитру и Драганом.

171. — 1612 (7121) г. ноября 25. — Господарь Стефан Томша подтверждает логофэту Войко третью часть села Финцингешти на Путне, купленную у попа Крэчуна и его сестры аа 30 талеров.

172. — 1612 (7121) г. ноября 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу между питарелом Ионом Хаугулом его людьми с письмоводителем Небожатко иа-аа камыша, находящегося на аапад от старой Жижки; Хаугул и его люди проигрывают тяжбу.

173. — 1612 (7121) г. декабря 1, Яссы. — Господарь Стефан Томша разбирает распрю ватафа хынзаров с другими лицами из-за двух мельничных бордов села Петрилешти, называемого Борчешти.

174. — 1612 г. декабрь, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает апроду Михаилу Мармуре из Мэрмурени седьмую часть села Гырчини на Ракове, Тутовского края, купленную за 300 татарских золотых у Грәилә.

175. — <1612 г.—1614 г.> декабря 4, Бырлад. — Великий дворник Урсул Нижней Земли приказывает Драгану, вэагу Гирла Путны, расследовать распрю между бырладским торговцем Яне и людьми из Болотешти и Витәнешти из-за мельничного брода на Путне.

176. — 1612 (7121) г. декабря 8. — Комишел Исайко одалживает у бывшего постельника Казана 80 талеров серебром, вложив ему сроком до Троицы свою вотчину в Пашкани с мельницами и паромом на Серете, местами для пасек и лугов.

177. — 1612 (7121) г. декабря 22, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает апроду Ионашко Кукоря вотчину в Остопчени на Турии, Ясского края, купленную у Тоадера Мэчунэ с тем, чтобы его братья получили свою часть из другого поместья Тоадера.

178. — 1613 (7121) г. января 1, Яссы. — Господарь Стефан Томша освобождает от всех повинностей, кроме казенных налогов, села Галатского монастыря Садна и Тэмәшени, Романского края. Он приказывает также своим слугам переловить воров, находящихся в этих селах.

179. — 1613 (7121) г. января 6. — Господарь Стефан подтверждает бывшему пыркәлабу Пантелею часть поместья в Хорлешти, Кырлигәтурского края, купленную за 40 талеров у Григоре, Василе и их родственников.

180. — 1613 (7121) г. января 11, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает жене Тоадера Драготэ владение 130 ульями, взятыми Драготэ у логофэта Черната.

181. — 1613 (7121) г. января 11. — Господарь Стефан Томша подтверждает Путненскому монастырю владение селом Красна, Сучавского края, дарованное покойным Филотесем, бывшим хушским епископом.

182. — 1613 (7121) г. января 13, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает Еремии из Чиритени привести к нему Штефана Болдеску и Иониэ из Бучуми, тяжущихся с попом Ионашку из Билзешти.

183. — 1613 (7121) г. января 13, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает великому армашу Никоарэ купленные части сел Бикани и Балосинешти на Сими́ле.

184. — 1613 (7121) г. января 15. — Федор, Исак, Татьяна и другие лица продают Георге Морозану свои части села Тыршицы за 55 талеров и лошадь.

185. — 1613 (7121) г. января 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает комису Исайко владение половиной села Пашкани, раньше отобранную у него насильственно хатманом Исаком Баликом, которую господарь разрешает ему теперь выкупить за 80 талеров и доброго коня.

186. № 1613 (7121) г. января 17, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю мельницу в селе Аверешти на Кракове, Нямецкого края, пайдя необоснованными притязания господаря Арона из Ясской Земли.

187. — 1613 (7121) г. января 19, Яссы. — Господарь Стефан Томша выносит приговор относительно третьей части села Тэлпэлешти на Молдове, Сучавского края, в пользу бывшего вистиера Боула в тяжбе с Лазором Дауном, обвинявшим его в насильственном захвате его вотчины.

188. — 1613 (7121) г. января 20, Яссы. — Господарь Стефан подтверждает бывшему вистиеру Боулу село Фрэтешти Нямецкого края, заложенное ему Юрашко и позже проданное им же Боулу, после того как он был им выкуплен из плена; из этого вытекает, что обвинение его жены княгини Кираны необоснованно.

189. — 1613 (7121) г. января 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пэтрашко Удря часть села Орэшени, купленную у дочери Гаврила Немиша Анисию.

190. — <около 1613 г.> января 24. — Пэраска из Кындешти продает за 15 золотых свою часть вотчины в Кындешти вэафу Андриану из Стэнешти.

191. — 1613 (7121) г. января 24, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает нямецкому пыркэлабу Василе выделить часть Анги из Кындешти, принадлежащую Параске, купленную за 150 золотых Петре Хадымбулом.

192. — 1613 (7121) г. января 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает дяку Василе Динга часть села Силиштя на Шомузе, Сучавского края, купленные у потомков глобника Мана.

193. — 1613 (7121) г. января 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает пыркэлабу Еремии части вотчины в Брэешти, Гэрлэуского края, купленные за 2000 талеров серебром во времена Еремии Могилы у своих рэзешев и захваченные потом хатманом Исаком Балика.

194. — 1613 (7121) г. февраля 3, Яссы. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу между пэтрелом Ионашко Лацко из Могешти и стольником Никоарэ Блиханом из Корнешти из-за границы, находя жалобу Блихана необоснованной.

195. — 1613 (7121) г. февраля 9, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Галатскому монастырю часть озера Каховула с правом взимать по старому обычаю пошлину с рыбы.

196. — 1613 (7121) г. марта 4, Попшори. — Шолтуз Андреяш и 12 пыргарей из местечка Васлуй дают показания, которыми свидетельствуют, что Симион Краснэш продал великому логофту Войко за 150 талеров свои части поместья в селах Грумэзешти и Фаури, Васлуйского края.

197. — 1613 (7121) г. марта 8—апреля 12. — Дьяк Луцул из Думшети и другие лица свидетельствуют, что Мотря продала свою часть поместья в селе Миклэушани дяку Карпу за корову с телянком и 5 талеров.

198. — 1613 (7121) г. марта 15, Котнари. — Паскалина Стрончоае и ее сын Ионашу Строч разрешают, чтобы священник Ионашко и дьяк Иларион выкупили за 280 талеров половину села Унгени, Нямецкого края, купленную покойным Стрончем, бывшим логофтом.

199. — 1613 (7121) г. марта 26. — Господарь Стефан Томша возвращает внукам великого дворника Алботэ, сыновьям Георге Алботэ села, забранные у них насильно Тоадером Могилэ во времена Еремии Могилы и хатманом Исаком Балика во времена Константина Могилы; они платят Пантократорскому монастырю 450

талеров, а господрю дают крытую карету с четверной добрых коней, которая будет служить государственным нуждам. —

200. — 1613 (7121) г. марта 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю село Троица на Кракове, Нямецкого края, бывшее государево и подчиненное округу Камень, а также участок в Скэришоаре и мельницу на Кракове в селе Аверешти.

201. — 1613 (7121) г. марта 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша указывает, что после того как он выкупил бывшего вистьера Боула из татарского плена, он ему вернул село Давидени, Нямецкой области, которое было отдано великому чашнику Талпэ, после того как этот явился к нему с «наветами». Господарь получил от Боула 6 серых коней для упряжи, оцененных в 300 золотых, которых он передал для государственных нужд.

202. — 1613 (7121) г. марта 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу между великим логофэтом Войко и женой бывшего дворника Ионашко Боля Логинэй и его сыновьями из-за четвертой части села Грумэзешти и Фаури, Васлуйского края, незаконно купленной Ионашко Боля у дьяка Трифана за 120 талеров, так как сыновья великого логофэта Войко являются более близкими родственниками дьяка Трифана. Великому логофэту Войко подтверждается еще четвертая часть Грумэзешти и Фаури, купленные за 150 талеров.

203. — 1613 (7121) г. марта 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша дарует Нямецкому монастырю место на пустыре, где Жижиа спадает в Прут, в нижней части заповедного леса, «чтобы основать там село».

204. — 1613 (7121) г. марта 31. — Господарь Стефан Томша подтверждает монастырю св. Ильи село Рэзбоени в Белой Долине, Нямецкого края, с мельницами и доходами, дарованное господарем Петру.

205. — 1613 (7121) г. марта 31, Яссы. — Господарь Стефан приказывает Скариотскому и черновицкому старосте Гаврилашу поставить на вид Ленцое из Юркэуци, чтобы он оставил в покое апрода Продана.

206. — 1613 (7121) г. апреля 1. — Господарь Стефан подтверждает Берзунцкому монастырю поместье Бракачу и мельницу, дарованное монахом Павелом.

207. — 1613 (7121) г. апреля 1, Яссы. — Господарь Стефан Томша пишет нямецким пыркэлабам расследовать жалобу вистерничела Ионашко из Обыршиа на потерявших ему корову «людей из его села».

208. — 1613 (7121) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Стефан Томша пишет дьяку Русулу из Френчучи разобрать тяжбу между Тоадером и Ионашко из Ботешти с Баисяну из-за долга в 20 золотых.

209. — 1613 (7121) г. апреля 10, Яссы. — Господарь Стефан Томша уполномочивает монахов Нямецкого монастыря владеть селом у устья Жижии.

210. — 1613 (7121) г. апреля 10, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Побратскому монастырю озеро Белеул, 9 гирл и ивиак в Вэлени.

211. — 1613 (7121) г. апреля 10. — Господарь Стефан подтверждает Хоморскому монастырю озера и его границы.

212. — 1613 (7121) г. апреля 16, Яссы. — Второй логофэт Георге Балш подтверждает договор между дьяком Глигорие и Тета относительно совместного владения частью села Коменешти до тех пор пока Глигорие не соберет 120 татарских золотых.

213. — 1613 (7121) г. апреля 17. — Господарь Стефан Томша подтверждает раздел вотчины в Хяцешти, произведенный дочерью Некифора Дрэглиной. Она ее делит на два жребия для двух своих дочерей.

214. — 1613 (7121) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Тазловскому монастырю место в селе Колцешти, захваченное бывшим чашником Бэчоком.

215. — 1613 (7121) г. апреля 21, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает одному чиновнику оценить пасеку, виноградник и рощищу, на вотчине Кирила, а Туцуман должен возвратить эти деньги.

216. — 1613 (7121) г. мая 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает романскому епископству пасеку с ульями и плодовые сады в селе Рэки-тоаса, Текуческого края, дарованные монахом Ионом и его сыновьями.

217. — 1613 (7121) г. мая 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает романскому епископству владение пасекой и сенокосом в пределах села Гыдиши.

218. — <1613 г.> мая 30. — Немецкий пыркалаб Василе Прэжеску разбирает тяжбу между Томой Брае с Игнатом и Табучи с Франдэ из-за рощищи с фруктовым садом в Белчешти и находит владение Томой и Игнатом законным.

219. — 1613 (7121) г. июня 1, Сучава. — Господарь Стефан жалует монастырю св. Ильи кусок участка в пределах села Шеи, округа местечка Сучавы.

220. — 1613 (7121) г. июня 1, Сучава. — Господарь Стефан Томша подтверждает монастырю св. Ильи владение озером Копча и 24 фалчами сенокоса в пределах местечка Сучавы, ближе к границе Тэтэрашов.

221. — 1613 (7121) г. июня 12, Яссы. — Мургоч Тофля и дворник глоты Генгя свидетельствуют, что сын Борчи Михаил продал за 15 талеров сыну Бурэ Пэкурару свою часть в селе Кришинешти, Фэлчивского края.

222. — 1613 (7121) г. июня 16. — Господарь Стефан жалует хушскому епископству колоды пшеницы, бочки вина, мед и аспры на расходы.

223. — 1613 (7121) г. июня 22, Яссы. — Господарь Стефан Томша выдает грамоту апроду из Брэгтани Мэлаю на половину села Жэрдяши, Дорогуньского края, на то время пока монахи Пантократорского монастыря не принесут льготных грамот и записей.

224. — 1613 (7121) г. июля 5, Белечени. — Господарь Стефан Томша подтверждает дяку Погочя из Быржовени его часть в селе Бодешти, из-за которой он тягался с бывшим дворником Драготэ и Пэкурариу из Кырлиджи.

225. — <1613 г. сентября 1—1614 г. августа 31> 7122 г. — Патрашко Башотэ и другие свидетельствуют о продаже цыгана дяку Неките за 10 золотых попом Ионашко из Годешти.

226. — 1613 (7122) г. сентября 1. — Силиште со своей женой продают Бисериканскому монастырю селище Романешти за 50 овец, кобылу с жеребенком и стригуном.

227. — 1613 (7122) г. октября 1, Гырлэу. — Романский епископ Павел и Рэдэуцкий епископ Атанасие выносят решение, чтобы цыган Путненского монастыря, убивший другого цыгана, принадлежавшего монастырю Секу, перешел во владение этого монастыря.

228. — 1613 (7122) г. октября 20, Чабрау. — Великий дворник Нижней Земли Ионашко и другие свидетельствуют, что они были в Чабрау, когда Думитру Робул ушел с татарами, говоря, что больше не вернется, забрав у Лазэра Брудэ двух коней, оружие и одежду, оставив взамен свою вотчину в Глодени.

229. — 1613 (7122) г. ноября 5, Хотин. — Дети Лупула Гое Василе и Ангелина продают часть своей вотчины в селе Должешти, Романского края, брату их отца хотинскому пыркэлабу Думитру Гое.

230. — 1613 (7122) г. ноября 5, Роман. — Господарь Стефан Томца приказывает всем романским пыркэлабам и шолтузу освободить от некоторых обязанностей послушников местного епископства.

231. — До 1613 (7122) г. декабря 3. — Гаврил Балич и его братья продают за 121 талер части вотчины в Божиене их племяннику писарю Мире Мармуре.

232. — 1613 (7122) г. декабря 3. — Господарь Стефан подтверждает писарю Мире Мармуре половину села Божнени, купленного у Гаврила Балича и его братьев правнуков Драгоша Ротомпана.

233. — <1613 г. декабрь—1615 г. октябрь>. — Господарь Стефан Томша подтверждает слуджеру Тоадеру части села Кэчэчани на Сэрате, Фэлчивского края.

234. — 1613 (7122) г. декабря 17, Яссы. — Господарь Стефан подтверждает великому логофэту Белдиману село Самашкани, купленное за 80 талеров у Павела, Тоадера и у их родственников.

235. — 1613 (7122) г. декабря 19, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает владение Бисериканского монастыря селом Тройца, Нямецкого края.

236. — 1613 (7122) г. декабря 19. — Размежевание села Тройца великим спэтаром Василе Бочулеску.

237. — 1613 (7122) г. декабря 20. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу между пахарником Елисеем и его родственниками, сыновьями Нягу, внуками Поянэ, с сыном Настя Казаном, из-за четвертой части села Хелеви на Тазлове, Тротушского края, присуждая племянникам Поянэ шестую часть села Поляны.

238. — <1613 г.—декабрь 23—1614 г. января 23> 7122, Яссы. Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу Глигория Шкянула и Арсение с Козмой из-з вотчины, купленной в есле Оборочени, в результате чего они мирятся.

239. — <1614 г.—1615 г. июнь>. — Хатман и пыркэлаб Сучавы Стурдя подтверждает дворнику Нэдэбайко несколько семейств цыган.

240. — <1613 г. — 1615 г. января 3>. — Великий дворник Верхней Земли Мырзя приказывает сборщикам душегубин Нямецкого края оставить в покое село Юкаш, принадлежащее Галатскому монастырю, так как он простил ему совершенное убийство.

241. — 1614 (7122) г. января 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Молдовицкому монастырю предел, полученный от Синтилиэйского монастыря обменом на поместье Сасчори. Этот предел был преступлен Удрештами. Господарь выносит окончательное решение после того, как назначенный им урядник Сучавы Иахим расследовал пределы, установленные Тэуту.

242. — 1614 (7122) г. января 14, Яссы. — Господарь Стефан приказывает пыркэлабам Нямецкого края не взимать малых глоб с сел Пынгэрацного монастыря, оставленных монахам на «сапоги».

243. — 1614 (7122) г. января 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша судит внуков Михула Поница и внуков Буда, вынося решение, что внуки Буда должны владеть селами Черевэчешти и Шарба, а внуки Поница Иванчикэуцами и Глоденями.

244. — 1614 (7122) г. января 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша пишет великим вѣтафам Сучавского края оставить в покое село Галатского монастыря Вэлчешти.

245. — 1614 (7122) г. января 15. — Дочь бывшего питара Владики Солонка продает за 35 талеров дьяку Нениулу пасеку в пределах Онештов.

246. — 1614 (7122) г. января 21, Яссы. — Второй логофѣт Георге Балш и другие бояре свидетельствуют, что Арсение Небожатко купил части вотчины в селе Влэдени на Жижики, Гырлэуского края.

247. — 1614 (7122) г. января 29, Годерешти. — Жена питара Владики Одокия с дочерью Соломией продают свою часть вотчины в Онэшти, Ясской области дьяку Дрегушану и бывшему пыркэлабу Нениулу, за 26 талеров.

248. — 1614 (7122) г. февраля 2. — Ушер села Боблетечи Никоарэ и его родственники продают за 45 талеров части в Мыдыржечи и Вэлэшени попу Симиону из Мэдэржечи.

249. — 1614 (7122) г. февраля 9. — Господарь Стефан жалует постельнику Енаке село в Столничене, Ясского края, принадлежащее изменнику Василе Строичу.

250. — 1614 (7122) г. февраля 13, Яссы. — Господарь Стефан Томша выдает грамоту бывшему старосте, ватаману из Рошиечи Ончулу на получение тамошних податей, которые будут платиться по регистрам господарской казны.

251. — 1614 (7122) г. февраля 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша обращается к великому вѣтафу Дорогуньского края с просьбой расследовать жолобу Настаски и ее сына Ионашко Вартика на Вемешканула, вспахавшего вотчину в Петрешти не имея на то права.

252. — 1614 (7122) г. марта 2. — Урсу Плоп и его родственники продают Никифэру Билакэе и Авраму части села Плопени.

253. — 1614 (7122) г. марта 15, Штефэнешти. — Сын Мирона Штефан с сестрой и со своими сыновьями продают половину третьей части села Влэичени дворнику из Штефэнешти Михэилэ в присутствии шолтуза, пыргарей, господарского священника и различных торговцев из Штефэнешти.

254. — 1614 (7122) г. марта 23. — Второй логофѣт Балш подтверждает произведенный Игнатом Чоголя и его свояком Стратом (Естратие) раздел поместий: Манова, Сорокксгэ края, Берехоешти, Ясского края и Вэтэмани, Нямецкого края, причем в этом последнем Игнат Чоголя «не должен обосновываться».

255. — 1614 (7122) г. марта 26, Яссы. — Логофѣт Георге Балш, хотинский пыркэлаб Думитру Гое и другие бояре свидетельствуют, что писарь Арсение Небожатко купил несколько частей в поместье Влэдени на Жижики, Гырлэуского края.

256. — 1614 (7122) г. марта 29. Господарь Стефан подтверждает хотинскому пыркэлабу Думитру Гое части сел Должешти, Фыртешти и Руши, купленные у племянников: Исака, Юрашко и Ангелины, а также части сел Баломирешти и Блэджешти, все Романского края.

257. — 1614 (7122) г. марта 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает письмоводителю Арсению Нэбожатко владение селом Влэдени на Жижиин, Гэрлэуского края, частью унаследованным и частью купленным.

258. — 1614 (7122) г. мая 3, Яссы. — Господарь Стефан Томша обращается к великим вэтафам Васлуйского края, чтобы они справедливо присудили комису Андрею из Порчештени вотчину, которой он заплатил за убийство человека.

259. — 1614 (7122) г. мая 6. — Господарь Стефан Томша подтверждает Кошеску из Кошешти место для пасеки с тем, чтобы Георге перенес свои улья в другое место.

260. — 1614 (7122) г. мая 8. — Думбравэ из Бахнэ продает за 15 талеров свою вотчину Захарии из Бербешти для того, чтобы откупиться за украденные им у сына Рожница Марку улья.

261. — <1614 г. мая 8>. — Сын Данилэ из Бахны Некита продает за 10 талеров свою часть вотчины Захарии из Бербешти для спасения своей жены.

262. — 1614 (7122) г. июня 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает монастырю с Пеоновой Горы пределы заповедного леса так, как они были установлены митрополитом Теодосие во времена господаря Еремии.

263. — (7122) г. июля 2. — Внуки Дамболе Соломиа, Анафимие и Кондакия продают Ивашку Кыржэу и его жене Марии части поместья в Кымпуриле, Рэкоасе и Верде на Шушице, Путненского края.

264. — 1614 (7122) г. июля 11. — Господарь Стефан подтверждает попу Тоадеру место в Пэстрэвени, утерянное Пинтилие и Михэилэ из «Пэджешти» по суду.

265. — 1614 (7122) г. июля 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша выдает грамоту дворнику глоты Гянгэ на место для дома в селе Паркова на Чахуре, Хотинского края.

266. — 1614 (7122) г. июля 21. — Второй логофэт Балш и другие бояре свидетельствуют, что великий комис Думитру купил за 30 наличных талеров село Баломирешти, Романского края, у дочери Романа Плеша Кэтины.

267. — 1614 (7122) г. июля 25. — Клучер Константин Корпач жалует монастырю св. Сэвы в Яссах половину своего виноградника в Копоу, которым он владеет вместе со своей сестрой княгиней Настасией Вартикоасе.

268. — 1614 г. июля 25. — Архимандрит Митрофан и другие синайские монахи из метоха св. Парасковьи в местечке Яссы обязуются предоставлять монахам Сэкулского монастыря, прибывающим в Яссы, келию, выстроенную бывшим романским епископом Митрофаном в этом метохе.

269. — 1641 (7122) г. августа 8, Яссы. — Господарь Стефан Томша вызывает на господарский суд Руджинэ из Селешку, обвиняемого в нарушении границы крепостными господарского села Шэндричени, Дорогуньского округа.

270. — <1614 г.—1615 г.> августа 27, Яссы. — Чобан из Теленешти продает за 41 талер свою часть в Теленешти вэтаву батраков великого логофэта Белдимана, Корчулу Михэилашу, для спасения своего сына Негруца, которого хотел повесить хатаман Стурдза.

271. — <1614 г. сентябрь—октябрь> 7123. — Великий дворник Урсу и великий дворник Мырзя, вместе с другими боярами разрешают игумену Голиевского монастыря в Яссах продать бывшему великому логофэту Некифору Белдиману за 500 златов село Ружинци па Чухуре, Ясского края, так как Ватопедский монастырь с Афона находится из-за турок в большой нужде.

272. — <1614 г. сентября 1—1615 г. августа 31> 7123, Бая. — Шолтуз Иля и пыргари свидетельствуют, что Гаврил Баличу продал дом за 32 талера Глигору из Спэтрешти «по жребью».

273. — <1614 г. сентября 1—августа 31> 7123. — Второй логофэт Балш и другие бояре подтверждают комиту Думитру часть поместья Баломпрешти, Романского края, купленную у дочери Романа Плеша Галины.

274. — 1614 (7123) г. сентября 18. — Черновицкий староста Петре Скараотски отмежевывает части вотчины в селе Юркэуци Продана и Глигорие от частей жены князя Думитру Ленцы.

275. — 1614 (7123) г. октября 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует выстроенному им Солкскому монастырю села: Лозна, Куличени, Дерэка, Калинешти, Ионэшани и Шэрбэнешти, Сучавской области, отобранные за измену от Василе Стронча и Григоре Арбуре.

276. — 1614 (7123) г. ноября 1. — Великий питар Глигорие и другие бочре подтверждают, что великий логофэт Белдиман купил часть села Семешкани, Оргеевского края, у жены вистерничела Пэтрашку Антемии и у ее сестры Настассии.

277. — 1614 (7123) г. ноября 1, Яссы. — Господарь Стефан подтверждает за 80 великому логофэту часть села Сэмэшкани, Оргеевского края, купленного талеров у Антим III и Настассии.

278. — 1614 (7123) г. ноября 4, Яссы. — Господарь Стефан разбирает распри вэтамана Оаны и других лиц с бывшим дворником Нэдэбайко из-за сел Джиорешти и Виторожи и строго наказывает первых за обман.

279. — 1614 (7123) г. ноября 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает вистперу Тоадеру Онилэ шестую часть половины села Тотоешти с местом для мельницы на Васлуе, купленную у сына Пурчела Пэтрашку.

280. — 1614 (7123) г. ноября 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Горчулу из Михэлаша часть в Теленешти, купленную у Чобана за 41 серебряный талер.

281. — 1614 (7123) г. декабря 12. — Господарь Стефан Томша подтверждает Нямецкому монастырю дарственную, выданную бывшим старостой и попом Харином на Хлэпешти, расположенном на Пруте.

282. — 1614 (7123) г. декабря 17, Яссы. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу между дьяком Черневка и его тестем Думитрашко из-за частей сел Заставна, Киселев, Бобешти, Стэнешти и Нэхоряни.

283. — 1615 (7123) г. января 15, Яссы. — Господарь Стефан поручает коворлуйским старостам судить тех, кто без разрешения игумена удил рыбу в озере Дадовул, принадлежащем Таэловскому монастырю, и обязать их платить издержки.

284. — 1615 (7123) г. января 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает коворлуйским старостам судить людей, удящих в озере Таэловского монастыря рыбу. Пойманный будет платить за всю рыбу.

285. — 1615 (7123) г. января 18. — Великий дворник Урсу, великий дворник Мырзя и другие бояре свидетельствуют, что Сучавицкий монастырь дал великому логофэту Никифору Белдиману село Негоешти, Нямецкой области, получив взамен село Ружинци на Чухуре, Ясской области.

286. — 1615 (7123) г. января 26. — Сучавский митрополит Анастасие пожертвовал одному монастырю половину села Тудура.

287. — 1615 (7123) г. января 28, Яссы. — Письмоводитель Небожатко стоваривается с питаром Ионом Хэугулом о том, как удить рыбу в их озерах, находящихся у Жижи.

288. — 1615 (7123) г. января 30. — Игумен Пангратие и весь собор Сучевицкого монастыря, видя свою обитель обедневшей, меняются с великим логофэтом Белдиманом, дав ему село Негоешти на Орбике, Нямецкой области и получив взамен село Ружинци на Чухуре, Ясской области, а также 100 золотых.

289. — 1615 (7123) г. февраля 3, Яссы. — Господарь Стефан разбирает тяжбу между урядником Василе со старом Петре и сыновьями дворника Бучума из-за частей вотчины в селе Отешти, Аджудского края, и находит, что дворник Бучум захватил вотчину, которая по праву принадлежит Василе и Петре.

290. — 1615 (7123) г. февраля 10. — Господарь Стефан Томша разбирает жалобу Думитру Поница и его родственников на Симиона Оцела о том, как во времена бегства их со Стефаном Томша старшим в Польшу Ион Оцел продал их села Сокружени, Залучени и Бисерикани. Господарь признает правыми Поницештов.

291. — 1615 (7123) г. февраля 11, Устья. — Жена господаря Еремии Елизабета подтверждает бывшему пыркэлабу Алексу Мустяцэ село Юрчени, Сорокской области, пожалованное матерью господаря Еремии.

292. — 1615 (7123) г. февраля 19, Яссы. — Господарь Стефан Томша пишет апроду Патэрнике из Кубэнянка, чтобы назначить день для яв и Рафиесы из Понришани и бывшего великого вотафа Лупу в тяжбе с Чукулем, для выдачи этому последнему грамоты на село Мачикэуци.

293. — 1615 (7123) г. февраля 19, Яссы. — Приказ господаря Стефана Томши апроду Патэрнике для установления дня разбора дела Романа из Мачикэуци и других рэзешов против великого вотафа Лупула из-за части вотчины.

294. — 1615 (7123) г. марта 8, Яссы. — Господарь Стефан Томша отменяет произведенный раньше обмен сел между Сучевицким монастырем без его разрешения и ктитором Папнократорского монастыря.

295. — 1615 (7123) г. марта 12. — Сын Соломии, дочери Нягула из Мохорыци, Текуцкого края, Георге продает бывшему постельнику Корпаче свою часть вотчины за 12 золотых.

296. — 1615 (7123) г. марта 13, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует своему Солкскому монастырю села Бадеуци, Дрэгэнешти, Кыринчешти, Валчикэуци и Пырлэшани, Сучавского края. Села были господарскими «по относились к Бадеуцкому округу и не были подведомственны господарю».

297. — 1615 (7123) г. марта 13, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует выстроенному им Солкскому монастырю села Лэмэшани и Ступка, Сучавского края, «принадлежащие господарю и относящиеся к округу Сучавской крепости».

298. — 1615 (7123) г. марта 15. Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает жене Чукула Марикэ и их детям часть в Мачикауци, купленную у Аны Рафэиасы за 50 талеров.

299. — 1615 (7123) г. марта 15, Яссы. — Пынтя, сын Лупула Нэстасе из местечка Яссы продает монахам монастыря св. Савы виноградник на холме Епуре за 80 талеров и поминаие двух имен.

300. — 1615 (7123) г. марта 15, Яссы. — Константин, сын Маноле Мораета и Марийкэ из местечка Яссы жалуют ясскому монастырю св. Савы 3 фалчи виноградника на холме Епуре с винодельнями, бочками и садами, оставленные монастырю по дарственной его матери после смерти.

301. — 1615 (7123) г. марта 18. — Шолтуэ Петру Смиляну и 12 пыргарей из Ясс подтверждают монастырю св. Савы 3 фалчи виноградника на холме Епуре, подаренные Константином Мораетом.

302. — 1615 (7123) г. марта 18. — Дочь Штефула Занфира продает за 27 талеров часть своей вотчины в Гарльшти, Нямецкого края, дочерям Иона Урзика Келсе и Флоре.

303. — 1615 (7123) г. марта 18. — Господарь Стефан жалует Солкскому монастырю село Костешти на Серете и село Мынэстирени, «которые были подведомственны нашему округу и нашим ботошанским судам».

304. — 1615 (7123) г. марта 19, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает великим вэтафам Васлуйского края судить Охила Беженарула из Нисторени и обязать его вернуть неправильно купленную вотчину Андрею из Порчишани, получив от него 10 талеров и 4 медяка.

305. — 1615 (7123) г. марта 20, Яссы. — Великий логофэт Белдиман и другие бояре свидетельствуют, что сыновья Костина продали за 150 талеров дьяку Григорию Коротушко третью часть Хадэрэуци на Раковэце, Хотинского края, с озером и мельницей, «а записи их утрачены во времена господаря Михэила».

306. — 1615 (7123) г. марта 24. — Великий дворник Никифор Белдиман и другин бояре свидетельствуют, что великий комис Думитру Гоя купил части сел Должешти и Баломирегшти, Романского края, и должен сделать «господарские записи».

307. — 1615 (7123) г. марта 24, Яссы. — Господарь Стефан Томша покупает за 2000 угрских золотых село Фэрэоани, Баковской области, которое дарует Солкскому монастырю.

308. — 1615 (7123) г. марта 29. — Господарь Стефан подтверждает дьяку Исаку Стырча часть вотчины в селе Боян, Черновицкой области, купленной у братьев Млтиешэштот, сыновей письмоводителя Тоадера, во времена господаря Еремии.

309. — 1615 (7123) г. марта 30, Яссы. — Господарь Стефан жалует Солкскому монастырю село Юбэнешти, Дорогуньского края.

310. — 1615 (7123) г. марта 31, Яссы. — Бывший сучавский дворник Яким жалует Битрицкому монастырю место для пчельника с домом и садами в Деранэу, Оргеевского края.

311. — 1615 (7123) г. апреля 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю село Тройца на Кракове, Нямецкого края.

812. — 1615 (7123) г. апреля 15, Яссы. — Ион и Варвара продают бывшему постельнику Корпачу свою часть вотчины в селе Мохорьци, Текуческого края, за 10 золотых.

813. — 1615 (7123) г. апреля 16. — Игумен Пангратие и собор Сучевицкого монастыря удостоверяют, что получили 100 золотых от вистьера Боула, данные великим логофэтом Белдиманом за село Негешти, Нямецкой области.

814. — 1615 (7123) г. апреля 19, Яссы. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу между Глигорие Проданом с сестрой его Настаской, женой Думитру Поница, и сыновьями Вэскана Добренки из-за третьей части половины села Балэчани и находит жалобу Продана и его братьев необоснованной.

815. — 1615 (7123) г. мая 2. — Думитрашко Кукоря продает Некопое из Опрэша цыгана с его сыном Истратие, «чтобы были ему крепостными рабами на веки вечные».

816. — 1615 (7123) г. мая 9. — Княгиня Настасия Вартикоая жалует монастырю св. Савы в местечке Яссы половину своего виноградника в Копоу, также как это сделал ее брат клучер Константин Корпач с другой половиной.

817. — 1615 (7123) г. мая 12. — Господарь Стефан Томша жалует Солскому монастырю несколько цыган, купленных за 400 золотых у потомков бывшего старосты Текуческого края Дынчеу.

818. — 1615 (7123) г. мая 15. — Великий дворник Нижней Земли Урсу подтверждает Григорие из Бэнешти части села Лукани, купленные за 20 золотых у священника Вэскана и его жены Марушки.

819. — 1615 (7123) г. июня 14, Ботошани. — Урядник Филип, бывший шолтуз Думитру, Мошул и много других старцев из местечка Ботошани свидетельствуют, что Штефан из Ботошани продал место за 12 золотых вэтэману Кирашу, у озера в селе Миклэушени и что сыновья Штефана не имеют никакого отношения к этому озеру.

820. — 1615 (7123) г. июня 26, Сучава. — Великий логофэт Белдиман свидетельствует, что игумен Хоморского монастыря в тяжбе с игуменом Побратского монастыря из-за цыганки, получил другую цыганку, и что таким образом они помирились.

821. — <1615 г.> июня 30, Великая Солка. — Хатман и пыркэлаб Сучавы Стурза подтверждает бывшему дворнику Еремии цыган, купленных у бывшего капитана Турча.

822. — 1615 (7123) г. июля 6, Сучава. — Господарь Стефан Томша подтверждает своему слуге ушеру Грама половину села Илишешти, принадлежавшую ушеру Стояну и утерьянную им из-за измены.

823. — 1615 (7123) г. июля 13. — Господарь Стефан Томша разбирает распрю комишела Георге из Добрулешти с Гавриилом из Сочи из-за части вотчины в Сочи, купленной у сыновей Станкэ и Албэскула. Законным признается владение комишела Георге.

824. — 1615 (7123) г. июля 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует своей ктитории Солский монастырь и село Кезвини, Сучавской области, купленное у Василе Шептилича за 1000 золотых.

325. — 1615 (7123) г. августа 1, Яссы. — Пыштя Ковоцак из Ясс, аprod Глигорие и другие свидетельствуют, что дочь Соры из Гриешти Фрэсина продает свою часть вотчины в Гриешти на Шаковэце бывшему копыеносцу Обряжие за 50 талеров.

326. — 1615 (7123) г. августа 3. — Великий дворник Урсу и другие крупные бояре свидетельствуют, что дочь Сорика Магда продала за 48 золотых великому логофэту Белдиману свою вотчину в селе Толинешти, Оргеевского края.

327. — 1615 (7123) г. августа 10, Яссы. — Логофэт Г. Балш и два других боярина свидетельствуют, что дворник глоты Гянге выкупил село Паркова, Хотинского уезда, у бывшего медовара Демешкана, апрода Глигорчи и других за 200 золотых, с тем, что впредь его больше не будут поносить. Ему будут даны и «господарские привилегии».

328. — <1615 г. сентября 1—1616 г. августа 31> 7124 г. — Бывший питар Захариа Дераска закладывает за 10 уг Мирону Кругичу полученные по жребию село Дераска с домом и землей.

329. — <1615 г. сентября 1—1616 г. августа 31> 7124, Хряска. — Стратулат Борэлянул дает попу Хряска полученную по жребию землю в селе Плешешти, за 28 талеров.

330. — 1615 (7124) г. сентября 20, Яссы. — Великий армаш Ивашко и другие бояре свидетельствуют письменно, что хатман Григорие Чолпан вернул Маргарите и Тоадеру 90 талеров и два дома в Сэоани на Серете, Сучавской области.

331. — 1615 (7124) г. сентября 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша выдает Тоадеру апроду из Ботешти и его двоюродным братьям грамоту на десятины с капусты в селах Ботешти и Глодени от тех, кто «разобьет там огороды».

332. — 1615 (7124) г. октября 1. — Тудосия с дочерью Ангелиной и ее мужем Костином продают свою часть села Буруенешти, Романской области, великому дворнику Думитру Гое.

333. — Господарь Стефан подтверждает бывшему великому клучеру Урсулу Пэтрэшканулу, своему зятю великому питару Георге Гергелу и своей дочери Дрэгуне половину села Руши на Бистрице и половину села Стецкани на речке Таалов; оба села в Баковском уезде.

334. — 1615 (7124) г. октября 25, Яссы. — Жена великого логофэта Маргита и ее сын Тоадер, великий дворник Мырзя и великий дворник Никоарэ свидетельствуют, что получили от хатмана Григоре Чолпана 90 талеров за два «жребия», купленные ими в селе Сэоани, Романского края, которые остались от Чолпана.

335. — 1615 (7124) г. ноября 2, Солка. — Бывший вэгаг Ионашко и другие бояре свидетельствуют, что Чочул из Урекени и другие возвратили Симиону Бэча 50 талеров за вотчину, которую он купил незаконно.

336. — 1615 (7124) г. ноября 21, Яссы. — Господарь Александр Могила подтверждает Галатскому монастырю село Тополи на Бахлуе.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ

1. — <1611 г. февраля 25>. — Шолтуз Яне и 12 пыргарей из Текуческого Трыга свидетельствуют, что Урсул из Тотолешти продает свое поместье в Плэчницени пыркэлабу Ионашку Врание за двух волов и 15 талеров.

2. — 1611 (7120) г. декабря 11, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю поляны Бисерика, Кырнул и Биказул вместо поляны «находящейся у Чахлэу», которую у них забрал архиепископ Георгие «с тем, чтобы им дать другое место».

3. — 1612 г. февраля 23, Руптура. — Гьрдан, его мать Пастя и его сводный брат армаш Лазор из Руптуры продают за 100 талеров великому каминару Ионашко Жора свою вотчину в Бахне.

4. — Господарь Стефан подтверждает Георге Змэулу поместье в селе Рэдени на Жижии.

5. — 1612 (7120) г. мая 4. — Великий дворник Аврам, великий хатман Костин пыркэлаб Турля и другие отмежевывают границы поместья Бабеле, принадлежащего сыну Маржелата Тоадеру от границ поместья Мижлоченов.

6. — 1612 (7121) г. декабря 10. — Гьрдан, сын Пастя из Руптуры, со своим сводным братом армашом Лазором и другим братом Игнатом продают кэмэнару Ионашко Жора свои части поместья в селе Бахна.

7. — 1613 (7121) г. июня 20. — Заметка о стариках, проживающих в селе чутурешти, Романского края, являющихся потомками великого постельника Юги.

8. — <1613 г. сентября 1—1614 г. августа 31> 7122. — Жена Чуголе Сафта возвращает Стрэтулату Брахэ, Мачичу, Илне и Марко половину села Годинешти, проданную ей без их ведома за 150 талеров Тоадером Арбуре.

9. — 1615 (7123) г. февраля 6, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает бывшему армашу Некоарэ, апроду Ларнону и их людям, тягающимся с Васканом и его братом дьяком Балабаном, поместья в селах Ворничени и Петрешти Ковурлуйского края.

DOCUMENTE

DOCUMENTE

1

1611 (7119) Ianuarie 5, Iași.

† Iată dar noi, Pătrașco mare logofăt și Balica hatman și Coste Băcioc mare ceașnic și Iurco logofăt și Boul vistier și Trifan clucer și Vitolt logofăt și Vorontar mare comis și Murguleț mare armaș și Ursu pitar și Precop Că-răiman vistier și Eremia vornic și Apostolachi și Ionașco fost logofăt și Gavril sulger și Stanislav vornic și Iarali aga și Costantin, fratele lui Apostolachie, și Gligorașco mare șetrar, scriem și dăm de știre că a venit înaintea noastră Manole pârcălab, de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și danie, din uricul de danie și miluire ce a avut dela Eremia voevod, un sat anume Childeștii pe Moldova și cu vad de moară la Moldova, care acel sat a fost drept domnesc, <ascultător>¹⁾ de ocolul Romanului și i-a fost danie dela Eremia voevod.

Și iarăși a vândut și trei fălci de vie din târgul Iași, din dealul Copău, ce i-a fost cumpărătură dela Lupul vătav de tălmaci. Acestea le-a vândut milostivirii lui, pan Dumitrachie Chiriță Paleolog mare postelnic, pentru șase sute și cincizeci ughi galbeni; pentru sat a dat cinci sute ughi, iar pentru vii a dat o sută și cincizeci ughi.

Și i-a plătit totul deplin, dinaintea noastră a tuturor, cu bani gata. Și uricele și ispisoacele pe care le-a avut Manole pe acel sat Childești, pe toate le-a dat în mâinile panului Chiriță postelnic.

Și viile deasemeni s'au scris în catastihul târgului, după vechiul obicei.

De aceea, noi am făcut și dela noi această carte a noastră panului Chiriță postelnic, ca să fie spre încredințare pentru acele vii și pentru acel sat. Să se știe.

Scris la Iași, în anul 7119 <1611> Ianuarie 5.

Marele logofăt a iscălit

Trifan clucer <m.p.>

Iurco logofăt <m.p.>

Vitolt logofăt <m.p.>

---

¹⁾ omis în orig.

Isac Balica <m.p.>	Precup Cărăiman vistier <m.p.>
Coste ceașnic <m.p.>	
Gligorie a iscălit <m.p.>	..... ¹⁾
Erimia <m.p.>	Iarali agă ²⁾
Boul vistier a iscălit <m.p.>	Murguleț mare armaș a iscălit <m.p.>
Ursu mare pitar a iscălit <m.p.>	
Eu Ionașco fost logofăt <m.p.>	

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/5.
 Orig. slav, hârtie, 15 peceți aplicate
 Cu o trad. rom. din 1835.

2

1611 (7119) Ianuarie 5.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră credincioasă Manole pârçălab, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină și danie și miluire, din ispisoc și din uric de danie și de miluire ce a avut dela sfântrăposatul tatăl domniei mele, Eremia voevod, un sat anume Childeștii pe Moldova și cu vad de moară <la Mol> ¹⁾dova, care este în ținutul Romanului, care acel sat Childeștii a fost drept domnesc, ascultător de <ocolul> ³⁾Romanului. Aceasta a vândut el acuni credinciosului nostru boier, pan Dunitraclii Chiriță Paleo<logu> ³⁾ mare postelnic, pentru cinci sute de ughi galbeni.

Și i-a plătit deplin dinaintea noastră și înaintea boierilor noștri toți acei mai sus scriși bani, 500 ughi galbeni. Și uricul și ispisocul, ce a avut Manole pe acel sat, încă le-a dat în mâinile boierului nostru, pan Chiriță postelnic.

De aceea, să-i fie și dela noi uric și ocină și întărire, cu tot venitul, neclintit lui, niciodată, în vecii vecilor. Și <altul> să nu se amestece.

Scriș...³⁾ 7129 <1611> Ianuarie 5.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

<Pă>¹⁾trașco mare logofăt a fuvățat și a iscălit <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/4.
 Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
 Cu o trad. rom. din 1835.
 Rez. rom. Acad. R.P.R., ms. 2088, f. 5, nr. 74.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ iscălitură grecească.

³⁾ indescifrabil.

1611 (7119) Ianuarie 10.

Noi Costandin Moghila v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldovii.

Iată au venit înainte noastră și înainte boierilor noștri sluga noastră, Dumitru Goe aprod și cu fămeia lui, Candachie și au adus înainte noastră un zapis de mărturie dela Ștefan Prăjescul *mare stol<nic>* și dela Arpintie post<elnic> și dela Pătrașcu post<elnic> din Lățcani și dela Ionașco de acolo și dela Grigorie Blundean<u> diiacul și dela Ion Miron *din Șirăței* și dela popa Vasile *din Hărlicești* și dela alți oameni buni, zicându cum că au cumpărat el, dinainte acestor de mai sus pomeniți înpregiuraș<i>, dela Anghelina, fata lui Roman Pleșe, giământate de parte ei ce să va alége din satul Balomireștii ce iaste pe Albiia în ținutul Romanului, dreptu 80 de talere, din uricul de cumpărătură ce l-au avut dela Pătru v<oe>vod.

Și iarăș<i> au mai cumpărat lui-ș<i>, dela Vasile și dela frate-său Ursul și Grigorcea, nepoții Ilincăi, din giământate dintru acel satu Balomirești, a șasa parte, dreptu 8 talere.

Și iarăși au mai cumpărat el, tot dintru acelaș sat Balomirești, dela Vasile *fiul Cărstei*, din giământate de satu, din parte a triia, a triia parte, drept 40 de talere.

Pentru aceia dar, văzându domnie mea acele de ma<i su>s zapisă de înărturie m'am încredințat și dela noi încă am dat și am întărit acestor de mai sus scriș<i> anume, lui Dumitru Goe aprodului și fămei<i> lui, Candachii, pre toate aceste de mai sus scrise părți de ocenă din satul Balomirești, ca să le fie lor și dela noi moșie și uricu de întăritură cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul nimene să nu-s<ă> amestece preste carte domnii mele.

Domnul au zis.

In Iași, anul 7119<1611> Ghen<arie> 10.

Pătrașco *mare log<o>f<ă>t.*

Acad. R.P.R., ms. 13, f. 40 v.

Copie rom.

1611 (7119) Ianuarie 15.

Copie

Noi Costand<i>n Moghila v<oe>vod, *din mila lui dumnezeu, domnul țări Moldovei.*

Cu 1 loc de prisacă și cu vii și cu tot venitul, dintru un uric de milă dela Ștefan vodă cel Bătrân, aceiia au vândut boerului nostru, lui Dumitrache Paliologul *mare post<elnic>*, pentru o sută taleri.

Și decii iarăș a venit innainte noastră Grozea și sămințiile lui: Lupul și Mărica și Magda și Odochie și poapa Grigorce și Ioan hăn<sar> și Mărie cu sora ei și Ghinde și Aroza și Groze cu feciorii și cu nepoții săi, toți nepoții și strănepoții lui Roman celui bătrân, de nini săliți, nici asupriți, iarăș au vândut celui mai sus scris boerin a lor dreaptă ocină și moșie, a triia parte iarăș dintr'acelaș sat, parte din mijloc, cu loc de moară, cu heleșteu și cu fănați și cu vii și cu prisacă și cu livezi ce au dela moșul lor, Roman, dela acela domn și dintru acelaș uric și aceiia au vândut drept 133 taleri.

Și decii iarăș aceste doao neamuri și săminții, ce-s mai sus scrisă, au vândut iarăși dumisale, de a lor bună voia, a lor dreaptă ocină și cumpărătură dela moșie lor, ce au cumpărat ei dela săminție lor Toader părcălabu, a trie parte iarăș dintr'acelaș sat, parte den gios, dela acelaș domnu și dintru acelaș uric, cu fănațu, cu loc de prisacă și cu loc de iaz și de moară și cu vii și cu moară și cu livezi de pomi și cu tot venitul și poiana, iarăș pentru 134 taleri, cari iaste tot satul Mirceștii. De cătră toți s'au vândut dumnisale, drept patru sute de taleri peste tol.

Deci, sculându-să credincios boeriu nostru Dini|achi Paliologul *mare* post<elnic> și plătind în mâinile lor tot deplin, cu bani gata, 400 taleri, innaintea noastră și innaintea boerilor noștri.
| |

Pentru aceia și noi văzind a lor de bună voia vânzare și iarăș a lor deplin plată și noi am dat și i-am întărit lui acele trii părți de sat, care iaste tot satul Mirceștii, ca să fie de acum lui ocină și moșia, neclintită nici odinioară în veci și cu toate veniturile ce mai sus scriia, ce sănt într'ansa. Și altul ca să nu se amestece peste carte domnici noastre.

Domnul au zis.

Let 7119 <1611> Glen<a>r<ie> 15.

Noi Costand<i>n Moghila v<oe>vod.

Pătrașco *mare* log<o>f<ă>t a învățat, a *iscălit*.

Acad. R.P.R., CLXXXVI/212

Copie rom.

5

1611 (7119) Ianuarie 15, Iași

† Io Costandin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre, Ion Hăugul și cumnatul lui, Ionașco, fiul lui Portar, și Necoară Borșu și s'au pârît cu un uric vechi, care este făcut dela Ștefan voevod cel Bătrân, dela inteineierea țării, pe satul Găureni dela Turia, care a fost mai înainte până la Jijia la gura Văii Bisericii și acum s'a alipit acolo la seliștea veche și cu loc de iazuri și de mori la Jijia Veche¹⁾ și pe Bășeni dela Turia și Băloșani de

¹⁾ cuvintele « care a fost... la Jijia Veche », șterse cu o linie neagră.

pe Jijia și pe Potângeni peste Jijia și pe Micești și pe Mălăești și pe Forăști și pe Vlădeni.

Și au voit cu acel uric [și au voit] să ia din fiecare din aceste sate, care sunt mai sus scrise, din jurul satului lor Vlădeni pe Jijia care este în ținutul Iași, câte o bucată de hotar, iar din alte sate ei voiau să le ia chiar jumătate de loc și de hotar, iar altora deasemeni ei voiau să le ia dinspre apă, peste Jijia și peste Miletin.

Astfel domnia mea și cu sfatul nostru am judecat și am aflat că acel uric este foarte vechiu și nu poate fi de credință, ca să ia cu el locul atâtor sate și să le lase fără hotar. Și am <luat> acel uric dela ei, ca să nu mai facă mai mult turburare și pără și am dat tuturor acestor sate, care sunt mai sus scrise, să stăpânească după vechile lor hotare, pe unde au folosit și au stăpânit din veac și pe unde au și privilegii și pe unde au apucat și oamenii bătrâni.

Și iarăși peste Jijia dinspre apus să nu aibă a stăpâni și să fie stâlpul lor matca Jijiei. Intr'adevăr au avut ei și peste Jijia de demult, căci le-a fost acel sat Forăști de moștenire al lor din acelaș uric, dar a ieșit dela ei în vânzare, căci l-au vândut strămoșii lor încă din zilele lui Ștefan voevod și de atunci ei nu mai au peste Jijia către apus.

Iar dacă vor mai scoate ei în vreo oarecare vreme sau în vreo zi acel uric sau vor voi să mai pârască cu el sau să mai turbure, el să nu fie de nicio credință, ci încă să fie de gloabă mare, 24 boi la poarta noastră. Altfel să nu fie, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7119 <1611> Ianuarie 15.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Gheorghie a scris.

Acad. R.P.R., CCXLVII/15–16.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

6

1611 (7119) Ianuarie 15, Iași.

Noi Costandin Movila voevod, cu mila lui dum<ne>zeu, domn țării Moldovii.

Venit-au înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri ai Moldovii sluga noastră, Isac Stârcea dieac, cu un zapis de mărturie dela slugile noastre, dela Miron din Havarioane și Sava diac și Ionașc<o> diac din Săpoteni și dela mulți oameni buni, precum că ș'au cumpărat de mai înainte o parte de otcină dela Todosca, fiica Gafiei, nepoata lui Borodaci, câtă să va alege partea ei din satul Popenii, ce este pe Iubăneasa în ținutul Dorohoiului, drept 80 taleri de argint,

Și e-au plătit ei deplin înaintea noastră. Și dar noi văzind acel zapis de mărturie ne-am încrezut.

Drept ace<e>a, și dela noi e-am dat și e-am întărit slugii noastre, lui Isac Stărcea diac, toată această parte ce s'au cumpărat din satul Popenii, ca să-i fie lui și dela noi uric și otcină cu tot venitul, și altul să nu să amestice.

Scris în Eși, la anul 7119 <1611> Ghenari<e> 15.

Domnul au poruncit

Iscălit: Costandin Movila voevod.

Pătrașco mare logofăt.

Tăutul <a scris>.

De pe originalul sârbesc s'au tălmăcit întocmai de cătră mine suptiscălitul, la anul 1852 Mart<ie> în 10.

Iscălit, Hrisant ieromonah.

Acad. R.P.R., DXLIV/13, f. 22.

Copie rom. din 1852.

7

1611 (7119) Ianuarie 16.

7119<1611> Ghe<na>r<ie> 16.

Un zapis ce scrii că au vândut o parte de moșăi din vatra satului din Șăr-bănești, ce esti pe apa Berheciului, parte nepotului nostru lui Vasalachi, ficiorul Maricăi, nepoata Manei, pentru doi boi buni, dumisali Ursului Vracniță, din tot locul cu tot venitul.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXV/6 (7).

Rezumat rom.

8

1611 (7119) Februarie 13, Camenița.

† Adecă eu Anna, fata Măricăi, nepoata răpousatului Alexandru vodă, giupăneasa giupănului Vasile Ciolhanschi și cu feciorii miei anume: Ionașco și Pătrașco și Mariia, mărturisim cu cestu adevărat al nostru zapis, tămplându-se atăti amestecături și valure în țara Moldovei, cându au venit Batăr Gabăr voevoda Ardealiului, de-au scos pre măriia <a>, pre Radul vodă den Țară-Muntenească, și să vie să scoață și pre măriia <a> Costantin vodă den țara Moldovei și după moartea giupănu-miu Vasile Ciolhanschi, eu am eșit în Țara Leșească cu euconii mie la priiatinii noștri, rămasu-mi-au un sat anume Bubulești pre Prut, aproape de Ștefănești<i>, în ținutul Dorohoiului, care sat mi-ad'

fostu cumpărătură dela Andronic și dela frate-său Gligorcea, feciorii lui Doicin ce-au fost pârcaľab dreptu cinci sute de zloți le<șe>ști.

Deci, tãmplãndu-se priiatenul nostru aicea la Cameniț<a>, dum<n>ialui giupãnul Coste Bãcioc pãharnicul cel mar<e> și vãdzindu noi cã n'avem putere de a ține acel sat, ce m'am rugat dumisal<e> giupãnului Coste Bãcioc pãharnicul cel mare ca sã-mi plãteascã acel sat, cãt au dat giupãnu-miu Vasile Ciolhanschi: 500 de zloți polonezi. Dumialui n'au cãutat valurilor și anestecãtur<ilor> ce sãntu în țara Moldovei, ce-au cãutat sãrãciei mele, și mi l-au plãtit acel sat, cãt mai sus scrie: 500 de zloți<i>; însă ni-au dat înainte 250 d<e> zloți<i>, iarã alți ban<i> sã-m<i> dea dumialui deacã sã va tocmi țara și va li pace.

Iarã <di>reșele ce-au fostu dela scaun, den tãrg den Ștefãneșt<i>, pre acel sat anume Bãbuleștii pre Prut în ținutul Dorohoiului, aproape de Ștefãneșt<i>, cu loc de moar<ã> în Prut și cu hãlășteu, datu-s'au în mãna dumisal<e> și deresele și satul, ca de acum innainte sã fie dumisal<e> direaptã ocinã și cumpãrãturã cu tot venitul, alt nime dentru semenția noastrã sã nu aibã a sã mesteca la <a>cea ocinã.

Și la <a>ceastã tocmalã fostu-au și dumialui Papa visternic, boiarul dumisal<e> Radului vodã, cã s'au tãmplat la Cameniț<a> inpreunã cu giupãnul Coste Bãcioc pãharnicul și giupãnul Cozma vuiutul de Cameniț<a> și giupãnul Ivan Palahuta de Cameniț<a> și giupãnul Ian Andrușcovici de acolea și giupãnul Fedorașco Rudinchi den ținutul Lublin.

Și mai marc tãrie și credințã, pusu-ni-am pecetea noastrã pre cestu al miu adevãrat zapis.

Scris la Cameniț<a>, v<e>le<a>t 7119 <1611> Fev<ruarie> 13.

Jan Colasky a iscãlit cu mãna sa.

Acad. R.P.R., CII/196.

Orig. rom., hãrtie, pecete aplicatã, cãzutã

9

1611 (7119) Februarie 20.

7119 <1611> Fevr<uarie> 20.

Ispisoc dela Costandin Movila v<oe>vod, tãlmãcit *deasemenea* de pit<a>r Ioan, cu cupriundire cã Soloniia și fata ei, Mãrica, și ruda lor Mãrica, fata Irimiei, nepoatile lui Hilipeț, au vãndut lui Chirița Dumitrachi Paliolog mare post<elnic> pãrțãle lor ce se vor alegei în satul Holohoreni din țin<utu>l Hotinului.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 16.

Rezumat rom. din 1809.

1611 (7119) Februarie 25

Altă mărturie dela Iani șoltuzul de Bărlad cu 12 pângari, precum au venitu innaintea lor Blaga dela Totolești și au dat a lui driaptă ocină din satul Totolești cu tot venitul, de au plătit capul ficiorului său anume Gheorghie, *ginerele lui* Creșul, de către Ionașcu Vrabie staroste, fiindu că au furatu o vacă dela Mihail din Totolești și una din Bărlad și l-au prinsu de fațe.

Și au pus pecete târgului pe acestu zapis.

V<ă><ea>t 7119 <1611> Fev<ruarie> 25.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Răchitoasa, nr. 573, f. 139.

Rezumat rom.

1611 (7119) Februarie 25.

Altă mărturie tot dela Iane șoltuzul cu 12 pângari, precum au venit inuainte lor Blaga, *fiul* Pergăi din Plăcințeni și de a lui voe au vândut parte de ocină din Plăcințeni, cătă să va alege parte lui, au vândut lui Ionașcu Vrabie staroste, drept treizeci de talere, cu care bani Blaga ș'au plătit capul dela spânzurătoare, fiindcă au furat o vacă dela Matei med<elnicer> și l-au prinsu fațe și i-au făcūt aciastă mărturie dinainte a mulți oameni și au pus pecete orașului.

Leat 7119 <1611> Fev<ruarie> 25.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Răchitoasa, nr. 573, f. 139 și 139v.

Rezumat rom.

<1611 Februarie 25>.

Altă mărturie tot a lui Iane Țăgănaș șoltuzul cu 12 pângari, precum au venit innainte lor Solomon, *fiul lui* Nicoară Plăcintă din Plăcințeni și de a lui voe au vândut a lui moșie, parte lui cătă s'ar alege, a triia parte, ș'au vândut-o lui Ionașcu starostele drept 15 talere, ca să-i fie moșie în veci. Și acei bani i-au dat dinainte a mulți oameni buni.

Fără v<ă><ea>t.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Răchitoasa, nr. 573, f. 139.

Rezumat rom.

Datat după mărturiile precedente ale lui Iane șoltuzul.

1611 (7119) Martie 4, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Sava pitărel, fiul lui Măcsin și deasemenea Nastura și Nastasia și Tudosia, fiicele lui Ștefan Bujele, nepoții lui Șteful și deasemenea Vasile, fiul lui Romașco pitărel și iarăși Ion Hăngul și Dumitru și Toader, fiii lui Drăgăilă și nepoții lui de soră, fiii Ileanei și fiii Sorei, deasemenea nepoții lui Drăgăilă, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din uricul de cumpărătură pe care l-au avut părinții lor mai sus scriși, Măcsin și Șteful și Drăgăilă și Romașco, dela Alexandru voevod și de întărire dela Bogdan voevod și iarăși din uricul de întărire dela tatăl domniei mele, Io Erimia voevod, din jumătatea <de sus> ¹⁾ a satului Vlădeni, ce este în ținutul Hârlău, pe Jijia, care se împarte în opt părți și cu moară în Jijia, au vândut <cinci> ¹⁾ părți, care au fost cumpărătură a inai sus scrișilor lor părinți dela Stana, fiica Malei și dela Vlaico, nepoții lui Mihul, pentru 300 zloți, din uricul pe care l-au avut dela Ștefan voevod cel Bătrân.

Aceasta au vândut slugii noastre, Arsenie Nebojatco uricar, pentru o sută și patruzeci și doi taleri de argint; însă lui Sava singur i-a dat 82 taleri, dar și pentru casele lui, pe care le-a avut în Vlădeni, iar fiilor lui Șteful și fiului lui Romașco și fiilor lui Drăgăilă le-a dat 60 taleri.

Și deasemenea a venit înaintea noastră Sorca, fiica lui Ionașco pitărel, nepoata Drăghinei, strănepoata lui Ion, de bună voia ei și a vândut dreapta sa ocină și dedină din acelaș sat Vlădeni, dar din jumătatea de jos, a șasea parte și cu parte din loc de moară. Aceasta a vândut-o tot lui Arsenie Nebojatco uricar, pentru cincizeci taleri de argint, din uricul dela Ștefan voevod cel Bătrân și de întărire dela Iancul voevod.

Și la aceasta, iarăși au venit înaintea noastră Ionașco diac și fratele lui, Focșea și surorile lor Mărica Procopiasa și Sofia Vartolomeiasa, copiii preotesei Tecla, nepoții lui Ihnat, de bună voia lor, au vândut dreapta lor ocină și dedină, din acelaș sat Vlădeni, din jumătatea de jos, două părți dintr'a treia parte, care se împarte în cinci părți; aceasta au vândut deasemenea lui Arsenie Nebojatco uricar, pentru patruzeci taleri de argint, dar pentru aceste 2 părți a luat Procopie singur cu femeia sa, 25 taleri, căci o parte a fost a lui Băloș și i-a plătit capul dela Bărnovschi ceășnic. Iar Ionașco și Focșea și Vartolomeiasa au luat pentru dedina lor, 15 taleri. Și la aceste direse nu s'a adăugat niciun ban ²⁾, s'a pus numai cât s'a dat.

De aceea, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Scriș la Iași, în anul 7119 <1611> Martie 4.

¹⁾ loc rupt în orig, completat după schița de plan de pe verso.

²⁾ * ban * așa în orig.

† Domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

† Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

† Marmure <a scris>.

<Pe verso, însemnarea slavă, scrisă tot de Marmure:>

« Cinci taleri, care s'au cuvenit lui Ionașco, i-a luat Procopie, căci a spus că s'a tocmit cu el pentru o vie ».

<Tot pe verso, o schiță de plan, făcută tot de Marmure, a celor două jumătăți ale satului Vlădeni: deasupra: « Vlădeni » și: « jumătatea de sus », « jumătatea de jos ». Partea de sus e împărțită în cinci părți, dintre care trei tăiate; partea de jos în trei părți, dintre acestea, cea din mijloc în cinci subdiviziuni, cea dela dreapta în două>.

<Pe verso foi a doua:> « Dela Vlădeni, ispisoc dela Sava cu oamenii lui și Procopie cu oamenii lui și pe jumătate din partea lui Lupul.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XXXIII/12.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

14

1611 (7119) Martie 5.

† Procopie din târgul Hârlău a luat dela Nebojatco uricar cinci taleri ai cununatului său, Ionașco, pe o ocină din satul Vlădeni de pe Jijia, pentru partea lui care se va alege. Și încă a mai luat Procopie douăzeci de taleri tot dela Nebojatco uricar dela o cumpărătură pe care a avut-o dela Ihnat, fiul lui Ilea, nepotul Frăsinei. Și acești bani s'au luat înaintea noastră, să se știe.

In anul 7119 <1611> Martie 5.

† Marele logofăt a iscălit.

Pătrașco a fost atunci mare logofăt ¹⁾.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XXXIII/13.

Orig. slav., hârtie, fără pecete.

Cu o transcriere și o traducere rom. din 1927.

15

1611 (7119) Martie 7, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni credinciosul nostru boier, Vitolt logofăt, cu un zapis de mărturie dela credincioșii noștri boieri, Boul vistier și Trifan clucer și Lupul Drăgotă și Stănilav vornic de gloate și Gligorie mare șetrar și Ierenia vornic, mărturisind că au venit înaintea lor Vărvara și sora sa, Frăsina și Ioana și Simzana și fratele lor, Toader Epure din satul Obârșie, fiii lui Bulai, nepoții lui Broștoc, strănepoții

¹⁾ rând scris ulterior pe a doua parte a foi.

lui Berheci, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, toată partea lor din satul Obârșie, cât li se va alege din vatră și din câmp și din apă și din lazuri ¹⁾). Aceea au vândut-o mai sus scrisului nostru boier credincios, Vitolt logofăt, pentru treizeci și opt taleri numărați.

Și le-a plătit deplin 37 taleri în mâinile mai sus scrișilor, dinaintea tuturor acelor mai sus ziși boieri ai domniei mele.

Și deasemeni au arătat înaintea noastră alt zapis de mărturie dela sluga noastră, Sava aprod, fiul lui Pătrașco diac din Movilă, scris de el însuși cu niâna sa, mărturisind însuși dela sine că el, de bună voia lui, nesilit de nimeni, a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură a tatălui său, Pătrașco diac, care i-a fost cumpărătură dela Ulea și dela Zizoe, toată partea lor, cât se <va alege > ²⁾ tot din acelaș sat, din Obârșia Berheciului. Aceea a vândut-o iarăși mai sus scrisului boierului nostru credincios, Vitolt logofăt, pentru patruzeci de taleri numărați.

Și i-a plătit deplin 40 taleri în mâinile lui Sava.

Deci noi, văzând aceste zapise de mărturie dela acei mai sus ziși boieri dela curtea domniei mele, iar noi am crezut; deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru boier mai sus scris, Vitolt logofăt, acele înainte zise părți de ocină din satul Obârșia Berheciului, ținutul Tecuci, ca să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7119 <1611> Martie 7.

† Insuși domnul a poruncit.

† Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

█ Acad. R.P.R., CXXII/35.

▲ Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută

16

1611 (7119) Martie 10, Iași.

† Io Cost<antin Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu>, ³⁾ domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit și am miluit <credinciosului nostru> ³⁾ boier, Vitolt al doilea logofăt, un rob ⁴⁾ Țigan, anume.....³⁾ cu copiii lor, ca să-i fie dela noi drepti robi ⁴⁾ Țigani, neclintit <niciodată în veci > ³⁾. Si altul să nu se amestece, înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7119 <1611> Martie 10.

Domnul a zis.

¹⁾ «lazuri», așa în orig.

²⁾ omis în orig.

³⁾ loc rupt în orig.

⁴⁾ «holop» în orig.

† Costantin voevod <m.p.>

† Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CIV 10.

Orig. slav, h'rtie, pecete timbrată.

17

1611 (7119) Martie 11.

Suret de pe o mărturie dela o samă de boeri, după cum arată numeli lor mar gios, let 7119 <1611>, Martie > 11.

Adică noi, Costea Băcioc *mare pah<a>r<nic>* și Simion Peliposclii *foșt părăcălab și Pătrașcu>* Stârcea și Toader Căpotici și Tofan diiacu și Dabija *foșt vor<ni>c* și Simion com<i>s și Cernat ¹⁾ *mare post<elnic >* și Nechifor armaș și Ionașcu> Avram și Ionașcu Peicul *foșt părăcălab*, facim înștiințari precum au venit înaintea noastră Candachiia, fata Albului, nepoata.....²⁾ și nepoții ei: Odochiia și frații ei: Solomon și Eliana și Mărica, și Gheorghii, ficior lui Mihail, ficiorii Anii, și Toader și soră-sa Marica, ficiorii lui Fădor, și Toader și soră-sa Măriica, ficiorii Odochiei, și Pătrașcu> și frați-său Solomon și Căzacul și surorile lor: Pana și Safta, ficiorii lui Butcă, și Rafail călugur și soră-sa Nastea, ficiorii Cărstii Ioniții, nepoți Albului, de nimi siliți, ci de a lor bună voe, ș'au vândut a lor driaptă ocină și moșie, ci-au avut ei din uric dela Ștefan voevod, giunătati de sat din Butici.

Aceia au vândut-o dumis<ale> lui Nestor Urechi *mare vor<ni>c* de țara de gios, drept.....²⁾ taleri bătuți.

Deci noi, văzând ace tocmală ce s'au făcut între dănșii de a lor bună voe și plată deplină, așijderea și dela noi am făcut această mărturie pre ace giunătati de sat de mai sus zisă, ca să fii lui mărturie dela noi până când iș<i> va faci lui și dresi dela donni. Și pentru mai mari întăriri am pus a noastre peceți pe această scrisori a noastră, ca să s<ă> știe.

Coste Bucioc *mare pah<arnic>*.

Loc peceților, precum iaste în cel adivărat sərbăsc.

Am prescriș întocma<i> după or<i>ghinal: Ioan Tiron.

Acad. R.P.R., CCVI/129.

Trad. rom. din sec. XIX.

18

1611 (7119) Martie 12, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră,

¹⁾ mare postelnic era acum Dumitrachi Chiriță Paleologu.

²⁾ loc alb în text.

Necoară uricar, cu un zapis de mărturie dela boierii noștri, marii vătăji din ținutul Lăpușnei și dela șoltuzi și dela 12 pângari din târg, astfel mărturisind într'insul că a venit înaintea lor Condrea, fiul lui Petrea Taistră și vara lui, Doța, fiica lui Toader, tot nepoata lui Taistră, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut din ocina și dedina lor dreaptă un loc de prisacă din hotarul Perenilor, în pădure, pe Bătrâna, la fântână. Aceea au vândut-o slugii noastre mai sus scrise, Nicoară uricar, pentru douăzeci de taleri, ca să-și așeze acolo prisacă, în pădurea întreagă ¹⁾.

De aceea, noi văzând acest zapis de mărturie și noi deasemeni am dat și an întărit slugii noastre Necoară uricar, acest mai sus zis loc de prisacă în pădure, pe Bătrâna, la fântână, ca să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și nimeni altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7119 <1611> Martie 12.

Insuși domnul a poruncit.

Costantin voevod <m.p.>

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Mitrofan <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/90.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

19

1611 (7119) Martie 15.

7119 <1611> Martie 15.

Cartea lui Constantin v<oe>v<od>, prin care întărește vânzarea unei părți din Holohoreni, făcută de Dumitru, fiul lui Hatco.

Acad. R.P.R., ms. 4994, f. 22.

Rezumat rom.

20

1611 (7119) Martie 16

Suret scos depi sîrbii din uricul lui Costandin Movila voevod din let 7119 <1611> Mar<tie> 16.

Precum au vinit înainti domnii sali și înainti tuturor boierilor, mari și mici, Isac și cu frati-său Vasilii, ficiorii Anghelinii, nepoții lui Tălhar, de a lor bună voia, de nimi săliți, nici asupriți, ș'au vândut a lor dirapt<ă> ocin<ă> și moșie dintru un uric de întăritură ce-l au ei dela Petriu v<oe>vod, a patra parte din satul Bomboteștii ci este pre diasupra dialului și cu văi în ținutul Eșului.

---

¹⁾ «pădure întreagă»: pădure netăiată, în care n'a intrat securea.

Pre aceia au vândut-o cinstit și credincios boeriului domnii sali, dumisale Dumitrachi Chiriți Paliologul *mare post<elnic>*, drept zăci taleri de argint.

Arh. St. Buc., M-rea Precista-Răducanu, X/3 (2).

Rezumat rom.

21

1611 (7119) Martie 20.

7119 <1611> Mart<ie> 20.

Ispisoc dela Costandin Movila v<oe>vod, tălmăcit *deasemenea* de pit<a>r Ioan, întăritori lui Chiriță Dumitrachi Paliologul *mare post<elnic>* pe toată partea ce să va alege din satul Iolohoreni di pe Racovăț în țin<u>t Hotinului, ce au cumpărat dela Ștefana, fata Grigăi, nepoata <lui> Maxin și nepotul lor Văsăli, ficiorul Catrii și Mărica, fata Irimiei și Sămion și sora lui, Mărica, ficiorii lui Trifan.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 16 v.

Rezumat rom. din 1809.

22

1611 (7119) Martie 27, Mihilaș.

Copii.

Adică eu Pavăl și fratele meu Toader, feciorii Armancăi și așăjdere sămințiiile lor: Vasălie, ficior lui Dumitru, nepotul Armancăi și iarăși săminția lor: Nastasăe și frătii ei, Mihăil<ă>, ficiorii Măricăi, așăjdere nepoții Armancăi; și altă săminție a lor: Iachim, ficiorul Anghelinii, iară nepot Armancăi, aceste toți dinpreună au scos părțile lor de ocină ce-au avut ei în sat în Sămășcani, vânătoare și au umblat mai înainte de ș'au întrebat ei ruda lor, carii sânt mai aproape, să li plătiască, iară dintru ruda lor nici unul n'au vrut să plătiască.

Deci ei s'au sculat toți și au venit la Beldiman vor<ni>c și i-au vândut aceste toți ce-s mai sus scriși, ce să va alege parte lor, de bună voia lor, de nimi nevoiți, a doaspreci parte den giurăte de sat ¹⁾, den giurăte de sat sânt patru părți, dintr'una de celi a triia parte, dintr'aceasta a triia, cinci părți. Aceste toate li-au vândut ei, drept șeptezăci de taleri de argint, vornicului Beldiman și li-au plătit tot deplin.

Dintre mulți oameni buni, megieși din sus și din gios dinainte lui David ce-au fost parcălab și Ghiorghiu din Ciulucani și Pleșan din Mihilași și Ghiorghită cam<inar> *de acolo* și Gligan *deasemeni* și Ionașco *deasemeni* și Negru *de asemeni* și Popa *deasemeni* și Belegut *deasemeni* și Biarculcă di Telenești și Gavril diiacu *deasemeni* și Drăgan stol<nic> *deasemeni* și Ion Băran *deasemeni de acolo*.

¹⁾ cuvintele: • a doaspreci parte den giurăte de sat • au fost adăugate la sfârșit.

Deci noi toți deac'am văzut a lor bună voia tocmală și plătindu-li deplin. noi încă am pus pecetili noastre pre ist zapis, să <ă> criază, să-și facă și dres domnescu. Și eu Vartic diiacu am scris.

Scris la Mihilaș, Mart<ie> 27, let 7119 <1611>.

Acad. R.P.R., CXXXVII/73.

Copie rom. din sec. XIX.

23

1611 (7119) Aprilie.

7119 <1611> April<ie>.

Ispisoc dela Costandin Moghilă v<oe>v<o>d ci întărește dumisale pah<a>r-
<nicului> Costea Băcioc pe o a șasa parte din satul Vlădenii și cu loc de iaz
și de moară.

Așijderea și pre alta dintru a șasa parte, a patra parte, a patra parte dintru
acel sat, care părți au cumpărat dum<nea>lui dela Dragna, fiica lui Anton.
nepoata lui Macsim, drept 65 taleri de argint, cari părți au fost cumpăratură
și lui Anton dela Drăgan.

Cu alăturată tălmăcire din limba sârbiască in diialectul moldovinesc.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, C/30 (1) și C/11 (1).

Rezumat rom.

24

1611 (7119) Aprilie 1, Zastavna.

† Iată eu, popa Alexa din Costești, fiul Gafei, nepotul Sofiicăi, singur dela
mine înștiințez cu acest zapis al meu, nesilit de nimeni, nici asuprit, de bună
voia mea am vândut partea mea de ocină și din sat și din câmp, ce se va alege
partea mea în satul Zăstavna și în seliște în Toltre, deasemeni și în seliște si
în câmp și în Boiancic, deasemeni și în sat și în câmp, pentru cincizeci taleri,
panului Onciul Iurașcovici staroste de Cernăuți și soției lui, Anghelina, să
le fie ocină și dedină, cu tot venitul.

Și la această tocmală au fost mulți pani: Grozav din Zăstavna și Dumit-
trașco tot de acolo și Petrea din Boiancic și Onciul aprod din Doroșăuți și
Gligorie din Iurcăuți și Ionașco Mătieșescul și alți mulți pani de ținut. Și după
acest zapis al meu să-și facă ispisoc dela domnul nostru, să-i fie întărire.

Și pentru mai mare credință am pus pecețile noastre pe acest zapis.

Scris la Zastav<na> Aprilie 1, în anul 7119 ¹⁾ <1611>

Ionașco Mătieșescul <m.p.>

Acad. R.P.R., CXL/193.

Orig. slav, hârtie, cinci peceți timbrate.

---

¹⁾ data de an scrisă de altă mână.

1611 (7119) Aprilie 2, Iași.

† Io Costant<in> Movila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre, Ionașco paharnic, din satul Seliște ce este în ținutul Sucevei, dreapta lui ocină și dedină ce are el acolo în satul Seliște, din jumătate de sat a patra parte, partea de sus și în sat și în câmp și din curături, partea de sus, până la drum și din grădini deasemeni cât s'a ales partea lui, ca să-i fie ocină și dedină cu tot venitul mai sus scrisei slugi a noastre, Ionașco păharnic și copiilor lui și nepoților lui.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele, niciodată în veci. Să se știe.

Scris în Iași, în anul 7119 <1611> Aprilie 2.

Insuși domnul a poruncit.

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., CLVII/91.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1803.

1611 (7119) Aprilie 7.

Suret scos românești de pe ispisocul sîrbăscu dela Costandin Movila vodă, din let 7119 <1611> Aprilie 7.

† Cu mela lui dumnăzău, Ioan Costandin Movila voevodu, domnu țării Moldovii. Iată facim înștiințari pintru adivărata și credincioas<a> sluga noastră Gheorghii vornicul și giupănasa dum<isali Dumitra, că slujându noo din copilărie ei, cu dreaptă slujbă, pintru acie vădzându și noi a lor driaptă slujbă cătră noi, milostivindu-ină cu a noastră osăbită milă, le-am dat și li-am întăritu și li-am întorsu însăși a lor driaptă ocină și moșii, aici în pământul Moldovii, o săliști anune Badeuții, și dinpreună cu coturili sali, anumi Săbășanii, cari această ci mai sus scriie siliști fost-au luată di cii mai innainti stăpănitor<i> domni, cătră ocolul târgului nostru Șlifăniștii.

Pintru aciii, domnie me și dinpreună cu al nostru dreptu sfatu am socotit și am adivirit cum că dintru început au fost a lor driaptă ocină și moșii. Pintru acii, iată că i-am dat cu mărturie iarăși acestui de mai sus zăs boeriu și giupănisii lui, ca să li fiie lor și dila noi driaptă ocină și moșie și cu uricu di întăritură această ci mai sus scrisi siliști anune Badeuții și cu satul Săbășanii, să li fii lor moșii, cu tot vinitul și altul să <să> nu să amestici pisti această carti a noastră.

Acad. R.P.R., CII/185.

Trad. rom. din sec. XVIII.

1611 (7119) Aprilie 20.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei mânăstiri Bistrița dreptii lor robi ¹⁾ Țigani, anume: Gligorie cu femeia și copiii și Drăgoi cu femeia și copiii și Eremia cu femeia și copiii și Drăgan cu femeia și copiii, pentru că a ucis un Țigan al sfintei mânăstiri și acum este el în locul lui, și Țapul cu femeia și copiii și Gheorghie cu femeia și copiii și Coțălha cu femeia și copiii și Macsin cu femeia și copiii și Nechita cu femeia și copiii și Mircioagă cu femeia și copiii și Iachim cu femeia și copiii și Vicol cu femeia și copiii și Moșul cu femeia și copiii și Vasile Cărbune cu femeia și copiii și Ștefan cu femeia și copiii și Dragsin cu femeia și copiii și Ion cu femeia și copiii și Drăgoiu Cioro cu femeia și copiii și Ion, fratele lui Ieremia, cu femeia și copiii și Trifan cu femeia și copiii și Năgară cu femeia și copiii și Banul cu femeia și copiii și Păcurariu cu femeia și copiii și Lupul cu femeia și copiii și Moșco cu femeia și copiii și.....²⁾ eula cu femeia și copiii și Mihăilă cu femeia și copiii și Țâmpur cu femeia și copiii și Chiracop cu femeia și copiii și Bucă cu femeia și copiii și Vasile Țola cu femeia și copiii și Petrica cu femeia și copiii și Codrișan cu femeia și copiii și Ignat cu femeia și copiii și Sangriu cu femeia și copiii și Țangul cu femeia și copiii și Scânteie cu femeia și copiii și Ivan cu femeia și copiii și Boban cu femeia sa și Ciocârlan cu femeia și copiii și Dumitru cu femeia și copiii și Macsin, ginerele lui Țapul, cu femeia și copiii și Drăgoi Țola cu femeia și copiii și Strușco cu femeia și copiii și Nistor cu femeia și copiii și Andronic cu femeia sa și Vitolt cu femeia și copiii și Bârnat cu femeia și copiii și Trepăduș cu femeia și copiii și Leuștean cu femeia și copiii și Rupa, fiul lui Drăgoi, cu femeia și copiii și Danciul cu femeia și copiii și Șteful cu femeia și copiii, fiul lui Danciul și Balicio cu femeia și copiii și Toader cu femeia și copiii și Puha cu femeia și copiii și Ursul cu femeia și copiii și Gheorghie Hlinca, cu femeia și copiii și Gheoci cu femeia și copiii și Maței cu femeia și copiii și Macsin Pleșea cu femeia și copiii și Gheorghie Vârcea cu femeia și copiii.

Care acei Țigani mai sus scriși le sunt drepti robi ¹⁾ Țigani.

Și altul să nu se amestece.

Anul 7119 <1611> Aprilie 20.

† Insuși domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

† Isac Balica hatman a învățat.

† Haraga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XXIX/3.

Orig. slav, hârtie, pecete căzută.

¹⁾ •holopi• în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

1611 (7119) Mai 10, Iași

† Eu, Păscălina logofetasa Stroicioe și eu, Ionașco Stroici, scriu de mărlurisim cu cestu zapis al nostru cum au cumpărat dum<n>elui logofătul Stroici, dumnedzău-l ierte, o seliște de pre Jijiea, în ținutul Iași, den amă<n>doă părțile, anume dela Fetroneștii și cu loc de mor<i> în Jijiea, derept o sută de taler<i> bātuț<i>.

Dece, după mortea logofătului, dumnedzău-l érte, ei s'au sculat alți rădzeș<i> a lor, de a venit la noi și s'a jeluít că le s'au presurat acea ocină ou vă<n>dut acei rădzeș<i> fără de știrea acestoralți rădzeș<i>. Prent'r'aceea ei au plă<n>s și s'au rugat ca de să nu facem blăstăm părint<e>lui nostru, logofătului, căce că nu le s'au plătit acea ocină, ce cade să ne întoarcă banii innapoi.

Prent'r'aceea noi am socolit, cade să nu facem blăstăm dumisale logofătului, ce e-am dzis, cade să ne <în>torcă banii napoi, cât au dat dum<n>e<lui> logofătul, căce că avăm destule ocine și fără de aceea. Dece ei ne-u <în>torsu banii napoi, o sută de taler<i> bātuț<i>, anume Toder și Cărstea și Procop ¹⁾.

Prent'r'aceea, nime ca de să n'aibă nime nice o trebă cu eastă ocină, nice cu Toder, nice cu Cărstea, căce că ne-u dat banii toț<i> și aști bani ne-n întorsu dintre Ursu Pătrășcan și dintre Macsin și dintre Sore comisul.

Și mai mare mărturie iscălitura mea și pecete maică-mea așe.

Scris în Iași, în anul 7119 <1611> Mai 10.

Eu Ionașco Stroici am iscălit.

Arh. St. Buc., M-rea Aron Vodă, V/1.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

1611 (7119) Mai 12, Iași.

Noi Costandin Moghila v<oe>vod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.

Precum au venit înainte noastră și înainte boerilor noștri sluga noastră, Grigorce și fratele lui, Ionașcu, ficiorii Stancăi, de nimene asupriți, nici săliți și au vândut a lor dr<e>aptă ocină și moșie în satul Lamanova, giumătate de satu ce iaste la malul Nistrului, parte din sus, ce iaste în ținutul Sorăcă.

Acesta o au vândut semințiilor sale, slugilor noastre, lui Miron stol<nic> și surorilor lui, Sofronii și Grozava, într'o sută de galbeni, de vreme ce Grigorce și fratele lui, Ionașcu, au fostu dator cu o sută de galbini ginerului său, lui

¹⁾ cuvintele: « și Procop », sunt adăugate mai târziu de altă mână și cu altă cerneală.

Ionașcu Cujbă. Într'aceia vreme au dat ace giunătate de satu pentru o sută de galbeni, iar Ionașcu Cujbă n'au vrut să primească și au cerut banii deosebi.

Pentru aceia și alții ale sămințailor sale, ce să vor afla, să de acé'sută de galbeni și iarăș<i> aflându-să, care ar fi mai aproape, care mai sus scrie, să de ace sută de galbeni, să facă carte în mâna lui Grigorce și Ionașcu, înainte noastră scrisoare și, înainte tuturor a lor noștri. Pentru aceasta între dănșii de bună voe au plătit.

Pentru aceasta și dela noi s'au datu și s'au întărit, ca să fie slugi noastre, lui Mironu stol<nic> și surorilor lui, Sofronii și Grozavei, driaptă ocnă și moșie giunătate de satu Lamanova, parte de sus, sămințailor sale, înainte omeniri noastre.

Scris în Iași, anul 7119 <1611> Mai 12.

Pătrașcu mare log<o>f<ă>t.

Mitrofan <a scris>.

Arh. St. Buc., Condica M-rii Răchitoasa, nr. 572, f. 158—158 v.

Copie rom. dela sfârșitul sec. XVIII — începutul sec. XIX.

30

1611 (7119) Iunie 2.

7119 <1611> Iunie 2. Carte *domnească* dela domn Costandin Movila v<oe>v<od> că a venit oamenii din sat Oprișăștii și satul Bălotești și Stănișăștii și Țigăneștii și Motoșenii, că Boul vist<iernic> și-au luat aceste sate, cu un zăpis, ce s'au găsit la dănsu. Și viind față, n'au putut să dovidească si să dă rămas pe Boul vist<iernic>.

Și întărește cu acest ispisoc răzășilor stăpânirea pe numitele sate.

Arh. St. Iași, CCCL/133

Rezumat rom. din sec. XX.

31

1611 (7119) Iunie 12, Iași.

† Io Costantin Movila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios și cinstit boier al nostru, pan Vasile Orăș mare vornic de țara de sus, a slujit mai înainte sfântrăpoșailor domni de mai înainte și părintelui domniei mele, Erenia voevod și țării noastre și azi slujește și nouă și țării drept și credincios și s'a nevoit cu slujbe pentru greutățile țării oriunde era nevoie.

De aceea, noi văzând dreapta și credincioasa lui slujbă și nevoință, l-am miluit cu mila noastră deosebită și i-am dat și l-am miluit dela noi, în țara noastră, în Moldova, cu o seliște anume Șindricenii care este sub bucovină în ținutul Hârlăului. care acea seliște a fost a noastră dreaptă domnească,

ascultătoare de ocolul târgului Dorohoi și stă toată pustie, de demult, încă din zilele lui Alexandru voevod.

Deci să-i fie și dela noi acea mai sus scrisă seliște Șindriceni cu tot hotarul ei pe unde au folosit din veac și dela noi danie și miluire și întărire și uric și ocină cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstră-nepoților, cine i se va alege mai deaproape, neclintit lui, niciodată în vecii vecilor.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși, pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania și miluirea și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, după cum și noi i-am dat și l-am miluit pentru dreptcredincioasa lui slujbă. Iar cine va îndrăzni să-i strice dania și miluirea și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de toți sfinții, amin; și să aibă părîș înfricoșat înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7119 <1611> Iunie 12.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Faceți-i uric ¹⁾.

Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

32

1611 (7119) Iunie 19.

7119 <1611> Iunie 19.

Zapis dela Grigori, ficior lui Boldăr, cu cari vindi parte sa di ocină din Epurenii câtă se va alege din zapisul său, drept cincizăci taleri bătuți.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXII/64 (1).

Rezumat rom.

33

1611 (7119) Iunie 20, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al <țării> Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Grama, fiul lui Toader, nepotul Cărstinei Condroye, strănepotul lui Duma, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta lui ocină și dedină,

¹⁾ scris de Pătrașco mare logofăt.

a șasea parte din tot satul Vlădeni ce este pe Dobrușa și cu loc de iaz, ce este în ținutul Soroca.

Aceea a vândut-o credinciosului nostru boier, pan Coste Băcioc mare ceășnic, pentru cincizeci taleri. Iar diresela ce a avut pe acel sat, așa a mărturisit că s'au pierdut din cauza Cazacilor Zaporojeni.

Pentru aceea, să-i fie dela noi uric și ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7119 <1611> Iunie 20.

† Domnul a spus.

Copie slavă publicată în Zapiski Odesskago Obșcestva Istorii i Drevnostei, tom. III, 1853, p. 257, după orig. hârtie, cu pecete timbrată.

34

1611 (7119) <Iunie 20>¹⁾.

Ispisoc *deasemenea* dela Costandin Movila v<oe>v<o>d, întăritori pa-h<a>r<nicului> Costea Băcioc pe toate părțile ci au cumpărat din moșia Vlădenii, anumi o a șasa parte din satul Vlădenii cu loc de iazu și de moară.

Așijdere și pre alta dintru o a șasa parte, a patra parte, dintru acel sat ci au cumpărat dela Dragna, fiica lui Anton, nepoata lui Macsin, drept 65 taleri de argint, cari părți au fost cumpăratură și lui Anton dela Drăgan.

Și iarăși altă a șasa parte cu loc de heleșteu ci au cumpărat dela Grama, ficiorul lui Toader, nepot Cârslinii Condoroae, strănepot lui Duma, drept 50 taleri de argint.

Și iarăși o a patra parte dintru o a șasa parte ci-au cumpărat dela Grigorie și fratile său Nicoară și dela alte neamuri a lor drept 15 taleri de argint.

Și iarăși o a patra parte dintru o a șasa parte ci-au cumpărat dela Chirila și dela alte neamuri a lui drept 15 taleri.

Și iarăși altă a triia parte dintru o a șasa parte ci au cumpărat dela Friun și dela surorile lui, drept 25 taleri și arată că au rămas necumpărat dintru o a șasa parte, a patra parte, și dintru alta a șasa parte, doâ părți.

Iar celalalt sat tot este cumpărat și deplin plătit.

Cu alăturată tâlmăcire dipi limba sârbiască în dialectul moldovinesc.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, C/30 (3) și C/11 (3).

Rezumat rom.

35

1611 (7119) Iunie 25, Iași.

† Iată eu, Ilea Dumitrovici fost jitnicer, mărturisesc cu acest zăpis al meu, că nesilit de nimeni nici asuprit, ci de bună voia mea, eu am vândut panului

¹⁾ datat după documentul precedent tot din 20 Iunie 1611, în care se întărește una din cumpărăturile lui Costea Băcioc.

Dumitrașco, fiul lui Ștefan logofăt, un sălaș ¹⁾ de Țigani, din ispisoc de întârire dela răposatul Ieremia voevod, anume Vasili cu femeia și cu copiii, fiul lui Dumitru, fiul lui Gliga Răul, fratele lui Trif Răul și Anton Răul și Petriei Răul, pentru patruzeci și cinci taleri numărați. Și mi-a plătit pan Dumitrașco acești bani mai sus scriși, 45 taleri numărați.

Și această tocmeală a fost dinaintea tatălui și părintelui nostru, pan Isac Balica hatman și pârçălab de Suceava. Și ne-am rugat milostivirii sale panului Isac Balica hatman și pârçălab de Suceava și a pus milostivirea sa și pecetea sa la acest zăpis.

Și spre mai mare tărie și putere și eu, Ilea Dumitrovici fost jitnicer, însumi am scris acest zăpis cu propria mea mână și am pus pecetea mea la acest zăpis al meu.

Scris în Iași, în anul 7119 <1611> luna Iunie 25.

Ilea Dumitrovici <m.p.>

<Pe verso rom. contemp.:> Ficiori Răului și Concul și alte sămințai a lui, ce l<e> dzic Ciontelești.

Arh. St. Iași, CLXXIV/2.

Orig. slav, hârtie, o pecete aplicată și una timbrată.

36

31611 Iunie 25.

† Iată eu, Ilea Dumitrovici fost jitnicer...²⁾ zăpis al nostru, pentru niște Țigănci, pe care le-am avut...²⁾ anume Dochia și cu copiii lor, fiica lui Gliga și Mări...²⁾ și fiica lui Voicăvici, care este după Ghiorghii, fiul lui Țapul, astfel...²⁾ Theodor și cu tot soborul, că le vom lua, deci...²⁾ și mi-a dat un cal, de treizeci ughi și m'a scris...¹⁾ și pe mine și pe cneaghina mea.

Astfel eu am lăsat...²⁾ scrise, să fie sfintei mânăstiri de...²⁾ părinților noștri și am făcut zăpis...²⁾ de mărturie dinaintea ureadnicului Sirbul și dinaintea...²⁾ <pâr>gari.

<Pentru> mai mare credință, am însemnat cu...²⁾ pecetea ureadnicului și cu pecetea mea, să se știe...²⁾ cu această carte a noastră.

Scris...²⁾

† Iar eu, Ilea Dumitrovici însumi am scris...²⁾ se va ispiți, din neaniul meu, sau oricine să strice <tocmeala...²⁾ acela să fie blestemat de domnul dumnezeu și...²⁾ fruntași și 318 sfinți părinți, cei dela Nicheia ³⁾.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XXXV/61.

Orig. slav, hârtie, lipsă o treime, două peceți aplicate.

Dat după documentul precedent.

¹⁾ « sălaș », așa în orig.

²⁾ rupt, lipsă.

³⁾ pasagiul dela « Iar eu... Nicheia », scris de altă mână.

1611 (7119) Iunie 26, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Stamatie sulgerel din Borsuceni și a adus un zapis dela răposatul Caraiman ceașnic, făcut pentru dânsul, că are Stamatii împreună cu el ocină în satul Borsuceni, a șaptea parte din întreg acel sat și din iaz și din pești și din moară, din tot hotarul, ce se va alege.

Și mai mult am crezut pe credincioșii noștri boieri, Vasilie Crăescul și Avram mare ușer, care au fost la acea tocmeală, când i-a făcut Caraiman acel zapis.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi ocină și dedină dreaptă acea a șaptea parte, cu tot venitul.

Și într'aceea, deasemeni dăm și întărim iarăși acelu mai sus zis, Stamatie și altă parte de ocină ce și-a cumpărat dela Vasco din Cremenciuc, căruia i-a fost danie dela Alexandru voevod, pe Cobolta la vâlcea, mai jos de Fântâna Rece, pe amândouă părțile Coboltei, toată partea lui cât se va alege, care este în ținutul Sorocăi, ce și-a cumpărat pentru treizeci și opt de taleri bătuți.

Pentru aceea, aceste două părți mai sus zise să-i fie și dela noi, lui și copiilor lui, ocină și cumpărătură, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7119 <1611> luna Iunie 26.

Domnul a spus.

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <in.p.>

† Gheorghie <a scris>.

Acad. R.P.R., XXX/92.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1611 (7119) Iunie 27.

Suret.

Noi Constand<i>n Movila v<oe>voda, cu mila lui dumnezeu, domnul țării Moldaviei.

Am dat și am întărit credinciosului boerului nostru, Vitolt Merețeanu log<o>f<ă>t, a lui driaptă ocină și moșie și cumpărătură ci au avut dela Ion Țăpul și ficiorul Nastasăei, nepotul lui Gavril, strănepot Anjăi (?), fetii lui Bălaci, din a patra parte din sat Medelenii din parte lui Bălaci, moșului său, din a trie parte, din parte lui Gavril, dintr'a lor drept uric ci au avut moșul lor dela Ilia v<oe>vod și din ispisooce ci au avut pi părți dela Iancul v<oe>vod, drept patruzăci și cinci taleri de argint.

Și dup<ă> aceia iarăși dăm și întărim boeriului nostru di sus scris a lor dreaptă ocină și moșăe ce au avut dela Iliiana, fata lui Ilie, fiii Petrii și a Anii, fetii Văsăicăi, nepoata Pistrii, fetii Măriei, fetii Ancăi, nepoata Niagăi. Iarăși

dintr'acelaș sat di sus scris, din a patra parte din sat, din parte Niagăi, și din a trie parte, a patra parte, parte Irinii, și din ispisoc ce are de cumpărătură dela părintele domniei meli, drept cincizăci taleri gata.

Drept aceia, să fie lui și dela noi uric și moșăi și întăritură, cu tot vinit<ul>. Și altul să nu se amestece.

S'au tălnăcit ¹⁾ în Eș, la anul 7119 <1611> Iuni<e> 27.

Insuș<i> domnu au zis.

Pătrașco mare log<o>f<ă>t au învățat și au poslăduit.

Mitrofan <a scris>.

Asămine s'au tălmăcit de mine 1797 Maiu 27 z<ile>.

Andrei tălmăci căp<i>t<a>n.

S'au poslăduit de mine și fiind întocma ain încredințat. Polc<o>v<nic> Pavăl, 1800 Avg<us>t 12.

Intocma dipi tălmăciri. 1814 Oc<tom>v<rie> 11.

Nedelco

Acad. R.P.R., CV/24.

Copie rom.

39

1611 (7119) Iulie 7.

Suret asemine di<pe> un uric sârbesc din let 7119 <1611> Iul<ie> 7.

Io Costantin Moghila voevod, cu mila lui d<u>mnezeu, d<o>mn țării Moldovii. Facem înștiințare, care au venit înaintea nostre și înaintea boerilor noștri celor mare și celor mici, Cernat, fecior a lui Ion, și nepoa[a]t a lui Giardzu, di a lui bună voia, de nime n'au fost siliț, nici asuprit, au vândut a lui dreaptă și părintească moșia, toat<ă> parte a lui cătu i se a alege făr<ă> de frații lui, în satul anume Țiori în ținutul Tecuciului. Aceasta au vândut boiarului nostru Istratii Bolea păharnic, în 35 taleri.

Deci așijderea au venit înaintea nostre, Avram și cu frate-său Răchita și sora a lor, Avramiia, feciorii lui Troina și nepoți a lui Ion, di bună a lor voia, di nime n'au fost siliți, nici asupriți, au vândut dreapta a lor și părintească moșia, în satul mai sus numit Țiori, toat a celui mai sus numilului boiariului nostru Istratii Bolea păharnic, în 30 taleri.

Încă au venit înaintea noastre, Andreica și cu frate-său Ghig<a> și Gherasim, feciori a lui Toma și nepoții a lui Ion, tot di bună a lor voia, au vândut dreaptă și părintească a lor parti tot în satul acesta, din parte unchiului ²⁾ său Condri, iară au vândut boiariului nostru Istratii Bolea păh<arnic>, pe cinci boi.

Încă au venit înaintea nostre Tudor Mărcesul și frate-său Bălan, feciori Marii, nepoți di sori, *deasemeni* di bună a lor voia, au vândut dreaptă și părintească a lor parti, cât li s'a a vini toat dintr'acel sat și toat acelu boiar Istratii

¹⁾ trebuie să se înțeleagă: « s'a scris ».

²⁾ « unchiului » așa în text.

Bolea păh<arnic> în 80 taleri. Dar Tudor Mărcescul au vândut și el parte unchiului¹⁾ său, jumătate.

Deasemeni au venit înaintea noastră Crefa și frate-său Tudosie și cu surorile sale: Gaftona și Anghelina, feciorii a lui Efrem și nepoții Neacșii, au vândut și aceștea di bună a lor voia, din partea celor bătrini, *deasemeni* au vândut boiariului Istratii Bolea păh<arnic>, în cincizeci taleri.

Deasemeni au venit Tudor Mărcescul, dar Tudor Mărcescul au vândut și el un pământ *tot* lui Istratii Bolea păh<arnic>, în 6 taleri, dar acesta pământ au fost lui răscumpărătură dela Toader Tăbălaiu.

Și sculându-se boiariul nostru Istratii Bolea păharnic au plătit diplu toate acesté mai sus numite părțile și au dat la aceștea mai sus numiți oameni, la fieștecare plăță în mânăle lor, tuturor după tocmală, înaintea noastră și înaintea boiarilor noștri.

Deci și noi, văzându între dânșii bună învoială și bună tocmală și plată<ă> diplină, așijdere și noi i-am dat și ain și întărit acestu uric mai sus numitului boeriului nostru, Istratii Bolea păharnic, aceștea mai sus numite părțile în satul anume Țiorii în ținutul Tăcuciuului, ca se-i fiia lui acestu uric dat de cătră noi cu toat venit<ul>. Și nimé să nu stă împotrivă înaintea scrisorii noastrei.

Sângur d<omn>ul au poroncit aciastă.

Și s'au talmăcit acesta uric în anii dela zidirea lumii 7289, iar dela H<risto>s 1781 Ianuarie 10 zile.

Acest suret s'au circitat și di cătră noi și s'au găsit asămini după cel sirbisc. Costache stol<nic>.

Ionașcu Abăza *foșt mare med<elnicer>*.

Arh. St. Iași, CDXXXIV/2.

Trad. rom.

40

1611 Iulie 19.

1611 Iulie 19.

Suref după cartea lui Constantin Movilă v<oe>v<od>, dată lui Vranceanu post<elnic> pentru satul Șărbiceni.

Acad. R.P.R., ms. 4994, f. 44.

Rezumat rom.

41

1611 (7119) Iulie 23.

Ispisoc dela Costandin Movila v<oe>v<od>ă, întăritură numai pe satul Vorovești <a mănăstirii Galata>.

Let 7119 Iul<ie> 23 zile.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 159 v.

Rezumat rom.

---

¹⁾ « unchiului » așa în text.

1611 (7119) Iulie 25, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea sfatului nostru rugătorii noștri călugări dela sfânta mânăstire Săcul și au mărturisit înaintea noastră și au spus că încă în viață fiind acest Donici fost vornic a dat acelei sfinte mânăstiri niște case și cu locul lor, în târgul Iașului, lângă ograda ¹⁾ sfintei mânăstiri a Sinaiului, la cuvioasa Paraschiiva, pentru iertarea păcatelor lui și ca să-l scrie în sfântul mare pomelnic. Și cum a întocmit cu egumenul și cu soborul, așa a fost.

Iar după moartea lui s'a aflat acel loc și cu casele lui, puse zălog la Gheorghie pârcălab pentru un cal bun, pe care l-a luat dela el pentru 88 taleri, ca să țină acele case și loc până când va plăti acei mai sus scriși bani, cum mărturisește și zapisul lui, pe care însuși cu mâinile sale l-a scris și l-a pecetluit și l-a iscălit. Și până la moartea lui nu a plătit acei bani mai sus scrisului boier, Gheorghie pârcălab și a ținut el acele case și nu le-a dat călugărilor dela acea mânăstire.

Pentru aceea, ca să aibă ei unde locui când vin pentru slujbă și umblă pentru trebuințele mânăstirii, ei au plătit și acea datorie a lui Donici, 88 taleri, în mâinile lui Gheorghie pârcălab, dinaintea noastră și a boierilor noștri. Și zapisul pe care l-a avut Gheorghie pârcălab cu Donici l-a dat el în mâinile călugărilor.

Pentru aceea, noi văzând o astfel de danie a sa, pe care a dat-o pentru sufletul lui la acea sfântă mânăstire și iarăși plata deplină pe care au plătit-o călugării pentru datoria lui și noi deasemeni am dat și am întărit sfintei mânăstiri Săcul acele case și cu locul lor, să fie sfintei mânăstiri ocină și răscumpărare, neclintit niciodată în veci. Și nimeni să nu se amestece acolo înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7119 <1611> Iulie 25.

Insuși domnul a zis.

Constantin voevod <n.p.>

Petrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Dumitru Folea <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXVIII/232.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie la Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 563 și M-rea Neamț, LXXX/1.

1611 (7119) Iulie 30, Iași.

† Io Constantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit cneaglinei Vărvara Hăcimăndoia dreptele

¹⁾ « ograda », așa în orig.

ei ocine și cumpărătură, o parte de ocină din jumătatea de sus a satului Popeni ce este pe Iubăneasa în ținutul Dorohoi, pe care și-a cumpărat-o ea dela Nicoară, fiul lui Vaipan, și sora lui ¹⁾, Gafa, fiii Tudorei, nepoții Armeancăi, pentru 350 zloți tătărești și altă parte de ocină jumătate din acelaș sat Popeni, ce și-a cumpărat ea dela unchiul ei, Lăziiian, iarăși pentru 350 zloți tătărești, din uricul pe care l-a avut dela Ștefan voevod cel Bătrân.

Și deasemeni îi dăm și îi întărim a patra parte din acelaș sat Popeni, partea dela biserică și cu loc de iazuri și de mori ce și-a cumpărat ea dela Anghelina, fiica Măriicăi, nepoata lui Iurșa, pentru 650 zloți tătărești, din uricul de cumpărătură pe care l-a avut tatăl ei Iurșa, dela Ștefan voevod cel Tânăr și altă parte de ocină din acelaș sat Popeni pe oare și-a cumpărat-o dela Pavăl, fiul Anghelinei ²⁾, nepotul lui Iurșa, iarăși din acele privilegii, pentru 170 taleri de argint.

Și deasemeni îi dăm și îi întărim ei dreptele ei ocine și cumpărătură din acelaș sat Popeni, partea lui Popovschi, ce se va alege...³⁾ partea lui Ignul șetrărel, pe care și-a cumpărat-o dela Dumitru portar, pentru 200 taleri de argint, din ispisoace ⁴⁾ de cumpărătură, ce a avut dela Petru și Aron voevod și din uric de întărire ce a avut dela însumi domnia mea.

Și deasemeni îi dăm și îi întărim ei altă parte de ocină din acelaș sat Popeni, pe care și-a cumpărat-o dela Sofronia, cneaghina lui Condrea Rugină pitar, pentru 200 taleri, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela Petru voevod.

Și deasemeni îi dăm și îi întărim mai sus scrisii cneaghine Vărvara altă parte de ocină din acelaș sat Popeni, pe care și-a cumpărat-o dela Rusca, fiica lui Tâmpa, nepoata lui Iurșa, pentru 500 taleri de argint, însă cu loc de iazuri și de mori, toată partea ei, câtă se va alege.

De aceea, toate acele mai sus zise părți de ocină și cu loc de iazuri și de mori, cât se va alege din vatra satului și din câmp, să-i fie ei și dela noi uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7119 <1611> Iulie 30.

Insuși domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., CLVII/92.

Orig. slav. hârtie, pecete timbrată.

44

1611 (7119) August 1, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui duunezeu, donu al țării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele și înaintea întregului sfat al

¹⁾ «lor» în orig.

²⁾ «ei Anghelini» așa în orig., formă veche de genitiv românesc.

³⁾ loc rupt în orig.

⁴⁾ «ispisoace», așa în orig.

domniei mele rugătorii noștri călugări dela sfântul schit numit Beserecani și au arătat zapis de danie și de miluire dela părintele domniei mele și zapis de întărire dela unchiul domniei <mele> ¹⁾ pe această poiană de sub Ceahlău, unde este sfânta biserică întemeiată de unchiul domniei mele, arhiepiscopul Gheorghie, care acea poiană a fost dreaptă domnească și părintele domniei mele a dat-o mai înainte și a miluit cu acea poiană sfânta mânăstire Beserecani, ca să-i facă pomenire mare din an în an, cât va sta sfânta mânăstire.

De aceea, domnia mea, dacă am văzut acele zapise ²⁾ de danie și de miluire ale acelei sfinte mânăstiri dela sfântrăposatul părinte al domniei mele, am socotit după legea țării și am întrebat de acele locuri și m'am sfătuit domnia mea și cu toți credincioșii boieri și cu părintele nostru, arhiepiscop Anastasie, și astfel am orânduit pentru ca pomenirea părinților domniei mele să nu se strice.

Am dat sfintei mânăstiri Beserecani, în locul acelei poieni, trei poieni și locul din jurul lor de braniște, care poieni se numese Cârnel, Biczul și Biserica lui Iov, pe râul Bistrița și locul în jurul poienilor, mai din sus de capul Poienii Bisericii, dela râul Bistrița, peste Culmea Boului ³⁾, pe izvorul Hălm, apoi în sus pe niște cărări, pe culmea ⁴⁾ Dealului Simei, pe la obârșia Hămzoaei, apoi pe culmea Piciorul Ungurului, până la râul Bicz și în sus pe Bicz până la Jidan și la vale până la Bistrița, pe ambele părți și dealul ce se numește Măgura tot, pe amândouă părțile și râul Bistrița în sus, până la Biserica.

Aceste poieni mai sus scrise le-am dat domnia mea sfintei mânăstiri Beserecani pentru aceea, pe care a dat-o părintele domniei mele. Pentru aceea rugătorii noștri dela sfânta mânăstire Beserecani să aibă a face pomenire părintelui și unchiului domniei mele atât timp cât va sta sfânta mânăstire, din an în an, iar rugătorii dela biserică noastră să nu aibă treabă a stăpâni acele poieni și locuri.

De aceea, domnia mea am dat și am întărit rugărilor noștri dela sfântul schit, ca să le fie și dela noi ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7119 <1611> August 12.

Insuși domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XIII/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1850.

---

¹⁾ omis în orig.

²⁾ « zapis », așa în orig.

³⁾ « Culmea Boului », așa în orig.

⁴⁾ « culmea », așa în orig.

1611 (7119) August 20, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Toader Măciucă, fiul lui Măciucă, de bună voia lui nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătura tatălui său, Măciucă, toată partea ce se va alege din satul Ostăpceni, care este la Turia, în ținutul Iașilor, din vatra satului și din câmp și cu vii și cu grădini și cu tot venitul. Aceea a vândut-o slugii noastre Ionașco Cucorea pentru patruzeci de taleri bătuși. Și i-a plătit deplin acei bani, 40 taleri, dinaintea noastră.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bună voie și plata deplină, și dela domnia mea am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Ionașco Cocorea, acea înainte zisă parte de ocină, toată partea lui Măciucă cel bătrân ce se va alege din satul Ostăpceni, din vatra satului și din câmp și cu vii și cu grădini, ca să-i fie și dela noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Pentru aceea, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7119 <1611> August 20.

Domnul a poruncit.

Costantin voevod <m.p.>

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit.

Vasile Dinga <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLVII/46.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

O trad rom. din sec. XVIII, ibid., CCCCLVII/47.

46

1611 (7119) August 22, Iași.

† Io Costantin voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am miluit pe credinciosul nostru boier, Arpentie postelnic, cu o seliște anume Dădeștii în ținutul Roman, care acea seliște Dădeștii a fost dreaptă ascultătoare de orașul domniei mele Târgul Frumos, și a dat credinciosul nostru Arpentie postelnic 6 cai buni, prețuiți la 120 galbeni ungurești, în nevoia țării. Aceștia s'au împărțit lui Almat pașă și Caraș mârzea, când au trecut în Țara Ungrovlahiei cu oastea asupra lui Radul voevod Șărban. Ca să-i fie și dela noi ocină și uric cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7119 <1611> August 22.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit. <m.p.>
Bașotă <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonia, LXIII/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

47

Август . Іаș

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Onciul și Iachim, cu un zapis de mărturie dela boieri și dela oameni buni, dinaintea lui Culcău vătah și dela Ionașco Costescul vătah și dela Ciolpan Pătrașco diac, că a venit înaintea lor Văscan, fiul Dodușei, nepotul...¹⁾ de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut ocina și dedina sa dreaptă, cât se va alege partea lui din satul Mihăi-lași, ce este în ținutul Orheiului cu tot venitul, din vatra satului și din câmp și din apă și de peste tot.

Aceea au vândut mai sus scrișilor, Iachim și Onciul, pentru cincizeci de taleri de argint și i-a plătit deplin dinaintea lor.

Deci noi am văzut zapisul lor bun de mărturie și plată deplină, întru aceasta și noi dela noi am dat și am întărit ca să le fie și dela noi ocină și uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scriș în Iași, în anul 7119 <1611> August 23.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

Eu Pătrașco mare logofăt am învățat și am iscălit <m.p.>

Başotă <a scris>.

Acad. R.P.R., CXL/4.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

48

1611 (7119) August 23.

Tălmăcire în limba moldoviniască depe uric vechiu sârbăscu dela domnul Costandin Moghila voevod din let 7119 <1611> August 23.

Scriș în Eși de Bașotă.

Noi Costandin Moghila voevod, cu mila lui dumnezău, domnul țării Moldovii. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri ai Moldovii, a mari și mici, credincios boierul nostru, Beldiman *fost* vornic, cu zapis de mărturii dela boieri și oameni buni, dela David *fost* părcălab și dela

¹⁾ loc alb în orig.

Gheorghii din Ciulucani și Pleș aprodul și Gheorghii Coușca și Coliga aprodul și Ionașcu și Negrul și Zbere Călcău și Gavril diiacul și Drăgan stolnicul și dela mulți oameni buni, precum au venit înainte lor Toader și fratele său Pavăl, ficioru Armencii și *deasemenea* ruda lor, Vasili, ficiorul lui Dimitru, nepot Armencii și *deasemenea* Nastasiia și fratele ei Mihail, fecior Maricăi, *deasemenea* nepoți Armencii și *deasemenea* Iachim...¹⁾ nepot Armencii, de a lor bună voia, de nimi siliți, nici asupriți și au vândut a lor dreapta ocină și moșii, toată parte lor câtă să va alegei din sat din Sămășcanii ce-i în ținutul Orheiului, din vatra satului, din apă, și din tot venit, pe accias au vândut-o mai susnumitului credinciosului nostru boer Nichifor Beldiman vornic, drept 70 taleri bătuți și le-au plătit lor toți deplin denainte noastră.

Deci noi, văzând zapisul lui de mărturii dela boeri și dela oameni buni și plata deplin, la aciasta și noi dela noi i-am dat și i-au întărit, ca să-i fii lui dela noi ocină și uric cu tot venit. Și alt să nu se amesteci.

Domnul au poroncit.

Pătrașcu mare logofăt au învățat și au iscălit.

S'au tălmăcit de Ioan Stamati *foș mare pitar* în Iași la 1808 Martie 7.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CXLVII/2.

Trad. rom. din 1808.

19

1611 (7119) August 30, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată această adevărată slugă a noastră credincioasă, Toader stolnic, a slujit drept și credincios sfântrăposatului tată și părinte al domniei mele, precum slujește și domniei mele drept și credincios. De aceea, noi văzând dreapta și credincioasa lui slujbă, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și l-am miluit cu un sat numit Dănășenii, ce a fost ascultător de ocolul târgului Țoțora, ca să-i fie neclintit ničiodată.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clinească dania și miluirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească.

Iar cine va îndrăzni să strice dania și miluirea noastră, să fie blestemat de domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și de 318 sfinți părinți dela Niceia și de sfinții apostoli de frunte, Petru și Pavel, pentrucă și străvechii domni au dat și au miluit pe slugile credincioase, pentru slujbă.

¹⁾ loc alb în text.

De aceea, să-i fie acel sat mai sus scris, Dănășeni, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7119 <1611> August 30.

Insuși domnul a poruncit.

Costantin voevod <m.p.>

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Tăutul <a scris>.

<Pe verso însemnarea rom.:> « Zapisul lui Toader Bosnici stolnic, pe ¹⁾ satul Dănușeni pe Prut ».

Acad. R.P.R., CXXX/184.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1800

50

<1611 Septembrie 1—1612 August 31> 7120.

.....
.....
să cumpere; de ce eu m'a<m> scula<t> și o am vândutu partea mia de ocină din satu din în Hăsnășeni, cătă să va alege direaptă ocina mia și moșie și cu tot venitul și în satu și în țarină și în tot locul, de o am vândutu Eremiei, dereptu 60 taler<i>, *bani gata dinaintea a oameni buni*: Dumitru din Moré<n>i, Vas<i>lie Furnică din Muncel și Budancea *deasemeni* și Dumitru din Hăsnășen<i> și Bădiliță *deasemeni* și Ursu din Pășcan<i> și Baico șetrar.

Să-i fie ocină neclintită.

In anul 7120 <1611 — 1612>.

Arh. St. Iași, CDLXXXVII/47.

Orig. rom. hârtie, lipsă partea dela început; pecete aplicată.

51

<1611 Septembrie 1 — 1611 Decembrie 18> 7120, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Petrea și frații lui, Nicoară și Gavril și sora lor Todosca, copiii Gafei, nepoți lui Borodaci, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din privilegiul ce au avut dela...²⁾ voevod, toată partea lor ce li se va alege din satul Popeni pe Iubăneasa și cu loc de iaz și de mori la Iubăneasa, care este în ținutul Dorohoi.

¹⁾ de aci, text slav.

²⁾ loc alb în orig.

Aceasta au vândut-o credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Isac Balica hatman și pârălab de Suceava, pentru o sută și cincizeci taleri de argint. Și le-a plătit deplin, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi uric și ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7120¹⁾ <1611>.

Domnul a spus.

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <n.p.>

Acad. R.P.R., CLVII/93.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o copie, ibid., DXLIV/15.

52

<1611 Septembrie 1—1612 August 31> 7120.

† Adică eu Tăbuci diacul și cu fimee me, cu Gaftona, fata Maricăi, scriu și mărturisesc cum că am vândut o casă din Hrasca, cu o jeriebie din Pleșește, din cutul din sus, din vatra satului și dintr-a [a]pă și din țarină și din pomi, din tot vinitul ci ar fi pe o jeriebie, drept 32 di taler<i> di argi<n>t.

Și tocmala n<e>-au fost cu Vas<i>li diiaconul și Ionașcu Aramă și Drăghici Sălăgian *din* Merești și Pavel din Giurgești și Gheorghii Mălai și Dumitrașcu olacariul din Suciavă și alți oameni bun<i>.

Și eu Tăbuci diiacul, însumi cu mâna me am scris, pentru ma<i> mari credința, am iscălit.

Anul 7120 <1611 — 1612>.

Vasili diiacul.

Ere<i> Militail *din* Hrasca.

Eu ere<i> Gavril *din* Pleșești.

Arh. St. Iași, CCXLVI/18.

Copie rom.

53

<1611 Septembrie — 1612 August 31> 7120.

† Adecă iau Stratul, *fiul* lui Cărăuciul, scriem și mărturisim cu cistă scri-sori a me, cum iau de a me bun<ă> voi, de neme nevoiit, neci siliitu, am dat parte me de moși<e> ce s'a vini din moșiia²⁾ dela Părvul, despre sure-aponi, dintr'ânbe cumpărăturile hină-me Nastasiiai, fiitei lui Păcurar *din* Ștefen<i> pen<tru>³⁾ sufletul meu și a părinților mei, să-i fii iai moșii și ficiilor iai și

¹⁾ ce a urmat după 7100 a fost șters și se pare adăugat 20.

²⁾ • moisiia •, așa în orig.

³⁾ loc rupt în orig.

a tot<ă>sămenția lor, denainte șoltuzului de Făl<u>căiu anume Neculeța și Toader Totovanul *de acolo*, și Pavăl *de acolo* și Marin *de acolo* și Toader *fiul lui Necula de acolo* și Hilotii *din Mălă...¹⁾* și Gorce *de acolo* și Cărstea *de acolo* și Vintil<ă> *de acolo*, ca s<ă> nu aibă a să amest<e>ca pe urma mea frații mei, neci surorile inelē să n'aibă trebă în parte me <den>¹⁾ tr'a cinșea parte dintr'a mând<oa>o¹⁾ cumpărăturile din moșiia, dela Păr<v>¹⁾ul, despre sori-aponi.

<I>ar cene să va amesteca, să fiii procleț²⁾.

Deci noi, dacă că am vădzut tocmindu-să, le-<a>in f<ăc>¹⁾ut și mărturice> și am pus și pecete târgului și peceți să s<ă> știi.

Și iau Ghiorghie, *fiul lui Necula din Fălciiu*, am scris să s<ă> știi. Inșă din tot vinitul cu vad de mor<ă> și din grădin<ă> să-i fii hină-me moșii, să s<ă> șt<ii>.

Necula șoltuz.

Anul 7120 <1611 — 1612>³⁾

Toder

Hilotii

Pavăl

Gorghii

Marin

Cărste

Toder

Vintilă

Ghiorghii <am scris>.

Acad. R.P.R., CCXXXIV/1047.

Orig. rom. hârtie, o pecete și zece degete, aplicate.

54

1611 Septembrie 4.

Suret după cartea lui Costantin Movilă v<oe>v<od>, dată lui Nistor portariul, pentru satul Gvozdăuții.

Acad. R.P.R., ms. 4994, f. 44.

Rezumat rom.

55

1611 (7120) Septembrie 10, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Nistor și sora lui...¹⁾ fiii lui Mihail Arvat, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură, din diresele ce a avut tatăl lor, Mihail Arvat dela...¹⁾ voevod, jumătate de sat din Vârâți, care este pe Prut, în ținutul Fălciu.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ «<i>ar cene să va amesteca să fie procleț<e>, scrise deasupra rândului cu altă cerneală.

³⁾ «let 7120» <1611—1612>, scrise de altă mână cu altă cerneală.

⁴⁾ loc alb în orig.

Aceea au vândut-o credinciosului și cinstitului nostru boier, pe Dumi-trache Chiriță Paleolog mare postelnic, pentru o sută taleri de argint. Și le-a plătit deplin dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi uric și ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7120 <1611> Septembrie 10.

† Domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

† Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XIX/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1795.

56

1611 (7120) Septembrie 20.

7120 <1611> Săp<tem>v<rie> 20.

Copii încredințată di părcălabiia ce mari, la 1831, di pi un zapis a unui Pavăl, *fiul lui* Păcuraru, prin cari vindi nepotului său, Domitrașcu, 8 pogoni vii, cu pomiț<i> înpregiur și cu partia sa di moșii din Măluștăni, din Valia Lungă, din Hârlești și din Onești, drept 100 taleri, ca să-i fii ocină în veci.

Arh. St. Iași, Tr. 1765, dos. 79, f. 475.

Rezumat rom. din 1843.

57

<1611 înainte de Octombrie 18>.

Suret iarăș de un zapis de vânzare, fără an.

Adec<ă>, eu Ignat din Belcești, facem înștiințare precum au venit Toma, fecioriu Andre<i>căi, la casa mea ș<i> de a lui bună voire, de nime silit, nici asuprit ș-au vândut a sa driaptă parte de ocină din sat din Belcești, din a cincea parte, a patra parte, însă parte din jos.

Și au vândut-o Tomii Brae din Belcești, drept 30 taleri de argint, dinnainte lui Pavel din Belcești și dinainte lui Toader de acolo și dinainte lui Iosif *deasemeni* și dinainte a altui Toader, *deasemeni* de acolo și denainte lui Ionașco, *deasemeni* de acolo.

Ș<i> au fo<s>tu și alți mulți oameni buni ș<i> mejiiășu când s'au vândutu acias[s]tă ocin<ă> și s'au dat în mănule Tomii Brae, ca să-i fie lui ocin<ă> neschimbată nici odănăoar<ă> în véci, preste acias[s]tă scrisoare a noastră, întru carea ne-am pus și pecețile noa<s>tre.

Arh. St. Iași, CDLXIV/27.

Trad. rom. din 1761.

Datat după doc. lui Constantin voevod din 1611 Octombrie 18.

1611 (7120) Octombrie 18.

Suret dela Cosstantin Moghila v<oe>vod anul 7120 <1611> Oc<tomvrie> 18.

Dat-am carte domnii mele cestui slugi a noastre, Toma Braia comișel din Belcești ca să fie tare și puternicu cu aciastă carte a domnii mele ca să opriască și să stăpâniască a sa driaptă ocină ce au cumpărat dela Toma Bobric și dela Andreica din Belcești, din parte din josu. Iară Toma, feciorul lui Bobric, el să n'aibă nici¹⁾ triabă cu ace bucată de ocină, nici să are, nici să cosească, de vreme că are sluga noastră Toma Brae ispisoc *domnesc*.

Iară cui¹⁾ i să va părea că are vr'o strănbătate, acela să vie și să stea de față înainte domnii mele.

Acia[s]sta scriem.

Arh. St. Iași, CDLXIV/23.

Trad. rom. din 1761.

1611 (7120) Octombrie 30.

Suretu dela Costantin Moghila v<oe>vod, l<ea>t 7120 <1611> Oc<tomvrie> 30.

Facem înștiințare precum au venit înainte noastră Toma, feciorul Andreicăi din Belcești și cu soru-sa, Anița și s'au părătu de față cu sluga noastră, Toma Brae comișelu din Belcești, pentru jumătate de parte a părintelui lor Andreicăi, din jumătate de sat, din a cincea parte, jumătate, den parte cea din sus, zicând ei, precum că ar fi fost zălojit aceea parte de ocină la sluga noastră Toma comișal.

Iară sluga noastră de mai sus scrisă Toma, el așa au zis, că ar fi cumpărat-o pre a lui drepti bani, cea parte de ocină și au arătat și un zapis dela dânșii de vânzare, precum au vândut ei cea parte de ocină.

Deci domniia mea și împreună cu totu sfatul nostru n'am crezut acel zapis, ci am judecat după legea țării am aflat și cu dreptate cum, ca să jure Toma Brae cu 24 de oameni buni, precum că au cumpărat el cea parte de moșie. Deci sluga noastră Toma, el au jurat cu 24 de jurători înainte lui Pătrașco logofăt și dumnealui mărturisind înainte noastră, am crezut că au jurat. Și au pus ferăia înainte a tot sfatul domnii mele.

Iară Toma și cu soru-sa Anița, feciorii Andreicăi, ei au rămas din toată lege țării.

Pentru acia, de acmu să nu aibă a să mă pentru aciastă pără, ci să aibă Toma Brae a-și stăpâni și cu frații lui, cu tot venitul.

¹⁾ omis în text.

Și altul ca să nu s<e> mai amestece peste acias[s]tă carte a noastră.
Acias[s]ta scriem.

Arh. St. Iași, CDLXIV/24.
Trad. rom. din 1761.

60

1611 (7120) Noembrie 19, Iași.

† Iată eu, Nicoară Prăjescul mare vistier și Coste Băcioc mare paharnic și Ștefan Prăjescul mare stolnic și Boul vistier și Voruntar mare comis și Savin mare sulger și Miron stolnic și Dumitru Buhuș.

Scriem și dăm știre cu această carte a noastră că am luat cu bună voia noastră, a tuturor fraților noștri, cu tocmeală, două fălci de vie în țarina Copou la târgul Iași, dela fratele nostru, Voruntar mare comis mai sus scris, ce-i sunt dreaptă cumpărătură.

Și am dat acele vii sfintei mânăstiri, hramul sfântul Sava cei sfințit, în târgul Iași, pentru sufletul răposatului fratelui nostru, Arpentie postelnic, veșnica lui pomenire, ca să aibă a-l scrie în sfântul mare pomelnic și a-l pomeni în toate slujbele dumnezeiești, după rânduiala sfintei biserici creștine pravoslavnice și să-i facă pomană peste an.

Și deasemeni, am dat fratelui nostru, Voruntar mare comis, vii pentru vii, trei fălci în țarina Stroeștilor, la Cotnari, care acele vii au fost dreaptă cumpărătură acelu răposat frate al nostru, Arpentie postelnic.

Deci, întru aceasta, după tocmeala noastră de bună voie, să aibă călugării a scrie viile lor și Vorontar deasemeni, în catastifele orașului, după obicei. Și nimeni dintre rudele noastre să nu aibă a se ispiți să rupă această întocmire, niciodată în veci.

Scris la Iași, în anul 7120 <1611> Noembrie 19.

Eu Boul vistier <m.p.>

Prăjescul sulger¹⁾ <m.p.>

Ștefan fost mare stolnic <m.p.>

Nicoară vistier <m.p.>

Coste ceașnic <m.p.>

Bașotă a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iasi, XXXVI/3.
Orig. slav, hârtie, patru peceti aplicate.
Cu o trad. rom. din 1794.

---

¹⁾ În text figurează « Savin mare sulger », iar cuvântul « Prăjescul » se leagă de « Ștefan » din rândul următor.

<1611 Noembrie 23>.

Zapise de mărturiia scrisă pe sârbiia dela călugării de<la> m<ă>n<ă>stăre Besericilor cu pecete m<ă>n<ă>stării întru care scriia întru acestu chipu.

Precum au venitu în sfânta m<ă>n<ă>stăre Besericii giupâniasa Dumitru și cu fata ei Cârstăna, giupâniasa lui Samuilă din satu din Porcești din ținutu Niamțului, și mai înainte de moarte loru, de a loru bună voia, au căzutu cu rugă înaintea părinților de Beserici și s'au făcutu ctitoré și au datu nunitei m<ă>n<ă>stăre moșiia, parte lor din satu din Orbicu și o moară cu heleștiu în apa Orbicului, și altă moară în apa Bistriții și o via la Bacău și toate dobitoacelé lor câte s'ar alegé parte loru.

Și au scrisu 4 nume în pomelniculu celu mare ca să să pomenească.

Arh. St. Buc., Condiica m-rei Biserici, nr. 548, f. 54 verso.

Rezumat rom.

Datat după documentul ce urnează (nr. 62).

62

1611 (7120) Noembrie 23, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, călugării dela sfânta mânăstire numită Besereciani, cu un zapis de mărturie dela Dumitru, cneaghina lui Ciolpan monah și dela fiica ei, Cârstina, cneaghina lui Samoil păharnic, că amândouă acele cneaghine, înaintea morții lor, au căzut înaintea călugărilor și înaintea acelu sfânt loc, cu lacrimi, de bună voia lor și s'au dat ctitorițe ¹⁾ sfintei mânăstiri mai sus scrise, cu toate părțile lor de avere și de vite, cât li se va cădea și cu părțile lor de ocină, cât li se va alege din satul Oarbic, ce este în ținutul Neamțului și cu iaz și cu moară la râul Oarbic.

Și iarăși altă moară la apa Bistriței și niște vii la Bacău și cu schitul lui Ciolpan monah, unde este hranul sfintei troițe. Și s'au scris în sfântul marele pomelnic 4 nume, ca să aibă a le pomeni în toate slujbele dumnezeiești, după rânduiala sfintei pravoslavnice biserici creștine, și să le facă pomenire peste an.

Și diresele de cunpărătură, pe care le-au avut acele cneaghine dela Petru voevod și dela răposatul Eremia voevod, deaseineni le-au dat în mâinile călugărilor.

Iar apoi s'au sculat toate rudele acestor cneaghine și au pârît de față pe călugări că acest zapis nu este drept.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru am sfătuit și am dat jurământ, ca să aibă călugării să jure pe credința lor și Samoil păharnic pe sfânta evanghelie,

¹⁾ «ctitorițe», așa în orig.

să întărească zapisul lor. Și au jurat ei și s'au îndreptat călugării și au pus ferăe înaintea noastră.

Deci să fie și dela noi ocină și uric cu tot venitul, sfintei mânăstiri. Iar din argintul ce va fi, să nu aibă treabă călugării.

Pentru aceea, nimeni dintre rudele lor să nu aibă a se mai ¹⁾ pări pentru această pâără, niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, la anul 7120 <1611> Noembrie 23.

Domnul a zis.

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Bașotă a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, II/4.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1753; altă trad. rom. din 1806, la Acad. R.P.R., XXXII/105.

Rez. rom. Acad. R.P.R., CCCXVI/71, f. 3, nr. 3.

63

1611 (7120) Decembrie 1.

† Io Costantin Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră slugii noastre, Dumitrașco Ștefan, ca să fie el tare și puternic cu această carte a domniei mele să ia o Țigancă, anume Cârștina, dela cneaghina lui Gligorie Bucium, pe care acea Țigancă a cumpărat-o tatăl lui, Ștefan fost logofăt, dela Hrizan sulger.

De aceea, nimeni să nu cuteze s'o țină sau s'o oprească înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel să nu fie.

Anul 7120 <1611> Decembrie 1.

† Domnul a spus.

† Isac Balica hatman a învățat.

† Haraga <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/134.

Copie slavă din sec. XX.

64

1611 (7120) Decembrie 17.

7120 <1611> Dech<em>v<rie> 17.

Ispisoc dela Costandin Movila v<oe>vod, tâlmăcit *deasemenea* de pit<a>r Ioan, întăritori lui Chirița Dimitrachi Paliologul *mare* post<elnic> pe al șăp-tilea parte de satul Holohoreni pe Racovăț, în ținut Hotinului, cu loc de heleșteu în părăul Racovățul, ce au cumpărat dela Ionașc<u> și sora lui Mărica, ficiorii Savii și ruda lor Gheoa, fata Savcăi, toți nepoți (lipsă).

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 16 v.

Rezumat rom. din 1809.

¹⁾ « mai », așa în orig.

1611 (7120) Decembrie 17.

7120 <1611> Dech<em>v<rie> 17. Un izvod iscălit de Racoviță Cehan *mare* log<o>f<ă>t, tălmăcit *deasemeni* de pit<a>r Ioan, de oamenii care au vândut satul Holohoreni pe Racovăț în țin<u>tu Hotinului:

o al pătrâlea parte din tot satul, dela Cătălina și surorile ei: Solomiia și Mezăna, fetile lui Crăciun, nepoatili lui Căbac, cu loc de heleșteu și de moară în Racovăț (esti cuprinsă și în ispisocul din 7119 <1610> Noe<m>vri<e> 12, dela Costandin Movila v<oe>vod, ce esti arătat mai sus).

o parte ce să va alegi dintr'acelaș sat Holohoreni cu loc de heleșteu și de moară în Racovăț, dela Vasăli și sora lui, Mărica, ficiorii Solomiei, nepoții lui Hilipeț (esti cuprinsă și la ispisocul din 7119 <1610> a lui Costandin Movila v<oe>vod, ce esti arătat mai sus);

giumătate din al șaptelea parte din satul Holohoreni, cu loc de heleșteu și de moară în Racovăț, dela Dumitru ficiorul lui Hacicu, nepot lui Băloș pah<arnic>, esti cuprinsă și la ispisocul din 7119 <1611> Mart<ie> 15, a lui Costandin Movila v<oe>vod, ce esti arătat mai sus);

al cincilea parte din al șaptelea parte dintr'acelaș sat, dela Frăsina fata lui Căbac (tot în ispisocul acel din 7119 <1611> Mart<ie> 15, a lui Costandin Movila v<oe>vod, esti cuprinsă):

toate părțali ce să vor alegi dintr'acelaș sat Holohoreni, cu loc de heleșteu și de moară, dela Solomiia, fata Măricăi și dela ruda ei Mărica, fata Irimiei, nepoatili lui Hilipeț (sânt cuprinsă și la un ispisoc din 7119 <1611> Fev<rua>ri<e> 20, a lui Costandin Movila v<oe>vod, ce esti arătat mai sus);

toate părțali ce să vor alegi dintr'acelaș sat, cu loc de heleșteu și de moară în Racovăț, dela Ștefana fata Grigăi nepoata lui Maxăn și dela ruda lor Vasăli, ficiorul Catrii și dela Mărica, fata Irimiei și dela Sămion și sora lui Mărica, ficiorii lui Trifan (sânt cuprinsă și la un ispisoc din 7119 <1611> Mart<ie> 20, a lui Costandin Movila v<oe>vod, ce esti arătat mai sus);

al șaptelea parte dintr'acelaș sat, dela Ionaș<u> și sora lui, Mărica, ficiorii Savii și dela ruda lor dela (lipsă) fata Saucăi, nepoți (lipsă). Pentru aceasta parte esti ispisoc din 7120 <1611> Dech<em>v<rie> 17, tot dela Costandin Movila v<oe>vod, tălmăcit *deasemeni* de pit<a>r Ioan, întăritori tot lui Chirița Dumitrachi Paliologul *mare* post<elnic>.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 16 v — 17.

Copie rom. din 1809.

1611 (7120) Decembrie 18, Iași.

Suret di pi ispisoc sârbăsc dila Costandin Moghila v<oe>vod, din let 7120 <1611> Dech<em>v<rie> 18.

Adică au vinit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, mari și mici, a nostru credincios boer Vitolt log<0>f<ă>t, cu un zapis di mărturii dila oameni buni, dila Luca pah<arnic> și Buculei și Tănașii și Drăgan și Alexa și Pricop și Ionaca, precum au vinit înaintea lor Ion vist<ie>r, di nimine sălit, nici asuprit și au vândut a sa driaptă ocină și cumpărătură, ci au avut în sat Simzâneștii, ce est<e> în țin<u>t Tutovii. Iar lui i-au fost cumpărătură di la Gathona, fata Neniului Liciul, iar dintr'acelaș sat.

Aciasta el au vândut a nostrului credincios boer, lui Vitolt log<0>f<ă>t, acelui de sus scris, drept 12 taleri de argint. Și i-au plătit lui deplin banii toți gata, în mâniili lui Ion vist<ie>r, acelui de mai înaintea zis.

Pentru aceia, ca să-i fii lui, dela noi, driaptă ocină și cumpărătură, toată parte lui Ion vist<ie>r, din sat Simzâneștii, cu tot vinit<ul>. Și alții să n'aibă a să amesteca.

Scris în Iaș<i>.

Insuș<i> domnul au zis.

Pătrașcu marili log<0>f<ă>t au învățat.

Mitrofan <a scris>.

Acest suret, din cât s'au putut înțelege, din cel sărbesc, l-am scos eu, cucernicul întru diiaconi, Miron diiacon, la anul 1804 Iuli 6.

Arh. St. Iași, DXI/32.

Trad. rom.

67

<1611 Decembrie 19 — 1612 August 31> 7120, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorii noștri călugări dela ruga noastră, sfânta mânăstire numită a lui Toader Moghilă și au adus înaintea noastră privilegiul dela răposatul Eremia Moghila voevod. Și astfel le-a scris în acel privilegiu, că s'a sculat fratele lui, Toader Movilă, care a zidit din nou sfânta mânăstire și la săvârșirea sfintei mânăstiri a dat tot avutul său și multe sate ce au fost dreptele lui ocine. Atunci a dat sfintei mânăstiri și satele Gligenii și Andrieușii, cu toate veniturile lor, ce vor fi în ele.

Deci domnia mea, dacă am văzut astfel de danie și întocmire și astfel de privilegiu, domnia mea mi-am amintit de vechii domni și de astfel de pravoslavnicri creștini, care au dat și au întărit sfintele biserici și și-au întărit sufletele. Pentru aceea domnia mea în același chip, am dat și am întors acele amândouă sate mai sus zise, ca să fie sfintei mânăstiri neclintit, niciodată în veci, până va sta sfânta mânăstire.

Iar după viața noastră, cine se va ispiti să rupă și să nimicească întocmirea noastră, unul ca acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul

cerului și al pământului și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui Dumnezeu.

Pentru aceea, nimeni altul să nu aibă a se amesteca înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7120 <1611—1612>... ¹⁾

† Domnul a spus.

<Voico> ¹⁾ logofăt a iscălit <m.p.>

.....¹⁾ a scris.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/37.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

Lunile după domnia lui Ștefan Tomșa în veletul 7120.

68

<1611 Decembrie 19—1615 Noembrie; 1621 Septembrie—1623 August>.

† Io Ștefan Tomșea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele acestui om anume Petrea din Crăciunești, <care> acum șade la Scântee, pentru ca el, oriunde va afla, oriunde în țara domniei mele, pe niște oameni, anume: Mălai și Natco și Nechita și Petrea Roșca și Gavril Dabiș și Nicoară și Pănteleiu și Dănilă și Vasilie Pobirco și Dămian, ce a cheltuit pentru ei 13 zloți, pentru că le-a scris cîsla la Crăciunești și ei au fugit în alte sate și nu i-au plătit lui cheltuiala, precum știu oameni buni; oriunde îi va afla, fie în satele domniei mele sau în sate boierești sau în sate călugărești sau în târguri ²⁾, sau în slobozii, și în care sat i-ar afla sau în târguri ²⁾, acei oameni îndată în acel ceas să sară împreună cu Petrea, să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele, să-i prindă și să-i lege și să-i dea în mâinile lui Petrea, pentru ca el să aibă a-i trage la un scaun, la care va fi mai aproape.

Acel scaun să facă <mai sus> zișilor lege dreaptă, să-i strângă ca să-i plătească acei zloți, care i-a cheltuit, cât vor fi știind oamenii buni că i-a cheltuit pentru dănișii. Iar dacă <nu vor voi> să plătească, iar acel scaun să-i dea legați..... ¹⁾ la poarta domniei mele, când le va fi ziua.

Iar acel scaun <să-și ia...> ¹⁾ ce va fi legea. Iar dacă <oricine> va avea pe mâna sa <pe acei oameni> să-i aducă legați, să nu îndrăznească..... ¹⁾

Domnul a zis.

Acad. R.P.R., CCXXXVI/2.

Orig. slav, hârtie fără pecete.

Datat după domniile lui Ștefan Tomșa.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ * târgure *, așa în orig.

<1611 Decembrie 19 — 1615 Noembrie ; 1621 Septembrie — 1623 August>.

† *Binecinstitorului și de Hristos iubitorului și de dumnezeu dăruitului și cu cunună împărătească încoronatului, prea milostivului domnului nostru, Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.*

Dăm știre, milostive doamne, de rândul viilor ce au fost date de Petru voevod sfintei mânăstiri zisă Galata. După aiasta dăm știre măriei tale, m<i>l<o>stive doamne, cum au fostu rândul acestor vii, cum au fostu aiaste vii a tatelui Bogdan. Intr'acea, m<i>l<o>stive doamne, au fogit tatăl lui Bogdan în Țara Leșască cu niști bani domnești; după acea, m<i>l<o>stive doamne, au dat Sima vameșel 12.000 de aspri printru acci bani domnești și au luat acele vii. Intr'acea au murit Sima vameșel.

După moartea Simei vameșel, au luat Petru vod<ă> acele vii și le-au dat mânăstirii Gălatei și le-au scris și la catastivul urașului și sămtu și acnu scrise la catastih.

După acéia, m<i>l<o>stive doamne, deca au venit Eremia vodă din Țara Leșască, el au luat acele vii dela mânăstire și le-au dat lui Bogdan, co pihniță cu tot, însă pihnița o au făcut călugării; deci de atunci, m<i>l<o>stive doamne, de cându le-au luat Bogdan, stau tot pustii acele vii, cu pihniță cu tot. Deci m<i>l<o>stive doamne, acele vii nu le-au mai plătit Eremia vodă gălugărilor, ce sămtu de atonci tot împresurate și pustii.

Așea știm noi, cu sufletele noastre, m<i>l<o>stive doamne; măria ta vei face cum te va îndura m<i>l<o>stivul dumnezeu. De iasta dăm știre măriei tale. *Și dumnezeu să înmulțească zilele și anii anilor măriei domniei tale, în pace, amin.*

† *Praf și pulbere la cinstite picioarele măriei domniei tale, robii domniei tale. Gheorghie namestnic de Cotnari, Dumitru șoltuz cu 12 părgari și tofi târgoveții, oameni buni, bătrâni și tineri de acolo.*

<Adresa:> † *Binecinstitorului și de Hristos iubitorului și de dumnezeu dăruitului și cu cunună împărătească încoronatului, preamilostivului domnului nostru, Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.*

Arh. St. Buc., M-rea Galata, XI/16.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Datat după domniile lui Ștefan Tomșa.

<1611 Decembrie 19 — 1612 August 31> 7120.

† Iată dar eu, Văsiu din Zănești, facem cunoscut și mărturisim cu acest ispisoc al nostru cum eu cu a mea bună voie, de nimeni nesilit, nici prigonit, ci singur din bunul meu gând am dat o prisacă cu stupei sfintei mânăstiri Tazlău,

unde este sfântul hram al cinstitei nașteri a născătoarei de dumnezeu, pentru sufletul meu și pentru sufletul femeii mele și a părinților mei și a copiilor mei, să ne scrie nouă mare poimenire din an în an, unde a fost scris mai înainte în sfântul pomelnic.

Și când a fost acea întocmire iar el a fost în casa sfintei mănăstiri, care este dată de mine în satul Zănești, care este mai sus scris, înaintea părintelui nostru egumenului ieromonah Filotei și tot soborul dela sfânta mănăstire și altor oameni buni din satul Zănești: Zaharia vătăman și Goia de acolo și Fedor Șchiopul de acolo și Miron de acolo și Lupul din Dingani și alții mulți.

De aceea, nimeni să nu cuteze din neamul nostru sau din copiii noștri sau nepoții noștri de acum înainte să nu cuteze să se amestece și să semene înaintea acestei cărți a noastre, nici să nu aibă nicio treabă cu pășunea și cu stupii. Și cine ar încerca să strice dania și întocmirea noastră, dintre copiii noștri sau alt neam al nostru, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema de domnul dumnezeu și de 318 părinți cei dela Niceia și partea lui să fie cu de trei ori blestematul Arie și cu alți eretici și să-i aibă părîș cu preacurata înaintea cumplitei judecăți. Astfel spunem, amin.

Am scris acest ispisoc în zilele domnului Ștefan voevod, în anul 7120 <1611 1612> când am pus pecetea pe această scrisoare.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, III/8.

Orig. lav, hârtie, două peceți mici, una aplicată alta timbrată.

Cu o trad. rom., ibid, M-rea Tazlău, III/9.

71

<1612 — 1630>

† Un zăpis, cum a cumpărat Malcoci vătavul parte de ocină a Nenului din Selele ce îi va veni ¹⁾ pentru șase taleri numărați dinaintea a oamenilor buni, anume: Micul din Selești și Ion Borduhosul și Stanciul Pâistârnac, Ion Michita de acolo și Lazul din Malcoceni și Dragoș <de> acolo și Dumitru de acolo.

Și a pus pecetea sa.

Posea a scris.

Colecția Scarlat Calimachi, nr. 9.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Datat după criteriile paleografice.

72

<1612—1615; 1622—1623> Ianuarie 7.

† Adecă eu, Tofana, fata lui Mașteiu, însămi mărtorisesco co cest zăpis al miu, com amu vândut partea mea de ocină<ă>, a triia parte dăn partea

---

¹⁾ pasagiul: «vătavul... va veni», românește în orig.

părintelui nostru, a lui Matheiu, la sat la Popeșt*ci*, ce simtu pre Corud *dela ținutul* Bărlad, șe o amu vândut de bonă voia mea, partea mea, popei lui Poian*ă* și preut*esii* ¹⁾ sali Marti*ci* den Vitezeșt*ci* derepto doisprădzeci lei bătoș*ci*. Șe amu loat ban*ci* gata șe i-amu făcot zăpis pre a triia parte den partea părinților mii, cât iast*e* aleas*ă* a mea par*te*, la țarin*ă* și în fănaț și în vatra satului și în vadu de moar*ă*, co tot vini[ni]tul.

I-ain vândut dennaintea lui Țăgănaș părcălab și a multor oameni buni anume : Mălăiu diiac și Sava deiac și On*o*freișu Vlaica și a mulți oameni*ci* buni, și înaintea lui Tărnoschi.

Deci noi, decă anu vădzut de bună voi tocmal*ă* și plat*ă* deplin*ă*, noi i-am <fă>cot acest zăpis, <c>a să-ș*ci* făc*ă* și ispisuc domnesco, să-i fie dereapt*ă* compărătoră și moșie, neclătīt în véci.

Derept acéia, i-amu făcot și amu scris. Șe mai pre mar*e* credenți, posune-am peceșil*e*, ca să s*e* șteii.

Aceasta scriem.

*Scris în zilele lui Ștefan vod*ă*.*

*Ghen*arie* 7 zile.*

Arh. St. Iași, CDXXVII/18.

Orig. rom, hârtie, două peceși aplicate.

Datat după Ștefan vodă Tomșa și Sava diac.

73

1612 (7120) Ianuarie 14, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri rugătorii noștri, egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire Neamț și s'au jeluīt cu mare plângere spunând că ei au cumpărat sfintei mânăstiri o moară pe pârăul Buhainți cu casă și cu povoarnă ²⁾ dela Nicoară logofăt, pentru o sută <galbeni> ungurești. Și au arătat înaintea noastră ispisoace ³⁾ de cumpărătură dela Eremia voevod și zăpis dela Nicoară logofăt, scris cu mâna lui.

Iar când a fost în zilele lui Costantin voevod, s'a sculat Ureche mare vornic și le-a luat acea moară cu casă și cu povoarnă ²⁾ cu mare asuprire și cu multă strâmbătate. La aceea, domnia mea și cu boierii domniei mele am cercetat și astfel am aflat că le este mare asuprire și mare strâmbătate.

Deci domnia mea ne-am milostivit și iarăși am dat și am întărit acea moară pe pârăul Buhainți, cu casă și cu povoarnă ²⁾, ca să fie și dela noi sfintei mânăstiri neclintit, niciodată în veci. Și altul să nu se anestece.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ « povoarnă », așa în orig.

³⁾ « ispisoace », așa în orig.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 14.

Insuși domnul a spus.

Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/4.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX

74

1612 (7120) Ianuarie 15, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, ureadnicului din târgul Piatra și șoltuzului și pârgarilor. Vă dăm știre că s'a jeluït înaintea domniei mele egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire Bistrița că unblați slobozi în braniștea mânăstirii, din zilele lui Aron voevod, și stricați și copacii și tot ce este acolo și vitele voastre le sloboziți la mânăstire și strică și apoi pâriți pe călugări să vă plătească, dacă păgubiți ceva.

Noi știm și am văzut privilegiile din ispisoace dela toți domnii, pentru braniștea sfintei mânăstiri, să taie lemne sau altceva sau să meargă vitele. Iar dacă cineva merge să taie lemne sau pentru altceva, călugării să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele, să ia totul dela acel om și vitele ce vor afla pe acel loc să le ia și să le aducă la noi.

Pentru aceea și domnia mea voim a întări sfintei mânăstiri, precum a fost dela alți binecinstitori domni, să nu se sloboadă în braniștea sfintei mânăstiri. Iar dacă cineva sloboade sau intră <pe locul> sfintei mânăstiri, acel om va fi de mare pedeapsă.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

† Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 15.

† Insuși domnul a poruncit.

† Voico logofăt a învățat.

† Mătei <a scris>.

<Pe verso:> Braniștea dela Sărata.

Acad. R.P.R., DXCI/7.

Orig. slav, hârtie pecete aplicată.

75

1612 (7120) Ianuarie 15, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire Bistrița pentru aceea ca să fie ei tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpânească și să oprească o baltă, care

este ruptă de apa Siretului și cu un loc, care acel loc și acea baltă le este lor dreaptă ocină.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a intra acolo, nici să se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 15.

Domnul a poruncit

Voico logofăt a învățat.

Măteiu <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XIV/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

76

1612 (7120) Ianuarie 15, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenul și la tot soborul, care se află în sfânta mănăstire Bistrița și pe cine vor trimite ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele, să stăpânească și să ia vaina cea mică din târgul Bacău. Și când vine vreo povară sau poloboace cu miere sau altă cumpărătură, ei să le ia vamă.

Și să stăpânească toate poienile și fânețele de pretutindeni, pe unde va fi locul și venitul mănăstirii. Iar dacă cineva le va fi luat ceva sau le va fi cosit fânul, ei să aibă a-i lua totul înapoi, să fie a sfintei mănăstiri, precum și până acum au stăpânit, să fie deplină ruga acelor dreptcredincioși domni creștini, foști în țara Moldovei. Iar dacă cineva le-ar opri ceva cu sila, acela va avea mare pedeapsă dela domnia mea.

Pentru aceea, nimeni dintre urednici sau șoltuzi sau oricare, să nu îndrăznească să se amestece acolo sau să le ia ceva, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 15.

† Insuși domnul a zis.

† Voico logofăt a învățat.

† Măteiu <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/8.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

77

1612 (7120) Ianuarie 16, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mănăstire Bistrița pentru aceea ca să fie tari și puternici cu această carte a noastră, să stăpânească donă poieni ce sunt sub Ceahlău peste Bistrița.

care aceste poieni sunt dedinã a sfintei mãnãstiri Bistrița, danie dela Alexandru voevod cel Bãtrân și Bun, precum domnia mea cu sfatul nostru am vãzut și privilegiile pe care ei le au dela domnii de mai înainte asupra acestor douã poieni.

Și au fost luate aceste douã poieni dela sfânta mãnãstire dela Bistrița de arhiepiscopul Gheorghie, fãrã voia cãlugãrilor.

Pentru aceea, domnia mea am dat aceste poieni mai sus scrise sã fie iarãși ale sfintei mãnãstiri Bistrița, neclintit lor, niciodatã.

Pentru aceasta, altul sã nu se amestece înainte a acestei cãrți a noastre. Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 16.

Domnul a poruncit.

Voico logofãt a învățat.

Costantin <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/9.

Orig. slav, hãrtie, pecete aplicatã.

78

1612 (7120) Ianuarie 16, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țãrii Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre credincioase, pãrcãlabilor de Roman și globnicilor și deșugubinarilor, cãți vor umbla prin ținutul Roman. Cum veți vedea aceastã cartel a domniei mele, voi sã nu aveți a turbura de gloabe și de deșugubine satuo Ilișești, satul sfintei mãnãstiri Bistrița, pentrucã domnia mea m'am milostivit și am lãsat sã fie cãlugãrilor pentru bucãnci ¹⁾).

De aceea, nici olãcarii, nici podvodarii, nici pentru o angherie ²⁾ sã nu aveți a turbura acel sat, Ilișeștii, înainte a acestei cãrți a noastre.

La Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 16.

Domnul a spus.

Voico logofãt a învățat.

Costantin <a scris>.

Arh. St..Buc., M-rea Bistrița, XIV/5.

Orig. slav, hãrtie, pecete aplicatã.

79

1612 (7120) Ianuarie 16, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țãrii Moldovei. Iatã a venit înainte noastrã și înainte tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugãtorul nostru Teodor dela mãnãstirea Pãngãrați, unde este hramul

¹⁾ «bucãnci», așa în orig.

²⁾ «angherie», așa în orig.

sfântul și izvoritorul de mir Dimitrie, și ni s'a rugat cu mare rugăminte, ca să miluim domnia noastră sfânta mănăstire Pângărați cu un sat anume Ivăneștii pe Cracău, care e în ținutul Neamț, fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Piatra. Și au dat domniei mele patru cai buni.

Deci, întru aceea, domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit sfânta mănăstire Pângărați cu acest sat mai sus scris, anume Ivăneștii pe Cracău, pentru pomenirea domniei mele și a doamnei domniei mele. Și caii mai sus scriși, încă i-am întors în urmă sfintei mănăstiri. Iar călugării dela Pângărați să fie datori să se roage lui dumnezeu, ziua și noaptea, pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele, cât va sta sfânta mănăstire.

Iar cine se va încerca să rupă și să sfarme dania și mila noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu și să dea răspuns înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

In Iași, anul 7120 <1612> Ianuarie 16.

† Insuși domnul a poruncit.

† Voico logofăt a învățat.

† Vasilie <a scris>.

Acad. R.P.R., DCXLIII/75.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

80

1612 (7120) Ianuarie 16, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, călugării dela sfânta mănăstire Pângărați, unde este hramul sfântul marele mucenic și izvoritorul de mir Dimitrie, să se roage și să ceară dela noi întărire pe toate poienile din jurul mănăstirii acesteia <Pângărați> ¹⁾, unde s'a și zidit de Alexandru voevod, din ispisoacele de danie pe care le-au avut deasemenea dela Alexandru voevod, și două sate anume Bilaieștii și Ivăneștii pe râul Cracău în ținutul Neamț și cu două mori pe râul Cracău și deasemenea o moară dela Dărmănești, care este danie sfintei mănăstiri dela Petru voevod, din privilegiile și din ispisoacele de danie pe care le-a avut sfânta mănăstire dela acest Petru voevod și o prisacă în braniște, la capătul de jos al braniștei pe Bohotin, în valea Hămeiușului și trei fălci de vie și patruzeci jirde de vii în Dealul Nou al Cotnarilor și deasemenea două sălașe de Țigani, anume Danciul cu femeia și cu copiii și Drăgoi cu femeia și cu copiii, din privilegiul de întărire, pe care l-au avut dela Aron voevod.

¹⁾ text răzuit în orig., completat după întăririle asemănătoare; peste textul răzuit s'a scris mai târziu: «dela Straja până la Tra<s>cău».

De aceea, noi deasemenea am înorit și am dat și am întărit dela noi sfintei mânăstiri aceste sate și poieni și prisacă și vii și robi Țigani, ca să fie sfintei mânăstiri și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

S'a scris la Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 16.

† Insuși domnul a poruncit.

† Voico logofăt a învățat.

† Vasilie <a scris>.

Acad. R.P.R., DCXLIII/76.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

81

1612 (7120) Ianuarie 16, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit sfânta noastră rugă, care se numește Pângărați, unde este hramul sfântul mare mucenic Dimitrie, cu un loc de moară care este pe pârâul Chiiajdul, în satul Țărmănești, în ocolul târgului Piatra, ca să fie și dela noi sfintei mânăstiri neclintit niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, anul 7120 <1612> Ianuarie 16.

† Insuși domnul a spus.

† Voico logofăt a învățat.

† Vasilie <a scris>.

<Pe verso, text grecesc din sec. XVIII:> Miluire la Totramănești.

Arh. St. Buc., M-rea Pângărați, III/11.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

82

1612 (7120) Ianuarie 16, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am miluit și întărit sfintei mânăstiri numită Pângărați, unde este hramul sfântul și slăvitul mare mucenic Dimitrie, dreptele lor ocine și dedine de danie din ispisoace ¹⁾ pe care le-au avut dela părintele domniei mele, Alexandru voevod, toată poiana Pângăraților, care, mai înainte de această vreme, a ținut de ocolul târgului Piatra și deasemenea Țigani anume: Danciul cu femeia și cu copiii lui și niște sate, pe care le-au avut dela Petru voevod cel de mai înainte, anume Bilăeștii și Ivăneștii, care sunt la gura Cracăului și alt sat anume Seliștea pe Almașul Mic și deasemenea un Țigan anume Drăgoiu cu femeia și cu copiii lui, tot dela Petru voevod și de-

¹⁾ • ispisoace », așa în orig.

asemenea o vie de trei fâlcii și 40 prăjini, pe care le-a cumpărat sfintei mânăstiri Andrei care a fost hatman, în Dealul Nou în Cotnari și deasemenea o prisacă în braniște la gura Hemiosului, iarăși Andrei hatman a miluit sfânta mânăstire.

Și domnia mea am văzut ispisoaace bune; dela noi deasemenea am dat și am întărit pentru toate cele care sunt mai sus scrise sate și poieni și Țigani și vii și prisacă, ca să fie și dela noi miluire și întărire sfintei mânăstiri cu tot venitul neclintit. La aceasta altul să nu se amestece, niciodată, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 16.

† Insuși domnul a spus

† Voico logofăt a învățat.

† Mitrofan <a scris>.

<Pe verso, contemporan:> Hotarul dela Straja.

Arh. St., Buc., M-rea Pângărați, III/12.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

83

1612 (7120) Ianuarie 16, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, tuturor călugărilor dela sfânta mânăstire Pângărați, ca ei să fie tari și puternici cu această carte a noastră să stăpânească și să apere și să păzească vitele lor pe unde este hotarul mânăstirii, danie dela Alexandru voevod, căci am înțeles că această poiană și acest loc au fost ascultătoare de curtea târgului Piatra și a fost braniște pentru vitele domnești dela curte. Și când a făcut mânăstirea mai sus scrisul Alexandru voevod, a dat-o să fie mânăstirii și să asculte neclintit niciodată pe veci.

Iar cine va încerca să clinească și să strice dania binecinstitorilor domni și împuternicirea și întărirea noastră, acela să dea răspuns înaintea lui Dumnezeu și să aibă părș pe sfântul marele mucenic Dimitrie în ziua cumplicei judecări a lui Hristos.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, anul 7120 <1612> Ianuarie 16.

† Insuși domnul a spus.

† Voico logofăt a învățat.

† Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pângărați, III/13.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

1612 (7120) Ianuarie 16, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia mea rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mănăstire numită Săcul, unde este hramul cinstita și slăvita tăiere a cinstitului cap al sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător și botezător al lui Hristos, Ioan, dreptele lor ocine și dedine, din dreptul lor ispisoc și direse, ce au avut de danie și de miluire dela răposatul Eremia voevod, satele anume Berindeștii și Săboanii, cu mori la pârâul satelor și cu tot venitul lor, cu toate hotarele lor, care acele sate au fost drepte domnești și ascultătoare de ocolul Romanului.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi mai sus scrisei sfintei mănăstiri, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7120 <1612> Ianuarie 16.

Domnul a zis.

Voico logofăt a învățat.

Ionașco <a scris>.

Arh. Șt. Buc., M-rea Neamț, CXLII/4.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1804.

1612 (7120) Ianuarie 16, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia mea rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mănăstire Săcul, unde este hramul cinstitul și slăvitul prooroc și înainte mergător și botezător Ioan și cinstitei lui tăieri, dreapta lor ocină și dedină din ispisoc de danie și de miluire, ce au avut ei dela răposatul Aron voevod, satul anume Borceștii, care este în ținutul Neamț.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi danie și miluire și întărire sfintei mănăstiri mai sus zise cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 16.

Insuș domnul a zis.

Voico logofăt a învățat.

Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LIX/8.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1801, o copie slavă și altă trad. rom. din sec. XX și un rezumat rom. ms. 628, f. 550 v.

1612 (7120) Ianuarie 16, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia mea rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul dela sfânta mânăstire numită Săcul, unde este hramul sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan și cinstita lui tăiere, dreapta lor ocină și dedină din dreptul lor ispisoc de miluire și de întărire, ce au avut dela răposatul Eremia voevod, niște mori și o prisacă și o odae ¹⁾ și niște vecini, care sunt pe hotarul domniei mele, la Târgul Frumos.

Pentru aceea, să fie și dela noi sfintei mânăstiri, danie și miluire și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 16.

Insuși domnul a zis.

Voico logofăt a învățat.

Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, II/11.

Orig. slav, hârtie pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1725 și o copie slavă și altă trad. rom. din sec. XX.

1612 (7120) Ianuarie 16, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia mea rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Săcul, unde este hramul cinstita tăiere a cinstitului cap al sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător Ioan botezătorul domnului, dreapta lor ocină și dedină din dreptul lor ispisoc și direse de danie și de miluire ce au avut dela răposatul Simeon voevod, satul anume Vânătorii, ce este în ținutul Neamț și pe același pârâu, mai sus de târg și cu locuri de moară și cu branștele lui mici și mari și cu toate fânețele și poienile și munții și cu toate vechile hotare între hotarele mânăstirii Săcul și ale mânăstirii Neamț până la râul Bistrița, deasemenea și cu toate veniturile, câte sunt pe ele, cum au stăpânit din veac, care acest sat a fost drept domnesc, sub ascultarea cetății Neamțului.

De aceea, ca să-i fie și dela noi danie și miluire și întărire mai sus scrisei sfirtei mânăstiri cu tot venitul.

¹⁾ • odae », așa în orig.

Și altul să nu se anestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 16.

Domnul a spus.

Voico logofăt a învățat.

† Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1804.

88

1612 (7120) Ianuarie 18, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia mea rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mănăstire Secul, unde este hramul cinstitul și slăvitul prooroc și înainte mergător, botezător Ioan și cinstita lui tăiere, dreptele lor ocine și dedine, din dreptul lor ispisoc și direse, ce au avut dela Costantin voevod, satul Rușciorii și satul Jideștii în ținutul Neamț, cu loc de mori și de iazuri, care acele mai sus scrise sate, Jideștii și Rușciorii, le-a dat răposatul Dămiian și cneaghina lui Nastasia acelei sfinte mănăstiri, pentru pomenirea lor și a părinților lor.

De aceea, să fie și dela noi sfintei mănăstiri cu tot venitul. Și altul să nu se anestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7120 <1612> Ianuarie 18.

Insuși domnul a spus.

Cârstea mare vornic a învățat.

Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, III/5.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela mijlocul sec. XVIII.

89

1612 (7120) Ianuarie 18, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia mea rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul dela sfânta mănăstire Săcul, unde este hramul cinstitul și slăvitul prooroc și înainte mergător și botezător al domnului, Ioan și cinstiții lui tăiere, dreptele lor ocine și dedine, din dreptul lor ispisoc de întărire, pe care l-au avut dela răposatul Simeon voevod, niște case și cu tot locul lor și cu dugheni, care sunt în mijlocul târgului Orhei, care acele case și dugheni le-a dat răposatul Donici pârcălab inai sus scrisei mănăstiri, întru pomenirea lui și a părinților lui.

Pentru aceea, să fie sfintei mânăstiri și dela noi danie și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7120 <1612> Ianuarie 18.

Insuși domnul a zis.

Voico logofăt a învățat.

Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CII/5.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul secolului al XVIII-lea.

90

1612 (7120) Ianuarie 20, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului <duh> ¹⁾. Iată eu, robul stăpânului meu, închinător al sfintei troițe, Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu bunăvoință și cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu, socotind și urmând pe vechii binecinstitori domni, care au miluit ruga noastră nou zidită și au întărit sfânta mânăstire, pentru aceea și domnia mea am dat și am miluit ruga noastră nou zidită a răposatului domn Petru voevod, veșnica lui pomenire, mânăstirea numită Galatia, unde este hramul înălțarea domnului dumnezeu și mântuitorului nostru <Iisus> Hristos, cu un sat, anume Vâlceștii pe Siret, în ținutul Suceava, care acest sat a fost cumpărat pe bani gata de mai sus scrisul binecinstitor domn, Petru voevod și dat sfintei mânăstiri mai sus scrise.

De aceea și domnia mea am dat și am miluit și am întărit sfintei mânăstiri acest sat mai sus scris ca <să nu> ²⁾ aibă a da domniei mele nicio dabilă, nicio muncă să nu ne lucreze, nici gorștina de oi și să nu dea nici de <porci> ²⁾ și zeciuiala de stupi, nici sulgiu, nici 50 aspri, nicio dabilă, dacă se va mai întâmpla vreo <dabilă> ²⁾ în țara domniei mele, numai darea cea mare împărătească s'o dea și ei singuri s'o strângă <și s'o aducă> ²⁾ la domnia mea.

De aceea, nimeni din slugile domniei mele, dăbilari sau globnici sau deșugubinari <sau niciunul> ²⁾ din cei ce veți umbla cu slujba domniei mele prin acest ținut, să nu intrați în acest sat <să-i> ²⁾ turburați, ci să fie în pace de toate.

Și voi, dăbilari, să nu le cereți pecetluit, ci <să-i> scrieți în deosebi și domnia mea vom ține seamă.

Și deasemeni, am așezat domnia mea, după viața noastră cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dum-

¹⁾ omis.

²⁾ rupt în orig.

nezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească dania și miluirea noastră, ci să le dea, să-i miluiască și să întărească sfintei mănăstiri.

Iar cine va încerca să strice această danie și miluire și întărire a noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de atotțiitorul dumnezeu și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 318 părinți, cei dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu Iudeii necredincioși, care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și să aibă potrivnică neadormită pe maica lui Emmanuel.

Scris în Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 20.

† Domnul a spus.

† Voico logofăt a învățat.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CL/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie slavă.

91

1612 (7120) Ianuarie 20, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, ureadnicului de Piatra. Cum vei vedea această carte a noastră, tu să lași în pace satul Jideștii și Rușciorii, care au fost de ocol, ca să aibă a așulta de sfânta mănăstire Săcul, până când vom socoti domnia mea.

Aceasta să faci. Altfel să nu faci.

La Iași, anul 7120 <1612> Ianuarie 20.

Domnul a spus.

Cârstea mare vornic a învățat.

Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, III/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

Cu o copie slavă din sec. XX.

92

1612 (7120) Ianuarie 21, Iași.

† Cu voia tațului și cu ajutorul fiului și săvârșirea sfântului duh. Eu robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu a noastră bunăvoință, cu inimă curată și luminată și din tot sufletul și cugetul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu, privind la vechii domni binecinstitori, care au miluit și au întărit sfintele mănăstiri, așa și domnia mea am dat și am întărit, și am miluit

dela noi, sfânta mănăstire numită Pobrata, unde este hramul sfântul arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, cu gloabele și cu deșugubinele, câte se vor face în toate satele mănăstirii, în ținutul Dorohoi ¹⁾).

Iar staroștii și globnicii și deșugubinarii să aibă numai a judeca și să-și ia numai ferăile. Iar dacă va fi un astfel de om rău sau vinovat de moarte sau va fi de altă pedeapsă, boierii să-i facă după lege și după fapta lui. Și care dintre tâlhari va fi cu gloabă, după lege dar numai să judece și să ia ferăia, cum scriem mai sus și alta să nu ia nimic din gloabe și din deșugubini, nici staroști, nici globnici, nici deșugubinari, ci să fie toate gloabele și deșugubiniile ale mănăstirii.

Și să ia și mănăstirea după dreptate: care om va rămâne de lege cu gloaba, să nu ia nici să jefuiască dela alți oameni din sat, care nu vor fi vinovați, ci să ia ce va avea singur cel care va fi vinovat.

Nici să nu jefuiască, nici pe părintele lui, nici pe fratele lui, nici ruda lui; numai dacă va fi fiul cu tatăl într'o casă să aibă a da seama ²⁾ și să plătească pentru fiul lui. Iar dacă fiul va fi deosebit de părintele său în casa sa, singur să dea răspuns pentru sine și să fie după pravila sfântă: să nu se jefuiască, spune, tatăl pentru fiu, nici fiul pentru tată. Pentrucă domnia mea am miluit și am dat gloabele și deșugubinele să fie rugătorilor noștri pentru îmbrăcăminte și pentru încălțăminte, iar ei să aibă a ruga pe dumnezeu pentru păcatele noastre și pentru păcatele părinților noștri și ale fraților noștri și ale copiilor noștri și pentru toți creștinii.

Iar cine ar strica această întocmire a noastră, să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de toți sfinții, care din veac bine au plăcut lui dumnezeu, și să aibă părți la cumplita judecată a lui Hristos pe sfântul arhierarh al lui Hristos, Nicolae, al căruia este hramul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 21 zile.

† Insuși domnul a spus.

† Marii boieri au învățat.

Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XXXV/B/12.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

93

1612 (7120) Ianuarie 21, Iași.

† Cu voia tatălui și cu ajutorul fiului și cu săvârșirea sfântului duh. Eu robul stăpânului meu, Iisus Hristos, Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoință, cu inimă curată și luminată și cu tot sufletul și cugetul nostru și cu ajutorul

¹⁾ « Dorohoi », adăugat pe loc lăsat alb.

²⁾ « samă » în orig.

lui dumnezeu, privind spre vechii domni binecinstitori și miluitori și întăritori a sfintelor mânăstiri, așa și domnia mea am dat și am întărit și am miluit dela noi sfânta mânăstire nămită Pobrata, unde este hramul sfântul arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, cu gloabele și deșugubinile ce se vor face în toate satele mânăstirii, în ținutul Neamțului ¹⁾).

Iar staroștii și globnicii și deșugubinarii să aibă numai a judeca și a-și lua ferăile. Dacă va fi un astfel de om rău sau vinovat de moarte sau de va fi pentru altă pedeapsă, boierii să-i facă după lege și după fapta lui. Iar care va fi cu gloaba < să se facă > după lege, ci numai să judece și să ia ferăia, după cum scriem mai sus. Iar alta să nu ia nimic, din gloaba și din deșugubina, nici staroștii, nici globnicii, nici deșugubinarii, ci să fie toate gloabele și deșugubinile ale mânăstirii.

Și să ia și mânăstirea după dreptate dela omul care va rămâne de lege cu gloabă. Să nu ia nici să prade dela alți oameni din sat, care nu vor fi vinovați, ci să ia ce va avea el singur, cel care va fi vinovat, și să nu prade nici pe părintele lui, nici pe fratele lui, nici pe ruda lui. Numai dacă va fi fiul cu tatăl într'o casă, el să aibă a da seama și să plătească pentru fiul său; iar dacă fiul va fi deosebit de părintele său în casa sa, singur el să dea răspuns și să fie după sfânta pravilă, aceasta zice să nu se prade tatăl pentru fiu, nici fiul pentru tată.

Pentru că domnia mea am miluit și am dat gloabele și deșugubinele să fie ale rugătorilor noștri pentru îmbrăcăminte și pentru încălțări, iar ei să aibă a ruga pe dumnezeu pentru păcatele noastre și păcatele părinților noștri și ale fraților noștri și ale copiilor noștri și pentru toți creștinii.

Iar cel ce va strica această înlocuire a noastră, să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de toți sfinții, care din veac bine au plăcut lui dumnezeu și să aibă ca pârîș la cumplita judecată a lui Hristos, pe sfântul arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, al căruia este hramul.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> luna Ianuarie 21.

† Insuși domnul a spus.

Marii boieri au învățat.

† Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XXXV B/11.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

94

1612 (7120) Ianuarie 25, Iași.

† *Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre credincioase, marilor vătafi din ținutul Vasluiului*

¹⁾ • Neamțului •, șters ulterior și scris deasupra: • Sucevii •.

și tuturor celorlalte slugi ale domniei mele, câți vor merge cu slujbele domniei mele într'acel ținut. Dămu-vă știre, deaca veți vedea cartea domniei mele, voi să aveți a lăsa în pace satul Gârbeștii, carele iaste a giupănesei răpousatului Toader Dragotă vornic, și toate bucatele ei și dobitocul ei, tot cât va avea.

Pentr'acea și voi, dăbilarilor, ca să n'aveți a lua dobitocul vecinilor, să-l aruncați drept alți oameni, sau drept alte sate, ce numai să-și plătească dabila cineși, drept capul său.

Aceasta scriem, altfel să nu faceți.

† *Insuși domnul a spus.*

† Scris în Iași, în anul 7120 <1612> Ghen<arie> 25.

† Voico logofăt a învățat.

Lepădat <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXIX/78 b.

Orig. rom. hârtie, pecete aplicată.

95

1612 (7120) Ianuarie 29, Iași

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit ruga noastră sfânta mănăstire numită Homorul cu un sat anume Strahotinul în ținutul Hârlău, pe care acel sat îl luase Andronic ceașnic dela sfânta mănăstire ca să le dea alt sat, pentru sat și nu le-a dat până acum nimic.

Iar rugătorii noștri, călugării dela sfânta mănăstire, au arătat înaintea noastră și înaintea sfatului nostru privilegiul de danie și de miluire dela răpousatul Alexandru voevod, că a dat și a miluit pe acea sfântă mănăstire cu acel sat mai sus scris.

Pentru aceea, să fie și dela noi sfintei mănăstiri, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7120 <1612> Ianuarie 29.

Domnul a spus.

Voico logofăt a învățat.

Ionașco <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXV/14.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., Condica m-rii Homor, ms. 111 f. 48 v.

96

1612 (7120) Ianuarie 30, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înnoit sfintei noastre rugi, mănăstirea numită Mol-

dovița, unde este hramul sfânta blagoveștenie, cu două mori în târgul Baia, una în mijlocul târgului, iar alta la capătul târgului și cu povoarne ¹⁾ de bere și cu sladniță și cu patru case de poslușnici. Iarăși domnia mea i-am lăsat sfintei mânăstiri de cai de olac, de podvoade și de jold și de alte multe mai mărunte, care sunt pe târg, în afară de birul ²⁾ împărătesc.

Care acele mai sus scrise două mori și cu povoarne ¹⁾ și cu sladniță și acei patru poslușnici din târgul Baia au fost danie și miluire dela Alexandru voevod sfintel mânăstiri Moldovița și din privilegiu ce a avut sfânta mânăstire mai sus scrisă și din ispisoc de întărire ce a avut sfânta mânăstire dela Iancul voevod și dela Aron voevod.

Și iarăși domnia mea și dela noi am dat și am întărit toate acele mai sus scrise, să fie și dela noi sfintei mânăstiri cu tot venitul, neclintit, niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 30.

† Insuși domnul a spus.

† Voico logofăt a învățat.

† Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCLVII/17.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

O trad. rom., *ibid.*, CXLII/130.

97

1612 (7120) Februarie 5, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit și am înnoit rugătorilor noștri, călugărilor dela sfânta mânăstire care se numește Bisericanii, unde este hramul cinstita blagoveștenie a preasfintei născătoare de dumnezeu, dreapta lor ocină și dedină, jumătate din jumătate din satul Orbic, partea din sus, care acea mai sus scrisă parte de ocină din satul Orbic este danie acelei mai sus scrise mânăstiri dela răposata sluga noastră, Ciolpan sulițaș ³⁾, pentru pomenirea lui și a părintelui lui, din ispisoc de cumpărătură ce a avut el dela Petru voevod.

Pentru aceea, să fie și dela noi sfintei mânăstiri cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7120 <1612> Februarie 5.

Domnul însuș a spus.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit Voico logofăt <m. p.>

Hilip <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericanii, II/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două trad. rom., una din 1806 și alta din 1823.

¹⁾ « povoarne », așa în orig.

²⁾ « dan », așa în orig.

³⁾ « sulițaș », așa în orig.

1612 (7120) Februarie 6, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit și am înnoit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mănăstire numită Bisericanii, unde este hramul cinstitei blagoveștenii a preasfintei născătoare de dumnezeu, ocina și dedina lor din satul Orbic, care este în ținutul Neamțului, ce se va alege partea lor de ocină, cu iaz și cu mori la pârâul Orbicului și cu o moară la apa Bistriței și cu niște vii la Bacău și cu schitul lui Ciolpan monah, care acea ocină și dedină este danie sfintei mănăstiri, care este mai sus scrisă, Bisericanii, dela Dumitra cneaghina răposatului Ciolpan monah și dela fiica ei, Cârstina, cneaghina lui Samoil paharnic, pentru pomenirea lui și a părinților lui, din ispisoc de pâră ce au avut dela Costantin voevod, și când și-au pus ferăe.

Pentru aceea și domnia mea am dat ca să le fie ocină și dedină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7120 <1612> Februarie 6.

Domnul însuși a zis.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit Voico logofăt <m. p.>

Hilip <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericanii. II/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1612 (7120) Februarie 12, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumenului și la tot soborul dela sfânta mănăstire Bistrița, unde este hramul uspenia preasfintei născătoare de dumnezeu, pentru întărirea braniștei vechi după uricul dela Ștefan voevod cel Bătrân, care se începe dela pârâul Sarata peste Bistrița, la Doamna și la Angărți pe Secul, dela Cozia cu Dealul Mare la poenița dela Hitioana, la Pentinul și se împreună cu braniștea mănăstirii Tazlău la Răchitești și la Piscul Balin la vale între Tarcău și Bistrița, două poiene sub Ceahlău, peste Bistrița, la Jolcoia în Cuiajdu, la Opișani, la însuși Meftodie, la gura Pângărăcioaei până la Vârhovina și cu loc de stână la Pângărați.

Și nimeni să nu aibă a paște oile acolo sau să prindă pește sau să taie lemne sau nuiele în pădure sau să culeagă hamei sau alune <sau orice> fără știrea lor. Iar dacă vor găsi pe cineva acolo pe locul zis înainte, ei să fie tari și puternici, cu această carte a domniei mele, să-i ia ce va avea la dânsul,

De aceea, nimeni să nu îndrăznească să-i împiedice sau să-i oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7120 <1612> Februarie 12.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat.

Voico logofăt a iscălit <m. p.>

Rango <a scris>.

<Pe verso slav contemporan:> Brauștea dela Răchitiș.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, II/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1796, alta din sec. XIX, ibid, m-rea Văratec, XVIII/7.

100

1612 (7120) Februarie 12, Iași.

† Io Ștefan *voevod*, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Adec'au venit înaintea dum<ni>i mele, egumenul și toț<i> călugării de svânta mănăstir<e> de Bistriță și au jeluț cum le-au fost luat Ghiorghii mitropolitul o poiană de fânaț, ce iaste suptu Ceahlău și o au fost dat călugărilor de Suceviț<ă>, care poiană au și urici, călugării de Bistriță.

Și cându au fost după moartea mitropolitului, ei n'au vrut să-ș<i> lase acea ocină, ce s'au părăt cu voi și le-<a>u dat să-ș<i> ție ei fânațul; voi n'aț<i> vrut să-i lăsaț<i> să ție ei, ce aț<i> început a le cosi fânul. Ei ș'au făcut carte și dela Costantin vodă, să aibă a vă opri, să nu cosiț<i> acel fân a lor: voi tot l-aț<i> cosit.

Pentr<u> aceea, <do> ¹⁾mnia mea, dec'am vădzut că au ei și alte cărți să vă oprească să <lăsați> ¹⁾ acel fân și n'aț<i> ascultat, domnia mea le-am dat să fie tar<i> și puternici, cu cartea dum<ni>i mele, a lua acel fân. Iar voi, călugăr<i> de Suceviț<ă>, să aveț<i> a vă cére ce cui veț<i> fi dat, iar fânul nicio treabă să nu aveț<i> cu dănsul. *Așa să știți, altfel să nu fiți.*

In Iași, în anul 7120 <1612> F<e>v<ruarie> 12.

† *Domnul a zis.*

† Voico mare logofăt a învățat.

Voico logofăt a iscălit.

† Măteiu <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/10.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

101

1612 (7120) Februarie 12, Iași.

† Io Ștefan *voevod*, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele rugătorii noștri călugări dela sfânta mănăstire

¹⁾ loc rupt în orig.

numită Bistrița, unde este hramul preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și ni s'au jeluït cu mare jalobă, că au un sat anume Tâmpăștii, care este pe Pârâul Alb în ținutul Neamț, cumpărătură încă din zilele lui Ștefan voevod și ne-au arătat și privilegiul dela acest Ștefan voevod, care sat le-a fost luat de Ureche mare vornic, cu mare strâmbătate.

Domnia mea, dacă am văzut atâta jalobă, domnia mea încă m'am milostivit și am miluit sfânta mânăstire cu acel sat, anume Tâmpăștii, ca să le fie lor și dela noi ocină și dedină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7120 <1612> Februarie 12.

Insuși domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit Voico logofăt <m. p.>

Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIII/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu 2 trad. rom, una din 1785, cealaltă din sec. XX și cu o copie slavă.

102

1612 (7120) Februarie 12, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am dat și am întărit domnia mea rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Pângărași, dreptele lor ocinc și dedine din dreptele lor ispisoaice de danie și de miluire dela Petru voevod, trei fălci și patruzeci prăjini de vie care sunt la Cotnari, în dealul ce se cheamă Tombric, pe care trei fălci și patruzeci prăjini de vie le-a dat răposatul Andrei hatman acestei mai sus scrise sfinte mânăstiri pentru pomenirea lui și a părinților lui. Și mai sus scrisului răposatului Andrei hatman i-au fost danie și cumpărătură dela mai sus scrisul răposatul Petru voevod, pentru cincisprezece mii aspri.

Pentru aceasta, să fie și dela noi sfintei mânăstiri mai sus scrise, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7120 <1612> Februarie 12.

† Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat.

Voico logofăt a iscălit <m. p.>

† Ionașco <a scris>.

Arg. St. Buc., M-rea Pângărași, III/14.

Orig. slav, hârtie, filigran, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

1612 (7120) Februarie 14, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem șoltuzului și pârgarilor și vierilor domniei mele din Cotnari.

Pentru aceasta, dacă veți vedea această carte a noastră, voi să nu trageți pentru nimic un vier al sfintei mânăstiri Pângărați, anume Radul, niciun lucru al nostru să nu lucreze, numai să aibă să asculte și să lucreze sfintei mânăstiri.

Așa să știți. Altfel să nu faceți.

Scris în Iași, anul 7120 <1612> Februarie 14.

† Insuși domnul a spus.

† Ionașco logofăt a învățat.

Arh. St. Buc., M-rea Pângărați, III/15.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

1612 (7120) Februarie 15, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înnoit și am întărit ruga noastră, sfânta mânăstire nou zidită, care se numește Muntele Peon, cu hotarul pe care însuși părintele chir Theodosie arhiepiscop și mitropolit al Sucevei a umblat și a făcut hotarul acestei sfinte mânăstiri, cu porunca răposatului Eremia Moghila voevod și a prea iubitului lui frate, Simion voevod, care se începe dela vârful Netedul, pe amândouă părțile și deacurmeziș peste poiana Hanguului la semne și până unde cade în râul Bistriței și în susul râului până la Piciorul Cozmei și piciorul mai sus, până la Fântânele.

De acolo în jos pe pâraul Bistriței, până la poiana Bisericii, pe amândouă părțile, până la poiana Cârnel, în jos pe râu până în poiana Biczului, de acolo peste Bistrița la gura Biczului, mai sus de râul Bicz, până la gura Hâmzuei, mai sus pe râu, până la gura Jedanului, mai sus de Jedan, până la gura Bistrei, pe pâraul Bistrei mai sus până la obârșie.

De acolo mai în sus, până la stâna Șchiopului, care este sub Ceahlău și culmea Ceahlăului și toate ramurile Ceahlăului, cu toate izvoarele, cari cad în râul Bistriței.

Acestea sunt semnele braniștei și tot hotarul, care hotar mai sus scris să fie al sfintei mânăstiri nou zidite, neclintit.

Pentru aceasta, să fie sfintei mânăstiri și dela noi danie și miluire și întărire și uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, în anul 7120 <1612> Februarie 15.

Însuși domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a iscălit <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/190.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

105

1612 (7120) Februarie 17, Iași.

† Nădăbaico mare vornic de țara de sus scriu fiilor noștri, care vor umbla pentru deșugubini în ținutul Neamțului. Cum veți vedea această carte a noastră, să nu turburați satul Iucașul, care este satul sfintei mânăstiri a Galatei, pentru oarecare moarte ce s'a aflat acolo, pe locul și hotarul lor, pentrucă am iertat acea moarte de om, pentru voia sfintei mânăstiri. Deci mai mult să nu-i turburați.

Altfel să nu faceți.

La Iași, Februarie 17, anul 7120 <1612>.

Acad. R.P.R., XLI/27,

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

106

1612 (7120) Februarie 22.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem tuturor slugilor noastre, dăbilarilor, ce umblă cu slujbele domniei mele prin ținutul Neamțului. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să nu turburați această avere a slugii noastre, Păcurar vistiernicel, <pentru> alți oameni sau pentru alte sate...¹⁾ istnicești să nu turburați, pentrucă este curtean ²⁾ vechiu, mai ³⁾ dinainte. Și alți oameni...¹⁾ dela dânsul.

...¹⁾ altfel să nu faceți.

Scris în anul 7120 <1612> Februarie 22.

Însuși domnul a poruncit.

Arh. St. Iași, CCCL/135

Copie slavă din sec. XX.

---

¹⁾ loc rupt în text.

²⁾ «curtean», așa în textul slav.

³⁾ «mai», așa în textul slav.

1612 (7120) Martie 6, Băiceni.

† Adecă mărturie dela oamen<i> boni ce ne-au chimat Gliga de Selevestre, de amu sucutit de bucate ci i-au perit de dajde, pentru Oniț de aișcea, căci i-au fus<t>semenție mai aproape.

I s'au dat bucate<le> loi pentru Oniț. I-amu biciuloit partea de ocin<ă> cât i să alége în tut lucol la cel sat, în curături și 'n cumpărături¹⁾, dreptu dzéci galben<i>. Și i-au perit bucatele Gligăei: 2 vaci dreptu treii galben<i> și un bou dreptu patru galbeni și trei berbeci dreptu trei galbeni.

. Și e s'a pus ocina lui Oniț să stea la comnatu-său, la Gliga: cândo-i va da banii, atunci să-ș ia ocina. <I>²⁾ ar altu nime să n'aibă a să amesteca den semenția loi Oniț.

Și anume au fus<t>: Toader Buzdog și Băluș și Ghiorghi de Selevestri și Bugdan *deasemeni* și Andronic de Odobeșt<i> și Ghiorghi *de acolo* și Pavăl de Odubeșt<i> și Șteful *din* Băicén<i> și<i> Ion giudel<e> și Toadea de Băicén<i>. Pre aceșt<i> oamen<i> pre tuț<i> ne-au chimat la domnealui Lupul Dragot<ă> de amu biciuluit și s'au ruptu preț acelor bucate ce mai sus scrie. Să ții acea ocin<ă> păr<ă> că<n>du i să vor da acel preț, el să o ții cu tut venitul, iar altu nime să n'aibă a să <a>mesteca.

Deci noi, deacă amu vădzut tocmal<a> bun<ă> și plat<a> pre tucmal<ă>, dela nui le-am făcot acest zapis, să hie de mărturie. De nu o va plăti, să-ș fac<ă> ispisuc domnescu pre acea parte. Și pentru credența pusu-ne-am pecețil<e>, ca se s<e> șteii.

In Băicén<i>, în anul 7120 <1612> Mar<tie> 6 zile.

Eu Lupul sulgër am iscălit.

Acad. R.P.R., CCCXLI/15.

Orig. rom., hârtie. 7 peceți iuelare, aplicate.

1612 (7120) Martie 8, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă de o ființă și nedespărțită, amin.

Iată eu, robul stăpânului meu domnul dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și închinător al troiței, Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și din tot cugetul și cu ajutorul lui dumnezeu și cu binecuvântarea preasfințiților trei ierarhi, părinți și rugători ai noștri, chir Anastasie mitropolit de Suceava și chir Mitrofan

¹⁾ cuvintele « în curături și n cumpărături » adăugate cu altă cerneală.

²⁾ loc rupt în orig.

episcop de Roman și chir Ifrem episcop de Rădăuți și râvnind către sfântă-
poșaii domni dinainte, care au miluit și au întărit sfintelor mănăstiri și am
dat și am înnoit și am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri dela Pobrata,
unde este hramul sfântului ierarh și făcător de minuni a lui Hristos, Nicolae,
dreptele ei ocini și danie, din ispisoace de danie ce a avut sfânta mănăstire
dela Petru voevod cel Bătrân, și din ispisoc de întărire dela Simion voevod,
care a și zidit-o și un iezec anume Bealeul și cu toate gârlele sale, care intră
și ies din Bealeu, o gârlă cu numele Chicița, care iese din Bealeu până la
gura Prutețului și cu Prutețul pe din sus de Tămăoani, a doua gârlă, Topileana,
care iese din Oreahov și cade în Bealeu, a treia gârlă, Neagra dela Șipote la
Bealeu, a patra, gârla Vidra cu iezercanele sale, a cincea, gârla Bursucul iarăși
cu iezercanele sale, a șasea, gârla Pancova, care iese din Chicița, a șaptea,
gârla Petreasa, a opta, gârla Vlaca, a noua, gârla Plopul și cu mlăjet, cât
este dela gârla Plopul până la sat și trei iezercane care sunt aproape de Șivița
și iarăși un iezercan anume Vizoiul și Scărișoara, unde sunt sălașele năvodarilor
și cu fânețele și iarăși mlăjetul dela Văleni pe din sus de Rădeni.

Acestea toate mai sus scrise, să fie sfintei mănăstiri și dela noi uric și ocine
cu tot venitul, neclintit, niciodată, în veci. Și să nu aibă nimeni a pescui și
nici a tăia mlăjet, fără știrea și fără blagoslovenia egumenului și fără știrea
ureadnicului. Și pe cine vor afla pescuind sau tăind mlăjet, să fie tari a le
lua mrejele și luntrile și boii și carul și securile lor și tot și să-i lase goi.

Iar după viața noastră dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși
pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu
clintească întărirea și dania noastră și miluirea noastră sfintei mănăstiri, ci
să dea și să întărească pentru că este dreaptă ocină a sfintei mănăstiri.

Iar cine se va ispiti să strice dania și întărirea noastră, acela să fie neiertat
de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui
maică și de sfântul Nicolae și de toți sfinții care au plăcut lui dumnezeu, amin,
și de domnia mea.

Pentru aceea, altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Martie 8.

Insuși domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit Voico mare logofăt <m.p.>

Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/54.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două trad. rom. una din 1796, alta de la încep. sec. XIX.

109

1612 (7120) Martie 9, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am
dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și întregului

sobor dela sfânta mânăstire Sinai și ureadnicilor ei, din satul ei, din Iucaș, ce este în ținutul Neamțului, ca să fie ei tari și puternici cu această carte a domniei mele, să stăpânească și să apere pe vecinii lor drepti din satul lor, să nu fugă niciun vecin.

Pentru aceea și voi, pârcałabi din acel ținut, să nu aveți a turbura pe vecinii ei, din satul ei și voi dăbilari, căți veți umbla cu slujbele domniei mele, să nu luați bucatele ei pentru alți oameni sau pentru alte sate, nici boii ei pentru podvoade, nici caii ei să nu-i luați pentru olac, ci să fie în pace pentru toate. Iar cine are vreo strâmbătate dela ei, să stea de față înaintea noastră.

Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, anul 7120 <1612> Martie 9.

Insuși domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat.

Hilip <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/28.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

110

1612 (7120) Martie 9, Iași.

Noi Stefan v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domnu țării Moldavii. Facem înștiințare, precum am dat domnie mea și am miluit pre rugătorii noștri călugării dela sfântul schit, ce să chiamă Vizantie și li-am întărit lor pre tot locul ce iaste pe amândoa Vizăuțile, din gura Vizăuțului celui Mic până la Dialul Rachitașului, din ispisoc de cumpăratură ce au rugătorii noștri dela Pătru v<oe>vod și dela Aaron v<oe>vod, ce-au fostu cumpăratură lui Broștoc ce au fostu staroste la Putna.

Deci, ca să fie sfântului schit și dela noi uricu despre toate părțile pretutindene cu tot venitul și altul ca să nu să mai amestece piste aciastă carte a domniei mele.

Insuș domnul grăește.

Iaș<i>, anul 7120 <1612> Martie 9.

Arh. St. Buc., ms. 580, f. 9.

Rezumat rom.

111

1612 (7120) Martie 10, Iași.

† *Eu Drăgan, fiul lui Dumitru uricar, scriu și mărturisescu însumi, pre men<e>, cu cest zapis al meu, cum m'am scolaru de am luat u trei sute de galben<i> înprumutu dela Dumitrașco Ștefan și am pus zălog Macsineștii la dănsul, până întru an: de nu vor hi banii la dzi, să fie satul piitor.*

Deci, deacă am vădzutu că nu poci însăma banii la dzi, eu m'am sculatu și am mârșu la Dumitrașco iarăș și né-am negoțatu cu satul de iznoavă și i l-am vândutu de totu, dreptu patru sute de galben<i> roșii și mi-au datu banii toți deplin, denaintea lui Andronic păharnicul și Lazor Țăra și Căzan postelnicul și Grecul și Slăvilă și Gheorghie Gherghina și Nechifor Căldărariul și mi-au datu aceșt<i> ban<i> den casa popei Eremiei, toți deplin, patru sute de galben<i> roșii.

De acmu să aibă Dumitrașco Ștefan a-ș<i> faci drése pre satu, domneșt<i>, pre această scrisoare a mea. Și pre mai mar<e> credință însimi am scris și peccatea mi-am pus, ca să să știe.

In Iași, anul 7120 <1612> Mart<ie> 10. 1).

Drăgan a iscălit.

Acad. R.P.R., IV/186.

Orig. rom., hârtie, două peceti aplicate.

112

<1612> Martie 11.

† Iată dar noi Vasilie Prăjescul vornic și Hilip fost mare vătah. Iată au venit înaintea noastră Lazar, fiul lui Andrian vatah și Anna nepoata de fiică a Anghei, nesiliți de nimeni, nici asupriți și s'au tocmit dinaintea noastră Annă cu Lazar și a luat înapoi Anna dreapta ei ocină și dedină care fusese vânduta de Părasca, fiica Anghei, mătușa Annei, în mâinile lui Andriian vătah dinaintea noastră și dinaintea a multor oameni buni.

Iar după accasta iarăș s'a sculat Anna, nepoata de fiică a Anghei și a dat dreapta sa ocină și dedină, ce i se va alege în satul Căndeștii, în Câmpul lui Dragoș, din partea Anghei, a patra parte cu tot venitul.

Aceasta a dat-o lui Petrea Hadâmbul pentru o datorie, ce a fost Anna datoare cu o sută și patruzeci zloți tătărești, și n'a avut cu ce plăti, ci a dat ocina și dedina sa dreaptă pentru acești mai sus scriși bani, 140 zloți tătărești, în mâinile lui Petrea Hadâmbul, cu tot venitul.

Noi deasemeni văzând tocmeala de bună voie, noi deasemeni an făcut lui Petrea Hadâmbul acest zăpis și, spre mai mare credință, am pus pecetile noastre pe acest zăpis, ca să se știe.

Scris 11 Martie.

Eu Vasilie vornic <m.p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonia, I/23.

Orig. slav, hârtie, două peceti aplicate.

Cu o trad. rom., din 1839.

Datat după actul din 24 Ian. 1613 în care Ștefan Tomșa ordonă alegerea părților Angăi din Căndești, vândute lui Petrea Hadâmbul.

1) cuvintele: « Martie 10 » sunt corectate parțial.

1612 (7120) Martie 14, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, rugătorii noștri, călugării dela ruga noastră sfânta mănăstire care se numește Neamț și au pârît tot pe rugătorii noștri, călugării dela sfânta mănăstire numită Râșca, pentru satul Drăgăneștii și cu cătunul ¹⁾ său Brusturii și cu loc de moară pe acel râu, care este în ținutul Neamț, astfel zicând mănăstirea Neamț că au privilegii dela Aron voevod.

Iar Răcicianii au arătat înaintea noastră privilegii dela Eremia Moghila voevod, toate pentru acest sat Drăgăneștii și pentru acel cătun Brusturii.

Deci domnia mea și cu dreapta noastră judecată i-am judecat cu judecata dreaptă, după legea țării și am socotit după dreptate și am aflat cu sfatul nostru că se cuvine să fie acel sat Drăgăneștii și cu cătunul ¹⁾ său, Brusturii, al rugii noastre, sfintei mănăstiri dela Neamț, pentru că au fost privilegiile lor mai ²⁾ vechi decât ale mănăstirii Răcicianilor.

Pentru aceasta, sfânta noastră mănăstire Răcicani, ei au rămas de toată legea noastră și pe rugătorii noștri călugări dela sfânta mănăstire numită Neamț noi i-am îndreptat și am luat dela ei ferie 12 zloți.

Pentru aceasta, de acun înainte, mai mult să nu aibă a pârî Răcicianii pe Nemțeni pentru acel sat mai sus scris, niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărți a noastră de seamă.

Scris la Iași, anul 7120 <1612> Martie 14.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat.

Voico mare logofăt a iscălit <m.p.>

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXVI/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1612 (7120) Martie 20.

† Adecă eu Ivul însumi pri mene mărturisăscu cu cestu zăpis al meu, cum au întorsu partea lui Săbau, Gliga din sat din Sălăvestri, partea lui Săbau, den partea lui Săbau a treia parte și mi-au dat un bou și o vac<ă> cu vițâl și un cojocu dreptu un galbăn și un sucman dreptu doi zloți și un pământu arat și sămănat, dreptu un galbăn.

Și în tocma<la> noastră au fostu To<a>der Buzdug din Sălăvestre și Baloș *de acolo* și Ghiorghe *de acolo* și Bogdan *de acolo* și popa Mateiu *de acolo* și Andronic

¹⁾ « pricut », așa în orig.

²⁾ « mai », așa în orig.

din Odobești, cum știu ei aești o<ă>mene cu sufletele lor că dinaintea lor s'au făcut această tocmală și aciastă scrisoare.

Și boul mi l-au biciuluit acești o<a>mene bun<i> dreptu 7 zloți și vaca dreptu 5 zloți.

Din zilele lui Ștefan vod<ă> din domni<ia> intaiu v<ă><rea>t 7120 <1612> luna Marte zile 20.

Să să ști<i> întru véci de véci.

Arh. St., Buc., M-rea Doljești, XXX/7.

Orig. rom.

Văleatul adăugat de altă mână și cu altă cerneală. Vezi doc. din 6 Martie 1612 la nr. 107.

115

1612 (7120) Martie 24, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, pârcașilor de Neamț. Vă dăm știre că au venit niște călugări dela sfânta mânăstire Săcul cu carte dela egumen și dela tot soborul și s'au jeluit, cu mare plângere, asupra voastră și astfel spunând înaintea noastră că niște mori, ce au la satul Vânători, voi le luați dela călugări, să asculte de voi.

Pentru aceea, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa acele mori foarte în pace, să le stăpânească călugării dela Săcul, ca și până acum, până când își vor aduce privilegiile ce au pe satul Vânători și pe acele mori. Astfel, dacă vor pierde satul, vor pierde și acele mori. Iar până când vor aduce privilegiile, să lăsați acele mori foarte în pace.

Și deasemeni niște ogoare mânăstirești ce au arat ei acolo, să aveți a lăsa să semene pe acele ogoare. Iar când vor veni cu privilegiile la domnia mea, domnia mea vom socoti cui se cuvine acel sat, aceluia vor fi și acele ogoare.

Pentru aceea vă dăm știre. Altfel să nu faceți, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7120 <1612> Martie 24.

Insuși domnul a zis.

Voico mare logofăt a învățat.

Hilip <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXV/154.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

116

1612 (7120) Martie 25, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, marilor vătahi din ținutul Sucevei. Vă dăm de

știre că ni s'au jeluț rugătorii noștri, egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire Voroneț și astfel au zis înaintea noastră că ei au vecini fugiți din satele sfintei mânăstiri, prin satele boierești.

Și domnia mea am făcut cărți sfintei mânăstiri să-și adune vecinii și nu poate să-i strângă din cauza ureadnicilor și a vătămănilor boierești.

De aceea, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să căutați, când vor veni rugătorii noștri călugări la voi și se vor jeluț înaintea voastră, asupra ureadnicilor și vătămănilor că ei le-au oprit vecinii și voi să le dați vecinii cu ștreangul de gât în mâinile călugărilor. Iar ureadnicii și acei vătămăni să primească dela voi pedeapsă, pentrucă au oprit vecinii sfintei mânăstiri.

Pentru aceasta vă dăm știre. Altfel să nu faceți înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, anul 7120 <1612> Martie 25.

Insuși domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat.

† Hilip <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIII/52.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

117

1612 (7120) Martie 26, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță de o ființă și nedespărțită. Eu robul stăpânului meu și închinător al troiței, Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu a noastră bunăvoință, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul și cu ajutorul lui dumnezeu, m'am milostivit și am dat și am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire nou zidită numită Dragomirna, <unde> este hramul coborârea sfântului duh și biserica cea mică <unde> este hramul sfântului și slăvitului Ioan Bogoslov și sfântului prooroc Ilie și dreptului Inoh, cu două sate anume Uricenii și Flămânzii, în ținutul Hârlăului, care acele sate au fost drepte domnești, ascultătoare de ocolul Hârlăului.

Și domnia mea le-a oprit, însă apoi văzând privilegiile de danie și miluire dela răposatul Petru voevod, că a dat și a miluit cu acele mai sus scrise sate pe boierul său, Stroici logofăt, iar el a dat acele mai sus zise sate sfintei mânăstiri mai sus scrise.

Pentru aceea, să fie și dela noi danie și miluire și întărire sfintei mânăstiri mai sus zise, acele mai sus scrise sate, anume Uricenii și Flămânzii cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7120 <1612> Martie 26.

Domnul a zis.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit: Voico mare logofăt <m.p.>
Marmure <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCXXIII/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

118

1612 (7120) Aprilie 11, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Homorul, ca ei să fie tari și puternici cu această carte a noastră să stăpânească și să-și apere un munte, care se numește Măgura și cu toate izvoarele lui. Nimeni să nu aibă a paște vite acolo, nici să taie lemne, nici să prindă pește în acele pârae, însă cât țin vechile lor hotare.

Iar pe cine îl vor afla acolo, în hotarul lor, păscând vite sau tăind lemne sau prinzând pește, unui astfel de păstor să i se ia 12 berbeci, iar celui care va tăia lemne să i se ia carul cu boii, iar aceluia care va prinde pește să i se ia măestrile și mrejele și tot ce va avea pe lângă dânsul.

Da aceea, nimeni să nu îndrăznească să-i împiedice sau opri, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Aprilie 11.

Domnul a zis.

Voico mare logofăt a învățat.

† Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/8.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

119

1612 (7120) Aprilie 13, Bârlad.

† Ion șoltuzul și doisprezece pârgari din târgul Bârlad. Iată a venit înaintea noastră această femeie anume Nastasia din sat din Horgești, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia sa și a vândut un loc de prisacă ¹⁾ din satul Horgești în pădure, la apus de pâraul Bogdana, mai jos de pâraul Loga. Și s'a sculat Crețul din Costești și Precup și au cumpărat acest loc de prisacă, pentru șase taleri de argint. Deci de acum înainte să le fie ocină și dedină lui Crețul și lui Precup în veac.

Deci noi șoltuzul și pârgarii, când am văzut buna lor tocmeală, noi încă le-am făcut zăpis și am pus pecetea târgului pe acest zăpis, ca să le fie de credință.

Scris în Bârlad, în anul 7120 <1612> Aprilie 13.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/17.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

---

¹⁾ * prisacă *, așa în orig.

1612 (7120) Aprilie 16, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, marilor vătași din ținutul Iași și din ținutul Dorohoi.

Vă dăm știre că au venit înaintea noastră și înaintea sfatului nostru rugătorii noștri, egumenul și tot soborul dela sfânta mănăstirea Pobrata și ni s'au jeluț cu mare plângere spunând că vecinii lor de prin satele sfintei mănăstiri au fugit în slobozii și în satele acelor boieri, ce au fost în zilele lui Eremia și Simion și Costantin voevozi, și le-au luat vecinii cu sila și s'au pustiit satele sfintei mănăstiri. Ci am dat domnia mea mai sus scrișilor, rugătorilor noștri călugări, să-și ia toți vecinii înapoi.

Pentru aceea, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să întrebați și să cercetați foarte cu dreptate, care le vor fi vecinii drepți de moștenire ai sfintei mănăstiri și au fugit numai din zilele lui Eremia voevod, să-i luați cu toate bucatele lor, în ori al cui sat vor fi, să-i dați în mâinile călugărilor, să-i aducă în satele sfintei mănăstiri, fiecare la locul lui. Iar boierul care i-a scutit până acum, să-și ia dela ei coloadă, dela fiecare om câte 4 taleri.

Aceasta vă scriem, altfel să nu faceți.

Scris la Iași, 7120 <1612> Aprilie 16.

† Domnul a zis.

† Voico mare logofăt a învățat.

Voico logofăt a iscălit <m. p.>

† Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava — Iași, XXXV B/13.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

1612 (7120) Aprilie 16.

Ispisocu domnescu scrisu pe sirbiia, dela Ștefan v<oe>vod, în carele scriia că au venit înaintea mării salé a tuturor boiariloru igum<enul> cu totu soborulú dela sfânta m<ă>n<ă>stîre Homorulú și i s'au jaluț cu mare jalobă și cu multe mărturii, dzicându că avându sf<ă>nta m<ă>n<ă>stîre un satú anumé Stăucenii, în ținutulú Dorohoiului, dat de deniia de miluire dela Stefanú v<oe>vod, pre acélú satú ilú luasă Balica hetmanulú, ca să le deia altu sat pentru acela satú, sau bani. Iară după aceia nu li-au dat nici bani, nici sat pentru satú, ci au ținutu acélú sat în tăriiia lui.

Deci mărie sa, dac<ă> au vădzut atăta jalobă și mărturiia și drése de daniia și de miluire dela Stefan v<oe>vod pre acélú mai sus numitu satú a lor, l-au

aflat că întru adevăr iasté a lor și fiindcă nimicū nu li-au dat, după cum s'au și doveditū, mărie sa n'au vrutū să străcé daniia și miluire a altor domni, ce-au fostū mai innainté, ci s'au milostivit și au datū acélū satū, ce s'au scris mai susū anume Stăucenii, ca să fiia și dela mărie sa datū sfântei mănăstiri, cu tot venitul și celelalte.

Din anii 7120 <1612> Ap<rilie> 16.

Acad. R.P.R., Condiția mării Homoru, nr. 111, t. 43 v.
Copie rom. din sec. XVIII.

122

1612 (7120) Aprilie 17, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri egumenului și întregului sobor dela sfânta mănăstire numită Săcul, unde este hramul sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător botezător al lui Hristos, Ioan și cinstitei lui tăeri, pentru aceea ca să fie ei tari și puternici cu această carte a noastră să stăpânească și să apere braniștele sfintei mănăstiri și munții și poienile și râurile și izvoarele, pe unde arată vechile hotare ale sfintei mănăstiri.

Nimeni să nu aibă a tăia acolo lemne sau a cosi fân sau a paște vite sau a vâna fiare sau pește. Iar pe cine vor afla tăind lemne să-i ia carul cu boi, iar cui va cosi, să-i ia coasa¹⁾ și sardacul²⁾ și pe cine vor afla vânând fiare sau pește să le ia vânatul și să le strice măestriile. Numai rugătorii noștri, călugării și oamenii lor să aibă treabă cu hotarul sfintei mănăstiri. Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească să-i oprească înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Aprilie 17.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit: Voico logofăt <m. p.>

Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. sfârșitul sec. XVIII.

123

1612 (7120) Aprilie 17, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia mea rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mănăstire numită Săcul; unde este hramul cinstitului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan și cinstitei lui tăieri, dreapta lor ocină și dedină din dreptul lor uric de danie și miluire, ce au avut dela ră-

¹⁾ • coasu •, așa în orig.

²⁾ • sardac •, așa în orig.; suman scurt moldovenesc.

posatul Simeon voevod, satul anume Vânătorii în ținutul Neamțului, pe acelaș râu, mai sus de Târgul Neamțului și cu mori la apa Neamțului și cu povarne¹⁾ și cu toate hotarele lui.

Pentru aceea să-i fie și dela noi mai sus scrisi sfintei mânăstiri, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Aprilie 17.

Insuși domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit: Voico logofăt <m. p.>

Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/8.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1804, *ibid.*, CXXXI/36.

124

1612 (7120) Aprilie 17, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, pârcălabilor de Neamț. Cum veți vedea această carte a domniei mele voi să lăsați în pace satul Vânătorii și cu tot venitul lui să nu-l trageți la ocolul Neamțului, fiindcă domnia mea m'am milostivit și am dat acel sat să fie cu totul sfintei mânăstiri Săcul, cum este danie și dela alți domni de mai înainte.

Aceasta vă scriem, altfel să nu faceți.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Aprilie 17.

Insuși domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit: Voico logofăt <m. p.>

Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1804.

125

1612 (7120) Aprilie 18.

Un ispisoc dela Ștefan voevod din anul 7120 <1612> Aprilie 18, întăritură lui Grigorie diiacul pe a sale drepte cumpărături, din ispisoc dela Erimie vodă, pe giurăte din giurăte de satu de Obrăceni din parte de gios, cu locu de heleșteu și cu mori și cu pomeți și cu locu de prisacă ce iaste la ținutul Romanului ci-au cumpărat dela Condre, ficiorul lui Simion și dela altu Condre și dela sora lui <A>gatha, ficiorii lui Toader, nepoții Anușcăi și dela Păcurar

¹⁾ «povarne», așa în orig.

și dela Vasile, ficiorii popii lui Moise și dela Crăste și dela soru-sa Cătălina și dela alte sămințai a lor, toți strănepoțai Stanciului.

Arh. St. Buc., Condica m-rîi Barnovschî, nr. 645, f. 36.
Rezumat rom.

126

1612 (7120) Aprilie 18, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, Iată au venit înaintea noastră rugătorii noștri, egumenul și tot soborul dela sfânta mănăstire Săcul, unde este hramul sfântului Ioan înainte mergătorul și botezătorul și au arătat înaintea noastră un zapis dela Toader, fiul lui Cârstea Ivul din Negrilești, de pe pârăul Tutovei și dela sora lui, Stanca, că ei s'au închinat și au dat sfintei mănăstiri toată averea lor, ce va fi după moartea lor și cu partea lor din satul Negrilești, ce le-a fost ocină din partea tatălui lor, Cârstea Ivul, trei părți, partea lui Toader Ivul și a fratelui lui, Ion și a surorii lor, Stanca, cu vad de moară pe pârăul Tutovei, însă pe malul întreg și pe ambele drumuri, pe unde este din veac hotarul acelu sat.

Și deasemeni Toader Ivul și cu soția lui, Odochia, deosebit de ceilalți frați ai săi, au dat o vie și cu grădină făcută de ei din pajiște¹⁾ și au dat ei acea ocină și acea vie mai sus scrisă pentru sufletele lor și pentru sufletele părinților lor.

Deci noi, văzând acel zapis ce este mai sus scris, noi deasemeni am dat și am întărit să fie ocină și danie dela ei sfintei mănăstiri.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7120 <1612> Aprilie 18.

Insuși domnul a zis.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit: Voico logofăt <m. p.>

Haraga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, I/4.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o transcriere și o trad. rom. din sec. XX.

127

1612 (7120) Aprilie 18.

† Smeritul arhiepiscop Anastasie și mitropolit al Sucevii și a toată țara Moldovii și Mitrofan episcopul Romanului și Voico mare logofăt.

Mărturisim cu cest zapis al nostru cum au venit înaintea noastră egumenul dela svânta mănăstire dela Agapia și cu tot săborul și egumenul cu tot săborul dela svânta mănăstire dela Săcul și s'au tocmît, dinnaintea noastră,

¹⁾ « pajiște », așa în orig.

pentru o poiană ce să cheamă Poiana lui Uréche, care poiană a fost mai înainte a Agăpiei, iar apoi, deaca s'au hotărât hotarul Săcului, acea poiană au căzut în hotarul Săcului.

Însă așa au mărturisit că dumneasa vornicul Uréche au fost dzis că le va plăti acea poiană Agăpianilor și nu le-au mai plătit.

Iar când au fost acmu, sculatu-s'au egumenul dela Săcul și cu tot săborul și s'au tocmit dinnaintea noastră ș'au dat Agăpianilor trei poeni în <T>olici, dintr'ale sale poeni, anume Fănățelele și Câmpul Dumei și Lunga, printru Poiana lui Uréche.

Déci Agăpianii au priimit și s'au tocmit denaintea noastră ca să nu mai aibă a păra unii pre alaiți, printru acele poeni, nici dănăoară.

Fănățelele până în pârâu.

De aceasta scriem și mărturisim.

V<ă>lea>t 7120 <1612> Ap<rilie> 18.

Anastasiu mitropolit.

Mitrofan *episcopul Roamnei, cu mâna proprie.*

Voico logofăt a iscălit.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LVII/9.

Orig. rom, hârtie, 4 peceți aplicate.

Cu o copie din 1812 Aprilie 30, ibidem, CIX/13.

128

1612 (7120) Aprilie 21, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, egumenul și întreg soborul dela sfânta mănăstire numită Săcul, unde este hramul cinstului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan și a cinstitei lui tăieri și au adus înaintea noastră un uric de danie și de miluire dela răposatul Eremia voevod pe două sate ungurești, anume Săboianii și Berindeștii în ținutul Roman, care acele mai sus înainte zise sate au fost ale noastre drepte domnești, ascultătoare de ocolul Romanului și le-a dat răposatul Eremia voevod acelei mai sus scrise sfinte mănăstiri pentru pomenirea lui și a părinților lui și s'a scris în sfântul mare pomelnic și și-a făcut acolo mare pomenire din an în an, cum este scris și în acel uric, în acest chip.

Pentru aceea, domnia mea și cu cei trei ierarhi ai noștri moldoveni și cu tot sfatul nostru, dacă am văzut acel drept uric al lor de danie și de miluire dela cei de mai înainte domni, care au dat și miluit acea sfântă mănăstire, n'am voit domnia mea să stric dania și miluirea lor, ci încă și domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit acea mai sus scrisă sfântă mănăstire Săcul cu acele două sate ungurești, anume Berindeștii și Săboianii ca să fie și dela noi sfintei mănăstiri cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7120 <1612> Aprilie 21.

Domnul a zis.

Voico logofăt a iscălit <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXLII/5.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1804.

129

1612 (7120) Aprilie 26, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele acestui om, anume Ionichia din Antilești, pentru aceasta ca el să fie tare și puternic, cu cartea domniei mele, să stăpânească sau să oprească partea lui dreaptă de ocină, partea lui Bormotă ¹⁾, din satul Antilești.

Dacă i se va părea strâmb, el să stea de față înaintea porții domniei mele. Așa să știți, altfel să nu faceți.

Scris la Iași, anul 7120 <1612> Aprilie 26.

† Domnul a poruncit.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MMCDXXXIV/9.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

130

1612 (7120) Aprilie 26, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit și am întărit domnia mea rugătorilor noștri, călugării dela sfânta mânăstire numită Săcul, unde este hramul tăierii cinstitului cap al sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător și botezător al domnului, Ioan, dreptii săi robi ²⁾ Țigani, anume Stan cu femeia și cu copiii, Pătru, fiul lui, cu femeia și cu copiii, Stănișor, fiul lui Stan, cu femeia și cu copiii și Stan Robul cu femeia și cu copiii și Radul cu femeia și cu copiii și Anghel, fiul lui Stoica, cu femeia și cu copiii și Florea cu femeia și cu copii și Eremia, fiul lui Florea, cu femeia și cu copiii și Tănasie, fiul lui Broască, cu femeia și cu copiii.

Pentru aceasta să fie și dela noi rugătorilor noștri, dreptii robi ²⁾ Țigani. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7120 <1612> Aprilie 26.

Insuși domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit Voico mare logofăt <m.p.>

Lepădat <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXXII/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

¹⁾ cuvântul «Bormotă», a fost adăugat pe margine de altă mână.

²⁾ «holopi», în orig.

1612 (7120) Aprilie 27, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea sfatului nostru acest om, anume Ion, din satul Rupturi ¹⁾ și a pârfit pe rugătorii noștri, călugării dela sfânta mănăstire ce se numește Bisericanii, pentru o parte de ocină dela Orbic, din partea Cârstinei și a Dumitrei din acel sat, din ținutul Neanițului. Însă rugătorii noștri au rămas pe Ion din toată legea.

Pentru aceea, nimeni să nu aibă a pârî pentru această pără, niciodată, în veci pentrucă călugării au pus și ferăe, înaintea noastră.

Aceasta scriem, altfel să nu fie.

Scris în Iași, anul 7120 <1612> Aprilie 27.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit, Voico mare logofăt <m.p.>

Lepădat <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, II/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1809.

1612 (7120) Mai 4, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit rugii noastre, sfintei mânăstiri numită Berezițul unde este hramul uspenia preacuratei noastre născătoare de dumnezeu, și pururea fecioară Maria, din ispisoc de danie ce a avut sfânta mănăstire dela Bogdan voevod Alexandrovici și din ispisoc de întărire dela Iancul voevod și din privilegiul de întărire dela Petru voevod, un sat anume Bogdana și cu mori, care este în ținutul Troțușului.

De aceea, să fie și dela noi sfintei mânăstiri acel mai sus scris sat cu tot venitul, neclintit, niciodată în veci, până când va sta sfânta mănăstire.

Și deasemeni domnia mea am dat și am miluit mai sus zisa sfânta noastră mănăstire cu un rob ²⁾ Țigan anume, Neniul cu femeia și cu copiii săi, care este al nostru drept domnesc, ca să fie sfintei mânăstiri rob ²⁾ Țigan, neclintit niciodată, înaintea acestei cărți de seamă a noastre.

Scris la Iași, anul 7120 <1612> Mai 4.

Insuși domnul a spus.

Marele logofăt a învățat.

¹⁾ « din satul Rupturi », scriș deasupra rândului de altă mână pe locul lăsat alb.

²⁾ « holop » în orig.

Voico mare logofăt a iscălit <m.p.>
Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bogdana, XLII/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1763 ibidem, XLI/6.

133

1612 (7120) Mai 6, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit și am întărit domnia mea rugătorilor noștri monahi dela sfânta mânăstire numită Săcul dreapta lor ocină și dedină, anume Roșciorii și Jideștii în ținutul Neamț, care le este danie dela răposatul Dămiian vistier, ca să le fie cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Mai 6.

Domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învățat.

Leahul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, III/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.
Cu o transcriere slavă din sec. XX.

134

1612 (7120) Mai 8, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră, Toader Cârlig vistier din Brițcani, cu un zăpis de mărturie dela Gheanghea vornic și dela Dămian vistier și dela Ionașco fost staroste și dela mulți oameni buni, scriind că au venit înaintea lor Serghie și fratele lui, Ionașco, fiii lui Vasilie medelnicer din satul Șchei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupra și au vândut dreapta lor ocină și dedină, a cincea parte din jumătate de sat din Brițcani.

Aceasta au vândut-o ei slugii noastre mai sus scrise, Toader Cârlig vistiernic din Brițcani, pentru patruzeci taleri de argint.

Și deasemeni a adus înaintea noastră un zăpis de mărturie dela Dămian vistier și dela Boul vistier, scriind că a venit înaintea lor Pânășoae, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta ei ocină și cumpăratură din satul Brițcani, a zecea parte din jumătate de sat dinspre răsărit.

Aceasta a vândut-o ea iarăși slugii noastre mai sus scrise, Toader Cârlig vistiernic. Și ispisocul de mărturie, ce l-a avut ea dela Petru voevod, încă l-a

dat în mâna lui. Și a dat pentru acea parte de ocină șazeci zloți tătărești, în mâna Pănășoaiei, dinaintea lor.

Și deasemeni a venit înaintea noastră, Magdălina, fiica lui Iacob, de bună voia ei, de nimeni silită, nici asuprită și a vândut dreapta ei ocină și dedină, jumătate dintr'a cincea parte din jumătatea satului Brițcani, dinspre răsărit. Aceasta a vândut ea iarăși slugii noastre mai sus scrise, Toader Cârlig vistiernic din Brițcani, pentru o sută și optzeci de zloți tătărești.

Și deasemeni a adus înaintea noastră un zăpis de mărturie dela Ionașco din satul Alexeești și dela popa Vasilie și dela Ionuți și dela Ion și dela Drulea și dela Andronic, scriind că a venit înaintea lor Cârstea și fratele lui, Dragoș, fiii lui Iachim, nepoți lui Panăș și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură a unchiului lor, Panăș, toată partea lui, cât se va alege de moștenire și de cumpărătură din satul Brițcani, dinspre răsărit. Aceasta au vândut ei iarăși slugii noastre mai sus scrise, Toader Cârlig vistiernic, pentru șazeci și patru taleri de argint.

Și deasemeni a adus înaintea noastră alt zăpis de mărturie dela Drăghici Uscatul din Dragomirești, scriind că a venit înaintea lui Antoniada, fiica Gre-gavei, nepoata Gioetaei ¹⁾ de bună voia ei și a vândut ocina și dedina sa, a patra parte din a șasea parte din satul Cârligi. Aceasta a vândut-o ea iarăși slugii noastre mai sus scrise, Toader Cârlig vistiernic, pentru patruzeci taleri bătuți.

Și deasemeni a adus înaintea noastră un zăpis de mărturie dela Budeiu și dela Clanța vătaf și dela Ionașco vătaf, scriind că a venit înaintea lor Tudora, fiica lui Zeico, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, toată partea ei, cât se va alege din satul Bârgăoani, a treia parte dintr'a treia parte dintr'a cincea parte din tot satul. Aceasta a vândut ea iarăși slugii noastre mai sus scrise, Toader Cârlig din Brițcani, pentru o sută zloți tătărești.

Deci noi văzând acele zăpise de mărturie dela atâția boieri și slugi ale domniei mele, noi i-am crezut și deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Toader Cârlig, toate acele mai sus zise părți de ocine, din satul Brițcani și din satul Cârligi și din satul Bârgăoani, ca acelea să-i fie și dela noi uric și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Mai 8.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit: Voico mare logofăt <m.p.>

Marmure <a scris>.

<Pe verso însemnare slavă din a doua jumătate a sec. XVII:> A scris mult păcătosul și nevrednicul Andrieș diac din satul Brițcani și a scris când

---

¹⁾ în orig. cuvintele «Antoniada... Gioetoeai» șterse ulterior.

a venit Sobeskii craiul leșesc în țara Moldovei, când au bătut Tătarii și au fugit Sobeskii în țara lui ».

Acad. R.P.R., IX/16.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1741, *ibid.*, X/117.

135

16<12> Mai 9, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Ionașco și sora lui Măgdălina și Nastasia și Eftinca, fiii Danei și vărul lor Lazor și sora lor Gafta, fiii lui Dumitru și ai Grozavei, fiica lui Ciolpan, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din ispisoc de schimb, ce au avut bunicii și străbunicii lor, Ioan și Gherasim și bunica lor, Neagșa, dela Bogdan voevod, toate părțile lor de ocină, câte li se vor alege, din satul Pițiceni și cu loc de iazuri și de mori.

Acelea le-au vândut slugii noastre Istrate și soției . . . . .¹⁾ hânsari, pentru două sute și cincizeci taleri de argint.

< Pentru aceea, să le fie>¹⁾ și dela noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul și altul să nu se ametece.

Scris în Iași, în anul 71 . . .¹⁾ <16 . . .> Mai 9.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit: Voico mare logofăt <m.p.> Băseanul < scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Precista — Răducanu, X /2.

Orig. slav, hârtie, rupt, cu părți lipsă, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1810.

Datat după Voico logofăt.

136

1612 (7120) Mai 14.

† Adecă eu Apostolul Sehuiulian scriu și mărturisesc cu acestu zapis al meu bun, de nîmin<i> asupritu, nici nevoitu, ci de a mia bun<ă> voe, precum am orânduitu 2 ocin<i> de loc din partia Gligoricii, lui Bojilă din Pochi, parti bun<ă> și 1 ocin<ă> au rămas drept aceli 2 ocin<i> ci sint mai sus arătat<e> s'au datu pentru 2 morți de om, ci s'au făcut pe acia moșie.

Și la datulu, ce să numești mai sus, fost-au văt<af> Platon din satulu Gerenii, fost-au Carpu de acolia, fost-au Pătrașco de acolia, fost-au din satu din Popur-

¹⁾ loc rupt în orig.

săci Ștefan mart<ur>, fost-au Simion de acolia, fost-au Onaca de acolia martur, fost-au Onele marturi, marturi și credincioși pentru că au dat Bojilă 2 boi buni și 4 lei ban<i> pentru acele 2 morți de om.

Și pentru credință ni-am pus și pecețili.

Adecă noi mărturiili făcut-am acestu zăpis la mână lui Bojilă, ca s<ă> o stăpăniască elu și nipoții lui și strenipoții lui, în veci.

Anul 7120 <1612> Mai 14 zile.

Și am scris eu, diiacon Cozma, cu zisa loru.

Acad. R.P.R., XCIX/65.

Copie rom. din sec. XVIII.

137

1612 (7120) Mai 15, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit și am întărit domnia mea rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire care se cheamă Agapia, unde este hrumul sfinților arhangheli Mihail și Gavril și a celorlalte puteri cerești fără de trup, dreptele lor ocine și dedine, din ispisoacele de danie și de cumpărătură, pe cari le-au avut dela Bogdan voevod și dela Iancul voevod și dela Petru voevod și din privilegiul de întărire, pe care l-au avut dela Eremie voevod, o poiană care se cheamă la izvorul Mălășeștilor și din hotarul Negrișeștilor și altă poiană care se cheamă Fâneața lui Lelea din Ciolici și iarăși o poiană și o curătură tot dela Ciolici și altă poiană care se cheamă a Rusului și o poiană care se cheamă a lui Ureche și Muncelul Florii.

De aceea, aceste mai sus zise poiene să fie ale lor dela noi mai sus scrisei sfinteii mânăstiri cu tot venitul și cu toate hotarele. Și altul să nu se amestece peste această carte a noastră.

S'a scris la Iași, în anul 7120 <1612> Mai 15.

Domnul a arătat.

Voico mare logofăt a învățat.

Voico mare logofăt a iscălit <m.p.>

Ionașco <a scris>.

Actele mânăstirii Agapia, la Agapia (Neamț).

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

138

1612 (7120) Mai 15, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră credincioasă, Nicoriță mare armaș, cu un zăpis de mărturie dela șoltuzul și dela 12 păr-

gari și dela Petrica și Dumitru din Șerbănești și dela Cârstea visternicel din Lărgășani și dela popa Apostol din târgul Tecuci și dela Danciul, deasemeni <de acolo> și Toader Brânda, mărturisind că și-a cumpărat parte de ocină dela Pănteleiu și dela Turcioae, toată partea lui Fătul din satul Vrăjitori, pentru patruzeci taleri.

Și deasemeni și-a cumpărat partea lui Potroacă din acelaș sat, dela fiul lui Pleaveș, pentru treizeci taleri. Și deasemeni și-a cumpărat toată partea Dolcâi, dela fiul ei Gavril, din acelaș sat, pentru patrusprezece taleri.

Și deasemeni și-a cumpărat toată partea Marușcăi, dela fiica ei, Safta, din acelaș sat, pentru patruzeci taleri. Și deasemeni și-a cumpărat toată partea Măriei, dela nepotul ei Cornea, pentru trezeci taleri.

Și deasemeni a adus, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, alt zapis de mărturie dela Zamă pitar și dela Cozma Verdeș și dela Batin medelnicer mărturisind că și-a cumpărat el o parte de ocină din acelaș sat, dela Baci care i-a fost lui cumpăratură dela Mălureanu și Condrea și dela Turcioae, pentru patruzeci taleri numărați.

Deci noi văzând aceste zapise de mărturie dela atâția boieri, slugi ale domniei mele, noi le-am crezut și deasemeni am dat și dela noi și am întărit slugii noastre credincioase, Nicoriță mare armaș, toate acele înainte zise părți de ocină din satul Vrăjitori.

De aceea, să-i fie și dela noi uric și cumpăratură cu tot venitul și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7120 <1612> Mai 15.

† Domnul a poruncit

† Voico mare logofăt a învățat.

A iscălit Voico mare logofăt <și> a învățat <m.p.>

† Marmure <a scris>.

<Pe verso, din sec. XVIII:> Vrăjitorii dela Tecuci pe Berheci și cu loc de moară.

Arh. St. Buc., M-rea Nicoriță, XI/1—2—3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două trad. rom. din 1794 și 1816.

139

<1612—1615; 1622 — 1623> Mai 21.

Ștefan Tomșa pentru mănăstirea dela Vânători.

În anul 71.. Mai 21. Catastih de obroc, ce a dat domnul Io Ștefan Tomșea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei, la sfânta mănăstire dela Vânători, unde este hramul sfintei schimbări la față a domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru, Iisus Hristos.

2 coloade de grâu.

1 coloadă de orz.

2 butii de vin.
3 poloboace de miere curată.
30 zloți pentru trebuințe.
50 drobi ¹⁾ de sare, peste an.

Arh. St. Iași, CCCL/136.
Copie slavă din sec. XX.
Datat după domniile lui Ștefan Tomșa.

140

1612 (7120) Mai 26, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și an întărit rugătorilor noștri, călugării dela sfânta mănăstire sfântul Sava, niște case ale Elincăi, care le sunt danie dela Eremia voevod, ca să le fie dela noi danie, cu tot venitul.

Pentru aceea, nimeni din slugile domniei mele câți vor umbla cu slujbele domniei mele prin târgul Iași și șoltuz și pârgari de acolo să nu aveți a turbura acele case întru nimic, nici pentru o dare ²⁾, nici pentru alte angherii, care sunt mai ³⁾ mărunte asupra celorlalți orășeni, ci să aibă pace de toate dabilele și nimeni să nu îndrăznească să turbure peste porunca domniei mele.

Așa să știți; mai multă plângere să nu vie, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7120 <1612> Mai 26.

† Domnul a spus.

† Ionașco logofăt a învățat.

A iscălit Voico logofăt <m. p.>

† Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, XI/17.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

141

1612 (7120) Mai 27, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, ureadnicului și șoltuzului și pârgarilor din târgul Iași și tuturor celorlalte slugi ale noastre, dăbilarilor câți vor umbla cu slujbele domniei mele prin acest târg și cămănarilor și olăcarilor și podvodarilor. Vă dăm știre că domnia mea ne-am milostivit și am miluit sfânta mănăstire, numită sfântul Sava, din mijlocul târgului Iași, cu camăna mare și mică din

¹⁾ «drobi», așa în orig.

²⁾ «dana», în orig.

³⁾ «mai», așa în orig.

pivnița lor, dela chervăsăria sfintei mânăstiri și cu gloabe și cu tot venitul, ce este din chervăsăria lor.

Pentru aceea, nimeni să nu aibă a intra în acea chervăsărie și să nu se ia nimic din ea și nici să-i tragă, nici ureadnicii, nici dăbilarii, nici voitul, nici pârgarii, nici olăcarii, să nu le luați cai de olac, nici de podvoade, nici întru nimic pentru nimic să nu îndrăznească să turbure acolo, nici cămănarii, pentru camăna mare și mică, ci să fie în pace de toate dabilele și angheriile și de camăna, precum a fost și în zilele altor domni mai înainte ziși. Iar dacă cineva va avea oarecare strămbătate dela acea chervăsărie, sau dela oamenii dela acea chervăsărie, aceia să aibă a se întreba înaintea noastră, iar altul nimeni să nu îndrăznească să intre, să turbure pe oamenii dela chervăsărie.

Pentru aceea și voi, cămănari, să nu turburați de camăna pivnița dela acea chervăsărie, nici pecetluituri să nu cereți dela ei, fiindcă domnia mea am miluit sfânta mânăstire cu acea chervăsărie și cu camăna dela pivnița lor și am iertat de toate dabilele și angheriile, că au ei cărți și dela domnii mai înainte ziși, dela Ieremia vovod și dela Simion vovod, ca să fie de hrană călugărilor și de întărire sfintei mânăstiri.

Așa să știți, mai mult să nu turburați, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Mai 27.

† Domnul a spus.

† Voico mare logofăt a iscălit <m. p.>

† Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, XI/18.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

142

<1612> Iunie 2, Șoldănești.

† Iată eu, Pătrașco Nădăbaico mare vornic al țării de sus. Scriem și facem cunoscut cu această carte a noastră că a venit înaintea noastră Gligorie diac, fiul Magdalinei din Altălești și s'a părît cu Gligorie Holobei din Calna pentru niște ocină și pentru un laz, pe care l-a făcut cu grădini, căci aceste ocine și cu grădini le-a făcut bunicul său și părintele lui Gligorie, care e mai sus scris.

Iar Gligorie Calnăș așa a spus că acel laz și cu grădină l-a făcut pe bani tatăl său, căci tatăl lui Gligorie, fiul Magdalii, a fost naemnic ¹⁾ la tatăl lui Gligorie Calnăș.

Iar într'aceia s'a ridicat și a adus mulți oameni buni megiași din jur, anume: Dubău hotnog și Bercea vâtaf din Altălești și Leahul din Spătărești și Mihail <de> acolo <și> alți oameni buni.

¹⁾ • naemnic • cu sens de om tocmit cu simbrie.

Și au mărturisit înaintea noastră că ce a spus Gligorie Calnăș au fost niște cuvinte zadarnice și neadevărate, cum a spus el, ci este dreaptă ocină și dedină; și lazurile cu grădinile le-a făcut părintele lui Gligorie diac, fiul Magdalinii.

Pentru aceasta i-am făcut această mărturie a noastră și cu oameni buni, să fie de credință în veci.

La Șoldănești, în anul 7115 ¹⁾ <1607> Iunie 2.

† Pătrașco vornic a iscălit <m.p.>

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MMCDXXXIV/6.

Orig. slav, hârtie, pecete inelară.

Data scrisă ulterior e greșită. Datat după Pătrașco Nădăbaico mare vornic.

143

1612 (7120) Iunie 4.

Ștefan voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn pomântului Moldav<i>ei. Iată că veni înaintea noastră și înaintea boerilor noștri Gheorghie, feciorul Paraschivei, nepot lui Giurgiu, strănepot lui Vancea Aversescu și s'au giudecat de față înaintea noastră cu Filipu și cu Necoară și cu soara lor Pălaghia și cu alți a lor frați, pentru un sat Roșcanii, care este pe apa Sucevei în ținutul Sucevei și aceștie au zisă cum că au vândut și părțile lor de ocină ce de acolo, fără știrea lor și fără voia lor. Acea ocină au vândut-o lui Grigorie Ghenghe dreptu mulți bani.

Ce noi și cu toți boerii domnii mele, am giudecat pré ei cu dreapta giudecata și am aflat lor legea, cum ca să aibă Gheorghie, feciorul Paraschiv<e>i, nepot Giurgi<i>, strenepotu<l> lui One Aversescu, să ție parte de ocină a lui Filip și Necoară și Palaghia și alți frați ai lor din satul Giurgeni, care este din vărvul Băilăzelului în ținutul Vasluiului, pen<ă> cându vor descumpăra ei părțile lor din satul Roșcani.

Iară de nu vor pute a descumpăra părțile lor din satul Roșcani, acele părți ai lor din satul Giurgeni pe chiti li să vor alegé, acele să fie lor prăpăditi în véci<i> vecilor prin aciasta carte a noastră. S'au scris în Iaș<i>, anul 7120 <1612>.

Domnul au poroncit.

Iun<ie> 4.

Aciasta copia scoasă de pe alta copia ce s'au tălmăcit din cuvânt în cuvânt de protoierei Mihail Strălbișchii la anii 1779 Iul<ie> 2 și încredințată cu iscălitura sa.

Arh. St. Buc., M-rea Giurgeni, III/1.

Trad. rom.

---

¹⁾ • în anul 7115 • adăugat cu altă cerneală.

<1612 înainte de Iunie 13>.

† Iată dar noi, șoltuzul din Huși, și oameni buni și Borvină ap<rod> din Deleni și Petria Țăran<ă> spăt<ar> din Stroești și Macsin din Tăoști și Fătul din Stroești și Florea din Bofești și Lorin, fii<i> lui Mateiu din Ajud și mulți oameni scriem și mărturisim cum au venit înaintea noastră Stanciul și Oanța și Chirila și Andriica și Sohiia și Ana, feciorii lui Silion, nepoții lui Necoară Răspop, de ne-au mărturisit cum au vândut o ocină din sat din Răspopi, din giumătăte de sat partea din sus, giumătăte, dreptu 50 tal<eri>.

Deci noi dac'am văzut <a lor> ¹⁾ bună tocmală, noi le-am făcut zapis de mărturie ca să le hie de drése.

Și au venit și cu alt zapis dela alte mărturii. Dé <a>ceasta mărturisim cum au vândut lui Dumitru din Răspopi și lui Simion dé <a>colo.

Dé <a>ceasta mărturisim cu sufletele noastre.

<Pe verso:> Zapis pe Răspopi pe Crasna unde șed Ștefan Frățița și Dealne din ținutul Vaslui.

Arh. St. Buc., Episc. Huși XVII/3.

Orig. rom., hârtie, 3 peceți aplicate.

Datat după doc. de confirmare, din 13 Iunie 1612.

145

<1612, înainte de Iunie 13>.

Iată dar noi Marcovici brănișter și Toader Beghiul diac din Mândrești și Cernat din Crețești și Sava din Ungliu și Rusul de acolo și Gavril Iuriescul din Huși, scriem și mărturisim cu sufletele noastre că a venit înaintea noastră Tenciul și surorile lui, Mărica și Sohia și Ana și Oanța și Chiril, fiii lui Silion, nepoții lui Necoară Răspop, de bună voia lor, de nimeni siliți nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din jumătatea satului Răspopi din partea de sus jumătate.

Pe aceasta au vândut-o lui Dumitru stolnic și lui Simion pitărel din Răspopi pentru cincizeci de taleri de argint.

Deci noi am văzut buna lor tocmeală și le-am făcut zapis de mărturie ca să le fie de mărturie și ca ei să-și facă ispisoc, să le fie dreaptă ocină. Pentru aceasta mărturisim cu sufletele noastre.

Și eu, Frățiman pârcaľab, încă am fost martor la această tocmeală.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XVII/4.

Orig. slav, hârtie cu trei peceți aplicate.

Datat după doc. de întărire a lui Ștefan Tomșa din 1612 Iunie 13.

¹⁾ loc rupt în orig.

1612 (7120) Iunie 13, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre, Dumitru stolnic și Simion Mirca din Răspopi cu un zapis de mărturie dela Marcovici brănișter și dela Toader Beghiul diac din Mândrești și dela Cernat din Crețești și dela Sava din Unghiu și dela Rusul tot de acolo și dela Gavril Iuriescul din Huși, scriind cum <au venit> înaintea lor Tenciul și surorile <lui, Vasilca> și Sohia și Ana, fiii lui Necoară Răspop, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină jumătate din jumătatea satului Răspopi, din partea de sus.

Aceea au vândut-o slugilor noastre mai sus scrise, Dumitru stolnic și Simion <Mirca> pitar pentru cincizeci taleri de argint.

Și deasemeni a venit înaintea lor Stanciul, fiul lui Crăciun, nepotul lui Soholeț, de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și dedină, a patra parte din a treia parte din satul Tintești. Aceea a vândut-o tot slugii noastre mai sus scrise, Dumitru stolnic din Răspopi, pentru treizeci și cinci taleri de argint.

Deci noi văzând acel zapis dela atâția oameni buni, noi i-am crezut și deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre mai sus scrise acele mai sus zise părți de ocine din satul Răspopi și din satul Tintești.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi uric și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7120 <1612> Iunie 13.

† Domnul a zis.

† Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XVII/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două trad. rom. una din 1746, cealaltă dela sfârșitul sec. XVIII.

1612 (7120) Iunie 16, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră și cu inimă curată și luminată și din tot cugetul nostru și am dat și am miluit ruga noastră sfânta mânăstire numită Beserecani, unde este hramul sfintei blagoveștenii a preasfintei născătoare de dumnezeu, cu un sat anume Troița, pe pârâul Cracăului și cu toate hotarele lui, câte țin de el, care acel mai sus scris sat a fost al nostru drept domnesc și ascultător de ocolul Pietrei.

Și deasemeni am dat și am întărit mai sus scrisei sfinte mânăstiri dreapta ei ocină și dedină, o moară ce este pe apa Cracăului, lângă satul Averești, care și acea moară este făcută pe dreptul nostru, loc domnesc, care este ascultător de mai sus scrisul ocol al târgului Pietrei, din ispisoaace ¹⁾ de danie și de miluire ce a avut sfânta mânăstire dela Eremia voevod și dela Simeon voevod.

Pentru aceea, să fie și dela noi sfintei mânăstiri drepte ocine și dedine și danii și miluiri și întăriri, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7120 <1612> Iunie 16.

Domnul a spus.

Ștefan voevod <m.p.>

Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericanî, IV/5.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1843.

148

1612 (7120) Iunie 17, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință și cu inimă curată și luminată și din tot cugetul nostru și am dat și am miluit ruga noastră sfânta mânăstire numită Beserecanii, unde este hramul sfintei blagoveștenii a preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, cu un sat anume Troița, pe pârâul Cracăului, în ținutul Neamțului și cu loc din câmp, din pădure și din apă, să fie mai sus scrisei sfintei mânăstiri, sfintei noastre rugi, cu tot venitul. Care acel mai sus scris sat a fost al nostru, drept domnesc și ascultător de ocolul Pietrei.

Pentru aceea, să fie acel mai sus scris sat, dela domnia mea, sfintei noastre rugi mai sus scrise, neclintit niciodată în veci. Iar rugătorii noștri dela mai sus scrisa sfânta rugă să aibă a ruga pe preamilostivul dumnezeu, atot-țîitorul împărat, Hristos și pe milostiva și neprihănită lui maică, pentru sănătatea și mântuirea domniei mele. Iar domnia mea, cu ajutorul lui dumnezeu și cu sprijinul preasfintei născătoare de dumnezeu, mai mult vom întări și vom împuternici sfântului hram.

Deasemeni, nimeni dintre slugile noastre, globnici sau dușegubinari, să nu îndrăznească să intre în acel mai sus scris sat, ci să aibă a lua gloabe și dușe-

---

¹⁾ • ispisoaace •, așa în orig.

gubine rugătorii noștri, egumenul și soborul, să le fie dela domnia mea; pentru îmbrăcămintă și pentru ciubote ¹⁾).

Și deasemeni am dat și am întărit mai sus scrisii sfinte mânăstiri dreapta ei ocină și dedină, o moară ce este pe pârâul Cracăului, lângă satul Averești, care acea moară este făcută pe dreptul nostru loc domnesc, care este ascultător de mai sus scrisul ocol al târgului Piatra, din ispisoace ²⁾ de danie ce a avut sfânta mânăstire dela Eremia voevod și dela Simeon voevod.

Pentru aceea, să fie și dela noi sfinteii mânăstiri dreaptă ocină și miluire și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7120 <1612> Iunie 17.

Domnul a spus.

Ștefan voevod <m.p.>

<Pe verso, slav contemporan:> Și faceți-i și uric.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, IV/6.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1843.

149

1612 (7120) Iunie 18, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea ureadnicului dela Piatra. Iți dăm știre că domnia mea m'am milostivit și am miluit sfânta mânăstire numită Beserecani, unde este hramul sfinteii blagoveștenii a preasfinteii născătoare de dumnezeu, cu un sat anume Troița și cu o moară, care este în hotarul acelu sat mai sus scris, care este pe Cracău, în ținutul Neamț, care acel sat a fost drept domnesc ascultător de ocolul Pietrei.

Pentru aceea, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să ai a lăsa foarte în pace acel sat și acea moară mai sus scrise, niciun amestec să nu ai cu acel sat și cu acea moară, ci să aibă treabă cu ele numai rugătorii noștri, călugării dela sfânta mânăstire mai sus scrisă.

Așa să știi, altfel să nu faci.

Scris la Iași, anul 7120 <1612> Iunie 18.

Domnul a zis.

Voico mare logofăt a iscălit.

Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, IV/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1843.

¹⁾ « ciubote », așa în orig.

²⁾ « ispisoace », așa în orig.

1612 (7120) Iulie 2, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, părcălabilor de Neamț. Vă dăm de știre că au venit înaintea noastră rugătorii noștri, călugării dela mănăstirea Agapia și dela Săcul, și s'au jeliut înaintea noastră că au avut amândouă mănăstirile un hotar din hotarul domnesc dinspre Hangu și dinspre satele domnești, dinspre Mânjești și Bălțătești și Brătulești.

Deci acum au venit Mânjeștii și Bălțăteștii cu cartea domniei mele și au oprit pe călugării dela Agapia de pe acest loc, ce a fost dat de Eremia voevod călugărilor dela Agapia. Deci, călugării dela amândouă mănăstirile au venit înaintea noastră și s'au jeliut înaintea noastră că i-au oprit Mânjeștii și Bălțăteștii dela acel hotar. Deci domnia mea, când am înțeles plângerea călugărilor, domnia mea am lăsat ca să stăpânească Agapianii acel hotar din jos, ce le dăduse lor Eremia voevod, iar călugării dela Săcul să aibă a stăpâni hotarul din sus, cum s'au tocmit mai înainte, de bună voia lor.

Pentru aceasta, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a spune Mânjeștilor și Bălțăteștilor și Brătuleștilor să lase pe călugări să stăpânească acele hotare până după așezarea oastei. Deci atunci să aibă a veni și călugării și Mânjeștii și Bălțăteștii și Brătuleștii să stea de față înaintea noastră după așezarea oastei, peste două săptămâni.

Așa să știți. Altfel să nu fie.

În Iași, anul 7120 <1612> Iulie 2.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Haraga <a scris>.

Acad. R.P.R. R.P.R., CLVII/189.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1612 (7120) Iulie 17.

† Iată deci eu, Gligorie cu femeia mea Ioana, din satul Popcești, înșine dela noi mărturisim cu acest zăpis al nostru că noi am făgăduit sfintei mănăstiri numită Bisericiani, unde este hramul blagoveștenii preasfintei stăpânei noastre, născătoarea de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, să fim ctitori sfântului hram. De bună voia noastră am făgăduit, nădăjduind dela milostivul Dumnezeu și dela preacurata lui maică și cu gând bun să fim ctitori cu întreaga noastră agonisită și cu toate averile noastre ce avem și niște livezi ce avem în pădure, unde se numește la Prisaca lui Gligorie, să fie sfintei mănăstiri.

Și deasemeni și o curătură, loc de patru ogoare, ce sunt la gura pârâului, deasemeni să fie ale sfintei mănăstiri. Și deasemeni și alte averi din vite și din stupi, care vor rămâne după moartea lui Gligorie, ce se va alege partea lui Gligorie din toate vitele, să fie ale sfintei mănăstiri.

Și au scris călugării sufletul nostru în sfântul mare pomelnic și să aibă ei a mă griji pe mine, pe Gligorie, la moartea mea și să mă prohodească și să mă îngroape.

Și nimeni din neamul meu sau din rude să nu se amestece în averile mele și în dania mea, ce am dat sfintei mănăstiri, pentru mulțimea păcatelor mele.

Pentru aceasta, mărturisim cu acest zăpis al nostru. Spre marea credință, eu Gligorie am pus pecetea mea la acest adevărat zăpis, să fie de mare credință.

In anul 7120 <1612> Iulie 17.

Popa Focșea din Cotnari a scris acest zăpis.

<Pe verso:> « Vie la Cotnari dela Popcescul Gligorie ».

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XIX/1.

Orig. slav, hârtie, două peceți și pecetea m-rii Bisericiani, aplicate.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

152

1612 (7120) Iulie 17, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenul dela sfânta mănăstire Sinai, și ureadnicului și vătamanului lor, din satul Iucaș, care este în ținutul Neamț, ca să fie tari și puternici cu această carte a noastră cine vor fi vecini ai sfintei mănăstiri, toți să aibă a asculta de ei întru toate cele ce vor fi trebile sfintei mănăstiri.

Iar cine nu va asculta, să aibă a-i pedepsi, ca pe niște vecini. Iar dacă și așa nu vor să asculte, pe unii ca aceștia să aibă a-i trimite legați la domnia mea.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească să-i împiedice sau să-i oprească înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Iulie 17.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat.

Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/29.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

153

1612 (7120) Iulie 24, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră rugătorii noștri, călugării dela sfânta mănăstire Homor

și s'au jeluț nouă cu mare plângere și așa au spus că le-a luat Andronic fost paharnic un sat anume Strahotinul, care este în ținutul Hârlău, fără voia lor și le-a dat o siliște, care a fost dreaptă de ocolul Hârlău, anume Buțcâtenii.

De aceea, domnia mea văzând plângerea lor și marea asupreală ¹⁾ ce le-a făcut-o mai sus scrisul Andronic fost ceașnic, iar domnia mea m'am milostivit și am dat acel sat Strahotinul să fie iarăși al sfintei mânăstiri Homor. Pentru aceea, să aibă rugătorii noștri, călugării, dela Homor, a stăpâni acel sat mai sus scris Strahotin și cu tot venitul.

De aceea, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Iulie 24.

Domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a iscălit <m.p.>

Costantin <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVI/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

154

1612 (7120) Iulie 28, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Carp diac și cu soția lui, Marica și au adus un zapis de mărturie dela Nichifor fost armaș și dela alt Nechifor fost mare vatag de Iași și dela Toader fost șetrar și dela Ionașco Cujbă și Alivan vatah și dela Marco vistiernicel și dela Lupul aprod din Dumești și Pântea negustor din Iași, că ei și-au cumpărat dinaintea lor niște părți de ocină din satul Miclăușeni, peste Prut, care este în ținutul Iași, pentru treizeci taleri numărați, dela popa Toader și dela preuteasa lui, Frăsina, toate părțile lor, care se vor alege și de moștenire și de cumpărătură din direse vechi, pe care le-a avut dela... ²⁾ voevod.

Pentru aceea, să le fie și dela noi cu tot venitul.

Și la aceasta, deasemeni dăm și întărim mai sus scrisului Carp și cneaghinei lui, Marica și copiilor lor dreapta lor ocină și cumpărătură din acelaș sat Miclăușeni, a șasea parte din jumătate de sat, ce le-a fost de cumpărătură dela Nastea, fiica Mărinei, nepoata lui Cozma, însă ce se va alege partea ei, pentru douăzeci taleri. Și iarăși altă parte ce și-au cumpărat dela Vasilie, fiul lui Dragan, deasemeni nepot lui Cozma, partea lui, ce se va alege din acelaș sat, însă din partea de jos, pentru douăzeci și cinci taleri.

Deci noi, văzând acele zapise de mărturie mai sus scrise, noi deasemeni și dela noi le-am dat și le-am întărit celor mai sus scriși, toate acele părți de

---

¹⁾ « asupreală », așa în orig.

²⁾ loc alb în orig.

ocină din satul Miclăușeni, ca să le fie și dela noi uric și ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Iulie 28.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXLII/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

155

1612 (7120) August 4, Iași.

† Adecă eu Zangul, feciorul Petrei den Liește, scriiu și mărturisăsc însumi cu cest zapis al miu, cum am vândut eu partea mea de ocen<ă> den Bunește, cătă să va alége, de bună voia mea, drept doozăce și doi de taleri boni, denaintea lui Ion Desculțul den Mogoșește și Petrea Tărtava de acolo și Necor<ă> Conta și Ionașco Plăcentă *din* Bonești și denaintea a molțe omene bune.

Și ne-am pus și pecețale, ca[s] să să știe, ca[s] să fie Neniuțai ocenă, în véce.

In Iași Av<gust> 4, în anul 7120 <1612>.

Zanciul.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XII/5.

Orig. rom, hârtie.

156

1612 (7120) August 5.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, Lupul, fiul Martei, fost ureadnic de Bacău. Iți dăm știre că s'au jeluït înaintea noastră rugătorii noștri, călugării dela sfânta mânăstire Bistrița și astfel au zis că le este dată vama cea mică din târgul Bacău dela alți domni de mai înainte și dela domnia mea deasemeni le-am lăsat cea vamă mică. Iar tu, când ai fost acolo ureadnic, ai luat tu toată cea vamă și acum încă îi turburați.

Pentru aceea, cum vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să ai a lăsa cea vamă mică, să fie a sfintei mânăstiri și ce vamă ai luat până acum să le dai înapoi. Mai multă plângere să nu vie la domnia mea, căci apoi să știți bine că vom trimite și te vom spânzura acolo.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

Anul 7120 <1612> August 5.

† Domnul a zis.

† Voico mare logofăt a învățat.

† Haraga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XXXIV bis/10.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1612 (7120) August 16, Băiceni.

† Eu Vărvara Néteda, singură pe inene mărturisăscu cu cestu adevărat zapis al meu, cum eu, nesi<li>t<ă> și neasuprit<ă> și de nemene nevoit<ă>, ce <de> a mea bună voe am dat a mea dreapt<ă> parte de ocină, nepot<ă>-mea Măricăi, fétei Gligăi, din sat din Sălăvestri, drept sufletul meu și a părinților mie<i>, cu tot locul ce va hi partea mea de ocină<ă>, cu silește de sat și cu vad de mor<ă> într'ap<ă> și cu pământuri în țarin<ă> și cu pomete și curături și cu pădure și cu loc de prisaac<ă> și cu tot vinitul ce s<ă> va alege, să-i fie ei ocină<ă> și moșie și cuconilor ei, în véci.

Și în tocmala noastră au fost mulți oameni buni: Andronic *din* Odobești și Toadea și Gorghe și Șteful. Iar noi, vădzind de bună voe tocmak<ă> cum ș'au dat Vărvara parte de ocină<ă> nepot<ă>-sa Măricăi, fétei Dochie<i>, iar noi mai pe mare credință ne-<a>m pos pecețile, vădzind că-ș<i> dă a ei drep<tă> ocină<ă> și m<oșie>.

Și eu Vărvara cu sufletul: nime din săminte mea să nu s'amestece, nici din ficiorii mei nici din nepoții mie<i>, peste a mea danie și peste al meu zapis.

In Băiceni, în anul 7120 <1612> luna Av<gust> 16 zile.

Eu Poroboh <am> scris.

Ghiorghe

Vărvara Néteda

Ștefan

Andronic

Toadea.

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, XXX/8.

Orig. rom. hârtie.

1612 (7120) August 17.

Altu ispisoc dela Ștefan v<oe>vod ca să aibă călugării de Galata să-ș<i> apere hotarul sfintei înăn<ă>stiri, săliștile satelor Mănzăști și Folfăești și Crăstești. Nime să nu între în fănașu nici în câmpu nici în poeni pre anândoao părțile de Jijie și să aibă a lua dijină dela fieștecare om.

In anul 7120 <1612> Av<gust> 17.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, V/3 (4).

Rezumat rom.

<1612> August 24, Iași — Bolota.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre credincioase, Dumitru pârcălab de Roman.

Îți dăm de știre că ni s'a jeluït părintele și rugătorul nostru, Mitrofan episcop de Roman și tot soborul dela sfânta episcopie de acolo, zicând că are sfânta episcopie un sat lângă târgul Roman, unde se chiamă Poslușnicii sfintei episcopii și sunt oameni adunați din alte țări și din zilele de demult, din zilele lui Petru voevod și dela Iancul voevod și iarăși dela Petru voevod și dela alți domni bătrâni și toți au ascultat de sfânta episcopie până acum.

Iar acum îi turbură șoltuzul și pângarii și vor să-i tragă să fie cu târgul, cum n'au fost ei niciodată.

Deci, domnia mea am lăsat pe toți oamenii să-și ia vecinii care au fugit din zilele lui Costantin voevod, iar pe acei care au fugit mai de demult să-i lase foarte în pace, să fie unde sunt.

De aceea, dacă vei vedea această carte a noastră, tu să cercetezi dacă nu va fi fugit vreun om din târg la Poslușnicii sfintei episcopii în zilele lui Costantin voevod, iar târgoveții să aibă a-l lua pe acela îndărăt, iar dacă va fi mai de demult, să aibă a-i lăsa foarte în pace. Iar dacă va fi altfel, iar ei să vină să fie de față înaintea noastră cu părintele și rugătorul nostru, Mitrofan episcop.

Alta, iarăși ni s'a jeluït, zicând că merg și se suie în clopotniță și strigă cu glas mare că nu este episcopie, ci cărvăsărie.

Pentru acea treabă, dacă va fi așa, mare pedeapsă vor avea dela domnia mea, iar dacă nu, ei să vină de față, înaintea noastră.

Așa să știi, altfel să nu faci.

Scris la Iași, Bolota, August 24.

Domnul a poruncit.

† Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., LXI/17-18.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

Datat după Dumitru pârălab de Roman și Mitrofan episcop.

160

<1612 Septembrie 1 — 1613 August 31> 7121.

Anul 7121 <1612 Septembrie 1 — 1613 August 31>.

Ispisoc dela Ștefan v<oe>v<o>d.

Adecă s'au părât de faț<ă> înaintea noastră și înaintea boiarilor noștri, Ionașco și alt Ionașco, nepoții lui Filip, cu slugile noastre Zaharie din Frăcești, pentru o parte de ocină de jumătate de sat Jușcani, a șasea parte și din jumătate de sat din Bădiceni, a șas<ea>, ce sânt pe apa Bistriții în ținutul Neamțului, așa zăcând înaintea noastră, cum au cumpărat acele părți de ocină unchiul lor Filip dela Fătul, feciorul Maricăi, nepotul Bașăi și a Ruxandei.

Iar sluga noastră Zahariia visternicelul, el așa au răspunsu înaintea noastră, cum că au păgubit aceste părți de ocină în mănule lui Dumitru din sat

din Arăinești, pentru o gloabă domnească ce au dat pentru Filip unchiul lor, iar sluga noastră Zahariia au întorsu acei...¹⁾ în mânăle lui Dunitru din Arămești, prețul aceia 60 de talere de argint, pentru căci el a fost ruda mai de aproape și ne-au arătat înaintea noastră un ispisoc dela sânгур domniia mea și s'au îndreptat și au pus și fierăia, 13 zloți.

Iar Ionașco și celalalt Ionașco au rămas înaintea noastră și înaintea a toată legea țării, cum că ei n'au avut niciun ispisoc, nicio mărturie pentru aceștea și de acmu înaintea să nu mai aibă altă pără cu Ionașco și cu celalalt Ionașco. Aciasta.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 524.

Copie rom.

161

<1612 Septembrie 1 — 1613 Aprilie> 7121, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem tuturor slugilor noastre, dăbilarilor noștri căți vor umbra cu slujbele noastre în ținutul Neamț. Cuni veți vedea această carte a noastră, voi să nu luați boi și vaci pentru alte sate și alți oameni ca dabile din aceste trei sate ale sfintei mânăstiri Pângărați, anume Bilăești și Ivănești și Seliște, ci numai pentru ei și pentru capetele lor, iar de alții pentru nimeni.

Și mai multă plângere să nu vină la noi. Altfel să nu faceți.

Scris în Iași, anul 7121 <1612 — 1613>.

† Domnul a spus.

† Voico mare logofăt a învățat.

† Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R., DCXLIII/79.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Datat după Voico mare logofăt.

162

1612 (7121) Septembrie 9, Bodei.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, părcălabilor de Roman și șoltuzului și pârgarilor de acolo. Vă dăm de știre că astă iarnă voi ne-ați adus un catastih și ni-ați arătat și ne-ați spus că târgoveți nu sunt mai²⁾ de loc, iar poslușnici sunt foarte mulți. Deci noi, atunci nu am știut cum le este rândul și tocmeala acelor poslușnici, ci v'am făcut cartea domniei mele, ca să-i lăsați din ei sfintei episcopii, însă pușini, iar pe ceilalți să-i trageți cu târgoveții.

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ « mai », așa în orig.

Însă acum a venit înaintea noastră părintele și rugătorul nostru, Mitrofan episcop de Roman și alți părinți și rugători ai noștri episcopi și astfel ne-au spus că acel loc până la ulița Borșului ¹⁾ este danie și miluire a sfintei episcopii dela alți domni de mai înainte, dar ei nu sunt din târg, ci au venit de aiurea și sunt ca și un sat al sfintei episcopii și nu au fost niciodată amestecați cu târgul, ci au fost toți deosebit.

De aceea, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a-lăsa în pace, să nu-i amestecați întru nimic cu târgoveții, nici să nu aveți nici o treabă cu dânșii, ci numai să aibă ei a asculta de sfânta episcopie, iar voi dați-le pace. Așa să știți, altfel să nu faceți.

La Bodei, anul 7121 <1612> Septembrie 9.

† Domnul a poruncit.

† Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Marmure <a scris>.

<Pe verso, contemporan:> Pentru poslușnicii sfintei episcopii de Roman.

Acad. R.P.R., LXI/18.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

163

1612 (7121) Septembrie 13.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, urednicului de Căcănciani. Cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să ai a lăsa în pace acea parte din Brăești, pe care a stăpânit-o Balica fost hatman, pentru că domnia mea m'am milostivit și am dăruit-o slugii noastre credincioase, Eremia pârcălab de Hotin. Și mai mult să n'ai a turbura, ci să o lași în pace.

Altfel să nu fie, altfel să nu faci.

Scriș în Septembrie 13 anul 7121 <1612>.

Însuși domnul a spus.

Ștefan voevod <m.p.>

Popa <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXXII/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1833.

164

1612 (7121) Septembrie 24.

Copii di pi ispisocu sirbescu dela Ștefan vodă din anu 7121 <1612>. Săp-
t<em>v<rie> 24.

¹⁾ • Borșova • în orig.

Venit-au înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Pavăl și Ivan Rusulei și Nechifor și alt Pavăl și Nanciu și Ioan Tașinco și Gherman și Marcu și Mărica și Ștefan și alții răzăși ai lor, toți nepoții lui Vlașco Bășcoe și lui Vlașin și Ursul, zăș Vighiiian, și s'au întrebat de față înaintea domniei mele cu slugile noastre, Simion spatâr și cu frati-său Dămiian spatâr și cu Condrea vistăria și cu Ana și popa Orza pentru giământati di sat di Chipirceni, ce din gios giământati, zicând că au împresurat-o Lozânschii fost stolnicu.

Iar slugile noastre ce mai sus sănt scriși, Simion spatâr și Dămiian spatâr și Condrea vistăria și Ana și popa Orza ei ne-au spus că au vândut acei oameni, de bună voia lor, lui Lozânschii stolnicu și le-au făcut lor multă nevoi și greutăți și împresurări.

Iar ei, dacă au văzut atâta nevoi și asupra lor, n'au mai putut răbda, ci s'au sculat cu toții di au jăluit pi Lozânschii înaintea lui Costandin Moghila vodă și a boierilor săi și au întorsu cu toții banii, 160 taleri, precum au arătat înaintea noastră și ispisocu dila Costantin Moghila vodă și cu atâta marturi boeri di curtea domnească, scriind cum ei au întorsu acei 160 taleri în mâinile lui Lozânschii.

Deci noi dacă am văzut aceli ispisoci dila Costantin vodă și cu atâtea mărturii am îndreptat pi slugile noastre cei mai sus scriși, Simion spatâr și Dămiian spatâr și Condrea vistăria și Ana și popa Orza și am luat dela dănsii fherăe 12 zloți, iar Pavăl și Ioan Rusulei și Nechifor și alt Pavăl și Nanciul și Ioan Tașinco și Gherman și Marcu și Mărica și Ștefan și alți răzăși ai lor, ei au rămas înaintea noastră din toată legea țării și di acu să nu mai aibă așchi întreba cu slugile noastre, ci mai sus sănt scriși, nici să-i rămâi în veci pusti cartea noastră.

Voicu mare logofăt.

Și la anul 7231 <1723> Iunie 28 di Pavăl diiacu s'au prifăcut di pi sirbii, moldovinești. Iar ispisocul-cel sirbăscu cu copiii lui esti în mâna lui Alixandru Lașcu din Chipirceni.

Copiii acestui ispisocu s'au poslăduit de noi cu copiii ce adivărată, ci esti scoasă di Pavăl diiacu fiind și ispisocul cel sirbescu di fașcă și s'au aflat întocma.

1818 Iunie 9.
.....¹⁾.

Acad. R.P.R., Fotografii XXXV/23 B.

Fotocopie după trad. rom.; cu alte două fotocopii după copii din 1818 Iunie 19 și 1818 Iunie 21.

165

1612 (7121) Septembrie 30.

„Ionașco mare paharnic și Păntelei părcălab de Cotnari și Feltin șoltuz și 12 pângari de acolo. Scriem și dăm de știre cu ciastă carte a noastră cum au

¹⁾ semnătură indescifrabilă.

venit înaintea noastră, la culesul viilor, Ionașco Grigorcea cu nepoata sa, cu Eftimia, fata lui Miron cluciarul ce-au fost, de s'au părăt de faț<ă> cu semenția lor Todosiia Oncioae din Suceav<a> și cu fê<te>le ei: Agafia și Mărica Măno<a>e, pentru o falce și giumătate de vie, ce sintu în Dealul Măndru, ce-au fost acêle vii a mătușei lor, a tuturor, a Gripinei călugăriței, dzicând Todosiia Oncioae și cu fêtele ei că li să vine și lor parte dintr'acêle vii a mătușe-sa, ca și Eftimiei.

Iar Eftimia, fata lui Miron, a scos zăpis de mărturie dela preuț<i> și dela mulți oameni buni din Suciav<a> cum acia mătușe a lor, Gripina călugărița, s'au lăsat cu limbă de moarte nepoților săi, lui Gligorie cluciarul și Soriei și feciorilor și nepoților lui Gligorie și Sorei, care zăpis scrie cu precieune ¹⁾ cine va străca tocma la ei, Gripinei călugăriței.

Iar Gligorie și Sora cu feciorii lor, ca să aibă a cumănda și a griji la pogrebul ei și diati pre rându prespre anul și așijdere în toț<i> ani<i> să dea dintr'acêle vii câte o giumătate de vin, la beserecă la Arhanghel<i> în Suciav<a> și câte un cal, în toț<i> ani<i> la Svetagora, la Dionisêțe.

Deci noi, vădzând acel zăpis cu procleciune mare, dela Gripina călugărița, noi n'amu îndrăznit altă lége a mai faci, ce-anu lăsat pre aceiași tocmală, ca să ție Eftimii, fata lui Miron, nepoata lui Gligorie și a Sorei, cum și până acmu au ținut moșie și părinții ei și ca să aibă a griji adêtiul mătușe-sa Gripinei călugăriței, la beserecă la S<fin>ții Arhanghel<i> în Suciav<a> și la Dionisêțe la Svetagora.

Aciasta scriem și dăm știre cu ciasta carte a noastră.

In anul 7121 <1612> Sep<tembrie> 30.

Eu Ionașco mare ceașnic.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonia, II/92.

Orig. rom., hârtie, două peceți aplicate.

166

1612 (7121) Octombrie 8, Greceni.

† Iată dar eu, Costin ginerele lui Lupul, fiul Goiaei, cu femeia mea Anghelina, fiica lui Lupul și cu Vasilie fratele Anghelinei, fiul lui Lupul, spre amintire facem știre că am vândut ocina noastră care se va alege din satul Doljști din ținutul Romanului pe pârâul Albăia. Pe aceasta an vândut-o unchiului nostru, pan Dumitru Goia părcălabul de Hotin pentru o sută taleri numărați. Pentru aceea să-i fie lui ocină și dedină cu tot venitul. Și am luat toți banii gata în mâinile noastre.

Și au fost la tocmeala noastră mulți oameni buni și fruntași din ținutul Hotinului, anume: Toader Căpotici din Căpoteni și Patrașco cel bătrân din

¹⁾ cuvântul «precieune», probabil în loc de «procleciune».

Brânzeni și Fedorașco din Stângăceni și Neculai din Mândăcuți și Toader, fiul lui Petriceico loğofăt și Cârștian din Căpoteni.

Pentru aceea, acei oameni buni și-au pus, pentru mare credință, pecețile lor pe acest zăpis, să se știe.

Scris în Greceni, în anul 7121 <1612> Octombrie 9.

† Pătrașco, cu mâna mea proprie.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Doljești, nr. 648, f. 12.

Orig. slav, hârtie, șase peceți inelare.

Cu o trad. rom. din sec. XIX, *ibid.*, f. 13.

167

<1612 (7121)> Octombrie 14, Doljești.

† Iată dar noi, popa Vasilie din Hrănicești și Ion care am fost părcălab de Cudalbi și alt Ion din Șirăței visternicel și Gliga ușar din Macsinești și Cozma visternicel de acolo și Pătrașco din Lăicani și Ionașco din Doljești și Ștefan și Mihăilă și alți mulți oameni buni, megiași din jur, mărturisim cu această carte a noastră că au venit înaintea noastră a tuturorora Costin, ginerele lui Lupul și cu femeia lui, Anghelina și cu fratele lui, Vasilie, fiii lui Lupul, de nimeni siliți nici asupriți, ci singuri de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, toată partea lor, cât se va alege din satul Doljești, din vatră și din câmp și dinspre toate părțile. Pe aceasta au vândut-o vărului lor, pan Dumitru Goia părcălab de Hotin, pentru o sută de taleri nunărați, bani gata.

Deci noi, văzând asemenea tocmeală de bună voe și plata deplină dinaintea noastră, noi am făcut această carte dela noi. Și spre mai mare credință am pus pecețile noastre pe această carte a noastră, să se știe.

Scris în Doljești, Octombrie 14.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Doljești, nr. 648, f. 14.

Orig. slav, hârtie, patru peceți inelare.

Cu o trad. rom. din sec. XIX, *ibid.* f. 15.

Datat după zăpisul precedent, din 9 Octombrie 1612, cu același cuprius.

168

1612 (7121) Noembrie 3, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni satul Cernați, care se numește Bilțigani, care este în ținutul Tutovei, și cu satul Greci, care se chiamă Rotompănești și s'au tocmit de bună voie înaintea noastră pentru o bucată de ocină, ce a fost cotropită de cneaghina Măriuca părcălăboaia ¹⁾ de Hotin și s'a lăsat să fie acel hotar pe unde s'au tocmit ei de bunăvoie.

¹⁾ • părcălăboaia •, așa în orig.

Iar după această tocmeală să nu aibă a mai scoate niciodată satul Grecii niște ispisoaice ¹⁾ sau privilegiile dela Costantin voevod, pe acea bucată de ocină. Iar acei care vor scoate ispisoaice sau privilegiile, să nu se creadă și să fie de gloabă 50 boi.

De aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bună voie și domnia mea am dat să le fie ocină și dedină cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, anul 7121 <1612> Noembrie 3.

Insuși domnul a zis.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/94.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

169

1612 (7121) Noembrie 5, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Iurașco și sora lui Anghelina, fiii Maricăi, nepoții lui Dumitru Goia, de a lor bună voie, nesiliți de nimeni nici prigoniti și au vândut dreptele lor ocine și dedine toate părțile lor cât li se cuvine în satul Doljești și în satul Rusii lui Goia și în satul Blăgeștii din ținutul Roman.

Aceasta au vândut slugii noastre credincioase, mai sus scrisului unchiului lor, Dumitru Goia ureadnic de Iași, pentru patruzeci de taleri de argint. Și le-a plătit lor deplin dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci, noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi deosemeni și dela noi am dat și am întărit aceste mai înainte sus zise părți de ocină, ca să-i fie lui și dela noi cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași în anul 7121 <1612> Noembrie 5.

Domnul a spus.

† Voico mare logofăt a învățat și a iscălit.

† Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Doljești, nr. 648, f. 126.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX, ibid., f. 127.

170

1612 (7121) Noembrie 15.

† Ștefan voevod, <din mila>²⁾ lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei...²⁾ sluga noastră Dumitru...²⁾ pentru niște pomeni ca...²⁾ a sa, Magda, iar

¹⁾ ♦ ispisocu ♦ în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

Dumitru...¹⁾ astfel ei...¹⁾ dela Drăgomâne...¹⁾ cu sufletele lor...¹⁾ să fie așa cum...¹⁾ Isac, înaintea domniei mele...¹⁾ iar Drăgan să aibă a întoarce banii ce i-a luat dela...¹⁾ Drăgan a spus așa înaintea domniei mele că a pomenit pe tatăl lui, Măte...¹⁾ cu averile sale.

Iar voi deasemeni aveți să dați de știre, înaintea domniei mele.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

Scris <în...¹⁾ anul 7121 <1612> Noembrie 15.

† Domnul a spus.

† Voico mare logofăt a învățat.

† Mățiaș <a scris>.

<Pe verso, contemporan:> «Magda, cine a pomenit-o».

Acad. R.P.R., XLI/33.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

171

1612 (7121) Noembrie 25.

Ștefan *voevod*, cu mila lui dumnezeu, domnu<l> țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înainte boerilor noștri, popa Crăciun și sora lui Chiriana, fii<i> Mușii, nepoții Cernii, de bună voe lor, de nime siliți, nici asupriți ș'a vândut driaptă a sa ocină și moșie, din uric ce a avut moșul lor dela...²⁾ v<oe>vod, a triia parte din satul Fișinghești *dela* Putna și a treia parte din vad de moară ce iaste în gărla Putnii, din capăt.

Aciasta au vândut cinst<it> și credincios boeriului nostru, Voico mare log<o>f<ă>t, drept 30 taleri hani gata. Și au plătit toți bani<i> deplin înaintea noastră și înaintea boerilor noștri.

Drept aceia să-i fie lui și dela noi uric și moșie și întăritură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

7121 <1612> Noemv<rie> 25.

Domnului a poruncit.

Beldiman hat<man>.

Neboj<at>co <a scris>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bisericiani, nr. 572, f. 83 v.

Copie rom.

172

1612 (7121) Noembrie 28, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Ion Hăugul pitărel și cu oamenii lui și au părît de față pe sluga noastră, Nebojatco uricar,

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în text.

pentru un stufăriș ¹⁾ ce este peste Jijia, dinspre apus, și pentru podușca ²⁾ ce este aceia Jijia Veche, cu un uric foarte vechi dela Ștefan voevod cel Bătrân, dela întemeierea țării și a voit cu acel uric să treacă peste Jijia, în acel stufăriș ¹⁾).

Deci doinnia mea i-am judecat cu sfatul nostru și am aflat că acel uric este foarte vechiu pentru mai mulți împreună ³⁾ și au eșit dintr'insul vânzări și au mai avut pâră mai înainte vreme pentru acel stufăriș ¹⁾ și în zilele lui Eremia voevod și în zilele lui Costantin voevod, precum a arătat și ispisoace ⁴⁾ înaintea noastră Nebojatco că i-a rămas pe ei.

Intru acestea domnia mea am aflat cu sfatul nostru că nu are a stăpâni Hăugul cu oamenii lui peste Jijia dinspre apus, ci să le fie hotar peste tot matca ⁵⁾ Jijiei Vechi. Și am trimis domnia mea pe sluga noastră, Stoica fost armaș, să le ridice stâlpi tot pe matca Jijiei Vechi. Și iarăși a rămas Hăugul cu oamenii lui din toată legea noastră. Iar Nebojatco s'a îndreptat dinaintea noastră și și-a pus fierăe, 12 zloți, la vistierie.

Iar acel uric vechiu nu l-am luat <dela dâșii> ⁶⁾ ci l-am lăsat la ei, pentrucă sunt scrise în el și alte sate. Iar dacă la oarecare vreme sau în vreo zi vor voi să pârască cu el, să nu fie de nici o credință, nici să nu dobândească, ci încă să fie de mare gloabă 50 boi. Altfel să nu fie, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7121 <1612> Noembrie 28.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Marmure <a scris>.

<Pe verso:> Când le-a fost ziua pentru hotar, iar sluga noastră Stoica armaș n'a putut să meargă să hotărnicască, pentrucă s'a îmbolnăvit, ci am trimis domnia mea sluga noastră, Ionașco Cucora și a hotărnicit și a stălpit cu oameni buni, cum au aflat ei cu sufletele lor.

Voico mare logofăt a iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., CCXLVII/17.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două trad. rom. una din 1799, *ibid.*, CCXLVII/18, și alta din 1762, *ibid.*, CCXLVII/19.

173

1612 (7121) Decembrie 1, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au pârît de față înaintea noastră Sava vătah de hânsari pe Hidruța și pe Gorghie și pe Vasilie și pe Ștefan și pe Marco din satul Borcești pentru o parte de ocină

¹⁾ « stuh » în orig.

²⁾ « podușca », așa în orig.; literal în rusesc « pernă », e vorba aici de o anume formație de teren.

³⁾ « ocol » așa în orig. <uric> colectiv pentru mai mulți.

⁴⁾ « ispisoace », așa în orig.

⁵⁾ « matca », așa în orig.

⁶⁾ loc rupt în orig

din satul Petrilești, care acum se numește Borcești, spunând înaintea noastră că el a avut numai un vad de moară, iar acești oameni mai sus scriși au două vaduri de moară și lui i se cuvine încă o jumătate dintr'un vad.

Iar acești oameni, toți mai sus scriși, au spus că atunci când bunicii lor au împărțit acest sat, lor li s'au convenit două vaduri de moară, fiindcă lui Sava i s'a convenit mai mult loc la câmp.

De aceea, domnia mea cu tot sfatul domniei mele i-am judecat cu dreaptă judecată și astfel le-am aflat lege, ca să stăpânească acești oameni mai sus scriși două vaduri de moară, cum au stăpânit și până acum din veac. Și s'au îndreptat și și-au pus ferie 12 zloți, iar Sava vătah de hânsari, el a rămas înaintea noastră din toată legea noastră a țării.

Pentru aceasta, de acum înainte să nu aibă a mai pârî Sava hânsar <pe> Hidruța <și pe Gorghie> și pe Vasilie și Ștefan și Marco, pentru această pâră și nici să dobândească dela ei, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7121 <1612> Decembrie 1.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Marmure <a scris.>

Acad. R.P.R., CXVI/70.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

Rezumat rom. la Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MMV/31, f. 36 (4).

174

1612 (7121) Decembrie, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Grăilă ¹⁾ și frații lui...²⁾, fiii lui Toad<er>, nepoții lui Coste, de bună voia lor...³⁾ însuși cu gura lor au mărturisit că tatăl lor Toader, fiul lui Coste, a vândut o parte de ocină, a șaptea parte <din> întreg satul Gărcini și cu loc de moară și de prisăci.

Aceasta a vândut-o el credinciosului Mihăilă Marmure aprod din Mărmureni, pentru trei sute de zloți tătărești.

Deci noi, văzând că ei înșiși cu gura lor...³⁾ că au vândut tatăl lor Toader, fiul lui Coste, iar noi deasemeni și dela noi <am dat și>³⁾ am întărit lui Mihăilă M<ar>mure aprod și tuturor...³⁾ a șaptea parte din tot satul G<ărcini>, cu loc de moară și de prisacă, ce este la obârșia Racovei, din ținutul Tutovei.

Pentru aceasta, să-<i fie și> dela noi uric și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7121 <1612> Decembrie...³⁾

¹⁾ • Grăilă • completat după trad. rom.

²⁾ loc alb în orig.

³⁾ loc rupt în orig.

† Domnul a zis.

† Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Mătei... <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXIX/13.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. în Condica moșiilor Costache Cantacuzino, f. 465.

175

<1612 — 1614> Decembrie 4, Bârlad.

† Pan Ursu mare vornic de țara de jos. Scriem fiului nostru Drăgan și vătaș de Gârlă din Putna. Dămu-ț<i> știr<e> că ni s'au jeliut Iane *neguțălor din târgul* B<ă>rlad și așa au dzis că ari niște mori acolo, în gârla Putnei, iar cându-i acmu, Crețul *din* Bolotești și Dumitru *din* Vităneșt<i> și Trif, feciorul Petrei *de acolo* și Nistur de acolo, ei fac o moar<ă> și vadu n'au mai fost acolo, ce înneacă morile lui Iani.

Dereptu aceasta, deaca vei vedea ceastă carte a noastră, iar tu să mergi și să strângi oameni buni de în sus și de în gios și să <so>colit<i> cum veți afla mai dereptu. De să va afla că au ei avut vad mai gios de vad ¹⁾ și acmu ei au făcut mai sus, de înneacă morile lui Iani, iar tu să aibi a le gici să-ș<i> mute morile unde au avut ei vad mai gios, să nu înnece morile lui Iani; iar să nu vor vrea ei să le mute și vom ²⁾ afla noi că le-au mutat ei mai sus, mai apoi vom ²⁾ trimiti de vom ²⁾ luo 12 boi.

Iar lur de la va mai părea strămbu, voi să le daț<i> dzi înaintea noastră.

În B<ă>rlad, Dec<embrie> 4.

<Pe verso, scris din sec. XVIII:> O cart<e> pe sârbie a Ursului vornicul mare, iar de Vitănești>.

Acad. R.P.R., LIV/29.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Datat după Ursu Bărboi mare vornic, ucis în Septembrie 1615 de Ștefan voevod.

176

1612 (7121) Decembrie 8.

† Adecă eu, Isaico comișelul din Pășcani, însum<i> eu pre mine mărturisescu cu cest zăpis al meu, cum om luat 80 de taleri dela giupănul Căzan, ci-au fost postelnic, tot taleri de argintu și potronici, de nime nevoit, ce de bună voia mia, și mi-em zălogitu partea mia de ocină din sat din Pășcani, giunătată de satu și cu mori în Siret și pod înblătoriu și locuri de priseci și cu făneață și ce se va afla partea mia, și cu tot vinitul cătu să va alége într'acel hotar.

¹⁾ • vad • în orig.

²⁾ • vem • în orig.

Și mi-ein pus dzi însuni, până în dzua de *Florii* ¹⁾ ca de nu vor fi bani la dzi, ia să fie ocina peitore. Pentru ce că la nevoia mia, nice den rodul meu, nime, nice dintr'a femeii inéle, Anisiei, ninia nu mi-eu făcut bine de aceș*t* bani, ce-s mai sus scriș*i*. Deci de mi s'ere tãmpla și vreo moarte, până la acia dzi, cum mai sus scris, ocina să fie în mână lui Căzan posteluicului, și cu tot venitul ce va fi.

Și'ntr'aciastă tocmală ne-au fost pre mai mare mărturie: igumenul de R[r]ăcica, Grigorie, și proigumenul Theod<o>sie și Stahie ermonah și Veniamin ermonah și Larion și Isaacu stareț și tot săborul dela sfânta mănăstire R[r]ăcica. Și pre marc credință, noi deacă am vedzut aciastă tocmală, noi tot săborul am pus peciate sventei mănăstir*i*.

Astfel mărturisim ca să se știe.

Scris în anul 7121 <1612> luna Dec<embrie> 8 zile.

Arh. St. Iași, CDXXVII/20.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

177

1612 (7121) Decembrie 22, Iași.

† Ștefan voevod, din nula lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Ion Măciucă și cu frații săi și a pârît pe sluga noastră, Ionașco Cucorea aprod, pentru o parte de ocină, ce a cumpărat el dela alt frate al lor, Toader Măciucă, din satul Ostâpceni dela Turia, a treia parte din a patra parte, care este în ținutul Iași.

Deci domnia mea am dat lui Ionașco Cucorea, ce a cumpărat, să-și stăpânească după diresele ce are, iar Ion Măciucă cu frații lui, ei să ia partea fratelui lor, Toader, de aiurea, pe unde va avea.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi ocină și întărire cu tot venitul și mai mult să nu aibă a-l pârî, niciodată, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7121 <1612> Decembrie 22.

Domnul a zis.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLVII/48.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1762, ibid., CCCCLVII/49.

178

1613 (7121) Ianuarie 1, Iași.

† Ștefan voevod, din nila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea tuturor slugilor noastre, câți vor umbla cu slujbele în ținutul

¹⁾ «țvcatonosie» în orig.

Romanului, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați foarte în pace satele sfintei mânăstiri Galata, anume Sadna și Tămășenii, să nu le luați vitele pentru alte sate, numai să aibă a-și plăti dabilele, cum sunt scriși la vistieria domniei mele.

Și deasemeni, dacă se vor afla în satele lor niște răufăcători sau tâlhari, să nu prădați satele lor pentru acei răufăcători, ci să cerceteze pârălabul sau marele vătah sau globnicii, să strângă oameni buni și cine se va afla hoț sau tâlhar, să piară după fapta lor.

Iar vecinii sfintei mânăstiri să fie foarte în pace. Și iarăși, câți veți umbla în acel ținut să-i lăsați de muncă ¹⁾ și de podvoade, și cai de olac să nu le luați. Astfel să știți. Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, anul 7121 <1613> Ianuarie 1.

Insuși domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învățat <m.p.>

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VI/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

179

1613 (7121) Ianuarie 6.

Ispisoc dela Ștefan v<oe>vod, precum au întărit pre Horilești slugii salii lui Pantalei fost pârălab din leat 7121 <1613> Ghenar<ie> 6.

Ștefan <voevod>, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Adecă au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri Grigorie și Vasilie și surorile lor Marica și Magdalina și Parasca, ficior<i> Odochii<i>, nepoți ai lui Drăgan, dintră a lui bună voe de nime siliți, nici asupriți ș'au vândut toată porția lor ce să va alege din sat din Horilești ce-i în țin<u>t Cărligăturii, dintru uric ci-au avut dela...²⁾ v<oe>vod, aceste au vândut slugii noastre lui Pantalei fost pârălab, în patruzeci taleri de argint și cu un loc de prisacă și cu păduri.

Pentru aciasta, să fie lui și dela noi dreapta ocin<ă> și uric de întăritură cu tot venitul.

Și altul să nu s<ă> amestece.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trei Ierarhi, nr. 579, f. 302.

Copie rom.

180

1613 (7121) Ianuarie 11, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră sluga noastră, Cernat fost logofăt și a pârît pe cneaghina

¹⁾ • robot • în orig.

²⁾ loc alb în text.

lui Toader Dragotă zicând astfel că i-a luat Dragotă o sută și treizeci stupi. Dar într'aceasta mai sus zisul Cernat, de bună voia lui, a iertat pe cneaghina lui Toader Dragotă și s'an împăcat dinaintea noastră.

De aceea, domnia mea văzând iertarea și împăcarea lor de bună voie, pentru aceasta domnia mea i-am făcut întărire, ca mai sus scrisul Cernat de acum înainte să nu mai aibă a pârî niciodată pe cneaghina lui Toader Dragotă pentru acei mai sus scriși stupi și nici să nu o mai turbure în alt chip înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7121 <1613> Ianuarie 11.

Domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

<Pe verso, rom., sec. XVII:> « Ispisoacele Gârleștilor ».

Acad. R.P.R., CLVII/96.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată. †

181

1613 (7121) Ianuarie 11.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră rugătorul nostru egumen, eromonah Agathon și tot soborul dela sfânta noastră rugă, sfânta mănăstire Putna, cu un zapis ce au avut dela sfântrăposatul chir Filothei fost episcop de Huși, pe un sat numit Crasna, ce este în ținutul Sucevii, care el a cumpărat acel sat anume Crasna, care este în ținutul Sucevii pe banii săi drepti și l-a dat sfintei noastre rugi, mănăstirii Putna, pentru sufletul său și pentru pomenirea părinților lui.

Deci, domnia mea deasemeni am miluit și am întărit sfintei noastre rugi mai sus scrise, mănăstirea Putna, unde este hramul cinstitei uspenii a preasfintei și stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, cu acel sat mai sus scris, numit Crasna, ce este în ținutul Sucevii, ca să fie dela domnia mea sfintei noastre rugi mai sus scrise, mănăstirea Putna, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Anul 7121 <1613> luna Ianuarie 11.

Domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., LXXXII/101.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

182

1613 (7121) Ianuarie 13, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, Eremia din Ciritiani. Intru aceea, cum vei vedea această carte

a domniei mele, tu să dai zi înaintea noastră lui Ștefan Boldescul din Buciumi și lui Ioniță de acolo și lui Ștefan Pricul de acolo ¹⁾ să-i aduci cu privilegiile lor și cu <zapisele> lor de vânzare de față înaintea noastră, oricând vei voi să le dai zi lui Ionașcu și popei Ionașcu din Bilăești, fie ce zi li se va face; când le va fi ziua, să dați de știre.

Altfel să nu faceți.

S'a scris în Iași, anul 7121 <1613> Ianuarie 13.

† Domnul a spus.

† Rusul vornic a învățat.

† Chirvasie <a scris>.

Acad. R.P.R., DCXLII/77.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

183

1613 (7121) Ianuarie 13, Iași

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Ilie Avram, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură, a patra parte din jumătatea satului Bicani ce este pe Smila, în ținutul Tutova, și cu loc de moară la pârâul Șmila. Aceasta a vândut credinciosului nostru boier, Nicoară mare armaș, pentru treizeci taleri bătuți.

Și deasemeni a venit înaintea noastră Tudora, fiica Dușcăi și a vândut jumătate din partea bunicului ei, Drăghici, din acelaș sat Bicani. Aceasta a vândut panului Nicoară mare armaș, pentru cincisprezeci taleri bătuți.

Și deasemeni au vândut dinaintea noastră Udrea cu femeia sa, Drăgălina, părțile lor toate din satul Bicani, care tuturor acestora mai sus scriși le-a fost cumpărătură dela Ivașco Bica, și cu locuri de moară în pârâul mai sus scris Smila. Aceasta au vândut tot mai sus scrisului pan Nicoară mare armaș, pentru cincisprezeci taleri bătuți.

Și deasemeni a vândut dinaintea...²⁾ dreapta lui ocină și dedină, a patra parte din satul Balosinești și cu loc de moară la Smila. Aceasta a vândut tot panului Nicoară mare armaș, pentru treizeci taleri bătuți.

Și deasemeni a vândut dinaintea noastră mai sus scrisa Tudora, fiica Dușcăi, nepoata lui Cârstea, jumătate din partea bunicului ei, Drăghici, din acel sat Balosinești, iarăși cu loc de moară pe acel pârâu, tot panului Nicoară mare armaș, pentru treizeci taleri bătuți. Și le-a plătit deplin tuturor celor mai sus scriși, dinaintea noastră.

¹⁾ «și lui Ștefan Pricul de acolo», scris deasupra rândului de altă mână.

²⁾ loc rupt în orig.

Pentru aceasta, să-i fie și dela noi ocine și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7121 <1613> Ianuarie 13.

† Domnul a spus.

† Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Tăutul <a scris>.

Arh. St. Iași, CDLVIII/18.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

184

1613 (7121) Ianuarie 15.

Zapis din anul 7121 <1613> Ianuarie 15 zile, sub semnătura unor oarecare Fedor și Isac și Tatiana, fiii lui Condre din satul Târșiței, despre aceia că, de buna lor voie, au vândut pământul propriu ce le aparținea, a treia parte din jumătatea de sus a satului, lăsată lor de părintele lor, Condre, lui Gheorghe Morozan și femeii lui, Nastasia, cu prețul de treizeci și cinci taleri și un cal.

Pe lângă aceasta, în acelaș zapis e scris că Fedora și Grigorie, fiii lui Dobrescu, au vândut deasemenea a treia parte din jumătate de sat din satul Târșiței, lui Gheorghe Morozan și femeii lui, cu prețul de 20 taleri.

Arh. St. Iași, CCCXXXV/e f. 8.

Rezumat în limba rusă.

185

1613 (7121) Ianuarie 15, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni mari și mici sluga noastră, Isaico comis, fiul lui Ion, nepotul lui Ilie, strănepotul Marușcăi și lui Iliș și a adus înaintea noastră un ispisoc de întărire dela Eremia voevod, pe o jumătate de sat din Pașcani, partea de jos, cu jumătate din poiana dintre Sirete și ni s'a jeluït cu mare plângere, zicând că atunci, când a fost în zilele lui Costantin voevod, s'a sculat Balica hatmanul și i-a luat acea mai sus scrisă jumătate din satul Pașcani, jumătatea de jos și cu jumătate din poiana dintre Sirete, cu sila și cu mare asuprire și i-a lepădat optzeci taleri, însă fără voia lui.

Și a adus el, înaintea noastră, 48 oameni buni și de ocină și toți într'un glas au glăsuït și astfel au mărturisit că a avut el mare asuprire și i-a lepădat acei bani fără voia lui.

Deci domnia mea, dacă am văzut că i-a fost dreaptă ocină și atâtia oameni buni mărturisind că a avut el mare asuprire și a fost fără voia lui, domnia mea m'am milostivit și am lăsat ca să-și răscumpere dreapta ocină și dedină. Și a dat domniei mele optzeci taleri numărați și un cal bun, pentru acea înainte

zisă jumătate de sat din Pășcani și cu jumătate din poiana dintre Sirete și cu vad de moară la Siret.

Deci, domnia mea deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, mai sus scrisului Isaico comis, fiul lui Ion, nepotul lui Ilie, strănepotul Marușcăi și lui Iliăș, pentru aceea, ca să-i fie și dela noi uric și întărire, cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7121 <1613> Ianuarie 15.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat.

Marmure <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/19.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

186

1613 (7121) Ianuarie 17, Iași

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri rugătorii noștri, călugării dela sfânta mânăstire din țarina Iașilor și au pârît de față pe rugătorii noștri, călugării dela sfânta mânăstire Beserecani, pentru o moară din satul Averești, ce este la Cracău și au zis astfel înaintea noastră că acele mori sunt în hotarul lor din satul Averești și au voit să le ia dela ei.

Iar rugătorii noștri, monahii dela sfânta mânăstire Beserecani, ei au arătat înaintea noastră că acele mori sunt danie și miluire dela Eremia voevod sfintei mânăstiri, pentrucă sunt pe locul domnesc. Și au arătat înaintea noastră uricul de danie și de miluire dela Erenia voevod.

Deci noi văzând că este dreptă danie și miluire a stinței mânăstiri mai sus scrise, Beserecanii, dela Eremia voevod și noi deasemeni și dela noi am dat și am miluit sfânta mânăstire mai sus scrisă, Beserecanii, cu acea înainte zisă moară, care este la Cracău. Și s'au îndreptat și și-an pus ferăe, 12 zloți.

Iar rugătorii noștri, călugării dela sfânta mânăstire din țarina Iașilor, ei au rămas dinaintea noastră și din toată legea țării. Și de acum înainte să nu aibă ei mai mult a mai ¹⁾ pârî pe călugării dela Beserecani pentru acea pără și nici să dobândească niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7121 <1613> Ianuarie 17.

Domnul a zis.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, VI/5-6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1843.

¹⁾ «mai», așa în orig.

1613 (7121) Ianuarie 19, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Lazor Dannă cu femeia lui, Anna, și au pârît pe boierul nostru, Boul fost vistier, pentru a treia parte din satul Tălpălăești, care este în ținutul Suceava, pe Muldova, astfel zicând că ei n'au vândut de bună voia lor acea parte de ocină, ci le-a lepădat banii Boul vistier fără voia lor. Iar boierul nostru Boul a arătat înaintea noastră un uric de cumpărătură, ce a avut dela Costantin voevod, că îi este dreaptă cumpărătură.

Și la aceasta au mărturisit înaintea noastră și credincioșii și cinstiții noștri boieri, Ursu mare vornic și Beldiman hatman că atunci când au vândut acești mai sus ziși oameni acea parte de ocină, atunci s'au întâmplat și ei și au numărat ei înșiși, boierii noștri, acei bani, o sută ughi și din mâinile lor au dat acei bani în mâinile mai sus scrișilor, Lazor și femeii lui, Anna și i-au luat ei înșiși, de bună voia lor, dinaintea mai sus zișilor noștri boieri. Și în afară de acea sută de ughi, încă i-a scutit Boul vistier pe acei oameni cinci ani și s'a băgat el însuși la cheltuială, ce a cheltuit pentru ei în acei cinci ani și s'a făcut iarăși altă sută de ughi.

Pentru aceea, domnia noastră și cu sfatul nostru i-am judecat, cu judecata noastră dreaptă și am aflat că este dreaptă cumpărătură a boierului nostru, Boul fost vistier. Pentru aceea s'a îndreptat și și-a pus ferăe, 12 zloți, iar Lazor Dannă cu femeia lui, Anna, au rămas din toată legea noastră.

. Pentru aceea, de acum înainte să nu aibă ei a-l pârî pentru această pără, niciodată în vcci și nici altfel să nu se creadă, înaintea acestei cărți a noastre.

Scriș în Iași, în anul 7121 <1613> Ianuarie 19.

Domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învățat <m.p.>

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/26.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom., ibid., CCCCLXXIX/27.

1613 (7121) Ianuarie 20, Iași

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Chirana, cneaghina lui Iurașco, cu cumnatul ei, Toader Cârliș, și cu un zapis și au pârît pe boierul nostru, Boul fost vistier, astfel zicând că Iurașco a pus zălog, pentru 320 taleri, un sat anume Frăteștii, care este în ținutul Neamț, la Boul vistier și au spus că acel zapis este făcut de Boul, scriind în el, când va veni cu acel zapis să întoarcă

acei mai sus scriși bani în mâinile Boului ¹⁾ vistier, el șă-și ia acel sat înapoi.

Astfel pentru acel zăpis și boierul nostru Boul n'a tăgăduit, ci a zis că este făcut de el, însă pe urmă Iurașco a căzut în păgânătate și în robie și l-a răscum-părat Boul vistier din acea robie și a dat pentru el 200 taleri.

Și la aceasta, însuși Iurașco, de bună voia lui, s'a întocmit cu Boul vistier și a lăsat acel sat pentru toți acei bani, să fie vândut și i-a făcut și uric pe acel sat, dela Eremia voevod, cum l-a arătat și înaintea noastră.

Pentru aceea, domnia noastră i-am judecat după legea țării și am aflat că-i este dreaptă cumpărătura acel sat Frăteștii. Pentru aceea, boierul nostru, Boul fost vistier, s'a îndreptat și și-a pus ferăe 12 zloți, iar mai sus scrișii, Chi-rana, cneaghnia lui Iurașco și cumnatul ei, Toader Cârlig, au rămas din toată legea noastră.

Pentru aceea, de acum înainte, să nu aibă ei a pări pentru această pără niciodată în veci, nici altfel să dobândească, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7121 <1613> Ianuarie 20.

† Domnul a poruncit.

† Voico mare logofăt a învățat <și> a iscălit <m.p.>

† Costantin <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridonia, XXXIII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1845.

189

1613 (7121) Ianuarie 20, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Anisia, fiica lui Gavril Nemiș, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din uric ce a avut bunicul ei dela voevozi, din jumătatea satului Orășeni, din partea lui Nemișca, toată partea ei, ce se va alege, ce este în ținutul Hârlău și cu parte din baltă ce se numește Crivaia.

Aceasta a vândut slugii noastre, Pătrașco Udrea, pentru o sută și patru-zeci taleri de argint. Și i-a plătit deplin dinaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi uric și ocină de întărire, cu tot venitul. Nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7121 <1613> Ianuarie 20.

Domnul a zis.

<Voicul²⁾ mare logofăt a iscălit.

Nebojatco <a scris>.

¹⁾ « Boului », așa în orig.

²⁾ în text, greșit: « Lațcu ».

S'au posleduit de mine și s'au găsit adevărată întocma cu matca și am iscălit, Athanas<ie> iconom. Botoșani, 1810 Martie 27.

Dela vornicia Botșăni.

Fiind în limba rusască copie și ce adevărată și poslăduindu-si de câtră cucernicie sa iconomu Athanasii, cari încredințându-ni că esti întocma, după ce adevărată, s'au adiverit și cu iscăliturile noastre, 1810 Mart<ie> 28.

Negel spat<ar> Calimah.

Arh. St. Iași, CLXIV/11.

Copie slavă.

190

<1613 înainte de Ianuarie 24>.

† Părasca, fiica lui Anghei din Căndești, mărturisim înșine dela sine cu acest zăpis al nostru, că am vândut a patra parte de ocină din satul Căndești, a patra parte din jumătate din a patra parte, lui Andrian vătaf din Stănești. Și i-am vândut ocina unde a fost casa tatălui meu Anghei, pentru 150 zloți, bani gata și i-a dat în mâinile noastre și am vândut de bună voia mea, neasuprită de nimeni.

Și a fost la aceasta Toma vătaf din Red<i>. Și alți mulți oameni buni au fost la aceasta, când a dat Andrian vătaf acești bani, care sunt mai sus scriși, în mâinile noastre.

Pentru aceasta mărturisim cu acest zăpis al nostru. Și altul să nu se amestece înaintea acestui zăpis al nostru, pentrucă noi am vândut de bună voia noastră lui Andrian vătaf. Să se știe.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridonia, I/22.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1839.

Datat după doc. din 24 Ian. 1613, ibid., I/25.

191

1613 (7121) Ianuarie 24, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, credinciosului Vasile pârcaľab de Neamț. Cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să strângi oameni buni, megieși dimprejur și să desparți de toate, partea Angăi din satul Căndești, a patra parte, partea Parascăi, din vatra satului și din câmp și din pădure și din tot venitul și partea din apă.

Acea parte de ocină a cumpărat-o sluga noastră, Petrea Hadâmbul, pentru 150 zlofi tătărești. Așa să știi.

La Iași, în anul 7121 <1613> Ianuarie 24.

† Domnul a spus.

† Voico mare logofăt a învățat <n.p.>

† Măteiu <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridoniu, I/25.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1839.

192

1613 (7121) Ianuarie 28, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am dat și am întărit slugii noastre, Vasilie Dinga diac, dreapta lui ocină și cumpărătură ce are dela Simeon voevod și de întărire dela Constantin voevod, loc de o casă din satul Siliștea, ce este pe Șomuz în ținutul Sucevei, a cincea parte din a patra parte din tot satul, din vatra satului și din câmp și din poiene și cu partea din iaz și din moară la Șomuz, ce și-a cumpărat-o dela popa Toader, fiul lui Lupe, strănepotul lui Man globnic, pentru treizeci și cinci taleri de argint.

Și deasemeni am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Vasilie Dinga diac, un loc ce se chiamă dela Vadul Mănăstirii, care este pe pârâul satului Siliștea, prin bucovină, până în râul Sucevei, din mănăstire și din lunci și din toate poienile, ce sunt în acea bucovină și în acel hotar și din bucovină și din bălți și din tot venitul, ce se va alege pe patru case, pe care le are Sofiica, fiica lui Boluț, nepoata lui Lupe, strănepoata lui Man globnic, în acelaș sat Siliștea, ce și-a cumpărat dela Sofiica mai sus scrisă, pentru douăzeci taleri de argint, din acele ispisoace ¹⁾, care sunt mai sus scrise.

Și iarăși dăm și întărim slugii noastre, Vasilie Dinga diac, dreapta lui cumpărătură din ispisoc de cumpărătură, ce are dela Costantin voevod, din a patra parte din acelaș sat Siliște, din partea de jos, dinspre răsărit, loc de o casă, din vatra satului și din câmp și cu parte din iaz și din moară la Șomuz și din tot venitul, ce și-a cumpărat iarăși dela mai sus zisa Sofiica, fiica lui Buluț, pentru douăzeci și șase taleri bătuți, din uric ce a avut străbunicul lor, Man globnic, dela Ștefan voevod cel Bătrân și de împărțeală ce au avut dela Ilic voevod și dela Alexandru voevod și de întărire dela Eremia voevod.

¹⁾ « ispisoace », așa în orig.

De aceea, să-i fie slugii noastre mai sus scrise, Vasilie Dinga diac și dela noi ocină și cumpărătură și uric cu tot venitul, neclintit lui, niciodată. De aceea, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7121 <1613> Ianuarie 28.

Domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Costantin <a scris>.

Acad. R.P.R., LXVI/120.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

193

1613 (7121) Ianuarie 28, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credinciosul nostru boier, Eremia pârcălab de Hotin și s'a jeluit înaintea noastră cu mare plângere și cu mare mărturie dela curtea noastră și dela negieșii lui dimprejur, astfel spunând că, atunci când a fost Isac Balica hatman a avut mare asuprire dela el că i-a luat cu sila jumătate din a patra parte din satul Brăești și a opta parte din altă parte din acelaș sat, ce este în ținutul Hârlăului.

Pentru acele mai sus scrise părți s'a ridicat un oarecare, ce nu avea nici o treabă a se amesteca în acel sat, și fără ispravă ¹⁾ le-a vândut lui Balica fost hatman și el a adăugat aceste părți de ocină din satul Brăești la ocolul său Căcăciani. Și aceste părți de ocină mai sus scrise le-am aflat dreaptă cumpărătură a boierului nostru mai sus scris, Eremia pârcălab, precum a arătat înaintea noastră și diresese ce are dela Eremia voevod, că fi este dreaptă cumpărătură dela răzeșii lui, dela popa Ion Bantăș și dela fratele său, Lupul Pistruiul, nepoții lui Boris Braevici și dela rudele lor, Micul Bahrin și dela fratele lui, Burdea și dela Toma Bahrin și dela Ileana și dela fiul ei, Bilaș și dela toți frații lui și dela verii lor, Drăguș și nepoții lui, Grozea și Strătulat și dela Glicenco și dela mătușa ²⁾ lui, Todosca și dela Lupul, fiul Maricăi și dela Nastea și dela Todora și fiica ei, Părasca, soacra lui Derschi și Gligorcea și dela Tolocico și dela frații lui și dela Geamănul și Seman și Frățian și sora lor și dela fiul lui Nicoară Bahrin și dela Cânei și dela sora lui și dela toți oamenii lor, din diresese ce au avut bunicii lor dela Alexandru voevod cel Bătrân și Bun și de întărire dela Alexandru voevod cel Tânăr și dela Bogdan voevod și dela Petru voevod. Și toți acești oameni, câți sunt mai sus scriși, au vândut de bună voia lor aceste părți de ocine din satul Brăești boierului nostru, Eremia pârcălab, pentru două mii taleri de argint.

¹⁾ « ispravă », așa în orig.

²⁾ « mătușea » în orig.

Deci domnia mea cu tot sfatul nostru, văzând atâta plângere și mare asupreală ¹⁾ ce a avut dela Isac Balica fost hatman, pentru aceea domnia mea ne-am milostivit și am miluit cu aceste mai sus scrise părți de ocină din satul Brăești, pe boierul nostru mai sus zis, Eremia pârcălab, pentru dreapta sa slujbă și pentru că îi este dreaptă cumpărătură, cum s'a scris mai sus.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi danie și miluire <și întărire și uric cu tot ²⁾> venitul neclintit, niciodată, în vecii vecilor. Iar dacă cineva <s'ar ispiti să clinească această> danie <și> miluire a noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică <și de> toți sfinții.

Pentru aceea, altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7121 <1613> Ianuarie 28.

Domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Costantin <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXXII/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1833.

194

1613 (7121) Februarie 3, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată s'au pârît de față înaintea noastră slugile noastre, Ionașco Lațco pitărel din Mogoșești cu Nicoară Blihan stolnicul din Cornești, pentru hotarul lor ce este între satul Mogoșești și între satul Budești, și a zis înaintea noastră sluga noastră Ionașco Lațco, că le-a hotărnicit Banul fost mare vătah și a ridicat stâlpi între ei, încă din zilele lui Petru voevod. Iar sluga noastră, Nicoară Blihan, a spus înaintea noastră că nu le-a hotărnicit nimeni și nu au stâlpi între ei.

Deci domnia mea și cu tot sfatul domniei mele, nu i-am crezut ci am ales pe sluga noastră, Mânjea medar, să le fie hotarnic ³⁾ și l-am trimis acolo, ca să strângă oameni buni și bătrâni dintre megieșii dimprejur.

Și s'a dus acolo și a strâns mulți oameni buni și bătrâni și a cercetat hotarul lor și a adus înaintea noastră carte dela mulți oameni buni și însuși Mânjea a venit înaintea noastră și astfel au mărturisit cu sufletul lor că au aflat stâlpi între ei, pe care i-a ridicat Banul fost mare vătah, din zilele lui Petru voevod.

Deci domnia mea, când am văzut atâția oameni buni și bătrâni mărturisind că au avut ei de demult stâlpi între ei, domnia mea încă i-am judecat să aibă a stăpâni după acei stâlpi vechi mai sus scriși.

¹⁾ « asupreală », așa în orig.

²⁾ completat după traducerea veche.

³⁾ « hotarnic », așa în orig.

Deci, sluga noastră Ionașco Lațco pitărel s'a îndreptat și și-a pus ferăe doi-sprezece zloți, iar sluga noastră Nicoară Blihan stolnicel a rămas dinaintea noastră și din toată legea noastră. Și de acum înainte, să nu aibă mai ¹⁾ mult a pârî Nicoară Blihan pe Ionașco Lațco pentru această pâră, nici a dobândi dela el, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7121 <1613> Februarie 3.

† Domnul a poruncit.

† Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., DXCI/11.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

195

1613 (7121) Februarie 9, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenului și întregului sobor dela sfânta mănăstire Galata, ca să fie ei tari și puternici cu această carte a noastră să stăpânească și să apere dreapta lor ocină și dedină, partea lor din iezerul Cahuvul, cât va fi partea lor. Nimeni să nu aibă voie să prindă pește acolo nici cu vreo măestrie, iar pe cine vor găsi acolo prinzând pește, fie oricine va fi, să aibă voie a-i lua vană dreaptă de pește, cât va fi partea lor, după vechiul obicei.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească să stăpânească sau să oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7121 <1613> Februarie 9.

† Insuși domnul a poruncit.

† Voico mare logofăt a învățat.

† Corlat <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XXXV C/VIII.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1795.

196

1613 (7121) Martie 4, Popșori

† Iată dar noi, Andreiaș șoltuz și 12 pângari din târgul Vaslui și Ionașco Peicul și Dumitru uricar și Ionașco vătav de hânsari și Petrea Goga din Părtănași și Petriman vistier de acolo și Epatie din Mărăței și popa Gligor din Popșori și Pătrașco Măreci din târgul Vaslui și Ianachi de acolo și Stoica Munteanu și Anton și alți mulți oameni buni.

Iată a venit înaintea noastră Sîmion Crasnăș, fiul Măriicăi, nepotul lui Giurgea Crasnăș, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut

¹⁾ * mai *, așa în orig.

dreapta sa ocină și dedină, jumătate din jumătate din satul Grumăzești și iarăși jumătate din jumătate din satul Fauri și cu loc de moară pe pârâul Vaslui.

Aceasta a vândut-o el panului Voico mare logofăt, pentru o sută cincizeci taleri de argint și le-a plătit deplin acei bani mai sus scriși dinaintea noastră.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi deasemeni am făcut domniei sale acest zapis al nostru, de mărturie, până ce își va face și diresa domnești.

Și la această tocmeală a fost și Vasilie șetrar din Știubeiani.

Și eu însumi, Marmure uricar, am scris acest zapis cu mâna mea, să se știe.

Și pentru mai mare credință am pus și pecetea noastră la acest zapis.

Scris la Popșori, 7121 <1613> Martie 4.

<Pe verso:> « Iusă din această sută de taleri a dat treizeci și unu taleri și șase potronici Mariicăi, cneaghina lui Goga fost postelnic, pentru că a dat ea acei mai sus scriși bani, mai ¹⁾ de demult în mâinile lui Sinion Crasnăș, fiul Mariicăi, nepotul lui Giurgea Crasnăș. Să se știe.

Scris la Popșori, 7121 <1613> Martie 4 zile.

Ionașco Peic <m.p.>

Acad. R.P.R., LXXXIX/68.

Orig. slav, hârtie, șase peceți aplicate.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

197

1613 (7121) Martie 8 și Aprilie 12.

† Iată dar noi, Lupul diac din Dumești și Março vătah din Brănești și Alivan diac din Toxăbeni și Verceacu comișel din Telinești și popa Măciucă de acolo și Ionașco Sasul din Șăndreni și Dumitru șătrărel din Miclăușani și Toader Umăr de acolo și Maxim de acolo și Buțurca de acolo și Gliga de acolo, ținutul Iași, mărturisim cu această scrisoare a noastră că a venit înaintea noastră Motrea, fiica lui Ilic din Miclăușani, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa parte de ocină, a patra parte din a patra parte din satul Miclăușani, care se va alege partea ei, pentru o vacă cu vițel și cinci taleri, lui Carp diac din satul Miclăușani, și cu grădină, ce se va alege în acea parte de ocină.

Deci și noi toți dacă am văzut tocmeala de bună voie înaintea noastră, spre mai mare mărturie și credință, am pus și pecețile noastre pe acest zapis al lor de mărturie. Să se știe.

Scris Aprilie 12. In anul 7121 <1613> luna Martie 8 zile ²⁾.

Acad. R.P.R., CCLXXVIII/76.

Orig. slav., hârtie, opt peceți aplicate.

Cu o trad. rom. din sec. XIX, Arh. St. Iași, CCCXXXIX, pag. 214.

¹⁾ « mai » așa în orig.

²⁾ doc. cuprinde două datări, așa în orig.

1613 (7121) Martie 15, Cotnari.

† Eu Păscălina Stroicioae, ce au fost logofeteasă și Ionașco Stroiciu, scriem și mărturisim cu cest zăpis al nostru, cum au cu<u>părat părintele nostru, logofătul Stroici, giământate de sat de Ungheni, de pe Moldova, den țăntul Neamțului, dela Haruțul și dela Gănești și dela Tăpești.

Dece, după aceia, au venit on nepot a lor, anume popa Ionașco și cu diiaconul Larion, den sat de Rătești, de s'au rugat, pentru sufletul părintelui nostru, lui Stroici logofătul și a fiu-meu, lui Vasilie Stroici, ca de să ne întorcă banii ce au datu părintele meu, lor și omenilor săi.

Dece noi am socotit că avăm bogate ocine și fără de aceia, dece ne-<a>m vorovit cu fiu-meu Ionașco Stroici, ca de să ne întorcă banii, 280 de taleri. Dece le-am dzis să ne aducă banii, popei lu Ionașco și deiaconului lui Larion, doă sute și optdzeci de taleri, cumu-i scris și mai susu.

Dece ei ne-au adus banii toț<i> deplin, acēle doă sute și optdzeci de taleri, tot taleri și potronici, și ne-<a>in lătu banii înapoi, denaintea lui Pătrașco Bașotă și a lui Ionașco Peicul și a lui Bran comisul și a lui Gligorașco Mogâldei, căce că au fost și ei la iaste tocmală.

Dece, deaca le-<a>m luat banii, noi <e>-am făcut și zăpis ca de să-ș<i>ție ocina și moșiea, ca și mainainte vreme. Iară de să vor afla nescai derese a istui sat, la cineva d'omenii noștri, sau fie la cine, ei cade să a<i>bă a le da in mânule loru, a popei lu<i> Ionașco și a lui Ilarion diiaconul. Iară la cine vor hi acele derese și nu va vrea să le dea, acela om să hie proclēt și acele derese, iale să hie menciunosc.

Prent'ăceia, acestu zăpis, maică-me n'au <in>vățat, iară eu însuni cu mâna me l-am scris. Și mai mare credință iaste pecețile nostre și iscălitura mea, pre acest zăpis al meu, ca să se știe.

Scris la Cotnar, 7121 <1613> Mart<ie> 15.

† Pascalina logofetiasă a *iscălit*.

Ionașco Stroici.

Arh. St. Iași, CCCL/137.

Copie rom. din sec. XX.

Cu o copie din 1812, la Acad. R.P.R., XV/34

1613 (7121) Martie 26.

Suret scos moldovenēști de pe un ispisoc sărbăscu dela Ștefan vodă, din anul 7121 <1613> Mart<ie> 26.

† Io Ștefan voevod, cu mila lui d<u>mnzeu, domnu țării Moldaviei. Iată au venit înainte noastră și înainte *marilor* boiari a Moldaviei noastre, giupă-

niasa Teta și surorile ei: Sofroniia și Mărica și frații lor, anume: Petrea și Ionașco, și cu nepoții lor, feciorii lui Gheorghe Albotă, toți feciorii Petrii lui Albotă ce au fost vornic mare, și cu mare jalobă s'au jăluit domniei mélé pentru Isac Balica ce au fost hat<man> și au adus înnainte domniei mélé marturi, mulți boiari și slujitori din curte domniei méle, și pe alți megciaș<i> de pe împrejur, zicându că, cându au fost în zilele lui Costandin vod<ă>, le-au fost făcut lor multe greotăți și asuprele și cu sila în putérea lui le-au fost luat lor jumătate dintru un cut de satul Sipotenii, care acum să numescu Vlădenii, ce sint pe Jijiia, și cu mori gata în Jijia, și trei părți de moșie din satul Corlătenii, iarăș cu locu de mori în Jijia, ce sint în ținutul Dorohoiului, și le-au fost datu lor, pentru acea jumătati de satul Vlădenii altă jumătate de sat di Rugășăști, ce iaste pe Sirétiu în ținutul Sucevii, care și acea jumătati de sat de Rugășăști, iarăș au fost luat-o Petru ¹⁾... Balica dela Odochiia Drăcioai, și dela feciorul ei, Măteiaș, făr<ă> de voia lor. Iar pentru céle trei părți de Corlăteni, iarăș le-au fost dat lor satul Durneștii.

Și iar<ă>și le-au fost mai luat lor moșiia Durneștii, uu Toader Movila, cu tăriia lui, încă în zilele Ieremieii vodă, și le-au fost lepădat lor patru sute și 50 de taleri, și el au fost dat-o unii mănăstiri al [l]ui, ce au fost făcut-o el suptu târgul Sucevei, care mănăstire să numești Pandocratora.

Pentru acéia și domniia mea împreună cu sfatul nostru, deacă am văzut o mare jalobă ca aceasta și atăta strănibătati ce avusese ei mai înnainte, întâiu de cătră acel Toader Movila, cându le-au fost luat Durneștii; așijderea și strămbătățile ce li se făcuse lor, de le luas<e> și Balica acéle moșii din Vlădeni și din Corlăteni, după cum scrie mai sus, și le-au fost datu lor moșiei neodilniți și iarăș cu acea jumătati de sat de Rugășăști și satul lor Durneștii, pentru acéia m'am milostivit domniia mea, și am întorsu lor Durneștii înapoi, iar ei au întorsu banii ce mai sus scrie, 450 taleri, călugărilor dela mănăstirea Pandocratora, ce le-au fost lepădat lor acel Toader Movila, și acea jumătati de sat de Vlădeni și cu locul de mori în Jijiia și acélea trei părți din Corlăteni și cu morile în Jijiia.

Toate acéste iarăș le-am întorsu domniia mea, iar ei au dat domniei méle o cocieue acoperită, cu patru cai buni, și domniia mea încă o am dat pe acea cocieue cu acei patru cai, la o trebuință a țării.

Pentru acéia, ca să le fie lor acéste de mai sus scrisă moșii, ocine neclătite în véci, și danie și întoarcere și întăritură, să le fie cu tot venitul, și altu nimenea să nu se amesteci piste ispisocul domniei méle.

Insunii domniia mea poroņcesc.

S'au tălmăcit de Procopie dascalul și uricariu dela mitropolie.

---

¹⁾ a fost scris « pentru » și s'a corectat în « Petru ».

Și eu, preot Costandin *dela sfântul Spiridon din Botășanii*, am scris acest surt asemینia după surt dascalului Procopie.

Acad. R.P.R., LXXXII/118.

Trad. rom. din sec. XVIII.

200

1613 (7121) Martie 30, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă și de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos, închinător al troiței, Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea, am binevoit cu bună voirea noastră și cu iubire din inimă, și din tot cugetul nostru și din tot sufletul nostru, împreună și cu sfatul domniei mele, cu ajutorul lui dumnezeu și cu binecuvântarea celor trei ierarhi, părinți moldoveni, chir Anastasie Crimcoviți arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Pavel episcop de Roman și chir Efrim episcop de Rădăuți și am dat și am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire numită Beserecani, ce este zidită de Ștefan voevod, nepotul lui... ¹⁾ voevod cel Bătrân și isprăvită de Ștefan voevod cel Bătrân, unde este hramul blagoveștenia preasfinte stăpânei noastre născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, cu un sat anume Troița pe pârâul Cracău și cu loc de moară la pârâul Cracău și cu toate hotarele lui, câte le are, care este în ținutul Neamț. Care acel sat mai sus scris, Troița, a fost al nostru, drept domnesc și ascultător de ocolul târgului Piatra.

Pentru aceea, să fie sfinte mânăstiri mai sus scrise, numită Beserecanii și dela noi danie și miluire și întărire și uric și ocină, cu tot venitul, neclintit niciodată dela sfânta mânăstire, în vecii vecilor.

Și la aceasta, deasemeni dăm și întărim mai sus scrisei sfinte mânăstiri Beserecanii, dreptul lor loc mânăstiresc, ce au dela gura Scărișoara ²⁾ până la obârșie, pe amândouă părțile, din deal în deal, după cum au arătat înaintea noastră dreptele lor direse dela domnii de mai înainte.

Pentru aceea, să-i fie și dela noi acel loc cu toate veniturile și izvoarele și pâraele de pescuit, întărire și împuternicire.

Și deasemeni am dat și am întărit acestei sfinte mânăstiri mai sus scrise, moara ei dreaptă, ce are la pârâul Cracău, lângă satul Averești, care și acea moară a fost făcută pe locul nostru drept domnesc, iarăși ascultător de ocolul târgului Piatra, precum au arătat și ispisoaice de danie și de miluire, ce a avut sfânta mânăstire dela Eremia voevod și dela Simeon voevod.

Pentru aceea, toate aceste mai sus scrise ocine să fie și dela noi sfinte mânăstiri Beserecani danie și miluire și întărire, cu tot venitul, neclintit dela sfânta mânăstire, niciodată, în vecii vecilor.

¹⁾ omis de diacon în orig.

²⁾ « Scărișoara » așa în orig.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris Troița și al acelu loc mânăstiresc să-i fie din toate părțile, după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei mele, a mai sus scrisului, Io Ștefan voevod și credința boierilor noștri moldoveni: credința panului Ursu mare vornic de țara de jos, credința panului Mârza mare vornic de țara de sus, credința panului Beldiman hatman și pârcălab de Succava, credința panului Dumitru Goia și Eremia pârcălabi de Hotin, credința panului Gheorghie și a panului Vasile pârcălabi de Neamț, credința panului Dumitru și Diamandi pârcălabi de Roman, credința panului Ianachie mare postelnic, credința panului Diamandi mare spătar, credința panului Ionașco Talpă mare ceașnic, credința panului Alexa mare stolnic, credința panului Alexandri mare vistier, credința panului Gligorie mare comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră cine va fi ales, cu judecata lui dumnezeu, să fie domn al țării noastre, Moldova, dintre copiii noștri sau din alt neam, să nu strice dania și mila și miluirea noastră dela sfânta mânăstire, ci să întărească și să înuputernicească. Iar cine s'ar ispiti să strice dania și miluirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de sfinții 4 evangheliști și de sfinții fruntași 12 apostoli și de sfinții și purtătorii de dumnezeu 318 părinți cei dela Necheia și de toți sfinții, și să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema și să aibă a da seamă și răspuns înaintea cumpletei judecăți a lui Hristos.

Și spre mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Voico mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră, la această carte adevărată a noastră.

A scris la Iași Arsenie Nebojatco, în anul 7121 <1613> Martie 30.

† Ștefan voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceti, nr. 190.

Orig. slav. pergament, pecete atârnată.

201

1613 (7121) Martie 30, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Dăm știre cu scrisoarea domniei mele că, atunci când ne-am făcut miluire cu sluga noastră, Toader Boul fost vistier și l-am răscumpărat din robie ¹⁾, din mâinile păgânilor, iar el a venit înaintea noastră și s'a jeluît înaintea domniei mele pentru satul lui, anume Davidenii, ce este în ținutul Neamț, pe Moldova, care sat, mai înainte de această vreme, până când a fost el în Țara Leșească, iar domnia mea am dat satul acela lui Ionașco Talpă mare ceașnic, fiindcă a venit

¹⁾ • robie », așa în orig.

înaintea domniei mele cu vorbe neadevărate și a spus că acel sat i-a fost lui dreaptă ocină și a spus că a fost silit de Toader Boul fost vistier, în zilele lui Eremia voevod, și i-a luat satul dela el. Și cu asemenea cuvinte a înșelat pe domnia mea și i-am dat acel sat Davidenii.

Intru aceea, domnia mea am poruncit slugii noastre, Toader Boul fost vistier, ca să se întrebe cu Ionașco Talpă ceașnic înaintea domniei mele.

Pentru aceea, ei s'au părît împreună, de față, înaintea domniei mele și înaintea întregului nostru sfat. Și a arătat înaintea domniei mele Toader Boul vistier și uric dela Eremia voevod, pentru adevărată dreaptă ocină și cumpărătură și pentru schimb, că a cumpărat însuși Boul vistier dela însuși Gligorie fost mare stolnic și dela Ionașco ceașnic și dela Vasilie și dela surorile lor și Ustina și Todosia și dela toți frații lor, fiii lui Gavril Talpă fost logofăt, pentru o mie și nouă sute taleri mămărași, bani gata.

Și încă pe lângă acești bani a adăngat și le-a dat și jumătate din satul Budești și o seliște în acelaș hotar, ce se numește Nistorești și cu două mori la Pârânl Negru, în acelaș ținut și cu 24 vecini.

Și pe lângă aceasta, Toader Boul vistier a adus înaintea domniei mele mulți martori și au adevărit înaintea domniei mele despre această dreaptă ocină și cumpărătură și dedină, precum este mai sus scris, după adevăritarea dreptelor lui direse.

Iar Ionașco Talpă ceașnic n'a avut niciun dres drept, nici astfel de mărturie, afară de un uric dela Iancul voevod și un ispisoc dela Petru voevod, cu care prin nicio adevăritare n'a putut să se îndrepte înaintea domniei mele.

Și a rămas Ionașco Talpă ceașnic din toată legea dreaptă dinaintea domniei mele și dinaintea întregului sfat al domniei mele. Iar sluga noastră, Toader Boul vistier, cu astfel de privilegii adevărate ce a avut și cu atâtea privilegii, el s'a îndreptat.

De aceea, domnia mea și cu sfatul domniei mele, văzând o astfel de dreaptă mărturie a lui, ne-am milostivit și i-am dat acel sat Davidenii ca să-l stăpânească, precum i-a fost și mai înainte dreaptă ocină și dedină și cumpărătură, și dela noi, danie și întărire cu acest ispisoc al nostru, să-i fie lui și copiilor lui și celor mai deaproape ai lui, neclintit, niciodată, în vecii vecilor.

Și pentru credința îndreptării lui pentru satul Dăvidenii, pe care cu dreptate și l-a scos, am luat dela sluga noastră, Toader Boul vistier, după lege încă șase telegari suri, în preț de trei sute ugli galbeni și s'au dat acei cai în trebuința țării.

Iar dela Ionașco Talpă ceașnic, ce a arătat înaintea noastră uric dela Iancul voevod și ispisoc dela Petru voevod, care nu i se cuvenea să se părăscă cu ele, noi le-am luat dela el și deasemeni alte direse ce i-am făcut domnia mea pe satul Dăvideni, după vorbele lui înșelătoare. Și pe acelea toate le-am luat, ca de acum și până în veac Ionașco Talpă ceașnic și copiii lui și neamul lui să nu aibă acolo nicio treabă, nici să părăscă, niciodată.

Iar dacă vreodată se vor găsi niște direse, fie că vor fi dela domnia mea, sau dela alți domni, să nu aibă a se crede nici nimeni altul, niciodată, în veci, să nu se amestece acolo înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7121 <1613> Martie 30.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ștefan voevod <m.p.>.

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXXVII/9.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

Cu două trad. rom. din sec. XX.

202

1613 (7121) Martie 30, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a pârît de față înaintea noastră și înaintea boierilor noștri credinciosul și cinstitul nostru boier, Voico mare logofăt, pe Loghina, cneaghina lui Ionașco Bolea fost vornic și pe Orăș și sora lui, Gaftona, fiii lui Ionașco Bolea fost vornic, pentru a patra parte din satul Grumăzești și pentru a patra parte din satul Fauri și cu mori pe râul Vaslui, ce <sunt> în ținutul Vaslui, care acele părți mai sus scrise le cumpărase ea împreună cu panul ei, Ionașco Bolea fost vornic, dela Trifan diac, fiul Maricăi, nepotul Annei călugărița, pentru o sută și douăzeci taleri de argint.

Și a spus <Voico logofăt> înaintea noastră că fiii lui, Ghidion și Alexandra, sunt rude mai apropiate ale lui Trifan diac și a arătat înaintea noastră uric de mărturie dela Petru voevod cel Bătrân pe acele mai sus scrise sate, cum sunt drepte ocine și dedina ale fiilor lui.

Deci noi cu tot sfatul nostru i-am judecat cu dreaptă judecată, și astfel le-am aflat legea țării, că se cuvine să le întoarcă banii Ghidion și sora lui, Alexandra, fiii credinciosului și cinstitului nostru boier, Voico mare logofăt.

Și s'au sculat Ghidion și sora lui, Alexandra și au întors toți acei mai sus scriși bani, o sută și douăzeci taleri de argint, în mâinile Loghinei cneaghina lui Ionașco Bolea fost vornic și lui Orăș și Gaftona, fiii lui Bolea fost vornic, dinaintea noastră. Și ispisocol de cumpărătură ce l-a avut Ionașco Bolea fost vornic dela Costantin voevod și zapisul dela boieri și dela mulți oameni buni, încă le-au dat ei în mâna credinciosului și cinstitului nostru boier, Voico mare logofăt.

Și la aceasta deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Simion, fiul Măriicăi, nepotul Annei călugărița, strănepotul lui Crasnăș vistier, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din uric de mărturie, ce l-a avut bunicul lui, Crasnăș vistier, dela Petru voevod cel Bătrân, jumătate din jumătatea satului Grumă-

zești și jumătate din jumătatea satului Fauri și cu mori pe pâraul Vasluiu, pe care el le-a vândut credinciosului și cinstitului nostru boier, Voico mare logofăt, pentru o sută și cincizeci de taleri numărați. Și i-a plătit deplin, dinaintea noastră.

De aceea, să-i fie și dela noi ocină și răscumpărare cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7121 <1613> Martie 30.

Insuși domnul a poruncit.

Ionașco logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXIV/169.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

203

1613 (7121) Martie 30, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă, de o ființă și nedespărțită.

Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos, închinător al troiței, Io Ștefan voevod ¹⁾, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.

Iată am binevoit domnia mea, cu bunăvoința noastră și cu dragoste din inimă și din tot cugetul nostru și din tot sufletul și cu ajutorul lui dumnezeu, împreună și cu sfatul domniei mele și cu binecuvântarea celor trei ierarhi moldoveni, chir Anastasie Crimcovici arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Pavel ²⁾ episcop de Roman și chir Efrim episcop de Rădăuți, și am dat și am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire numită Neamțul, unde este hramul înălțarea domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu un loc de pustie la gura Jejiei, unde cade Jejia în Prut, în capătul de jos al braniștei, ca să-și așeze acolo sat și să se numească... ³⁾, care acel mai sus scris loc a fost al nostru drept domnesc, ascultător de braniște.

Și am trimis domnia mea pe credincioșii noștri boieri, Sturzea postelnic și Ionașco al treilea logofăt și le-au hotărnicit și au ales și au stâlpit acel loc tot cu semne.

De aceea, să fie mai sus zisei sfinte mânăstiri Neamțul acel mai sus scris loc de pustie dela gura Jejiei, și dela noi, danie și miluire și întărire și uric și ocină, cu tot venitul, neclintit lor, niciodată în veci.

Și la aceasta, deasemeni dăm și întărim mai sus numitei sfinte mânăstiri Neamțul o moară, care este acolo la gura Jejiei din direse de danie și miluire,

¹⁾ « Io Ștefan voevod » scris cu altă cerneală.

²⁾ « Pavel » scris cu altă cerneală, dar la această dată el era episcop de Roman.

³⁾ loc alb în orig.

pe care le-a avut sfânta mânăstire dela Ilie voevod. Pentru aceea, să le fie și cea moară și dela noi cu tot venitul, care este în același hotar.

Iar hotarul aceluși sus scris loc de pustie < să fie > începând din jos dela gura Jejei, dela malul Prutului, dela un plop, care are buor pe el și drept spre apus peste drum la deal, până la o piatră, apoi la vârful dealului la pisc, la altă piatră, care este sub un stejar cu buor, iar de aici drept în sus spre hâlm până la un stejar cu buor, care este pe marginea de jos a Văii Unsul și până la alt stejar cu buor, care este pe marginea altei vâlcele și tot la deal peste drum, până la un stejar care are buor pe el.

Iar de acolo drept spre răsărit, peste pădure, sub deal pe marginea pădurii până la un stejar cu buor și până la o piatră și peste drum drept peste șes, până la malul Jijiei, la un stejar cu buor, apoi peste Jijia și peste șes, până la doi stejari, cu buori, la marginea pârăului Ulmului, apoi drept la malul Prutului, mai jos de Cotul Manciuului, până la un stejar, care are buor pe el, iar de acolo drept la vale pe malul Prutului mai jos de gura Jijiei pe malul Prutului, până la acel plop, care este cu buor, unde se împreună tot hotarul.

Iar la aceasta este credința domniei mele, a mai sus scrisului, noi, Io Ștefan voevod ¹⁾ și credința boierilor noștri: credința panului Ursu mare vornic de țara de jos, credința panului Mârzea mare vornic de țara de sus, credința panului Beldiman hatman și pârălab de Suceava, credința panului Dumitru Goia și Eremia pârălabi de Hotin, credința panului Ghiorghie și Vasilie pârălabi de Neamț, credința panului Diamandi ²⁾ și Dumitru pârălabi de Roman, credința panului Ianachi mare postelnic, credința panului Diamandi mare spătar, credința panului Ionașco Talpă mare ceașnic, credința panului Alexa mare stolnic, credința panului Alexandri mare vistier, credința panului Gligorie mare comis și credința boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi ales prin judecata lui dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, dintre copiii noștri sau din alt neam, să nu strice dania și miluirea noastră către sfânta mânăstire, ci să întărească și să împuțernicească.

Iar cine se va ispiti să strice dania și miluirea și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de sfinții 4 evangheliști și de sfinții și întru tot lăudații 12 apostoli de frunte și de sfinții și purtătorii de dumnezeu 318 părinți, cei dela Nicheia și de toți sfinții și să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema și să aibă a da seama și răspuns înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos.

Și spre mai mare putere și tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Voico mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

---

¹⁾ • noi Io Ștefan voevod • scris cu altă cerneală.

²⁾ • Diamandi • scris cu altă cerneală.

A scris la Iași Arsenie Nebojato, în anul 7121 <1613> Martie 30.

Ștefan voevod <m.p.>

<Pe verso rom., sec. XVIII:> ... ¹⁾ mării sale Alexandru Movila voevod acest ispisoc s'au aneresit ... ¹⁾ de nici o treabă și s'au făcut învă... ¹⁾ celor bune a moșii Scoposeni.

Acad. R.P.R., CLIX/16.

Orig. slav, pergament, pecete atârnată, desprinsă.

Doc. este anulat cu trăsături de cerneală.

204

1613 (7121) Martie 31.

Suret dela Ștefan v<oe>vod, l<ea>t 7121 <1613> Mart<ie> 31.

Dat-am și am întăritu rugătorilor noștri, ermonah Calistru eguménul și la tot săbor dela svânta mănăstire ce s<e> chiamă Sintéliia, ce esti hramul svântului proroc Ilie, pre a lor driaptă ocină și danie, din dresé de daniia și miluiri, ce are sfânta mănăstire dela Pătru vodă, pré un satu anumi Războenii pe Vale Albă, și cu loc de moară în părău, în Vale Albă, la țin<u>t Niamțului, care acel sat au fostu mai înainte drept domnesc, supt ascultare cu ocolul târgului Niamțului, și li-au fostu lor datu mai înainte, Petru vodă, alt satu anume Giuleștii, supt târgul Cotnariului și după acéia l-au lăsat pre dânsul târgului Cotnariului, că ave acolo cotnărie, priseci și nu-l pute târgoveții să fii fără acel loc.

Pentru acéia, am datu Sintélii acel sat Războenii, cu mori pe Părău Albu, danii și miluire și întăritură și uric și ocină, cu tot vinitul, nerușit dela svânta mănăstire, nici odănăoară, în veci.

Iară hotarul acelui satu de mai sus zis, Războenii și cu moară pe Vale Albă să fie dispre toate părțile după hotarul vechiu, pe undi au umblat din veac.

Pentru acéia, credința domnii mele și a tutor<or> boerilor noștri: dum. Ursul *mare vor<ni>c* și dum. Mărza *mare vor<ni>c* și dum. Beldiman hat<man> și dum. Enachi *mare post<elnic>* și Diia ²⁾ *mare spat<ar>* și dum. Ionașco *mare pah<arnic>* și dum. Alecsa *mare stol<ni>c* și dum. Alexandru *mare vist<iernic>* și dum. Grigorii *mare comis*.

Deci, după a noastră viață, cini va fi domnu țării acéștiia, să nu străci a noastră danii și întăritură, ce mai vartos ³⁾ să de și s<ă> întăriască.

Și pentru mai mare credința și întărirea, am proncit cinstitului și credinciosului boeriului nostru, dum. Voicu *mare log<o>f<ă>t*, să scrie și a noastră pecéti cătră aciașă carte a noastră s'o légi.

Acestu Beldiman hatman au fost ficioru lui Beldiman nemiș ⁴⁾ ci-au eșit din Țara Unguriască în Moldova, și au trăit în târgu în Roman, și acést Bel-

¹⁾ loc ilizibil în orig.

²⁾ ♦ Diamandi ♦ era mare spătar.

³⁾ în text: ♦ văstos ♦.

⁴⁾ ♦ nemiș ♦ în text.

diman hatman au avut 2 ficioni, pe Grigorii Bildiman, ci-au fost mare log<o>f<ă>t, pe care l-au tăiat Ștefan Tomșa vodă la Săretu; și acesta au avut un ficion anumi Ion, ce s'au numit Mărja, din care ni tragim noi și alți Beldimănești și al doilea ficion l-au chemat Gheorghită Beldiman, ci-au fost vornic mare, care au fostu trăitoriu la Orhei, și acest Gheorghit<ă> Beldiman au avut un ficion, care au perit în războiu la Podu Leloia, când s'au bătut Gheorghii Ștefan Burduja cu Vasili vodă.

Ghiorghi *mare* ban.

Arh. St. Iași, XL/8.

Trad. rom.

205

1613 (7121) Martie 31, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre Scariot<schie> 1) și Gavrilaş staroste de Cernăuți. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a spune Lențoaei din Iurcouți ca să dea pace slugii noastre, Prodan aprod și să fie pe tocmeala pe care voi ați întocmit-o între dânșii. Altfel să nu aibă a face și mai 2) mult să nu-l turbure.

Aceasta vă scriem. Altfel să nu faceți.

La Iași, în anul 7121 <1613> Martie 31.

Domnul a zis.

Voico mare logofăt a învățat.

Arhip <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/97.

Orig. slav, hârtic, pecete aplicată.

206

1613 (7121) Aprilie 1.

Leat 7121 <1613> Ap<rilie> 1.

Un ispisoc dela Ștefan v<oe>vod, întăritură calugărilor de Berzunțu pe aciastă moșia ce s<ă> chiamă Brăcaciul și cu moară gata, ci-au dat-o danie acel Pavel calugărul.

Și ispisocul este pecetluit cu ciar<ă> moale și iscălit de Voicu *mare* logof<ă>t.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. nr. 628, f. 354.

Rezumat rom.

207

1613 (7121) Aprilie 1, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem credincioșilor noștri, pârăcălabilor de Neamț. Vă dăm știre că s'a jeluit înaintea

1) loc rupt în orig., completat după doc. din 1614 Sept. 18, ibid., CLVII/98.

2) « mai », așa în orig.

noastră sluga noastră, Ionașco vistiernicul din Obârșie, împotriva sătenilor săi, spunând că i-au pierdut o vacă pentru o oarecare dabilă și ei nu vor să-i plătească nici ... ¹⁾) vor să-i găsească pe cine este vinovat.

Pentru aceasta, cum veți vedea această <carte> ¹⁾) a noastră voi să chemați toți sătenii di<n>²⁾) Obârșie, ca să plătească ei cea vacă, sau cel pe care îl vor găsi cu sufletele lor că este vinovat, acela să aibă a plăti. Iar cui i se pare nedreptate, acela să stea de față înaintea porții domniei mele.

Aceasta dăm de știre.

Scris în Iași, în anul 7121 <1613> Aprilie 1.

† Domnul a zis.

† Toflea vornic a învățat.

† Drăgan <a scris>.

Arh. St. Iași, CLXXIV/14.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

208

1613 (7121) Aprilie 8, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, Rusul diac din Frenciuci. Îți dăm știre că se jeluesc Toader și Ionașco din Boțești asupra lui Băiseanul și astfel au spus înaintea noastră că le este dator cu 20 galbeni ungurești.

Pentru aceasta, cum vei vedea această carte a noastră, tu să faci lege dreaptă cu oameni buni, ca să aibă el a stăpâni partea de ocină din Boțești, partea de jos din jumătate de sat partea lui de cumpărătură ³⁾), până când le va plăti banii să aibă el a cosi și a ara. Iar cui i se va părea strâmb, dă-i zi înaintea noastră.

Altfel să nu faci.

Scris la Iași, anul 7121 ⁴⁾) <1613> Aprilie 8.

Domnul a spus.

Toflea vornic a învățat.

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXII/64–64 a.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1817.

209

1613 (7121) Aprilie 10, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenului și întregului

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ omis în orig.

³⁾ «partea lui de cumpărătură», adăugat între rânduri.

⁴⁾ corectat; ultima cifră e adausă, iar luna pare a fi fost Mai.

sobor dela sfânta mânăstire Neamț și pe cine vor pune ei ureadnic în satul lor, care este la gura Jijiei și <care este> miluire dela domnia mea, el să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele, să ție și să apere toată partea lor de ocină din acel sat, cu tot hotarul și cu tot venitul.

De aceea, nimeni să nu se amestece, să intre în hotarul acelu sat, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, anul 7121 <1613> Aprilie 10.

Domnul a spus.

Ionașco logofăt a învățat.

Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXX/9.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. și o copie slavă

210

1613 (7121) Aprilie 10, Iași

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit sfintei mânăstiri zise Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, și ureadnicul lor, pe care-l vor pune egumenul și tot soborul la iezerul mânăstirii, la Bealeu, ca să fie ei tari și puternici cu această carte a noastră să-și apere iezerul Bealeul, cu toate gârlele sale, care intră și ies din Bealeu, o gârlă anume Chicița dela gura Prutețului și cu Prutețul; a doua gârlă Topileana ce iese din Bealeu și cade la Oreahov; a treia gârlă, gârla Neagra ce cade la Trifești; a patra gârlă, Vidra; a cincea gârlă, Bursucul, a șasea gârlă Pascova, ce iese din Chicița; a șaptea gârlă, Plopul; a opta gârlă, Vlaca; a noua gârlă Petreasa și mlăjetul dela Văleni pe din sus de Rădeni.

Pentru ca nimeni să nu aibă a pescui în acele gârle și nici a tăia la acel mlăjet fără voia și povățuirea egumenului și altor călugări. Și pe cine vor găsi pescuind în orice gârlă, fără voia lor sau tăind la mlăjet, ei să aibă a lua dela acei oameni boii și carul și la mlăjet deasemeni securile și totul.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească să-i turbure sau să se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7121 <1613> Aprilie 10.

Insuși domnul a zis.

Voico mare logofăt 'a învățat și a iscălit <m.p.>

Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/60–61.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1752.

1613 (7121) Aprilie 10.

Carte domniască scrisă pe sirbiia dela Ștefan v<oe>vod, dată igum<enului> și a tot soborulă cel adunată de d<u>mne<dzău> dela sf<ă>nta m<ă>n<ă>stîre Homorulă, ca să fiia tari și puternici a ține și a opri toate iazerele și hotarăle ce au, pe undă le spună dreselă ce au dela domni ce-au fostă mai întăi și altul nimă să nu se amestecă întru acelă hotară.

7121 <1613> Ap<rilie> 10.

Acad. R.P.R., Condica M-rii Homor, nr. 111, f. 72 v.

Copie rom. din sec. XVIII.

1613 (7121) Aprilie 16, Iași.

† Gheorghie Balșe al doilea logofăt. Iată au venit înaintea noastră, Gligorie diacul ¹⁾ din Comănești cu Teta, sora lui Berchea diac de acolo, însuși de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, însuși Gligorie diac s'a tocmit cu Teta, ca să aibă ea a stăpâni împreună cu Gligorie, partea lui ce se va alege din Comănești, din vatră și din iaz și din moară, ca să le fie lor pe din jumătate, până când va aduna Gligorie banii, o sută și douăzeci de zloți tătărești.

La această tocmeală au fost: Lupul Balșe sulger <și Du>mitru Borotco diac și Lazor din Cerevăcești și Ionașco diac din Săpoteni și Isac diac din Comănești.

Deci, care dintre ei va strica această tocmeală, acela să aibă a da gloabă 12 boi la poarta domniei sale, milostivirea sa, domnul nostru, iar Gligorie când va putea va aduna acești bani ce sunt mai sus scriși.

Și pentru mai mare mărturie și întărire, am pus pecetea mea pe acest adevărat zapis. Aceasta să se știe.

Și Gligorie Băiseanul diac am scris.

Scris în Iași, anul 7121 <1613> Aprilie 16 zile.

Eu Balșe logofăt <m.p.>

Eu Balșe logofăt <m.p.> ²⁾

Acad. R.P.R., CCXLI/11 a.

Orig. slav, hârtie, trei peceti aplicate.

Cu două copii slave, ibid., CCXLI/11 b. și CCXLI/16, după care s'au făcut completările.

1613 (7121) Aprilie 17.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Drăgălina, fiica lui Ne-

¹⁾ • diacul •, așa în orig.

²⁾ două semnături ale aceluiași.

chifor din Hânțești de a ei bună voie, nesilită de nimeni, nici asuprită și a împărțit fiicelor sale o ocină, pe care o au în satul Hânțești.

Și a dat o jirebie și cu casă fiicei sale, Acsenia, care această jirebie a fost a lui Alexei și cu vecini și cu casa. Și această jirebie a fost dintr'un ispisoc dela Simion voevod, pentru care a avut pără cu Mănăilă pârcălab și cu fiii lui Bârlădean logofăt și s'au întocmit ei atunci, de bunăvoia lor.

Iar altă jirebie, tot din acest sat, unde a trăit Gaoaea a dat-o iarăși fiicei sale Greaca.

Deci, Greaca, ea s'a ridicat de bunăvoia ei și a vândut această jirebie și cu casa . . . ¹⁾ cu bărbatul ei, anume Voico, slugii noastre Pilat clucer și cneaghinei lui, Acsenia . . . ¹⁾ le-a plătit deplin.

De aceea, să le fie și dela noi uric și întărire cu tot venitul. Iar ispisocul pe care l-a avut dela Simion voevod ea a spus că l-a pierdut și dacă se va găsi în vreo vreme și acest ispisoc să nu fie de credință. Și altul să nu se amestece.

Anul 7121 <1613> Aprilie 17.

† Domnul a spus.

† Voico mare logofăt a învațat <m.p.>

Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CI/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1820.

214

1613 (7121) Aprilie 18, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri rugătorul nostru egumenul și tot soborul dela sfânta mănăstire Tazlău și ni s'au jeluț cu mare plângere împotriva lui Băcioc fost paharnic, spunând că pe când era în zilele lui Costantin voevod el a luat o bucată de pământ din satul sfintei mănăstiri, din satul Colțești, către satul lui, Șerbești.

Deci, domnia mea n'am putut să-i cred în alt chip, ci am ales pe boierul nostru credincios Vasilie pârcălab de Neamț și l-am trimes acolo să strângă oameni buni, să cerceteze de rândul acestei bucăți de pământ. Și a strâns el mulți oameni buni și bătrâni dimprejur, megieși, și astfel a aflat că li s'a făcut mare cotropire din partea lui și le-a luat această bucată de pământ.

Deci, domnia mea cu tot sfatul nostru, când am văzut că le-a fost lor mare cotropire, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit rugătorilor mai sus scriși, călugărilor dela sfânta mănăstire Tazlău. De aceea să stăpânească pe unde din veci a fost hotarul lor, cum au și ispisoc dela Alexandru voevod.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7121 <1613> Aprilie 18 zile.

† Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat <m.p.>

† Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, VI/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom., ibid., M-rea Tazlău, VI/3.

215

1613 (7121) Aprilie 21, Iași.

...¹⁾ <înaintea> noastră ...¹⁾ de ocină din ...¹⁾ de a cumpărat Mihul, tatăl lui Chiril, dela Buoreanul ...¹⁾ fratele lui Crăciun și zicând Chiril înaintea noastră că i-a fost cumpăratură din zilele lui Aron voevod și a făcut prisacă și vie și curătură și adăpost²⁾ pentru stupi.

Iar Tuțurman a spus că-i este moștenirea lui și el este rudă mai deaproape și se cuvine ...¹⁾ i se cuvine ca să-i întoarcă banii înapoi, ...¹⁾ cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să ai a aduna <oameni buni și bătrâni> dintre megieșii dimprejur, ca să prețuiască prisaca și adăpostul³⁾ și cu gardurile și cu via și curătura și tot ce va fi făcut el acolo, pe acea parte de ocină și toți banii, câți vei afla cu oameni buni, să aibă a-i întoarce Tuțurman.

<Iar> dacă nu va voi să-i întoarcă, <tu> să aibi a face carte la domnia mea, cât este prețul.

Și zi și-au luat ei de azi, luna Aprilie 21, în 2 ...¹⁾

Așa să știi, altfel să nu faci.

În Iași, anul 7121 <1613> Aprilie 21.

...¹⁾.

Acad. R.P.R., CLXXIV/8-8 a.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1803.

216

1613 (7121) Mai 14, Iași.

Ștefan v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu¹⁾ țării Moldovei. Amu dat ș'am întărit părintelui și rugătoriului nostru episcop de Roman și sfintei mitro-

¹⁾ loc rupt, în orig.

²⁾ «pahreabe» în orig., în trad. veche «temnic».

³⁾ «temnicul» în trad.

polii o prisacă cu stupi din satul Rachitoasa *dela* ținutul Tecuciului, depe un ispisocu de danie dela Simion *v<oe>vod*, care aceia prisacă și cu livez*<i>* iaste danie sfintei mitropolii Romanului dela Ioan *m<o>n<a>hi* și dela fii*<i>* lui, Simion și Ion și Ilie, pentru sufletele lor și pomenire împreună cu alți ctitor*<i>* în biserică.

Drept aceia să fie și dela noi sfintei mitropolii danie și întăritură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

In Iași, anul 7121 <1613> Mai 14.

Arh. St. Buc., Condica M-rii Răchitoasa, nr. 573, f. 73 v.

Copie rom.

217

1613 (7121) Mai 14, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit episcopiei de Roman, din ispisoc de întărire, ce are episcopia de Roman dela Eremia voevod, o prisacă și un loc de fânaț, care este în hotarul satului Gădinți, care acea prisacă și cu acel loc de fânaț au fost danie și miluire sfintei mitropolii de Roman dela sfântrăpoșații domni Alexandru voevod și Petru voevod.

Pentru aceea, să fie și dela noi danie și întărire sfintei mitropolii de Roman, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7121 <1613> Mai 14.

Domnul a spus.

Ștefan voevod <m.p.>

Dela Izvor ¹⁾.

Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Roman, X/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1826.

218

<1613> Mai 30, Târgu-Neamț.

Suret de pre o mărturie, iară fără de velet.

Adecă eu Vasilie Prăjescul și părcălab Neamțului, scriem și dăm înștiințare cu acias[s]tă carte a noa<s>tră pentru rândul acestui om, anume Toma din Belcești și frate-său Ignat, precum să s<e> știe că au ei o curățitură ș<i> cu pomătu, aliasă și stălp<t>ă, din baștin<ă>, de cătră Tăbuci și de cătră Franda, iară Tăbuci au cules și poamele și livezile Tomii și Ignat și au zis că sint a

¹⁾ «Dela izvor», scris de altă mână.

lui levezile acele. Iar Toma și Ignat au venit înainte noa<s>tră și s'au părăt de față cu Tăbuciu pentru acel pomăt.

Deci noi așa am socotit și am judecat, împreună cu mulți oameni buni și slugi *domnești*, ca să jure care va voi Tăbuci și Flanda și cum ar lua ei cu sufletele, așa să fie și și-au pus zi.

Iară când au fost la zi, Tăbuciu și cu Flanda n'au venit cu oameni, nici au jurat și au rămas de soroc.

Iară Toma și I[i]gnatu, ei au venit la zi și și-au pus ferăia, precum a dovedit pre Tăbuci și pre Flanda, Toma Brae și cu frate-său Ignatie, și înc<ă> de 2 ori — , fără de acias[s]ta, și-am încredințat precum i-au mai dovedit, precum am văzut la Toma Brae și la frate-său Ignat ispisoc *domnesc* de îndreptare și de dovedire, precum că ia<s>te a lor driaptă ocină. Iară Tăbuci și cu Flanda n'au nice o triabă.

Pentru aceia, li-am făcut și noi acias[s]tă mărturie a noastră carii ni-am tâmplat, mulți oameni buni și slugi *domnești* anume: Ionașco spătar și Haruțu diiac din Rătești și Căzan diiac din Dragomirești și Simeon păh<arnic> din Totoești și Vasilie com[m]is de acolo și alți mulți oameni buni și mejeși de pe înprejuru, pentru care, Tăbuciu de acmu înainte și cu Flanda să n'aibă nicio tria<bă> întru acei pomeți și în curățitură, fără numai Toma și Ignatu.

Pentru care ni-am și iscălit.

Și s'au scris la Niamțu.

Mai 30.

Arh. St. Iași, CDLXIV/28.

Trad. rom. din 1761.

Datat după Vasile Prăjescu, care apare ca pârălab de Neamț în 1613 Ianuarie 24, și după documentul din 1611 Octombrie 18.

219

1613 (7121) Iunie 1, Suceava.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu inima noastră bună și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu și am dat și am miluit sfânta mănăstire, unde este hramul sfântului și slăvitul prooroc Ilie, cu o bucată din hotarul satului Șchei, care este din ocolul târgului Suceava, începând hotarul dela moara sfintei mănăstiri, care le este lor danie dela Bogdan voevod, pe pârâul Șcheilor, și în sus pe pârâu până la gura pârâului numit Bula, unde cade în pârâul Șcheilor, la capătul iazului mănăstirii.

Și de acolo în sus pe pârâul numit Bula, până la capătul iazului lui Atanasie Buzga călugăr, unde este așezată o piatră, unde se împreună cu hotarul târgului, iar de acolo drept la deal, la altă piatră lângă niște spini pe râpă și la o altă piatră lângă niște movile din hotarul târgului și la o altă piatră, care este pe

râpă și deasemenea la o altă piatră pe malul pâraului Hucul și drept la pădure la un ulm, pe care este făcut un buor.

Și de acolo tot pe marginea pădurii, pe coastă, iarăși la capătul pădurii dinspre Șchiai, unde este făcut un buor făcut într'un fag și de aici drept spre pâraul Șchiai la o piatră pe mal.

Și de acolo în sus, pe pârau, până la mai sus scrisa moară a mănăstirii, unde se împreună tot hotarul, pe unde a hotărnicit credinciosul și cinstitul nostru boier, Mârzea mare vornic de țara de sus, cu credincioasele noastre slugi, Costantin Roșca vistier și Ionașco logofăt și Gheanghea vornic de gloată, ca să fie hotarul pentru hrana sfintei mănăstiri, neclintit niciodată în veci.

Iar cine se va ispiti să strice dania și miluirea noastră, să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu și de mântuitorul nostru Iisus Hristos și de preacurata lui maică și de toți sfinții și să-i fie pâriș marele și slăvitul prooroc Ilie la cumplita judecată a lui Hristos.

De aceea, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți de seamă a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7121 <1613> Iunie 1.¹

Insuși domnul a spus.

Ștefan voevod <m.p.>

Drăgan Tăutul <a scris>.

Muzeul Raional Suceava, nr. 60.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. în limba germană.

220

1613 (7121) Iunie 1, Suceava.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit sfânta mănăstire, unde este hramul sfântul marele slăvitul prooroc Ilie, cu un iaz numit Copcia și cu 24 fâlci de fânaș ce este în hotarul târgului Suceava, dinspre hotarul Tătărașilor, pe care l-a avut danie dela Eremia voevod.

De aceea, să fie sfintei mănăstiri și dela domnia mea danie și miluire acel iaz mai sus scris, Copcia, cu acele fânețe și cu tot venitul, neclintit niciodată, înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7121 <1613> Iunie 1.

Insuși domnul a zis.

† Ștefan voevod <m.p.>

† Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/59.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

1613 (7121) Iunie 12, Iași.

† Iată eu, Murgoci Toflea și Gheanghea vornic de gloate. Iată a venit înaintea noastră Mihail, fiul lui Borcea, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia lui și-a vândut ocina sa dreaptă și dedina ce are în satul Cripinești, în ținutul Fălciu, cât i se va alege din pădure și din câmp și din grădini și din vatra satului. Aceea a vândut-o lui Păcurar, fiul lui Bâra din Bârai, dela gura Chigheciului, nepotul lui Sârbul din Peiceșt<i>, pentru 15 taleri numărați.

Și s'a sculat Păcurar și a dat acești bani, ce sunt scriși mai sus, în mâna lui Borcea, dinaintea noastră și dinaintea lui Roșoianul fost vornic și dinaintea lui Pătrașco Negrea și Radul fost stegar din târgul Iași și Chiril fost armaș din ținutul Tutovei și Furdui fost pârcălab și Bârcă vătah din Cândoești și Făbian din Măscurei și Platon din Colfășeni și Sava din Belcești și alți mulți oameni buni, care au fost de față atunci.

Deci noi, dacă am văzut buna lor tocmeală și plata deplină, noi i-am făcut dela noi acest ispisoc, ca să-i fie ocină cu tot venitul, până când își va face și zăpis domnesc.

Și spre mai mare credință, am pus și pecețile noastre, să se creadă.

Eu Sava diac din Gănești, din ținutul Covurlui, am scris.

Scris la Iași, luna Iunie 12, anul 7121 <1613>.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XXVIII/2.

Orig. slav, hârtie, patru peceți inelare.

222

1613 (7121) Iunie 16.

† Cu voia tatălui și cu ajutorul fiului și cu săvârșirea sfântului duh. Iată eu robul *) stăpânului meu Isus Hristos, închinător credincios al troiței, Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei, am început și am scris acest zăpis hramului sfinților fruntași și prea lăudați apostoli Petru și Pavel al episcopiei de Huși.

În anul 7121 <1613> luna Iunie 16.

2^a) butii de vin

2 coloadे de grâu

2 coloadे de orz

2 poloboace miere

500 aspri pentru cheltuială

100 aspri pentru tămâe.

Ștefan voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., ms. 543, f. 2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

*) omis în orig.

2^a) a fost scris întâi 1, apoi corectat în 2.

1613 (7121) Iunie 22, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Mălai aprod din Brătiani, să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele a ține și a apăra dreapta sa ocină și dedină, jumătate din satul Jărdeni, din ținutul Dorohoi.

Călugării dela mănăstirea Pandocrator să nu aibă nicio treabă cu partea lui, nici cu vecinii lui, până când nu vor înfățișa ei uricele și diresele. Iar când își vor aduce diresele pe acel loc, să aibă el a se întreba de față, cu călugării.

Aceasta scriem. Altfel să nu fie, înaintea acestei cărți a domniei mele.

In Iași, în anul 7121 <1613> Iunie 22.

Insuși domnul a poruncit.

Arhip <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonia, IX/14.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1839.

1613 (7121) Iulie 5, Beleceni.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată s'au părît de față înaintea domniei mele Dragotă fost vornic și cu Păcurariu din Cărlige, cu Popoșea diac din Bârjoveni, pentru a treia parte a satului Bodești pe Bistrița.

Deci Popoșea diac a rămas pe Dragotă și pe Păcurariu pentru a treia parte a satului Bodești și a adus un ispisoc de cumpărătură ce a avut bunicul lui, Danciul pârcaľab, de cumpărătură dela Nastea, fiica lui Stanciul Roșcă, din ispisoc de cumpărătură dela Petru voevod cel Bătrân pe a treia parte a satului Bodești.

Deci Popoșea să aibă a stăpâni acea a treia parte a satului Bodești, iar Dragotă și Păcuraru să nu mai aibă a se pârî sau să dobândească acea a treia parte a satului Bodești, niciodată în veac, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scriș la Beleceni, 7121 <1613> Iulie 5.

Insuși domnul a poruncit.

Ion <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată. Scrișul a fost întărit peste litere, de o mână foarte stângace.

<1613 Septembrie 1 — 1614 August 31> 7122.

† Pătrașco Bașotă și Andreica spătărel și Ionașco diac și Efrim păhărnicel și popa Ion din Vârtop mărturisim cu acest zăpis al nostru, că a vândut popa Ionașco din Bodești, fiul Măriicăi, un Țigan de moștenire, anume

Procopie, fiul Măriicăi Icoae. Acesta l-a vândut fratelui nostru, Nechita diac, pentru zece ughi galbeni și i-a plătit tot deplin dinaintea noastră.

Și pentru mai mare credință, am pus și pecețile noastre la acest zapis. . . ¹⁾

Eu însumi, Pătrașco Bașotă, am scris în anul 7122 <1613—1614>.

Pătrașco Bașotă <m. p.>

Eu popa Ionașco am scris <m. p.>

Eu popa Ion <m. p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonia, XXX/27.

Orig. slav, hârtie, două peceți aplicate.

Cu o trad. rom. din 1845.

226

1613 (7122) Septembrie 1.

† Adecă eu Siliște, feciorul lui Crucian ²⁾, nepotul Pepelii izbașei, scriem și mărturisim, eu depreună cu femeia mea, de nime siliși, nice nevoiși, nice îndemnași, ce noi de bună voia noastră, am dat și am vândut sv<i>nteii mânăstiri Besărecanilor a noastră dreaptă ocină și moșie, ce iaste la Putna, în gârla din gios, săliștea ce să cheamă Româneștii, cu tot vinitul, în câmpu și într'apă și totu locul.

Și ne-au datu părinții dela Besărecani 50 de oi, dela Dumitrașco stolnicul, și o iapă cu străjiiăș și cu mândzâ, iară eu le-am datu și uricul pre mâna călugărilor, să le fie lor dreaptă ocină și moșie, iară neme de feciorie noștri sau de nepoții noștri, să n'aibă treabă a să amesteca peste da[a]nia noastră. Iară cine să va amesteca, să fie neertat.

Și această tocmală s'au făcutu în casa Lupului Zbârcei, denaintia Pepelii izbașei și denaintea vătahului Scântée și fiul lui, Vasilie, și Mihăilă Barzul și Sima și a mulți oameni buni, bătrâni și tineri, ca s'ă să știe.

Și de mai mare credință, ne-am pus pecețele și dégetele pe această scrioare, să să știe.

Anul 7122 <1613> Sep<tembrie> 1 zile ³⁾

Arh. St. Buc., M-rea Bisericanî, XV/5.

Orig. rom., hârtie, trei peceți aplicate.

227

1613 (7122) Octombrie 1, Hârlău.

† Pavel episcop de Roman și Athanasie episcop de Rădăuși. Dăm știre cu această carte a noastră că au venit înaintea noastră egumenul și soborul sfintei mânăstiri Săcul și s'au jeluit asupra unui Țigan al sfintei mânăstiri

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ corectat « Cruban ».

³⁾ data adăugată cu altă cerneală, de altă mână.

Putna, anume Eremia și astfel au spus că acest Țigan, Eremia, a ucis un țigan al Săcului, precum și însuși Eremia Țiganul a mărturisit înaintea noastră.

Deci noi am judecat să fie Eremia Țigan al mănăstirii Săcul în locul celui ucis. Iar egumenul sfintei mănăstiri Putna și soborul au rămas după judecata noastră și au dat și au lăsat după judecata noastră.

Pentru aceasta, cum am judecat, am făcut și mărturie. Pentru aceasta scriem. Scris în Hârlău, anul 7122 <1613> Octombrie 1.

A iscălit marele logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Secu, I/2.

Orig. slav, hârtie, două peceți aplicate.

Cu o trad. rom.

228

1613 (7122) Octombrie 20, Ciabrău.

† *Adică eu Ionașco mare vornic de țara de jos* mărturisim cu această carte a noastră și cu toți curtenii, slugi domnești de ¹⁾ ținutul Vasluiului, carii ne-am prilejet la Ciabrău, cându au grăit Dumitru Robul șe au luat 2 cai a lui Lazor Drule de Glodeni și arme și hain<e>, preț de altu cal și au dzis, c<ă>ndu s'au dus cu Tătarăi, că nu va mai vini.

Și au dat-o ș<i> toată moșie și tot locul din sat din Gloden<i> la c<ă>npu și fănaț și vatră de sat și grădin<i> și pomeți, cu tot vinitul, să-i fie lui Lazor Drulia ²⁾ driaptă ocină și moșie.

Șe am fost de față cu dumnelui vornecul la Ciabrău că ³⁾ndu au grăit Dumitru și s'au dus cu Tătarăi. Și l-au întrebat ce i să vine, el au dzis: den a treia parte a cincia parte den stălpul den mijloc.

Și la ces<t> zapis s'au prilejit: Udre de Pribești și Pătrașco hotnug și Gheorghiiță de Ciucărliești și Simion *de acolo* și Davidu de Ne<a>mțu și multe slugi a mării sal<e> a domnului nostru, ne-am prilejit la această tocmală de<a>m vădzut cu ochii noștri această tocmală.

Și pentru mai mare credința ne-m pus și pecețil<e>, ca să să știe.

† *In Ciabrău, v<ă>leat* 7122 <1613> Oc<tombrie> 20 zile.

Eu Ionașco mare vornic.

† Udre

† Pătrașco

† Gheorghiiță

† Simion

† Davidu

Acad. R.P.R., XLI/39.

Orig. rom., hârtie.

¹⁾ «ne» în orig.

²⁾ corectat peste Dumitru, în orig.

³⁾ loc rupt în orig.

1613 (7122) Noembrie 5, Hotin.

Adecă eu Vasili și Anghelina sura feciurui Lupui Goe, nui de bună voia nustră de neme nevoi<i>, neci asupri<i>, ce de a nustră voe ne-am vândut a nustră dreaptă ocin<ă> și mușii la sat la Doljește ce iaste în ținutul Rumanului, o amu vândut părintelui nustru lui Dumitru Goe fratile tătâne-nustru, părcălabul de Hotin.

Și amu vândut o parte ce iaste <în> sat spre Sirētu aleas<ă> dentr'acea bucat<ă> de luc, a șésea parte de<n> acest loc, acéia amu <dat> dumisali; iar altă parte ce avem iar înpreu<n>ă la Doljești, despre Albăia, acéia nu o am vândot, și acea parte iaste dela pod în sus co vaduri de muar<ă> pre Albăia și cu fănaț și co tot veñitul.

Acéia parte de loc păr la Fârțiști, aciasta parte nu s'au vândut ce stă pre loc altor frați.

Și aciasta tocmal<ă> s'au făcut denaint<e> <a> oameni buni în târgu în Hotin, denainte pré Toader Căputici și Pă . . . . .¹⁾ Vertepur și Ionașco. . .¹⁾ dela Doljești și Nacu Căputici. . .¹⁾.

Deci noi dacă amu văzut tocmal<a> bun<ă> întru dânșii și plat<a> deplin. . .¹⁾ 50 de talere bani proști pré parte a lor așește despre <Si>rét. . .¹⁾ și derése domnești.

Și pentru credința amu pos șe pecetea eu Dumitrașco Goia pâr<că>labul de Hotin co alți frați ce s'au prelejit de faț<ă> la t<ocm>eala no<a>stră ca să se știe.

In Hotin anul 7122 <1613> Noe<m>vrie 5.

Arh. St. Buc., condica m-rii Doljești, nr. 648, f. 17.

Orig. rom., hârtie, 7 peceti inelare.

1613 (7122) Noembrie 5, Roman.

<† Ștefan> voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor <noastre pâr>călabilor de Roman și șoltuzului și pârgarilor de acolo. Cum veți <vedea această> carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace <pe poslușnicii> sfintei episcopii de Roman de toate angheriile și de podvoade. . .¹⁾ de cai de olac și de toate angheriile mărunte câte. . .¹⁾, ci numai să aibă a da dabila lor, <cât sunt> scriși în catastih. Iar pentru altele întru nimic <să nu> cutezați să-i turburați înaintea acestei cărți a noastre.

¹⁾ loc rupt în orig.

Scris la Roman, anul 7122 <1613> Noembrie 5.

† <Domnul> a poruncit.

† Ștefan voevod <m. p.>

† Marmure <a scris>.

<Pe verso, contemporan:> Pentru poslușnici.

Acad. R.P.R., LXI/20.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

231

<1613, înainte de Decembrie 3>.

Tălmăcire de pe zapesul vechiu scris în limba sârbască.

Adică eu Gavril Bălici aprod și fratele meu Lupul Bălici și Vasăle deiacul și Gheorghie și sora noastră Ethinca, fii<i> lui Dumitru, nepoți de fii a<i> Anesii, prestrănepoți a<i> lui Dragoș Rotompan, prin aciasta înștiințăm că noi de nimine săliși, nici asupriți am vândut a noastră dreaptă ocină și moșii den priveleghie de întăritură ci-au avut strămoșul nostru Dragoș Rotompan dela Alecsandru v<oe>v<o>d și den ispisocul de giudecată ci am avut noi însuș dela Costanden v<oe>v<o>d, giumătate de satul Bojienii și cu lazuri și cu prisacă și cu livezi și cu loc de cosăt fănașu și cu vadu de moară în Bărlăzăl și cu răvnic cu pești ci esti în vârvul Bărlăzălului în ținutul Vasluiului.

Pe aceiaș noi am vândut-o nepotului nostru de frate ¹⁾ lui Mera Marmură uricariul. . . ²⁾ drept 121 taleri.

Pe acest de mai sus giumătati de sat Bojienii și cu lazuri și cu prisacă și cu livezi și cu moară și cu loc de cosăt fănași și cu rămnic cu pești pe care noi însuși li-am cumpărat pe acei bani 121 taleri.

Și zapesul ci am avut dela Costantin v<oe>vod, cu care ne-<a>m giudecat cu Văsăli comisul și cum i-am întorsu noi mai sus arătații bani și acel ispisoc i l-am dat în mâinile nepotului nostru de frate ¹⁾ lui Mera Marmură uricariul.

Drept aceia, ca să-i fie lui și dela noi dre<a>ptă moșii cu tot vinitul. Și altul să nu să amesteci înaintea acestui zapes al nostru.

Și la aciastă tocmală au fost faș<ă> ficiorii lui Gheorghie și Leonte *din* Cucu și Zaharie den Mărmureni și Iezechiil monahul. . . ²⁾ și popa den Dumbravă den Crăciunești. Și Ioan și Toader șătrariul și Dumitrașcu deiacul și Pătrașcul, ficiorii lui Sava den Prăjăști.

Și am scris noi și peceșili ne-<a>m pus ca să să știi.

Și au <fost> fași Grigori *fost* vor<ni>c și Ogrejanul precum toți banii mai sus arătați s'au dat în mâinile vânzătorului.

¹⁾ peste «frate» corectat cu altă cerneală «văr».

²⁾ loc alb în text.

Din limba sârbască am tălmăcit eu, Ioan Stamate pitar, în Iași la 1825 Mart<ie> 10.

Arh. St. Buc., Mitrop. Mold., VII/55.

Trad. rom.

Datat după doc. lui Ștefan voevod din 3 Decembrie 1613, *ibid.*, VII/4.

232

1613 (7122) Decembrie 3, Iași.

Tălmăcire depe uricu vechiu pe sârbii scris în Eși de Nebojatco, în vreme lui Ștefan v<oe>v<o>d la anul 7122 <1613> Dech<em>v<rie> 3.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ștefan v<oe>v<o>d, domnu țării Moldovii. Pentrucă au <venit> înaintea noastră și înaintea boerilor noștri slugili noștri, Gavril Bălici și frații lui, Lupu și Vasile și Gheorghe și sora lor Ethenca, fii<i> lui Dumitru, nepoți de fii a<i> Anesii, prestrănepoți a<i> lui Dragoș Rotompan, de a lor bună voi, de nimine îndemnați nici săliți ș'au vândut a lor dreaptă ocină și moșii den uricul de moșie ci-au avut dela Ilieș v<oe>v<o>d și den uricul de întăritură dela Alecsandru v<oe>v<o>d și din ispisocul ¹⁾ de fierie și de întoarcere dela Costandin v<oe>v<o>d giumătati de sat den Bojieni, ci esti în vârful Barlăzălului și cu loc de moară și cu prisacă și cu livadă și cu rămnic și cu curături și cu loc de cosăt fănați ci esti în ținut<u> Vasluiului.

Pe aceiaș au vândut-o slugii noștri, lui Mira Marmură uricariul, drept una sută cin<ci>zăci taleri de argint și li-au plătit toți deplin acei de mai sus scriși bani 150 taleri înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, iar pentru acel ispisoc de fierie și întoarcere dela Costantin v<oe>v<o>d precum că, încă când trăe Vasăle Vuvlegea i-a întorsu lui bani<i> și l-au dat în mână<le> lui Mira Marmură uricariul.

Drept aceia, ca să-i fie lui și dela noi uric și moșii și cumpărătură cu tot vinitul. Și altul să nu să amesteci.

Insuși domnul au zis.

Beldiman *mare* log<o>f<ă>t au învățat și au iscălit.

Din limba sârbască am tălmăcit eu, Ioan Stamate pitar, în Iași la 1825 Mart<ie> 10.

Arh. St. Buc., Mitrop. Mold., VII/4.

Trad. rom.

233

<1613 Decembrie — 1615 Octombrie>.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării <Moldovei. Iată au venit înaintea noastră> ²⁾ și înaintea boerilor noștri, Toader sulgerel și a <adus un zăpis de mărturie> ²⁾ dela Buză vâtav și dela Bilașco nemîș din Morari,

¹⁾ • Și din ispisocul •, adăugat cu altă cerneală.

²⁾ loc rupt în orig.

că <a cumpărat înaintea lor> o bucată ¹⁾ de ocină dela Crăciun Vivor, din satul Căcăceri, cât i se va ²⁾ alege din satul Căcăceri pe Sărata, care este în ținutul Fălciului pentru . . . ³⁾ vaci prețuite la treizeci de taleri.

Deci noi văzând <acest zapis de ²⁾ mărturie, noi am crezut și deasemeni și dela noi am dat <și am întărit slugii noastre Toader ²⁾ sulgerel acea mai sus scrisă parte, ca să-i fie și dela noi <uric cu tot venitul. Și altul să nu se ²⁾ amestece

Scris la. . . ³⁾

Domnul a spus.

Beldiman mare logofăt a învățat <m. p.>

Acad. R.P.R., CCXXIV/24.

Orig. slav, hârtie, rupt, o treime lipsă, pecete aplicată.

Datat după Nechifor Beldiman mare logofăt.

234

1613 (7122) Decembrie 17, Iași.

Tălmăcire în limba moldoviniască depe uric vechiu sărbăscu dela Ștefan v<oe>vod din anul 7122 <1613> Dechemv<rie> 17, scris în Eși de Marcu.

Noi Ștefan v<oe>vod, cu mila lui Dumnezeu, domnu<l> țării Moldovii. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri ai Moldovii Pavăl și frate-său Toader, ficiorii Armencii și rudele lor Vasili, ficior lui Dumitru, și rudele lor Mihail și soru-sa Nastasăia, ficiorii Maricăi și rudele lor Iachim, ficioru<l> Anghelinii și rudele lor Naste și sora ei Agafiia, fetele Tudosii, toți nepoții Armencii, strănepoții lui Vlașin, de a lor bună voia, de nimi siliți nici asupriți și au vândut a lor diraptă ocină și moșii dintr'a lor drepte dresuri de cumpărătură ci-au avut strămoș lor Vlașin dela bătrânul Ștefan v<oe>vod, din giunătăti de sat Sămașcanii, a opta parte, ce este. . . ³⁾ în țin<u>t Orheiului, pe aceiași ei au vândut-o cinst<it> credincios boerului nostru, dumisali Beldiman marile log<o>f<ă>t, drept 80 taleri de argint. Și le-<a> plătit lor deplin acei bani mai sus arătați 80 taleri de argint denainte noastră și denainte a tot sfatul nostru.

Deci noi, văzându a lor de bună voia tocmală și plată deplin, așzdere și dela noi i-am dat și i-am întărit cinst<it> credincios boeriului nostru, mai susnumitului Beldiman marile log<o>f<ă>t dintr'acé giunătate de sat Sămașcanii, a optule parte.

Drept aceia, să-i fie lui și dela noi uric și cumpărătură cu tot venitul.

Și altul să nu să amestici.

Insuși domnul a poroncit.

Balș log<o>f<ă>t au iscălit.

S'au tălmăcit de Ioan Stamatii *fošt mare pit<ar>*, în Eși la 1808 Mart<ie> 7.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CXLVII/3.

Trad. rom.

¹⁾ «bucata» așa în orig.

²⁾ loc rupt în text.

³⁾ loc alb în text.

1613 (7122) Decembrie 19, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul dela sfânta mânăstire numită Beserecani, unde este hramul sfintei blagoveștenii a născătoarei de dumnezeu, pentru aceea ca ei să fie tari și puternici cu această carte a noastră, să stăpânească și apere hotarul satului sfintei mânăstiri, care se numește Troița, care este în ținutul Neamțului, pe unde a hotărnicit credinciosul nostru Vasile spătar.

Pentru aceea, să fie hotarul acelu mai sus scris sat, cu tot venitul, sfintei mânăstiri. Și altul să nu se amestece, niciodată, înaintea acestei cărți a noastre. Scris la Iași, anul 7122 <1613> Decembrie 19.

Insuși domnul a poruncit.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, IV/11.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată. Partea de jos a actului cu numele logofătului și a gramaticului, ruptă, lipsește.

Cu o trad. rom. din 1843.

1613 (7122) Decembrie 19.

Suretiu di pe hotarnica ce au hotărātu Vasile Bociulesc<u> spătar mare și cu mulți oamen<i>, începându-se hotarul satului anume Troița, și cu doao vaduri de moară în Cracău, din malul Cracăului, din gios de satu, din Piciorul Ulmilor, pe lângă hotarul Ivăneștilor și trece dreptu piste Bahnă, la un ulmu, la Capu Piscului, iară de acolo dreptu la un stâlpu de piatră, iară de acole dreptu la altu stâlpu, spre hotarul Iucașului și de acolo dreptu locul până la hotarul Jideștilor, la unū stâlpu aproape de Movila Crăpată sau Ingiumănată, iară de acole locul dreptu, pân<ă> la Lacul Rău, la un stâlpu.

De <a>ci dreptu la Pușu lui Lazar, iară de acole, pi din sus de Băhnițe, în sus dreptu locul, pe după Movilă, la un stâlpu, de <a>ci la un piscu înaltă, într'u<n> stâlpu de cătră Roșcior, iarū în dreptu locului ce trece printr'o bahnă, pi din sus de Țigănești, la un stâlpu și dreptu piste hotarul Dăneștilor, ci mergi la un stâlpū, aproape de Fă<n>tăna Sinecăi, iarū de acolo drumu în sus, până la podu lu Nechifor, iarū de acole iarū drumu în sus, până la moara veche, la Rădana; de <a>ci piste Rădeana, dreptu până în apa Cracăului și Cracău în gios.

Atăta este totū hotarul satului Troiți.

Let 7122 <1613> Dec<embrie> 19.

Și s'a tălmăcitu de dascălul Evloghi.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, IV/13.

Trad. rom. din sec. XVIII.

1613 (7122) Decembrie 20, Iași.

Noi Ștefan vovod, cu mila lui d<u>mnezeu, domn pământului Moldaviei, Iată au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri ai Moldaviei sluga noastră Elisei, pah<a>r<nic> și vărul său Grosul și frate-său Grigorie, și surorile lor: Sora și Ioana și Sasca și Dumitra, fii ai lui Ion, și vărul lor Gheorghie și sora lui An[n]a, fii a lui Niagul, toți nepoți a lui Poiană și au părit de față, înaintea noastră, asupra lui Cazan, *fiul lui* Nastea, nepot lui Cazanel, pentru a patra parte din satul Helevii, ce iaste pe Tazlău, în ținut Trotușului.

Și într'acest chip au arătat înaintea noastră că ar fi vândut moșul său, Cazanel, a patra parte de ocină, partea moșului lor, a lui Poiană, din satul Helevii, lui Toma și soței lui, Devei, drept optzeci de zloți tătărești, în zilele bătrânului Petru v<oe>v<o>d, fără știrea moșului lor.

Iar Cazan, *fiul lui* Nastea, nepotul lui Cazanel, au arătat că ar fi vândut moșul său, Cazanel, driapta sa parte, a șasea p<a>r<te> din satul Helevii.

Iar noi, cu tot svătul nostru, i-am giudecat pr<e> dânșii după pravila pământului și am văzut uric de cumpărătură ce au avut Toma și soția sa, Deva, dela bătrânul Petru v<oe>v<o>d și n'au fost vândut chiar partea sa, ci au fost vândut partea sa și partea a lui Elisei și a fraților lui, a patra parte din sat Helevii.

Și dar noi, dacă am văzut că el au avut uric de cumpărătură și de atăta vreme, nu am vroit a-l strica, ci am așăzat pravilă slugilor noastre, lui Elisei și fraților săi, a priimi ocină pentru ocină a șasa parte din satul Poianei, partea moșului său Cazanel, ce iaste pe Tazlău, în ținutul Trotușului, pentru că am socotit cu toți ai noștri[i] boeri, că ar fi deopotrivă ocină pentru ocină, pentrucă în satul Helevii sânt cele mai bune vaduri de mori, iar în satul Poianei sânt șapte pive mai mult.

Și dar sluga noastră Elisei și cu toți frații săi, ei s'au îndreptat și s'au pus loru-și ferie 12 zloți, în visteria noastră, iar Cazan, *fiul lui* Nastia, nepotul lui Cazanel, el s'au dat rămas dinnaintea noastră [și dinnaintea noastră] și din toată pravila noastră.

Pentru aciasta și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, lui Elisei și fraților lui, aciastă de mai sus zisa, din tot satul Poianei a șasea parte, ca să le fie și dela noi ocină și moșie, cu tot venitul și de acum înaintea să nu aibă mai mult a părî Cazan asupra slugii noastre Elisei și asupra fraților lui, într'aciastă pricină, dar nici să să folosească niciodineoară în veci, împotriva aceștii cărți ai noastre.

Scris în Eși, la let 7122 <1613> Dec<em>v<rie> 20.

Domnul au poroncit.

Beldeman log<o>f<ă>t.

Marmure <a scris>.

S'au tălmăcit de pre limba sârbască di pe original, din cuvânt în cuvânt, la anul 1833 Mai 6, de mine Hrisant ieromonah, în m<ânăstirea> Goliia.

Duh<o>vniceasca dicasterie a mitrop<o>li<ei> Moldaviei.

Viind și faț<ă> iscălitul mai sus ieromonah<u>l Hrisant în aciaastă dica-sterie și adeverind și prin viu graiu că tălmăcirea aciasta întocma cu orighi-nalu sârbesc iaste, s'au încredințat cu iscăliturile asesorilor dicast<e>rii, după cerirea ci s'au făcut, la anul 1833 Maiu 29 zile, Iași.

Niculai iconomu

Antonie iconomu

Teodor iconomu

Costantin iconom

Arh. St. Iași, XCV/1

Trad. rom.

238

<1613 Decembrie — 1614 Ianuarie> 23 7122, Iași.

Suret de pe ispisoc sirbesc dela Ștefan v<oe>vod, din leat 7122 <1613—1614> . . .) 23.

Precum au venit înainte noastră și înainte sfatului nostru Arsenie și frate-său Cozma și alte rudeni a lor și au pârât pe sluga noastră Gligorie Șcheianul, pentru o jirebie de sat din Oboroceni, așa ei zicând, precum nu le-au plătit lor deplin.

Iar cel de mai sus zis, Gligorie, au zis că le-au plătit lor deplin.

După acéia, ei s'au împăcat și s'au tocmit dinnainte noastră și dinnainte sfatului nostru, ca să mai dea lor Gligorie patru taleri la zioa sf<â>ntului m<u>-cinic Theodor Tiron. Și așa ei, de a lor bună voe, s'au apucat dinnainte noastră: cine dintru dânșii sau din neamul lor ar scorni vreo pricină pentru aceastia, unii ca aceia să dea porții noastre șase boi, gloabă.

Așa să s<e> știe. Ș'altul să nu s<e> amestece peste această carte a noastră. S'au scris în *Iași*.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi, 1789 Iulie 11.

Acad. R.P.R., CXII/4.

Trad. rom.

Răstimpul de luni s'a socotit în legătură cu sărbătoarea sf. Teodor Tiron, fixată în calendarul ortodox la 17 Februarie, și cu momentul când domnul este revenit la Iași, după campania făcută din porunca Porții în Transilvania împotriva lui Gabriel Báthori.

¹ loc alb în text.

<1614 — 1615>

7245 <1737> Mai 28. Suretu de pe alt suretu scris de Tănas<e> Măcărescul log<o>f<ă>t de taină, di pe altu suretu scos ce-au fost cu slova lui Acsintii Uricariu, ce l-au scos di pi o mărturiia sirbască dela Sturze hat<man>.

† Sturze hatman și pârcaľabu *al Sucevei*. Iată că au venit denainte noastră, Nădăbaico *foſt* vornicu și cu mari mărturiia ce-au avut ei pre ai săi drepți șerbi Țigani, ș'au adus denainte noastră și dresă ce-au avutu asupra lor.

Deci și noi, dacă am vădzutu atâte mărturii: Mafteiu vodă și cu toți giuzii de Țigani, așjderea i-am făcutu această cart<e> a noastră, pre ai săi drepți șarbi Țigani. . . ¹⁾ scriși aici într'această a noastră, anume Dușe cu ficiorii săi și . . . ¹⁾ Mana cu fămeia și cu ficiorii lor, . . . ¹⁾ cu fămeia și cu feciorii lor și . . . ¹⁾ cu bărbatu și ficiori și Radul cu fămeia și cu ficiori și Costandin cu fămii și cu ficiori, și Gavril cu fămeia și ficiori și Dragovanu cu fămii și cu ficiori și Trofana cu bărbatu și cu ficiorii lor, și Băna cu bărbatu și ficiori și Simion cu frații lui și cu fămii și cu ficiorii lor și Zahariia cu fămeia și cu ficiorii lor și Hilipu cu fămii și cu ficiorii lor și Ivanu cu fămeia și cu ficiorii lor și Costi cu fămeia și cu ficiorii lor și Andriica cu fămeia și cu ficiorii lor, și Dumitru cu fămeia și cu ficiorii lor, și Hilipu *cu fratele lui*, Simion cu fămii și cu ficiori și Stoica cu fămeia și cu ficiori, strănepoți lui Ivanu și Lal<a> cu femeia și cu ficiori și Frăsina cu bărbatu și cu ficiori și Andreiu cu fămeia și cu feciori și Ghiorghii cu fămeia cu feciori și Păduri cu femeia cu feciori, Mihăilă cu fămeia cu ficiori și . . . ¹⁾ cu fămii cu ficiori și Petrimanu cu fămeia cu ficiori și Isaia cu fămei cu ficiori și Marcul cu fămei cu ficiori și Sirghii . . . ¹⁾ cu fămeia cu ficiorii lor și Balca ²⁾ cu fămeia și cu feciorii lor, nepoți . . . ¹⁾ și Tora cu femeia și cu feciorii lor și Cunchi cu fă . . . ¹⁾ și Ionu cu fămeia cu feciorii lor și Bolde cu fămeia cu feciori lor, și Costandinu și Bugula cu fămeia cu feciorii lor, și Stana cu bărbatu și ficiorii lor, și Costanda cu bărbatu și cu ficiorii lor, pre unul Căsiianu Ștefanu cu fămeia cu feciorii lor, Ivanu cu fămii, cu ficiori lor și Siachina cu fămeia cu feciorii lor și Radul cu fămeia cu feciori și Corne cu fămeia cu ficiori și Călina cu fămeia cu feciori și Perte cu fămeia cu ficiori și Troșca cu fămei, cu ficiori și . . . ¹⁾ cu fămei cu ficiori, Malcoci cu fămeia cu fecori și Bătrăna cu feciorii săi, și Ionașco cu fămeia și Toader cu muerea cu copii și Drăgălina cu bărbatu și cu ficiori, Tețul cu bărbatu cu feciorii lor, nepoții lui Toader Băcăș . . . ¹⁾ nepoți și strănepoți lui Căzanu și Tudora Foriĵoia . . . ¹⁾ Iftimii cu muere, cu copii și . . . ¹⁾ cu muere cu copii și Ion cu muerea cu copii . . . ¹⁾, cu bărbatu cu feciorii lor, și Muia cu feciorii săi, feciorii Tudorii Foriĵoia . . . ¹⁾ cu fămeia cu feciori lor, și Slavu cu fămeia, cu feciori lor și Faraon cu copii și Mărie cu ficiori ei și Guța ficiori a ei, nepoți și strănepoți Radului, și Cioban cu bărbatu și cu fămei, Mihăilă

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ corectat peste Banul; nu se vede clar, dacă este Balea ori Balcanul.

și frati-său Toader, cu mueri cu ficiori, Ivanu cu muere cu ficiori și Costandinu și Neniul cu mueri cu ficiori și Toader și Gligora și Sav[v]a și Crăciun, cu mueri cu copii, cari acești s'au aflatu a lui drepți șerbi Țigani . . . ¹⁾, ca să-ș<i> isprăvască și ia și dresă dela mărie sa domnul.

Let 7272 <1767> Fev<ruarie> 11.

L-am scos eu asemeni, Ion Popa de divan.

Acad. R.P.R., CXX/23

Copie din sec. XVIII, după trad. rom.

Datat după Sturza hatman.

240

<1614 — 1615> Ianuarie 3, Iași.

† Iată eu Mărzea mare vornic de țara de sus scriem fiilor noștri, care veți merge pentru deșugubine în ținutul Neamț. Cum veți vedea această carte a noastră, voi să nu turburați satul Iucașul, care este satul sfintei mânăstiri Galata, pentru o oarecare moarte de om, care s'a aflat acolo pe locul și hotarul lor, pentrucă am iertat acea moarte de om pentru voia sfintei mânăstiri.

Deci mai mult să nu-i turburați. Altfel să nu faceți.

La Iași, Ianuarie 3.

Acad. R.P.R., XLI/26.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Datat după Mărza mare vornic care apare în această dregătorie la 30 Martie 1613

241

1614 (7122) Ianuarie 14, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni mari și mici rugătorii noștri dela sfânta mânăstire Moldavița și s'au jeluît înaintea noastră cu mare plângere și astfel au zis înaintea noastră că au avut ei un hotar la satul Săsciori, asuprit de Udrești și l-au schimbat ei cu mânăstirea Simtilia și l-au dat ei acel hotar, care le-a fost asuprit.

Deci domnia mea și cu întreg sfatul nostru nu le-am putut alege altfel, ci le-am făcut carte la Iachim ureadnic de Suceava, ca să strângă el oameni buni și megiași de prinprejur și să socotească foarte bine pe unde a fost hotarul cel vechiu, pe unde a hotărnicit Tăutul și a pus semne și pietre scrise.

Și astfel a făcut el și a strâns mulți oameni buni și boieri și slugi ale domniei mele și au umblat pe acel hotar și au aflat ei acele semne și acele pietre scrise, pe vechiul hotar și au făcut și carte la domnia mea, cum au aflat ei cu sufilele lor.

Domnia mea, dacă am văzut acea carte dela acei boieri și slugi ale domniei mele că ei au aflat cu dreptate, domnia mea am crezut și am dat rugătorilor

---

¹⁾ loc alb în text.

noștri dela sfânta mânăstire Moldavița, unde este hramul blagoveșteniei sfintei născătoare de dumnezeu, să aibă ei a stăpâni acel hotar vechiu, pe unde a hotărnicit Tăutul, ca să fie sfintei mânăstiri dela domnia mea, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domnii mele.

La Iași, anul 7122 <1614> luna Ianuarie 14.

Insuși domnul a poruncit.

† Ștefan voevod <m. p.>

Eu Ghianghea logofăt am iscălit <m. p.>

Faceți-le uric.

† Arsenie <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/120.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, în parte sfărâmată.

242

1614 (7122) Ianuarie 14, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre pârcașilor de ținutul Neamț. Vă dau de știre că ni se jeluesc rugătorii noștri, egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire Pângărați, asupra voastră și astfel au spus că voi turburați satele sfintei mânăstiri și pe vecinii lor și luați dela ei gloabele mici, vaci și porci și alte gloabe.

Pentru aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să căutați să-i lăsați foarte în pace, pentru cele mai sus scrise gloabe mici, ci numai să aveți să luați alte gloabe, ce se fac pentru tâlhari sau alți făcători de rele, să aveți să-i pedepsiți: pentru aceasta și ce vor fi gloabe mici, domnia mea am lăsat să fie ale călugărilor pentru ciubote.

Astfel scriem, altfel să nu faceți.

Scris în Iași, în anul 7122 <1614> Ianuarie 14.

† Domnul a spus.

Marii boieri au învățat.

† Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pângărați, III/17.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom din 1909.

243

1614 (7122) Ianuarie 15, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre <Ma>¹⁾ nea

¹⁾ loc rupt în orig.; «Manea» completat după trad. rom. din 1744, Arh. St. Iași, CCXXIV/8.

fost pitar și Tonea vistiernicel și Drăgan diac și cu oamenii lor, toți nepoții lui Buda <și> ¹⁾ au pârît pe slugile noastre, Ionașco și Dumitru Ponici și pe toată seminția lor, toți nepoții lui Mihul Ponici și au zis că au avut bunicii lor, Buda și Mihul, patru sate, anume: Cerevăceștii și Șarba și Ivancicăuții și Glodenii. Deci nepoții lui Buda ei au spus că stăpânesc numai un sat Cerevăceștii, iar Poniceștii stăpânesc trei sate: Șarba și Ivancicăuții și Glodenii.

Deci domnia mea am întrebat pe nepoții lui Ponici, pentru ce stăpânesc trei sate? Iar ei au zis că un sat din acele sate, anume Șarba, îl au de cumpărătură dela nepoții lui Buda și au avut și direse de cumpărătură și au spus că le-au pierdut.

Pentru <aceea, domnia mea> ¹⁾ le-am dat zi să jure cu 24 jurători, oameni buni, slugi domnești, că <au cumpărat> ¹⁾ acel sat și au și direse și le-au pierdut.

Iar când le-a fost lor ziua, ei au venit cu toți jurătorii și n'au voit să jure, ei au rămas nepoții lui Mihul Ponici din toată legea noastră.

Iar nepoții lui Buda s'au îndreptat <înaintea noastră și și-au pus> ¹⁾ ferăe 13 zloți <la vistieria domniei mele. Și> să aibă a-și stăpâni două sate: Cerevăceștii și Șarba, iar nepoții lui Mihul Ponici, iarăși să stăpânească Glodenii și Ivancicăuții.

Iar dacă vor fi în hotarul acelor patru sate vaduri de moară, să le fie lor toate pe din două și la câmp și la pădure și din tot venitul, tot să le fie pe din două. Și de acum înainte mai mult să nu aibă a se mai pârî pentru această pără niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7122 <1614> Ianuarie 15 ²⁾.

Domnul a poruncit.

Beldiman mare logofăt a învățat <în. p.>

Acad. R.P.R., CCXX/35.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. la Arh. St. Iași, CCLXXIV/9.

244

1614 (7122) Ianuarie 15, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, marilor vătași din ținutul Sucevei și vă dăm știre că ni s'au jeluï rugătorii noștri, egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire a Galatei. Și astfel au spus că au acolo un sat anume Vâlceștii pe Siret și îi turburași pentru muncă și podvoade și îi globiși fără nicio vină.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ data este rasă și se citește cu greutate.

Pentru aceasta, cum vedeți această carte a domniei mele, voi să-i lăsați foarte în pace, să nu ne lucreze nicio muncă și nici pentru podvoade să nu îndrăzniți a-i turbura și bucatele lor să nu se tragă pentru alte sate.

Și pentru gloabe, deasemeni să nu-i globiți, pentru ucideri și furturi, și nici să aveți a-i prăda, fiindcă domnia mea i-am iertat, să fie pentru îmbrăcăminte rugătorilor noștri. Numai dacă se vor găsi unii răufăcători, iar voi să aveți a-i lega pe cei cari vor fi vinovați. Iar vecinii sfintei mănăstiri să fie foarte în pace de toate câte am spus mai sus.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească a-i turbura înaintea cărții domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7122 <1614> Ianuarie 15.

Insuși domnul a spus.

Marii boieri au învățat.

Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R., XLVI/147.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

245

1614 (7122) Ianuarie 15, Păușești.

† Adecă eu Solonca, fata Vlădicăe cé au fost pitar, însâmi pre mene mărturisescu cu cest zapis al meu cum am vă<n>dut de bună voea mea o prisacă cu casă și cu tennic ¹⁾ și cu pométe, ce éste în hotarul Oneștilor, de bună voea mea, de nimene îndemnată, a mea dreaptă ocină [cină] și cumpărătură, Neanului diiac, déreptu tréidzeci și cinci de taleri.

Și ispisoce ce-amu avut, de cumpărătură, încă li-am dat Neanului diiacă, dinain<n>te a mulți omeni buni, dinain<n>tea lui Drăgan păh<ăr>nicel di Scubențeni și dinai<n>tea lui Gheorghie ușerél de-acolea și dinai<n>tea Irimiei Murguleț de Păușești și dinai<n>tea lui Vasilie visternicel de Scubiaéni. Amu fost într'această tocmală; Și mai mare mărturie de ne <am> ²⁾ pus pecețile noastre.

Și eu popa Căpriiană amu scrisu, ca se se știe.

† Scris la Păușești, în anul 7122 <1614> Ghenar 15.

† Și eu popa Simion de Toderéști am fost în ceastă tocmală <m. p.>

† Eu Iremia Murguleț am iscălit <m. p.>

Acad. R.P.R., CXXXVIII/6.

Orig. rom., hârtie, patru peceți inelare aplicate.

¹⁾ în loc de « tennic ».

²⁾ omis în orig.

1614 (7122) Ianuarie 21, Iași.

Iată dar noi, Gheorghie Balșe al doilea logofăt și Necoară mare armaș și Gheanghia vornic de gloată și Gheorghie vornic și Pârvan vornic și Simion mare șetrar și Ionașco Jora fost ceașnic și Stoica fost armaș și Dumitru Sculeș și Onașco Cucorea ¹⁾ și Ionașco Cujbă și Ion Hăugul și Ionuț Dodun din Hâlceni mărturisim cu această scrisoare a noastră că a venit înaintea noastră Lupul, fiul lui Draghin, nepotul Călinii, strănepotul lui Ion, de bunăvoia lui și a vândut dreapta lui ocină și dedină din uricul, pe care l-a avut străbunicul lui, Ion, dela Ștefan voevod cel Bătrân și de întărire, pe care a avut-o dela Iancul voevod, a șasea parte din jumătatea de jos a satului Vlădeni pe Jijia și cu <parte din> ²⁾ vadul de moară pe Jijia, ce este în ținutul Hârlău.

Aceasta a vândut-o vărului său, Arsenie Nebojatco, pentru treizeci taleri de argint.

Și iar a venit înaintea noastră Anna, fiica Tofanei, nepoata Micăi, strănepoata Parascăi și răstrănepoata lui Mihul, de bunăvoia ei și a vândut ocina și dedina ei dreaptă din aceste privilegii, însă din jumătatea de sus a acestui sat, Vlădeni și cu parte din vadul de moară pe Jijia, jumătate a șaptea parte din jumătate. Aceasta a vândut-o tot lui Arsenie Nebojatco pentru cincisprezece taleri numărați.

Și deasemeni au venit înaintea noastră Nistor și Nacul și Marica, fiii lui Platon, nepoții lui Pântea, strănepoții Parascăi, fiica lui Mihul, iarăși de bunăvoia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină din aceste privilegii, din aceeași jumătate a satului Vlădeni, jumătate, a șaptea parte din jumătate și cu parte din vadul de moară. Deci au vândut mai sus scrisului Arsenie Nebojatco pentru douăsprezece taleri numărați.

Și întru aceea, deasemenea a venit înaintea noastră Arsenie comișel, fiul lui Tomșa, nepotul . . . ³⁾ strănepotul Tudorei și răstrănepotul Parascăi, fiica lui Mihul cel bătrân, de bunăvoia lui și a vândut dreapta lui ocină și dedină, toată partea bunicei lui, Tudora, deasemeni jumătate a șaptea parte din jumătatea de sus a satului. Aceasta a vândut-o tot lui Arsenie Nebojatco, pentru zece taleri numărați.

Deci noi am văzut că i-a plătit toți banii gata și i-au luat toți dela Arsenie Nebojatco.

Pentru aceea și noi văzând tocmeala lor de bunăvoie <și> ⁴⁾ plata deplină, am făcut și dela noi această carte a noastră lui Arsenie Nebojatco să-i fie de credință și de mărturie și să-și întărească și cu direse domnești după această

¹⁾ numele «Cucora» a fost scris imediat între rânduri de aceeași mână.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ loc alb în orig.

⁴⁾ omis.

scrisoare a noastră. Și pecețile noastre le-am pus la această scrisoare a noastră.
Și înșine cu mâna noastră am scris sub această scriere.

Și eu, Cernat fost logofăt, am scris cu mâna mea, să se știe.

În Iași, în anul 7122 <1614> Ianuarie 21.

Balșe logofăt

Necoară mare armaș

Simion mare șetrar

A. . . ¹⁾ vornic <m. p.>

Parvana vornic <m. p.>

Ionașco Jora.

Stoica armaș

Dumitru Sculeș.

Ionașco Cucora.

<Pe verso, contemporan:> Cumpărat din partea de sus <din> Vlădeni,
dela boieri.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XXXIII/14.

Orig. slav, hârtie, cu 11 peceți aplicate.

Cu o copie slavă și o trad. rom., ibid.

247

1614 (7122) Ianuarie 29, Toderеști.

† Adec<ă> eu, Odochiia, giupănesa Vlădichi pitarului și cu fiia noastră cu Solomea, înșine mărturisim pre noi, ce cestă zapis al nostru, cum amă vândut, de bun<ă> voia noastră, a noastră dereaptă ocin<ă> și cumpărătur<ă> ce-am <a>vut noi în sat Oneșt<i>, ce-<a>m cum<pă>rat dela Drăghici, parte<a> lui to<a>tă, iar lui Drăghici i-au fostă cumpăr<ă>tur<ă> dela Brahăș, parte lui to<a>tă și am vândutu-o lui Drăgușan diiac și Neniului ce-<a>u fostă părcălab la ținutul Iașilor, derept 26 de taleri.

Și la cest<ă> tocmal<ă> au fostă oameni <b>¹⁾uni: Condrea vis<tiernicel> de Oneșt<i> și Ilea den Ceterén<i> sul<ger> și Vasilie den Scobențeni vis<tiernicel> și Ionașco com<is> den Toderеșt<i> și Bolașco de colea și popa Simion den Toderеșt<i> și Florița med<e>l<nicer> de colea și alți omeni buni și mulți megiiăș<i>.

Și aceasta tocmal<ă> s'au făcut în casa lui Simion Capșei med<e>l<nicer> de Toderеșt<i>. Și <spre> mai mare mărturie am pus ale nostre peceț<i>.

Și eu Eremiia Murguleț am scris, ca s<ă> să știe.

Scris la Toderеști, în anul 7122 <1614> Ghen<arie> 29.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/19.

Orig. rom., hârtie, cu 5 peceți inelare aplicate.

¹⁾ loc rupt în orig.

1614 (7122) Februarie 2.

† Iată dar eu, Nicoară uşerel din satul Bobleteci şi sora mea, Stanca, toţi fiii Buscăi şi Odochia, fiica Agafiei şi Marco vistiernicel, fiul Nastei, nepotul Vărvarei şi fratele lui ,Pântea şi Vasile, fratele lui şi sora lui, Anisia, toţi nepoţii lui Nicoară, înşine mărturisim cu acest zapis al nostru că am vândut dreapta noastră ocină şi dedină ce am avut, a patra parte, partea din sus, din a patra parte din satul Mădârjeci, ce este în ţinutul Cărligătura, şi deasemeni a patra parte din a patra parte din Văleşeni şi cu poiană ¹⁾ la Micodim pe Sacovăş.

Aceasta am vândut-o popei Simion din Mădârjeci şi preutesei lui, Părasca şi fiului lor, popa Ionaşco, tot din Mădârjeci, pentru patruzeci şi cinci taleri, bani gata, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bună voie am vândut toţi fraţii împreună şi ne-a plătit popa Simion totul deplin, patruzeci şi cinci taleri, care sunt mai sus scrişi, în mâinile noastre.

Şi la tocmeala noastră s'au întâmplat oameni buni, Bobletec vătah din Bobleteci, şi în casa lui a fost tocmeala, şi de asemenea s'au întâmplat oameni buni: popa Buţurca tot din Bobleteci şi Frăţior păhărnicele de acolo şi Mihail vistiernicel tot de acolo şi Ionaşco diacul din Foleşti şi Donici fiul lui Bobleteci.

De aici înainte, nimeni din neamul nostru sau din fraţii noştri să nu se amestece acolo niciodată în veci, ci să fie dreaptă ocină a popei Simion şi popei Ionaşco şi copiilor lui şi nepoţilor şi la tot neamul lui, care se va alege apropiat cu tot venitul în veci. Şi nimeni să nu se amestece.

La anul 7122 <1614> Februarie 2.

Arh. St. Iaşi, CCCL/138.
Copie slavă din sec. XX.

1614 (7122) Februarie 9.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Ştefan voevod Tomşevici, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că acest adevărat şi credincios boier al nostru, pan Ianachie mare postelnic, ne-a slujit adevărat drept şi credincios.

De aceea, văzând dreptcredincioasa lui slujbă către noi, domnia mea m'am milostivit şi l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat un sat anume Stolniceni pe Gârlă, în ţinutul Iaşilor, care sat a fost al lui Vasilie Stroici, ca să-i fie lui dela noi danie şi miluire de vislujenie şi ocină cu uric dela domnia mea cu toate hotarele lui şi cu toate veniturile care i s'au hotărnicit, pe unde a stăpânit

¹⁾ • poiană •, așa în text.

Vasilie Stroici, lui și copiilor lui și întregului său neam, care i se va alege cel mai de aproape și neclintit niciodată în vecii vecilor.

Pentru că acest sat a fost pierdut pentru hiclentie când Vasilie Stroici însuși s'a ridicat cu alții ca el și cu mulțime de Leși și Cazaci și au venit din Țara Leșească cu sabia asupra domniei mele și asupra țării domniei mele și au făcut mare război cu domnia mea la apa Jijiei. Și i-a dat sprijinitorul dumnezeu sub sabia domniei mele, unde și semnele oaselor lor stau de față ca mărturie veșnică.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Ștefan voevod Tomșevici și credința boierilor noștri.

7122 <1614> Februarie 9.

Beldiman logofăt

Ursul vornic

Mârzea vornic

Dumitru Goia și Mihalcea pârcălabi de Hotin

Stavrino și Gheorghie pârcălabi de Neamț

Diamandi și Cehan pârcălabi de Roman

Sturze hatman și portar de Suceava

Diamandi spătar

Insuși ¹⁾ Enache postelnic

Alexandru vistier

Alexa paharnic

Rusul stolnic

Grigorie Ciolpan comis.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 678.

Copie slavă.

250

1614 (7122) Februarie 13, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Onciul fost staroste și vatamanilor lui din satul Roșiaci, ca să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să-și stăpânească și să nu lase nicăieri în alte sate pe podanii ²⁾ lor de acolo, ci să aibă a ședeia și a plăti dabilele lor, cum este scris și în catastihul dela vistieria domniei mele.

Iar cine nu va voi să plătească acolo unde este scris, să aibă a-i opri tot avutul, până când va sta de față înaintea domniei mele.

Și voi toți, dăbilari, să nu aveți a le opri vitele pentru alte sate, numai să aveți a lua pentru dabilele lor.

¹⁾ ca beneficiar al actului.

²⁾ «podanii», așa în orig.

Așa să știți. Altfel să nu faceți.

Scris în Iași, anul 7122 <1614> Februarie 13.

Domnul a zis.

Balș logofăt a învățat.

Tudoran <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonu, XLII/276.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1794.

251

1614 (7122) Februarie 14, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, marele vătaș dela ținutul Dorohoiului. Iți dăm de știre <că> s'a jeluit această femeie, anume Nastasca și cu fiul ei, anume Ionașco Vartic din Petrești, asupra unchiului lui, Demeșcanul și asupra altui răzăș ¹⁾ zicând astfel că i-au arat ocina și dedina din satul Petrești și nu au nicio treabă cu ea.

Dacă vei vedea această carte a noastră tu să-i faci lege dreaptă cu ei, cum va fi cu dreptate, să nu-i are ocina.

Iar cui i se va părea strâmbătate, tu să-i dai zi, să stea de față înaintea noastră. Altfel să nu faceți.

La Iași ²⁾ anul 7122 <1614> Februarie 14.

Domnul a zis.

Balșe logofăt a învățat.

Acad. R.P.R., CCCXLVII/30.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

O trad. rom. din 1806, ibid. CCCXLVII/31.

252

1614 (7122) Martie 2, Plopeni.

† Adecă<ă> eu, Ursu Plop den Plopên<i> și cu toț<i> feciorii miei, <mă>¹⁾rturism înșine pre noi cu cest zapis al nostru, de nime nevoit și de nime asuprit, cum amu vândut partea noastră de ocin<ă> și moșie ce să va alége den sat den Plopên<i> nepoșilor miei, lui Nechifor și Bilacăi și lui Avram de acolo, dreptu 90 de taleri ban<i> gata.

Și așijderea și eu, A<n>dronic Plop, mărturisescu cum amu vândut partea mia de ocin<ă> și moșie ce să va alége din satu den <Plo>³⁾pen<i>, așijdir<ea> lui Nechifor și Bi<l>³⁾acăi și lui Avram, drept 30 tal<eri> ban<i> gata.

¹⁾ «răzăș», așa în orig.

²⁾ completat după traducerea veche.

³⁾ loc rupt în orig.

Așijdirea și eu, Gavril Plop, mărturises<cu.c>¹⁾ un amu vândut par-
tăa mia de ocin<ă> și moșii, ce să va alegē, den sat den Plopēn<i>, iarăș lui
Nechifor și Bilacăi și lui Avram, dereptu 30 de t<aleri>¹⁾.

Și așjderea și eu Nasta<sia> ¹⁾ sora lui Ursu Plop și a lui Andronic și a
lui Ga... ¹⁾escu cum amu vândut partea <m>, ¹⁾ia de ocin<ă> și moșie ce a... ¹⁾
frații miei... ¹⁾ ea lui Nechifor și Bila<căi> ¹⁾ și lui Avram... ¹⁾ tal<eri>
han<i> gat<a>.

Și între a... ¹⁾ tocmală... a... sa... ¹⁾ de Plopēn<i> ș... ¹⁾ de Dumēn<i>
și... ¹⁾ nea... ¹⁾ și Danul de acolo și Frățiiian de acolo și... ¹⁾ pah<arnic>
de Viconlē și <Dră>¹⁾gușin de acolo și Druțul¹⁾ de acolo și alți megiasii mulți și
buni de prenpregiur.

Eu Petrica diiac amu scris.

Și pre mai mare mărturie ne-am pus și pecețile să să știe.

Scris în Plopēn<i> în anul 7122 <1614> Mart. 2.

Acad. R.P.R., CXCI/132.

Orig. rom. hârtie, rupt, 7 peceți inelare aplicate.

253

1614 (7122) Martie 15, Ștefănești.

† Adică eu Ștefan, fiul lui Miron, și cu sora lui, Sora Aricioe, nepota lui
Miron, strănepota lui Vlaico șetrariul și cu ficiorul meu Cazan și cu Bosăi,
înșine pre noi știm, știm și mărtorosim cu cestu zapis și scrisoarea noastră,
cum noi ne-am sculat de bună voia noastră, de nime nevoiți, nici săluiuți, însă
de bunăvoia noastră, deci noi am vândut ²⁾ dircapta ocină a noastră. din sat
din Vlăiciani, din giumătate de sat a treia parte, lui Mănăilă vornicul de
Ștefăneșt<i> și giupănesei lui, Anghelina, de-au dat lui Ștefan 4 boi buni dereptu
50 de taleri bătuți, iar Iricioe cu ficiorii săi au dat 30 de galbăni roșii, ca s<ă> le
fie lor ocină și cumpărătură și ficiorilor săi, cu tot venitul, ce s'alēge în[n] aiasta
parte, neschi<m>bat, nici întorsă.

Și'n aiasta tocmală au fost mulți omeni buni: Andreica șoltuzul și cu 12
părgari și popa Ștefan cel domnescu și Sava Holbăca și Duluman ce-au fost
șoltuz și Gorguța și Danic și Ștefan Cocoșca și Anton ginere-său și Avram meser-
ciul și Hilip și Mancea, ficiorii lui Costin și alți mulți omeni buni dela noi.

Iar pre mai mare credință noi am pus peceatea târgului și ale nostre, cătră
cest zapis, ca s<ă> să știe.

Și Sava Obad<ă> au scris cest zapis.

V<e>l<ea>t 7122 <1614> <Martie> 15.

Scris în târgul Ștefănești.

Dumitrașco a iscălit.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ «vândut» în orig.

Eu. . . ¹⁾ și am iscălit.

Bade Bocotco

Acad. R.P.R., XLI/41.

Orig. rom., hârtie, două pereți aplicate.

254

1614 (7122) Martie 23.

† Suret di pe o mărturie dela Balșe *al doilea* logofăt, den anul 7122 <1614> Martie > 23.

Adecă eu, Blășu al doile <e> logofăt, mărturesăscu cu această carte a noastră precum au venet înnaente noastră I <g>nat Ciogole și cunnatu-său Stratul și ș'au împărțăt însăș <i> de a lorū bun <ă> voic <e> to <a> te moșăile ci-a [a] u ei dentr'a loru zapis.

Și s'au venit în parte dum <isale> Ig [u] nat Ciogole ș'a giup <ă> nesăi sale Sofronei, giu <ă> tate de sat dela Manova, part <ea> den gios, cū veceni, ș <i> cu giu <ă> tat <e> dentr'amândoă morile ce sântu la țănut <ul> Sorocei și cu giu <ă> tat <e> de sat den Berehoști, part <ea> den gios, cu curță și cu veceni și cu heleșteu.

Iar în parte lui Estratie și a giupăne <se> i sale Grozavei, s'au venet iar giu <ă> tat <e> de sat dela Manova, part <e> den sus și cu giu <ă> tat <e> dentr'amândoă morele ce sântu acolo; iar giu <ă> tat <e> de sat de Brehoești part <e> de sus la țănut <ul> Eșului și cu giu <ă> tat <e> de sat de Văt <ă> mani *dela* țănut <ul> N <e> amțului.

Insă dum n <e> alui Ig [ă] nat Ciogole să n'aibă tr <e> abă cu ace giu <ă> tate de sat de Vătămani, numai ca s <ă> aibă a cosă și a ara cu plugurile sale, iar descălicătura să nu-ș <i> facă în vatră.

Care s'au întâmplat de faț <ă> și Saven *mare* sulgeru și Onciu Beja <n> *mare* spăl <ar> și Cruhuncuo și Crăciun *mare* stolnic.

Și Sămeon Cheșcu urecaru au scres acest suret de pe sărbăi, la let 7273 <1765> Martie > 2.

<Pe verso:> Pentru moșăe Berehoștii și alte scrisori de Țigani și de altele, iar ispesocul Brehoeștilor l-am dat la nepot <ul> Iordache Iurașcu, cum și alte ispesoce, iar am dat dum <i> sale, ca s <ă> dezbată moșăi catargiești.

Acad. R.P.R., CLXXII/61.

Trad. rom. din sec. XVIII.

255

1614 (7122) Martie 26, Iași.

† Iată dar noi, Gheorghie Balșe logofăt și Dumitru Goia pârcălab de Hotin și Simion mare șetrar și Frățiman vornic de gloată și Frățiman stolnic și Tintul

¹⁾ semnătură indescifrabilă în orig.

fost uşar mărturisim şi cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră Gligorie pitărel şi fraţii lui Ştefan şi Gavril şi nepoţii lor de frate, fiii lui Cozma, nepoţii lui Trifan şi Părasca şi sora ei Uliana, fiicele lui Gliga şi deasemenea Dronea vătah şi sora lui Cârstina şi fiii lui Simion şi fiii lui Costea, verii lui Boldur fiul lui Cozma, de bunăvoia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, care a fost cumpărată de tatăl lor dela Vlaicu şi Stana, fiii Mălinei, din jumătatea de sus a satului Vlădeni, din jumătate a patra parte, jumătatea pe Jijia şi cu loc de moară pe Jijia, care este în ținutul Hârlău. Aceasta au vândut vărului lor Arsenie Nebojatco pentru douăzeci taleri.

<Şi deasemeni> au venit înaintea noastră Gligorie pitărel şi fraţii lui Ştefan şi Gavril, fiii Mariei, nepoţii lor de frate Ionaşco Caşul şi Isaico, fiii lui Cozma, nepoţii lui Trifan, strănepoţii Parascăi, fiica lui Mihula, iarăşi de bunăvoia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din uricul pe care l-a avut străbunicul lor, Mihul, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi de întărire dela Iancul voevod, din jumătatea de sus a acestui sat, Vlădeni, din jumătate a şaptea parte jumătate.

Aceasta au vândut tot lui Nebojatco uricar pentru doisprezece taleri.

Şi deasemenea au venit înaintea noastră Gligorie pitărel singur de bunăvoia lui şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură din aceeaşi jumătate de sus a satului Vlădeni, jumătate a şaptea parte din jumătate, care această parte o luase cu întoarcere <a banilor> dela Simion Melnic, pe care acesta o cumpărase dela mătuşa lui Gligorie pitărel, dela Drăguţa, fiica Parascăi, nepoata lui Mihul.

Aceasta el a vândut-o iarăşi lui Arsenie Nebojatco pentru patrusprezece taleri.

Şi deasemenea au venit înaintea noastră Dronea vătah şi sora lui, Cârstina Burdugăneasa şi fiii lui Simion şi fiii lui Costin, Mica şi Ionaşco ¹⁾ toţi nepoţii Nastii, fiica Parascăi, nepoata lui Mihul, iarăşi de bunăvoia lor şi au vândut ocina şi dedina lor, toată partea bunicii lor Nasta, din aceeaşi jumătate a satului Vlădeni, jumătate a şaptea parte din jumătate.

Aceasta au vândut-o tot lui Arsenie Nebojatco, pentru doisprezece taleri.

Şi iar au venit înaintea noastră Parasca şi sora ei, Uliana, fiica lui Gliga Andreica, fiul lui Grozav, toţi nepoţii lui Toadea, iarăşi de bunăvoia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din aceeaşi jumătate a satului Vlădeni, jumătate, a şaptea parte din jumătate. Acestea au vândut tot lui Arsenie Nebojatco pentru doisprezece taleri. Şi le-a plătit deplin dinaintea noastră.

De aceea, văzând noi tocmeala dintre ei de bună voieşi cu înţelegere, am făcut şi noi dela noi această carte de mărturie lui Arsenie Nebojatco să-i fie de credinţă până când îşi va mai întări şi cu direse domneşti.

Şi peceţile noastre încă le-am pus pe această scrisoare a noastră şi noi înşine am iscălit cu mâinile noastre pe această carte să se ştie.

---

¹⁾ • Mica şi Ionaşco •. scrise pe margine de aceeaşi mână.

A scris Costantin uricar în Iași, în anul <71>¹⁾22 <1614> Martie 26.

Balșe logofăt <m. p.>

Goia pârcălab.

Simion mare șetrar.

<Frățiman> ²⁾ vornic.

Frățiman stolnic.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XXXIII/21.

Orig. slav, hârtie, cu cinci peceti mici aplicate.

Cu o trad. rom. modernă.

256

1614 (7122) Martie 29, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre, credinciosului Dumitru Goia pârcălab de Hotin și cneaghinei lui, Candachia, dreptele lor ocine din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut ei dela Costantin voevod, niște părți de ocine din satul Doljești și din Frătești și din Rusi și cu loc de iazuri și de mori pe pâraul Albăia, care sunt în ținutul Roman, ce le-a fost lor cumpărătură pentru două sute de taleri bătuți dela nepoții lui de soră, Isac și Iurașco și Anghelina, fiii Marichii, nepoții Anghelini Goioae, toate părțile lor de ocină ce se vor alege din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut bunica lor, Anghelina Goioae, dela Ioan voevod și din uricul de întărire ce au avut dela Jancul voevod. De aceea să le fie lor și dela noi cu tot venitul.

Și după aceea, deasemenea dăm și întărim mai sus scrișilor, Dumitru Goia pârcălab și cneaghinei lui, Candachia, o parte de ocină din satul Balomirești pe Albăia, care este în ținutul Roman, și cu loc de moară, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut tot dela Costantin voevod, ce le-a fost lor cumpărătură dela Călina, fiica lui Roman Pleș, pentru optzeci de taleri, jumătate din partea ei ce se va alege din uricul de cumpărătură pe care l-a avut dela Petru voevod.

Și iarăși dăm și întărim lui Dumitru Goia și cneaghinei lui, Candachia, cealaltă parte din această jumătate a satului Balomirești pe Albăia, pe care și-a cumpărat-o dela Vasile și Ursu și Gligorcea, nepoții Elincăi, cu cincizeci de taleri, toate părțile lor, ce se vor alege, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut Goia pârcălab dela Costantin voevod.

Și deasemenea dăm și întărim lui Dumitru Goia și cneaghinei lui, Candachia, o parte din satul Blăgești ³⁾, ce este în Câmpul lui Dragoș în ținutul Bacău,

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ numele numai pe pecete.

³⁾ cuvintele: « din satul Blăgești » sunt închise în paranteză rotundă, în orig.

pe care și l-a cumpărat dela nepoata lui de soră, Anghelina, fiica Mărichii, toată partea ei ce se va alege din uricul pe care l-a avut dela Alexandru voevod. Aceasta și-a cumpărat pentru doisprezece taleri de argint.

De aceea să-i fie și dela noi cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7122 <1614> Martie 29.

Singur domnul a poruncit.

Ștefan voevod <m. p.>

† Arsenie <a scris>.

Arh. St. Buc., Condica in-rii Doljești, nr. 648, f. 128.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX, la f. 129.

257

1614 (7122) Martie 30, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre, Arsenie Nebojatco uricar, fiul lui Dumitru, nepot lui Gavril vistier, strănepotul lui Maxin și răstrănepotul lui Ion Pribeag, dreapta lui ocină și dedină, a treia parte din jumătatea de jos a satului Vlădeni pe Jijia și cu loc de moară la Jijia, care este în ținutul Hârlău, din uricul ce a avut străbunul lui, Ion, dela Ștefan voevod cel Bătrân și de întărire dela Iancu voevod. Pentru aceea, să-i fie și dela noi cu tot venitul.

Și la aceasta iarăși dăm și întărim mai sus scrisului Arsenie Nebojatco a cincea parte din a treia parte din aceeași jumătate de sat din Vlădeni, din ispisocul de cumpărătură ce a avut dela Eremia voevod, care îi este lui cumpărătură dela Sofiica, fiica lui Dumitru, nepoata lui Ignat și dela ginerele ei Toader Popențea, pentru cincisprezece taleri.

Și deasemeni dăm și întărim lui Arsenie Nebojatco două părți din acea a treia parte, pe care și le-a cumpărat pentru douăzeci și patru taleri dela Gligorcea și Ionașco și Ilie, fiii lui Văscan, nepoții Maricăi, strănepoții lui Ignat. O parte a fost a lui Văscan de moștenire, iar altă parte a fost cumpărătură lui Văscan dela mătușa lui, Gafa, fiica lui Ignat, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut Nebojatco dela Eremia voevod.

Și iarăși dăm și întărim lui Arsenie Nebojatco a cincea parte din a treia parte, din aceeași jumătate din satul Vlădeni, din ispisocul de cumpărătură, ce a avut dela Costantin voevod, pe care și-a cumpărat-o dela Ionașco și Focșa și Marica și Sofia, copiii Teclei preteasa, nepoții lui Drăgăi<lă>, toți nepoții lui Ignat, pentru douăzeci taleri numărați.

Și deasemeni dăm și întărim lui Arsenie Nebojatco a cincea parte din a treia parte din aceeași jumătate din satul Vlădeni, pe care și-a cumpărat-o pentru douăzeci taleri numărați dela Procopie din târgul Hârlău, ginerele Teclei

preoteasa, iar Procopie a luat acea parte dela Ihnat, fiul lui Ilea, nepotul Frăsinei, strănepotul lui Ignat, pentru că i-a plătit capul dela Barnovschii, fost ceașnic, căci căzuse într'o greșală de furt de vie, iar fraților săi și altor rude ale sale, pe care le-a avut Ihnat, fiul lui Ilea, pe acea parte, le-a dat părțile lui din satul Vlădești, pe Șumuz și de pretutindeni pe unde a avut ocine cu dânsii. De aceea, să-i fie și dela noi această a treia parte din jumătatea de jos a satului, partea de mijloc cu tot venitul.

Și la aceasta, deasemeni dăm și întărim lui Arsenie Nebojatco a treia parte din aceeași jumătate de jos a satului Vlădeni, din ispisocul de cumpărătură ce a avut dela Costantin voevod pe care și l-a cumpărat pentru șasezeci și doi taleri de argint, dela verii lui, Lupul, fiul Drăghiei, nepotul Călinei și dela nepoata lui de frate, Sorca, fiica lui Ionașco, nepoata Drăghiei. Pentru aceea, să-i fie și această a treia parte din jumătatea de jos a satului, cu tot venitul.

Și la aceasta, iarăși dăm și întărim lui Arsenie Nebojatco din ispisocul de cumpărătură ce are dela Costantin voevod din acea jumătate de sus a satului Vlădeni și cu moară la Jijia trei părți din jumătate de jumătate, care se împarte în patru părți pe care acele trei părți și le-a cumpărat pentru o sută patruzeci și doi taleri de argint dela Sava, fiul lui Maxin și dela Vasilie <și dela¹⁾ Romașco pitărel> și dela Ion Hăugul și fratele lui, Dumitru și dela surorile lor, copiii lui Drăgăilă și dela Nastura și Todosia și. . .¹⁾ sia, fiicele lui Ștefan Bujoli, nepoții lui Șteful, din uricul de cumpărătură ce au avut părinții lor dela Bogdan Alexandrovici voevod și de întărire ce au avut dela Eremia voevod, ce le-a fost cumpărătură dela Vlaico și sora lui, Stana, copiii Malei, nepoții lui Mihul, din uricul ce a avut Mihul dela Ștefan voevod cel Bătrân.

Și la aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Gligorie pitărel și fratele lui, Ștefan pitărel și Gavril Vulpe, fiii Maricăi și nepoții lor de frate, fiii lui Cozma, nepoții Maricăi, strănepoții lui Trifan și deasemeni Părasca și sora ei, Uliana, fiicele Gligăi și deasemeni Dronea vătav și sora sa Cârstina și fiii lui Simion și fiii lui Costin, verii lui Boldor, fiul lui Cozma, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină și cumpărătură, ce a fost cumpărătură părinților lor iarăși dela Vlaico și Stana, fiii Malei, din aceeași jumătate de sus au vândut-o tot mai sus scrisului Arsenie Nebojatco, pentru douăzeci de taleri.

Și iarăși au venit înaintea noastră Gligorie și frații lui, Ștefan Măciucă și Gavril Hulpe, fiii Măricăi, nepoții lui Trifan și nepoții lor de frate, Ionașco Cașul și Isaico, fiii lui Cozma, iarăși de bună voia lor, și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din uricul ce a avut străbunul lor, Mihul, dela Ștefan voevod cel Bătrân și de întărire dela Iancul voevod, din jumătatea de sus a satului Vlădeni, a șaptea parte din jumătate de jumătate. Aceasta au vândut-o tot lui Arsenie Nebojatco, pentru doisprezece taleri.

---

¹⁾ loc rupt în orig.

Și deasemeni a venit înaintea noastră însuși Gligorie pit<ărel> de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură, din aceeaș jumătate din satul Vlădeni, a șaptea parte din jumătate de jumătate, pe care acea parte i-a întors-o Simion Melnic, care o cumpărase dela mătușa lui Gligorie pit<ărel>, dela Drăguța, fiica Parascăi, nepoata lui Milnul. Aceasta a vândut-o el lui Arsenie Nebojatco, pentru patrușprezece taleri.

Și deasemeni au venit înaintea noastră Nistor și Nacul și Marica, copiii lui Platon, nepoții lui Pântea, strănepoții lui Toma, de bună voia lor, și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din acea jumătate se sus, a șaptea parte din jumătate de jumătate. Aceasta au vândut-o tot lui Arsenie Nebojatco, pentru . . .¹⁾ taleri.

Și iarăși a venit înaintea noastră Ana, fiica Trofanei, nepoata Micăi, de bună voia ei și a vândut dreapta sa ocină și dedină, a șaptea parte din jumătate de jumătate. Aceasta a vândut-o tot lui Nebojatco, pentru doisprezece taleri.

Și deasemeni a venit înaintea noastră Arsenie comișel, fiul lui Tomșa, nepotul lui Ionașco și Fătul, strănepotul Tudorei, de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și dedină, a șaptea parte din jumătate de jumătate. Aceasta a vândut-o tot lui Arsenie Nebojatco, pentru zece taleri.

Și iarăși, au venit înaintea noastră Dronea vătaf și sora lui Cârstina și Ion și Gavril și Vasilie, fiii lui Simion și Mica și Ionașco, fiii lui Costin, toți nepoții Nastei, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, toată partea bunicii lor, Nastea, din aceeași jumătate a satului Vlădeni, a șaptea parte din jumătate de jumătate. Aceasta au vândut-o tot lui Nebojatco, pentru zece taleri.

Și deasemeni au venit înaintea noastră Părasca și sora ei Uliana, fiicele lui Gliga, și Andreica, fiul Grozavei, nepoții lui Toadea, iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din acea jumătate de sat Vlădeni, a șaptea parte din jumătate. Acea au vândut-o tot lui Nebojatco, pentru zece taleri.

Și le-a plătit lor tuturor deplin, dinaintea noastră și înaintea boierilor noștri, și până la acest dires nu s'a primit niciun ban ²⁾, ci s'a pus cât s'a dat pe sat.

Deci, noi văzând tocmeala lor de bună voie între dânșii și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit mai sus scrisi slugii noastre, Arsenie Nebojatco uricar, tot acel sat mai sus scris Vlădeni pe Jijia și cu mori la Jijia, ca să-i fie și dela noi uric și ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7122 <1614> Martie 30 zile.

Beldiman mare logofăt a învățat <n. p.>

Costantin <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXLVII/20.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ • ban •, așa în orig.

1614 (7122) Mai 3, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, marilor vatași de ținutul Vasluiului. Vă dăm de știre că ni s'a jeluț sluga noastră, Andrei comis din Porceștani, asupra lui Sava din Nistoreni și astfel a spus înaintea noastră că a plătit o ocină pentru o moarte de om și a dat multă avere pentru acea moarte, iar acum el vrea să-și ia ocina.

Pentru aceea, cum vei vedea această carte a domniei mele, să-i faci lege dreaptă cu el, ca să-și apere toată averea ce a dat-o el pe acea ocină. Iar cui i se va părea strâmb, ei să stea de față înaintea noastră. Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, anul 7122 <1614> Mai 3.

Domnul a spus.

Mârzea mare vornic a învățat.

Cârstea <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/150.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

259

1614 (7122) Mai 6.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată s'au pârīt de față înaintea noastră Coșescu din Coșești cu Gheorghe de acolo, pentru un loc de prisacă ce are el acolo.

Dar Coșescul a rămas pe Gheorghe, ca să-și mute Gheorghe stupii la acea prisacă veche, pe care a avut-o dintâi, iar Coșescul să aibă prisaca sa, unde-i sunt stupii.

Acum aceasta scriem. Altfel să nu faceți.

La Iași, în anul 7122 <1614> Mai 6.

Domnul a poruncit.

Marii hoieri au învățat.

Arh. St. Iași, CCGL/139

Copie slavă din sec. XX.

260

1614 (7122) Mai 8.

† Adecă iau Donbrav[v]ă, nepot lui Dănilă *din* Balnă, scriam și mărtorisim cu cestu zapis al miau, cum au cădzut întru <n>¹⁾evoia, printru neștii stopii ce i-au pri<nsu>¹⁾ față la noi, a lui Marco a <lui>¹⁾ Rojniță.

Deci am cădzut la Zaharie din Berbeștii, deci i-am dat oceana din Bahnă și ini-au plătit capol, de au dat 15 taleri ban<i> plarii²⁾.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ într'o copie alăturată, din sec. XVIII, găsim: «tâmplării».

Și banii mi i-au dat din casa lui Ioanăș din Berbeștii și lui Nestoru *de acolo* și Necliții *de acolo* și lui Pavăl *de acolo* și Petrii *de acolo* și denaintea multți oamen<i> bon<i>. Ca să să știi.

Scris popa Mihăilă.

In anul 7122 <1611> Maiu 8.

Acad. R.P.R., XLI/46 a.

Orig. rom., hârtic, două peceți aplicate.

Cu o copie din sec. XVIII.

261

<1614 Mai 8>.

† Eu Nechita, *fiul lui Dănilă d<in Bah> 1)nă, mărturisim cu cestu <zap> 1)is al miu, com am <vând> 1)ot parte me de ocină din B<ahnă> 1), Zaharii di <Berb> 1)esti și mi-au dat 10 t<aleri> 1) de m'am mântoit <d> 1)e femeia me, de Ghirva <ca> 1) să [să] s<ă> știe.*

Scris p<opa La> 1)ron din Mărișești.

. . . 2) <c>opărat Pavăl <din> 1) Bahnă, parte de <ocină> 1) din Bahnă, a Gafiei, fata lui <Ion și> 1)a Todosiiai <cu> 1) vatra satului <cu tot ve> 1)nitul din câmp și din cudru și. . . 2) de nemene sil<i>[t]ă și am luat și 5 l<ei> 1) . . . 2), Ghelasăe și Șli<fan> 1) *de acolo* <și> Dumitru cu . . . 2).

Scris . . . 2).

Acad. R.P.R., XLI/45 a.

Orig. rom., hârtic.

Cu o copie, *ibid.*, XLI/45 b.

Datat după Zaharia din Berbești, care se întâlnește într'un document din 1614 Mai 8, *ibid.*, XLI/46/ a.

262

1614 (7122) Iunie 20, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înoit și am întărit ruga noastră, sfânta mănăstire nou zidită, care se numește Muntele Peonul, cu hotarul pe care însuși părintele chir Teodosie arhiepiscop și mitropolit de Suceava a umblat și a făcut hotar acestei sfinte mănăstiri, cu porunca răposatului Eremia Moghila voevod și a preaiubitului lui frate, Simion voevod, care se începe dela vârful Netedul, pe amândouă părțile și deacurmezișul peste poiana Hangului 3) la semne, până unde cade în râul Bistrița și pe râu la vale, pe amândouă părțile, până la capăt, mai sus de poiana, care se numește a Bisericii și de aci peste râul Bistrița, la gura Izvorului, care curge dela Dealul Boul 4) apoi deadreptul peste Culmea

1) acoperit cu o veche lipitură.

2) loc rupt în orig.

3) « Hangului », așa în orig.

4) « Boul », așa în orig.

Boului ¹⁾ la izvorul hâlinului, care se numește la Horșture și de acolo pe șleaza ce urcă pe Culmea Simei ²⁾ apoi pe Culmea Simei, pe la obârșia Hâmzoei.

Și de aici pe loc drept la obârșia Izvorului lui Tașcă și pe Piciorul Ungurului deadreptul în sus la râul Bicaz, apoi pe râul Bicaz în sus, până la gura Jedan și mai sus, Jedanul, până la gură la izvorul râului Bistra, până la obârșia ei, care este sub Ceahlău și toate ramurile Ceahlăului cu toate izvoarele, care cad în râul Bistrița.

Acestea sunt semnele braniștei ³⁾ și tot hotarul. Pentru aceasta, tot hotarul mai sus scris să fie al sfintei mânăstiri nou zidite, neclintit.

De aceea să fie sfintei mânăstiri și dela noi, danie și miluire și întărire și uric cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, în anul 7122 <1614> luna Iunie 20.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <în p.>.

† Lupul <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/186.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

263

1614 (7122) Iulie 2.

O copie de <pe> un zăpis din 7122 <1614> Iuli 2, scoasă de pi altă copii, adiverită de banul Anghelichi, fiind atunce camenari, cuprinzători cum o Salomie Mărățeniasă și Anafimie și Candachie, nepoatele lui Dambole și a Pelagheici, au vândut de veci lui Ivașcu Cârjău și giupănesăi sale Mariia, fata lui Verdiș, părțili lor de moșii ce avut în moșie Câmpurile pre Șușița, din gura Creminețului si pân<ă> în Vale Boului și Runcul precuin și din Răcoasa și Verde, părțili câte li să vor alegi, Câmpurile, drept 102 galbeni buni, și părțili din Răcoasa și Verde, drept 69 galbini și 39 slupi.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 2, p. 50 v.

Rezumat rom. din 1835.

264

1614 (7122) Iulie 11.

Suret slovenesc dela Ștefan voevod din anul 7122 <1614> Iuli<e> 11.

Precuin au venit înaintea noastră rugătoriul nostru, popa Toader din Muncel, și au părît de față pe Pintilii diiacu<1> și cu frate său Mihăilă din Păgești, pentru o săpătură din Pastrăvi ci iaste a popii dreaptă moșie și de dânsul făcută. Și au rămas popa Toader pe Pintelie și pe Mihăilă din toată legia și dreptatea.

¹⁾ «Culmea Boului», așa în orig.

²⁾ «Culmea Simei», așa în orig.

³⁾ «braniștei», așa în orig.

Și ș'au. pus însuș fărie înaintea noastră și de acum să aibă a stăpânî popa moșia cu tot vinitul și să nu aibă a să mai scula Pintelie și cu frate-său Mihail asupra popii niceodinioară în ve<a>c.

Și niminea să nu stea înaintea aceștia cărți a noastre.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXX/1 (b).

Trad. rom.

265

1614 (7122) Iulie 15, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu. domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră slugii noastre credincioase, Gheanghea vornic de gloată și pe cine va trimite, ca să fie tare și puternic cu această carte a noastră să se așeze în satul Parcova ce este pe Ciuhur dela ținutul Hotin, unde sunt Buteștii, pentrucă i-a fost cumpărătură acolo numai un loc de odae ¹⁾, pentru un cal.

Dacă le va fi cu strămbătate, ei să stea de față inaintea noastră. Și altfel să nu fie înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7122 <1614> Iulie 15.

† Insuși domnul a spus.

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/12.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

266

1614 (7122) Iulie 21.

Balșe *al doilea* log<o>f<ăt> și Ciolpan post<elnic> și Ionașcu ginerile log<o>-f<ă>t<ului> și Ivașco *mare* armaș și Ion comesul și Părvan vor<ni>c de poartă și Vasile Ureche și Vasile Talpă și Grigore Hermeziul, mărturisindu înaintea noastră a tuturor, cum au venit această fămei anume Gălina, cu un zăpis. fata lui Roman Pleșa, de nime silită, nici asuprită și iarăși au vândut o parte de moșie din satul Balomireștii, ce iaste pe Albăia, în ținutul Romanului, din a trie parte din satu giumătate și cu un loc de moară, pre aceia au vândut-o fratelui nostru, lui Dumitru comesul și fămei lui, Candachii, drept 30 de talere bătuț<i>; iar cealaltă giumătate dintru aceia a treia parte de satu au fostu cumpărat-o mai denainte cu cătăva vreme, iarăș acestu de mai sus numit, fratele nostru Goe *mare* comes, așijdere dela această mai sus numită Gălina, fata lui Roman Pleșa și i-au dat toți banii deplin, înaintea noastră.

Pentru aceia și noi, deacă am văzut a lor bună învoială și tocmală și plată deplin, însăși dela noi pē<n>tru mai mare credință, am întărit acest zăpis cu iscăliturile și pecetile noastre.

¹⁾ • odae • așa în orig.

Pătrașcu Bașotă am scris v<ă>l<ea>t 7122 <1614> Iul<ie> 21.

Și toți boerii ce sânt scriș mai sus s'au iscălit și ș'au pus pecețile.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Bărboiul, nr. 13, f. 40.

Copie rom. din 1796.

267

1614 (7122) Iulie 25.

† Insumi dela sine mărturisesc eu, Costantin Corpaci clucer, în acest zapis al meu că mă închin cu tot sufletul meu sfintei mânăstiri, numită Sava, din târg din Iași și am dat sfintei mânăstiri pe care am spus-o mai sus, numită Sava, ce este din târgul Iași, unde este hramul uspenia stăpânei noastre născătoare de dumnezeu, pururea fecioară Maria, partea mea de vie, jumătate din vie, pe care o am cu sora mea, cneaghina Nastasia Varticoae, ca să împartă acei călugări dela acca sfântă mânăstire cu sora mea, pe care am spus-o mai sus, Nastasia Varticoae, jumătate de vie ce am împreună cu ea în viile numite Copoul, ce ne este dreaptă ocină și dedină dela părintele nostru, din moși strămoși.

Pentru aceasta, am dat sfintei mânăstiri de bună voie, cu toată inima și sufletul, închinare acestei sfinte mânăstiri pentru sufletele părinților noștri și ale bunicilor noștri și pentru păcatele noastre și pentru sufletul nostru, ca pururea să ne pomenească în sfântul jertfelnic, în cuvântul rugăciunei, ca să nu fim uitați niciodată pentru cele ce am arătat în această mărturie.

Și după aceasta, dintre copiii noștri sau din neamul nostru să nu cuteze să se amestece sau să părăscă sau să adauge altceva și să spună la aceasta un cuvânt. Iar dacă cineva va strica închinarea cu smerenie către sfânta mânăstire ce am arătat, fie oricare din neamul nostru, să nu aibă parte în veacurile viitoare a moșteni mila lui Dumnezeu, ci partea lui să fie cu acel Iuda Iscariot, care a vândut pe Hristos, spre răstignire.

De aceasta mărturisesc în acest zapis al meu. Și încă am pus și pecetea mea pe acest zapis.

În anul 7122 <1614> Iulie 25.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XXXVI/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1794.

268

1614 Iulie 25.

Copie

1614 Iulie 25.

Printr'această scrisoare încredințăm noi, părinții Sinaiei, cari lăcuim în Moldova, în Iași, la metohul nostru sfânta Parascheva, care este zidită

de cinstitul boeriu, chir Nestor Urechî vornic mare¹⁾, că dând și preaiubitoriul de d<u>mnezeu episcop, chir Mitrofan *fost* al Romanului, cheltuială, pentru ca să se facă o chelie aicea în metoh: întâiu să fie pentru mântuirea sufletului său și al doilea, când să va întâmpla să vie părinții dela mânăstirea Secului, să găzduiască întru această casă. Priimim, când vor veni, să găzduiască și nimenea din noi să nu-i poprească, măcar și în vremea mezului nopții să vie cei mai sus părinți, să fie gata să găzduiască într'însa.

Asemenea și în vrămea noastră și la părinții cei mai de pre urmă, ce vor veni după noi, să fie această tocmală și nimenea să nu oprească dintr'înșii, spre îngreoiarea afuriseniei.

Și spre adiverirea adivărului s'au scris această scrisoare, iscălită de cei ce s'au aflat față. Și s'au dat la mânăstirea Secul a cinstitului proroc înainte mergătoriului și botezătoriului Ioann.

Mitrofan ieromonah și arhimandrit.

Gherman ieromonah Sinait, mărturise<s>c cele mai sus.

Maxim ier<omonah> mărturise<sc>c cele mai sus.

Neofit ier<omonah> mărturise<sc>c²⁾ cele mai sus.

Maxim ier<omonah> Sinait, iscălesc cele mai sus.

<Pe verso:> Copiia s<fintei> m<ânăstiri> Secului, a învoelii cu s<fânta> Vineri.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXII/18.

Trad. rom. din sec. XIX.

269

1614 (7122) August 8, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, Rugină din Șeleșeu. Iți dăm <de știre> că ni s'a jeluït satul Șendricenii împotriva ta, zicând astfel că...³⁾ le-ai luat un hotar al domniei mele, care ține de ocolul Dorohoiului.

De aceea, cum vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să vii să stai de față cu acei vecini ai domniei mele din ocolul Dorohoi și să aduci cu tine și privilegiile ce vei fi având.

Altfel să nu faci.

La Iași, în anul 7122 <1614> August 8.

Domnul a spus.

Mârze mare vornic a învățat.

Avram <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXIII/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1) de fapt: «fost vornic mare».

2) «mărturicesc», în text.

3) loc rupt în orig.

<1614> August 27, Iași.

† Iată eu, Cioban din Telenești, scriu și mărturisesc cu această carte a mea, că eu nesilit de nimeni, nici asupra, am vândut partea mea de ocină și dedină, toată partea de ocină ce se va alege din satul Telenești, partea lui Cioban. Aceea am vândut-o lui Gorciul din Mihăișașa vătah de argași¹⁾ la pan Beldiman mare logofăt, pentru patruzeci și unul taleri numărați. Și cu acești bani am răscumpărat pe un fecior al meu, anume Negruț, pentrucă panul Sturzea hatmanul a vrut să-l spânzure.

Și au fost între noi, la această tocmeală, pan Iachim fost vornic din <Suceava>²⁾ și pan Frățiman stolnic și Negruț și Pleș de Mihăișașa și Baico stolnic și Ion din Telenești și alți mulți oameni buni și bătrâni. Ca să-i fie lui dreaptă ocină și dedină și cumpărătură și să-și facă și ispisoc domnesc pe această parte de ocină mai sus scrisă.

Și spre mai mare putere ne-am pus și pecețile la acest adevărat zapis al nostru. Să se știe.

Scris în Iași, luna August 27.

Arh. St. Iași, CLXXXIII/80—81.

Oriğ. slav, hârtie, opt peceți aplicate.

Cu o trad. rom. din 1798.

Datat după întărirea domnească din 20 Noembrie 1614.

271

<1614 Septembrie — Octombrie> 7123.

O mărturie dela boiari.

Adecă noi, Ursul vor<nic> de țara de gios și Mârza vor<nic> de ț<a>ra de sus și Gligorie Ciolpan post<elnic> și Constandin Roșca vist<iernic> și Goian comisul și Gheorghe Balșă log<ofăt> și Vasile ce-au fost spăt<ar> și Ionașco ce-au fost al treilea log<ofăt> și Toader comisul și Boul ce-au fost vist<iernic> mare și Moldovan stolnicul și Ionașco mare arm<aș> și Roșca fost log<ofăt> și Băsănul uricariul și Ionașco Peico ce-au fost staroste și Vasile Urechie și Gheorghe și Iurașco Bășotești și Lupul ce-au fost cupariu și Dumitrascu Tăutul și alți boiari mulți.

Dăm știre cu aciastă carte a noastră precum au venit înaintea noastră <a> tuturor părintele Grigorie, egumănul dela sfânta mănăstire a lui Golăia log<ofăt> și cu tot săborul dela acea sfântă mănăstire, care iaste în târgul Iașului. ce să chiamă dela Vatoped, anume călugării sănt aceștea, Ermolai, Arsenic și Ermolai, Ignatie și Iosif starițul și Iosaf și Gavriil și Partenie și Varlaam

¹⁾ «parobți» în orig.

²⁾ loc rupt în orig., completat după doc. nr. 280.

diaconul și alți călugări bătrâni și tineri dela sfânta mănăstire, de nimini nisiliți, nici asupriți, ci de a lor bună voie mărturisescu, precum au vândut ei un sat anume Rujinții în ținutul Iașului pe apa Ciuhurului, pe de ciasta parte de Ciuhurul și cu loc de moară și cu loc de heleșteu într'aceia apă și cu tot hotarul și cu tot venitul ce va fi acolo, care acel sat le-au fost dat sfintei mănăstiri giupăniasa Anna Golăiasă log<ofet<easa>.

Și l-au vândut ei dumisale lui Nechifor, ce-au fost log<ofă>t mare, drept 500 de galbeni ungurești.

Și noi, dacă <a>m văzut cum că au vândut ei acel sat de danie dela acci buni creștini boiari drept sufletele și pomenirea lor la sfânta mănăstire, noi i-am întrebat pe dâșii drept ce să vândă daniile și niluirile creștinilor.

Iar ei dacă au văzut, au venit cu mare jalbă, cum că de mare sărăcie și neputință ce li s'au întâmplat de cătră păgăni sfintei mănăstire Vatopedi, care iaste în muntele Aftonului și trag multă supărare acolo și pentru acéia, pentru multe neajunsuri sânt jălogite toate arginturile la mănule păgănilor, până vor scăpa dintr'aceia napaste ce trag.

Intru aciasta, socotit-am că mai mare pomană va fi acelor creștini ctitori, care au dat danie acest sat, ca să să vânză și să să răscumpere de cătră păgăni, cum acea mănăstire iaste de multe sute de ani făcută întru slava lui dumnezeu și întru pomenirea sufletelor a tuturor pravoslavnicilor creștini.

Pentru acéia, dacă am văzut cum că au vândut acel sat pentru multă pagubă și sărăcie de bună voia lor, și iarăși ei au luat bani gata din mâna lui Nichifor Beldiman ce-au fost log<ofă>t și ispisoaice, ce au avut călugării pe acel sat, toate le-au dat în mâna lui.

Iar uricul, care sânt într'ânsele multe scrisori și moșii în care iaste și acesta scris, am făcut între dâșii adevărată scrisoare și mărturie până-și va face și dires domnescu.

Și pentru mai mare întărire și credință, săngur părintele Grigoric eguinănul și cu tot săborul cătră aciastă carte au pus pecete mănăstirii.

Și noi încă am pus pece<țile> noastre, căți ne-am prilejit acolo.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 522 523 v.

Trad. rom.

Lunile s'au stabilit după timpul în care mare comis este Dumitru Goia, nu Gligorie Ciolpan; iar Nichifor Beldiman este înlocuit la marca logofeție cu Ghenghea.

272

<1614 Septembrie 1 — 1615 August 31> 7123, Baia.

† Eu Ilea șultuzul *din* târgu Bae cu 12 pargari, anume Micălăuș mare păr-<gar>, Ștefan mare păr<gar> și Mihalco și Cozma. Cătră această dăm știre că au venitu înaintea nostr<ă> Gavril Băliciu de au vândutu a sa ocin<ă> dereapătă, anume 1 cască *din* Spătăreșt<i> lui Gligor *de acolo* și i-au vândutu cu

jireabile, cu tot venitul acei case, ca să hie ocin<ă> lui Gligor, în veaci. Și au fostu în mâna Rășcanilor acea caș<ă>.

Dece Gligor ou plătitu dela Rășca și ou vândutu lui Băliciu, când iaste acumu Băliciu iar<ă>și ou vândutu lui Gligor, dereptu 32 taler<i>, ca să-i hie moșie în veaci și lui și feciorilor săi.

Dă aiastă dăm știre dumilor voastre și mărturisimu și să hiț<i> sănătoș<i>. Văleat 7123 <1614—1615>.

Muzeul Raional Fălticeni, nr. 2.

Orig. rom., hârtie.

Fotocopie la Acad. R.P.R., Filiala Iași, III/11.

273

<1614 Septembrie 1 — 1615 August 31> 7123.

Adică noi...¹⁾ dat-am acestu adevărat zapis al nostru...¹⁾ de bună voe noastră, de nimene siliși nici asupriți, am vândut a noastră driaptă parte de ocenă și de moșie, cât să va alege parte noastră de moșie din satul Balomireștii, din giunătate de satu, din a șas<a> parte giunătate, dreptu 20 de talere de argint.

Pentru aceia și noi, deacă am văzut a lor bună învoială dintre dănșii și plată deplin, încă dinnainte noastră, dreptu aceia, noi încă am făcut acestu zapis de mărturie, ca să aibă a-ș<i> face și ispisoace domnești pre acea parte de moșie.

Și pentru mai mare credința și tăriia, am pus pre acestu zapis de mărturie și pecețile noastre, ca să să criază.

Au scris Grozav diiacul.

V<ă>leat 7123 <1614—1615>

Acad. R.P.R., Condica m-rii Bărboiul, nr. 13, f. 40 v.

Copie rom. din 1796.

274

1614 (7123) Septembrie 18.

† Petrea Scaraoțchii staroste de Cernăuți mărtoresăm cu această carte noastră cum au venit, innainte noastră, Prodan și cu frații săi: Gligor<e>, feciorii răpăusatul<u>i Ionașco de Iurcăuți, cu cinstit<ă> carte mării sal<e> lui vod<ă> Știfan vodă, cum să hotărăm ș<i> s<ă> stălpim satul Iurcăuții cu jupănas<a> răpusatul<u>i Dumitru Linții, car<e> au fost trei frați răpăusatul<u>i Cresco ș<i> soru-sa Măriina, maica răpăusatului Ionașco<o> ș<i> al triilea Lențe<i>.

Ș<i> cum am vădzut carte mării sal<e> lui vod<ă>, am strănsu Mire²⁾ vătăj ș<i> cu Bahrin vataș și Ivan vataș și Dum<i>trașco vataș și Sămaș diiac,

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ în text Marea.

slugi domnești, și Romanco aprod și un prent Bărțad și popa Lucica și popa Pavăl din Boianciuc și alți omini bunși înpregiurași den Vărbovăț și den Boianciuc și din sat din Iurcăuți și am cercat cum să împărțim acel sat anumec și Iurcăuții în trei părți: o parte lui Prodan și frăține—său Gligor care parte le este lor moșie, ocină de pe moșea lor, Marica și de pe răpăusatul tatul lor, Ionașco; altă parte le este lor cumpărătură dela Parasca, care au rescumpărat tatul lor, Ionașco, dela Parasca și dela Onciul cil bătrân, precum are ispisoaci dela Bogdan vodă și dela Erimie vodă.

A tree parte s'au vinit Lențoei și copiii ei, care acea parte este pe lângă curte și cu toți vecini; iar două părți cu vicini pe a-lungul părau-lui, sânt a lui Prodan și a lui Gligor, iar la câmpu ca să aibă a să tocni, să ție frățeste ei în de ei.

Deci, ca să aibă a ținea Prodan ocină două părți, iar Lențoe a trie parte. Iar 2 hăleștee ce sânt: iazul din sus, a Lențoei și ficiorilor ei, iar iazul cel di gios să aibă Lența a-l tăe și a-l vâna de pește, iar Prodan să aibă a ezi și a-l ținea și a-și tocni pentru aceea ca să știe. Iar Prodan și cu frații săi și cu Lențoe, ca să aibă a-și face ispisoac domnești. Iar carii ar [avea iar carii ar] mai avea a scorni și amesteca la această tocmeală, ca să fiie treiclet și proklet de 318 părinți de Nechee.

Și pentru mai mare credința ne-am pus și pecetile.

Anul 7123 <1614> Septembrie 18.

Această copie est izvodită pe moldovenie de pe sârbie, carei iaste cu cinci peceți pusă dela hotarnici și copie ceastă și hotărîtura, cari s'au izvodit iaste față cea sârbască.

Cârcoae, fata Onciului au dăruit partea sa den Iurcăuți lui Stroici. Iar mai întâi au vândut tată-său Onciul lui Prodan acea parti, ce cum a aligi o giudicată: tată-său au vândut întâi, fata au dăruit pi urmă.

Prodan au fost socrul lui Andronic Badiu; când a fi la giudecată, să știe.

<O noță în limba slavă:> Partea dela Ionașco Vlaico, nepoata lui Anița, sora cneaghinei Cucoranei, am cumpărat-o eu dela Tai, când a rănit el pe Draga.

Acad. R.P.R., CLVII/98.

Trad. rom. din sec. XVIII.

275

1614 (7123) Octombrie 18, Iași.

Tălmăcire.

În numele tatălui și a fiului și a sfântului dău și sfântii de viață începătoare de a fici și nedispărțitei troițe, unuia dău și zeu în tri și ipostasuri închinat și slăvit, căruia stăpâniri pre încuviințari și măriri în veci, amin.

¹⁾ așa în text.

Iată eu robul stăpânului d<u>mnului d<u>mnezeului și mântuitorului nostru Ii<su>s Hr<isto>s cel din tot sufletul dreptcredincios pravoslavnic și adivărat închinătoriu sf<in>tii tr<oi>țe, bine cinstitoriu și iubitoriu lui Hr<isto>s Io Ștefan vod<ă>, din mila lui d<u>m<ne>zeu, d<u>mn țării Moldovii, fiul binecredinciosului Ștefan Tomșa voevod.

Iată că domnia me, cu bunăvoința atotțiitoriuului d<u>m<ne>zeu și din pronia milostivirii sale, din tinirețile creșterii noastre purure cu iubită lui d<u>m<ne>zeu dragoste, dorim a urma lucrurile celor bune binecinstitorilor celor ce mai înainte noastră au fost bătrânii domni, moșilor și strămoșilor noștri, care făceau biserici și mănăstiri întru mărire și lauda pre înfricoșatului și preîncuviințatului numilui d<u>m<ne>zeului nostru și întru a sa pomenire și a părinților săi a căror trupuri ca cum ar fi vii și după prestăvire, întru facire mânelor sale, cu sf<in>țenie să odihnesc, iară suflitele lor în mânuale lui d<u>m<ne>zeu.

De aceasta dară, domnia mea, totdeauna grijind și cu durere inimii dorindu prea bunul d<u>m<ne>zeu cel pre bogat întru milostivire celor cu bună nădejdi de bine dătătoriu, n'au trecut cu vedere cerire noastră, ci bini au voit și s'au milostivit asupra noastră și ne-au dăruit noaă puteri și vremi cu bun prilej de a căpăta de a agiunge cele de noi dorite.

Drept aceia, prin bunăvoința lui dumnezău și cu bl<a>goslovenia rugătorilor noștri, chir Anastasie arhiepiscopul și mitropolitul Sucevii și chir Pavel episcopul Romanului și chir Athanasie episcopul Rădăușului, domnia me am început și am făcut biserica și mănăstire în cel noao de d<u>m<ne>zeu arătat loc, ce să numești Solca, care s'au sfi<n>țit întru pomnire sfi<n>ților întru tot lăudaților ap<ostol<i> de frunte întâi șazători Petru și Pavel și altor sf<in>ț<i> ap<ostoli.

Deci domnia me, din cătă puteri și prilej mi-au dat d<u>m<ne>zeu domni meli, am grijit sf<ăn>ta biserică și mănăstire și am miluit pe ruga noastră mănăstire cu un sat anumi Lozna în ținutul Sucevei, cu curțile și hăliștei, cu toate hotarăle și cu toate viniturile ce sânt pe dânsile.

Și iarăș<i> am dat sf<in>tii mănăstiri Solca giumătate de sat din Culiceni și doao părți din satul Derzca și satul Călinești tot întru acel ținut, cu mori pe Sireti; care acele sate și acea giumătate și acele doao părți din acel sat au fost a lui Vasilie Stroici, care au perit în hielenie. Și după aceia, domnia me m'am milostivit și ne-am plătit la frată său Ionașco Stroici și privilegiile¹⁾ ce au avut el dela tatăl lor, Lupul Stroici logofăt asupra acelor sate și părți, încă le-au dat în mâna domniei meli.

Deci, încă am dat sf<in>tii rugii noastre mănăstirii Solca giumătate de sat Ionășani dintru același ținut, cu mori pe Sireti, care au fost a lui Grigoraș Arbure păh<arnic>, ce au perit în hielenie.

¹⁾ dedesubt, tăiat cuvântul: «deriasăle».

Deasemenea am mai dat giuătate de sat Șărbănești din același ținut, care au fost a păharnicului Andronic, care și aceasta au perit întru hiclenie, când s'au sculat cu alți pribegi ca dâșii asupra domniei meli și asupra țării domniei meli, cu Constantin voevod și au venit cu multe oști leșești și au făcut strașnic și mare războiu cu domnia me, iar preputernicul d<u>m<ne>zeu i-au suptus pre dâșii supt sabiia domniei meli, unde și oasele lor, spre sămn aeve, zac, întru vecinica mărturie.

Pentru aceia, să fie dela noi toate acele, sf<in>tei rușii noastre mănăstiri Solca uric și ocină cu toate viniturile și cu toate hotarele lor, fieștecare după cuprinderile lor ¹⁾, cu hăliștei, cu mori și cu fănață, din câmp, din pădure și din apă, și ori pe unde vor fi, nesmintit niciodat<ă>, în vecii de veci.

Iar hotarul acelor ma<i> sus scrisă sate și giuătăți de sat și părți de sat să fie lor hotar din toate părțile după lotarale lor cele vechi, pe undi din vec au stăpănit.

Și la aceasta iaste credința domniei noastre mai sus scrisului, noi Io Ștetan voi<v>od, și credința boierilor noștri: credința dumisale Ursu Bărboiu marelui vornic țării de gios, credința dumisale Mărză marelui vornic țării de sus, credința dumisale Șința și . . . ²⁾ parcălabii Hotinului, credința dumisale parcălabul Niamțului, credința dumisale Avram Rodnai parcălabul Romanului, credința dumi<sale> hatmanului Sturza parcălabul Sucevii, credința dumisale postelnicului Ianachii, credința dumisale Vasilie Prăjesc<u>l spăt<a>r, credința dumisale păharnicului Alexa, credința dumisale stolnicului Gheorghe, credința dumisale vistiernicului Alexandru, credința dumisale comisului Gligorcea Ciolpan și credința tuturor boierilor noștri moldovinești, mari și mici.

Iar după viața noastră, cini va fi domn din copii<i> noștri sau din neamul nostru, sau iarăși pe cini dumnezeu îl va alege a fi domn țării noastre Moldovii, și el să nu strice daniia și miluire noastră, ci mai vărtos ³⁾ să o întăreasc<ă>; iar cel ce să va ispiti și va îndrăzni a strica danie și miluire noastră, ce am dat-o rugii noastre sf<in>tii mănăstiri Solca, acela să fie blăstămat și afurisit de domnul d<u>m<ne>zeu cel ce au făcut ceriul și pământul și de precurată maica lui Hr<isto>s și de însuș<i> sf<i>nții apostoli Petru și Pavel și de alți sf<in>ți apostoli între care și 4 evangheliști sânt, și de trei sute optsprăzeci sfinți părinți ai noștri, care în Nicheia praoslavie și credința au întărit și pe despărțitorii troiții, neînfrănatul Arie, anathemii l-au dat, și să fie acela giudecat cu Jidovii ce au strigat asupra domnului d<u>mnezeului nostru Ii<su>s Hr<isto>s « sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care esti și va fi ». Și să aibă parte cu Iuda vânzătorii lui Hr<isto>s în muncile nesfârșite, amin.

Iar pentru mai mare putere și întăritură tuturor celor mai sus scrisă, poroncit-am cinst<it> credinciosului boerului nostru, dumisale Ionașco Ghenghea

1) dedesubt, tăiate cuvintele: « ale sale ».

2) loc alb în text.

3) scris deasupra cuvântului șters: « departe ».

marelui logofăt, a scrie și pecete noastră a o lega cătră această adivărată carte noastră.

Au scris Dumitru in Iaș<i>, v<ă>leat 7123 <1614> Oct<om>v<rie> 18.

Ștefan voev[v]od

† In original este loc deschis, unde era să pue suma plății.

Acad. R.P.R., DCXVI/238.

Trad. rom. din 19 Decembrie 1803, făcută la Rădăuți.

O altă trad. Acad. R.P.R., XIX/32, făcută de aceeaș mână, are data de 21 Octombrie.

276

1614 (7123) Noembrie 1.

Iată dar noi, Gligorie mare pitar și Ionașco al treilea logofăt și Băseanul fost uricar și Nicula cămăraș de Ocnă și Dumitru fost pitar și Isac diac din Dușcova și Vasile pitărel din Morozeni și Bocșe din Târceție și Lupul din Verbca păhărnicele și Hanțul pitărel din Sverjea și Andronic păhărnicele din Horoște și Duma ușar din Zahorna, din ținutul Soroca, mărturisim noi toți cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră și înaintea altor mulți oameni buni și bătrâni, slugi domnești, Antemia, soția lui Pătrașco vistiernicele și sora ei, Nastasia, fiicele lui Văscan, nepoatele lui Dodoșea și răstră-nepoatele lui Duma Ciochină, de bună voia lor, de nimeni nesilite, nici asuprite și au vândut ele dreapta lor ocină și dedină din jumătatea de jos a satului Semeșcaini, jumătate a patra parte din jumătate, ce se află sub pădurea Horodiște până la fântână și cu loc de iaz și de moară pe pârâul satului, ce se află în ținutul Orhei.

Aceasta au vândut ele panului Beldiman mare logofăt pentru optzeci taleri toți de argint din uricul de danie și de întărire pe care l-a avut străbunicul lor, Duma Ciochinescul, dela Ștefan voevod cel Bărân.

De aceea, noi dacă am văzut că ele au vândut de bunăvoia lor, iar noi am făcut dela noi această carte milostivirei sale, panului Beldiman mare logofăt, să-i fie de mărturie și de credință și să-și întărească și cu întărire domnească.

Și pecețile noastre încă <le-am pus>¹⁾ aici și înșine cu mâna noastră încă am scris... 71<23>¹⁾ <1614> Noembrie 1.

Ionașco al treilea logofăt <m. .p.>

Marturi, eu Dumitru fost pitar <m. p.>

<Jos, rom. din sec. XVII:> A patra parte din giunătate de sat, partea den gios.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CXLVII/4.

Orig. slav, hârtie, cu trei peceți mici aplicate.

Cu o trad. rom. din 1808.

¹⁾ loc rupt în orig.

1614 (7123) Noembrie 1, Iași.

Tălmăciri în limba moldovenească de pe uric vechiu sârbăscu dela Ștefan voevod din anul 7123 <1614> Noemvrie 1, scris în Eși de Nebojatco.

Noi Ștefan voevod, cu mila lui dumnezău, domnului țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri ai Moldovii a mari și mici Antimii și soru-sa Nastasia, fiicili lui Văscan, nepoatele Dodoșii și prestrănepoate a lui Duma Ciochină, de a lor bună voia, de nimi silite nici asuprite și au vândut a lor dreapta ocină și moșii din diresă de danii ce-au avut mai sus numitul strămoșul lor, Duma Ciochinescul, dela bătrânul Ștefan voevod, din uric de întăritură ce au avut iarăși dela Ștefan voevod, din giurătare pe din gios a satului Sămășcanii, din giurătare de giurătare, o al patrăle parte, supt pădure Horodistii până la fântână și cu loc de heleștei și mori de părăul satului în ținutul Orheiului. Pe aceiași au vândut-o cinstit credincios boierului nostru, Nichifor Beldiman marile logofăt, drept 80 taleri de argint și li-au plătit lor deplin dennainte noastră și denainte sfatului nostru.

Drept aceia, să-i fii lui și dela noi uric și ocină și întăritură cu tot venitul și din vatra satului și din câmpu și din apă și din tot venitul acelu locu, ce este pentru hrana și altul să nu să amesteci.

Insuși domnul a poruncit.

S'au tălmăcit în Iași la 1808 Martie 7 de Ioan Stamate *fost mare pitar* .

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CXLVII/5.

Trad. rom.

1614 (7123) Noembrie 4, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Oana vătăman și fratele lui, Zaharia și sora lor Dolca și Blaga și Gavril și alte rude ale lor și Năimanul și fratele lui, Văsiu și Toader Glăvan și alte rude ale lor; și deasemeni verii lor, Drăgoman și alte rude ale lor; și deasemeni verii lor Cârstea Titicul și Tilian și Tudoran și Trifan și Cornea și Costin Tică și Burbolea și fratele lui, Tâmpa și Gherman și Tomățsca și Toader, fiul lui, și Gliguța și Lăzoreci și Ioan Tunsul¹⁾ și alte rude ale lor; și deasemeni verii lor, Bădilă și Fârtati și fratele lui, Sava, și Florea și Butucelea și Ionașco <și> Isac Bacea și Bălan și Drăgan și Nenica și Gălea și Lazăr și Filofie și Ghervasie și Crăciun și Bucium și Ilnal și Ga...²⁾ și alte rude ale lor...²⁾ și au

¹⁾ • Tunsul •, așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

pârît pe boierul nostru, Nădăbaico fost vornic, pentru două sate, anuine Giordzeştii şi Vitorojii pe Polocinul de mijloc. Care aceste sate mai sus numite le-a cumpărat boierul nostru mai sus zis pe banii săi drepţi şi proprii, însă din zilele lui Petre voevod, de au trecut mai mult de treizeci de ani. Şi încă au avut el şi diresse dela răposatul Petru voevod.

Şi au vrut aceia să fie crezuţi numai pe gura lor şi să-i ia cumpărătura lui dreaptă de atâţia ani, cu nedreptate şi cu farmece, care li s'au dat pe faţă înaintea întregii noastre drepte judecăţi.

Şi au fost ruşinaţi şi purtaţi de gât prin tot târgul şi li s'au tăiat nasurile şi urechile acelora dintre ei, care erau mai de cinste, pentru nedreptatea lor şi înşelăciunea ce li s'a dat pe faţă.

Astfel toţi aceştia mai sus scrişi ei au rămas de minciună, din loată legea noastră, şi noi am îndreptat pe boierul nostru mai sus zis cu judecata noastră şi am luat dela el ferie, 12 zloţi.

Şi de acum înainte, ei să nu aibă mai mult a pâri, nici ei şi nici nimeni din rudele lor, pentru aceste două sate mai sus scrise, anuine Giurdzeştii şi Vitorojii, şi nici să dobândească niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, 7123 <1614> Noemvrie 4.

Domnul a spus.

Beldiman mare logofăt a învăţat <în. p.>.

Arsenie <ă scris>.

Acad. R.P.R., CIX/91.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, cazută.

Cu o trad. rom. din 1796.

279

1614 (7123) Noembrie 20, Iaşi.

Copie.

Suret de pi uric vechiu sârbesc dela Ştefan voivod din let 7123 <1614> Noemvrie 20.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ştefan v<oe>vod, domnu ţării Moldaviei. Deci viind înaintea noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri sluga noastră Pătraşco, fiul lui Purcel, de a lui bună voi, di ninenia sălit, nici asuprit, şi au vândut a lui dreaptă ocină şi moşie ci au avut, din giunăţate din satul Totoeştii al şasăle parte, cu loc de moară în apa Vasluiului, şi din uricul ci au avut dela bătrânul Ştefan v<oe>v<o>d. Aceia au vândut-o slugii noastre lui Toader Onilă vist<ier> drept 50 galbini ungureşti.

Deci noi, văzând între dânşii bună învoială şi tocmeală şi plată deplin întru mâinile mai sus arătatei slugii noastre, lui Pătraşco Purcel, mai sus arătaţii bani, 50 galbini ungureşti, aşijderea şi dela noi i-am dat şi i-am întărit pe ace parte de moşie, din giunăţate din satul Totoeştii al sesăle parte ca

să-i fie lui dela noi dreaptă ocină și moșie și cumpărătură cu tot venitul, lui. Și altul să nu să amestici.

Domnul a zăs.

Beldiman mare logofăt.

S'au scris în Eși de Borăleanul.

Am tălmăcit eu Ioniță State căpitan de dărăbani, deiac de devanul *domnesc*, la 1798 Dechemvr<ie> 16.

Am poslăduit tălmăcire aciasta cu or<i>ghinalul și aflând întocma, am încre-
dințat, polc<o>v<nic> Toadir *dela* mitropolii.

Divanul apelatäv a țării de sus.

Copia aciasta posleduindu-să cu tălmăcire de pi or<i>ghinal s'au găsit întocmai, de aceia să adiverești di cătră divan, după cerire, prin jaloaba înreghis-
trată no. 390, a dum. Iordachi Costin, T. Balși, N. Varnav, aga Manu.

Secția 3, posleduit. Șef, Scorpan.

Nr. 395.

1843 Ghenari 26.

Or<i>ghinalu ispisoc să găsești la dum<nealo>r fraț<ii> Adămăcheștii, proprietar<ii> moșiei Totoeștii dela țăn<u>t Vasluiului.

Arh. St. Iași, XL/9.

Trad. rom. și o altă trad. rom., *ibid.*, Transport 1765, opis 2014, dosar 77, f. 113 v.

280

1614 (7123) Noembrie 20, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea domniei mele Gorciul din Mihăilașea, cu un zăpis de mărturie dela boieri și dela oameni buni dela Iachim fost ureadnic de Suceava și dela Baico fost stolnic și dela Pleș din Mihăilașea și dela popa de acolo și dela Ion Băran din Telenești și dela alți oameni buni, că a venit înaintea lor Cioban din Telenești, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, toată partea lui, ce se va alege din satul Telenești. Aceasta a vândut-o lui Gorciul din Mihăilașea pentru patruzeci și unu taleri de argint.

Deci noi, dacă am văzut acest zăpis de mărturie și bună tocmeală între ei, deasemeni i-am dat și i-am întărit, ca să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7123 <1614> Noembrie 20.

† Domnul a spus.

† Beldiman mare logofăt a învățat.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Iași, CXCI/1 2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1784.

1614 (7123) Decembrie 12, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Bobeică fost staroste și rugătorul nostru, popa Hariton și au dat și au miluit sfânta mănăstire Neamț cu o parte de ocină, o parte din a patra parte din satul Hlăpești, care acel sat este pe Prut, ce le este dreaptă ocină și dedină, pentru sufletele lor și ale părinților lor. Iar călugării dela sfânta mănăstire mai sus zisă, Neamț, să aibă a scrie numele lor în sfântul mare pomelnic și să le facă pomenire din an în an.

Pentru aceea, noi văzând miluirea lor de bună voie, încă am dat și am întărit acea parte din a patra parte din acel sat, care este mai sus scris, Hlăpeștii pe Prut. Pentru aceea, să le fie cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7123 <1614> Decembrie 12.

Domnul însuși a poruncit.

Beldiman mare logofăt a învățat <m. p.>

Ion Focea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CIII/10.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

282

1614 (7123) Decembrie 17, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Cernavca diac și a părît pe socrul său, anume Dumitrașco, pentru a treia parte din satul Zăstavna și a treia <parte>¹⁾ de iaz din Chiselev și cu loc de iaz și din Bobești și din Stănești și din Năhoreni; și a vrut să ia a treia parte din aceste ocini mai sus scrise, partea socrului său Ionașco, care este mort.

Dar Dumitrașco, fratele lui Ionașco, a adus înaintea noastră un zăpis de mărturie dela Tăutul și dela Hristodori și dela duhovnicul lui, Ivanco și dela mulți oameni buni: Bo<bric> vătah și Grozav vătah și Ihnat și...²⁾ Ilea vătah și Gurban vătah și Barbovschii diac și așa au mărturisit ei <că> acel mai sus scris Ionașco, care a murit, a dat numai fratelui său Dumitrașco și după moartea lui să-l pomenească.

Intr'aceasta, ei înșiși s'au tocmnit de bună voie și s'au împăcat dinaintea noastră, ca să aibă a stăpâni Dumitrașco două părți din toate ocinele, pe unde

¹⁾ omis în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

vor avea, iar Cernavca să aibă a stăpâni o parte din tot venitul, pe unde vor avea. Iar pentru un iaz, pe care l-a săpat Dumitrașco, să aibă a-i da lui Cernavca șase taleri.

Pentru aceasta, domnia mea și cu sfatul nostru, dacă ai văzut tocmeala lor de bună voie, am dat să stăpânească după cum scriem mai sus. Și alții să nu aibă a se amesteca înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7123 <1614> Decembrie 17.

Domnul a spus.

Beldiman mare logofăt a învățat <m. p.>

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CXL/199.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

283

1615 (7123) Ianuarie 15, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, staroștilor de Covurlui. Vă dăm de știre că ni s'au jeluït rugătorii noștri, călugării dela ruga noastră, sfânta mănăstire numită Tazlău, asupra unor oameni care au prins pește noaptea și fără știrea lor și fără voia lor și cu năvoadele lor în iezerul ce se numește Dadovul, din sus de Brateș.

Pentru aceasta, cum veți vedea această cartea a noastră, voi să le faceți lege dreaptă cu aceia asupra cărora se vor jeluï, să le plătească paguba ce le-au făcut.

Și deasemeni să faceți lege dreaptă sfintei mănăstiri cu acei care nu vor să dea sfintei mănăstiri venitul din pește. Iar cui i se va părea oarecare strămbătate, acela să stea de față înaintea domniei mele. Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, anul 7123 <1615> Ianuarie 15.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat.

Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/64.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1813.

284

1615 (7123) Ianuarie 15, Iași.

Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, staroștilor de Covurlui. Vă dăm de știre că ni s'a jeluït rugătorul nostru egumenul și tot soborul dela sfânta mănăstire Tazlău, spunând că s'au ridicat niște oameni și pescuiesc în iezerul lor cu pește.

Pentru aceea, cum veți vedea această carte a domniei mele, să-i faceți lege dreaptă cu acei oameni, cine va fi prinzând pește să le plătească tot peștele. Iar cui se va părea strâmb, să stea de față înaintea noastră. Altfel să nu faceți.

Domnul a spus.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/62.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

285

1615 (7123) Ianuarie 18.

† Iată dar noi: Ursu mare vornic de țara de jos și Mârzea mare vornic de țara de sus și Gligorie Ciolpan postelnic și Costantin Rosca vistier și Gheorghe Balșe al doilea logofăt și Goia mare comis și Moldovan stolnic <și> Ionașco al treilea logofăt și Vasile fost mare spătar și Boul fost vistier și Rodna fost logofăt și Bran fost comis și Vasile Ureche și Gheorghie și Iurașco Bașotești și Gligorie Mogâldea fost părcălab și alți mulți boieri scriem și dăm știre că au mărturisit înaintea noastră a tuturor pan Nechifor Beldiman mare logofăt împreună cu părintele Pangrație egumen și cu tot soborul dela sfânta mânăstire Sucevița — numele călugărilor sunt acestea, anume: Anastasie proegumen și cu Zaharia proegumen și ieromonah Nicon și ieromonah Inoh și ieromonah Feolipt și ieromonah Ioan și ierodiacon Severian și alți călugări, bătrâni și tineri și ne-au înștiințat că însuși egumenul și cu tot soborul s'au sfătuit de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți ca să schimbe cu pan Nechifor Beldiman mare logofăt dreapta ocină ce a avut acea sfântă mânăstire un sat anume Negoștii pe Orbic din ținutul Neamț, cu iazuri și cu mori și să-l dea pe alt sat, anume Rujenții pe Ciuhur din ținutul Iași cu iazuri și cu mori pe Ciuhur, pe care l-a avut milostivirea lui, ca să fie sfintei mânăstiri pentru folos mai bun, pentru câmpul mai larg și <pentru> hotarele pe care le are acel sat.

Deci întru aceea, pan Nechifor Beldiman mare logofăt iarăși a voit cu mare osârdie pentru folosul care-i trebuie sfintei mânăstiri și a schimbat <cu călugării¹⁾> mai sus scriși și a dat ocina și cumpărătura sa dreaptă a satului mai sus scris Rujenții din ținutul Iași pe Ciuhur cu iazuri și cu mori pe aceeași apă, ca să fie sfintei mânăstiri ocină și schimb drept, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar călugării iar au dat milostivirii lui acel sat mai sus scris, pe care l-a avut sfânta mânăstire, anume Negoștii din ținutul Neamț pe Orbic cu iazuri și cu mori și cu toate hotarele lui, ca să-i fie ocină și schimb drept, neclintit niciodată în vecii vecilor, lui și copiilor lui și întregului neam al milostivirii lui.

¹⁾ loc rupt în orig.

De aceea, dacă am văzut noi toți schimbul lor de bună voie și buna tocmeală, noi am făcut mărturie cu această scriere a noastră până își vor face și dires domnesc.

Iar pentru adevărată încredințare însuși egumenul și toți acești părinți mai sus scriși au pus pecetea mănăstirii pe această carte. Deasemeni și noi am adăugat pecețile noastre și am semnat cu mâna noastră, să se știe.

În anul 7123 <1615> Ianuarie 18 zile.

Ursu mare vornic <m. p.>

Eu Vasilie spătar am iscălit <m. p.>

Balșe logofăt <m. p.>

Mogâldea <m. p.>

Costantin Roșca vistier <m. p.>

Am iscălit Bran fost comis <m. p.>

Rodna fost logofăt <m. p.>

Boul vistier <m. p.>

Acad..R.P.R., CCXCI/106.

Orig. slav, hârtie cu 10 sigilii mici, aplicate.

Cu o copie slavă la Arh. St. Buc., M-rea Coșula, IV/9

286

1615 (7123) Ianuarie 26.

7123 <1615> Ghen<ari>e 26.

Document sârbesc, pe giunătate <de> sat Tudura dela arhiepiscopul Anastasie mitropolit *de Suceava*.

Arh. St. Buc., M-rea Giurgeni, V/58 (2).

Rezumat rom.

287

1615 (7123) Ianuarie 28, Iași

† *Iată eu*, Nebojatco uricar, mărturisescu cu ceastă scrisoare a mea, cumu m'am tocmit cu Ioan Hăugul pit<ar>, printru hălăștée ce avem în Jejiia.

Și el si eu, așa ni-am tocmit: să gonim în hăleșteul miu, cu năvod, eu, iară în hăleșteul Hăugului, cu voloace. Să nu gonim¹⁾ nici ei la noi, nici vecinii noștri, a înbe perechile să o oprim, unul pre altu și pre vecinii noștri, iară năvod să gonească Hăugul, în hăleșteul său însuș, însă din gura părăului în gios.

Și într'această tocmală au fost Băseanul uricarul și Costantin uricariul și Cărstiaan spătarul din Rotompănești.

Și ne-am pus și pecețile, să să știe.

---

¹⁾ cuvintele «să nu gonim nici ei la noi, nici» întărite cu altă cerneală.

Scris în Iași, anul 7123 <1615> Ghen<arie> 28.

Nebojatu.

Băseanu¹⁾.

Eu Constantin.

Eremia Baseanu.

Cărstian.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, III/6.

Orig. rom., hârtie, patru peceți aplicate.

288

1615 (7123) Ianuarie 30.

† Sineritul eromonah Pangratie egumen dela sfânta mânăstire Sucevița, unde este hramul sfintei și luminatei învieri a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și tot soborul dela această sfântă mânăstire, anume aceștia: Anastasie ieromonah și proegumen, ieromonah Zaharia, ieromonah Nicon, ieromonah Enoh, ieromonah Rafail, ieromonah Ioan, ieromonah Teolipt, ierodiacon Severiiian și monah Chiriac și astfel toți pe rând. Dăm știre cu această scrisoare a noastră că sfânta noastră mânăstire a căzut în mare sărăcie, pentru că s'a pierdut toată averea mânăstirii în Țara Leșească, tot argintul și odăjdiile bisericesti, care au fost acolo și a ajuns la multă sărăcie și din alte turburări a ajuns chiar la pustiire.

De aceea, dacă am văzut că avea să se pustiască în zilele noastre și nu avea ajutor de nicăeri, noi am căzut cu lacrimi cu tot soborul nostru, înaintea milostivirii sale, pan Nechifor Beldiman mare logofăt și ne-am rugat de domnia sa ca să-și facă milă cu sfânta mânăstire, să nu o lase să se pustiască nici să piară pomenirea acelor domni ctitori și a mulțimei de creștini, nici noi să avem a umbla, rătăcind din mânăstire în mânăstire.

Intre acestea, domnia sa, ca un bun și dreptcredincios creștin, s'a milostivit de noi și de sfânta mânăstire și s'a silit și s'a trudit zi și noapte până ce a scăpat sfânta mânăstire de pagube <și de²⁾ pieire.

După aceea, cândva...²⁾ cu domnia sa schimb cu satul nostru, anume Negoștii la ținutul Neamț pe Orbic, care este aproape de curțile lui și să dea sfintei mânăstiri alt sat, anume Rujinții la ținutul Iași pe Ciuhur, cu mori pe aceeași apă și încă să adauge sfintei mânăstiri o sută de <galbeni> ungurești, hani gata.

Atunci noi, văzând dela domnia sa atâta binefacere și atâta osârdie, ce a trudit pentru sfânta mânăstire, noi nu numai atât am avut a face pentru voia domniei sale, ci chiar de ar fi voit și sufletul nostru, noi încă tot nu ne-am fi împotrivit. Al doilea, văzând și golirea sfintei mânăstiri de argint și de altele,

¹⁾ scris de mâna diaconului.

²⁾ loc rupt în orig.

cu bucurie am primit dorința domniei sale și am făcut cu domnia sa acest schimb și am dat domniei sale satul mai sus scris și domnia sa a dat sfintei mânăstiri acel sat Rujiniții, dela ținutul Iași și încă a mai adăugat sfintei mânăstiri o sută de <galbeni> ungurești, bani gata, în mâinile noastre.

De aceea, am socotit ca acei bani să nu se cheltuiască, ci am făcut cu dânșii o pereche de ripide și un chivot și alte câteva ce se vor face, ca să fie argintul acesta în sfânta biserică, întru pomenirea și amintirea acestei tocmeli și schimb, în veci.

Și să fie domniei sale și copiilor lui și întregului neam al lui, în pace, despre sfânta mânăstire, ocină și schimb, neclintit niciodată, în veci.

Pentru aceea, dacă cineva dintre călugării sfintei noastre mânăstiri se va scula vreodată și se va ispiti să pârască pentru acel sat pe binefăcătorul nostru, pan Nechifor Beldiman logofăt, sau pe fiii lui sau pe neamul lui, unul ca acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a domnului și de 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu, cei dela Nicheia și să aibă parte cu diavolul și cu Iuda și cu Arie, în muncile fără de sfârșit, amin.

Și pentru încredințarea tuturor celor mai sus scrise, am pus la această carte și scrisoare a noastră pecetea sfintei mânăstiri și fiecare iscăbind cu mâna sa, alții au pus și pecețile lor.

Scris în anul 7123 <1615> Ianuarie 30.

† Ieromonah Pancratie egumen.

† Ieromonah Nikon.

† Ieromonah Enoh.

† Ieromonah Anastasie...¹⁾

† Ieromonah Rafail.

† Ieromonah Teolipt.

† Ieromonah Ioan.

† Ieromonah Severiian.

† Monah Chiriac. ²⁾

Acad. R.P.R., LXI/21.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

289

1615 (7123) Februarie 3, Iași.

• † Io Ștefan voevod, <din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată>³⁾ au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, <sluga noastră Vasilie ureadnicul și fratele lui>³⁾, Petrea spătar, fiii Dragăi, nepoții lui Danciul, strănepoții Magdălinei, răstrănepoții lui Bălaci și au părît de față

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ toți sunt semnați de aceeași mână.

³⁾ loc rupt în orig. întregit după traducerea veche.

înaintea noastră pe Vasile Bucium și pe sora lui Axinia, fiii lui Bucium vornic, zicând înaintea noastră că le-au luat părțile lor de ocină din satul Oțești, ce este în ținutul Adjud, și le-au lepădat patru mii de aspri, pentru acea parte a lor de ocină din satul Oțești, fără voia lor.

Iar Vasilie și sora lui, Axinia, fiii lui Bucium vornic, ei au spus că a cumpărat tatăl lor, Bucium vornic, acea parte de ocină dinaintea a mulți oameni buni, și cu voia lor, a tuturor.

Deci domnia mea am lăsat pe sluga noastră, Vasile ureadnic și pe fratele lui, Petrea spătar, să-și aducă ei privilegiile lor și cu mulți oameni megiași dimprejur să mărturisească cu sufletele lor, cum vor ști mai drept. Dacă vor mărturiși cu sufletele lor că au vândut părintelui acelora acea parte de ocină de bună voia lor, iar Vasilie și sora lui Axinia, fiii lui Bucium vornic, să aibă a stăpâni ca și până acum.

Iar când le-a fost ziua, Vasile ureadnicul și fratele lui, Petrea spătar, au adus mulți boieri și oșteni de frunte dela curtea domniei mele și megiași dimprejur și toți, într'un glas, au mărturisit înaintea noastră și înaintea întregului sfat al domniei mele că le-a luat lor Bucium vornic acea parte de ocină cu sila, fără voia lor și le-a lepădat acei bani mai sus scriși, 4000 aspri.

Deci noi văzând mare cotropire și dreptele lor urice și alăția boieri și oșteni de frunte și megiași de dimprejur, domnia mea și cu tot sfatul domniei mele astfel am aflat ca să întoarcă Vasile ureadnic și cu fratele lui, Petrea spătar, acei bani mai sus scriși. Și le-a întors banii dinaintea noastră și dinaintea întregului sfat al domniei mele. Și de acum înainte să aibă a-și stăpâni părțile lor, Vasilie ureadnic și Petrea spătar.

Iar Vasilie Bucium și Axinia, ei au rămas dinaintea noastră și din toată legea noastră a țării și să nu aibă mai mult a pârî ei pe Vasilie ureadnic și pe Petrea spătar pentru acea pâră, nici a dobândi niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7123 <1615> Februarie 3 zile.

Insuși domnul a poruncit.

Arh. St. Iași, CDXXIV/17.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

O trad. rom., ibid., XXIV/16.

290

1615 (7123) Februarie 10.

<Suret d>i¹⁾ pi un <i>spisoc dela Ștefan vodă...¹⁾ ni, 7123 <1615>, Fev<ruarie> 10 zile.

---

¹⁾ loc rupt în text.

... ¹⁾ ră înainte noastră și'nainte a lor noștri moldovenești <boeri, 'a> ¹⁾ mari și a mici, sluga noastră Dumitru Poniciu și rudeniile <sale 'Mă> ¹⁾ rica, fata lui Toadir, și Dumitru Miholoviciu și alți nia<nu> ¹⁾ri a lor și s'au părăt di fați înainte noastră cu sluga noastră Simion Oțel și cu ficiorii lui Iseicu și cu alte niamuri a sal<i>, dzăcându înainte noastră Dumitru Poniciu, cu mulți oameni că, cându au fostu în dzilile părintelui d<o>mnii mel<i> Tomșei vodă, ei pribegi cu tatul d<o>mnii mel<i>, în Țara Leșască, și dres<e> ce-au avut pe a sal<i> ocini, ele au perit atunce, iară alti dres<e> au rămas în țară. Și ni-au arătat ei un uricu de ocină dila bătrânul Alicsandru vodă și di'npărțiri dela acestu Alicsandru vodă, pe Socrujenii, în ținutul Hărlăului, suptu Cozanciu, și giurămate de satu di Zaluceni, pe Prut, parte di gios, și satul Belazerco, iarăș pe Prut.

Iar cându au fostu ei în pribegii, cu moșii și cu părinții lor, <în> ¹⁾să părinții și frații rudeniile<i> lor, Ion Oțel, s'au sculat și au <v>ăndut satul Socrujenii și satul Zaluceni fără știre lor, și s'au făcut și ei uricu di mărturii dela Pătru vodă și au legat ei și altă peceti la acestu uricu și li s'au părut lor c'au fostu perit uricul acestor sati.

Iară cându au fostu în dzilile<i> domniile meli, s'au arătat acel uricu acelor sati.

Deci și d<o>mniiia me și cu tot sfatul nostru, i-am giudecat și cu driaptă giudecată am socotit și li-am aflat lor giudeț, că să vin<e> aceli sati aceluia ce-i uricul, cari au avut Dumitru Poniciu cu oaminiile lui, dila Alicsandru vodă, pre a sa ocină. Iară acel uricu dila Pătru vodă, ci-au avut Simion Oțel cu oaminiile lui, am socotit cum că esti dreptu făcut pre gurile<i> acelor oameni mai sus scriși, fără ispravă. Deci, Simion și cu rudeniile<i>, ei au rămas din toată lege țării, iară slugile<i> noastre: Dumitru Poniciu și Mărica și Dumitru Miholoviciu și niamurile<i> lor, ei s'au îndreptat și și-au pus ¹⁾ ferăia, doisprădzăci zloț<i>, în visteriia d<o>mnii noastre<e>.

... ¹⁾ d<o>mniiia noastră dăm și întărim slugile noastre<e> lui Dumitru ¹⁾ Poniciu și Măricăi și lui Dumitru Miholoviciu și... ¹⁾ rudeniile a lor, toți nepoți și strănepoți<i> lui Echim Călia<n> ¹⁾, pre a lor mai sus scrișe<e> sati: Socrujenii și giurămate de satu Zaluceni și Beserecanii ²⁾ cu loc di heleșteu și di mori, ca să fii și dila noi ocină și moșii, cu tot vinitul și altul să nu s<ă> amesteci.

<Urmează subscrierea celor ce confirmă, în sec. XVIII, autenticitatea traducerii:>

Sturdza mare log<o>f<ă>t.

Leon mitropolit al Sucevei.

Iordachi Cantacuzino vor<nic>.

Acad. R.P.R., CXXXVII/272.

Trad. rom., din sec. XVIII, ruptă, iutărită de mitropolit și de doi boeri.

¹⁾ loc rupt în text.

²⁾ • Beserecanii • și mai sus • Belazerco • este acelaș sat de pe Prut.

1615 (7123) Februarie 11, Ustia.

† Ielisavefta *doamna sfântă*posatului Eremia Moghila *voevod*, mărturisim cu aiastă a noastră scrisore, cum au venit înaintia noastră, sluga noastră credinciosă, Alexa Mustiaț<ă> ce au fost părcălab, cu zăpis de mărturie dela dumneaei giupăneasa, bătrâna maica răpăosatului domnului meu Eremiia vodă ș'a noastră, dumn<e>dzău o pomenească, mărturisindu cum dumneaei s'au m<i>l<o>stivit de bună voie, la mortea dumisal<e> și l-au miluit cu un sat anume Iurcénii, în ținutul Sorocei, ca să-i fie pomână pintru sufletul dumisal<e> și a fiului dumisal<e> Isac Balica hetman.

Deci noi, văzindu acel zăpis a dumisal<e> maicei nostre, ai Moviloe, care mai sus scriem, întreat-am și pre fiia dumisal<e>, giupăneasa Ileana logofeteasa, și dumneaei așijdir<e> au mărturisit înaintia noastră, cum știe cu adevărat și au audzit pre dumneaei, cându au miluit pre părcălabul Alecsa și pre femiia dumisal<e> Neacșia, cu acel sat ce mai sus iaste scris.

Noi așijdir<e> pintru slujbă direaptă ce au slujit Alecsa Mustiaț<ă> domnului nostru Eremiei vodă, așijdir<e> și fiului nostru¹⁾ Costantin voivodu, făcutu-i-am și noi scrisore de mărturie și de credință, ca să-i fie lui acel sat Iurcénii, moșie în vécii, lui și cuconilor lui și a toată ruda lui, și ca să avem a-i da și uric pre acel sat, ce mai sus scriem.

Și întru acéia au fost și ai noștri ci<n>știț<i> și credincioși boiar<i>: Simion Stroici vistiarnic și Nicoar<ă> Prăjescul vistiarnic și Vitoltu logofătul și Dima vamășul și ș'alți boiar<i> mulți<i>.

Pre mai mar<e> mărturie pus-am și peceatia noastră cătră aiastă a noastră scrisore a no<a>stră, ca să scă<ă> știe.

In Ustia, în anul 7123 <1615> F<e>v<ruarie> 11.

† *Eu* Stroici vits<i>ernic>

† Vitolt logof<ă>1.

.....²⁾

Eu Dunitru Buluș *am* scris.

<Pe verso, însemnare din sec. XIX:> « Iurcianii dela țăn<u>t Sorocii, a m<ă>năstirii Nicorița ».

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XXII/2.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară, aplicată.

1615 (7123) Februarie 19, Iași.

Suret de pe ispisoc vechi pe serbiia dela Ștefan v<oe>vod, scris de Irimiiia in Iaș<i>, din let 7123 <1615> Fev<ruarie> 19.

¹⁾ corectat din « fiilor noștri ».

²⁾ indescifrabil.

Scriem slugii noastre, lui Pătărniche aprod din Cobănianca. Dacă vei vede aciastă carte a domnii mele, iar tu să aibi a pune ză Răfiesăi din Ponrișăni și slugii noastre Lupului *foſt mare* vatav, împreună cu socra-sa, giupăniasa Ciucoaia, pentru ca să vie să stei de față, înnainte noastră, pentru o parte de ocină din satul Macicăuțai, care o au cumpărat dela dănsa Ciucul împreună cu giupăniasa lui, pentru ca să-ș<i> facă ispisoc dinnainte domnii mele, pe ace parte de ocină ce s'au cumpărat ei.

Și să li se facă carte de soroc dinnainte voastră și dinnainte oamenilor buni, pentru ca să să știe când le va fi zăoa. Așa să știț<i> și într'a[a]lt chip să nu faceț<i>.

Domnul a porocit.

Marele log<o>f<ăt> au învățat.

De pe sârbie pe limba moldoveniască, am tălmăcit la anul 1805 Oct<om-brie> 14.

Polcovnic Pavel Debr<ici> *dela* mitropolie.

Arh. St. Iași, CCXII/5.

Trad. rom.

293

1615 (7123) Februarie 19, Iași.

Suret de pe ispisoc vechi pe serbiia dela Ștefan v<oe>vod scris de Focce în Iaș<i>, din anul 7123 <1615> Fev<ruarie> 19.

Scriem slugii noastre, lui Potărniche aprod din Sămăranca. Dacă vei vede aciastă carte a domnii mele, iară tu să aibi a pune ză de soroc lui Roman din Macicăuț<i> și tuturor răzășălor lui, care sânt pe giumătate de sat, pe ce din gios, împreună cu sluga noastră Lupul *foſt mare* vatav, pentru ace parte de ocină. Și să scrieț<i> și carte de soroc dinnainte noastră și dinnainte a oameni buni și să nu să tae carte aceia prin colțuri, ce fiește căruia să să facă câte o cărțulie, dinnainte domnii mele.

Intr'a[a]lt chip să nu faci.

Domnul a zăs.

Beldiman mare log<o>f<ăt>.

De pe serbie pe limba moldoveniască am tălmăcit la anul 1805 Oct<om-brie> 14.

Polcovnic Pavel Debr<ici> *dela* mitropolie.

Arh. St. Iași, CXII/ 6.

Trad. rom.

O altă trad. din 1805, *ibid.*, CCXII/4.

1615 (7123) Martie 8, Iași.

† Io Ștefan Tomșevici voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri rugătorii noștri, călugării dela sfânta mănăstire Sucevița, unde este hramul învierea lui Hristos și ni s'au jeluț că au avut un sat, anume Noscova, în ținutul Soroca, danie dela ctitorii lor, Avram Babici și sora lui Salomia și au dat ei împreună acel sat mai sus zis, sfintei mănăstiri Sucevița, ca să le facă pomenire lor și părinților lor în fiecare an, în ziua sfântului Athanasie Athonitul, luna Iunie 5, și s'au scris în sfântul mare pomelnic.

Dar apoi, Toader Moghilă a luat dela ei acel sat Noscova și l-a dat mănăstirii sale, Pantocrator, unde este hramul înălțarea domnului Dumnezeu și a dat mănăstirii Sucevița, pentru satul Noscova, un sat anume Năhoreni și jumătate din satul Hrușevăț ce sunt în ținutul Hotin.

Însă acum rugătorii noștri, călugării dela Sucevița, au spus că acele sate nu le sunt de nicio hrană și atunci când s'a făcut acel schimb încă a fost fără voia lor.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru a socotit cu judecată și am aflat mai cu dreptate, ca să stăpânească călugării dela Sucevița satul lor Noscova, care le'este dreaptă ocină și danie dela ctitorii lor mai sus scriși, Avram Babici și sora lui, Salomia, și le-am dat acel sat, iar călugărilor dela mănăstirea lui Toader Moghilă le-am dat să-și stăpânească Năhoreni și jumătate din Hrușevăț, satele ctitorului lor.

Și de acum, mai mult să nu aibă a se pârî pentru aceste sate, niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

S'a scris la Iași, în anul 7123 <1615> Martie 8.

† Insuși domnul a poruncit.

Beldiman mare logofăt a învățat.

† Nebojateo < a scris >.

Arh. St. Buc., M-rea Coșula, IV/10.

Copie slavă cu litere rusești.

1615 (7123) Martie 12.

† Eu Gheorghe, fiul Salomiia¹⁾, fata Neagului *din* <M>ohorăț<1> *din* ținutul Tecuci, de bună voce, de nime asuprit, nice înpresurat, am vândut a noastră parte de ocină di sat den Mohorății lui Corpaci ce au fost postelnic, drept 12 ug<hi>, de naintea lui Vasilie Rugin<ă> diac și Mihăil<ă> vis<tiernic> *din* Frumușel și Măndrul aprod *de acolo* și Lupul armaș din Sirbi și Andreica

¹⁾ pentru « Salomieci ».

păh<arnic> din Năfurdești și Mihăil<ă> păh <arnic> din Sirbi și Răbăia din Năfurdești și Nicul Galbănul ce-au fost părcălab și Blojul aprod din Meseni și dinaintea a mulți omeni buni și bătrâni, din sus din den giòs. Să se știe.

In anul 7123 <1615> <luna> Mart<ie> 12.

Acad. R.P.R., CXXVIII/230.

Orig. rom., hârtic, patru peceți inelare, aplicate.

296

1615 (7123) Martie 13, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, fiul binecinstitorului Ștefan Toișa voevod. Iată domnia mea, cu bună voirea atotțiitorului dumnezeu și cu purtarea de grijă a milostivirii sale, din tinerețea noastră cu dorință iubitoare de dumnezeu ridicat-am dorință a urma pașii binefacerilor binecinstitorilor vechilor domni, care au fost mai înainte, buncii și străbuncii noștri, care au zidit biserici și mănăstiri întru slava și lauda înfricoșatului și strălucitului nume al dumnezeului nostru, intru pomenirea lor și a părinților lor, care după moartea trupurilor lor, acun ca sfinții odihnesc vii prin faptele mâinilor lor, iar sufletele lor în mâinile lui dumnezeu.

Așa dar, pentru aceasta, doinnia mea, întotdeauna întristându-mă și din durerea inimii am dorit ca preabunul dumnezeu și cel prea bogat întru milostivire să nu treacă cu vederea rugăciunea noastră ci să binevoiască și să se milostivească asupra noastră și să ne dăruiască putere și vreme prielnică pentru ca să împlinim ceeace dorim.

Pentru aceea, cu bună voirea lui dumnezeu și cu binecuvântarea rugătorilor noștri arhieriei ai lui dumnezeu, ierarhii noștri moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Atanasie episcop de Roman¹⁾ și chir Pavel episcop de Rădăuți, doinnia inea am început și am făcut biserică și mănăstire pe locul arătat nouă de dumnezeu și nunit Solca, care s'a sfințit în numele sfinților preaslăviților și întâi șezători și apostoli de frunte, Petru și Pavel și a celorlalți sfinți apostoli.

Pentru aceea, domnia mea, pe cât ne-a fost puterea și prilejul dat domniei mele de dumnezeu, am înzestrat sfânta biserică și mănăstire și iarăși am miluit ruga noastră cu satul Badeuți din ținutul Sucevii și cu mori pe râul Suceava și cu toate hotarele lui și cu veniturile ce sunt pe ele.

Și deasemeni încă și patru sate, anume Drăgăneștii și Cărcineștii și Vancicăuții și Pârlășanii, cu toate hotarele lor și cu toate veniturile, care sunt pe ele, care și aceste sate au fost toate drepte și domnești și se chemau din ocolul Badeuți și <nu erau> întru nimic de trebuință domnului.

De aceea, acele mai sus scrise sate, Badeuți și Drăgănești și Cărcinești și Vancicăuți și Pârlășani, să fie dela noi mai sus scrisei sfintei mănăstiri Solca

¹⁾ în doc. următor, Atanasie e arătat episcop de Rădăuți și Pavel de Roman.

cu toate hotarele lor, fiecare după rânduiala sa și cu iazuri și cu mori și cu fânețe și cu toate veniturile lor din câmp și din pădure, neclintite niciodată, în vecii vecilor.

Iar dacă cineva se va ispiti și va îndrăzni să strice dania și miluirea noastră, pe care am dat-o domnia mea rugii noastre, sfintei mânăstiri, unul ca acela așa dar, să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și de 12 sfinți apostoli de frunte și de patru evangheliști și de 318 sfinți părinți dela Nicheia și blestemul lui Arie să cadă pe capul lui și să aibă parte cu Iudeii, care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și cu Iuda în veacurile fără de sfârșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7123 <1615> luna Martie 13.

Insuși domnul a poruncit.

Ștefan voevod <m. p.>

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIII/7.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o copie slavă, ibid., LXXXIII/53

297

1615 (7123) Martie 13, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă, de viață începătoare, de o ființă și nedespărțită, unuia dumnezeu inchinat și slăvit în trei chipuri, a cărui stăpânire și strălucită mărire este în veci, amin.

Adică eu robul stăpânului, domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, adevărat închinător al sfintei troițe, din tot sufletul dreptcredincios și dreptslăvitor, binecinstitorul Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, fiul binecinstitorului Ștefan Tomșa voevod, iată domnia mea cu bună voința atotțiitorului dumnezeu și cu purtarea de grijă a milostivirii sale, din linerețea noastră, cu dorință iubitoare de dumnezeu, am ridicat dorință să urmăm pașii binefacerilor binecinstitorilor domni vechi, ce au fost mai înainte, bunicii și străbunicii noștri, care au zidit biserici și mânăstiri întru slava și lauda înfricoșatului și strălucitului nume al dumnezeului nostru și întru pomenirea lor și a părinților lor, care și după moartea trupurilor lor, acum ca sfinții odihnesc vii prin faptele mâinilor lor, iar sufletele lor, în mâinile lui dumnezeu.

Așa dar, pentru aceasta, donuia mea întristându-mă și din durerea iniunii am dorit ca prea bunul dumnezeu și cel prea bogat întru milostivire să nu treacă cu vederea rugăciunea noastră, care nădăjduim la mila sa, ci să binevoiască

și să se milostivească asupra noastră și să ne dea putere și vreine prielnică pentru a împlini ceea ce dorim.

Pentru aceea, cu bunăvoința lui Dumnezeu și cu binecuvântarea rugătorilor și părinților noștri, chir Anastasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Pavel episcop de Roman și chir Athanasie episcop de Rădăuți, domnia mea am început și am făcut biserică și mănăstire în locul arătat nouă de Dumnezeu, numit Solca, care s'a și sfințit în numele sfinților preaslăviților și întâiu șezătorilor și apostoli de frunte, Petru și Pavel, și al celorlalți sfinți apostoli de frunte. Pentru aceea, domnia mea, pe cât ne-au fost puterea și prilejul domniei mele date de Dumnezeu, domnia mea am înzestrat sfânta biserică și mănăstire și încă am miluit ruga și mănăstirea noastră cu două sate, anume Lămășanii¹⁾ și Stupca în ținutul Suceava, cu toate hotarele și cu toate veniturile, care sunt la ele, care aceste mai sus scrise sate au fost ale noastre drepte doinnești, ascultătoare de ocolul cetății Suceava.

De aceea, acele mai sus scrise sate, Lămășanii¹⁾ și Stupca, să fie dela noi mai sus scrisei sfinte mănăstiri Solca, cu toate hotarele lor, fiecare după rânduiala sa și cu iazuri și cu mori și cu fânețele lor și cu toate veniturile lor din câmpuri și din păduri, neclintite niciodată, în vecii vecilor, întru pomenirea domniei mele și a doamnei domniei mele și a celorlalți fii dați nouă de Dumnezeu și întru pomenirea și iertarea păcatelor noastre și ale părinților noștri.

Iar dacă cineva se va ispiți și va îndrăzni să strice dania și miluirea noastră, pe care domnia mea am dat-o rugii noastre, mănăstirii nou întemeiate și va lua dela ea mai sus scrisele sate, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a domnului Dumnezeu și înântuitorului nostru Iisus Hristos și de 12 sfinți apostoli de frunte, printre care și 4 evangheliști, deasemeni și de 318 sfinți și purtători de Dumnezeu părinți ai noștri, cei care au întărit în cetatea Nicheii dreapta slăvire și credința și au aruncat anatema asupra lui Arie, despărțitorul troiței, unul ca acela să aibă neîndurați vrăjmași, înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos, pe înșiși sfinții apostoli de frunte ai lui Hristos, Petru și Pavel, cu toată ceata apostolilor și acela să fie osândit cu cei ce au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos zicând: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, și să aibă parte cu Iuda vânzătorul domnului în inuncile cele fără de sfârșit, amin.

Scris în Iași, în anul 7123 <1615> luna Martie 13.

Insuși domnul a poruncit.

Ștefan voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., LXIX/39.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din a doua jum. a sec. XVIII.

---

¹⁾ în orig. «Lămășanii», tăiat cu altă cerneală.

1615 (7123) Martie 15, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri moldoveni, mari și mici, Anna Răfeiasă, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a mărturisit înaintea noastră că a vândut o parte de ocină din satul Macicăuți, care este pe Răut în ținutul Orhei, a cincea parte din jumătatea din jos, partea lui Stoica, din uric de schimb dela Alexandru voevod, care acea parte de ocină i-a fost cumpărătură a fratelui ei, Bratăh, dela Cârstea, fratele lui Poroseci.

Aceasta a vândut-o ea lui Simion Ciucul Poroseci și cneaghinei lui, Mărica, pentru cincizeci taleri numărați.

Deci noi, văzând mărturia ei de bună voie și plata deplină, iar noi deasemeni și dela noi am dat și întărit acestor mai sus scriși, Maricăi, cneaghina lui Ciucul și fiilor ei, pe care-i are împreună cu Ciucul, ca să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7123 <1615> Martie 15.

Domnul a spus.

Beldiman mare logofăt a învățat.

Arsenie <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXII/7–8.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1805.

1615 (7123) Martie 15, Iași.

† Eu Pântea, feciorul Lupului Năstas<e>, din tăr<g> de Iași, adecă scriu și mărturisesc însumi cu cest zapis al mieu, cum de niine nevoit și neînpresuratu, ce de bună voia mea, am vândut o vie a mea, ce-am avut în deal la Fpure, lângă Manule Morait și lângă Ghinea meserciu, care acea vie mii-au fost a mea direaptă cumpărătură, pre ai iniei bani și pre munca mea, cându am fost cu hultéiu fără fămée și fără feciori, nehiindu mie moșie nice dela părinți, nici dela frați, ce a mea direaptă cumpărătură. Aceia o am vândut călugărilor dela mănăstiri dela <ve>tă Sava, dreptu optudzeci de taler<i> bani gata, căci c'au fost o vie proastă și părăsită.

Și mii-au plătitu deplin acei bani, ce mai sus scrie, în mâna mea, dinaintea a oameni buni ce su<nt> mai gios scriși; însă să pomenească la pomelnicu și doao numere a părinților miei, anume Zaharie și Odochiia.

Dreptu acea, nime din feciorii iniei, cine se va alége, sau soru sau frate sau nepotu sau altă rodă a noastră, să n'aibă nice o treabă a pără sau a vâlui <văn>ta mănăstire pentru acele vii, pentru căci i-a mea dreptă cumpărătură.

Și pentru mai mare credință mii-amu pus și pecetea de mărturie într'acest zapis și cu mâna încă am scris, să să știe.

Scris în Iași, anul 7123 <1615>, M<a>r<tie> 15¹⁾.

† Eu Pântea, fiul lui Lupul Năsstas<e>, com am vândut o vie a me și an pos și pecete.

† Eu Dima Piperiu mărturisesc cele scrise mai sus²⁾.

† Eu Procop mărturise<s>c cumu-i ina<i> sus scris.

† Eu Moiseu încă mărturise<s>c.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XXXVIII/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

300

1615 (7123) Martie 15, Iași.

† Eu Costantin, feciorul lui Manole Moraet ș'a Măriicăei, de târgu de Iași, mărturisescu însuni, cu ceastă cu a mea scrisoare, innaintea părintelui Galation, egumenul dela mănăstire dela sfetii Sava și naintea părintelui popa Gavriil starețul și naintea a mulți oameni buni, carii mai gios sămtu scriși, de rândul a trei fâlci de vii, ce sămtu în dealu la Epure, carele acéle vii au fost partea maicii méle, a Măriicăei, ce-i răpăosată, și ia, la svărșenia ei, chematu-in'au pre inene, împreună cu tată-mieu Manule, cu limbă de moarte ș'[a]u chemat și părinții dela s<fe>ti Sava, carii sămtu mai sus scriș<i>, de se-au ispovedit de păcate și o au și cumenecat și atunci și în vederea ei, de bună voea ei și mai vărtos și cu voia mea, ia an datu acéle vii, ce-s mai sus scrise, sventei mănăstiri la s<fe>ti Sava, unde dzacu oasele ei și altor frați ai iniei, cu cramele și cu vasele și cu grădini, cu totu, ca să o ei comănde și să o grijasscă și să-i facă totu ce se cade unui creștinu și să hie scrisă și la pominic.

Deci și eu, vâdzându acea bună tocmală și cătră dumnedzăuplecare sufletească și eu încă am plecatu capul, de bună voe și cu toată inima mea, ș'am datu și eu acéle vii, ce-s mai sus scrise, la mănăstire la s<fe>ti Sava, darea maicii méle, ce-s la Epure, cu cramele și cu vase și cu grădini, cu totu, ca să hie și mie pomană la s<făn>ta mănăstire, ca și părinților miei, ca să hie deplin darea și pomeana noastră, în véci, neclătită.

Dereptu acea, de partea noastră, sau din feciorii miei, cine se va alége, sau mie frate sau sorn sau hie cine va hi de roda noastră, să n'aibă a pără sau a vălni călugării dela s<fe>ti Sava pentru acéle vii.

Iară cine va vrea a pără sau a'ntoarce sau a vălui sfânta mănă<ă>stire pentru acéle vii, acela om să hie triclétu și proclétu și anaftima dela dumnedzău și pr<e>cista maica lui dumnezeu și de toți părinții.

Dé iasta mărturisescu cu ceast<ă> scrisoare a inea. Și pentru credința. mai vărtos mii-amu pus și pecé<tea> mea, ca de să se știe.

¹⁾ ultima cifră a anului și prima a zilei, corectate de aceeași mână, cu aceeași cerneală.

²⁾ grecește în orig.

Scris în Iaș<i>, anul 7123 <1615> Mart<ie> 15 zile.

Și eu Dumitru fost pitar *sunt pentru acestea adevărat martor.*

† Eu Procop încă mărturise<s>c cum[m]u-i mai sus scris.

Eu popa Matheiu mărturisescă.

† *Eu Dima Piperiu mărturisesec cele de mai sus*¹⁾.

† Eu Silion mărturesesco.

† Eu Pântea ap<rod> mărturesesco.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XLII/1.

Orig. rom., hârtie, patru peceti inelare, aplicate.

301

1615 (7123) Martie 18, Iași.

† *In anul 7123 <1615> luna Mart<ie> 18 zile.*

In zilele binecinstitorului și de Hristos iubitorului domnului nostru Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, doinnul țării Moldovei și în zilele lui Petrea Smilean șoltuz de Iași și doisprezece pârgari, și înaintea a mulți oameni buni și bătrâni orășeni. Adecă au venit înaintea noastră Costantin, feciorul lui Manole Moraet ș'a Mariicăei, de târgu de Iași, șe au mărtoriset co al său rost șe co a sa scrisori înaintea noastră și 'naintea a molți omeni boni, anome: Domitru pitariul și Hilimon fost șoltuz și Păntiliu comis și Stoica foștaș și Lopul fiul lui Leafa și Dema Piperiu și Hagi Arap și Gheorghie târdzibașea și Pântea aprod și popa Ioan Maftliu dela Besérica cea Albă și popa Mirăuță dela svetii Gheorghie, de rândul a trei fălci de vii, ce sămtu în deal la Epure.

Carele acele vii au fost partea maicii saale, a Măriicăei, ce-i răpăosată, și ia, la svârșenia ei, chematu-m'au pre mene, împreună cu tălă-miu, Manule, cu limbă de moa<r>te șe au chemat șe părinții dela svetii Sava, carii sămtu mai sus scriș<i>, șe le-au dat părentile miu trii fălci de vii dela Epori, sventii mănăstire svetii Sava.

Dopă acea vădzând-o acéia mare milostinie șe dari dela părenții săi, ilo încă s'au plicat, Costantin, cătră svânta mănăstire și-<a>u lăsat șe-au dat șe Costantin comu au dat părentili său Manule, ca se hii dereaptă pomană la svânta mănăstire, despri a sa parti, niclătit în véci de véci.

Iară să nișteni va vrea să clătească această dare și aceasta a tocmală, ci s'au tocmit șe s'au dat, să no aibă loc în pământo șe niirtat să hii, com șe mai sos scrie. Inșă co cramă șe co vase co tol.

Și eu Dumitru fost pitar sunt martur adevărat.

Eu popa Matheiu mărturisesec adevărat.

† *Eu Dima Piperiu mărturisesec cele scrise mai sus*¹⁾.

† Eu Precop mărturise<s>c cumu-i ma<i> sus se<r>is.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XLII/2.

Orig. rom., hârtie, trei peceti aplicate.

¹⁾ grecește în orig.

1615 (7123) Martie 18.

† Adec<ă> Saufira, fata Ștefului, însuni pre min<e> mărturisescu cu cestu zapis al meu, cum eu de bună voia mea cum ain vândut partea mea den satu den Hârlești, den ținutul Neamțului, a patra parte den partea Ștefului, den tot locul ce să va alége partea mea, Chelsiei și Florei, fêtelor lui Ion Urdzic<ă> den sat den Iucșești; o am vândut dreptu doaâzăci și șapte de taleri bătuți, denaintea lui Ion Crețul și Hasnășu den Iucșești și a Petrei lui Căprior și Sava Ojogu de Hârlești și Hérlis de acoloa și [a mul] a mulți oameni bun<i>.

Deci noi deacă am vădzut tocmală și deplină plată denaintea nostr<ă>, noi încă ne-am pus pecețile, ca să s<e> creadze.

† *In anul 7123 <1615> Mart<ie> 18.*

† *A scris Ștefan diiac.*

† *I s'au 'noit.*

Acad. R.P.R., CXVI/71.

Orig. rom., hârtie, 5 sigili melare, aplicate. Fiind rupt, a fost lipit pe doc. CXVI/71 a, din 1730 Aprilie 13.

1615 (7123) Martie 18, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, sfântă și de viață începătoare de o ființă și nedespărțită troiță, unuia dumnezeu în trei ipostaze venerat și slăvit căruia să-i fie stăpânirea și mărirea să fie preamărită în veci, amin.

Iată eu robul stăpânului dumnezeu și mântuitorului nostru, cel din tot sufletul dreptcredincios și dreptslăvitor, adevărat închinător al sfintei troițe, binecinstitorul Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, fiul binecinstitorului Ștefan Tomșa voevod.

Iată domnia mea, prin bunăvoința atotțiitorului dumnezeu și prin cugetul milei sale, din vârsta copilăriei noastre am ridicat dorință iubitoare către dumnezeu pentru a urma pe urmele celor care au făcut fapte bune, bincinstitorii domni bătrâni care au fost mai înainte, moșii și strămoșii noștri, care au zidit și au împodobit sfintele biserici și mânăstiri, întru slava și întru lauda numelui cumplit și mare al dumnezeului nostru, pentru pomenirea lor și a părinților lor care după moartea lor trupurile lor stau acum ca vii și se odihnesc, iar locașurile făcute cu mâinile lor, sufletul lor se află în mâna lui dumnezeu.

De aceea domnia mea am văzut. . .¹⁾ folos . . .¹⁾ dorind preabunul dumnezeu. . .¹⁾ și în marea sa bunătațe nu a trecut cu vederea rugămintea noastră cu bună nădejde și ca un făcător de bine a binevoit și s'a milostivit . . .¹⁾ să căpătăm.

¹⁾ loc ilizibil în orig.

De aceea, cu bunăvoința <domniei mele> și cu binecuvântarea rugătorilor și părinților noștri, chir Anastasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir <Pavel> ¹⁾ episcop de Roman și chir Atanasie episcop de Rădăuți, am început și am făcut domnia mea biserică și mânăstire în locul arătat nouă de dumnezeu, Solca și am <zidit> și am sfințit mânăstirea în numele sfinților prealăudaților și întâi șezătorii și apostoli de frunte Petru și Pavel și al celorlalți sfinți apostoli de frunte. <De aceea> domnia mea, după puterea și prilejul dăruit de dumnezeu domniei mele, domnia mea am înzestrat sfânta biserică și mânăstire.

Și iar am miluit ruga și mânăstirea noastră cu satul numit Costeștii pe râul Siret și mori pe apa Siretului și cu alt sat numit Mânăstirenii cu toate hotarele și cu toate veniturile, care aceste mai sus scrise sate au fost ale noastre drepte domnești ascultătoare de ocolul¹⁾ și de curțile noastre din Botoșani.

Pentru aceasta, acest mai înainte mai sus spus sat, Costeștii cu mori la Siret și deasemenea acest sat Mânăstirenii să fie dela noi danie și miluire mai sus scrisei noastre rugi, sfânta mânăstire Solca, cu toate hotarele lor, fiecare după rânduiala sa și cu iazuri și cu morile sale și cu fânețele lor și cu toate veniturile lor din câmpuri și din păduri, neclintite niciodată în vecii vecilor, pentru pomana domniei mele, a doamnei domniei mele și a fiilor dăruți nouă de dumnezeu și pentru pomenirea și iertarea păcatelor noastre și ale părinților noștri.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Ștefan voevod Tomșovici și credința ierarhilor noștri moldoveni, mai sus pomeniți arhieriei și credința boierilor noștri: credința panului Ursu mare vornic al țării de jos, credința panului Mârzea mare vornic al țării de sus, credința panului Șiința și Todica pârčălabi de Hotin, credința panului Radul pârčălab de Neamț, credința panului . . .²⁾ pârčălab de Cetatea Nouă, credința panului Sturza hatman și portar de Suceava, credința panului Enache postelnic, credința panului Diamandi spătar, credința panului Alexe ceașnic, credința panului Gheorghie stolnic, credința panului Alixandru vistier, credința panului Dumitru Goia comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, dintre copiii noștri sau din alt neam, el, milostivirea lui, să nu strice întocmirea și pomana domniei mele, cu care am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire Solca, ci mai mult să întărească și să împuternicească și încă să mai miluiască sfânta mânăstire.

Iar dacă cineva va încerca să strice dania și pomana și miluirea noastră, pe unul ca acela să-l nimicească mânia lui dumnezeu și să se șteargă cu sunet de pe pământ pomenirea lui, după cum din vechime Datan și Aviron, care s'au încumetat și au îndrăznit asupra avuției și a cortului lui dumnezeu cel viu și niciodată unul ca acela să nu capete mântuire dela dumnezeu, ci să fie judecat, blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului

---

¹⁾ loc ilizibil în orig.

²⁾ loc alb în orig.

și de preacurata și pururea fecioara născătoarea de dumnezeu Maria, maica domnului și dumnezeului nostru Iisus Hristos și de patru evangheliști și de sfinții apostoli de frunte, Petru și Pavel și de ceilalți apostoli de frunte și de sfinții prooroci, Moise și Aron și ceilalți și de 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu, care în cetatea Nicheii au întărit dreapta credință și pe nebunul Arie l-au blestemat și să aibă parte acela cu nelegiuirii Iudei și dușinani ai lui Hristos, care au strigat: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și cu trădătorul Iuda în chinurile fără sfârșit, amin.

Pentru încredințarea tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nichifor Beldiman mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Ionașco logofăt al treilea la Iași, în anul 7123 <1615> luna Martie 18 zile.

Ștefan voevod <m. p.>¹⁾

Arh. St. Buc., Donații, IX/1.

Orig. slav, perg. foarte șters și ros, fără pecete.

Cu o copie slavă care poartă data de 1615 Martie 13, din 1787 la Arh. St. Iași, CCCXII/5.

304

1615 (7123) Martie 19, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, mari vătăji din ținutul Vaslui. Vă dăm de știre că ni s'a jeluit acest om, anume Andrei din Porcișani, asupra lui Onilă Bejenarul din Nistoreni și astfel a spus, înaintea noastră, că a cumpărat o parte de ocină Onilă Bejenarul dela Hohulea de acolo, pentru zece taleri și patru potronici. Iar acum Andrei îi întoarce banii, iar el nu vrea să ia banii dela dânsul.

Pentru aceasta, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să-i faceți lege dreaptă, ca să ia Onilă dela Andrei acei bani mai sus scriși, zece taleri și patru potronici.

Iar cui i se va părea strâmbătate, voi să-i dați zi, să stea de față înaintea porții domniei mele. Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, în anul 7123 <1615> Martie 19.

† Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat.

Alexa <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXLI/12.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

---

¹⁾ semnătura cu litere de aur.

1615 (7123) Martie 20, Iași.

Suret de pe zăpis vechiu pe sârbie, scris în Iași de Nebojatco, din anul 7123¹⁾ <1615> Martie 20.

Adică noi Beldiman mare logofăt și Ursul mare vornic de țara de gios și Grigorii Ciolpan post. și Gheorghie Balșe logofăt și Dinutru Goia mare comis și Ivașco mare armaș și Costantin Roșca vist. și Nicorici vornic de poartă mărturisim cu aciastă scrisoare a noastră precum au venit înaintea noastră Toma și fratele său Ghiorghie, feciorii lui Costin, nepoți a lui Ștefan Tolocico, de a lor bună voe, de niminea siliți, nici asupriți și au vândut a lor dreaptă ocină și moșie, o a triia parte din satul Hadărăuții pe Racovăț și cu parte din heleșteu și din moară ce sânt în Racovăț din țicu Hotinului, pe aceiaș ei au vândut-o lui Grigorii Corotușco diac drept 150 talere de arginț.

Iar pentru dresuri i-am întrebat noi pe Toma și pe Ghiorghie, unde sânt dresurile lor, și ei așa au mărturisit dinaintea noastră, precum că le-au perit lor dresurile în zilele lui Mihail vod.

Drept aceia, noi văzând precum că au vândut de a lor bună voe și au luat plată bună în mânăle sale, mai sus arătații bani 150 talere, apoi noi i-am făcut și dela noi aciastă scrisoare a noastră lui Grigorii Corotușco pe ace a triia parte din satul Hadărăuții și cu parte din heleșteu și din moară, ce sânt în Racovăț, să-i fie lui de credință până când își va mai întări el și cu dresuri doinnești.

Și pecețile noastre încă le-am pus, ca să știe.

Aciastă copie fiind scoasă asemenea și întocma de pe tălmăcirea zăpisului celui vechiu sârbăscu, din anul 7153 <1645> Martie 20, dela marele logofăt Beldiman, ce l-am tălmăcit eu, s'au încredințat și de mini Ion Stamate fost mare pitcar, în Iași, la anul 1818 Ghenărie 22.

Arh. St. Iași, XL/11.

Trad. rom.

1615 (7123) Martie 24.

† Iată dar eu, Nechifor Beldiman mare logofăt, și Ursu mare vornic al țării de jos și Mârzea mare vornic al țării de sus și Gligorie Ciolpan postelnic și Ghiorghie Balșe al doilea logofăt și Ionașco al treilea logofăt și Simion mare setrar și Ivașco mare armaș și Roșca vistiernic și Nicoriță vornic de gloată, mărturisim cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră Anghelina și fratele ei, Vasilie, fiii lui Lupul, nepoții Anghelinei Goioae, de bună voia lor

¹⁾ în text: 7153 <1645> număr cetit greșit de traducător, confundând • K • cu • N •.

și au vândut dreapta lor ocină, toată partea lor, cât se va alege din satul Doljești, care este în ținutul Roman pe Albăia și cu parte din iaz și din moară, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut bunica lor Anghelina Goiae dela Ioan voevod și din uricul de întărire pe care l-a avut dela Iancul voevod.

Pe aceasta au vândut-o vărului lor, pan Dumitru Goia mare comis pentru o sută de taleri de argint.

Și deasemenea au venit înaintea noastră Ihnat și frații lui, Vasilie și Isaico, fiii Oanacăei, nepoții lui Roman Pleș de bună voia lor și și-au vândut ocina lor dreaptă, jumătate din a șasea parte din jumătatea satului Balomirești în același ținut al Romanului, din uricul de cumpărătură pe care l-au avut dela Petru voevod. Pe aceasta au vândut-o tot lui Goia mare comis pentru douăzeci de taleri de argint.

Și iarăși au venit înaintea noastră Băluță, și cu fiica sa Irina, fiica Cârstinii, nepoata lui Ciolpan, de bună voia lor și și-au vândut ocina lor dreaptă, jumătate din partea lor cât se va alege din același sat, Balomireștii și cu partea lor din iaz și din moară. Pe aceasta au vândut-o tot lui Dumitru Goia comis pentru șapte zeci de taleri de argint și le-a plătit lor deplin dinaintea noastră.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bună voie dintre ei, am făcut și dela noi această carte panului Dumitru Goia comis, pe aceste părți de ocină mai sus scrise, să-i fie lui de mărturie și de credință, până și le va întări și cu diresse domnești. Și pecețile noastre încă le-am pus pe această scriere dela noi, să se știe.

A scris Nebojatco în Iași, în anul 7123 <1615> Martie 21.

Beldiman mare logofăt <m. p.>

Ursul mare vornic <m. p.>

Eu Ionașco logofăt <m. p.>

Gligorie postelnic <m. p.>

Arh. St. Buc., Condica M-rii Doljești, nr. 648, f. 18.

Orig. slav, hârtie, cu patru peceți inelare.

Cu o trad. din sec. XIX, ibid., f. 19.

307

1615 (7123) Martie 24, Iași.

† Io Ștefan voevod Tomșevici, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei, Iată că domnia mea, cu bunăvoirea atotțiitorului Dumnezeu și cu ajutorul milei sale, de când am zidit ruga noastră, sfânta mănăstire numită Solca, întru slava și cinstea preacuratului și strălucitului și înfricoșătorului lui nume, unde este hramul sfinților slăviților și întru tot lăudaților, întâiu șezători apostoli Petru și Pavel, atunci domnia mea am binevoit, din toată osârdia noastră pentru Dumnezeu, ca să miluim și să întărim sfânta mănăstire cu sate și cu altele ce-i sunt pentru nevoia și hrana călugărilor și rugătorilor lui Dumnezeu aflători într'însa, dar astfel de sate și ocine să fie cumpărate cu banii noștri drepti.

Întru aceasta, domnia mea am poruncit boierilor noștri să caute un asemenea sat, unde se va găsi, să-l cumpărăm.

Și atunci au aflat că satul Fărăoanii, ce este în ținutul Bacău, a fost scos în vânzare și când au spus domniei mele, îndată am trimes domnia mea și, cu blândețe, am chemat pe toți acei boieri și fii de boieri, care au fost vânzătorii mai sus scrisului sat.

Și au venit înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor noștri toți aceia, anume: Dumitru Goia și sora lui, Irina, fiii Anghilunii și deasemeni verii lor, Marica și Nastasia și Irina, fiicele lui Petrea spătar, nepoatele Anghilunii și deasemeni verii lor, Vasilie și sora lui, Anghilena, fiii lui Lupul, nepoții Anghilunii și deasemeni vărul lor, Petrea Hadâmul, fiul Ștefanei călugărița, nepotul Anghilenei și deasemeni verii lor, Iacob și fratele lui, Toader și Nechita și Lazor și sora lor, Titiiana, fiii Todosiei, fiica lui Eremia cămărașul¹⁾ și deasemeni verii lor, Toader și fratele lui, Vasilie și Gligorie și surorile lor, Todosia și Anghilena și Profira, fiii lui Nechita aprod, nepoții lui Toader miedar, strănepoții Petricăi și deasemeni verii lor, Ionașco, fiul lui Avraam din Mesehănești și fratele lui, Vasile și Gligorie și Ștefan și Toader, nepoții lui Ion vistier, toți nepoți și strănepoți ai lui Cozma cămăraș, de ne-am tocmnit cu dânșii după dreptatea lui Dumnezeu, dinaintea întregului nostru sfat și dinaintea rugătorilor de Dumnezeu și ierarhilor noștri moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Pavel episcop de Roman și chir Atanasie episcop de Rădăuși și dinaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, și au vândut domniei mele dreapta lor ocină și dedină, jumătate din tot satul Fărăoani, partea din sus, cu toate hotarele acelei jumătăți și cu toate veniturile, care sunt pe ele, din uric de mărturie ce au avut ei dela acest Petru voevod. Aceea au vândut-o domniei mele, pentru o mie <galbeni> ungurești.

Și tot atunci, împreună cu toți mai sus scrișii boieri și fii de boieri, au venit și aceștia, anume: Șteful și fratele său, Marco și Gavril și sora lor, Sora, fiii lui Pântea, nepoții lui Ion Teleagă și deasemeni verii lor, Marena, fiica lui Dragotă Teleagă și Neacșea, fiica Marinei, toți nepoți și strănepoți ai lui Dragotă Teleagă, și au vândut domniei mele și ei cealaltă jumătate de sat din Fărăoani, toată partea din jos, din uric de cumpărătură ce a avut bunicul lor, Dragotă Teleagă, dela Ștefan voevod cel Bătrân și din uric de împărțeală dela Petru voevod cel Bătrân și din ispisoc de pără ce au avut ei dela Eremia voevod.

Și aceea au vândut-o domniei mele pentru altă mie de <galbeni> ungurești, cu toate hotarele acelei jumătăți și cu toate veniturile care sunt pe ele.

Atunci domnia mea, în acel ceas, înaintea întregului sfat al domniei mele și dinaintea arhierilor, am plătit cu bani gata și am dat în mâinile tuturor vânzătorilor plată deplină pe amândouă jumătățile satului, care este întreg, tot satul Fărăoanii, plătit de domnia mea. Și ei cu bună voință au primit și au plecat cu pace.

¹⁾ « cămărașul », așa în orig.

Iar satul acela, anume Fărăoanii în ținutul Bacăului, pe care domnia mea l-am cumpărat, l-am dat în nuniele lui Dumnezeu și al sfinților apostoli de frunte, Petru și Pavel, cu toate veniturile și hotarele, să fie sfintei mănăstiri și rugii noastre, ocină și cumpărătură dela domnia mea, să fie neclintit niciodată, în vecii vecilor, pentru pomenirea și iertarea păcatelor părinților domniei mele și pentru pomenirea și iertarea păcatelor domniei mele și ale doamnei domniei mele și fiilor domniei mele dăruiți de Dumnezeu, amin.

Iar la această tocmeală și vânzare de bună voie și plată deplină, pe care am făcut-o domnia mea, pentru satul Fărăoani din ținutul Bacău, este martor Dumnezeu cel ce vede în inimă și credința domniei mele însămi, a mai sus scrisului noi, Io Ștefan voevod Tomșevici și credința ierarhilor moldoveni, a mai sus pomeniților arhieriei și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, Moldova, dintre copiii noștri sau din alt neam, acela, milostivirea lui, să nu strice întocmirea și pomenirea domniei mele, satul mai sus scris, anume Fărăoanii, pe care l-am cumpărat cu dreptii noștri bani și l-am dat rugii noastre, sfintei mănăstiri Solca. Și iarăși să înapusternicească și să întărească și încă să miluiască sfânta mănăstire, ca să aibă a-și face și el pomenire spre dobândirea împărăției cerești.

Iar dacă cineva va îndrăzni să strice pomenirea noastră, pe unul ca acela să-l nimicească mânia lui Dumnezeu și să piară cu sunet pomenirea lui de pe pământ, precum odinioară Datan și Aviron, care s'au ispitit și au îndrăznit asupra moștenirii cortului Dumnezeului celui viu și niciodată unul ca acela să nu primească mântuirea lui Dumnezeu, ci să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata și pururea fecioară, născătoarea de Dumnezeu Maria, maica domnului Dumnezeu nostru Iisus Hristos și de 4 evangheliști și de sfinții apostoli de frunte, Petru și Pavel și de ceilalți apostoli de frunte și de sfinții prooroci Moise și Aron și ceilalți și de 318 sfinți părinți, purtători de Dumnezeu, care în cetatea Nicheii au întărit dreapta credință și au blestemat pe nebunul Arie, și unul ca acela să aibă parte cu Indei cei fără de lege și vrăjmași ai lui Hristos, care au strigat: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, și cu Iuda vânzătorul în muncile cele nefârșite, amin.

Scris la Iași, în anul 7123 <1615> luna Martie 21.

Ștefan voevod <m. p.>

† Nehojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CÇCVIII/70.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Un alt orig. slav, cu data de 4 Martie 1615, cu pecete timbrată, scris de Ionașco logofăt, la Arh. St. Iași, CDLIX/4.

Cu o copie slavă și trei trad. rom. din 1787, două, ibid., LXVIII/132 iar a treia cu data de 4 Martie, la Arh. St. Iași, CCCXII/4.

1615 (7123) Martie 29, Iași.

Copie <depe> ispisoc dela Ștefan vod<ă>

Adic<ă> au vinit înaintea noastră și înaintea a lor noștri boiar<i> slug<a> noastră Isac Matieșiscul și frate-său Toadir și suroril<e> lor, Nastasie și Salomie și Irimie și nipotul lor Dum<i>tru, fiul lui Ignat, toț<i> ficiori lui Toadir uricarul, ș'au părăt de faț<ă> înaintea noastră pe sluga noastră pe Isac Stărce diiac pentru o parte de ocin<ă> din sat din Boian, ce iaste în ț<i>n<u>tu<u>l Cernăușilor, din a treia parte, din parte din sus ce să va alêge pi din gios, dintr'ace a trie parte.

Și-au dzis ei cum iaste a lor moșie, iar sluga noastră Isac Stărce el au dzis precum îi iaste lui cumpăr<ă>tur<ă> dela dăňșii.

Deci domnie mea și cu tot sfatul nostru li-am socotit lor lêge și le-<a>m dat lor dzi ca să-și aducă fieștecar<e> și ie mărturii ce au de ocin<ă> și de cumpăr<ă>tur<ă>. Și când le-<u> fost lor dzua, iar sluga noastră Isac Stărce diiac, el au venit și ș'au adus și drese înaint<e> noastră, ce-au avut di cumpăr<ă>tur<ă>, un ispisoc dela Eremie Moghila voevod și un zapis dela acește ci-s scriș<i>mai sus, însuși pre sin<e> mărturisind precum au luat deplin plat<ă> din mănul<e> lui Isac Stărcii și scriind într'acil zapis a lor, cum ca s<ă> aibă a da și urice ce au pe ace parte di ocin<ă>, car<e> mai sus s'au scris, Isac Matieșiscul și cu frații loi.

Iar ei n'au venit la dzi, ce au rămas din toată lêge noastră, iar sluga noastră Isac Stărce, el s'au îndreptat și ș'au pus și-ș<i> ferăe, 12 arginți. Și de acum înainte ca s<ă> nu mai aibă a păra Isac Mătieșiscul, nici frații lui, pe Isac Stărce diiacul pentru aceasta, nici a-i dovedi nici când, în veci.

Iar de s'ar ispiti cândva ciniva a păra cu acele urice care le au Isac Matieșiscul și cu frați<i> lui pe ace part<e> de ocin<ă>, ca să nu <a>ibă a să crede, ce ca s<ă> aibă a să lua dela dăňșii și să s<e> dea în mănul<e> slugii noastre, lui Isac Stărcii pi cum scrie în zapisul lor.

Și altul ca s<ă> nu s<ă> mai amestice piste aceasta carte a domniei mil<e>.

Scris din Iași, anul 7123 <1615> Mart<ie> 29.

Bildiman mare log<o>f<ă>l.

Arsenie ur<i>car.

Acad. R.P.R., CXX/43.

Copie rom. din sec. XVIII.

1615 (7123) Martie 30, Iași.

† In numele lui dumnezeu tatăl cel fără de început și cu dumnezeu fiul cel fără de început și cu dumnezeu duhul sfânt cel pururea în ființă, de viață făcător,

troiță sfântă, de o ființă, nedespărțită, într'o dumnezeire închinată și slăvită de orice făptură căreia îi este stăpânirea și cinstea în vecii vecilor fără de sfârșit, amin.

Iată eu, robul stăpânului meu domnul dumnezeu Iisus Hristos adevărat închinător al sfintei troițe, Io Ștefan voevod, fiul binecinstitorului Ștefan Tomșa voevod, iată am binevoit domnia mea cu bunăvoința noastră, din toată strălucirea inimii noastre, luminată de dumnezeu, pentru mântuirea noastră și iertarea păcatelor noastre, și am miluit sfânta noastră rugă nou zidită, mănăstirea numită Solca, unde este hramul sfinților apostoli de frunte și întâiu șezători, Petru și Pavel, și am dat un sat anume Iubăneștii, din ținutul Dorohoi, cu iazuri și cu loc de mori și cu toate hotarele și cu toate veniturile care sunt pe ele, să fie neclintite ale sfintei noastre mănăstiri, în vecii vecilor și întru veșnica pomenire a domniei mele și a doamnei domniei mele și a fiilor domniei noastre dăruiți de dumnezeu, și întru pomenirea și iertarea păcatelor sfântrăpoșaiților părinți ai domniei mele.

Care acel sat a fost din vremurile de demult drept domnesc și ascultător de ocolul Dorohoiului, până când Isac Balica hatman s'a ridicat, în zilele sale și a tras acel sat din stăpânirea domnească și l-a supus la satul său, Căcăciani.

Apoi acel sat a fost pierdut și de el, în hienie, când el cu alți pribegi ca el, s'a ridicat și a venit asupra domniei mele, cu sabie și foc, împreună cu mulțimea oștilor leșești și căzăcești, care și mare război au făcut cu domnia mea la râul Jijia și i-a pus dumnezeu atotputernicul sub sabia domniei mele, unde și că semne oasele lor zac a avea întru veșnică mărturie.

De aceea, dacă cineva se va ispiti și va strica pomenirea și miluirea noastră ce am dat-o sfintei noastre mănăstiri, Solca și va lua dela mănăstirea noastră acel mai sus scris sat, anume Iubăneștii, care a fost mai înainte drept domnesc și a fost însușit pe nedrept și iarăși pierdut în hienie, pe care cu multă trudă și cu sudoare, ca între viață și moarte, domnia mea l-am câștigat cu sabia, un astfel de stăpânitor și judecător să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata fecioară și maică a lui dumnezeu și 4 evangheliști și de sfinții apostoli de frunte, Petru și Pavel și de ceilalți sfinți apostoli, de 318 sfinți părinți ai noștri purtători de dumnezeu, cari în cetatea Nicheii au întărit dreapta credință, și unul ca acela să aibă parte cu Arie și cu Iuda vânzătorul, împreună cu diavoli în muncile neadormite și fără de sfârșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7123 <1615> luna Martie 30 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

Ștefan voevod <m. p.>

† Dumitru Filip <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXIX/21.

Fotocopie slavă.

Cu o copie și trad. rom., Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CCVIII/2 și CCIX/1

1615 (7123) Martie 31, Iași.

† Iată dar eu, Iachim fost vornic de Suceava, însuini *dela sine* înștiințez cu această carte adevărată a noastră că eu, de bună voia mea, nesilit de nimeni, nici asuprit, am dat dreapta mea ocină și cumpărătură, un loc de prisacă îngrădit cu gard și cu case și cu grădini, ce este la Dereneu, în ținutul Orhei, pe Valea Dumii, mai jos de prisaca lui Holobici, pe care l-am cumpărat eu dela Dilea din Biliceni.

Aceasta am dat-o sfintei mânăstiri Bistrița, unde este hram uspenia preacuratei și preasfintei stăpânei noastre și născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria. Și ispisocol de cumpărătură, ce am avut dela Petru voevod, încă l-am dat în mâinile egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire, ca să fie dela noi sfintei mânăstiri ocină și danie acea mai sus scrisă prisacă cu case și cu grădini și cu toate veniturile.

Și nimeni dintre copiii noștri sau dintre rudele noastre sau de neam străin să nu încerce a strica dania noastră pe care am dat-o, de bună voia noastră, pentru păcatele noastre și ale părinților noștri.

Și altul să nu se amestece niciodată, înaintea acestei cărți și zăpis al nostru. Să se știe.

Scris in Iași, in anul 7123 <1615> Martie 31.

Arh. St. Buc. M-reă sf. Sava — Iași, XXIII/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX, ibid, XXIII/7.

311

1615 (7123) Aprilie 6, Iași.

† In numele tatălui și fiului și sfântului duh, sfânta troiță de viață începătoare, de o ființă și nedespărțită, unuia dumnezeu în trei ipostase închinat și slăvit, căruia stăpânirea și strălucirea și mărirea îi este în veci, amin.

Iată eu robul stăpânului domnului dumnezeu și mântuitorului nostru, Iisus Hristos, adevărat și credincios închinător al sfintei troițe, Io Ștefan voevod Tomșevici, din mila lui dumnezeu domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu bunăvoia noastră din toată lumina luminată de dumnezeu, râvnind din inimă spre toți binecredincioșii domni, care au domnit înaintea noastră din veac, peste această țară, în viața aceasta scurtă și în vremi înșelătoare, cari au căutat și au aflat calea mântuirii lor cu milostenii și felurite binefaceri, nevoindu-se spre dobândirea vieții celei nesfârșite a împărăției cerului.

Pentru aceasta domnia mea și noi, pentru mântuirea noastră și iertarea păcatelor noastre și ale părinților domniei mele, am dat și am miluit sfânta mânăstire numită Beserecanii unde este hramul blagoveșteniei preasfintei stăpânei

noastre născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, cu un sat, anume Troița, care este în ținutul Neamțului, pe pârâul Cracău și cu vad de moară la pârâul Cracău și cu toate hotarele lui și cu veniturile care sunt pe ele, ca să fie sfintei mânăstiri dela noi danie și miluire, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Care acel sat din veac a fost al nostru, drept domnesc și ascultător de ocolul Pietrei.

Pentru aceea, călugării din sfânta mânăstire să aibă a scrie în sfântul marele pomelnic numele domniei mele și al doamnei domniei mele și al fiilor de dumnezeu dăruii ai domniei noastre, deasemeni și al sfântrăposașilor părinți ai domniei noastre, ca să fim pomeniți fiecare pe nume la sfântul jertfelnic întotdeauna la dumnezeieștele și cumplitele taine ale lui Hristos.

Și să aibă a face domniei mele mare pomenire din au în an, cu întocmire de hrană și băutură rugătorilor de dumnezeu călugări și celor veniți la pomana noastră, oaspeților și săracilor cât va sta sfânta mânăstire păzită de dumnezeu.

Iar hotarul acelu sat mai sus scris Troița, pe râul Cracăul și cu vad de moară la aceeași apă, să fie dela noi dinspre toate părțile pe unde au aflat, cu sufletele lor, sluga noastră, Vasilie fost spătar și cu multe slugi ale domniei mele, vătăgi și curteni¹⁾ și bătrâni dintre megieșii de prinprejur, au însemnat din zilele de demult hotarul lui dinspre locurile și satele dimprejur, începându-se hotarul lui dela malul Cracăului la vale, pe . . .²⁾ Ivănești și trece peste balnă până la mes-teacăn la capătul povârnișului, iar de acolo pe loc drept până la stâlp la hotarul Iucașului și de acolo pe loc drept până la hotarul Jideștilor, la stâlp aproape de Movilele însemnate, iar de acolo pe loc drept, pe la Lăcurele iarăși pe loc drept până la Fântâna lui Lazor, iar de acolo, mai sus de Bălnița, în sus deadreptul după . . .³⁾ la piscul dealului, la stâlp, dinspre Rusciori, iarăși pe loc drept, care trece peste bahnă, mai sus de Țigănești, și iarăși pe loc drept peste hotarul Dăni-leștilor, care merge pe aproape de stâlp, la fântâna . . .³⁾ și de acolo iarăși pe drum mai sus de casa lui Nechifor, de acolo iarăși pe drum în sus pe la mori și până la re-diul cel vechiu și la reuiu în jos până la râul Cracăului, unde se împreună hotarul.

Toate acestea să fie <sfintei și dumnezeieștii>³⁾ înmânăstiri în semnele acestea și cu toate veniturile pe această foloșință, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului noi Io Ștefan vovod Tomșevici <și credința>²⁾ boierilor noștri, credința panului Ursu mare vornic de țara de jos, credința panului Mârza mare vornic de țara de sus, cre-dința panului Șințu și Todica pârcałabi de Hotin . . .²⁾ pârcałab de Neamț, credința panului . . .³⁾ pârcałab de Roman, credința panului Sturza hatman și portar de Suceava, credința panului Enacii postelnic, credința panului . . .³⁾ spătar, credința panului Alexa ceașnic, credința panului Gheorghe stolnic, credința panului Alexandri vistier, credința panului Dumitru Goia comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

¹⁾ « curteani » în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ loc alb în orig.

Iar după viața noastră cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din alt neam sau iarăși pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, el, milostivirea lui, să nu strice dania și miluirea noastră și pomana noastră, ci mai mult să întărească sfintei mănăstiri satul mai sus scris, ca să fie domniei sale pomenire.

Iar dacă cineva se va ispiti și ar îndrăzni să ia satul acela dela sfânta mănăstire și să strice pomana noastră, pe unul ca acela să-l sfărâme și să-l nimecească mânia lui Dumnezeu și să piară amintirea lui cu sunet din cele pământeste și din cele cerești și să nu vadă niciodată preasfânta și cumplita față a lui Dumnezeu, ci încă să fie de trei ori blestemat și afurisit de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și pământului și de preacurata maică a domnului Hristos și de 4 evangheliști și de ceilalți fruntași apostoli și de 318 părinți purtători de Dumnezeu, care în Nicheia au propovăduit și au întărit lumina credinței pravoslavnice și au aruncat anatema asupra vrăjmașului dreptei credințe, cruntul eretic, nebunul Arie, ca și unui asemenea îndrăzneț, care va strica pomenirea noastră, să fie supus unni asemenea blestem și să aibă parte cu diavolul și cu Iuda vânzătorul și vrăjmașii Indei care au strigat, cari au spus asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstiului nostru boier, pan Nechifor Beldiman mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Nebojatco la Iași, în anul 7123 <1615> luna Aprilie 6 zile.

Stefan voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 191.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din 1813, ibid, M-rea Bisericană, IV/14.

312

1615 (7123) Aprilie 15, Iași.

† Adecă eu, Ion și Vărvara, feciorii lui Vasilie, nepoții Neagului, cum noi de bună voia noastră, de nime nevoiți, nice asupriți, am vândutu a noastră dereaptă ocană și moșie den satu den Mohorăți, ce să va alcege partea lui Vasilie, pre apa Dobrotvorului, în ținutul Tecuciului, am vândutu lui Corpaci ce au fostu postelnic, dereptu 10 ugh<i>.</i>

Și om vândut de dinaintea lui Simion din Stănișește și Crăciun *din* Crăește și Tooder Scorțăș *din* Benește ¹⁾ și Gligorie *deasemeni* și Lazor *deasemeni* și Hilip și Isac și Buliman *deasemeni* și Costin den Crăești și Cozma *deasemeni* și Obrėjeie *din* Opreșești și Baltă *deasemeni* și Ursu *deasemeni* și Gliga *deasemeni* și Simion *deasemeni* și Macoveiu *deasemeni* și de dinaintea lui Vasilie

¹⁾ corectat din • Dănește

Rugină diiacului și Mihăil<ă> den Frumușel și Mândrul *de acolo* și Lupul armăselul și de dinaintea a mulți omeni buni și bătrâni, den sus și den gios.

Să să știe.

La Iași, în anul 7123 ¹⁾ 1615 luna Ap<rilie> 15 zile.

Acad. R.P.R., CXXVIII/229.

Orig. rom., hârtie, 7 sigilii inelare aplicate.

313

1615 (7123) Aprilie 16, Iași.

† Adecă eu, preutul Pangratie, egumenul de mănăstire de Suceviți și preutul Anastasie și preutul Enoh și preutul Rafail și proegumenul Zahariia și Nikon și preutul Ioan și preutul Luca și tot săborul, mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum am luat dentru mâna Boului vistiârnicului o sută de galbeni, care bani ne-au adaos dumnealui Beldiman logofătul cel mare, pentru ce am făcut cu dumnealui schimbu, de ne-au dat dumnealui un sat anume Rujinții în ținutul Iașilor și noi i-am dat dumisale, Negoeștii în ținutul Neamțului, pre Orbic.

Deci, i-am făcut ceastă mărturie, să-i hie de credință. Iasta mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră. *Să să știe.*

In Iași, *anul* 7123 <1615> Ap<rilie> 16.

Acad. R.P.R., LXI/22.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

314

1615 (7123) Aprilie 29, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Prodan și fratele lui, Gligorie și sora lor, Năstasca, femeia lui Dumitru Ponici și au pârît de față înaintea noastră pe fiii lui Văscan Dobrenchii din Bălăceni pentru a treia parte din jumătatea satului Bălăceni, partea de jos, cu loc de iaz și de mori.

Și au spus ei că fiii lui Dobrenchii stăpânesc acea parte de ocină fără drept. Iar fiii lui Dobrenchii au spus că a cumpărat tatăl lor, Văscan Dobrenchi, mai înainte, a treia parte din satul Volcineț tot dela dânșii, pentru o sută de ughi.

Și după aceea s'au tocmit ei singuri, de bună voia lor și au schimbat acea a treia parte din satul Volcineț, partea de mijloc, cu acea a treia parte din jumătatea satului Bălăceni, partea de jos. Și diresele de cumpărătură ce le-a avut Văscan Dobrenchii pe acea a treia parte din Volcineț, dela cei scriși mai

¹⁾ cifra « 20 » ștearsă, ca să rămâie 10.

sus, dela Prodan și dela frații lui, încă le-a dat în mâinile lor și au arătat și urice și ispisoaace de schimb dela Eremia voevod.

Iar Prodan și frații săi au spus că le-au întors acea sută de ughi pentru acea parte din Volcineț și diresele lor nu sunt drepte și au spus că au și zapis de înapoiere dela Văscan Dobrenchii.

Deci domnia mea i-am judecat după legea țării și le-am aflat lege să jure Prodan și frații lui cu 24 jurători, slugile domniei mele și am scris la catastif pe acei jurători, ca să jure că au întors acei bani mai sus scriși, o sută de ughi, în mâna lui Văscan Dobrenchii și că nu au făcut schimb și că diresele lor sunt nedrepte.

Astfel când le-a fost ziua, ei au venit cu toți jurătorii, precum au fost scriși și nu au voit să jure. Astfel Prodan cu frații lui, ei au rămas dinaintea noastră și dinaintea întregului sfat al domniei mele, iar fiii lui Dobrenchii ei s'au îndreptat și am luat dela ei ferăe 12 zloți la vistieria domniei mele.

De aceea, de acum înainte, Prodan și frații lui să nu aibă a mai pârî pe fiii lui Dobrenchi pentru acea parte de ocină dela Bălăceni, a treia parte din jumătate de sat nici să nu mai dobândească niciodată în veci.

Iar dacă se vor mai afla vreodată la Prodan sau la frații săi niște direse sau niște cărți, pe acea parte de ocină să nu se creadă, ci să le fie ocine și schimb și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7123 <1615> Aprilie 29.

Domnul a poruncit.

† Beldiman mare logofăt a învățat.

† Borăleanul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/96.

Orig. slav, hârtie.

315

1615 (7123) Mai 2.

† Eu Dumitrașco Cucorea mă<r>tu<ri>sescu cu <a>ciastă scrisoare a mea cum am vândut al meu Țigan și rob anume Oprăș, feciorul Danei și pe un fecior a lui, anume Eistratii ei-am vândutu lui Necopoe ca să-i hie lui șerbu și rob în veki și lui <și> feciorilor lui.

Și în tocmala no<a>stră s'au tământat Toader șetrarul și feciorul lui Dumitrașco și Enachi și Gavrilaş Siminiceanul.

Și pre mai mare mărturie ne-am pus pecețile ca să să știe.

Anul 7123 <1615> Mai 2.

Dumitrașco *am iscălit*.

Dumitrașco Cucorca.

Gavrilaş Siminicean.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MDXXI/4.

Orig. rom.

1615 (7123) Mai 9.

† Insumi dela sine mărturisesc, eu cneaghina Nastasia Varticoae, sora lui Costantin Corpaci clucer, în acest zăpis al meu că mă închin cu tot sufletul meu sfintei mânăstiri numită Sava, din târg diu Iași, și am dat sfintei mânăstiri, pe care am spus-o mai sus, numită Sava, ce este în târgul Iași, unde este hramul uspenia stăpânei noastre născătoare de dumnezeu, pururea fecioara Maria, partea mea de vie, jumătate din via ce o am cu fratele meu, Costantin Corpaci clucer, precum a dat și fratele meu, Costantin Corpaci, partea sa, ce a avut el împreună cu mine, jumătate din vie, în viile numite Copoul, ce ne este dreaptă ocină și moștenire dela părinții noștri, din moși strămoși.

Pentru aceasta, am dat sfintei mânăstiri de bună voie, cu toată inima și sufletul, închinându-mă sfintei mânăstiri, pentru sufletul părinților noștri și a bunicilor noștri și pentru păcatele noastre și pentru sufletele noastre, să ne pomenească pururea în sfântul jertfelnic, în cuvintele rugăciunii rostită, neuitați niciodată, pentru cele pe care le-am arătat în această mărturie.

Iar după aceasta, din copiii noștri sau din rudenii să nu îndrăznească să se amestece sau să părăscă sau să adauge alt ceva să spuie un cuvânt despre aceasta. Deci, dacă cineva va rupe închinăciunea noastră făcută cu smerenie sfintei mânăstiri, despre care am arătat, oricine ar fi din neamul nostru, să nu aibă parte în veacurile viitoare să moștenească mila lui dumnezeu, ci să-i fie partea lui cu Iuda Iscariotul, care a vândut pe Hristos spre răstignire.

Pentru aceasta, mărturisesc în acest zăpis al meu. Și la acestea am pus și pecetea la acest zăpis.

Anul 7123 <1615> Mai 9.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava — Iași, XXXVI/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

317

1615 (7123) Mai 12, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Ștefan voevod Tomșevici, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea când am ridicat cu ajutorul lui dumnezeu ruga noastră, sfânta mânăstire numită Solca, unde este hramul sfinților și întru tot lăudașilor și de frunte apostoli Petru și Pavel, domnia mea am binevoit după alte bune întocmiri, pe care le-am făcut la sfânta mânăstire, am voit să cumpăr și robi ¹⁾ Țigani pentru sfânta mânăstire, ca să-i fie pentru multe lucrări de trebuință.

¹⁾ « holopi » în orig.

Intru aceea s'au aflat acești fii de boieri anume: Sava Dănceu și sora lui, Tudora și Oprina și nepoții lor, Vartic și sora lor, Gaftona și Apostol și sora lui, Grozava, fiii lui Medelean, toți copiii și nepoții lui Dănceu, fost staroste de ținutul Tecuci.

Și au venit înaintea domniei mele și înaintea întregului sfat al domniei mele, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut domniei mele dreptii lor robi ¹⁾ Țigani, anume: Oancea cu femeia lui și cu copiii lui și Chervasie cu femeia lui și copiii lui și Stepan cu femeia lui și copiii lui, acești Țigani care au fost ai tatălui lor, Dănceu, dreaptă danie și pomană dela nănașul ²⁾ său, Bratul mare comis din Țara Românească; și Savul cu femeia lui și copiii lui, pe care i-a cumpărat dela Frujina din aceeași țară.

Și Șerban cu femeia lui și cu copiii lui și Stoica cu femeia lui și copiii lui. și Țandâr cu femeia lui și cu fiul lui, Radul și Stancul cu femeia lui și copiii lui, pe cari i-a cumpărat el dela Mogoș din Țara Românească, din ispisocul pe care l-a avut dela domniii munteni.

Și Stepan nepotul lui Stoica și Duța cu femeia lui și copiii lui, pe cari i-a cumpărat el dela Bratul mare comis și dela Mogoș, din aceeași țară.

Toți acești Țigani i-au vândut domniei mele pentru patru sute ughi, însă din dreptele lor direse, din ispisocul de întărire și de pâră pe care l-a avut dela Petru voevod, când s'a pârît cu Struțian fost staroste pentru unii din acești Țigani și el a rămas cu cartea de mărturie dela Mihnea voevodul muntean, și cu cartea dela fiii lui Bratul și dela Mogoș, care i-au dat și i-au vândut acești Țigani, și iarăși din ispisocul de întărire dela Aron voevod și dela Eremia voevod.

Pentru aceea, domnia mea, dacă i-am văzut vânzând de bună voie și domnia mea am plătit deplin în mâinile lor toți acești mai sus scriși bani gata, 400 ughi, dinaintea întregului sfat al domniei mele, arhierilor și rugătorilor de Dumnezeu, chir Anastasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Pavel episcop de Roman și chir Athanasie episcop de Rădăuți și dinaintea boierilor domniei mele mari și mici.

Și după aceea, îndată am dat domnia mea pe acești Țigani, toți, cu femeile și cu copiii lor, sfintei rugii și mănăstiri a noastre mai sus scrise, Solca, întru pomenirea domniei mele și a părinților domniei mele și a doamnei domniei mele și a fiilor domniei mele de Dumnezeu dăruiiți.

Pentru aceea să-i fie robi ¹⁾ Țigani, neclintiți, în vecii vecilor, pentrucă domnia mea i-am cumpărat pe banii dreptii ai domniei mele.

Iar la aceasta este credința a însăși domniei mele, a mai sus scrisului, noi, Io Ștefan voevod Tomșevici și credința boierilor noștri: credința panului Ursu mare vornic de țara de jos, credința panului Mârza mare vornic de țara de sus, credința panului Todica și Petrea pârăcălabi de Hotin, credința panului

---

¹⁾ •holopi• în orig.

²⁾ •nănaș•, așa în orig.

Radul pârcălab de Neamț, credința panului ... ¹⁾ pârcălab de Roman, credința panului Sturzea hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Enachie postelnic, credința panului Diamandi spătar, credința panului Alexa ceașnic, credința panului Gheorghe stolnic, credința panului Alexandri vistier, credința panului Gligorie comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, el, nilostivirea lui, să nu strice dania și miluirea noastră, cu care am miluit sfânta mânăstire, ci mai mult să miluiască sfințele mânăstiri și sfințele biserici, ca și el să-și facă pomenire pentru dobândirea împărăției lui dumnezeu.

Și cine s'ar încerca să pârască sau să-i ia înapoi dela sfânta mânăstire și să strice pomenirea domnici mele, pe unul ca acela să-l nimicească mânia lui dumnezeu și să piară pomenirea lui cu sunet de pe pământ și să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu și de preacurata maică a lui dumnezeu mântuitorul și de 4 evangheliști și de înșiși sfinții frunțași apostoli Petru și Pavel și de ceilalți sfinți apostoli frunțași și de 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu ai noștri, care au întărit în Nicheia dreapta credință și blestemul lui Arie să vie asupra capului lui și să aibă parte cu cei care au strigat asupra lui Hristos spunând sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și cu Iuda vânzătorul în muncile cele fără de sfârșit, amin.

Și spre mai marc putere și tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nechifor Beldiman mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră, de această carte adevărată a noastră.

A scris Ionașco logofăt la Iași, în anul 7123 <1615> luna Mai 12 zile.

Io Ștefan voevod <m. p.,>

M-rea Dragomirna, sub dată.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Două fotocopii slave. la Acad. R.P.R., Fotografii, I/16 și XXVI/29.

O trad. rom. din sec. XVIII la Muzeul Raional Suceava. nr. 62.

318

1615 (7123) Mai 15.

7123 <1615> Maiu ²⁾ 15.

Zapis prin cari Ursu marile vornicul de țara de gios arată că au vinit înaintea sa preotul Văscan cu preote<a>sa Marușca din sat din Lucani și de bună voe au vândut a lui driaptă ocină din sat din Lucani; și iarăș au vândut Marușca giumătate din parte sa, ci să va alege și le-au cumpărat Grigori din Benești, drept 20 taleri bătuți.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ corectat peste: Dech<emv>r<ie>.

Și au fost marturi cari să pominescu, anume: Bucur *din* Crăești, Crăciun de acolo, Ionașco Dorobățu de acolo, Toader *din* Benești, Sava di acolo, Nichita di acolo, Ion Musteață din Bălotești.

Și așa au cumpărat Grigori din Benești moșia cu tot venitul ei și *deasemeni* giumătate din parte Marușcăi, *deasemeni* drept 20 taleri, cari mai sus sănt scriș<i>, și de acum înainte să fie lor moșie și ocină, cu tot vinitul, lor și ficiorilor lor, nepoților și strenepoților.

Deci, văzând și noi a lor bună tocmală și plată deplin, cu bani gata, noi încă ne-ain pus pecete în acest zăpis, ca alții să nu schimbe nici odineoare, în veci, acest zăpis al nostru.

Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, VI/1.

Trad. rom. din sec. XIX.

319

1615 (7123) Iunie 14, Botoșani.

† *Eu* Hilip ureadnic *din* târg Botășen<i> și Dumitru ce-au fost șoltuz și Moșul și mulți omén<i> bun<i> bătrân<i> de târg mărtorosim cu cestu zăpis al nostru, cum s'au sculat Ștefan din Botășen<i>, nepotul Grigăi, ce-au fost vătăman în Miclăușen<i>, de-au vândut un loc de hălășteu, în sat în Miclăușen<i>, a sa direaptă moșie, lui Chiraș vătăman din Miclăușen<i>, diriptu 12 taler<i> și de eaz au dat de lucru 12 taler<i>.

Dece ficiorii lui Ștefan și toată ruda lui, ca să n'aibă nice o treabă, nice a mai pără printr'acela hălășteu, nicedănăoră în véci și nai<n>tea cestui zăpis al nostru, ce să hie moșie lui Chiraș și a ficiorilor lui Chiraș. De aeasta mărtorosim.

Iunie 14 zile, în anul 7123 <1615>.

Eară cui vă părea cu stră<m>bul, să-ș<i> întrebe cu Ștefan și cu ficiorii lui.

† *Scris în* Botășen<i>.

† Vas<i>lie Ștefănes<cu>.

Aead. R.P.R., IV/177.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară aplicată.

320

1615 (7123) Iunie 26, Suceava.

† *Adecă eu* Beldiman mare log<o>f<ă>l, scriem și mărturisim cu ceastă crisoare a noastră pentru rândul egumenului Arsenie de Homor și a tot săborul de-acolea, cum au avut o price pentru o Țigancă, de oarecătă vrême, cu egumenul Calistru de Pobrata și cu tot săborul. Deci au vrut să să paras[s]că și înnaîntea dumisale lui vod<ă>.

Iar într'acea, ei nu s'au părât, ce s'au împăcat de bună voia lor, dennaintea noastră.

Și au dat egumenul den Pobrata egumenului de Homor, pentru acea Țigancă, altă Țigancă cu doi feciori și feciorii simtu anume Ilie și . . . ¹⁾, și un cal.

Pentru acea, de acinu înaintea, să nu aibă mai multu a să pără unul pre altul, pentru aceasta pără, nici dănăoară în véci.

Iasta scriem și mărturisim cu ceastă carte a noastră, *să se știe*.

In Suce<ava>, anul 7123 <1615> Iun<ie> 26.

Eu Beldiman mare log<o>f<ă>t a iscălit.

† Arsenie igumen <m.p.>

Arh. St. Búc. M-rea Sf. Sava — Iași, XXX/4.

Orig. rom. hârtie, două peceți aplicate.

321

<1615> Iunie 30, Mănăstirea Solca.

† Sturzea hatman și pârçălab de Suceava. Iată a venit inaintea noastră Erenia fost vornic și și-a arătat diresale ce le are pe dreptii săi robi ²⁾ Țigani, un ispisoc dela Costantin voevod, iar alt ispisoc dela domnia sa, dela Ștefan voevod, că a cumpărat dela Toader Turcea fost căpitan, o Țigancă, anume Costanda, fiica lui Stănilă ³⁾, care a fost după Vartlic Țiganul, care a murit și a rămas un fiu al lor, anume Dumitru, și alt Țigan, anume Petrea, pe care l-a cumpărat tot dela Toader Turcea.

Și zapisele de cumpărătură dela Toader Turcea încă le-a arătat inaintea noastră.

Deci noi, când am văzut dreptele sale zapise am făcut și dela noi această scrisoare, ca să stăpânească pe acești Țigani care îi sunt de cumpărătură și să aibă a-și face și uric pentru ei.

Aceasta scriem.

Scris la mănăstirea Solca, Iunie 30.

Sturzea hatman a iscălit <m.p.>

Arh. St. Iași, ms. nr. 65, p. 448.

Fotocopie slavă.

Datat după Sturzea hatman în 1615 și după momentul apariției documentare a m-rii Solca.

322

1615 (7123) Iulie 6, Suceava.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am miluit pe sluga noastră Grama ușer cu jumătate de sat anume Ilișești cu loc de vad și de moară.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ « hlopi » în orig.

³⁾ cuvânt corectat.

Care această jumătate de sat a fost a lui Stoian fost uşer şi a pierdut-o în luclenie, când el singur şi cu alţi pribegi şi cu domnul lor, Costantin voevod, s'au ridicat cu mare mulţime de Leşi şi de Căzaci şi au venit asupra domniei mele şi asupra ţării domniei mele cu sabie şi foc, şi au făcut mare război cu domnia mea pe râul Jijia, pe cari milostivul dumnezeu pe toţi i-a dat sub sabia domniei mele, unde şi oasele lor zac până astăzi de faţă spre mărturie veşnică.

De aceea să-i fie lui dela noi ocină şi danie cu tot venitul şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7123 <1615> Iulie 6.

Singur domnul a poruncit.

Ştefan voevod <n.p.>

† Ionaşco <a scris>.

Colecţia Scarlat Calimachi, nr. 22 a.

Orig. slav, hârtie, pecete mică aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1801, sub cota 22.

323

1615 (7123) Iulie 13.

Suret di pe o carte sârbască de giudecată de la Ştefan v<oe>vod din let 7123 <1615> Iulie 13.

Precum au venit înainte<a> noastră şi înaintea boerilor noştri Gheorghie comişel din Dobruleşti şi s'au părât de faţă cu Gavril din Soci, pentru o parte de ocină din Soci, din a patra parte a triia parte, care ace parte au fost a Albăscului şi a Stancăi. Deci Gavril au arătat că-i este lui cumpărătură ace parte de ocină, dela ficiorii Stancăi şi a Albăscului.

Gheorghie încă aşijdire au arătat şi el că şi lui îi este de cumpărătură ace parte de ocină dela ficiorii Stancăi şi a Albăscului. Şi au arătat şi ispisoaace dela Iancul v<oe>vod şi dela Costantin v<oe>vod, iar Gavril n'au avut nici un ispisoc, numai ce vre să s<e> criază pe cuvintele lui.

Deci domniia me am socotit şi am aflat lor lege, ca să ție Gheorghie ace parte de ocină a Albăscului, de vreme ce are şi ispisoaace. Şi încă am mai făcut lor lege ca să întoarcă Gavril banii lui Gheorghie, ce au dat pe ace parte de ocină. Şi i-am pus lui zi, până a triia zi să aibă a întoarce banii lui Gheorghie, iar Gavril nu i-au întorsu. Deci au rămas din toată lege, iar Gheorghii s'au îndreptat ¹⁾ şi au pus şi ferie în vistirie domniei mele, 12 zloţ<i>.

Pentru aceia, de acum înainte, să nu mai aibă a mai pără Gavril pe Gheorghie sau pe alţi răzăş<i>, pentru această pricină, niciodată piste această

¹⁾ în text: «întreptat».

carte a domniei mele, ce Gavril să aibă a-ș<i> întreba cu cine i-au dat banii.

Aceasta scriem.

Domnul a zis.

Marele logofăt au învățat.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi, 1786 Mart<ie> 13.

Marele log<o>f<ă>t.

Arh. St. Iași, CCCXI/ p. 430.

Trad. rom.

324

1615 (7123) Iulie 28, Iași.

Noi Ioan Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, fiul dreptcredinciosului Ștefan Tomșa voevod. Au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor domniei noastre sluga noastră, Vasile Șeptelici și soția lui, Tofana, fiica Maricăi a lui Solomon vistier și fiii lor Ionașco, Vasile, Lupul, Gheorghe și Grozava și au vândut domniei noastre, nesiliți de nimeni. nici asupriți, ci de bună voia lor, satul lor propriu, moștenit din moși — strămoși, cu urice, care sat anume Chezvinii aproape de mănăstirea noastră Solca, în ținutul Suceava, care este așezat pe pârâul cu acelaș nume, Chezvanii, unde se varsă în râul Soloneț, împreună cu tot hotarul și cu tot ce se află în acest hotar, acestea toate le-au vândut pentru o mie de zloți ¹⁾ ungurești, domniei noastre.

Deci noi văzând bună voia lor, le-am plătit pe deplin banii mai sus ziși slugii noastre, Vasile Șeptelici, soției sale, Tofana și fiilor lor, în fața ierarhilor noștri moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava, chir Pavel episcop de Roman și chir Atanasie episcop de Rădăuți și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Și îndată după aceea acest sat l-am făcut danie sfintei noastre mănăstiri Solca, unde este hramul sfinților apostoli fruntași Petru și Pavel, ca să fie și dela noi sfintei mănăstiri mai sus scrise acest sat cu toate hotarele sale uric și tot venitul, din câmp, din apă și din pădure, neclintit în vecii vecilor, pentru pomenirea domniei noastre, a doamnei și a fiilor domniei mele și pentru sufletele și iertarea păcatelor noastre și ale părinților noștri.

Iar cine va încerca să nimicească această danie și miluire a noastră și va îndrăzni să ia sfintei mănăstiri nou zidite satul acesta dat de noi, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului, de preacurata maică a domnului și mântuitorului nostru Iisus Hristos, de 12 apostoli de frunte, de 4 sfinți evangheliști, de 318 sfinți

¹⁾ • dukaten • în trad. germană.

părinți care au întemeiat în cetatea Niceei dreapta credință creștină, acela să fie asemenea lui Arie cel afurisit și Iudeilor care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și să aibă parte cu Iuda, vânzătorul lui Hristos, în muncile fără de sfârșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7123 <1615> Iulie 28.

Ștefan voevod.

Ionașco al treilea logofăt.

Tradus de Ioan Marcinchievici, translator autorizat pentru ilirică.

Controlat și găsit conform cu originalul, în afară de cuvintele corectate. Budai.

M-rea Dragomirna, sub dată.

Trad. în l. germană, dela sfârșitul sec. XVIII, după textul slav.

325

1615 (7123) August 1, Iași.

† Adică noi, Pântea Cozonac, din târgul Iași și Ghervasie aprod de acolo și Gheorghie vistiernicel din Brudurești și Simion aprod de acolo și Nenul păharnicel din Oloșei și Dumitru vistiernicel din Griești și Toader vistiernicel din Soholeț.

Iată a venit înaintea noastră Frăsina, fiica Sorei din Griești, nepoata Tecei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, a cincea parte din jumătate din satul Griești, cu loc de moară la Șacovăț și cu loc de prisacă și cu livezi și cu vie la capătul Dumbravei cu lazuri¹⁾ și cu fânețe și cu tot venitul din vatra satului și din câmp.

Aceasta a vândut-o ea fratelui nostru Obrejje fost sulițaș, pentru cincizeci taleri numărați. Și i-a plătit deplin toți acei bani mai sus scrisi dinaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi deasemenea și dela noi i-am făcut acest zapis al nostru, să-i fie de mărturie²⁾, până ce își va face direse domnești. Să se știe.

Scris la Iași, anul 7123 <1615> August ziua 1.

Eu Marmure uricar <m.p.>

Gligorie fost vornic <m.p.>

<Pe pag. 3-a, începutul aceluiaș document cu greșeli (reluat apoi pe cealaltă pagină) cu însemnarea slavă:> « Am stricat acest ispisoc al nostru ».

Acad. R.P.R., CXX/24.

Orig. slav, hârtie, trei peceți aplicate.

Cu o trad. rom., din 1777, ibid., CXX/24.

¹⁾ « lazuri », așa în orig.

²⁾ « mărturie », așa în orig.

1615 (7123) August 3.

O mărturie dela boierii cei mari a divanului întru care scrie că: au venit innainte lor Magda, fata Soricăi, nepoata lui Ionașcu, și de bună voe ei au vândut a sa driaptă ocenă din giumătate satului Telinești, din a trie parte a șasa parte, ce iaste la ținutul Orheiului, cu loc de iaz și de moară și din vatra satului și din câmpu și din tot venitul.

Aceia au vândut-o ia lui Beldinaiu marele logofăt. drept 48 talere de argint.

In anul 7123 <1615> Av<gust> 3.

Ursul *mare vor<ni>c.*

Mârza *vor<ni>c.*

Grigorie *mare comes.*

Frăținan *mare palicarinc>.*

Acad. R.P.R., Condița m-rii Bărboiul, nr. 13, f. 88.

Copie rom. din 1796.

1615 (7123) August 10, Iași.

† Iată dar, eu Gheorghie Balșe al doilea logofăt și Ionașco al treilea logofăt și Simion mare șetrar.

Mărturisim cu acest zăpis al nostru că a venit înaintea noastră Gheanghea vornic de gloată, cu Demeșcanul fost miedar și cu Gligorcea aprod și cu Tiron aprod și cu Bilica aprod și a întors dinaintea noastră Gheanghea vornic două sute zloți tătărești, bani gata, însă nu alți bani, ci toți ungurești și taleri numărați și potronici, pentru satul Parcova care este în ținutul Hotin, pentrucă i-a fost dreaptă ocină și dedină. Deci s'au sculat ei și și-au luat banii, care sunt mai sus scriși, două sute de zloți tătărești, dinaintea noastră.

Deci, noi văzând tocmeala de bună voia lor între dânșii și întoarcerea deplină și banii gata mai sus scriși, noi încă am făcut lui Gheanghea vornic acest zăpis să aibă credință și să-și poată face și privilegiu domnești pentru ocina și dedina sa, să-i fie cu tot venitul.

Deci, de acum înainte să nu aibă acești oameni mai sus scriși, anume Buteștii, să mai ¹⁾ părăscă pe Gheanghea vornic pentru aceasta, niciodată în veci.

Și la această tocmeală și întoarcere au fost: Vasilie Macri diac și Ionașco fost portar din Săpoteni și Gligorie Băiseanul diac din Băseni.

Și pentru mai mare credință ne-am pus pecetile noastre pe acest zăpis al nostru și mărturie.

¹⁾ « mai », așa în orig.

Și insumi eu Șerban diac, am scris acest zăpis cu mâna mea, să se știe.

Scris la Iași, în anul 7123 <1615> August 10.

Eu Balșe logofăt am iscălit

Eu Ionașco logofăt <m.p.>

† După scrisoarea zăpisului, noi încă am nemerit la ceastă tocmală, adecă eu, Boul ce-am *foſt* vistearnic și Lupul Dragot<ă> *foſt* vornic și Părvana *foſt vornic*. De aceasta dăm știre și noi.

Eu Boul foſt vistier <m.p.> ¹⁾

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXII/16.

Fotocopic slavă, șasc peceți aplicate.

328

<1615 Septembrie 1 — 1616 August 31> 7124.

Scrisoare dela Zahariia Derz<s>ca *foſt* pitaru, în care scriia: precum au zălojită o j<i>rebiia cu casă și cu pământuri în țarină, cu doao fânață și cu totă venitulă, partă dină giosă dină satul Derzsca, dreptă 10 ug<h> câte dzece bani, lui Mironă Cruglică și *celelalte*.

Din anii 7124 <1615—1616>.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Homorul, nr. 111, f. 20 v.

Copie rom. sec. XVIII.

329

<1615 Septembrie 1—1616 August 31> 7124, Hreasca.

† Eu, S<tră>tulat Borăleanul uricar, scriu și m>ărturisescu cu cest zăpis al nostru, cum m-am tocnit de bună voia mia și am dat popei lui... ghie den Hreasca, o jirebie den Pleșeșt<i> ce au foſt a Ilii feciorul po...<c>u tot venitul și ni-au întorsu doodzăci și uptu de taler<i> b<anii m>iei, ce am întorsu eu acei bani <l>ui Ștefan den Pleșeșt<i> ș... mi-am ce... mi a dat... cest de<a>cmu înai<nte>... i hie lui direaptă ocină și cumpărătură, acea jireabie <cu> tot venitul.

Și aceasta tocmală am făcut dentre giupănul Va<sile D>inga diac și Dumitrașco den Pleșeșt<i> și Platon den Hreasca și <D>răgan de acolo și Ni-coar<ă>, fecior<u>l lui Căsiian den Borăle și alți oa<meni> bun<i>.

Și pre mai mare credință, însumi am scris și am pus pecea<te>... <iscăli>tura ca să <e> știe.

Scris în Hreasca în anul 7124 ²⁾ <1615—1616>.

Eu Strătulat Borăleanu uricar am iscălit <m.p.>

Arh. St. Iași, CCXLVI/19.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

¹⁾ întreg pasagiul: *După... vistier*, cste scris în românește.

²⁾ adăugat ulterior de altă înână, cu altă cerncală.

1615 (7124) Septembrie 20, Iași.

† Ivașco mare armaș și Grigore Balșe fost paharnic și Gavril Cernat fost logofăt și Grigore Mogâldea fost pârcălab și Pătrașco Ciolpan și Dumitru Ștefan și Gheorghe Bașotă și Iurașco Bașotă și Grigore Șcheianul și G... ¹⁾ <F>urdui și Gligore Buțcăteanul și Gavril Roșculeț din Ionășești și... ¹⁾ ogănești și popa de acolo mărturisim cu acest zăpis al nostru că a întors pan Grigore Ciolpan hatman dreapta sa dedină, două case cu tot venitul lor, din satul Săoani, ce este în ținutul Sucevii, pe Siret, dela Marghita și dela fiul ei Toader și a dat în mâinile Marghitei și fiului ei, Toader, nouăzeci taleri potronici.

Care acele două case le-au cumpărat Marghita și Toader dela Măriica și dela Dumitru.

Iar pan Ciolpan hatman le-a întors banii, 90 taleri potr<onici>, dinaintea noastră, pentru că și ei înșiși, Marghita și fiul său, Toader, au cerut banii lor dela milostivirea sa, fiindcă lui îi este mai apropiată dedină, iar lor le este mai depărtată.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie și deplină întoarcere, cu înțelegere între ei, și pentru mai mare credință am pus și pecețile noastre pe acest adevărat zăpis al nostru.

Și eu, Pătrașco Bașotă, am scris la Iași, în anul 7124 <1615> Septembrie 20.

Eu Gheorghe Bașotă <m.p.>

Eu Iurașco Bașotă <m.p.>

Pătrașco Bașotă <m.p.>

Acad. R.P.R., CCCCLXVII 5.

Orig. slav, hârtie, trei peceți aplicate.

1615 (7124) Septembrie 28, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Toader aprod din Botești și tuturor rudelor lui, ca să fie ei puternici, cu această carte a domniei mele, să ia desetina din varză, din satul Botești și din Glodeni dela cei cari vor fi făcut acolo grădini ²⁾. Iar cui i se va părea strâmb el să stea de față înaintea noastră. Altul să nu-l oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, anul 7124 <1615> Septembrie 28.

Domnul a spus.

Necoriță mare vornic a învățal.

Acad. R.P.R., III/149.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1817 (ibid. CXXXII/95).

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ « grădini », așa în orig.

1615 (7124) Octombrie 1, Iași.

Eu, Todosie și cu fata mea cu Anghelina și gineri-mieu Costin, mărturisim cu ceșt al nostru, precum am vândul parte noastră ce să va alége din sat din Buruinești, din ținutul Romanului, dum<î>sale lui Dumitru Goi vornic cel mare, drept 50 de talere, bani gata și ni-au plătit dum<nea>lui deplin acești bani, căți mai sus sint scriș<i>.

Și am făcut această tocmală dinainte popii lui Vasile din Hărnicești și a Tomii vist<iernic> și a lui Ștefan de Macsinești și dinnainte a mulți oameni buni, slugi domnești și am pus a noastre peceți pre acest zăpis, ca să să criază.

In Iași, vlet 7124 <1615> Oct<o>mv<rie> 1.

Iaste și ispisoc dela Gașpar vodă pe zăpisul acesta de întăritură lui Dumitru Goe vor<ni>c, pe parte ce-au cumpărat din Buruenești.

7128 <1619> Septev. 18.

Acad. R.P.R., Condica M-rii Bărboiul, nr. 13, f. 49.
Copie rom. din 1796.

1615 (7124) Octombrie 10, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a mărturisit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri credinciosul nostru boier, Urșul Pătrășcan fost clucer, că a dat și a miluit ginerelei său, Gheorghie Gherghel fost mare pitar și fiicei sale, Drăguna, jumătate din satul Rusii, cu un loc de moară la Bistrița și cu vii și livezi, ce este în ținutul Bacău și jumătate din satul Stețcani, pe râul Tazlău, deasemeni la Bacău.

De aceea și domnia mea, dacă ain văzut dania și miluirea lui pentru copiii săi și domnia mea deasemeni ain dat și am întărit boierului mai sus <numit>, Gheorghie Ghierghel fost mare pitar și cneaghinei lui, Drăguna, fiica lui Ursul Pătrășcan clucer, acele mai sus scrise jumătăți de sate, Rusii și Stațcanii la Bașcău, ca să fie și dela domnia mea dreaptă ocină, cu tot venitul. Și altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, 7124 <1615> Octombrie 10 zile.

† Domnul a spus.

Beldiman mare logofăt a învățat.

Arh. St. Iași, XL/10.
Copie slavă.
Cu o trad. rom.

1615 (7124) Octombrie 25, Iași.

† Iată dar nbi, Gheangheea mare logofăt și Mărzea mare vornic de țara de Jos și Nicoară mare vornic de țara de sus, mărturisim cu această scrisoare

a noastră că s'a sculat Marghita și cu fiul ei, Toader, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și și-au luat bani, nouăzeci de taleri, dela fratele nostru, Gligorie Ciolpan hatman, pentru două jirebii, ce au cumpărat ei în satul Săoani, pe Siret, în ținutul Romanului, dela Mărica și dela Dumitru, pentrucă acele jirebii, ce ei au cumpărat, au fost de moștenire ale lui Ciolpan hatman.

Și pentru mai multă încredințare, noi am pus și pecețile noastre pe această carte dela noi, ca să fie de crezare, până când își vor întări și cu dires domnesc: Și înșine cu mâinile noastre încă am scris aici, să se știe.

Scris în Iași, în anul 7124 <1615> Octombrie 25.

Fu Ghianghea mare logofăt am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., CCCCLXVI/6.

Orig. slav, hârtie, două peceți aplicate.

O trad. rom. din sec. XIX, *ibid.*, CCCLXVI/7.

335

1615 (7124) Noembrie 2, Solca.

Eu, Ionașco fost vătah de comiș<i> și Condrea fost hotnog și Onciul diacul și Nechifor păh<arnic> și Tomșea diacul și Nechita din Vărtop, mărturisim cu ces<t> zapis al nostru cum au vinit Ciociul din Uricheni și Ionașcu și Petre și Ionașcu Micanul, de asemeni și au torsu dreapte ocină a sa din parte Giurgii giumătate de ocină, ș'au dat 50 de taler<i> bătuț<i> în mâna lui Simion Băcii, și Simion Băcê ș'au datū zapisul și uricul ce-au avutu pre această ocină, la mâna Ciociului și a lui Ionașco, și a Petrei și a lui Ionașco Micanul.

Deci Simion Băcea, de va vrea să mai scoțā nescare drēsā, ca să n'aibā a să mai crēde, așē mărturisim cu sufletele noastră.

Și prē mai mare mărturie ne-am pus și pecețile, ca să s<ă> crēadzā; și acești bani i-au număratū Ionașcu comisul și Tomșē diacul de Urichian<i>.

Scris la Solca.

† *Eu Onciul am scris în zilele lui Ioanū Ștefan Tomșē voevod, în anul 7124 <1615> Noevree 2.*

† *Ionașcu fost vătah de comiși, și Condre fost hotnog și Onciul diac și Nechifor păh<arnic> și Tomșē diac și Nechita din Vărtop.*

Acad. R.P.R., CCXX/40.

Orig. rom. hârtie.

336

1615 (7124) Noembrie 21, Iași.

† *Io Alexandru Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului*

și întregului sobor dela sfânta mănăstire Galata, ca să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpânească satul Plopii ce sunt pe Bahlui, care sat a fost dat sfintei mănăstiri încă de Petru voevod și a fost luat de Ștefan voevod.

Domnia mea m'am milostivit și le-am dat satul, ca să fie neclintit al sfintei mănăstiri, cu tot venitul.

Aceasta scriem domnia mea. Altfel să nu fie.

In Iași, anul 7124 <1615> Noembrie 21.

Insuși domnul a poruncit.

Alexandru voevod <m.p.>

Vitolt logofăt a învățat.

Ștefan <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/13.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

DOCUMENTE INDOELNICE

DOCUMENTE INDOELNICE

1

<1611 Februarie 25>.

Altă mărturie dela <Iane> școltu<zu>l cu 12 pângari din târgul Tecuciului, precum au venit înaintea lor, Ursul din Totolești și de a lui voe, au vândut a sa driaptă ocină din Plăcințeni, lui Ionașcu Vrabie pârălabu, drept un bou de giug, drept 15 talere înaintea a mulți oameni buni.

Și pentru credința au pus pecete târgului.

Fără an.

Arh. St. Buc., Condica M-rii Răchitoasa, nr. 573., f. 139 v.

Rezumat rom.

Datat după celelalte mărturii ale lui Iane soltuzul de Bârlad (cf. nr. 10 și 11).

Suspect, deoarece aici se menționează târgul Tecuci, iar Ionașcu Vrabie este arătat ca pârălab.

2

1611 (7120) Decembrie 11, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele rugătorii noștri, egumenul și întregul sobor dela sfânta mănăstire și biserică Besericani, zidită de Ștefan voevod și de Petru voevod cel Bătrân și au arătat înaintea domniei mele diresele de danie și de miluire dela Petru voevod și de întărire dela Eremia voevod și dela Simeon voevod, pe o poiană, care este sub Ceahlău, zicând călugării că le-a luat-o părintele și arhiepiscopul Gheorghie, ca să le dea alt loc.

Deci noi, cu întreg sfatul domniei mele și cu arhiepiscopul Anastasie, am cercetat și ne-am sfătuit să nu se strice dania și miluirea vechilor domni și am dat sfintei mănăstiri Besericani, pentru acea poiană alte poiene și loc. împrejurul lor, care se numesc Biserica și Cârnu și Bicazu, ca să le stăpânească și pe acelea sfânta mănăstire Beserecanii.

De aceea, să le fie lor și dela noi acele poiene și locuri, cu tot venitul. Și altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

In Iași 7120 <1611> Decembrie 11.

Insuși domnul a poruncit.

Ștefan voevod <m.p.>

Haraga <a scris>.

<Pe verso slav:> Ispisoc pe poiană și pe braniște.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericanî, XIII/5.

Act slav, hârtic, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1850.

Suspect prin faptul că aproape tot textul este scris pe deasupra altuia ras, din care au mai rămas urme și apoi la această dată încă era domn Constantin Movilă voevod.

3

<1612> Februarie 23, Ruptura.

† Adec<ă> eu Gărdan și cu inimă-inea Nastea și cu hitrêgo inieu, Lazor armaș din Roptor, mărtorosim noii co cestu zapis al nostru, com noii, de bonă voia noastră, de nin<e>ne nevoiți, nici înprêsorați, ce de bonă voia noastră, am noii vândotu loii Ionașco Jorea cămănanu mare, o parté de ocin<ă> dinu sêliștea din Bahnă, parte Nastei co fecior mieu Gărdanu, parte mea, din a tree parte giomăta[a]lê, ce estea partea a mea co feciorolu me<u> Gărdanu.

Și așjidirele amu maii vândolu și cee goimătat<e> din a trée parte, tot dinutr'a acelu bătrun co a frăținê-mieu, loii Ionăș, căci o omu cumpăratu co bărbatolu mieu Lazor armaș și co feciorulu mie<u> Gărdanu, dela frate mieu Ionăș derep<t> 73 de taleri și amu vândolu loi Ionașco Jorea cămănanu, toat<ă> a trée parté un bătrân dinu totu satol, derep<t> o sot<ă> de taleri... 1) cindzéci.

Și moșie ce amu avotu și compărător<ă> și amu întreat nepoții mie ce am avot, eii n'au vrotu să răscomperé moșiia și eu om vândot <l>oi Ionașco Joreii cămănanu, căci i-au fost întru hotaru co altu satulu... 1) ca s<ă> hie loii ocin<ă> și moșie în veci.

Și au fost molți omini bun<i> din megiiăș<i> și dinu satu din Roptor, anoné Mircea din Hărmănești și Toaderu celu maré din Urdzici și Ignatu Târcolu de acolea și Marco din Arămești și Matheiu din Stăjăreni și Grozavu din Roptor și Larionu de acolea și Ilea de acol<ea> și Toaderu Hărmănescolu de acolea și molți omini bun<i>.

Și pré maii maré mărtorie n<e>-amu pos pecețil<e> într'acestu zapisu al nostru, ca s<ă> să știa.

† *Scris în Roptor, Fev<ruarie> 23.*

1) loc rupt.

<Pe verso, începutul aceluiaș act și însemnarea:> O a trie parte, adică baștina și cumpărătura Nastii și a bărbatului ei Lazor armaș și a fiu-său Gărdan, vânde lui Ionașcu Isăcescu, drept 150 taler*> 1)*.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CXLII/3.

Act rom. suspect după hârtie și scris, cu patru peceți aplicate.

Datat după documentul din 1612 Decembrie 10, pentru aceiași vânzare, Arh. St. Buc., Mitrop. Mold., CXLII/2.

4

<1612 1613> Martie 20.

† Io Ștefan voevod, *din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei*. Adecă<ă> a venit Gheorghii Zmăulă, sluga noastră, la domne-mea, zicându că are ocină și moșia în satu în Rădeni, de într-a șeșia parūte, giunătate, parūte den sus, desupra Redeni și stălpul ne estea desupra Răduțiului, în stejarū și în dereap-tulu locoliui la Jejeia, în unghiulu cel mare, la grădini, așisdere ne-i stă<l>pū.

† V<ă>leat 7125 <1617> luna Martie<ie> 20.

† *Insuși domnul a poruncit*.

Voiuco log<o>fet.

† Nica ur<icar> <a scris>.

Arh. St. Iași, CLXXIV/15.

Fals rom., hârtie, pecete tăiată dnu't'alt doc. și lipită pe acesta, cu vată.

Datat după domnia lui Ștefan Tomsa voevod și după anii în care Voico apare ca logofăt.

5

1612 (7120) Mai 4.

Copie.

Adecă, den Calea Babii în Fântăna Anegroae drept pe hotar la mijlocul locului despre amiază-zi drept pe hotar, din capul părăului la mijlocul locului și deasupra Piștelnișilor drept pe hotar și unde întră hotarul în pădure la Călin în Lacul Roșiu în Prisaca lui Mărgelat, alătore cu drumul ce merge la trestie și în dreptul locului în vârful dealului și de acolo supt Pleașe în fântână și din fântână, unde se pogoară drumul dela obârșie în Lunca Plopilor și de acolo în coada Horarețului în cap în mijlocul locului și în mijlocul satului, între Șipote, dintre Șipote la deal, spre apus, drept pe hotar și drept în muchea dealului la mijlocul lui unde s'au prevestit... *1)*

Și de acolo drept pe hotar, unde întră hotarul în pădure în gura drumului care vine dela Băiceni și de acolo în dreptul locului în vârful dealului dinspre apus, din gios de piscul dubașălor drept din culmea dealului în mijlocul co-drului dispre răsărit și de acolo în vale, spre apus și din vale supt... *1)* în fântână.

1) loc alb în text.

Și din fântână în dreptul Horarețului drept în margine, pe margine la vale, în matca Văii lui Odob în izvoară carele-s în țărmurile văii. De acolo spre apus, drept pe hotar pela capetile pământurilor și drept supt dial dispre apus la deal, pe supt margine, spre apus, unde esă drumul dela Băiceni, cumu-i pe câmpu scris, așa-i și în codru în obârșia văii Zeletinului. De acolo în sus nu mai au treabă Mijlocenii în codru, că s'au părăt Mijlocenii cu Toader, ficiorul lui Mărgelat, *fiul lui Odob*, înaintea lui vodă și i-au rămas Toader denaintea lui vodă.

Și dacă i-au rămas, au venit cu sluga logofătului celui mare și au strâns megieș<i> di penpregiur, care oameni au fost penpregiurul locului, anune Avram *mare* vornic din Misăhănești și Costin *mare* hatman și Turle pârăcalabul *din* Piticeni, Banul vornic *din* Fundeni, Bogdan *din* Sălivestri, Echim de acolo, Oana *din* Sălivestre, Fragă *din* Crăulești, Răgilă *din* Băiceni, popa Gheorghii *din* Băiceni, Gogea *din* Ciuturești, Giudețul *din* Giurcani.

Așijdere am venit eu, sluga logofătului celui mare ș'am scris oamen<i> bunii carii mai sus scrie. Deci, le-am cătat derăsăle împreună cu acești oameni ș'am găsit dat mai mult de Mărgelat 30 de taleri. Deci am aflat să ție Mărgelat doao părți și Mijlocenii să ție o parte și i-am așazat așa precum au ținut moșul său, să ție și ei.

Iar cine s'ar scula din întru dânsii oareicari și nu să țane de giudețul mărierii sale și de a nostru, la ce giudeț va merge, să fie de certare și de rușine și să i se rază barba și mustețile și să fie blestemat și afurisit de 318 *părinți*.

Și pentru credință ni-am pus și iscăliturile să fie de credință. Și ciobote au dat Mărgelat Toader 12 galbeni pentru Mijloceni, să i se întoarcă lui Toader.

Avram *mare* vornic, Costin *mare* hatman, Turlea pârăcalab, Bogdan, Echim, Oana, Fraga, Răgilă, ereu Gheorghii, Banu vor<ni>c, Gogea, Giudețul.

În anul 7120 <1612> luna Maiu 4.

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, IX/5.

Trad. rom.

Suspect prin conținut și formular.

6

1612 (7121) Decembrie 10.

† Adec<ă> eu Găr<dan, fecio>¹⁾rul Nastei din satu din Roptor, mărtorisescu eu cu cestu zapisu al meu comu eu de bun<ă> voia mea a<m vândut> ¹⁾ partea mea din satol din Bahnă, ce s'au vinitu de prē înmē-mea Nastea, loii Ionașco <Jor>¹⁾ea cămănar, dereptu treidzeci de taleri și trei.

Și așidērel<e> eu iarăș Gărdan și co hetrēgu Lazor armășel mărtorisimu noii co cest zapis al nostru, com noii de bun<ă> voia noastră, di nim<i>nea

¹⁾ loc rupt în orig.

nevoit<i>, nici înprăsorași am vândotu noii loi Ionașco Jorea cămănar, iarăș din ceia <pa>rté de sat din Bahnă, giomătaat<e> ce au fost compărător<ă> hi-trégo mieu loii Lazor armășel <și> ¹⁾ co Gărdan, del<a> Ionăș, fratel<e> maméi Nastéi, și comnatu loii Lazor armășel, déreptu <șesedzeci> ¹⁾ taleri și doii, dintru acee parté dé sat den <B>)'ahnă, partea din sus de s'<a>u cliénatu partea loii Ianăș și co a sorori-s<ii> Nasté; deci dintru a trée parté giomătaat<e> și din partea loii Ianăș, partea loi Gărdan [ce]ce s<ă> va alegé de pré înmă-sa Nastea.

Și eu iarăș Ignatu. . . ¹⁾ nis co cest zapıs al mieu, com eu iarăș <d>e bon<ă> voia mea, <de>¹⁾ ninene nevoitu nici înprăsorat, ce am v<ăn>¹⁾ dot loii Ionașco Jorii cămărarul, iarăș dintru acée parte, part<e> mea dintru a trée parté din giomătaat<e> ce — să va alegé din partea Nastéi înmiei noastre partea mea și mi-eu datu el un poloboc dé inieré și șepté stopi și treisprédzéci taleri totu potroinici de m'ainu plătitu de undé mi-eu fost névoc.

Deci noii i-amu vândotu din vatreă satoloi și din cămpu și din pădoré, din tot vinitolu satoloi, co fânaș, co pomété, co totul ce-i vinitolu, ca si<i> hie loii ocin<ă> și moșie în veci.

Și eu Nistor, feciorul loii Dănil<ă> din Bahnă, mărtoriséscu co cest zapıs al mieu, comu eu dé bon<ă> voia mea, de nimene névoit, di amu vândotu partea mea din mijloc, iarăș dintru a trée parté a patra parté, co loc dé cas<ă>, co <po>meși și déla das și din pădor<i> și din cămpu, co totu vinitol, cătu să va alegé dintru a trea parté a patra parté și mi-eu datu doii boii hun<i> și cinsprédzéci taleri totu potron<i>ci.

Și la tocmal<a> noastră au fost molți omin<i> bon<i> și pré înprégior mégiiăș, anomé Mircea din [din] Hrănești, Toader cel Maré din Urdzici, Ignatu Tărcolu de acol<ea> și Marco din Arămeșt<i>, Mathei din St<ăjă>reni, Groza din Roptor. Larion de acol<ea> Ilea¹⁾ de acol<ea>, Toaderu Hărmănescol de acol<ea> și molți omini bun<i> [mégi] megiiăși.

Și pré mare credință ne-au pos péceșil<e> într'a acestu zapıs.

7121 <1612> Decembrie 10.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CXLII/2.

Act rom. suspect după hârtie și scris.

Cu o copie la Acad. R.P.R., CLVII/95.

7

1613 (7121) Iunie 20.

Copie.

Însămnare de bătrânii ce sânt în satul Ciutureștii, ci este la țin<u>t Romanului, la ocolul de jos, ci să hotărăște cu moșia sf<ă>nt Savei din târgul

¹⁾ loc rupt în orig.

Eșii, anume cu Băicen<i>, și iarăș bătrâni altui sat, auume Poiana, din fundul Tutovii, unde au fost casa lui Giure boerin, în Vale Bradului, care moșie și sat să hotărăște cu satul Giurcau<i>.

Și bătrân<i> acestor sate aceștia săut, anume: Necodim Bașotă monacu, ce au fost mare vist<ier> și Toader Fraga și Opre ce au fost stărp, <a>re să înparte pre cei doi fraț<i> fiind stărp, strănepoț<i> Iugăi mare post<elnic>. Aice arătăm cum au purces înmulțire sămiuțeuui, care din cine au purces și câte spiță de ne<a>n s'au făcut, pentru ca să se știe fișticarile din ce bătrâu este.

Popa Grigorie Ciupercă, fiul lui Andronic din Obârșia diu Berheciu, țin<u>t Tecuciului de baștină de acolo, au luat pe fata lui Toader Fragăi, din sat din Ciuturești și au făcut patru ficiori și o fată, anume Todosie vătavul de stolnicei și Gheorghită cămăraș, ci au fost stărp și Chifanie iarăș stărp și Tudoriță iarăș stărp, *deasemeni* starpă și din toț<i> ficiorii popii lui Grigorie, uumai Todosie vătavul de stolnicei au făcut ficiori.

Insă vătavul de stolnicei Todosie au luat pe Nastasiia, fata lui Rugiuă, din sat din Găiciana, *dela* țin<u>t Tecuciului, și au făcut trii ficiori și trii fete, anume: Ursul și Vasile și Pătrașcu, ce au fost stărp și Lupa și Acsana și Zlata, ce au murit. Și din toț<i> ficiorii lui Todosie numai Ursul și Vasile și Lupa și Acsana au făcut ficiori. Și dintr-a acești ficiori, doi ficiori și doă fete a lui Todosie, ce au fost cu roadă, au purces ne<a>mul acestui bătrâu Todosie, în patru spiță, după cum il arată spițile în alte spiță, căruia ficior al lui Todosie în răclița sa. Insă Ursul, ficiorul lui Todosie, au luat pe Măricuța din sat din Bătrânești, fată lui Croitor, și au făcut patru ficiori și o fată, auume Gheorghită și Ariton ce au fost stărp și Lupașcu ce au fost protopop și Neclița ce au fost sterp și din toț<i> ficiorii Ursului numai Gheorghită și Lupașcu ce au fost protopop au făcut ficiori.

Lupa, *deasemeni* sor<a> Ursului, care au ținut-o Lazor Tălpău, din sat din Cămpen<i>, *dela* țin<u>t Romaunlui, carile este de moșie de acolo și au făcut doi ficiori și o fată, anume Chiriac și Costantin, ce au fost stărp și Ileua *deasemeni* sterpă. Și toț<i> ficiorii lui Lazor, numai Chiriac au făcut ficiori. anume Gheorghe.

Vasile, *fratele* Ursului, au luat pe Todosca, fata lui Andone, diu sat din Obârșen<i>, *dela* țin<u>t Tutovii și au făcut patru ficiori și doă fete, anume Ioan și Costantin și Petre ce au fost stărp și Mărica și Dumitra și Gavril.

Acsana, *deasemeni*, sor<a> Ursului, pe care au ținut-o întâi Neculai din Berbinceni și au făcut doă fete, auume Ioana și Aughinia ce au fost starpă și murind Neculai, iarăș s'au măritat Acsaua și au luat-o un Neculai Strămbul și au făcut numai un ficior, anume pe Ioan.

7121 <1613> Iuni<e> 20.

Și aciastă copie este scrisă și poslăduită din cuvânt în cuvânt, întocmai după ce adivărată, ce să află la mâinile noastre mai jos Țscăliții, încredințându-să și cu Țscălitura pasnicilor și cu punire peceții.

<1>836 Noemvri<e> 14.

...¹⁾ Iuga răjăș și prestrănepot lui Iuga mare post<elnic>.

...¹⁾ răzeș și prestrănepot lui I<u>ga mare post<elnic>

Eu Tănasă I<u>ga prestrănepot loi I<u>ga mare post<elnic>

...¹⁾ Ariton Ciohodar răzeș și sprestrănipot lui Iuga mare post<elnic>
Costantin...¹⁾

Arh. St. Iași, CCCV/5.

Copie rom.

Suspect prin conținut și formular.

8

<1613 Septembrie 1 — 1614 August 31> 7122.

Suret scos de pe un zăpis a Saftii giupănesii lui Ciugole, din v<ă>let 7122 <1613—1614>.

† Adec<ă> eu, Saftă, giupănias<a> Ciugolii, scriu și mărturisăsc cu acest adivărat zăpis al meu precum au vinit inaint<e> me Strătulat Brahă și cu Măcici și Ilie și Marco, de s'au început a să ruga cu toții, pentru giu<ă>tat<e> de sat de Godinești, precum au dzis că driaptă moșie a lor, vândută de Toder Arbure, făr<ă> știre...¹⁾ drept o sută și cincidzici de lei.

Deci ei au cădzut după mine, cu ficiori de boeri, să iau acii bani, o sută și cincidzăci di lei, și să le dau moșie pe giu<ă>tat<e> di sat de Godinești.

Insă apoi au dat Strătulat Brahă și cu Măcici o sută di lei, iar Marco și cu Ilie au dat cincidzăci de lei, din giu<ă>tat<e> de sat a trie parte, lui Marco și Ilie.

Insă Marco și Ilie n-are triabă la hăleșten, căci nu era făcut de Arbure, ci ăra făcut de Balică hatmanul, de strămoșul a Măcicii și a Niții Brăhœi.

Deci s-au tămplat la acest zăpis al meu ficiori de oameni buni, de boeri, anume Pântilei Bărbovschii și Simion Bărbovschii și Dum<i>tru Bărbovschii și Isac Bărbovschii și Ionașco Flocosul.

Deci, noi vădzând daț<i> bani deplin dum<i>sali giupănesii Ciugoli, deci iacă noi ni-am pus Țscăliturile la acest zăpis adivărat a nostru, să s<e> criaz<ă>.

Let 7122 <1613—1614>.

Safta Ciogoloia.

Și eu Ignatie preotul dela Iurcăuț<i> am scris de pe acel vechi întocma, asemêne.

La v<e>let 7271 <1763> Ap<rilie> 6.

Arh. St. Iași, CCCXXX/1.

Trad. rom.

Suspect; data nu poate fi 7122, deoarece Balica e strămoșul lui Măcici.

¹⁾ indescifrabil.

1615 (7123) Februarie 6, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au luat zi, dinaintea noastră, Văscan și fratele lui, Bălăban ¹⁾ diac, cu slugile noastre Necoară fost armaș și cu Larion aprod și cu oamenii lor, pentru satul Vorniceanii și Petreștii, partea de sus, în ²⁾ ținutul Covurluiului, ca să-și aducă privilegiile ce vor avea pe acel sat. Și le-a fost ziua, după sfânta bobotează, într'o săptămână.

Și când le-a fost ziua, slugile noastre Necoară fost armaș și Larion aprod și oamenii lor, au venit la zi și au așteptat până la patru săptămâni după zi. Și s'au îndreptat și și-au pus ferie, 12 zloți, în vistieria noastră, iar Vascan și Bălăban ³⁾... Precup diac au rămas dinaintea noastră, la zi.

Pentru aceasta, am dat și am întărit slugilor noastre, mai sus scrisului Necoară fost armaș și Larion aprod și oamenilor lui, acest înainte zis sat Vorneceani și Petrești, partea de sus ⁴⁾, în ținutul Covurluiului și de acum înainte să nu aibă mai mult a pârî Văscan și Bălăban ⁵⁾ diac, pentru această pâră, pe slugile noastre Necoară fost armaș și pe Larion aprod și pe oamenii lui, nici să-i dobândească niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7123 ⁶⁾ <1615> Februarie 6.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVII/195—195 a.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1825.

Actul a suferit o falsificare. Numele celor rămași și ale satelor, scrise în sec. XVIII, peste loc ras.

¹⁾ pasagiul « Văscan... Bălăban », scris în sec. XVIII, peste loc ras; se mai observă că al doilea nume a fost « Precup ».

²⁾ pasagiul « Vorniciani... în » scris în sec. XVIII, peste loc ras.

³⁾ în pasagiul « iar... Bălăban » se mai vede scrisul vechi, peste care s'au scris aceste cuvinte.

⁴⁾ pasagiul « Vorneceani... sus », scris în sec. XVIII, peste loc ras.

⁵⁾ în pasagiul « Văscan... Bălăban » se mai vede scrisul vechi.

⁶⁾ cifra unităților, corectată.

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA SLAVĂ

90
CLVII

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and spans most of the page. A circular stamp is visible at the top center. The document appears to be a page from a book or a collection of documents, as indicated by the number '90' and the Roman numeral 'CLVII' in the top left corner.

Handwritten signature or name at the bottom right: *mitzoff*

193
CXL

REACTOR
1888
ROKIA

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and spans most of the page. At the bottom, there are several large, stylized signatures or initials, some of which appear to be crossed out or heavily scribbled over.

91
CLVII

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or record. The text is written in a cursive style and is partially obscured by dark ink smudges and stains. The document is dated 1854, as indicated by the circular stamp.

КЛАДЕШКА
МЛССЕ
КОСТАВА

Handwritten text at the bottom of the page, including a signature and a date: 1854.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or a Romance language, written on a parchment page. The text is arranged in approximately 25 lines, with some lines starting with large initial letters. The script is dense and characteristic of the 12th or 13th century. There are some dark spots and stains on the parchment, particularly in the middle and lower sections. At the bottom right, there is a signature or date that appears to be "1199".

CLXXXVIII

1858
OMNIBUS

Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering the upper two-thirds of the page. The text is dense and includes various abbreviations and flourishes.

Handwritten signature or initials at the bottom left of the main text block.

Handwritten signature or initials at the bottom right of the main text block.

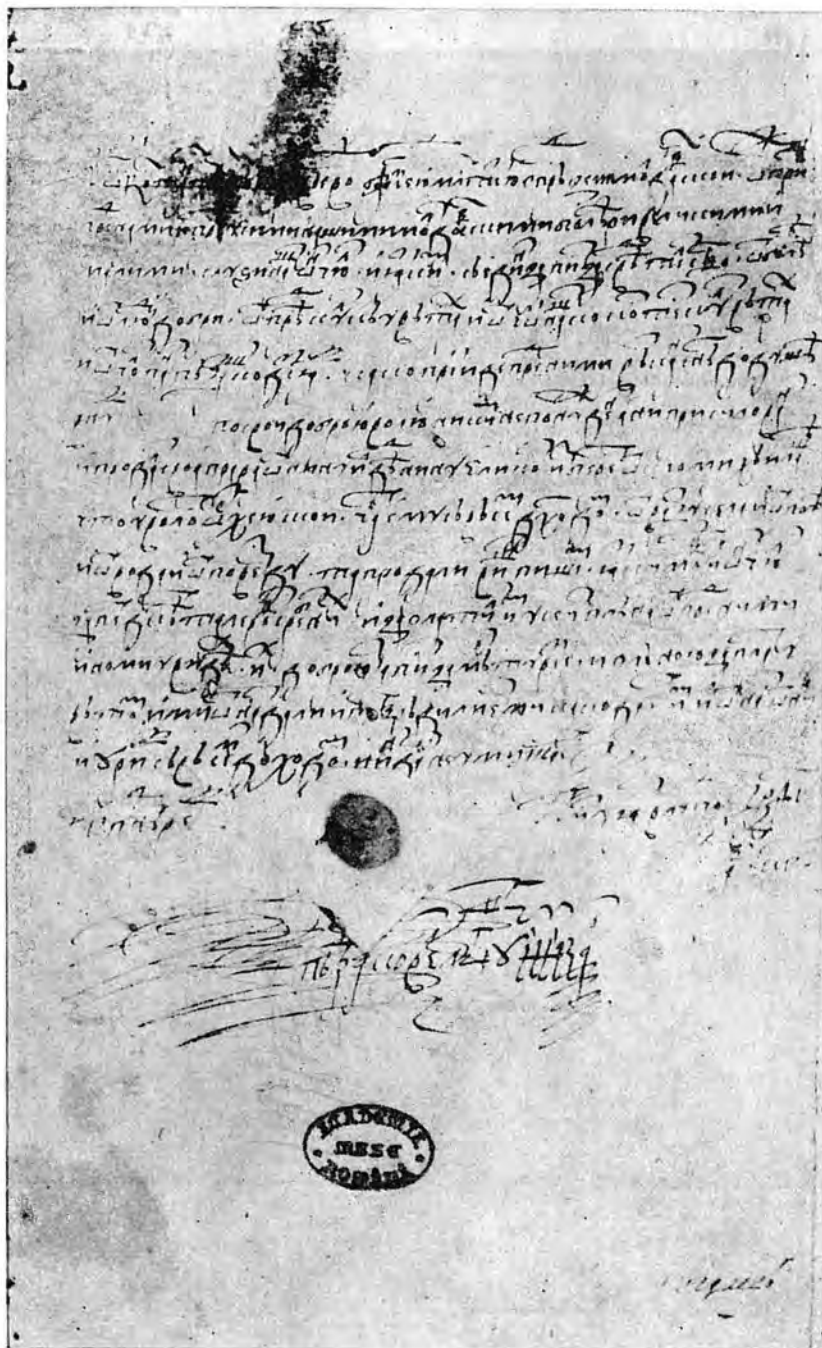
Large, stylized handwritten signature or seal in the lower middle section of the page.

Small handwritten text or notes located below the large signature.

Small handwritten text or initials at the bottom right corner of the page.

LVI

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on aged, slightly stained paper. The script is dense and fills most of the page. There are some large, dark smudges or ink blotches in the lower half of the page, particularly on the left side, which partially obscure the text. The text appears to be organized into several lines, with some larger, possibly decorative or significant words or phrases. The overall appearance is that of an old, well-used document.

93
CLVII

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript page. The text is arranged in several lines across the page. There are some large, stylized initials or signatures at the bottom of the page.

ACADEMIA
MSSC
ROMANIA

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or Romanian, covering the upper and middle portions of the page.]

[A large, stylized signature or set of initials in the lower right quadrant, featuring a prominent circular seal or stamp.]

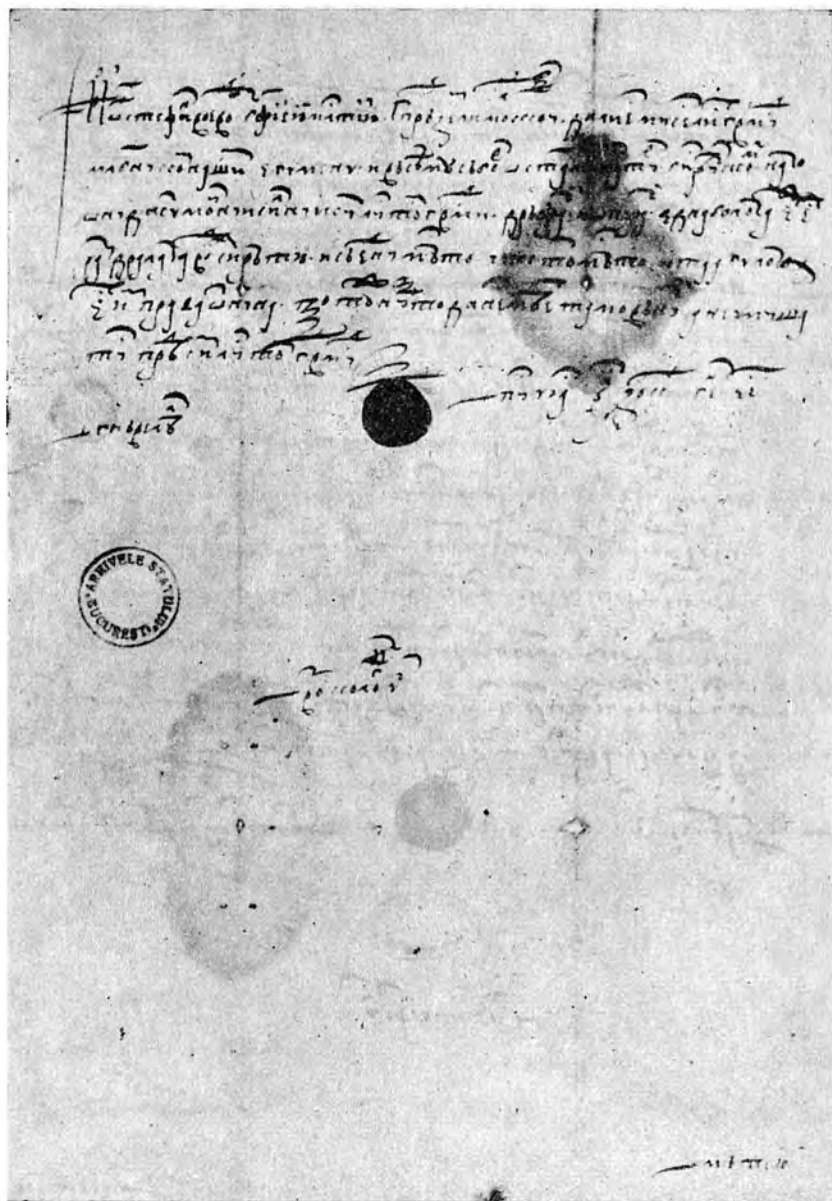
[Additional handwritten text and markings at the bottom of the page, including what appears to be a date or reference number.]

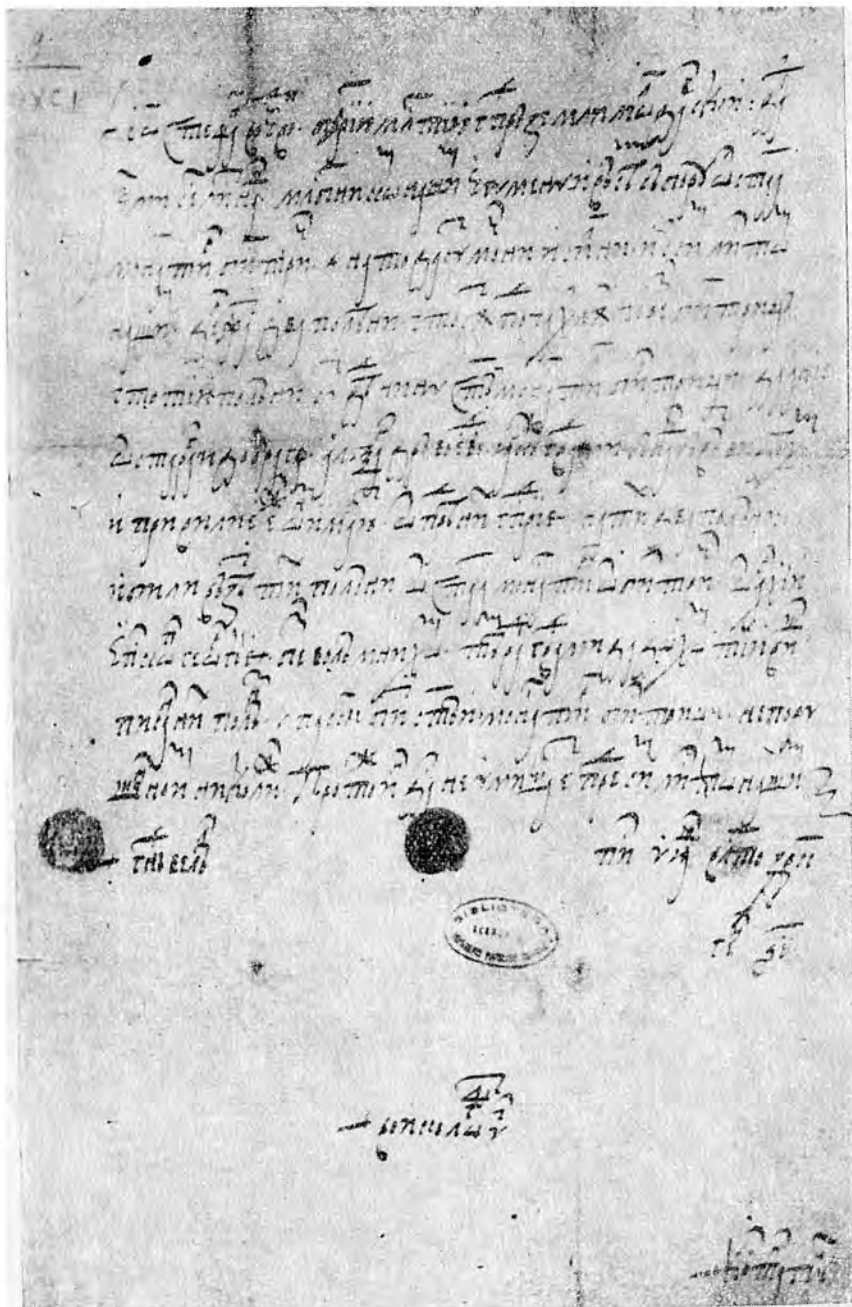
Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and spans most of the page. There are two dark circular marks at the bottom center of the page, possibly ink smudges or remnants of a seal.

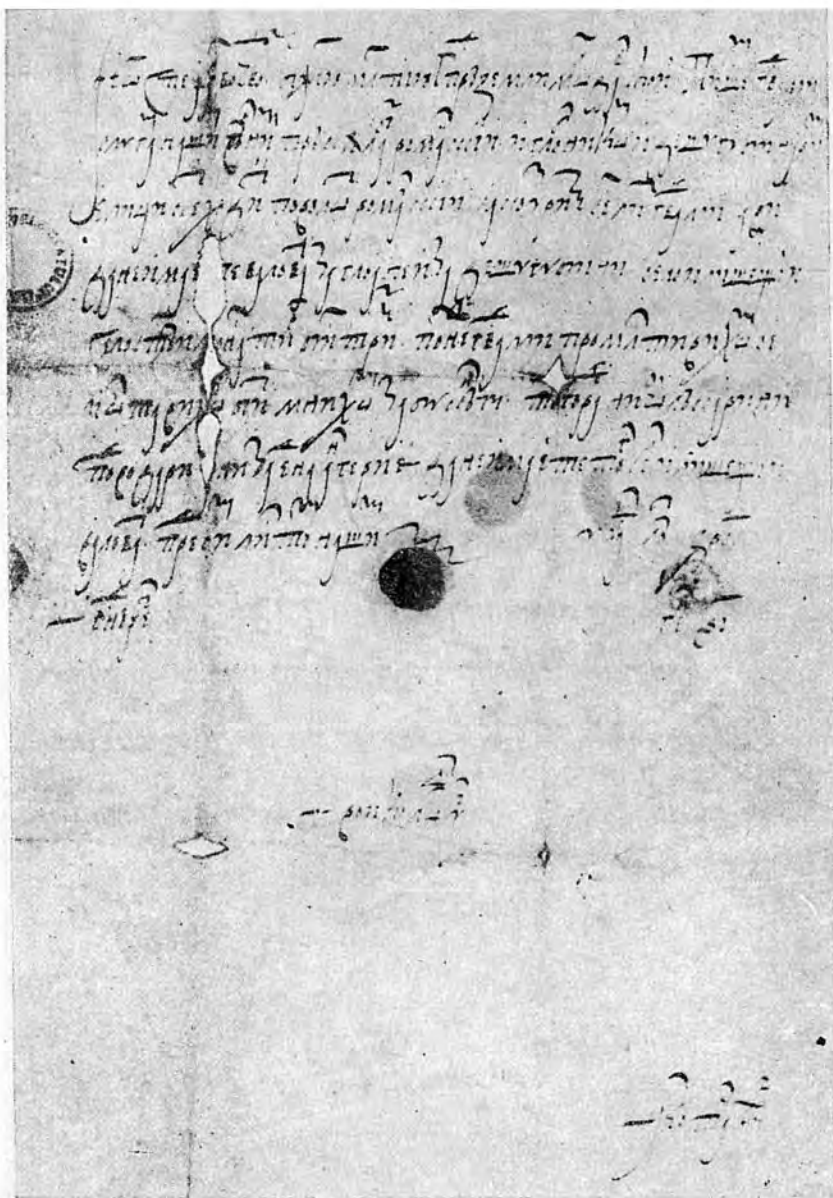
Handwritten text in Cyrillic script, likely a document or letter. The text is dense and appears to be a formal or legal document. There are several lines of text, some of which are heavily obscured by dark ink or damage. In the top right corner, there is a rectangular stamp with the text: "A.S.B. - S.B.P. M-ra Neamt P.XCII № 773". In the top left corner, there is a circular stamp with the text "BUCUREȘTI". The document is written on aged, slightly yellowed paper.

4
Dxei

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or contract. The text is dense and spans most of the page. There are several lines of text, some with large initial letters. A large black circular mark is present in the lower middle section, possibly a redaction or a seal. Below this mark is a circular stamp with illegible text inside. At the bottom of the page, there are several lines of text, including what appears to be a signature or a date.

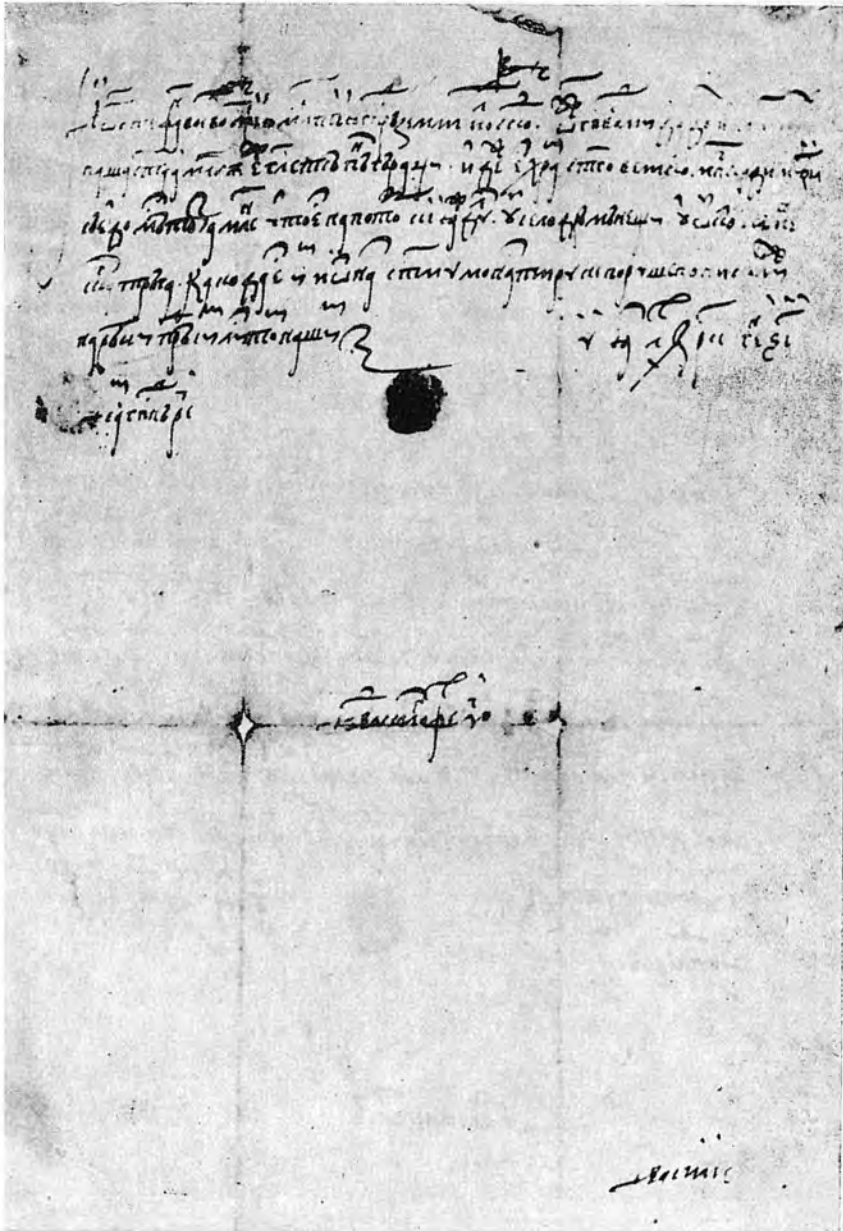

[Faint handwritten text in a historical script, possibly Cyrillic or a related Slavic alphabet. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page.]

Восполасаръ

Всина

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, with a large initial 'H' and 'E'. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and fading. A large black circular mark is present in the lower center of the page. There are some faint markings and a signature-like scribble at the bottom right.

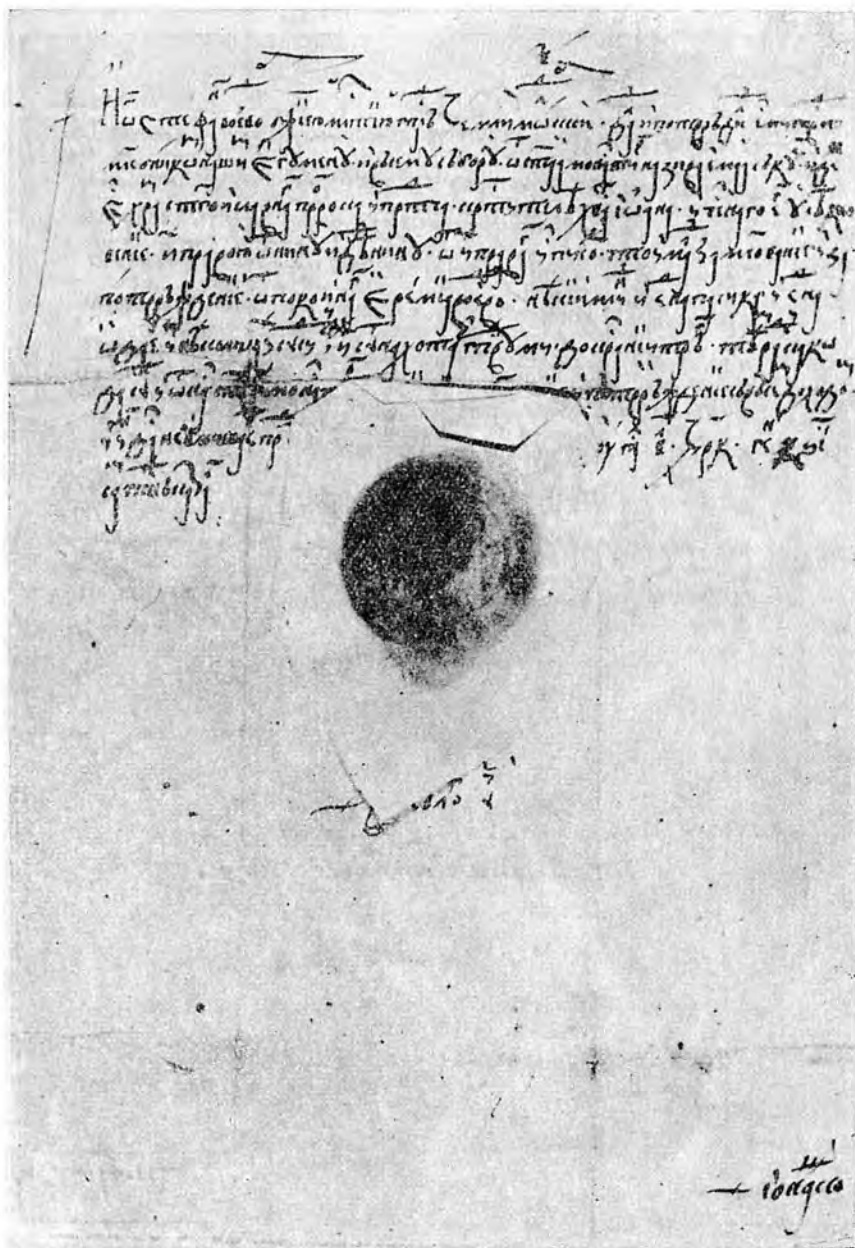
M. r. o. a. N. o. a. g. n. y.
P. X. C. II. №. 1122.
[Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or record, with some faint markings and a small diagram below the main text.]

P. 27

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, more decorative letters. The script is dense and difficult to decipher. There are some markings and symbols interspersed with the text, including what appears to be a large, stylized initial or symbol in the middle of the page. The text is written on aged, slightly textured paper.

— soco 10

— 109/11

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, more decorative characters. The script is dense and difficult to decipher without specialized knowledge of the language or dialect. There are some large, stylized initial letters at the beginning of lines. The text appears to be a formal or legal document, given the context of the page number and the style of the handwriting.

U. R. P. L. I. V. Nr. 278

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. The document shows signs of age, including a large circular stain in the center and a cross-shaped mark in the lower right quadrant.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. The document shows signs of age, including a large circular stain in the center and a cross-shaped mark in the lower right quadrant.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. The document shows signs of age, including a large circular stain in the center and a cross-shaped mark in the lower right quadrant.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on a light-colored, aged paper. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the age of the document. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. There are some markings above the text, possibly indicating line numbers or specific sections. A large, dark circular mark is visible in the lower right quadrant of the page, which appears to be a hole or a significant stain. The overall appearance is that of an old, handwritten document.

[Faint, mostly illegible handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or charter.]

[Handwritten signature or initials in Cyrillic script.]

17
CCCLVII

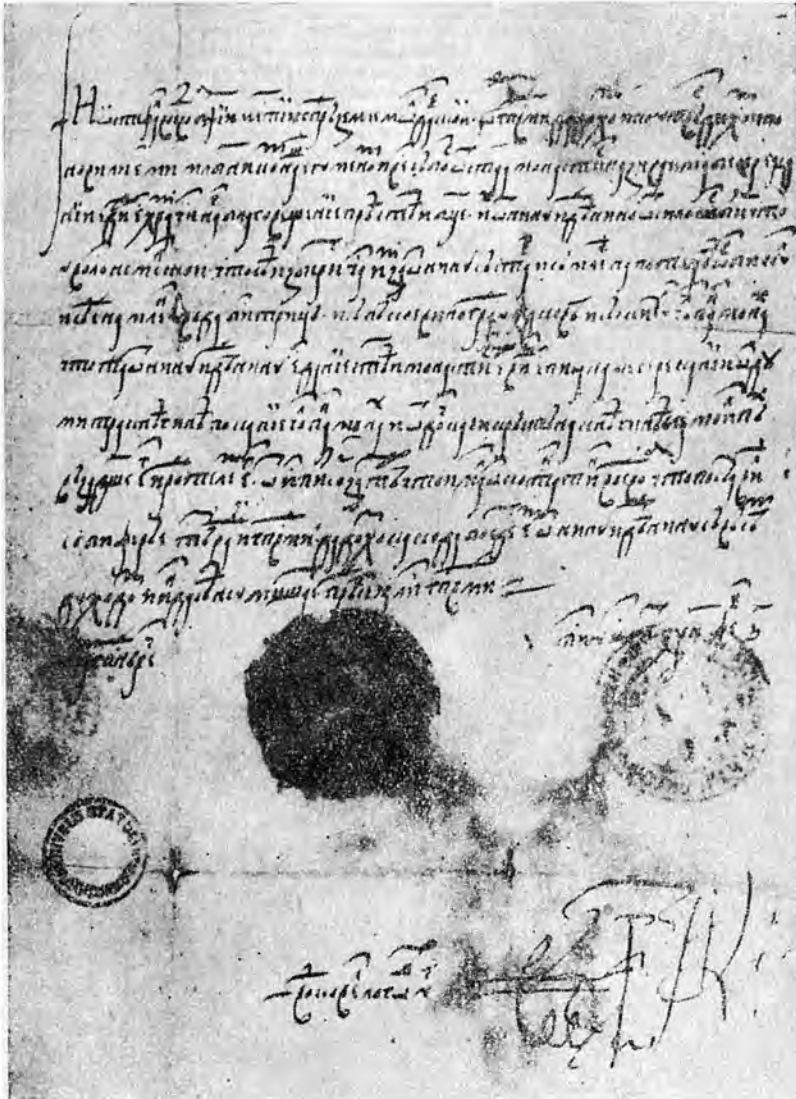
Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or record. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, bolder letters. The document is heavily stained and shows signs of age.

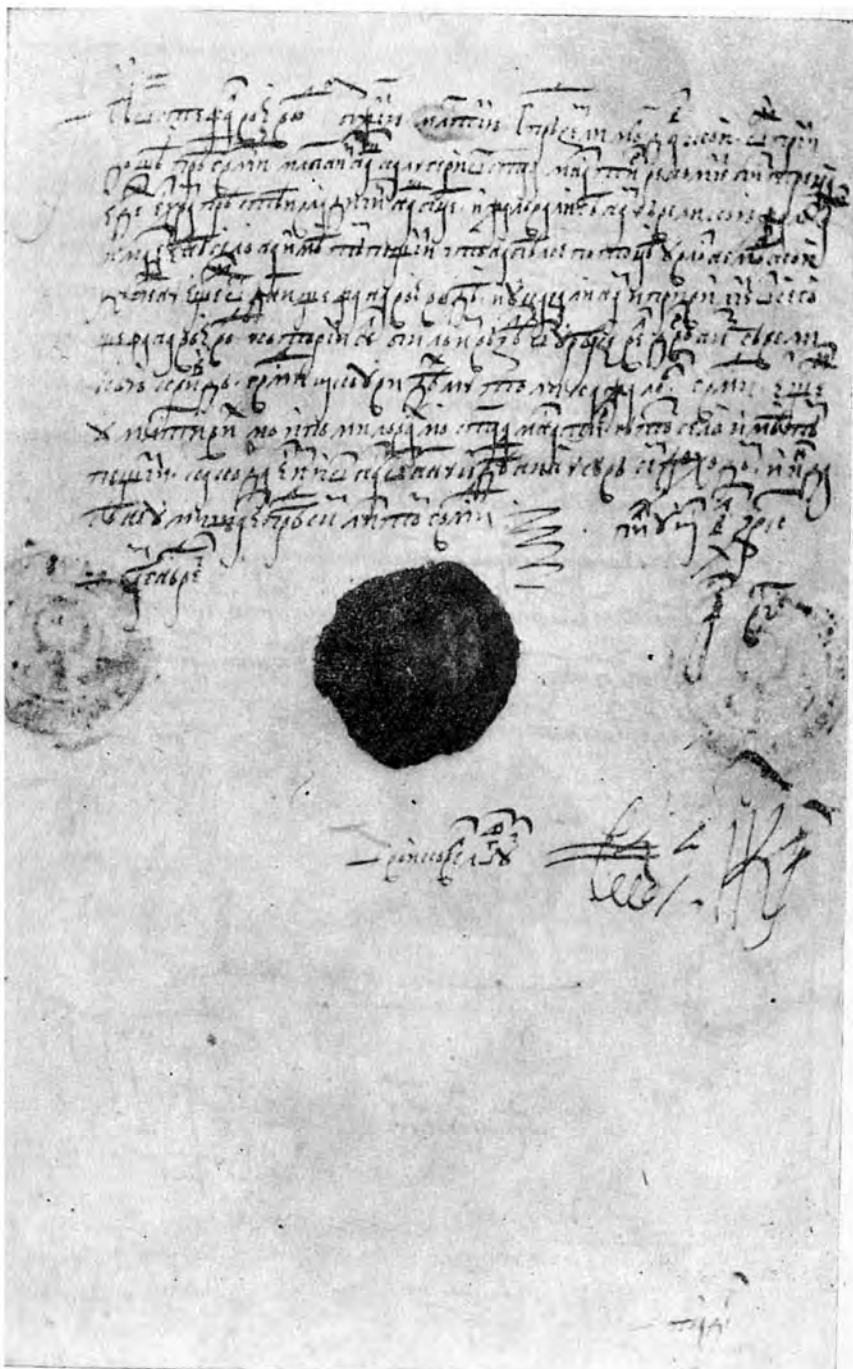
At the bottom of the page, there are three circular seals or stamps:

- On the left, a circular seal with a central emblem and surrounding text.
- In the center, a dark, circular stamp, possibly a wax seal or a very dark ink stamp.
- On the right, a circular seal with text around the perimeter.

Below the seals, there is a signature or name written in Cyrillic: *Симеонъ*. To the right of the signature, there is another line of text: *Св. Св. Митрополита*.

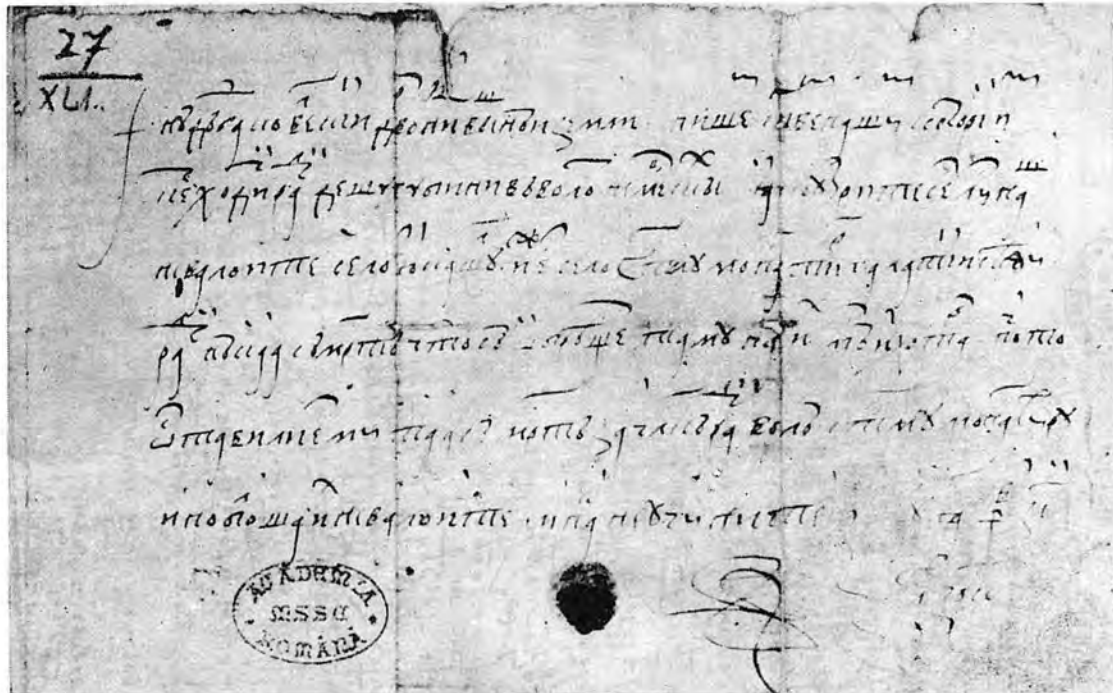

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or record. The text is arranged in several lines, with some lines starting with large initial letters. The script is dense and characteristic of historical Slavic manuscripts. There are some faint markings and a large, dark smudge in the center of the page. At the bottom, there are several smaller handwritten notes or signatures, including one that appears to be a date or a specific reference.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on a light-colored, aged paper. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and the age of the document. The text appears to be organized into several lines, with some words and phrases being more legible than others. The overall appearance is that of a historical record or a personal letter.

EXADRESA
msse
romina

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and spans most of the page, with some lines appearing to be headings or specific entries. A large, dark ink blot or smudge is present in the lower right quadrant of the page, partially obscuring the text. The document is identified by a circular stamp at the top center.

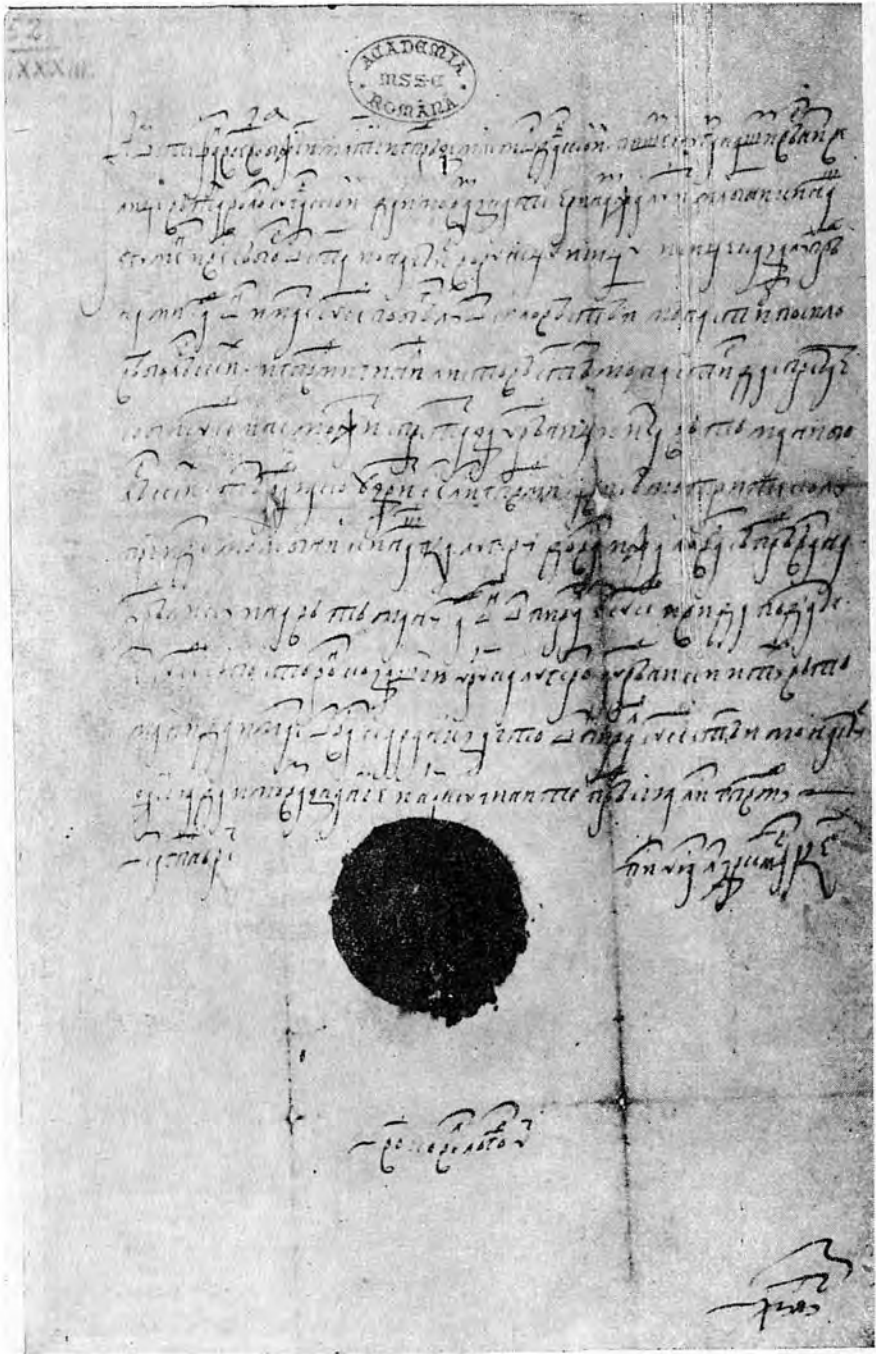
Doc. Nr. 105 (pag. 65)

4
KV

[Faded handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering the majority of the page. The text is difficult to decipher due to fading and bleed-through.]

[Circular stamp or seal impression, partially obscured by dark ink blotches. The text within the stamp is illegible.]

[Faded handwritten text at the bottom of the page, including what appears to be a signature or date.]

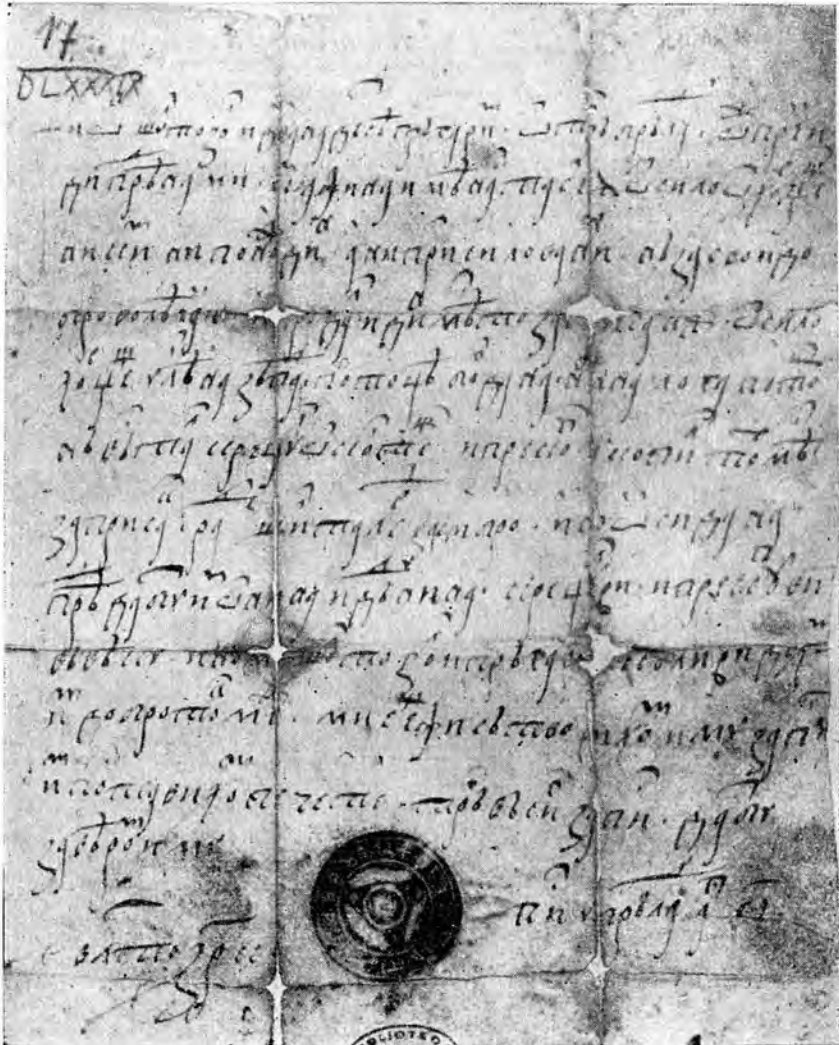

8
XXXIV

Handwritten text in a cursive script, likely Romanian or Latin, covering the upper half of the page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading.

— 117 —
Pocosi 1870 d

A. D. 1500
 1500
 p. 122

[Circular stamp on the left edge]
 [Main body of handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, with various flourishes and some ink blots]
 [Large, stylized signature or flourish at the bottom right]
 [Small handwritten text at the bottom center and bottom right]

Handwritten text in a Cyrillic script, likely Old Church Slavonic, with a circular stamp on the left side that reads "CULDE UCRISTINA". The text is arranged in several lines, with some characters appearing to be in a different script or dialect. A large, dark, irregular mark is present in the lower-middle section of the page. Below the main text, there is a signature or stamp that includes the word "Воскресенъ" (Voskresen'nyy) and a date "1548".

S.B. S.D.
XII 173

T. *[Handwritten text in a cursive script, likely a Latin document, with several lines of text and some decorative flourishes.]*

[Circular stamp or seal on the left side of the page.]

[Large, stylized signature or flourish on the right side of the page.]

[Small handwritten text at the bottom center of the page.]

[Small handwritten text at the bottom right of the page.]

[Illegible handwritten text in a medieval script, likely Latin or a Romance language, covering the upper two-thirds of the page. The text is written in a dense, cursive hand with some decorative flourishes.]

[A large, dark, irregular ink blot or hole is present in the center of the page, obscuring the text underneath.]

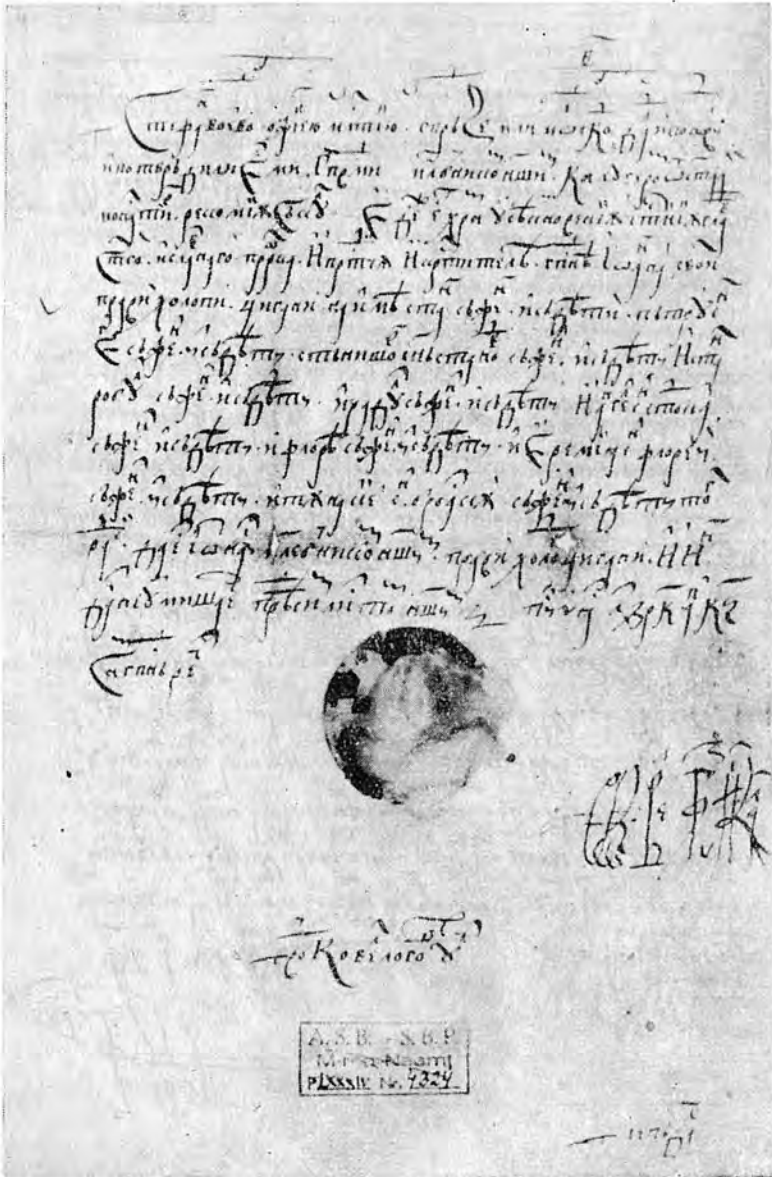
[Illegible handwritten text continues below the blot, including a signature or name at the bottom right.]

[A small, illegible handwritten note or signature is located at the bottom center of the page.]

[A large, stylized handwritten signature or mark is located at the bottom right of the page.]

РХСIV № 1744

[Handwritten text in Church Slavonic script, heavily obscured by ink blots and bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. A large, dark ink blot is present in the lower-left quadrant, and another smaller one is in the lower-right quadrant. The script is dense and difficult to decipher due to the damage.]

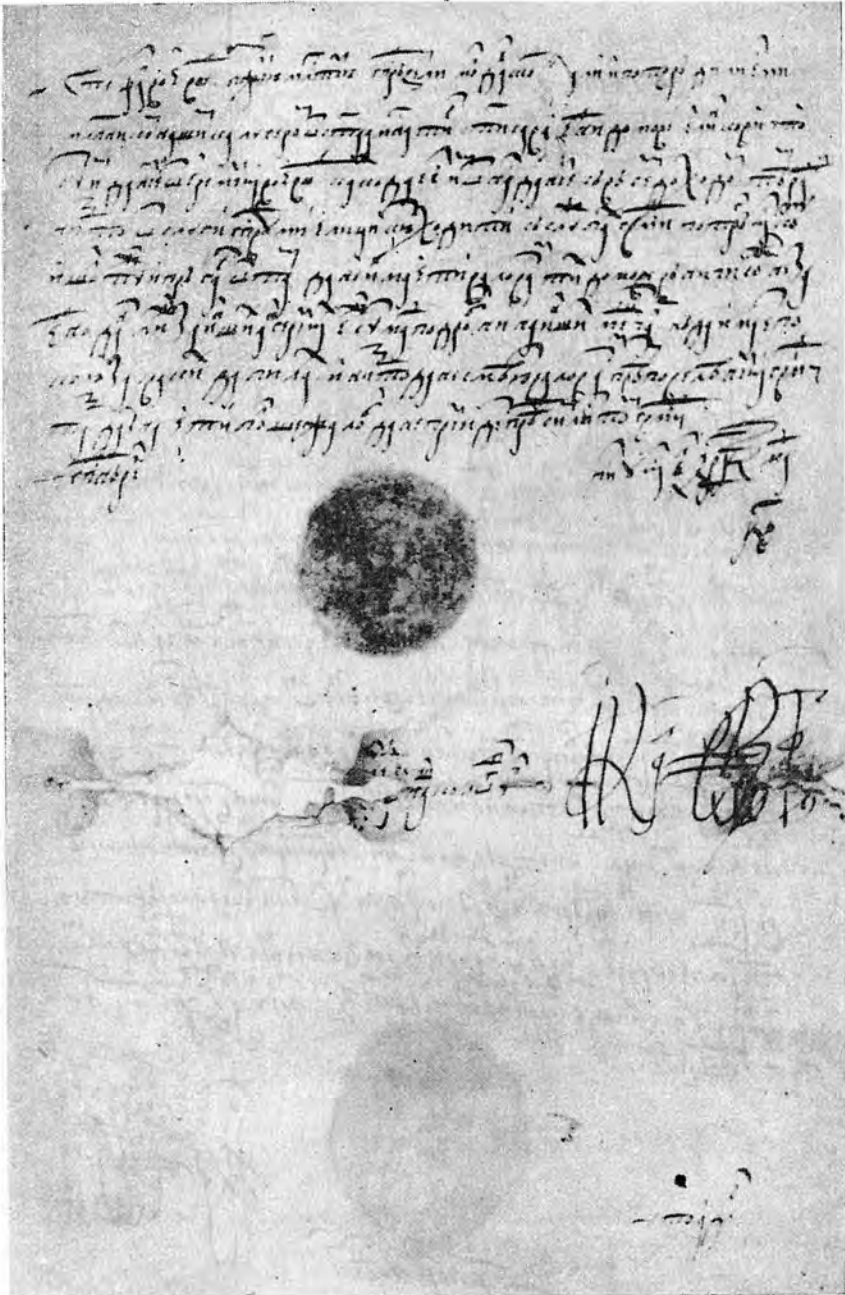

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on aged, slightly stained paper. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and the presence of several large, dark ink blotches or smudges that obscure parts of the writing. The text appears to be organized into several lines, with some words or phrases being more prominent than others. The overall appearance is that of an old, well-used manuscript page.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and covers most of the page. At the bottom center, there is a circular seal or stamp, and to its right, there is a large, stylized signature or initial. The document shows signs of age and wear, including a dark spot near the top center and some staining at the bottom.

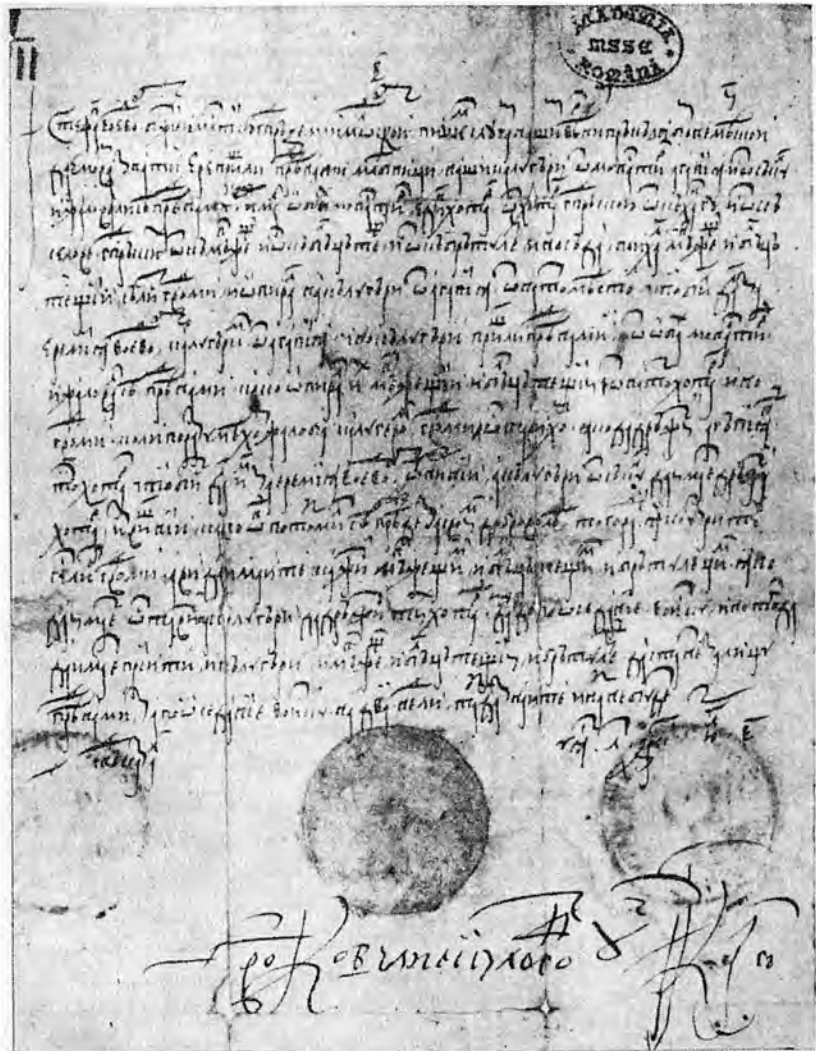
[Handwritten text in Cyrillic script, likely a legal or official document, with various signatures and stamps.]

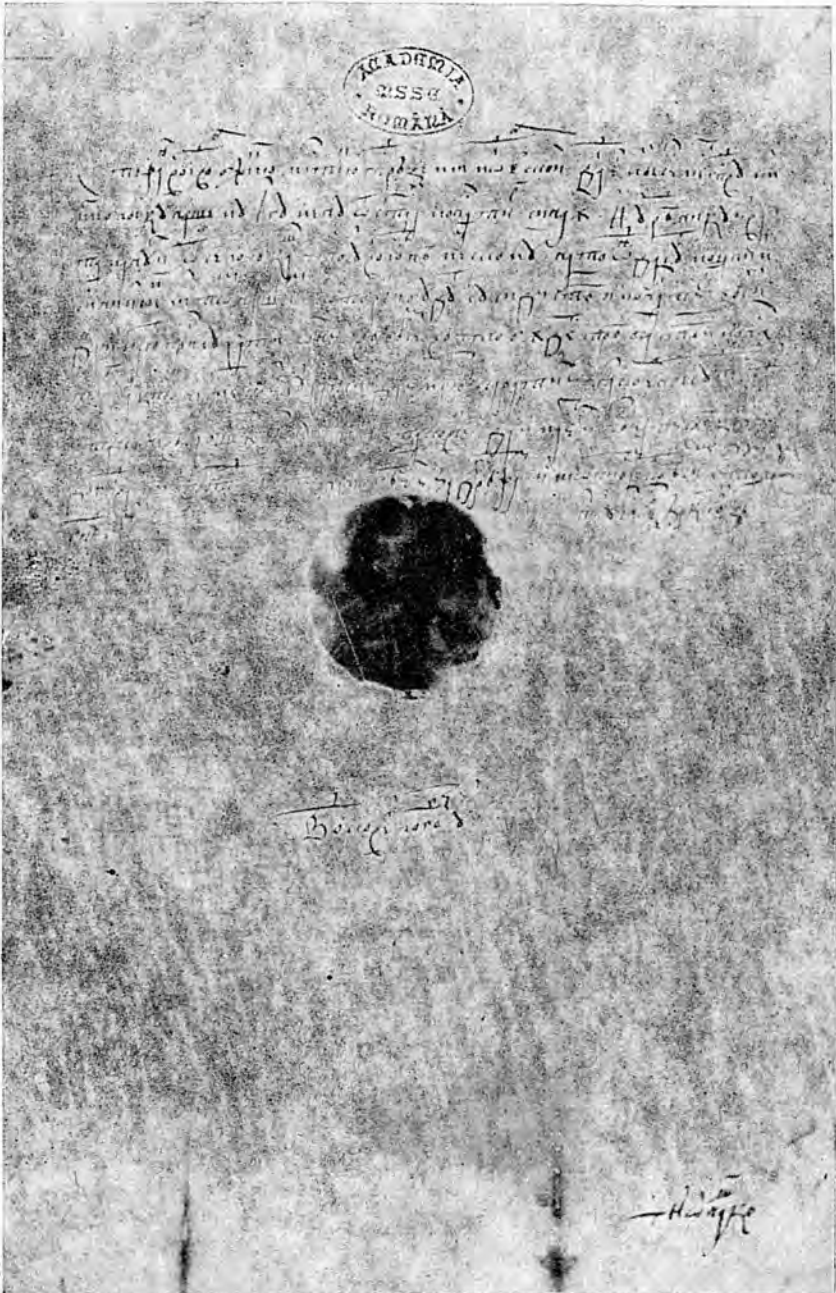
[Small handwritten notes and signatures at the bottom right of the page.]

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or manuscript page. The text is densely packed and includes several large, decorative initial letters. A circular stamp is visible in the upper left corner. The page shows signs of age and wear.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or a Romance language, written on parchment. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines. The script is dense and cursive, with some characters resembling 'p', 'm', 'n', 'r', 's', 't', 'u', 'v', 'x', 'y', 'z'. There are several large, decorative initials or flourishes interspersed throughout the text. The parchment shows signs of age, including some staining and a dark, irregular mark in the lower-middle section. The overall appearance is that of a historical manuscript page.

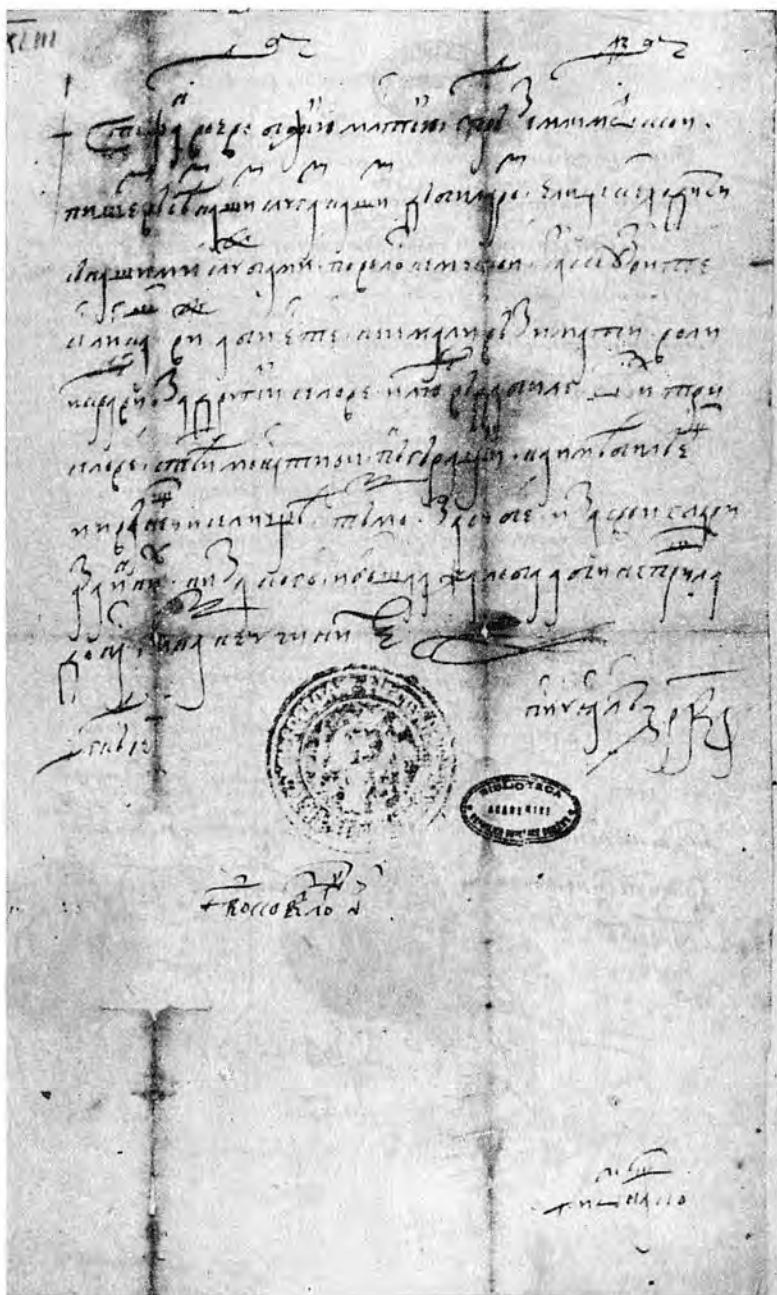

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Cyrillic or a related Slavic alphabet. The text is arranged in several lines across the page. A large, dark circular ink blot or stamp is visible in the lower-middle section of the document. There are also some smaller, less distinct markings and what appears to be a circular stamp or seal in the upper left corner.]

18
LXI

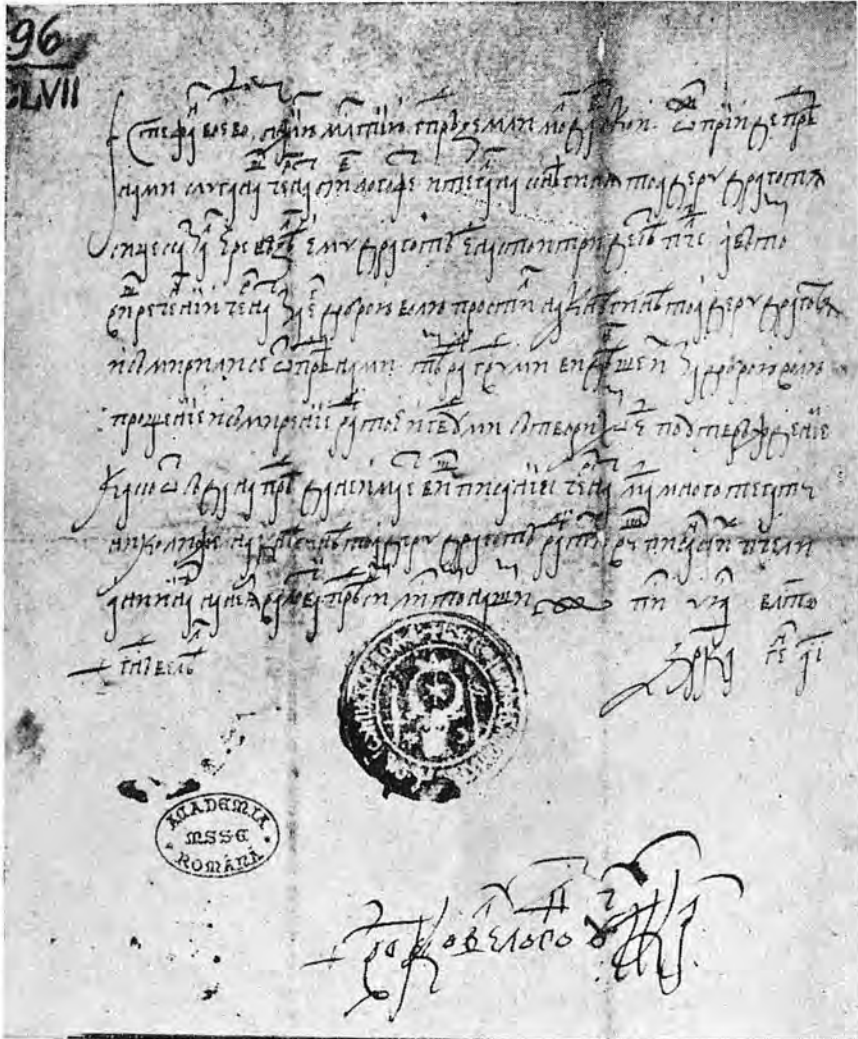
[Illegible handwritten text in a cursive script, likely a historical document or contract.]

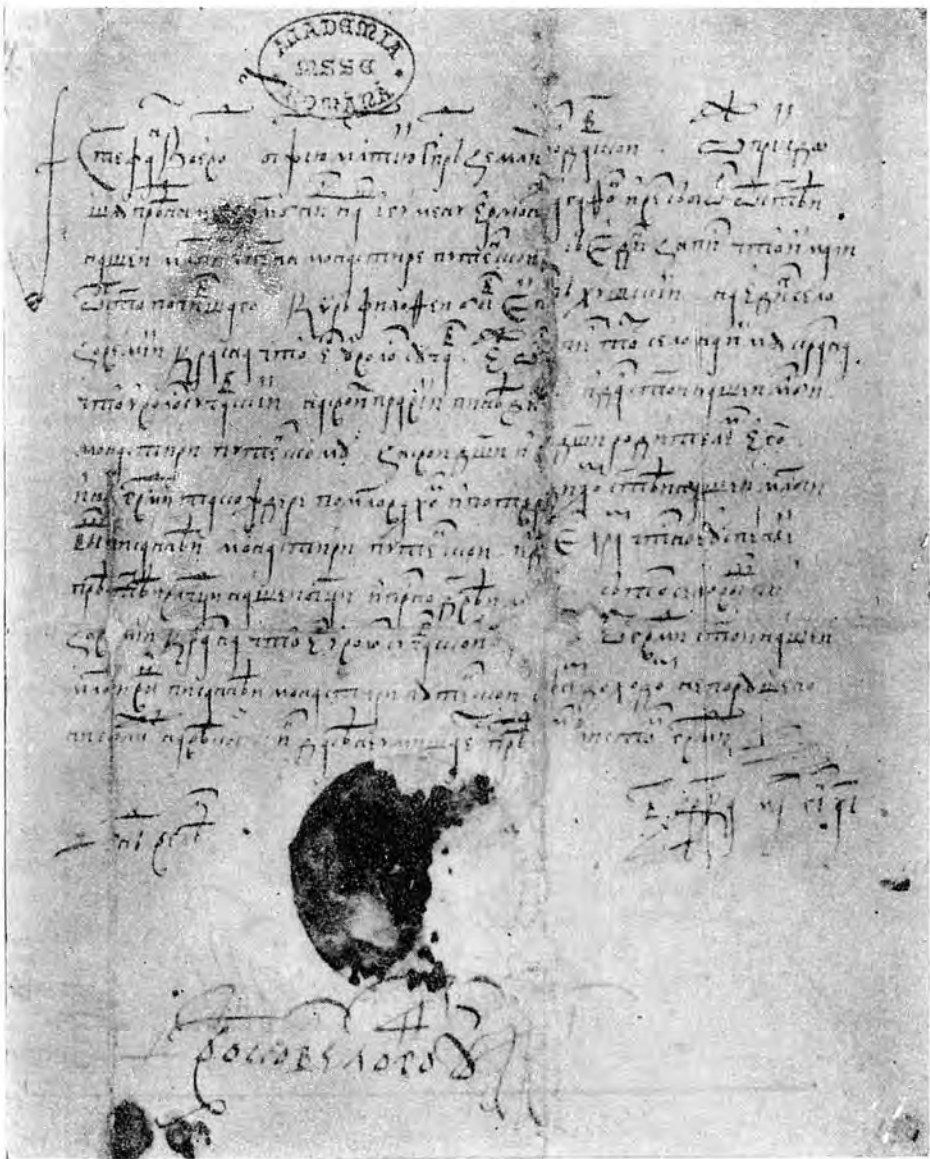

[Illegible signature and text at the bottom of the page.]

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and covers most of the page. A circular seal or stamp is visible in the lower center, featuring a central figure or emblem surrounded by text. Below the seal, there is a large, stylized signature or name written in cursive. The document appears to be a page from a book or a collection of historical records.

Doc. Nr. 182 (pag. 111—112)

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or contract. The text is written in a cursive style and is partially obscured by a circular seal in the center. The seal features a central emblem, possibly a coat of arms, surrounded by text in Cyrillic. There are also smaller circular marks or stamps on the right side of the page. The document appears to be a page from a book or a collection of historical records.

XIA

MESSE ROMANA

1

(The page contains a dense manuscript in a cursive script, likely a liturgical text. The text is written in a dark ink on aged paper. There are several large, dark ink blotches at the bottom of the page, which appear to be intentional or accidental marks. The script is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge of the language and script.)

76
CLXXVIII

Handwritten text in a cursive script, likely a Latin document. The text is arranged in approximately 12 lines. The script is dense and characteristic of the late Middle Ages or early modern period. The document appears to be a page from a larger manuscript, as indicated by the page number '76' and the folio number 'CLXXVIII' in the top left corner. The text is somewhat faded and difficult to decipher due to the age and the quality of the reproduction. There are several dark spots and smudges at the bottom of the page, possibly from the binding or the scanning process. A circular stamp is visible at the bottom center of the page, containing the text 'BIBLIOTECA' and 'ROMANA'.

BIBLIOTECA
ROMANA

97
CLVII

Handwritten text in Cyrillic script, consisting of approximately 10 lines of dense, cursive writing.

Handwritten signature or name in Cyrillic script, written in a large, stylized cursive hand.

Small handwritten mark or signature in the bottom right corner of the page.

Manuscript text in a cursive script, likely Latin or Romanian. The text is densely packed and includes several lines of script. A circular seal or stamp is visible in the lower-middle section of the page. Below the seal, there is a large, stylized signature or flourish. The text appears to be a formal document or letter.

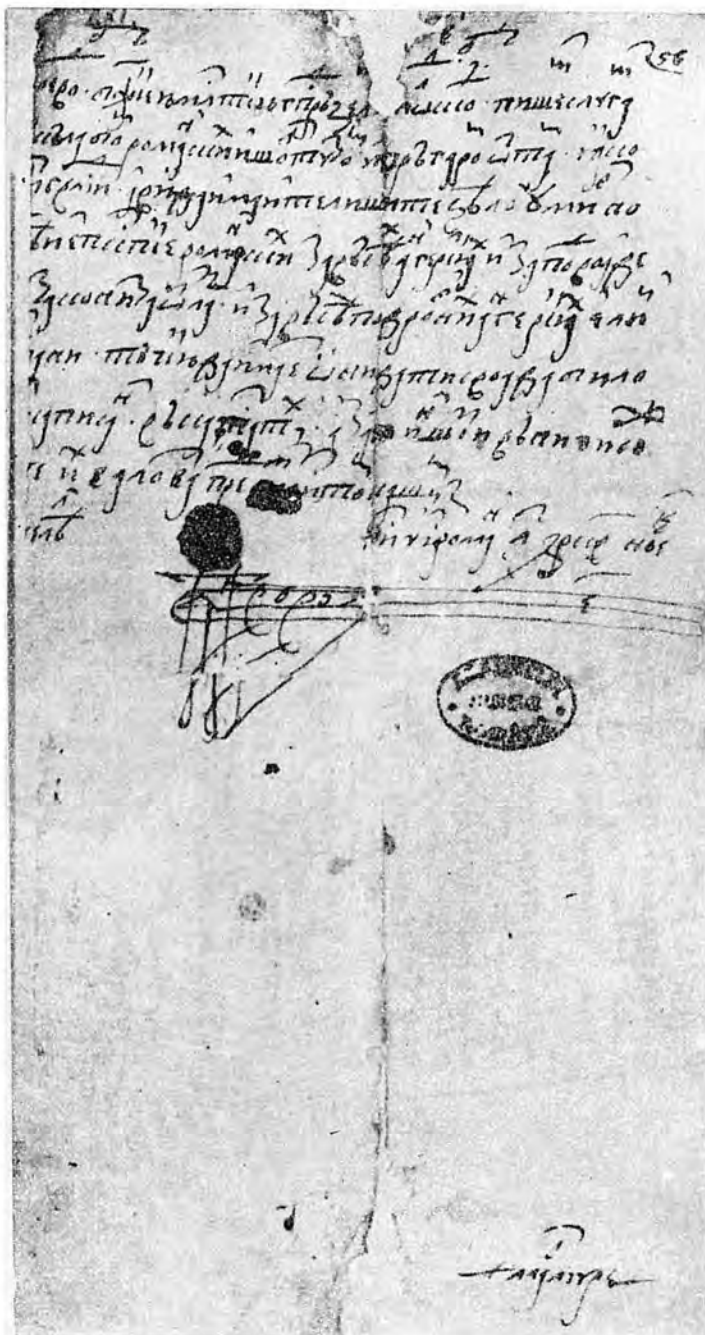
Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or contract. The text is dense and spans most of the page. A large, stylized signature or seal is visible in the lower right quadrant, partially overlapping the main text. Below the main text, there is a circular stamp or seal on the left side, containing the word "TAVLOR" and other illegible characters. The document appears to be a legal or administrative record.

315

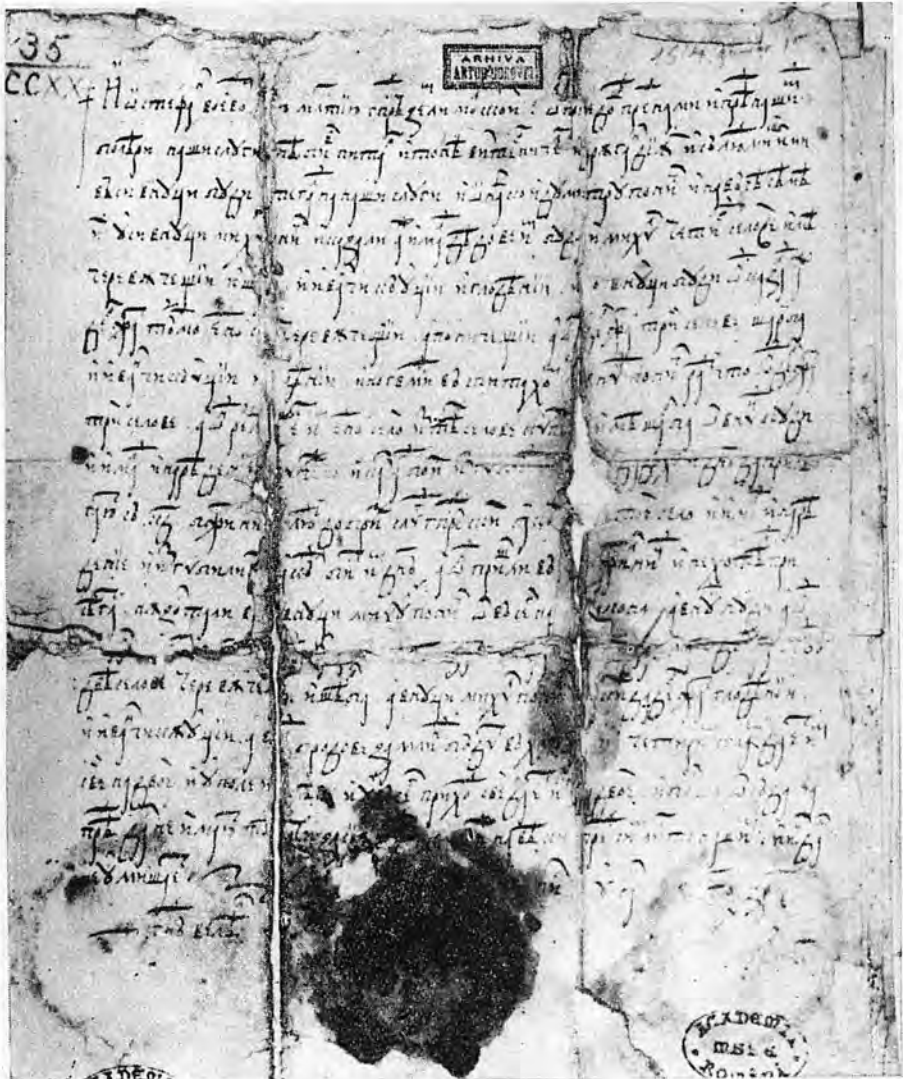
Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and spans most of the page. There is a circular stamp or seal at the top left. A large, dark circular mark is present near the bottom center. The document appears aged and slightly stained.

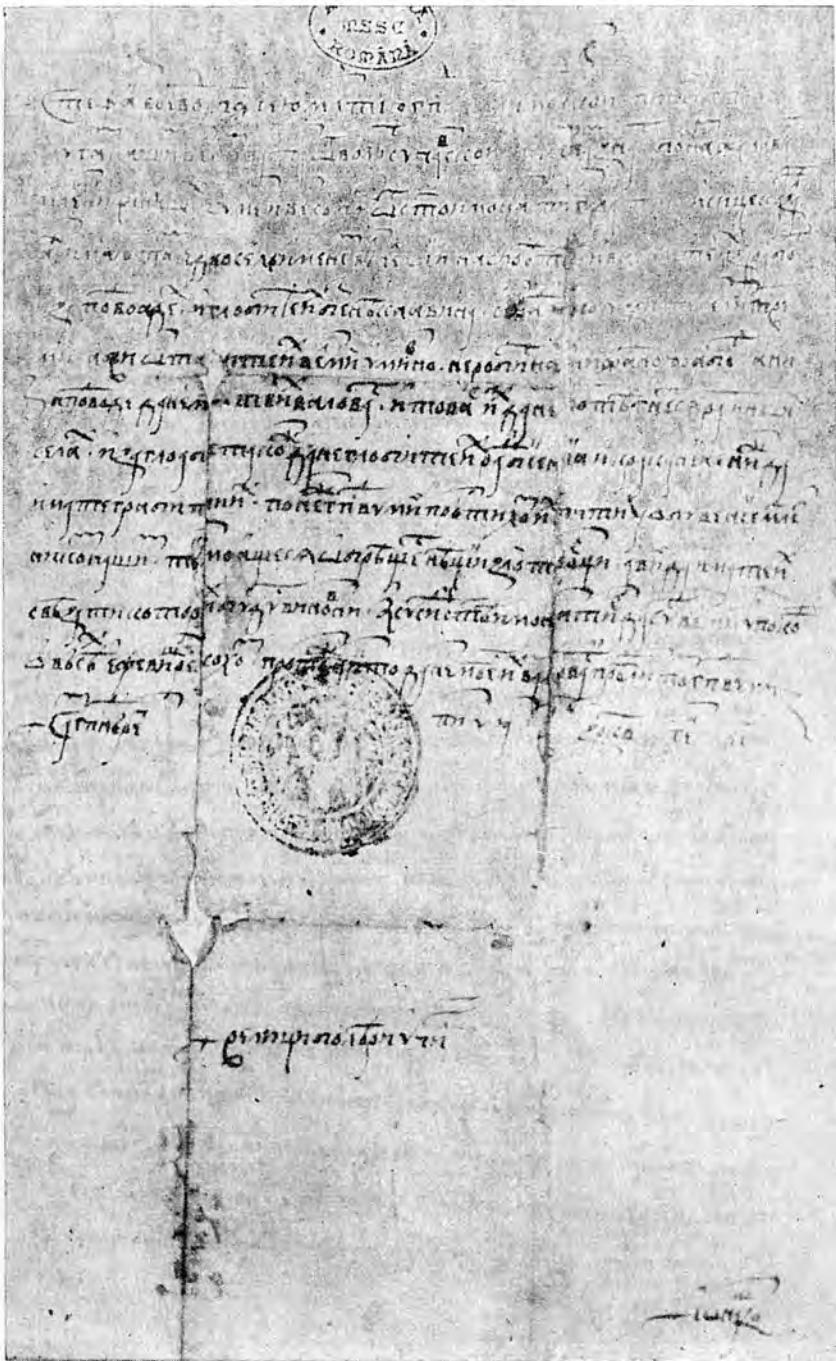

Handwritten text in a medieval script, likely a document or letter. The text is written in a dense, cursive style with many abbreviations and ligatures. A circular seal or stamp is visible at the bottom center of the page, partially overlapping the text. The seal contains a central emblem and surrounding text, though the details are difficult to discern due to the image quality.

Doc. Nr. 235 (pag. 149)

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. A circular seal or stamp is visible in the lower right quadrant of the page. The document shows signs of age and wear.

150

CLXXXV

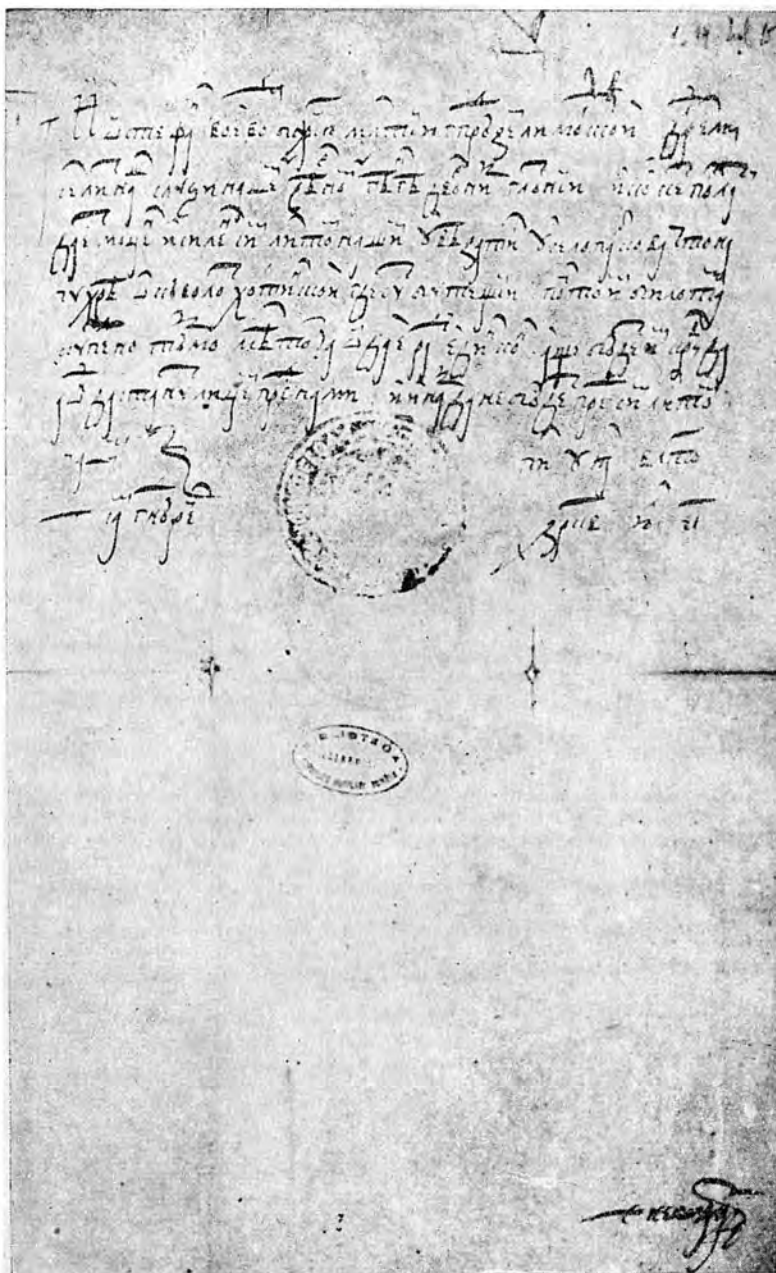

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or letter.

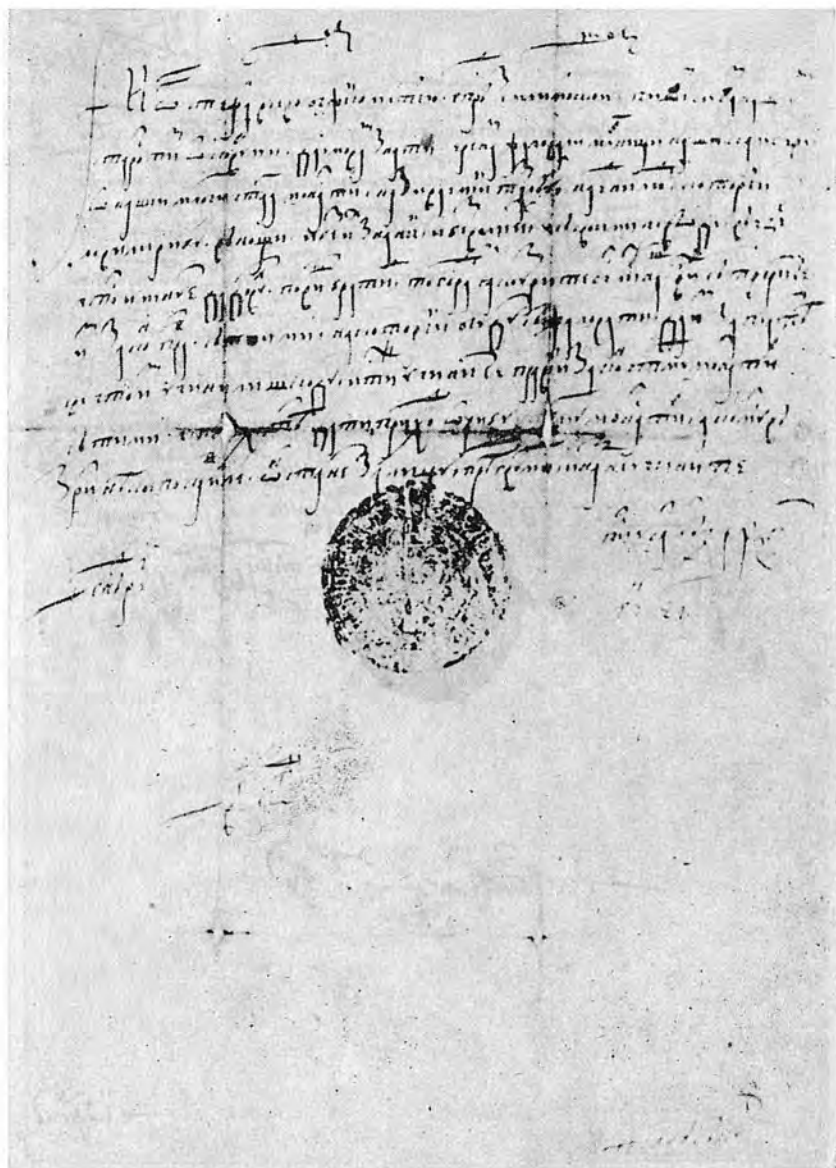

Handwritten text below the circular stamp.

Handwritten text at the bottom right of the page.

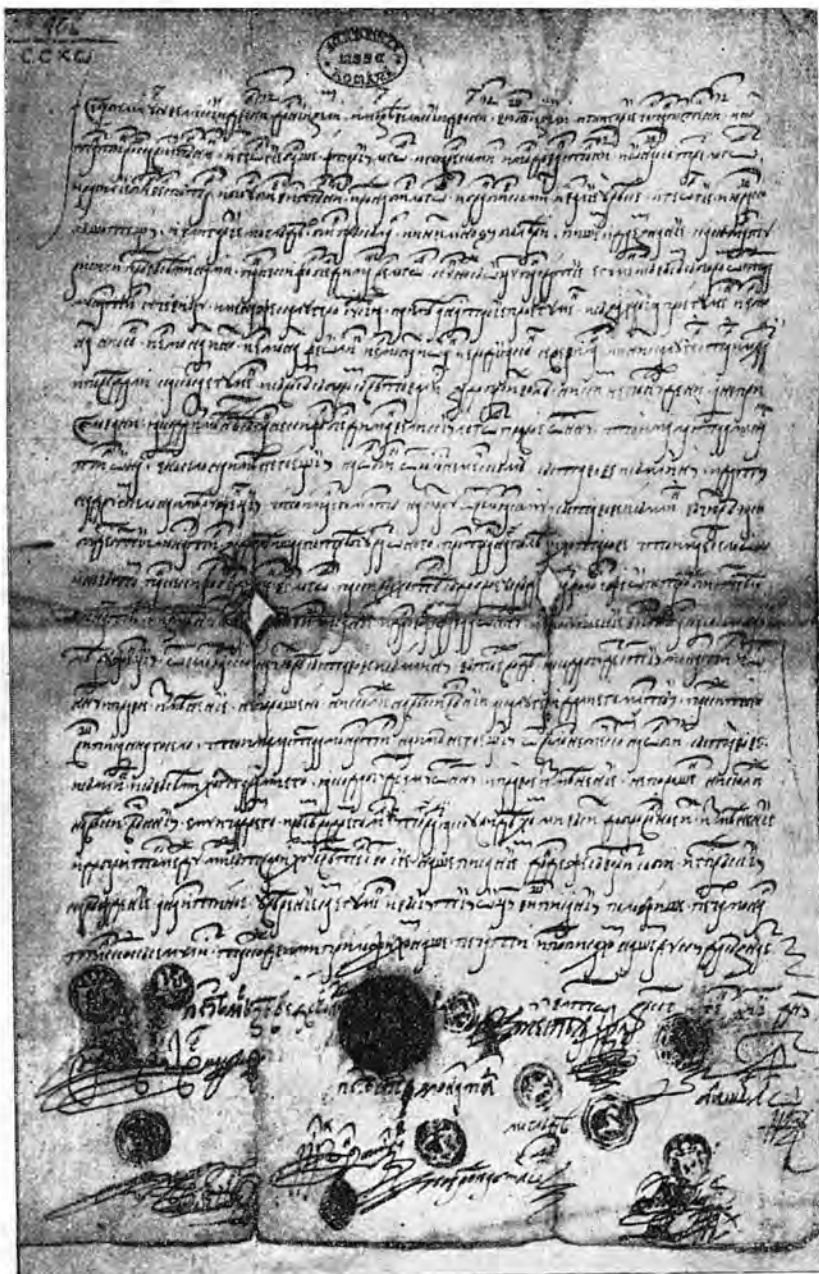

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or contract. The text is written in a dark ink on a light-colored, aged paper. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature. There are several lines of text, with some words appearing to be in a different script or dialect. The text is arranged in a roughly rectangular block, with some lines starting with a large initial letter.

327

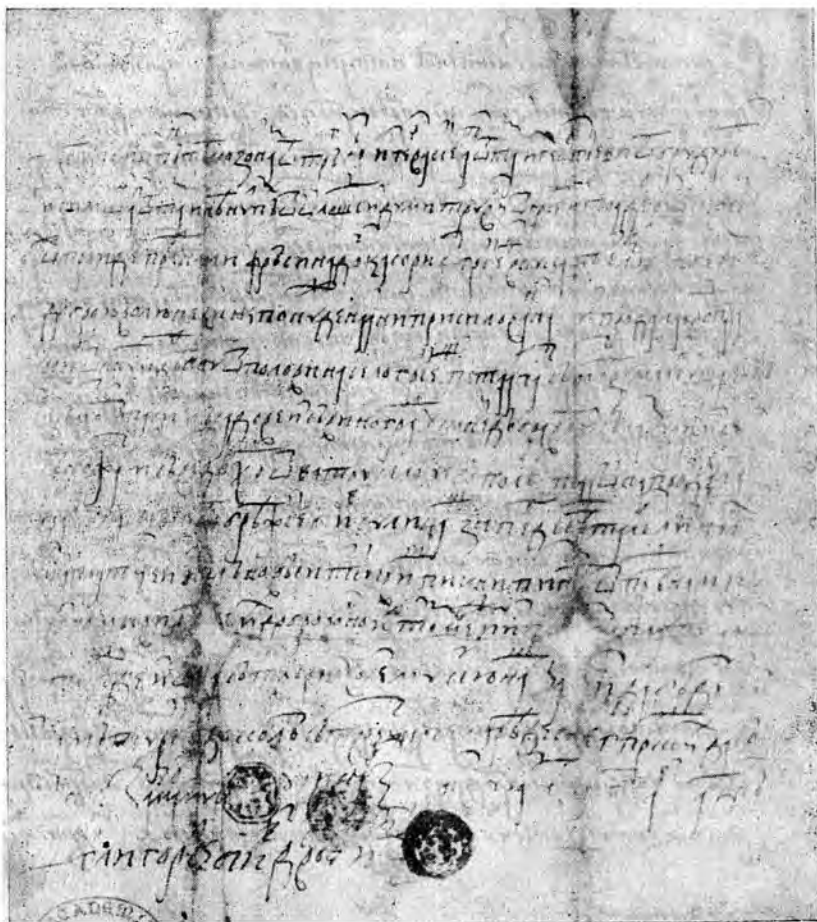

† *[Handwritten text in a medieval script, likely Cyrillic, with musical notation above the lines. The text is dense and spans approximately 15 lines. The script is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge. The page shows signs of age, including some staining and wear.]*

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on a light-colored, aged paper. The script is dense and difficult to decipher, but it appears to be a continuous block of text. There are several lines of text, with some words and phrases being more prominent than others. The text is written in a cursive style, characteristic of the 16th or 17th century. There are some markings and symbols interspersed throughout the text, including what looks like a small cross or symbol at the end of a line. The overall appearance is that of an old, handwritten document.

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

196
CII

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and covers most of the page. At the bottom right, there is a signature and the date '1710'.

[The page contains dense, handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian. The text is mostly illegible due to fading and the quality of the scan. There are several dark circular spots on the page, possibly ink stains or punch holes. The text is arranged in approximately 25 lines, with some larger initials or words at the beginning of lines. The script is highly decorative and characteristic of the 16th or 17th century.]

1027

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and covers most of the page, with some lines appearing to be crossed out or heavily corrected. The script is characteristic of the 16th or 17th century.

At the bottom center, there is a circular stamp with the text: "M. A. D. 1556" and "ROMANA".

At the bottom right, there is a signature or set of initials, possibly "J. J. J." or similar, written in a cursive hand.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is densely packed and spans most of the page. At the bottom of the page, there are several circular seals or stamps, some of which are partially obscured by the text. A small, circular stamp is visible at the bottom center, containing the year "1855".

186.
IV

ACADEMIE
MUSEE
ROMAIN

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and appears to be a list or a series of entries, possibly related to a collection or inventory. The script is somewhat faded and difficult to read in many places. At the bottom of the page, there are two circular marks, possibly from a binding or a stamp.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and covers most of the page. There are several large, dark ink blotches or holes at the bottom of the page, possibly from a binding or repair work. The page is numbered '8' in the top right corner. The script is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge of the language and dialect.

Handwritten text in a cursive script, likely Romanian or a related language, with several large black ink blotches obscuring parts of the lower half of the page.

The text is written in a dense, cursive hand. It appears to be a formal document or a letter, given the presence of a large initial letter at the top left. The script is highly stylized and difficult to read due to its cursive nature and the ink blotches. The ink is dark and the paper shows some signs of age and wear.

At the bottom of the page, there are several distinct signatures or initials, some of which are more legible than others. The overall appearance is that of an old, handwritten manuscript or document.

60
XCIX

22
 2. Ac e a no mo co x r. da cu on p m d t w o n i i u s u a z o n u
 z a n n a m o u : s e n n n i d e r r o n d i n t e n z n f i a m a o u
 e o e n o u d d a o i s t o n : e. w i n - p i a o i n t a r a z n t o r o u
 i o a o n i i n n a k n - p a r a o u : m a - w i n a o s m a d o d. i u i
 e. w i n i n e n m a c y a o s m a d c a h d - p i u - e m o n n p i d z
 i n c e p i u d p e a r e n o p i e : d i c a r a t u p e r u o m e n s m d d
 p o r a e d m a r a u i c a m d p i e u i n p o m a n a t i u p i a u o
 n e a p o r a p e m b a n o p i a o i s t a : p o m a a n e d p h a o n
 e o r - p p o n a m a : p o r a c u m m o s c a c o l e a p o r a i u i
 e a d a u s a n a m a u : p o m a i n e m m a t o n i : m e u
 p u o z p h o r o n p i u u o g a d p e x n - e. o. o. d. e. p. u. o. h.
 p i u a i n e d m o n n e o u : p i u u o i g n a i u d a d a i
 r e g n t s . . . . . A t i n o m a u
 o n k i p i e w a d a r i t u s z a n n i a m b n a i o p o x n i d i u e m
 p e n d a e u s i n t a r o n i u p e a s i n p o r n i u g o r n
 p i u z e k - m a p i

A. D. 1875
 M. D. C. C. LXXV
 R. D. I. C. A. S. P. O. M. A.

347

... владѣнъ ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

1299
 ...

[Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, with several lines and some ink blots.]

348

1. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰

21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

6
 OXXXVIII

[Circular stamp with 'A R']

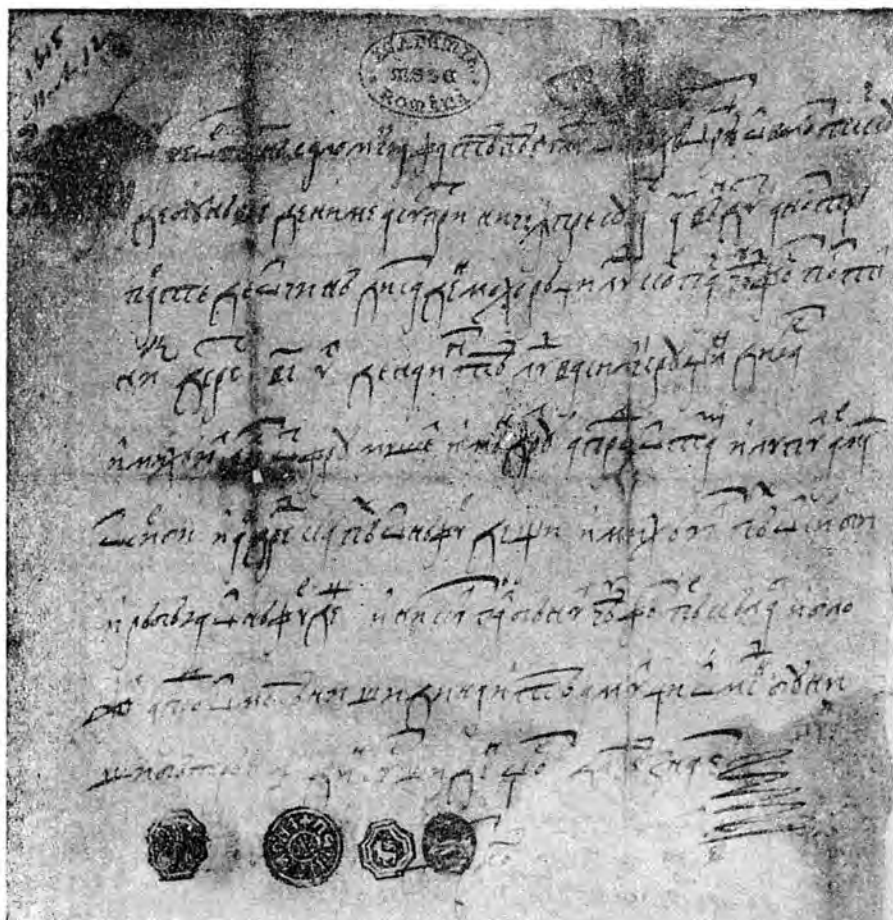
[Faded handwritten text in Cyrillic script, consisting of approximately 15 lines. The text is largely illegible due to fading and bleed-through.]

[Faded handwritten text at the bottom of the page, including a signature and date.]

1. *[Handwritten text in a cursive script, likely a legal or administrative document. The text is dense and covers most of the page. It includes several lines of text with some larger initial letters and some markings that look like numbers or dates.]*
 2. *[A line of text starting with a dash, possibly a signature or a specific clause.]*
 3. *[A line of text starting with 'que' and 'no', possibly a continuation of the document.]*
 4. *[A line of text starting with 'et', possibly another clause or signature.]*
 5. *[A line of text starting with 'et', possibly another clause or signature.]*

1115
229
CXXVIII

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or a related language, covering the majority of the page. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, bolder letters. The script is dense and characteristic of the period.

At the bottom of the page, there are several circular stamps or seals, some of which appear to be partially broken or faded. These stamps are arranged in a horizontal line across the width of the document.

The image shows a page of handwritten text in a medieval script, likely Church Slavonic. The text is arranged in approximately 15 lines. There are two circular seals: one at the top center and one at the bottom center. The top seal contains the number '300'. The bottom seal is a more complex emblem, possibly a coat of arms or a religious symbol. The handwriting is dense and characteristic of the period.

40
 CCXX

ARMIVA
 ARFOR COROVI

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church record or document. The text is written in a cursive style and includes several lines of entries. Some words are written in red ink (rubrics). The document is dated 1720 (1720) and mentions the year 1720 (1720). The text is written in a cursive style and includes several lines of entries. Some words are written in red ink (rubrics). The document is dated 1720 (1720) and mentions the year 1720 (1720).

---

*Dat la cules 4.8.1953. Bun de țipar 8 2.1954. Tiraaj 1500 ex.
Hârtie velină satinată de 65 gr. m. p. Fl. 16/70 × 100. Coli edi-
toriale 30,3. Coli de țipar 27¹/₂. Prețul unui exemplar lei 15,25.
Comanda 1185 A 3506.*

*Pentru bibliotecile mici indicele de clasificare 9 R.
Pentru bibliotecile mari indicele de clasificare 9 (498) (001—12).*

Tiparul executat la Intrepr. Poligr. nr. 4
Calea Șerban Vodă 133, București — R. P. R.

ÎN COLECȚIA „DOCUMENTE PRIVIND ISTORIA ROMÂNIEI“

AU APĂRUT:

ISTORIA MODERNĂ A R. P. R.

- Războiul pentru Independență 1877, vol. II (1.I.1877—9.V.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. III (9.V.1877—14.VI.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. IV (15.VI.1877—15.VII.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. V (16.VII.1877—31.VIII.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. VI (1.IX.1877—15.X.1877)

ISTORIA MEDIE A R. P. R.

A. MOLDOVA

- Veacul XVI   vol. I (1501—1550)
                          vol. II (1551—1570)
                          vol. III (1571—1590)
                          vol. IV (1591—1600)
- Veacul XVII   vol. I (1601—1605)
                          vol. II (1606—1610)
                          vol. III (1611—1615)

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

- Veacul XIII, XIV și XV (1247—1500)
- Veacul XVI   vol. I (1501—1525)
                          vol. II (1526—1550)
                          vol. III (1551—1570)
                          vol. IV (1571—1580)
                          vol. V (1581—1590)
                          vol. VI (1591—1600)
- Veacul XVII   vol. I (1601—1610)
                          vol. II (1611—1615)
                          vol. III (1616—1620)

C. TRANSILVANIA

- Veacul XI, XII, XIII   vol. I (1075—1250)
Veacul XIII   vol. II (1251—1300)
Veacul XIV   vol. I (1301—1320)
Veacul XIV   vol. II (1321—1330)

Prețul Lei 15,25